THE

RUPĀVATĀRA

OF

DHARMAKĪRTI

PART II

WITH ADDITIONS AND EMENDATIONS
FOR THE USE OF COLLEGE STUDENTS

BY THE LATE

RAO BAHADUR M. RANGACHARYA, M.A.

Professor of Sanskrit and Comparative Philology

WITH A FOREWORD OF APPRECIATION BY

PROFESSOR K. SUNDARARAMAN, M.A.

EDITED BY

M. B. VARADARAJIENGAR, B.A., B.L.

Advocate, Bangalore

धर्मकीर्ति विरचितः

॥ रूपावतारः ॥

07373.
P15:

पुटे	पङ्क्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
२९६	८	भिधिः	भिदिः
,,	२३	कृतीम	कृतिम्
२९७	५	क्निनादिनामपवादः	क्निनादीनामपवादः
,,	१०	स्वशर्थम्	स्वरार्थम्
,,	११	शापनम्	शपनम्
,,	१२	क्निनादिनामप	क्निनादीनाम
२९८	५	सकुधानी	सक्नुधानी
,,	६	पुङ्गियोः	पुलिङ्गयो
,,	,,	आभिधययो	अभिधययो
,,	८	घेऽट्व्युपसर्गस्य	घेऽद्व्युपसर्गस्य
,,	,,	अट्व्युपसर्गस्य	अद्व्युपसर्गस्य
,,	१०	आकारः	आकरः
,,	११	तरंत स्नृणातेश्च	तरेत स्नृणातेश्च
३००	१२	क्लिश्नलोऽक्लिति	क्लिश्नलो. क्लिश्नति
,,	,,	तन्त्वा	तान्त्वा
,,	१३	तानित्वा	तमित्वा
,,	२०	लुञ्चृनश्च	लुञ्च्यृतश्च
३०१	५	कृषित्वा	कृशित्वा
,,	,,	कर्षित्वा	कर्शित्वा
३०२	१२	प्रणाति	वर्नाति
३०५	७	अस्माण्णन्ता	अस्मात् ण्यन्ता
,,	२०	ग्रहणवर्ति	ग्रहणम् ; वर्ति

१५.१०-२४ बेंगळूरु सिटि मैसूर रोड् 'बेंगळूरु प्रेस्' इत्यभिधान
मुद्राक्षरशालायां मुद्रापितोऽयं ग्रन्थः

The late Rao Bahadur
PROFESSOR M. RANGACHARYA, M.A.
1861-1916.

AN APPRECIATION.

When the First Part of "*Rupavatara*" was edited and published by the late Prof. Rangacharya, he said in his Introduction :—"I am hopeful that this publication, which has been adapted with considerable care to the earlier requirements of the students of Sanskrit in our Indian colleges, will prove useful to them and tend to stimulate their interest in the study of a language which is widely recognized by philologists to be a wonderfully constructed instrument for the expression of human thought." Nearly fifteen years have passed since then, and though the eminent scholar had himself finished his self-imposed task of giving this Second Part of the work its present form, its publication has been delayed,—chiefly, perhaps, because the fact has not been made known in such a manner as to awaken the public interest. The time for publication has now arrived, and it falls to my lot to send it forth with this Foreword. As there is no further need to dwell on the contents or value of the work itself, I shall utilize the present opportunity to place before the readers of the work, present and

future, a brief portrait of the late eminent scholar and of his characteristics as a teacher, a comrade, and a man, even as I knew him in his public career and in his private life. I indulge the hope that my attempt to record my appreciation of him will commend itself to such of his old co-workers, friends, and admirers as are still alive and to others, too, for whom it intended

I. Personal Characteristics.

Of his powers of intellect and of judgment general, I can confidently say that they knew not wh may be described as the passing from immaturi to maturity. I can honestly say that, from the ti I first became acquainted with him, he possessed the knowledge he had mastered and his admirab powers as a thinker, teacher and speaker. Another chara teristic of his mind was that he could recall whatever l knew—the whole of it, or any part or detail he wante —at any moment, and use it, too, with effect to su his needs and purposes. It seemed as it he was dra ing from a reservoir with depths no one, not eve himself, could fathom Next, the range and varie of his knowledge was vast and almost unrivalle A friend of mine, now no more, who was our colleag in the Kumbakonam College, used to call hi "Omniologist," —a remark which, though neith meant nor taken seriously, had a good deal of trut He had not only gained a specialist's mastery in h..

own chosen fields of science and mathematics, but his studies in private comprised a wide range of subjects, history, literature, philosophy and theology,—and in all of them he gained a mastery which was almost always the envy and despair even of those who were —or regarded themselves as—specialists therein. Only very few are born teachers. In my experience of er 30 years, in various Government Colleges in this ansidency, I have known but four—the late Rai hiadur T. Gopala Rao, the late Rai Bahadur P. Canganadam, the late Dewan Bahadur R. V. Srinivas-ca and Prof. Rangacharya. Rangacharya's influence 5d sway over his classes was something almost thhout example. His students everywhere literally 'orshipped and adored him. His power of lucid xposition, coupled with the varied resources of his tlice and his magnetic personality, made every hour y his work, as a teacher, a true work of art, and so st *an ineffaceable impression, on the fresh minds of* ge ardent, attentive and admiring youths who formed ts audience. Whenever he was appointed to the lumbakonam College, his attractions as a lecturer lways drew away boys in numbers, from taking other ubjects in the B. A., Optional Course. The success-s his boys scored at the University Examinations were s remarkable as their admiration for him, and the change which the impression created by his lectures unfailingly effected their entire future outlook on

their world of men, life and books. No one also ever grudged him, his extraordinary influence and popularity with students. Even elderly men have been known to feel, that to their contact with him they have owed some of their own awakening from torpidity which alone is what matters in settling men's fates and fortunes here.

As a public speaker, his powerful voice and its cadences charmed and attracted his audiences here, there, and everywhere For an hour and a-half or longer he could pour forth, in a sustained manner, learned and long sentences, packed with the results of his original research, on topics gathered from the vast range of his erudition and still he could keep his audiences, under perfect control, and under a spell exactly like what I have seen exercised, by the flute of the late marvellous musician, Sarabha Sastri He could also speak at a moment's notice, or even without notice, at public meetings, for an hour or more, and pour forth a flood of light so as to carry an audience, and produce, as it were, a resistless wave of enthusiasm One such occasion occurred at Trivandrum when a reading room for masters and boys, in the Maharaja's College, was started The other professors and masters who spoke had previously been informed, and come with carefully prepared speeches. A surprise was sprung on Professor Rangacharya by the then Principal, Dr A. C. Mitchell, I

believe, it was. He went in person, and brought him over, in fact, only after the meeting had assembled. But he was quite equal to the occasion,—and his speech was, as I was *told*, a *masterpiece of eloquence* and learning. Trivandrum men long used to remember the occasion, and indeed every other occasion, on which he spoke, while there, with enthusiasm and admiration. His eloquence also never over-mastered him, for his self command was as great, and never once, could he be charged, with exaggeration, over-sight, or indiscretion. The late eminent Bombay judge and scholar, Mr. K. T. Telang, whom I knew well, and watched closely at Bombay when the first meeting of the National Congress was held there in December 1885, was perhaps the finest extempore speaker in English India *has produced in our time*. *In the* Madras Presidency, only Professor Rangacharya, in my view at least, came close to him in all the higher qualities and graces of oratory.

The most prominent feature, however, of Professor Rangacharya's character and career, was his transparent honesty of purpose, fearlessness, and independence. His *lofty spirit scorned servility*, and knee-crooking in any form, and he was never known to have said a disparaging word of any individual or community in India, or of the Indian people at large, in order to win the favour of officials, and men of influence. He not only held his own

head aloft, in his intercourse with all men, but never would remain silent, when his countrymen and their culture were, in any respect, disdained or misrepresented by any one in his presence. Once an English lady, the wife of a big official under whom he served, said to him in the course of conversation, and when her husband, too, was seated hard by,—"Is not Indian music too serious and joyless?" At once the Professor replied, quoting Shelley's line from his famous poem, 'Our sweetest songs are those that tell of saddest thought' His straightforward, frank and outspoken manner was inconvenient to little-minded men—and at times men—Indians and others were known to have intrigued to do him a temporary injury. But Professor Rangacharya preferred to bear his disappointments silently and never was capable of mastering the arts by which too many men in this country, gain the favour of officials,—and he altogether spurned that art, in especial,—ever in undiminished and effective vogue,—which the late Major Hallett, once addressing a body of Madras graduates at Convocation particularly wanted them to regard as a deadly poison —*viz.*, "the attempting to rise by catching the coat-tails of those who are above them'. On more than one occasion, he was superseded by inferior men, or juniors, but he pressed his claims openly, and was never known to grumble when his efforts failed. More than once he had to place his case in appeal

before the highest executive authority, and won it. On these occasions, the high-placed gentlemen, whom he met and spoke to, when ventilating his grievances, were taken completely captive, and ever afterwards, became his warm friends and admirers

To those who, like me, have enjoyed, while he lived, the privilege of a long and affectionate friendship, his noble gifts of mind and heart and the influence which he wielded by his learning and example combine to form a rich treasure of associations and memories which will endure to the end He was singularly free from the hot self assertiveness and unamiable ambitions, ever so conspicuous in modern Hindu society. He was wise and self governed to a degree, only rarely found, among our men. He was not only pure and just in all his dealings with the world, but when once he became familiar or friendly with a colleague or neighbour, he was eager to avail himself of every opportunity to show his disposition to relieve suffering and his readiness to offer them his loving homage and devotion He was by nature incapable of suspecting or plotting against any one, and his simplicity and sweetness always seemed to mark him out as one whose thoughts were soaring upward to things beyond the common range of human hopes, desires and ambitions.

II. Some Aspects of His Life.

In 1889, Mr. Rangacharya was, at his own request, placed on special duty at Arkonam for but six months to learn work at the Electric Engineering Works maintained by the Madras Railway Company He underwent his training under the direction of Mr. G K. Winter The time allowed him was very short and could not be extended. Still, he showed that, in spite of his Brahmin birth, he was capable of sustained and incessant application of muscular energy, and also easily became a master of Mr. Winter's new methods of research He showed me a letter of Mr Winter's where he had spoken in striking terms of the value of his researches and testified, in a manner which at the time seemed to me somewhat startling, to the splendid powers of original discovery which he possessed, and would convince any one that he, perhaps even more than others, was a martyr to the stertorous routine of the system of teaching, then obtaining in Indian Colleges Mr Rangacharya told me that he was about to arrive at some important discoveries when he was ordered back, and so lost the fruits of the hard and self-denying labour of months The new education and environment have killed us spiritually,—and they have not atoned for it by raising us materially But because paper will take every impression put upon it, and the tongue is the most unruly and unscrupulous instrument at

man's disposal, there are always men who are prepared to revile at us modern Indians,—who only claim justice and fair dealing with a proper environment, and equipment, for the struggle of life,—as merely noxious excrescences, all of them,—as mere "intellectuals", lunatics who can only grasp at shadows and spectres

When the marvellous renunciation of the eternally glorious Swami Vivekananda produced that extraordinary but transient fascination upon the purse-proud men and the luxurious dames of America and the Western world of which India, in its degenerate credulity, mistook the true significance, the Swami looked back upon his Holy Motherland and sought for one who could help him by expounding to them, with power and charm those truths of the spirit and the methods of their realization which had their enshrinement in the sacred literature of India,—and by expounding them, too, in the interpretative style, and with the synthetic aim characterizing the method of great Pandits and logicians, who had for centuries kept vigilant guard over them, and kept them also pure and undefiled by foreign accretions He could think of no other than Professor Rangacharya,—for he had already made his acquaintance during his nine days' sojourn in Trivandrum in December 1892, and had learned to appreciate at their proper worth the extraordinary combination of excellences,

which made him look so like the Swami himself to all who knew both,—an almost encyclopædic learning, a rare command of eloquent expression, the power to call up readily all one's intellectual and dialectic resources to point a moral or prick the bubble of a plausible argument, and, finally, an emotional temperament, which unerringly pointed to the love of what is good and noble in man, and beautiful in nature and art. It was, at the earnest call of the great Swami that Professor Rangacharya became the editor *de facto* of the now defunct "*Brahmavadin*", first started as a fortnightly and then converted into a monthly review by the late lamented M. C. Alasingaperumal Iyengar, fomerly Headmaster of the High School Department of the Madras Pachaiappah's College. Mr. Rangacharya was the principal contributor of the editorials during the four or five years he conducted the "*Brahmavadin*", and wrote at least thirty of such, and perhaps more. He also published translations therein with introductory comments and critical notes several selected hymns of the Rig-Veda. These translations were intended to form the first part of a work, he had planned which should comprise, in one volume, a comprehensive survey of all the aspects of the Sanatana Dharma of the Indian sages in its historical evolution. His editorials were primarily intended for the instruction of the disciples of the Swami in the United States, and were highly

appreciated by them, for they supplemented the oral instruction they received from him by presenting the same topics in form which happily combined the traditional methods of the Indian sages with the scientific reasonings, which made them acceptable to men and women, brought up in a different environment. Indian spirituality cannot be transplanted from its native soil and the Swami himself amply acknowledged it.

Some years ago the Madras Hindu Association was founded in order to counteract the revolutionary schemes and endeavours of the social extremists who had been disturbing Hindu society, and had, by their machinations and blandishments lured to their ruin and brought dislocation and unhappiness into many peaceful households by following the methods and tactics of foreign missionaries. Most of those who took part in the founding of the Association have passed away from the scene or deserted the flag then raised to accomplish social reform on what was called purely 'National' lines. Professor Rangacharya delivered, what was universally extolled as a remarkable oration, at the inauguration of the movement, and was always the chief contributor to the columns of "*Indian Progress*", a journal conducted in Madras for promoting its aims and ideals. In that journal, he wrote as follows —"Mere tinkering with social institutions and random rebellion against social

authority, without understanding their internal meaning, and mutual correlations, and without endeavouring to examine the root-principles out of which, they have grown, are calculated more to injure true progress than produce any enduring benefit to society either now or in the near future." In another issue, he wrote.—"The modern democratic ideals of human liberty which are mainly derived from the politica history of certain European countries have a ver natural tendency to consecrate mere personal rebel lion so as to raise it to the rank of moral heroisn Indeed, there is often as much heroism in patient suffering, and long-continued waiting, as in breaking away from all moorings, for the purpose of enjoying the self-centred blessing, of a free drifting, if not for a less worthy purpose." It is the attempt to comprehend and preserve what has contributed to the undying vitality of the Hindu races and their institutions and to eliminate, slowly and withal painfully, what is defective and accidental, in the civili zation of India that can ensure the true progress anc the true unity of the Hindu people. It is onl National Colleges and Universities where a trul national education is given that can help towards th achievement of national progress and unity of tl kind which men of light and leading like Professor Rangacharya had in view. He had no faith in the competitive and gladiatorial theory of progress

which finds favour with those who follow Western leaders of Indian movements or the inspiration derived from movements and societies which, founded in the West by Westerners for their own purposes, have been transferred to India as aids to what has been called the "social conquest" of India on the principle enunciated by the great modern historian, Adolf Holm,—viz., "The only way to settle with the East is to vanquish her intellectually." Professor Rangacharya's cultured self-restraint and enlightened sense of duty were too well-rooted in reason and truth to allow him to indulge in the luxury of destroying the peace and happiness of Indian households and communities, simply, in order to elevate himself into the attractive role of a prophet or the titular head and voluble spokesman of a rebel organization with a numerous throng of admiring followers and spouting forth an interminable and inconsistent series of arguments to support every opinion and creed—every novel theory, suggestion, or surmise—which one's egotistic impulse or mythopoeic imagination might induce one to favour from time to time so as to fill a large place as the founder, teacher or priest, of a new cult in the world. If Professor Rangacharya's methods, principles and aims had been properly understood, he would not have been misrepresented or blamed as he was by certain unthinking persons or hot-blooded youths, for his

steady adherence in practice to the immemorial ideals and usages of Hindu society.

To Professor Rangacharya's example and influence we also owe a new institution which has taken a firm root in the metropolis of South India and is also occasionally found necessary in mofussil stations. An exposition of the Gita by means of lectures once a week or oftener, is now a recognized method of propagating the Vedic religion among our young men. Prof. Rangacharya, in 1903 or 1904, first courageously commenced delivering a course of Sunday lectures on the Gita in Triplicane. His object was to combine and harmonise into one wisdom the fruits of the civilizations of India and the West and to remove all doubts and conflicts in the modern Indian mind regarding the practicability of adapting the ancient Hindu Dharma to the conditions of the changing Indian world. The first volume contained the revised shorthand reports of his lectures on the first six Adhyayas and was issued nearly ten years ago, and has been found to be helpful and even of absorbing interest, to those who have resorted to it for guidance and light on the great topics of which it treats. There exist, I believe, ample materials for issuing two more volumes of similar magnitude. They contain a contribution of permanent value to the making of the India of the future and will long remain a monument of the great Professor's wisdom and patriotism.

न, शित्परत्वात्; धयति, धयतः, धयन्ति। ग्लै म्लै हर्षक्षये; शपः शित्त्वात् आत्वं न भवति; आयादेशः; ग्लायति, ग्लायतः, ग्लायन्ति; म्लायति, म्लायतः, म्लायन्ति। ह्वेञ् स्पर्धायां शब्दे च; ह्वयति, ह्वयतः, ह्वयन्ति। ञित्त्वात् स्वरितेत्यादिना (I. 3. 72.) आत्मनेपदञ्च; ह्वयते, ह्वयेते, ह्वयन्ते। निसमुपविभ्यो ह्वः (I. 3. 30.)—नि सम् उप वि इत्येवपूर्वात् ह्वयतेर्धा——पदम्भवति। अकर्त्रभिप्रायार्थोऽयमारम्भः; निह्वयते, संह्वयते, ह्वयते, विह्वयते। स्पर्धायामाङः (I. 3. 31.)—स्पर्धा सङ्घर्षः पराभिभवेच्छा; स्पर्धायां विषये आङ्पूर्वात् ह्वयतेर्धातोरात्मनेपदं भवति; मल्लो मल्लम् आह्वयते। स्पर्धायामिति किम्? गामाह्वयति गोधुक्। एवमेवान्ये नेयान्यन्यान्यपि अजन्तधातुरूपाणि॥

6. अथ हलन्तधातुरूपाणि अकाराद्युपधाक्रमेण प्रदर्श्यन्ते। टुनदि समृद्धौ; इकार इदितो नुम् धातोः (VII. 1. 58.) इति विशेषणार्थः; टुशब्दः ट्वितोऽथुच् (III. 1. 89.) इति विशेषणार्थः। इदितो नुम् धातोः (VII. 1. 58.)—इदितो धातोः नुमागमं भवति। नुमागमोऽयं धातूपदेशावस्थायामेव, ततो शबादिकार्यम्; नन्दति, नन्दतः, नन्दन्ति; नन्दसि, नन्दथः, नन्दथ; नन्दामि नन्दावः, नन्दामः। ध्वंसु गतौ; उकारस्यानुदात्तत्वादात्म-पदमेव; नश्चापदान्तस्य झलि (VIII. 3. 24.) इत्यन- ध्वंसते, ध्वंसेते, ध्वंसन्ते; ध्वंससे, ध्वंसेथे, ध्वंस- ध्वंसावहे, ध्वंसामहे। स्वाद आस्वादने; अका- पार्थः · अनुदात्तत्वादात्मनेपदम्; स्वादते,

मिह सेचने ; **पुगन्तलघूपधस्य च** (VII. 3. 86.)—पुगन्तस्याङ्गस्य लघूपधस्य च इको गुणो भवति सार्वधातुकार्धधातुकयोः परतः ; **मेहति, मेहतः, मेहन्ति** । **क्रीडृ** विहारे ; ऋकारानुबन्धः नाग्लोपिशास्वृदिताम् (VII.4.2.) इति विशेषणार्थः ; **क्रीडति** । **क्रीडोऽनुसम्परिभ्यश्च** (I. 3. 21.)—अनु सम् परि इत्येवम्पूर्वात् क्रीडतेरात्मनेपदं भवति ; **अनुक्रीडते, सङ्क्रीडते, परिक्रीडते, आक्रीडते** । **समोऽकूजन इति वक्तव्यम्** (वा) ; इति इह मा भूत्—**सङ्क्रीडन्ति शकटानि**—स्वनयन्तीत्यर्थः । समा साहचर्यादन्वादिरुपसर्ग एव गृह्यते ; तेनेह न भवति— **माणवकमनु क्रीडति**; अत्र कर्मप्रवचनीययुक्ते द्वितीया (II. 3. 8.) इति द्वितीया । **द्युत** दीप्तौ ; **विद्योतते** । **रुच** रोचने ; **रोचते** । **शुभ** दीप्तौ; **शोभते** । **गुहू** संवरणे ; ऊदादिकार्यं पूर्ववत् ; लघूपधगुणे प्राप्ते, **ऊदुपधाया गोहः** (VI. 4. 89.)—गूहतेर्धातोरुपधाया ऊकारादेशो भवति अजादौ प्रत्यये परतः ; **गूहति, उपगूहते** । **गुजि** अव्यक्ते शब्दे ; इदितो नुम् धातोः (VII. 1.58.) ; **गुञ्जति** । **कूज** अव्यक्ते शब्दे ; **कूजति** । **भूष** अलङ्कारे ; **भूषति** । **वृतु** वर्तने ; **वर्तते** । **वृधु** वृद्धौ ; **वर्धते** । अत्र लघूपधगुणो रपरत्वं च । **कृपू** सामर्थ्ये ; लघूपधगुणे ; **कृपो रो लः** (VIII. 2. 18.) रेफस्य लकारादेशो भवति । र इति सामान्येनोपादीयते ; —यश्च ऋकारस्थः तयोर्द्वयोरपि ग्रहणम् ; ल इत्येतदपि ऌलस्थ रेफस्य स्थाने लकारादेशो भवति,

ऋकारस्यापि एकदेशविकारद्वारेण लृकारः ; **कल्पते, कल्पेते, कल्पन्ते** । **टुवेपृ** कम्पने ; **वेपते** । **लोकृ** दर्शने ; **लोकते, आलोकते, विलोकते** । **ढौकृ** गतौ ; **ढौकते** ॥

7. **जभ-जभी** गात्रविनामे ; इदितो नुम् धातोः (VII.1.58.); **जृम्भते, जृम्भेते, जृम्भन्ते** । **रधिजभोरचि** (VII. 1. 61.) —रध जभ इत्येतयोर्धात्वोर्नुमागमो भवति अजादौ प्रत्यये परतः; **जम्भते**; इत्यादि । **ष्ठिवु** निरसने, **क्लमु** ग्लानौ, **चमु** भक्षणे ; एतेभ्यो धातुभ्यो लडादिकार्यम् । **ष्ठिवुक्लम्वाचमां शिति** (VII. 3. 75.) —ष्ठिव् क्लमु आचमु इत्येतेषामुपधाया दीर्घो भवति शित्प्रत्यये परतः । धात्वादेः षः सः (VI 1. 64.) इति सत्वे प्राप्ते, **सुब्धातुष्ठिवुष्वष्कतीनां सत्वप्रतिषेधो वक्तव्यः** (वा. VI. 1. 65.)—इति **ष्ठीवते, ष्वष्कते, क्लामति, आचामति** । चमेराङ्पूर्वस्य ग्रहणादिह न भवति ; **विचमति** । **क्रमु** पादविक्षेपे ; **अनुपसर्गाद्वा** (I. 3. 43.)—उपसर्गवियुक्तात् क्रमतेरात्मनेपदं वा भवति ; **क्रमते** । आत्मनेपदाभावपक्षे, **क्रमः परस्मैपदेषु** (VII. 3. 76.)—क्रमतेर्धातोरुपधायाः परस्मैपदे शित्प्रत्यये परतः दीर्घो भवति ; **क्रामति** । अनुपसर्गादिति किम् ? **सङ्क्रामति** । **आङ उद्गमने** (I. 3. 40.)—आङ्पूर्वात् क्रमतेर्धातोरात्मनेपदं भवति उद्गमने गम्यमाने ; **आक्रमते सूर्यः** । **ज्योतिरुद्गमन इति वक्तव्यम्** (वा) ; इति इह मा भूत्—**आक्रामति** हर्म्यतलम् । **प्रोपाभ्यां समर्थाभ्याम्** (I, 3. 42.)—ताभ्यां परस्य क्रमतेरात्मनेपदं भवति तौ चेत् प्रोपौ सम०

चानयोरर्थविशेषे तुल्यता ? आदिकर्मणि । यथा—**प्रक्रमते भोक्तुम्, उपक्रमते भोक्तुम्** । समर्थाभ्यामिति किम् ? पूर्वेद्युः प्रक्रामति—गच्छतीत्यर्थः; अपरेद्युरुपक्रामति—आगच्छतीत्यर्थः ॥

8. **इषु** इच्छायाम्, **गम्लृ** गतौ, **यम** उपरमे, इत्येतेभ्यो धातुभ्यो लडादिकार्यं पूर्ववत् । **इषुगमियमां छः** (VII. 3. 77.)—इष् गम् यम् इत्येतेषां धातूनां छकारादेशो भवति शित्प्रत्यये परतः । छे च (VI. 1. 73.)—इति तुगागमः ; श्चुत्वम् ; **इच्छति, गच्छति, यच्छति** । **पाघ्राध्मास्थाम्नादाण्दृश्यर्तिसर्तिशदसदां पिब-जिघ्र-धम-तिष्ठ-मन-यच्छ-पश्यर्च्छ-धौ-शीय-सीदाः**(VII.3.78.)—पा पाने, घ्रा गन्धोपादाने, ध्मा शब्दाग्निसंयोगयोः, ष्ठा गतिनिवृत्तौ, म्ना अभ्यासे, दाण् दाने, दृशिर् प्रेक्षणे, ऋ गतौ, सृ गतौ, शद्लृ शातने, षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु, इत्येतेषां धातूनां यथासङ्ख्यं पिब, जिघ्र, धम, तिष्ठ, मन, यच्छ, पश्य, ऋच्छ, धौ, शीय, सीद, इत्येते आदेशा भवन्ति शित्प्रत्यये परतः ; **पिबति, जिघ्रति, धमति, तिष्ठति, मनति, यच्छति**, पश्यति, **ऋच्छति, धावति**, शीयते, **सीदति** । शद्लृ-धातोस्तु, **शदेश्शितः** (1. 3. 60.)—शद्लृ शातने इत्यस्माद्धातोश्शिद्भाविन आत्मनेपदं भवति ; **शीयते** । **सदिरप्रतेः** (VIII. 3. 66.)—सदेस्सकारस्योपसर्गस्थान्निमित्तादुत्तरस्य मूर्धन्यादेशो भवति प्रतिं वर्जयित्वा ; **निषीदति, विषीदति** । इह न भवति—**प्रतिसीदति**—अप्रतेरिति प्रतिषेधात् । सर्तेर्वेगगतौ धावादेश इष्यते ; अन्यसरति ॥

दंश दंशने, **षञ्ज** सङ्गे, **ष्वञ्ज** परिष्वङ्गे ; दंशसञ्जस्वञ्जां शपि (VI. 4. 25.)—दंश सञ्ज स्वञ्ज इत्येतेषां धातू-

धातूपधाया नकारस्य लोपो भवति शपि परतः ; **दशति, सजति, स्वजते** । **उपसर्गात्सुनोति-सुवति-स्यति-स्तौति-स्तोभति-स्था-सेनय-सेध-सिच-सञ्ज-स्वञ्जाम्** (VIII. 3. 65.)—उपसर्गस्थान्निमित्तादुत्तरेषां सुनोत्यादीनां सकारस्य मूर्धन्यादेशः ; **अभिषजति, परिष्वजति** । **रञ्ज** रागे ; **रञ्जेश्च** (VI. 4. 26.)—रञ्ज रागे इत्यस्य धातोर्नकारस्य लोपो भवति , **रजति** । **गुपू-धूप-विच्छि-पणि-पनिभ्य आयः** (III. 1. 28.)—गुपू रक्षणे, धूप सन्तापे, विच्छ गतौ, पण व्यवहारे स्तुतौ च, पन च, इत्येतेभ्यो धातुभ्यः आयप्रत्ययो भवति सार्वधातुके विषयभूते । **सनाद्यन्ता धातवः** (III. 1. 32.)—सन् आदिर्येषान्ते सनादयः , ते अन्ते येषान्ते सनाद्यन्ता ; ते समुदायाः धातुसंज्ञा भवन्ति । लडादिकार्यं पूर्ववत् । गुप् + आय +ति इति स्थिते, **आर्धधातुकं शेषः** (III. 4. 114.)—तिङ्शिद्भ्यो व्यतिरिक्तः धातोर्विहितः प्रत्ययः आर्धधातुकसंज्ञो भवति । इति आय-प्रत्ययस्य आर्धधातुकसंज्ञायां, **पुगन्तलघूपधस्य च** (VII. 3. 86.) —पुगन्तस्य लघूपधस्य चाङ्गस्य इको गुणो भवति सार्वधातुकार्धधातुकयोः परतः । इति लघूपधगुणः ; **गोपायति, धूपायति, विच्छायते, पणायति, पनायति** । स्तुत्यर्थेन पनिना साहचर्यात् तदर्थकः पणिः प्रत्ययमुत्पादयति, न तु व्यवहारार्थः; अत एव **शतस्य पणते, सहस्रस्य पणते** । पण इत्यत्रानुदात्तानुबन्धस्य केवले चरितार्थत्वात् आयप्रत्यया-न्तादात्मनेपदं न भवति । पनेरपि **आयादय आर्धधातुके वा** (III. 1. 31.) इत्यार्धधातुके आयाभावपक्षे चरितार्थत्वात् आयप्रत्ययान्तादा-त्मनेपदं न भवति । पणिपनी अनुदात्तेत्वादात्मनेपदिनौ । **ऋतेरीयङ्** (III. 1. 29.)—ऋतिस्सौत्रो धातुः घृणायां वर्तते; तस्मादीयङ्

प्रत्ययो भवति । ङकार आत्मनेपदार्थः, गुणप्रतिषेधार्थश्च ; **ऋतीयते, ऋतीयेते, ऋतीयन्ते** । **कमु** कान्तौ ; **कमेर्णिङ्** (III. 1. 30.) —कमेर्धातोः णिङ् प्रत्ययो भवति । णकारो वृद्ध्यर्थः, ङकार आत्मनेपदार्थः । **अचो ञ्णिति** (VII. 2. 115.) इत्यनुवर्तमाने, **अत उपधायाः** (VII. 2. 116.)—अङ्गस्य उपधाया अकारस्य स्थाने वृद्धिर्भवति ञिति णिति च परतः, **कामयते, कामयेते, कामयन्ते** ; इत्यादि ॥

इति शब्विकरणे लट् ॥

अथ अदादौ लुग्विकरणे लट् ॥

अद भक्षणे । पूर्ववत् लट् तिप् शपः । **अदिप्रभृतिभ्यः शपः** (II. 4. 72.)—अदादिभ्यो धातुभ्यो उत्तरस्य शपो लुक् भवति । **खरि च** (VIII. 4. 55.) इति चर्त्वम् ; **अत्ति, अत्तः, अदन्ति ; अत्सि, अत्थः, अत्थ ; अद्मि, अद्वः, अद्मः** । **शीङ्** स्वप्ने ; ङकार आत्मनेपदार्थः । शी+त इति स्थिते, **सार्वधातुकमपित्** (I. 2. 4.)—अपित् सार्वधातुकं ङिद्भवति ; इति ङित्त्वे, **क्ङिति च** (I. 1. 5.)—किति ङिति प्रत्यये परतः तन्निमित्तकगुणवृद्धी इगन्ताङ्गस्य न भवतः । इति गुणनिषेधे प्राप्ते, **शीङः सार्वधातुके गुणः** (VII. 4. 21.)—शीङोऽङ्गस्य गुणो भवति सार्वधातुके परतः ; **शेते, शयाते** । **आत्मनेपदेष्वनतः** (VII. 1. 5.)—आत्मनेपदेषु यो झकारः तस्य अनकारान्तादङ्गादुत्तरस्य अत् इत्ययमादेशो भवति ; **शीङो रुट्** (VII. 1. 6.)—शीङोऽङ्गादुत्तरस्य झादेशस्यातो रुडागमो भवति ; **शेरते** । **आदेशप्रत्यययोः** (VIII. 3. 59.) इति षत्वम् ;

शेषे, शयाथे, शेध्वे; शये, शेवहे, शेमहे । **ब्रूञ्** व्यक्तायां वाचि; लडादय; **ब्रुव ईट्** (VII. 3. 93.)—ब्रुव उत्तरस्य हलादेः पितस्सार्वधातुकस्य ईडागमो भवति ; **ब्रवीति** । सार्वधातुकमपित् (I. 2. 4.) इति ङित्त्वे, क्ङिति च (I. 1. 5.) इति गुणप्रतिषेधः ; **ब्रूतः** । अचि श्नुधातुभ्रुवामित्यादिना (VI. 4. 77.) उवङादेशः ; **ब्रुवन्ति** । एवमेव—**ब्रवीषि, ब्रूथः, ब्रूथ; ब्रवीमि, ब्रूवः, ब्रूमः**—इति भवन्ति । आत्मनेपदे—**ब्रूते, ब्रुवाते, ब्रुवते; ब्रूषे, ब्रुवाथे, ब्रूध्वे; ब्रुवे, ब्रूवहे, ब्रूमहे** । **परस्मैपदानां णलतुसुस्थलथुसणल्वमाः** (III. 4. 82.), **विदो लटो वा** (III. 4. 83.), इति वर्तमाने, **ब्रुवः पञ्चानामादित आहो ब्रुवः** (III. 4. 84.)—ब्रुव परस्य लडादेशानां परस्मैपदानामादिभूतानां पञ्चानां पञ्चैव णल् अतुस् उस थल अथुस् इत्येते आदेशा भवन्ति, ब्रुव आहश्च भवति । इति—**आह, आहतुः, आहुः** । **झलो झलि** (VIII. 2. 26.) इत्यनुवर्तमाने, **आहस्थः** (VIII. 2. 35.) —आहो हकारस्य थकारादेशो भवति झलि परतः पदान्ते च । तत —**खरि च** (VIII. 4. 55.) इति चर्त्वम् ; **आत्थ, आहथुः** ॥

2. **हन** हिंसागत्योः, **हन्ति** । सार्वधातुकमपिदिति (I. 2. 4.) ङित्त्वे, **अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादीनामनुनासिकलोपो झलि क्ङिति** (VI. 4. 37.)—अनुदात्तोपदेशानां धातूनां वनतेः तनोत्यादीनां च अनुनासिकस्य लोपो भवति झलादौ किति ङिति प्रत्यये परतः; **हतः** । **गमहनजनखनघसां लोपः क्ङित्यनङि** (VI. 4. 98.)—

गमॢ गतौ, हन हिंसागत्योः, जनी प्रादुर्भावे जन जनने—द्वयोरपि ग्रहणम् —खन खनने, घसॢ अदने—अदादेशश्च घसॢ—इत्येतेषां धातूनामुपधाया लोपो भवति अजादौ क्ङिति अङ्वर्जे प्रत्यये परतः । अनङि इति किम्? अगमत्, अघसत् । अत्र पुषादि (III. 1. 55.) इत्यादिना अङ् । **हो हन्तेर्ञ्णिन्नेषु** (VII. 3. 54.)—हन्तेर्धातोर्हकारस्य कवर्गादेशो भवति ञिति णिति प्रत्यये परतो नकारे च । संवारनादमहाप्राणवानिति हकारस्य घकारः । आदेशविधानसामर्थ्यात् **अचः परस्मिन्पूर्वविधौ** (I. 1. 57.) इति स्थानिवद्भावो न; **घ्नन्ति** । एवमेव–**हंसि, हथः, हथ ; हन्मि, हन्वः, हन्मः** । **हन्तेरत्पूर्वस्य** (VIII. 4. 22.) इत्यनुवर्तमाने, **वमोर्वा** (VIII. 4. 23.)—वकारमकारयोः परतः हन्तेरुपसर्गस्थान्निमित्तादुत्तरस्य नकारस्य णकारादेशो वा भवति; **प्रहण्मि प्रहन्मि, प्रहण्वः प्रहन्वः, प्रहण्मः प्रहन्मः** । **आङो यमहनः** (I. 3. 28.)—आङ्पूर्वाभ्यां यम् हन इत्येताभ्यामकर्मकक्रियावचनाभ्यामात्मनेपदं भवति ; **आहते, आघ्नाते** । आत्मनेपदेष्वनतः (VII. 1. 5.) इत्यदादेशः; हो हन्तेर्ञ्णिन्नेषु (VII. 3. 54.) इति हकारस्य घकारः; **आघ्नते** । एवमेव—**आहसे, आघ्नाथे, आहध्वे; आघ्ने, आहन्वहे, आहन्महे** । अकर्मकादिति किम्? आहन्ति वृषलं पादेन । **स्वाङ्गकर्मकाच्चेति वक्तव्यम्** (वा)—इति **आहते शिरः स्वमङ्गम्** । स्वाङ्गकर्मकादिति किम्? तेनेह न भवति—आहन्ति शिरः परकीयम् ॥

3. **द्विष** अप्रीतौ; षकारः स्वरितञितः (I. 3. 72.) इति विशेषणार्थः; ष्टुना ष्टुः (VIII. 4. 41.) इति ष्टुत्वम्; **द्वेष्टि, द्विष्टः, द्विषन्ति** । **षढोः कः सि** (VIII. 2. 41.)—षकारढकारयोः ककारादेशो भवति सकारे परतः । आदेशप्रत्यययोः (VIII. 3. 59.) इति

षत्वम् ; गुणः ; द्वेक्षि । द्विष्टः, द्विष्ट ; द्वेष्मि, द्विष्वः, द्विष्मः । द्विष्टे, द्विषाते, द्विषते ; द्विक्षे, द्विषाथे ; ष्टुत्वेन धस्य डः—द्विड्ढे ; द्विषे, द्विष्वहे, द्विष्महे । दुह् प्रपूरणे; स्वरितेत्; प्रपूरणं त्याजनं, पूरणाभावः, रिक्तीकरणमिति यावत् । लिपि शपो लुक्; पित्सु वचनेषु पुगन्तलघूपधस्य च (VII. 3. 86.) इति गुणः ; दादेर्धातोर्घः (VIII. 2. 32.) इति हकारस्य घकारः । झषस्तथोर्धोऽधः (VIII. 2. 40.)—दधाति वर्जितस्य झष उत्तरस्य तकारस्य थकारस्य च धकारः । इति—दोग्धि, दुग्धः, दुहन्ति । एकाचो बशो भष् झषन्तस्य स्ध्वोः (VIII. 2. 37.)—एकाचो धातोः झषन्तस्य बशः स्थाने भषादेशो भवति सकारादौ प्रत्यये ध्वे च परतः, पदान्ते च । इति दस्य धः ; घस्य कः ; धोक्षि । दुग्धः, दुग्ध ; दोह्मि, दुह्वः, दुह्मः । दुग्धे, दुहाते, दुहते । दिह् उपचये ; देग्धि, दिग्धः, दिहन्ति ; धेक्षि, दिग्धः, दिग्ध ; देह्मि, दिह्वः, दिह्मः । सन्दिग्धे, सन्दिहाते, सन्दिहते ; सन्धिक्षे, सन्दिहाथे, सन्धिग्ध्वे ; इत्यादि । प्रपूर्वो निपूर्वश्च ; नेर्गद-नद-पत-पद-घु-मा-स्यति-हन्ति-याति-वाति-द्राति-प्साति-वपति-वहति-शाम्यति-चिनोति-देग्धिषु च (VIII. 4. 17.)—उपसर्गस्थान्निमित्तादुत्तरस्य नेर्नकारस्य णकारः स्यात् गदादौ परे । इति णत्वम् ; गुणः ; प्रणिदेग्धि, प्रणिदिग्धे, इत्यादि । लिह् आस्वादने; हो ढः (VIII. 2. 31.) इति ढत्वम् ; झषस्तथोर्धोऽधः (VIII. 2. 40.) इति धत्वम् ; ष्टुत्वम् ; ढो ढे लोपः (VIII. 2. 31.) इति ढकारस्य लोपः ; लेढि । ढ्रलोपे पूर्वस्य दीर्घोऽणः (VI 3. 111.) इति दीर्घः ;

लीढः । लिहन्ति ; लेक्षि, लीढः, लीढ ; लेह्मि, लिह्वः ; लिह्मः ।
लीढे, लिहाते, लिहते ; लिक्षे, लिहाथे, लीढ्वे ; लिहे, लिह्वहे,
लिह्महे ॥

4. **चक्षिङ्** व्यक्तायां वाचि । इकारः चक्षिङः ख्याञ् (II. 4. 54.) इति विशेषणार्थः ; आत्मनेपदार्थश्च । **स्कोस्संयोगाद्योरन्ते च** (VIII. 2. 29.)—पदान्ते झलि परतो यस्संयोगः तदाद्योस्सकारककारयोर्लोपो भवति । इति ककारलोपः ; ष्टुत्वम् ; प्रायेणायमाङ्पूर्वः ; **आचष्टे, आचक्षाते, आचक्षते ; आचक्षे, आचक्षाथे, आचड्ढ्वे ; आचक्षे, आचक्ष्वहे, आचक्ष्महे । ईड** स्तुतौ ; ष्टुत्वचर्त्वाभ्यां पूर्वपरयोः टकारः—**ईट्टे, ईडाते, ईडते । ईडजनोर्ध्वे च** (VII. 2. 78.)—ईड जन इत्येताभ्यामुत्तरस्य ध्वे इत्येतस्य सार्वधातुकस्य से इत्येतस्य च इडागमो भवति ; **ईडिषे । ईडाथे, ईडिध्वे ; ईडे, ईड्वहे ईड्महे । ईश** ऐश्वर्ये ; व्रश्चादिना (VIII. 2. 36.) षत्वम् ; ष्टुत्वम् ; **ईष्टे, ईशाते, ईशते । ईशस्से** (VII. 2. 77.)—ईश उत्तरस्य से इत्येतस्य सार्वधातुकस्य इडागमो भवति ; **ईशिषे । ईशाथे, ईड्ढ्वे**–इडागमो यदीष्यते—**ईशिध्वे ; ईशे, ईश्वहे, ईश्महे । आस** उपवेशने ; **आस्ते, आसाते, आसते ; आस्से, आसाथे । धि च** (VIII. 2. 25.)—धकारादौ प्रत्यये परतः सकारस्य लोपो भवति ; **आध्वे । आसे, आस्वहे, आस्महे । णिसि** चुम्बने ; णो नः (VI. 1. 65.) इति नत्वम् ; इदितो नुम् धातोः (VII. 1. 58.) इति नुमागमः ; **निंस्ते, निंसाते,**

निंस्महे ; निंस्से, निंसाथे, निंन्ध्वे ; निंसे, निंस्वहे, निंस्महे ।
प्रपूर्वः ; वा निंसनिक्षनिन्दाम् (VIII. 4. 33.)—निंस निक्ष निन्द इत्येतेषां नकारस्य उपसर्गस्थान्निमित्तादुत्तरस्य वा णकारादेशो भवति ; प्रणिंस्ते प्रनिंस्ते इत्यादि । चक्षिङादयो णिंसिपर्यन्ता अनुदात्तेत इत्यात्मनेभाषाः ॥

5. द्यु अभिगमने ; यु मिश्रणामिश्रणयोः ; रु शब्दे ; णु स्तुतौ । नाभ्यस्तस्याचि पिति सार्वधातुके (VII. 3. 87.) इत्यनुवर्तमाने, उतो वृद्धिर्लुकि हलि (VII. 3. 89.)—उकारान्तस्याङ्गस्य वृद्धिर्भवति लुग्विषये हलादौ पिति सार्वधातुके परतः; द्यौति, द्युतः, द्युवन्ति ; द्यौषि, द्युथः, द्युथ ; द्यौमि, द्युवः, द्युमः । एवमेव—यौति, युतः, युवन्ति ; रौति, रुतः, रुवन्ति ; नौति, नुतः, नुवन्ति—इत्यादि । ष्टुञ् स्तुतौ ; अभिपूर्वः ; उपसर्गात् सुनोतीत्यादिना (VIII. 3. 65.) मूर्धन्यादेशः ; अभिष्टौति, अभिष्टुतः, अभिष्टुवन्ति ; अभिष्टौषि, अभिष्टुथः, अभिष्टुथ ; अभिष्टौमि, अभिष्टुवः, अभिष्टुमः। एवं परिष्टौति, परिष्टुतः, परिष्टुवन्ति; इत्यादि । ऊर्णुञ् आच्छादने ; ऊर्णोतेर्विभाषा (VII. 3. 90.) —ऊर्णोतेर्धातोर्विभाषा वृद्धिर्भवति लुग्विषये हलादौ पिति सार्वधातुके परतः; प्रोर्णौति प्रोर्णोति, प्रोर्णुतः, प्रोर्णुवन्ति , इत्यादि । ञित्वात्—प्रोर्णुते, प्रोर्णुवाते, प्रोर्णुवते—इत्यादि च भवति ॥

6. इण् गतौ ; शबलुक् ; पित्सु गुणः ; एति, इतः । इणो यण् (VI. 4. 81.)—इणोऽङ्गस्य यणादेशो भवति अजादौ प्रत्यये

परतः ; यन्ति । एवमेव—एषि, इथः, इथ ; एमि, इवः, इमः । **इङ्** अध्ययने ; इङिकावध्युपसर्गं न व्यभिचरतः ; **अधीते** । अचि श्नुधात्वित्यादिना (VI. 4. 77.) इयङादेशः ; सवर्णदीर्घः ; **अधीयाते । अधीयते ; अधीषे, अधीयाथे, अधीध्वे ; अधीये, अधीवहे, अधीमहे । इक्** स्मरणे ; ककारलोपः ; प्रयोजनम् **अधीगर्थदयेशां कर्मणि** (II. 3 52.) इति विशेषणम् । धातुसंज्ञायां लट्, तिप्, शप्, लुक् ; पित्सु गुणः ; यणादेशश्च । **अध्येति**, सवर्णदीर्घः—**अधीतः, अधीयन्ति ; अध्येषि, अधीथः, अधीथ ; अध्येमि, अधीवः, अधीमः । द्रा** कुत्सायां गतौ ; प्रपूर्वो निपूर्वश्च । नेर्गदेत्यादिना (VIII 4. 17) णकारादेशः । **प्रणिद्राति, प्रणिद्रातः, प्रणिद्रान्ति ; प्रणिद्रासि, प्रणिद्राथः, प्रणिद्राथ ; प्रणिद्रामि, प्रणिद्रावः, प्रणिद्रामः । विद** ज्ञाने ; **परस्मैपदानां णलतुसुस्थलथुसणल्वमाः** (III. 4. 82.) इत्यनुवर्तमाने, **विदो लटो वा** (III. 4. 83.)—विद उत्तरस्य लटः परस्मैपदानां वा णलादय आदेशा भवन्ति । **वेद, विदतुः, विदुः ; वेत्थ, विदथुः, विद ; वेद, विद्व, विद्म** । पक्षे—**वेत्ति, वित्तः, विदन्ति**—इत्यादि भवति । सम्पूर्व ; **समो गम्यृच्छिप्रच्छिस्वरत्यर्तिश्रुविदिभ्यः** (I. 3. 29.) —सम्-पूर्वेभ्यो गमि ऋच्छ प्रच्छ स्वरति अर्ति श्रु विदि इत्येतेभ्य अकर्मकेभ्यो धातुभ्य आत्मनेपदं भवति ; **संवित्ते, संविदाते । वेत्तेर्विभाषा** (VII. 1. 7.)—विदोऽझादुत्तरस्य आदेशस्य अतो विभाषा रुडागमो भवति ; **संविद्रते** । पक्षे—**संविदते । संवित्से, संविदाथे, संविद्ध्वे ; संविदे, संविद्वहे, संविद्महे** ॥

7. **अस** भुवि ; **अस्ति** । **श्नसोरल्लोपः** (VI. 4. 111.) —श्रा इत्येतस्य अस्तेश्च अकारस्य लोपो भवति सार्वधातुके क्ङिति परतः ; **स्तः**, **सन्ति** । **तासस्त्योर्लोपः** (VII. 4. 50.)—तासेरस्तेश्च सकारस्य लोपो भवति, सकारादौ प्रत्यये परतः ; **असि** । **स्थः**, **स्थ** ; **अस्मि**, **स्वः**, **स्मः** । व्यतिपूर्वः; **कर्तरि कर्मव्यतिहारे** (I. 3. 14.)—कर्मशब्दः क्रियावाची ; व्यतिहारो विनिमयः ; तस्मिन् कर्मव्यतिहारे वर्तमानाद्धातोरात्मनेपदं भवति ; **व्यतिस्ते** । **उपसर्गप्रादुर्भ्यामस्तिर्यच्परः** (VIII. 3. 87.)—उपसर्गस्थात् निमित्तात् प्रादुस्-शब्दाच्च उत्तरस्य यकारपरस्य अच्परस्य च अस्तिसकारस्य मूर्धन्यो भवति ; **व्यतिषाते**, **व्यतिषते** । **न रपरसृपिसृजिस्पृशिस्पृहिसवनादीनाम्** (VIII. 3. 110.)इति न इति वर्तमाने, **सात्पदाद्योः** (VIII. 3. 111.)—सादित्येतस्य पदादेश्च सकारस्य मूर्धन्यादेशो न भवति । इति आदेशप्रत्यययोः (VIII. 3. 59.) इति प्राप्तस्य षत्वस्य निषेधः ; तासस्त्योर्लोपः (VII. 4. 50.) इति सकारलोपः ; **व्यतिसे** । **व्यतिषाथे** ; धि चेति (VII. 2. 25.) सकारलोपः—**व्यतिध्वे** । **ह एति** (VIII. 4. 52.)—तासेरस्तेस्सकारस्य हकारादेशो भवत्येति परतः ; **व्यतिहे** । अल्लोपः; **व्यतिस्वहे**, **व्यतिस्महे** ।

मृजूष् शुद्धौ; **मृजेर्वृद्धिः** (VII. 2. 114.)—मृजेरिकस्येको वृद्धिर्भवति । गुणस्यापवादः ; रपरत्वम् ; व्रश्चादिना (VIII. 2. 36.) षत्वम् ; ष्टुत्वम् ; **मार्ष्टि**, **मृष्टः** । **मृजेरजादौ सङ्क्रमे विभाषा वृद्धिः** (भा. I. 1. 3.); सङ्क्रम इति गुणवृद्धिप्रतिषेधविषये

कृत्स्नां प्राचां संज्ञा; **मार्जन्ति, मृजन्ति । मार्क्षि, मृष्ठः, मृष्ठ; मार्ज्मि, मृज्वः, मृज्मः** ॥

8. **रुदिर्** अश्रुविमोचने । पूर्ववल्लडादिकार्यम् । **रुदादिभ्यस्सार्वधातुके** (VII. 2. 76)—रुदादिभ्यः पञ्चभ्यो धातुभ्य उत्तरस्य वलादेस्सार्वधातुकस्य इडागमो भवति । पुगन्तलघूपधस्य च (VII. 3. 86.) इति गुणः, **रोदिति, रुदितः, रुदन्ति; रोदिषि, रुदिथः, रुदिथ; रोदिमि, रुदिवः, रुदिमः । ञिष्वप्** शये, **स्वपिति, स्वपितः, स्वपन्ति; स्वपिषि, स्वपिथः, स्वपिथ; स्वपिमि, स्वपिवः, स्वपिमः । अन** प्राणने; **अनिति** । प्रपूर्वे; **अनितेः** (VIII. 4. 19.)—अनितेरुपसर्गस्थान्निमित्तादुत्तरस्य नकारस्य णकारादेशो भवति, **प्राणिति, प्राणितः**, इत्यादि । **जक्ष** भक्षहसनयोः; **जक्षिति, जक्षितः । जक्षित्यादयष्षट्** (VI. 1. 6.)—जक्षित्यादय इत्यत्र अतद्गुणसंविज्ञानो बहुव्रीहिः; अन्ये षड्धातवो जक्षितिश्च अभ्यस्तसंज्ञा भवन्ति । **अदभ्यस्तात्** (VII. 1. 4.)—अभ्यस्तात्परस्य झस्य अत् इत्ययमादेशो भवति; **जक्षति । जक्षिषि, जक्षिथः, जक्षिथ, जक्षिमि, जक्षिवः, जक्षिमः** ।

रोदितिस्स्वपितिश्चैव श्वसितिः प्राणितिस्तथा ।
जक्षितिश्चेति विज्ञेयो रुदादिः पञ्चको गणः ॥

9. **जागृ** निद्राक्षये; **जागर्ति, जागृतः, जाग्रति । दरिद्रा** दुर्गतौ; **दरिद्राति । इद्दरिद्रस्य** (VI. 4. 114.)—दरिद्रा इत्येतस्य धातोरिकारादेशो भवति हलादौ क्ङिति सार्वधातुके परतः;

दरिद्रति । **श्नाभ्यस्तयोरातः** (VI. 4. 112.)—आ इत्येतस्य श्नाभ्यस्तसञ्ज्ञानामाकारस्य लोपो भवति क्ङिति सार्वधातुके परतः; **दरिद्राति** । **दरिद्रासि, दरिद्रिथ, दरिद्रिथ; दरिद्रामि, दरिद्रिव, दरिद्रिम** । **शासु** अनुशिष्टौ । **शास्ति** । **शास इदङ्हलोः** (VI. 4. 34.)—शासेर्धातोरुपधाया इकारादेशो भवति अङि हलादौ क्ङिति परतः । **शासिवसिघसीनाञ्च** (VIII. 3. 60.)—शास् वस् घस् इत्येतेषामिणकवर्गाभ्यामुत्तरस्य सस्य मूर्धन्यादेशो भवति । **शिष्टः । शासति, शास्सि, शिष्ठः, शिष्ठ, शास्मि, शिष्वः, शिष्मः** । **दीधीङ्** दीप्तिदेवनयोः; **दीधीते** । एरनेकाचोऽसंयोगपूर्वस्य (VI. 4. 82.) इति यणादेशः; **दीध्याते, दीध्यते । दीधीषे, दीध्याथे, दीधीध्वे, दीध्ये, दीधीवहे, दीधीमहे** । **वेवीङ्** वेतिना तुल्ये । **वेवीते, वेव्याते, वेव्यते, वेवीषे, वेव्याथे, वेवीध्वे, वेव्ये, वेवीवहे, वेवीमहे** । **चकासृ** दीप्तौ, **चकास्ति, चकास्तः, चकासति, चकास्सि, चकास्थः, चकास्थ; चकास्मि, चकास्वः, चकास्मः** । एते अदादयः ॥

जक्षि जागृ दरिद्रा शास दीधी वेवी चकासृ तथा ।

अभ्यस्तसञ्ज्ञा अमी ते स्युरन्यासां सप्त च धातवः ॥

10. **वश** कान्तौ, व्रश्च (VIII. 2. 36.) वष्टम्, उष्टम्; **वष्टि** । **ग्रहिज्यावयिव्यधिवष्टिविचतिवृश्चतिपृच्छतिभृज्जतीनां ङिति च** (VI. 1. 16.)—ग्रहादीनां धातूनां ङिति प्रत्यये परतः सम्प्रसारणं भवति, चकारात् किति च । सम्प्रसारणाच्च

(VI. 1 108.) इति पूर्वत्वम्; उष्टः, उशन्ति । वक्षि, उष्ठः, उष्ठ; वश्मि, उश्वः, उश्मः ॥

इति लुग्विकरणे लट् ॥

अथ जुहोत्यादौ श्लुविकरणे लट् ॥

1. **हु** दानादनयोः । धातुसंज्ञायां पूर्ववल्लट् । तस्य शपः **जुहोत्यादिभ्यः श्लुः** (II. 4. 75.)—जुहोत्यादिभ्यो धातुभ्य उत्तरस्य शपः श्लुर्भवति—इति श्लुः । **एकाचो द्वे प्रथमस्य** (VI. 1. 1.), **अजादेर्द्वितीयस्य** (VI. 1. 2.), **लिटि धातोरनभ्यासस्य** (VI. 1. 8.), इति वर्तमाने, **श्लौ** (VI. 1. 10.)—श्लौ सत्यनभ्यासस्य धातोरवयवस्य प्रथमस्यैकाचः, आदिभूतादचः परस्य तु द्वितीयस्य एकाचो वा, यथायोगं द्वे भवतः । **पूर्वोऽभ्यासः** (VI. 1. 4.)—अस्मिन् प्रकरणे ये द्वे विहिते तयोः पूर्वोऽवयवः अभ्याससंज्ञो भवति । **कुहोश्चुः** (VII. 4. 62.)—अभ्यासे वर्तमानयोः कवर्गहकारयोः चवर्गादेशो भवति । **अभ्यासे चर्च** (VIII. 4. 54.)—अभ्यासे वर्तमानानां झलां चरादेशो भवति, चकाराज्जश्त्वम् । तत्रापि प्रकृतिजशां प्रकृतिचरां च यथाक्रमं प्रकृतिजशः प्रकृतिचरश्च भवन्ति इति विवेकः । इति हस्य जः; पित्सु गुणः; **जुहोति** । सार्वधातुकमपित् (I. 2. 4.) इति ङित्वात्, क्ङिति च (I. 1. 5.) इति गुणस्य प्रतिषेधः; **जुहुतः** । **उभे अभ्यस्तम्** (VI. 1. 5.)—अस्मिन् षाष्ठद्वित्वप्रकरणे ये द्वे विहिते ते उभे समुदिते अभ्यस्तसंज्ञे भवतः । इत्यभ्यस्तसंज्ञायाम्, अदभ्यस्तात् (VII. 1. 4.) इति झस्य अदादेशः । उवङादेशे प्राप्ते, **हुश्नुवोस्सार्वधातुके** (VI.

4. 87.)—हु इत्येतस्याङ्गस्य श्नुप्रत्ययान्तस्य च अनेकाचोऽसंयोगपूर्वस्य उवर्णस्याजादौ सार्वधातुके परतो यणादेशो भवति ; **जुह्वति** । **जुहोषि, जुहुथः, जुहुथ ; जुहोमि, जुहुवः, जुहुमः** ॥

2. **ओहाङ्** गतौ ; ओकारः **ओदितश्च** (VIII. 2. 45.) इति विशेषणार्थः ; ङकार आत्मनेपदार्थः । धातुसञ्ज्ञायां लट् , तस्य आत्मनेपदम् ; शप् ; श्लु ; द्विर्वचनम् ; अभ्यासकार्यञ्च । **णिजां त्रयाणां गुणः श्लौ** (VII. 4. 75.) इति वर्तमाने, **भृञामित्** (VII. 4. 76.)— भृञ् माङ् ओहाङ् इति त्रयाणां धातूनामभ्यासस्य इकारादेशो भवति श्लौ । जिहा+ते इति स्थिते, **श्नाभ्यस्तयोरातः** (VI. 4. 112.) इत्यनुवर्तमाने, **ई हल्यघोः** (VI. 4. 113.)—श्ना इत्येतस्य अभ्यस्तसञ्ज्ञानाञ्च अङ्गानां घुवर्जितानामाकारस्य ईकारादेशो भवति हलादौ सार्वधातुके क्ङिति परतः । इति ईकार ; **जिहीते** । अजादौ तु क्ङिति, **श्नाभ्यस्तयोरातः** (VI. 4. 112.)—श्ना इत्येतस्य अभ्यस्तसञ्ज्ञानां च आकारस्य लोपो भवति अजादौ क्ङिति ङिति ; **जिहाते, जिहते** । **जिहीषे, जिहाथे, जिहीध्वे ; जिहे, जिहीवहे, जिहीमहे** ॥

3. **डुधाञ्** धारणपोषणयोः ; अनुबन्धलोपः ; धातुसञ्ज्ञायां तस्य लट् ; तिप् ; शप् ; श्लु । **श्लौ** (VI. 1. 10.) इति द्विर्वचनम् । ततः अभ्यासकार्यञ्च । **अत्र लोपोऽभ्यासस्य** (VII. 4. 58.) इति वर्तमाने, **ह्रस्वः** (VII. 4. 59.)—अभ्यासस्य ह्रस्वो भवति । **अभ्यासे चर्च** (VIII. 4. 54.) इति प्राप्तेन जश्त्वेन धकारस्य दकारः ; **दधाति** । अत्र द्विर्वचने घुसञ्ज्ञकत्वात् ईत्वं न भवति । **दाधा घ्वदाप्** (I. 1. 10.)—दारूपाश्चत्वारो धातवः धारूपौ च द्वौ घुसञ्ज्ञा भवन्ति

दाप्दैपौ वर्जयित्वा । इति दधातेर्घुसंज्ञा । श्नाभ्यस्तयोरातः (VI. 4. 112.) इत्याकारलोपः । **एकाचो बशो भष् झषन्तस्य स्ध्वोः** (VIII. 2. 37.) इत्यनुवर्तमाने, **दधस्तथोश्च** (VIII. 2. 38.)— दध इति कृतद्विर्वचनो दधातिर्निर्दिश्यते, दधातेर्भषः झषन्तस्य बशः स्थाने भषादेशो भवति तकारथकारादौ प्रत्यये स्ध्वोश्च परतः । खरि चेति चर्त्वम्; धत्तः । दधति ; दधासि, धत्थः, धत्थ ; दधामि, दध्वः, दध्मः । धत्ते, दधाते, दधते ; धत्से, दधाथे, धद्ध्वे, दधे, दध्वहे, दध्महे ॥

4. **ञिभी** भये ; शपः श्लुः ; द्विर्वचनम् ; ह्रस्वः ; जश्त्व ; बिभेति । **इदरिद्रस्य** (VI. 4. 114.) इत्यनुवर्तमाने, **भियोऽन्यतरस्याम्** (VI. 4. 115.)—भी इत्येतस्य अन्यतरस्याम् इकारादेशो भवति हलादौ क्ङिति सार्वधातुके परतः ; बिभितः, बिभीतः । एरनेकाचोऽसंयोगपूर्वस्य (VI. 4. 82.) इति यणादेशः ; बिभ्यति । बिभेषि, बिभिथः बिभीथः, बिभिथ बिभीथ, बिभेमि, बिभिवः बिभीवः, बिभिमः बिभीमः । **ह्री** लज्जायाम् ; श्लाविति पूर्ववत् श्लुर्द्विर्वचनम् ; ह्रस्वः । **हलादिः शेषः** (VII. 4. 60.)—अभ्यासस्यादिर्हल् शिष्यते, अनादिर्हल् लुप्यते । कुहोश्चुरिति (VII. 4. 62) चुत्वम् ; जिह्रेति, जिह्रीतः । इयङादेशः ; असंयोगपूर्वस्येति प्रतिषेधान्नास्ति यणादेशः ; इयङ् भवति ; जिह्रियति । जिह्रेषि, जिह्रीथः, जिह्रीथ ; जिह्रेमि, जिह्रीवः, जिह्रीमः । **डुदाञ्** दाने ; ददाति । श्नाभ्यस्तयोराकारलोपः ; चर्त्वम् ; दत्तः । ददति ; ददासि, दत्थः, दत्थ ; ददामि, दद्वः, दद्मः । **आङो दोऽनास्यविहरणे** (I. 3. 20)

—अकर्त्रभिप्रायार्थोऽयमारम्भः; आङ्पूर्वात् ददातेरनास्यविहरणे वर्तमानादात्मनेपदं भवति; विद्याम् आदत्ते, आददाते, आददते; इत्यादि । अनास्यविहरणे इति किम्? आस्यं व्याददाति । आस्यविहरणसमानक्रियादपि प्रतिषेधो भवति (वा.)—इति विपादिकां व्याददाति । स्वाङ्गकर्मकाच्चेति वक्तव्यम् (वा.)—इति इह मा भूत् व्याददते पिपीलिकाः पतङ्गमुखमिति ॥

5. **णिजिर्** शौचपोषणयोः; **विचिर्** पृथग्भावे; **विष्लृ** व्याप्तौ । शपश्लुः, द्विर्वचनम् । **णिजां त्रयाणां गुणः श्लौ** (VII. 4. 75.)—णिजिर् शौचपोषणयोरित्यादीनां त्रयाणां धातूनामभ्यासस्य गुणो भवति श्लौ परतः । धातोः पित्सु गुणः; कुत्वम्, त्वे, **नेनेक्ति, नेनिक्तः, नेनिजति; नेनेक्षि, नेनिक्थः, नेनिक्थ; नेनेज्मि, नेनिज्वः, नेनिज्मः । वेवेक्ति, वेविक्तः, वेविचति; वेवेक्षि, वेविक्थः, वेविक्थ; वेवेच्मि, वेविच्वः, वेविच्मः । वेवेष्टि, वेविष्टः, वेविषति; वेवेक्षि, वेविष्ठः, वेविष्ठ; वेवेष्मि, वेविष्वः, वेविष्मः । डुभृञ्** धारणपोषणयोः, **माङ्** माने शब्दे च, **ओहाङ्** गतौ । लट्; तिप्; शप्, श्लुः; श्लाविति द्विर्वचनम्; **भृञामित्** (VII. 4. 76.) इति इत्वम्; रपरत्वम्, हलादिःशेषः (VII. 4. 60.); अभ्यासे चर्चेति चर्त्वम्; पित्सु गुणः; **बिभर्ति, बिभृतः,** यणादेशः— **बिभ्रति; बिभर्षि, बिभृथः, बिभृथ, बिभर्मि, बिभृवः, बिभृमः ।** माङ् माने इत्यत्र, **ई हल्यघोः** (VI. 4. 113.) इतीत्वम्; **मिमीते ।** श्नाभ्यस्तयोरात इत्याकारलोपः— **मिमाते, मिमते । मिमीषे, मिमाथे, मिमीध्वे; मिमे, मिमीवहे, मिमीमहे ।** ओहाङ् गतौ इत्यत्रापि एवमेव रूपम् ॥

6. **ओहाक्** त्यागे; **जहाति**। **भियोऽन्यतरस्याम्** (VI. 4. 115.) इति वर्तमाने, **जहातेश्च** (VI. 4. 116.)—जहातेराकारस्यान्यतरस्याम् इकारादेशो भवति हलादौ क्ङिति सार्वधातुके परतः; **जहितः**। इत्वाभावे, ई हल्यघोः (VI. 4. 113.) इति ईत्वम्—**जहीतः**। **जहति**; **जहासि, जहिथः जहीथः, जहिथ जहीथ; जहामि, जहिवः जहीवः, जहिमः जहीमः**। **ऋ** गतौ; शपः श्लुः; द्विर्वचनम्। **अर्तिपिपर्त्योश्च** (VII. 4. 77.)—अर्तिपिपर्त्योरभ्यासस्य इकारादेशो भवति श्लौ परतः। रपरत्वम्; हलादिशेषः। **अभ्यासस्यासवर्णे** (VI. 4. 78.)—अभ्यासस्य इवर्णोवर्णान्तस्याङ्गस्य असवर्णेऽचि परतः इयङ् उवङ् इत्येतावादेशौ भवतः। इरभ्यासस्य इयङादेशः; पित्सु गुणः; रपरत्वम्; **इयर्ति**; क्ङिति गुणप्रतिषेधः—**इयृतः**; झेरदादेशः, इको यणचीति यणादेशश्च—**इय्रति**। **इयर्षि, इयृथः, इयृथ; इयर्मि, इयृवः, इयृमः**। **पॄ** पालनपूरणयोः; अभ्यासस्य इत्वम्; रपरत्वम्; हलादिशेषः; पित्सु—**इत्वोत्वाभ्यां गुणवृद्धी पूर्वविप्रतिषेधेन** (वा. VII. 1. 102.) इति गुणो रपरः; **पिपर्ति**। **उदोष्ठ्यपूर्वस्य** (VII. 1. 102.)—ओष्ठ्यः पूर्वो यस्मादृकारात् स ओष्ठ्यपूर्वः; तस्य धातोरङ्गस्य उकारादेशो भवति। रपरत्वम्; इकारादेशापवादः। हलि परतः, **र्वोरुपधाया दीर्घ इकः** (VIII. 2. 76.) इति अनुवर्तमाने, **हलि च** (VIII. 2. 77.)—रेफवान्तयोरुपधाया इकः दीर्घो भवति हलि परतः; **पिपूर्तः**। यणादेशः—**पिप्रति**। **पिपर्षि, पिपूर्थः, पिपूर्थ; पिपर्मि, पिपूर्वः, पिपूर्मः**। **सृ** गतौ; लट्; शपः श्लुः; श्लाविति द्विर्वचनम्।

उरत् (VII. 4. 66.)—अभ्यासस्य ऋवर्णस्य अकारादेशो भवति। गुणस्य रपरत्वम्; हलादिशेष ; **ससर्ति, ससृतः, सस्रति** ॥

इति श्लुविकरणे लट् ॥

अथ दिवादौ श्यन्विकरणे लट् ॥

---

1. **दिवु** क्रीडा-विजिगीषा-व्यवहार-द्युति-स्तुति-मोद-मद-स्वप्न-कान्ति-गतिषु। लट्; तिप्। कर्तरि शपि प्राप्ते, **दिवादिभ्यः श्यन्**(III. 1. 69.)—दिवादिभ्यो धातुभ्यः श्यन् प्रत्ययो भवति कर्तृवाचिनि सार्वधातुके परतः। शपोऽपवादः । **र्वोरुपधाया दीर्घ इकः** (VIII. 2. 76.) इति वर्तमाने, **हलि च** (VIII 2. 76.)—रेफवकारान्तस्याङ्गस्य धातोरुपधाया इको दीर्घो भवति हलि च परतः; **दीव्यति, दीव्यतः, दीव्यन्ति; दीव्यसि, दीव्यथः, दीव्यथ; दीव्यामि, दीव्यावः, दीव्यामः**। **षूङ्** प्राणिप्रसवे। **धात्वादेः षः सः** (VI. 1. 94.)—धात्वादेः षकारस्य सकारादेशो भवति। ततो लट्; ङित्वात् आत्मनेपदम्; श्यन्; **सूयते, सूयेते, सूयन्ते**; इत्यादि। **णह्** बन्धने; **णो नः** (VI. 1. 65.) इति नत्वम्; **नह्यति, नह्यतः, नह्यन्ति** इत्यादि। **नह्यते, नह्येते, नह्यन्ते**; इत्यादि च ॥

2. **षिवु** तन्तुसन्ताने। धात्वादेष्षस्सः (VI. 1. 64.) इति सः; हलि चेति (VIII. 2. 76.) दीर्घः; **सीव्यति, सीव्यतः, सीव्यन्ति; सीव्यसि, सीव्यथः, सीव्यथ; सीव्यामि, सीव्यावः, सीव्यामः**। **परिनिविभ्यस्सेवसितसयसिवुसहसुट्स्तुस्वञ्जाम्** (VIII.

70.)—परि नि वि इत्येभ्यः परतः सेवादीनां धातूनां सकारस्य सुडागमस्य च मूर्धन्यादेशो भवति; परिषीव्यति, निषीव्यति, विषीव्यति। त्रसी उद्वेजने। वा भ्राश-भ्लाश-भ्रमु-क्रमु-क्लमु-त्रसि-त्रुटि-लषः (III. 1 70.)—टुभ्राशृ टुभ्लाशृ दीप्तौ, भ्रमु अनवस्थाने भ्रम चलने—द्वयोरपि ग्रहणम्, क्रमु पादविक्षेपे, क्लमु ग्लानौ, त्रसी उद्वेजने, त्रुटी छेदने, लष कान्तौ, इत्येतेभ्यो धातुभ्यो वा श्यन् प्रत्ययो भवति; भ्राशते भ्राश्यते, भ्लाशते भ्लाश्यते। श्यनि शमादित्वाद्दीर्घः (VIII. 3. 74.); भ्रमति भ्राम्यति। क्रमः परस्मैपदेषु (VII. 3. 76.) इति दीर्घः; क्रामति क्राम्यति। ष्ठिवुक्लम्वाचमां शिति (VII. 3 75.) इति दीर्घः; क्लामति क्लाम्यति। त्रसति त्रस्यति; त्रुटेः श्यनभावे तुदादिभ्यः शः (III. 1. 77.) इति शः; त्रुटति त्रुट्यति; लषति लष्यति॥

3. दो अवखण्डने। ओतः श्यनि (VII. 3. 71.)—ओकारान्तस्याङ्गस्य लोपो भवति श्यनि प्रत्यये परतः; द्यति। जनी प्रादुर्भावे। ज्ञाजनोर्जा (VII. 3. 79.)—ज्ञा अवबोधने, जनी प्रादुर्भावे, एतयोर्धात्वोर्जा इत्यादेशो भवति शिति प्रत्यये परत, जायते। वा भृशु ...। वाग्रहणनात्र विकल्पेन श्यन्—भृश्यते; पक्षे शपि वर्तते। मृष तितिक्षायाम्; मृष्यति, मृष्यते। परेर्मृषः (I. 3. 82.)—परिपूर्वादस्माद्धातोः परस्मैपदं भवति; कर्त्रभिप्रायार्थोऽयमारम्भः; परिमृष्यति। परेः किम्? आमृष्यते। शुचिर् पूतीभावे। स्वरितेत्; इर् शब्दः (Vा (III. 1. 57.) इति विशेषणार्थः; शुच्यति, शुच्यते। रञ्ज रागे। अनिदितां हल उपधायाः क्ङिति (VI. 4. 24.)

—अनिदितामङ्गानां हलन्तानाम् उपधाया नकारस्य लोपो भवति क्ङिति ङिति प्रत्यये परतः; **रज्यति**; **रज्यते**। **राध साध** संसिद्धौ। **राधोऽकर्मकाद्वृद्धावेव** (ग. सू.) इति अकर्मकाद्राधः श्यन् प्रत्ययो भवति वृद्धावेव गम्यमानायाम्; **राध्यति**। अन्यत्र श्नु—**राध्नोति**। **व्यध** ताडने। ग्रहि-ज्या-वयि-व्यधि-वष्टि-विचति-वृश्चति-पृच्छति-भृज्जतीनां ङिति च (VI. 1. 16) इति सम्प्रसारणम्। सम्प्रसारणाच्च (VI. 1. 108.) इति पूर्वरूपम्, **विध्यति**। **शक** विभाषितो मर्षणे। शक इत्ययं धातुः मर्षणे विभाष्यते, उभयविकरणीत्यर्थः; **शक्यति**। अन्यत्र श्नु—**शक्नोति**। **शमामष्टानां दीर्घः श्यनि** (VIII. 3. 74)—शमादीनामष्टानां धातूनां दीर्घो भवति श्यनि प्रत्यये परतः। **शमु** उपशमे—**शाम्यति**। **तमु** काङ्क्षायाम्—**ताम्यति**। **दमु** उपशमे—**दाम्यति**। **श्रमु** तपसि खेदे च—**श्राम्यति**। **भ्रमु** अनवस्थाने—**भ्राम्यति**। **क्षमूष्** सहने—**क्षाम्यति**। **क्लमु** ग्लानौ—**क्लाम्यति**। **मदी** हर्षे—**माद्यति**। अष्टानामिति किम्? **असु** क्षेपणे—**अस्यति**। **उपसर्गादस्यत्यूह्योर्वा वचनम्** (वा. I. 3. 30.) इत्यात्मनेपदं विकल्पेन; **पर्यस्यते**, **पर्यस्यति**। **यसु** यत्ने; दैवादिकः। **यसोऽनुपसर्गात्** (III. 1. 71.)—यस्यतेर्नित्यं श्यनि प्राप्ते अनुपसर्गाद्विकल्प उच्यते; अनुपसर्गाद्यसो वा श्यन् प्रत्ययो भवति; **यस्यति**। पक्षे शप्—**यसति**। सोपसर्गान्नित्यं श्यन् प्रत्ययः; **आयस्यति, प्रयस्यति**। **संयसश्च** (III. 1. 72)—सोपसर्गार्थोऽयमारम्भः; सम्पूर्वाच्च यसो वा श्यन् प्रत्ययो भवति; **संयस्यति, संयस-**

ति । ञि मिदा स्नेहने; मिदेर्गुणः (VII.3.82.)—मिदेरङ्गस्य इको गुणो भवति सार्वधातुके परतः; मेद्यति ॥

इति श्यन्विकरणे लट् ॥

अथ स्वादौ श्नुविकरणे लट् ॥

1. षुञ् अभिषवे । ञकारलोपः; प्रयोजनं सोमे सुञः (III. 2. 90.) इति विशेषणम् । धात्वादेः षः सः (VI. 1. 64.) इति सत्वम् । धातुसंज्ञायां पूर्ववल्लडादयः । शपि प्राप्ते, स्वादिभ्यः श्नुः (III. 1. 73.)—स्वादिभ्यो धातुभ्यः श्नुप्रत्ययो भवति कर्तृवाचिनि सार्वधातुके परतः । शपोऽपवादः; सार्वधातुकमपित् (I. 2. 4.) इति ङित्वात् गुणाभावः । विकरणस्य सार्वधातुकार्धधातुकयोः (VII. 3. 84.) इति गुणः; सुनोति, सुनुतः—हुश्नुवोः सार्वधातुके (VI. 4. 87.) इति यणादेशः—सुन्वन्ति; सुनोषि, सुनुथः, सुनुथ; सुनोमि । उतश्च प्रत्ययादसंयोगपूर्वात् (VI. 4. 106.) इत्यनुवर्तमाने, लोपश्चास्यान्यतरस्यां म्वोः (VI. 4. 107.)—योऽयमुकारोऽसंयोगपूर्वः तदन्तस्य प्रत्ययस्यान्यतरस्यां लोपो भवति मकारवकारादौ प्रत्यययोः परतः; सुन्वः सुनुवः, सुन्मः सुनुमः । एवमेव आत्मनेपदे—सुनुते, सुन्वाते, सुन्वते; सुनुषे, सुन्वाथे, सुनुध्वे; सुन्वे, सुन्वहे सुनुवहे, सुन्महे सुनुमहे ॥

2. अशू व्याप्तौ; अश्नुते, अश्नुवाते, अश्नुवते—इत्यादि । शात् (VIII. 4. 44.) इति अत्र श्चुत्वप्रतिषेधः । चिञ् चयने; पूर्ववत्-

कादयः ; चिनोति, चिनुतः, चिन्वन्ति ; चिनोषि, चिनुथः, चिनुथ ; इत्यादि । ञित्वात्—चिनुते, चिन्वाते, चिन्वते—इत्यादि च । **हि** गतौ ; पूर्ववत्कादयः ; हिनोति, हिनुतः, हिन्वन्ति ; इत्यादि । प्रपूर्वः ; **हिनुमीना** (VIII. 4. 15.)—हिनु मीना इत्येतयोरुपसर्गस्थान्निमित्तादुत्तरस्य नकारस्य णकारादेशो भवति ; प्रहिणोति, प्रहिणुतः, प्रहिण्वन्ति । **शक्लृ** शक्तौ ; शक्नोति, शक्नुतः ; संयोगपूर्वत्वान्नास्ति यणादेशः ; उवङादेशः—शक्नुवन्ति । **श्रु** श्रवणे । **श्रुवः शृ च** (III. 1. 74.)—श्रु इत्येतस्य श्नुप्रत्ययो भवति तत्सन्नियोगेन शृ इति च आदेशः ; शृणोति, शृणुतः, शृण्वन्ति ; इत्यादि । **समो गम्यृच्छिप्रच्छिस्वरत्यर्तिश्रुविदिभ्यः** (I. 3. 29.)—सम्पूर्वेभ्यो गमि ऋच्छि प्रच्छि स्वरति अर्ति श्रु विदि इत्येतेभ्य आत्मनेपदं भवति ; संशृणुते, संशृण्वाते, संशृण्वते । **दन्भु** दम्भने । **अनिदितां हल उपधायाः क्ङिति** (VI. 4. 24)—अनिदितामङ्गानां हलन्तानामुपधाया नकारस्य लोपो भवति किति ङिति प्रत्यये परतः । इत्यनुनासिकलोपः ; दभ्नोति, दभ्नुतः, दभ्नुवन्ति ; इत्यादि । **ऋधु** वृद्धौ ; ऋध्नोति, ऋध्नुतः, ऋध्नुवन्ति । **अक्षू** व्याप्तौ ; भौवादिकः । **अक्षोऽन्यतरस्याम्** (III. 1. 75.)—अक्षः अन्यतरस्यां श्नुप्रत्ययो भवति ; अक्ष्णोति । पक्षे शप् ; अक्षति । **तक्षू त्वक्षू** तनूकरणे ; भौवादिकः । **तनूकरणे तक्षः** (III. 1. 76.)—तनूकरणे वर्तमानात् तक्षः अन्यतरस्यां श्नुप्रत्ययो भवति । अनेकार्थत्वात् धातूनां विशेषोपादा-

नम्; तक्ष्णोति तक्षति वा काष्ठम्। तनूकरणे इति किम्? सन्तक्षति वाग्भिः—तर्जयतीत्यर्थः॥

इति श्नुविकरणे लट्॥

अथ तुदादौ शविकरणे लट्॥

1. **तुद** व्यथने। स्वरितेत्, पूर्ववल्लडादयः। **तुदादिभ्यश्शः** (III. 1. 77.)—तुदादिभ्यो धातुभ्य श प्रत्ययो भवति कर्तृवाचिनि सार्वधातुके परतः। शपोऽपवादः; ङित्त्वात् गुणाभावः, **तुदति, तुदतः, तुदन्ति।** **मृङ्** प्राणत्यागे **म्रियतेर्लुङ्लिङोश्च** (I. 3. 61.)—म्रियतेर्धातोर्लुङ्लिङ्विषययोश्शितश्चात्मनेपदं भवति नान्यत्र। ङित्त्वं स्वगार्थम्। **रिङ् शयग्लिङ्क्षु** (VII. 4. 28.)—ऋकारान्तानामङ्गानां श यक् इत्येतयोर्लिङि च यकारादावार्धधातुके परतो रिङादेशो भवति। इयङादेशः; **म्रियते, म्रियेते, म्रियन्ते**: इत्यादि। **भ्रस्ज** पाके। अनुबन्धलोपः, पूर्ववत् लडादयः। ग्रहिज्या-वयि-व्यधि वष्टि विचतीत्यादिना (VI. 1. 16.) सम्प्रसारणम्; झलां जश् झशि (VIII. 4. 53.) इति सकारस्य दकारः, स्तोः श्चुना श्चुः (VIII. 4. 40.) इति दकारस्य जकारः। शित्त्वात् सम्प्रसारणम्, **भृज्जति, भृज्जतः, भृज्जन्ति।** आत्मनेपदे **भृज्जते, भृज्जेते, भृज्जन्ते॥**

2. **ओ व्रश्च** छेदने; **व्यच** व्याजीकरणे। ग्रहिज्यावयीति सम्प्रसारणम्; पूर्ववच्च; **वृश्चति, वृश्चतः, वृश्चन्ति, विचति, विचतः, विचन्ति।** **उच्छि** उञ्छे; इदितौ

मुम्धातोः (VII 1. 59.) इति नुमागमः ; **उम्भति** । **तृप तृम्फ** तृप्तौ ; **तृपति** । आनदितामित्यननासिकलोपः, शे तृम्फादीनां नुम् वाच्यः (वा॰ VII. 1. 59) इति नुमागमः, **तृम्फति** । **दृफ दृम्फ** उत्क्लेशने. **गुफ गुम्फ** ग्रन्थे ; **उभ उम्भ** पूरणे, **शुभ शुम्भ** शोभार्थे ; इत्यत्र **दृफति दृम्फति, गुफति गुम्फति, उभति उम्भति, शुभति शुम्भति** । **इषु** इच्छायाम् ; इषुगमियमाञ्छः (VII 3. 77.) इति षकारस्य छकारः ; **इच्छति** । **पृङ्** व्यायामे, व्यायाम उद्योगः । रिङ् शयग्लिङ्क्षु (VII. 4. 28) रिङ् इत्यादेशः; इयङादेशश्च, **प्रियते** । **पू** प्रेरणे; अभिपूर्वं परिपूर्वश्च, उवङादेशः ; उपसर्गात् सुनोतीत्यादिना (VIII. 3. 65) मूर्धन्यादेशः, **अभिषुवति, परिषुवति** । **गॄ** निगरणे ; ऋत इद्धातोः (VII. 1. 100) इति इत्वम् ; **गिरति** । अवात् ग्रः (I 3. 51.)—अवपूर्वात् गिरतेरात्मनेपदं भवति, **अवगिरते** । अचि विभाषा (VIII. 2. 21.) अचि परतो गिरते रेफस्य विभाषा लकारादेशो भवति, **गिलति, गिलत, गिलन्ति** । **समः प्रतिज्ञाने** (I. 3. 52.) — ग्रः इत्यनुवर्तते, प्रतिज्ञानमभ्युपगमः प्रतिश्रवणमङ्गीकरणमिति अनर्थान्तरम् ; सम्पूर्वात् गिरतेरात्मनेपदं भवति । शते **सङ्गिरते**, सङ्ख्य, **सङ्गिरेते**, नित्यं शब्दं **सङ्गिरन्ते** वैयाकरणाः । **प्रच्छ** ज्ञीप्सायाम्, सम्प्रसारणम्, **पृच्छति** । आङि नुप्रच्छ्योरुपसङ्ख्यानम् (वा॰ I. 3. 21) इति वचनादाङि आत्मनेपदं भवति, **आपृच्छते आपृच्छेते, आपृच्छन्ते** । **टु मस्जो** शुद्धौ ; अनुबन्धलोपः ; झला

जश् झशि (VIII. 4. 53.) इति जश्त्वेन सस्य दः, तस्य श्चुत्वेन जकारः; मज्जति, मज्जतः, मज्जन्ति । **विश** प्रवेशने; नेर्विशः (I. 3. 17.)—निपूर्वाद्विशतेरात्मनेपदं भवति; निविशते ॥

3. **मुच्लृ** मोक्षणे । लृकारस्येत्संज्ञा; पुषादिद्युताद्यॢदितः परस्मैपदेषु (III. 1. 55.) इति विशेषणं प्रयोजनम् । पूर्ववच्छादयः । शे मुचादीनाम् (VII. 1. 59.)—मुचादीनामङ्गानां नुमागमो भवति शे परतः; मुञ्चति, मुञ्चतः, मुञ्चन्ति । एवमेव मुञ्चते, मुञ्चेते, मुञ्चन्ते ।

मुञ्चतिर्लुम्पतिश्चैव विन्दतिर्लिम्पतिरेव च ।
सिञ्चिः कृतिः खिदश्चैव पिशिश्चाष्टौ मुचादयः ॥

लुप्लृ छेदने; विलुम्पति; विलुम्पते । **विद्लृ** लाभे; विन्दति; विन्दते । **लिप** उपदेहे; लिम्पति; लिम्पते । **षिच** क्षरणे; सिञ्चति; सिञ्चते । **कृती** छेदने; कृन्तति । **खिद** परिघाते; खिन्दति । **पिश** अवयवे; पिंशति । कुटादिः दिवादौ अन्तर्गणः; कुट् शब्दे— इति [illegible] ॥

इति शविकरणे लट् ॥

अथ रुधादौ श्नम्विकरणे लट् ॥

1. **रुधिर्** आवरणे । इर इत्संज्ञा; तस्य लोपः; प्रयोजनम् इरितो वा (III. 1. 57.) इति विशेषणम् । रुधादिरुभयत्र, स्वरितेतः । पूर्ववच्छादयः । शपि प्राप्ते, रुधादिभ्यः श्नम् (III. 1. 78.)—रुधादिभ्यो

धातुभ्यः श्नम्प्रत्ययो भवति कर्तृवाचिनि सार्वधातुके परतः । स प्रत्ययः मित्त्वात् अन्त्यादचः परः । अट्कुप्वाङ्नुम्व्यवायेऽपि (VIII. 4. 2.) इति णत्वम्; झषस्तथोर्धोऽधः (VIII. 2. 40.) इति धत्वम्; रुणद्धि । श्नसोरल्लोपः (VI 4 111.)—श्न इत्येतस्य अस्तेश्च अकारस्य लोपो भवति सार्वधातुके क्ङिति परतः । अनुस्वार-परसवर्णौ । झरो झरि सवर्णे (VIII. 4. 65.)—हलः परस्य झरो लोपो भवति वा सवर्णे झरि परतः । पूर्वत्रासिद्धमित्यसिद्धत्वाण्णत्वा-भावः; रुन्धः । एवमेव— रुन्धन्ति । चर्त्वम्—रुणत्सि, रुन्धः रुन्ध; रुणध्मि, रुन्ध्वः, रुन्ध्मः । आत्मनेभाषायाम्—रुन्धे, रुन्धाते, रुन्धते ॥

2. **भुज** पालनाभ्यवहारयोः। भुजोऽनवने (I 3. 66.)—भुजे-र्धातोरनवने अपालनार्थे वर्तमानादात्मनेपदं भवति । चोः कुरिति कुत्वम्; खरि चेति चर्त्वम्; भुङ्क्ते, भुञ्जाते, भुञ्जते; भुङ्क्षे, भुञ्जाथे, भुङ्ग्ध्वे; भुञ्जे, भुञ्ज्वहे, भुञ्ज्महे । अवनार्थे तु परस्मैपदमेव; भुनक्ति, भुङ्क्तः, भुञ्जन्ति; इत्यादि । महीं भुनक्ति भूपालः, फलं भुङ्क्ते च वानरः।

युजिर् योगे; युनक्ति, युङ्क्तः, युञ्जन्ति; युनक्षि, युङ्क्थः, युङ्क्थ; युनज्मि, युञ्ज्वः, युञ्ज्मः । प्रपूर्वः; प्रोपाभ्यां युजे-रयज्ञपात्रेषु (I. 3. 64.)—प्र उप इत्येताभ्यामुत्तरस्य युजेर्धातोः अ-यज्ञपात्रप्रयोगविषयादात्मनेपदं भवति; प्रयुङ्क्ते, प्रयुञ्जाते, प्रयुञ्जते; उपयुङ्क्ते, उपयुञ्जाते, उपयुञ्जते; इत्यादि । अयज्ञपात्रेषु इति किम्? द्वन्द्वं न्यञ्चि पात्राणि प्रयुनक्ति । **भिदिर्** विदारणे; भिनत्ति, भिन्तः, भिन्दन्ति; भिन्ते, भिन्दाते, भिन्दते; इत्यादि ।

छिदिर् द्वैधीकरणे; छिनत्ति, छिन्तः, छिन्दन्ति; छिन्ते, छिन्दाते, छिन्दते। **रिचिर्** विरेचने; रिणक्ति, रिङ्क्तः, रिञ्चन्ति; रिङ्क्ते, रिञ्चाते, रिञ्चते। **विचिर्** पृथग्भावे; विनक्ति, विङ्क्तः, विञ्चन्ति; विङ्क्ते, विञ्चाते, विञ्चते। **क्षुदिर्** संपेषणे; क्षुणत्ति, क्षुन्तः, क्षुन्दन्ति; क्षुन्ते, क्षुन्दाते, क्षुन्दते। **उ छृदिर्** दीप्तिदेवनयोः; उकारश्चापि इत्; छृणत्ति, छृन्तः, छृन्दन्ति; छृन्ते, छृन्दाते, छृन्दते। **उ तृदिर्** हिंसानादरयोः, उकार इत्; तृणत्ति, तृन्ते; इत्यादि छृणत्तिवत्॥

3. **ञि इन्धी** दीप्तौ; **खिद** दैन्ये; **विद** विचारणे। त्रय एते अनुदात्तेतः; श्नसोरल्लोपः (VI. 4. 111.) अकारलोपः। इन्धिविषये, **श्नान्नलोपः** (VI. 4. 23.)— श्न इति उत्सृष्टाकारो गृह्यते, तत उत्तरस्य नकारस्य लोपो भवति। इति नलोपः; इन्धे; अन्यत्र— खिन्ते, विन्ते। **शिषॢ** विशेषणे; ष्टुत्वम्, विशिनष्टि। **पिषॢ** संचूर्णने; पिनष्टि। **भञ्जो** आमर्दने। ओकार इत्, श्नान्नलोपः (VI. 4. 23) इति नकारलोपः; भनक्ति, भङ्क्तः, भञ्जन्ति। **तृह** हिंसायाम्। अस्य धातोः **तृणह इम्** (VII. 3. 92) — तृणह इत्येतस्याङ्गस्य इमागमो भवति हलादौ पिति सार्वधातुके परतः। तृणह इति तादृशानुनिर्देशः, हो ढः इति ढत्वम्; झषस्तथोर्धोऽधः इति धत्वम्, ढो ढे लोपः (VIII. 3. 13.) इति ढलोपः; ष्टुना ष्टुः इति ष्टुत्वम्; आद्गुणः; तृणेढि, तृण्ढः, तृंहन्ति, तृणेक्षि, तृण्ढः, तृण्ढ; तृणेह्मि, तृंह्वः, तृंह्मः। **हिसि** हिंसायाम्।

अत्र इदितो नुम्धातोः इति नुम्; श्नसोरल्लोपः इति नलोपः; **हिनस्ति, हिंस्तः, हिंसन्ति; हिनस्सि, हिंस्थः, हिंस्थ, हिनस्मि, हिंस्वः, हिंस्मः** ॥

इति श्नम्विकरणे लट् ॥

अथ तनादौ उविकरणे लट् ॥

1. **तनु** विस्तारे पूर्ववदुदाहरणम् । शपि प्राप्ते, **तनादिकृञ्भ्य उः** (III. 1. 79)—तन विस्तारे इत्येवमादिभ्यो धातुभ्यः कृञश्च उप्रत्ययो भवति कर्तृवाचिनि सार्वधातुके परतः । शपोऽपवादः; तनादिपाठादेव सिद्धे उप्रत्यये करोतेरुपादानं नियमार्थम् अन्यत् तनादिकार्यं मा भूदिति । तेन इह अकृत इत्यत्र. **तनादिभ्यस्तथासोः** (II. 4. 79) इति विभाषा सिचो लुक् न भवति । **तनोति, तनुतः, तन्वन्ति; तनोषि, तनुथः, तनुथ; तनोमि, तनुवः, तन्वः, तनुमः, तन्मः** । अत्र **लोपश्चास्यान्यतरस्यां म्वोः** (VI. 4. 107.) इति विकल्पेन उकारलोपः । आत्मनेपदे—**तनुते, तन्वाते, तन्वते**; इत्यादि । **मनु** अवबोधने; **मनुते, मन्वाते, मन्वते; मनुषे, मन्वाथे, मनुध्वे; मन्वे, मन्वहे, मनुवहे, मन्महे, मनुमहे** ॥

2. **डुकृञ्** करणे । आर्धधातुकं शेषः (III. 1. 114.) इत्युप्रत्ययस्यार्धधातुकत्वात्, सार्वधातुकार्धधातुकयोः (VII. 3. 84.) इति गुणः; रपरत्वम्; पित्त्वात् विकरणस्य च गुणः, **करोति** । **अत उत् सार्वधातुके** (VI. 4. 110.)—उप्रत्ययान्तस्य करोतेरकारस्य स्थाने उकारादेशो भवति सार्वधातुके क्ङिति परतः । तपरकरणं लघूपधगुणनिवृत्त्य-

सेम् ; कुरुतः । यणादेशः; हलि च (VIII. 2. 77.) इति दीर्घत्वे प्राप्ते, न भकुर्छुराम् (VIII. 2. 79.)—रेफवकारान्तस्य भस्य कुर् छुर् इत्येतयोश्च दीर्घो न भवति ; कुर्वन्ति । करोषि, कुरुथः, कुरुथ ; करोमि । नित्यं करोतेः (VI. 4. 108.)—उप्रत्ययान्तस्य करोतेरुकारस्य नित्यं लोपो भवति वकारमकारादौ प्रत्यययोः परतः; कुर्वः, कुर्मः । एवमेव—कुरुते, कुर्वाते, कुर्वते ; कुरुषे, कुर्वाथे, कुरुध्वे ; कुर्वे, कुर्वहे, कुर्महे । अनुपराभ्यां कृञः (I. 3. 79.)—कर्त्रभिप्राये क्रियाफले गन्धनादिषु च करोतेरात्मनेपदमुक्तम् ; तदपवादत्वेन परस्मैपदं विधीयते ; अनुपराभ्यां पूर्वात् करोतेः परस्मैपदं भवति ; अनुकरोति, पराकरोति । अनुपराभ्यामिति किम् ? उपकुरुते ॥

3. हिवि दिवि धिवि जिवि प्रीणनार्थाः; कृवि हिंसाकरणयोश्च । उभयत्र इदितो नुम् धातोः इति नुमागमः । धिन्विकृण्व्योर च (III. 1. 8.)--धिन्विकृण्व्योः धात्वोरुप्रत्ययो भवति अकारश्चान्तादेशः । अतो लोपः (VI. 4. 48.)—अकारान्तस्याङ्गस्य लोपो भवत्यार्धधातुके परतः । इत्यकारलोपः ; तस्य स्थानिवद्भावात् धातोर्गुणो न भवति ; किन्तु विकरणस्य गुणः ; धिनोति, धिनुतः, धिन्वन्ति । एवमेव—कृणोति, कृणुतः, कृण्वन्ति ॥

इति उविकरणे लट् ॥

अथ क्र्यादौ श्नाविकरणे लट् ॥

1. डुक्रीञ् द्रव्यविनिमये । अनुबन्धलोपः ; पूर्ववद्धातुसंज्ञायां लडादयः । अथ शपि प्राप्ते, क्र्यादिभ्यः श्ना (III. 1. 81.)—

क्र्यादिभ्यो धातुभ्यः श्ना इति प्रत्ययो भवति कर्तृवाचिनि सार्वधातुके परतः । शपोऽपवादः ; णत्वम् ; **क्रीणाति** । ई हल्यघोः (VI. 4. 113.) इति ईकारादेशः ; **क्रीणीतः** । श्नाभ्यस्तयोरातः (VI. 4. 112.) इत्याकारलोपः ; **क्रीणन्ति** । **क्रीणासि, क्रीणीथः, क्रीणीथ ; क्रीणामि, क्रीणीवः, क्रीणीमः** । **परिव्यवेभ्यः क्रियः (I. 3. 18.)**—अकर्त्रभिप्रायार्थोऽयमारम्भः ; परि वि अव इत्येतेभ्य उत्तरस्य क्रीणातेरात्मनेपदं भवति . **परिक्रीणीते, विक्रीणीते, अवक्रीणीते** । **वृङ्** सम्भक्तौ ; **वृणीते, वृणाते, वृणते ; वृणीषे, वृणाथे, वृणीध्वे, वृणे, वृणीवहे, वृणीमहे** । **ग्रह** उपादाने । **ग्रहिज्यावयिव्यधिवष्टिविचतिवृश्चतिपृच्छतिभृज्जतीनां ङिति च (VI. 1 16.)**—ग्रह उपादाने, ज्या वयोहानौ, वेञ् तन्तुसन्ताने इत्यस्य वयिः, व्यध ताडने, वश कान्तौ, व्यच व्याजीकरणे, व्रश्चू छेदने, प्रच्छ ज्ञीप्सायाम्, भ्रस्ज पाके, इत्येतेषां धातूनां ङिति प्रत्यये परतः सम्प्रसारणं भवति ; चकारात् किति च । सम्प्रसारणाच्चेति (VI. 1. 108) परपूर्वत्वम् , **गृह्णाति, गृह्णीतः, गृह्णन्ति ; गृह्णासि, गृह्णीथः, गृह्णीथ ; गृह्णामि, गृह्णीवः, गृह्णीमः** । आत्मनेभाषायाम्—**गृह्णीते, गृह्णाते, गृह्णते , गृह्णीषे, गृह्णाथे, गृह्णीध्वे ; गृह्णे, गृह्णीवहे, गृह्णीमहे** ॥

2. **मीञ्** हिंसायाम् । मीनातिः प्रपूर्वः। **हिनुमीना (VIII. 4. 15.)**—हिनु मीना इत्येतयोः धात्वोरुपसर्गस्थान्निमित्तादुत्तरस्य नकारस्य णकारादेशो भवति ; **प्रमीणाति, प्रमीणीतः, प्रमीणन्ति** । एवमेव **प्रमीणीते**-इत्यादि। **पूञ्** पवने ।**प्वादीनां ह्रस्वः (VII. 3. 80.)**—पञ् पवने इत्येवमादीनां ह्रस्वो भवति शिति प्रत्यये परतः; **पुनाति, पुनीते** ।

लूञ् छेदने ; **लुनाति, लुनीते** । **धूञ्** कम्पने ; **धुनाति, धुनीते** । **शॄ** हिंसायाम् ; **शृणाति, शृणीते** । **पॄ** पालनपूरणयोः ; **पृणाति, पृणीते** । **ज्या** वयोहानौ । ग्रहिज्यादिना सम्प्रसारणं पूर्वरूपत्वञ्च । **हलः** (VI. 4. 2.)—अङ्गावयवाद्धलः परं यत् संप्रसारणं तदन्तस्य अङ्गस्य दीर्घो भवति । इति दीर्घः ; ततो ह्रस्वः ; **जिनाति, जिनीते** । **ज्ञा** अवबोधने । **ज्ञाजनोर्जा** (VII. 3. 79.) इति जादेशः ; आदेशविधानसामर्थ्यात् प्वादीनां ह्रस्वो न भवति ; **जानाति, जानीते** । **सम्प्रतिभ्यामनाध्याने** (I. 3. 46.)—सम् प्रति आभ्यामुत्तरस्य जानातेरात्मनेपदं भवति, न त्वाध्याने । आध्यानमुत्कण्ठापूर्वकस्मरणम् ; **सञ्जानीते, प्रतिजानीते** । कर्त्रभिप्राये क्रियाफले, **अनुपसर्गाज्ज्ञः** (I. 3. 76.)—अनुपसर्गाज्जानातेरात्मनेपदं भवति कर्तारं चेत् क्रियाफलमभिप्रैति । इत्यात्मनेपदम्, देवदत्तो **धर्मं जानीते** ॥

3. **स्तम्भु-स्तुम्भु-स्कम्भु-स्कुम्भु-स्कुञ्भ्यः श्नुश्च** (III. 1. 82.)—आद्याश्चत्वारः सौत्रा धातवः रोधनार्था इत्यर्के, स्कुञ् आप्रवणे—क्र्यादिः, एतेभ्यो धातुभ्यः श्नाप्रत्ययो भवति श्नुश्च । अनयोरुभयोः ङित्त्वात् सर्वत्र अनिदितामित्यादिना (VI. 4. 21.) नकारलोपः ; **स्तभ्नाति, स्तभ्नोति ; स्तुभ्नाति, स्तुभ्नोति ; स्कभ्नाति, स्कभ्नोति ; स्कुभ्नाति, स्कुभ्नोति ; स्कुनाति, स्कुनोति** ॥

इति श्नाविकरणे लट् ॥

अथ चुरादौ णिज्विकरणे लट् ॥

1. चुरादयः स्वार्थण्यन्ताः । **चुर** स्तेये । अकार उच्चारणार्थः ; चुर् इति स्थिते, धातुसंज्ञायां, **सत्यापपाशरूपवीणातूलश्लोकसेनालोमत्वचवर्मवर्णचूर्णचुरादिभ्यो णिच्** (III. 1. 25) —सत्यादिभ्यश्चूर्णशब्दपर्यन्तेभ्यः प्रातिपदिकेभ्यः चुरादिभ्यो धातुभ्यश्च णिचप्रत्ययो भवति । लघूपधगुणः । **सनाद्यन्ता धातवः** (III. 1. 32.)—सन् क्यच् काम्यच् क्यङ् क्यष् आचार-क्विप् णिच् यङ् यक् आय ईयङ् णिङ् एतदन्ता ये तेऽपि धातवो भवन्ति ।

सन्क्यच्काम्यच्क्यङ्क्यषोऽथाचार-क्विप् णिज्यङौ तथा ।
यगाय ईयङ् णिङ् चेते भवन्ति हि सनादयः ॥

इति धातुसंज्ञायां पूर्ववल्लडादयः । तिप्, शप्, गुणायादेशौ ; **चोरयति, चोरयतः, चोरयन्ति, चोरयसि, चोरयथः, चोरयथ ; चोरयामि, चोरयावः, चोरयामः** । **णिचश्च** (I. 3. 74.)—णिजन्तादात्मनेपदं भवति कर्त्रभिप्राये क्रियाफलेऽभिप्रेते ; **चोरयते, चोरयेते, चोरयन्ते** । **पाल** रक्षणे ; णिच् ; लडादिकार्यम् ; **पालयति, पालयते** । **अर्च** पूजायाम् ; **अर्चयति, अर्चयते** । **चिति** स्मृत्याम् , इदितो नुम् धातोरिति नुमागमः , **चिन्तयति, चिन्तयते** । **लक्ष** दर्शनाङ्कनयोः ; **लक्षयति, लक्षयते** । **लड** उपसेवायाम् । **जिह्वोन्मथने लडो मित्त्वं वाच्यम्** इति मित्त्वम् ; पूर्ववण्णिच् । **अत उपधायाः** (VII. 2. 116.)—अङ्गोपधाया अकारस्य स्थाने ञिति णिति च प्रत्यये परतः वृद्धिर्भवति । इति वृद्धौ, **मितां ह्रस्वः** (VI. 4. 92.)—मित्संज्ञकानां धातूनामुपधाया ह्रस्वो भवति

णौ च परतः। लघ्वादिकार्यम्; लडयति। नान्ये मितोऽहेतौ (ग) इति नास्ति चुरादिणिचो मित्त्वम्; अत एव लाडयति पुत्रम्। **बाधृ** लोडने; बाधयति, बाधयते॥

2. **खड खडि** भेदने. खाडयति, खण्डयति। **खुडि** खण्डने; खुण्डयति। **वडि** विभाजने; वण्डयति। **मडि** भूषायाम्; मण्डयति। **ज्ञा** अवबोधने। मारणतोषणनिशामनेषु ज्ञा (ग) इति ज्ञा-धातो· मित्त्वम्; ज्ञप मिच्च (ग)—अयं ज्ञाने ज्ञापने च वर्तते—इति ज्ञप इत्यस्यापि मित्त्वम्; णिच्। **अर्तिह्रीव्लीरीक्नूयीक्ष्माय्यातां पुङ्णौ** (VII. 3. 36.)—अर्त्यादीनां धातूनामाकारान्तानां च पुगागमो भवति णौ परतः। मितां ह्रस्वः (VI. 4. 92.) इति ह्रस्वत्वम्। मारणे—ज्ञपयति मृगान् व्याधः; तोषणे—ज्ञपयति विष्णुं भक्तः; निशामने— ज्ञपयति रूपं लेखकः। **चल** गतौ। अस्य धातोः कम्पने चलिः (ग) इति मित्त्वम्। णिचि अत उपधायाः (VII. 2. 116.) इति वृद्धिः; मितां ह्रस्वः इति ह्रस्वत्वम्; ततो लघ्वादिकार्यम्; चलयति वृक्षान् वायुः। नान्ये मितोऽहेतौ (ग) इति अहेतौ स्वार्थे णिचि ज्ञपादिभिन्ना मितो न भवन्ति; अतः चालयति।

कृत संशब्दने। **ऋत इद्धातोः** (VII. 1. 100.) इत्यनुवर्त-[६]माने, **उपधायाश्च** (VII. 1. 101.)—धातोरुपधाया ऋकारस्य इकारादेशो भवति। रपरत्वम्। **हलि च** (VIII. 2. 77.) इति वर्तमाने, **उपधायां च** (VIII. 2. 78.)—धातोरुपधाभूतौ यौ रेफवकारौ हल्परौ तयोरुपधाया इको दीर्घो भवति; कीर्तयति।

वञ्चु प्रलम्भने ; **वञ्चयति** । **गृधिवञ्च्योः प्रलम्भने** (I. 3. 69.) —गृधिवञ्च्योर्ण्यन्तयोः प्रलम्भने वर्तमानयोरात्मनेपदं भवति । प्रलम्भनं विसंवादनं मिथ्याफलाख्यानम् ; माणवकं **वञ्चयते** । प्रलम्भन इति किम् ? अहिं **वञ्चयति**—परिहरतीत्यर्थः । **घट** संघाते । घटादयो मितः (ग) इति मित्त्वम् ; णिच् ; अत उपधायाः इति वृद्धिः ; मितां ह्रस्वः इति ह्रस्वत्वम् ; शप् ; गुणायादेशौ ; **घटयति** ॥

8. **गुपू** रक्षणे। **गुपूधूपविच्छिपणिपनिभ्य आयः**(III.1.28.) इत्यायप्रत्ययः ; लघूपधगुणः ; तदन्ताण्णिच् ; अतो लोपः ; गुणायादेशौ ; **गोपाययति, गोपाययते** । **धूप** सन्तापे ; **धूपाययति, धूपाययते** । **विच्छ** गतौ ; **विच्छाययति, विच्छाययते** । **पण** व्यवहारे स्तुतौ च; **पणाययति, पणाययते** । **पन** च ; **पनाययति, पनाययते**। अत्र **आयादय आर्धधातुके वा** (III. 1. 31.)—आयादिप्रत्यया आर्धधातुके परतो वा भवन्ति । इति आयाभावपक्षे—**गोपयति, धूपयति, विच्छयति,** इत्यादि भवति । **ली** द्रवीकरणे । **लीलोर्नुग्लुकावन्यतरस्यां स्नेहविपातने** (VII. 3. 39.)—लीङ् ली ला इति त्रयाणामत्र ग्रहणम् ; ली ला इत्येतयोरन्यतरस्यां यथासङ्ख्यं नुक् लुक् इत्येतावागमौ भवतः णौ परतः स्नेहविपातनेऽर्थे । स्नेहस्य द्रवीकरणं स्नेहविपातनम् ; घृतं **विलीनयति** । अन्यत्र नुगभावपक्षे, **विभाषा लीयतेः** (VI. 1. 51.)—लीयतेर्धातोः ल्यपि एज्विषयेऽप्यलोऽन्त्यस्य स्थाने विभाषा आकारादेशो भवति । अर्तिह्रीत्यादिना (VII. 3. 36.) पुगागमः ; **विलापयति** । ला-धातोः कृता-

त्वस्य लोहनेश्च लुगागमे **विलालयति** । अन्यत्र आत्वाभावे वृद्धौ **विलाययति** । स्नेहद्रवे किम् ? लोहं विलापयति । **लियस्सम्मानशालीनीकरणयोश्च** (I. 3 70.)—ली इति धातोः सम्माननशालीनीकरणयोः, चकारात् प्रलम्भनेऽर्थेऽपि वर्तमानादात्मनेपदं भवति । प्रलम्भनशालीनीकरणपूजासु नित्यमात्वं भवत्यिशिति । पुगागमः; जटाभि **उल्लापयते**—पूजामधिगच्छतीत्यर्थः ; श्येनो वर्तिकाम् **उल्लापयते**—अभिभवतीत्यर्थः, बालम् **उल्लापयते**—वञ्चयतीत्यर्थः ॥

4 **शिष** असर्वोपयोगे । अवपूर्वः ; णिच् , **अवशेषयति** । विपूर्वोऽतिशये वर्तते ; **विशेषयति** । **धृष** प्रसहने ; **धर्षयति** । **आ धृषाद्वा** (ग) इति धृषपर्यन्त णिचो विकल्प ; णिजभावे यथायथं विकरणा भवन्ति । इति णिजभावे **धर्षति** । **पृची** सम्पर्के , रुधादित्वात् श्नम् ; **प्रणक्ति** । णिचि **पर्चयति** । **ली** श्लेषणे ; क्र्यादित्वात् श्ना ; **लिनाति** । **वृजी** वर्जने ; रुधादित्वात् श्नम् ; **वृणक्ति** । णिचि **वर्जयति** । **वृञ्** वरणे ; स्वादित्वात् श्नु ; **वृणोति** । णिचि **वरयति** । **जॄ** वयोहानौ ; श्यन् , **जीर्यते** । णिचि **जरयति** ।

रिचिर् विरेचने ; श्नम् ; **रिणक्ति** । णिचि **रेचयति** । **शिष्लृ** विशेषणे , **विशिनष्टि** । णिचि **विशेषयति** । **पूञ्** पवने ; क्र्यादिः ; प्वादीनां ह्रस्वः (VII. 3. 80.) इति ह्रस्वत्वम् ; **पुनाति** । णिचि **पावयति** । **प्रीञ्** प्रीणने ; **प्रीणाति** । णिचि—**धूञ्प्रीञोर्नुग्वक्तव्यः** (VII. 3. 37. वा)—इति **प्रीणयति** । **श्रथ** मोचनहर्षणयोः

श्रथ्नाति, श्रथयति । **आप्लृ** लम्भने ; आपयति, आप्नयति । व्याप्तौ स्वादौ—आप्नोति । **वच** परिभाषणे ; अदादित्वात् शप्लुक् ; वक्ति । णिचि—वाचयति । **मार्ग** अन्वेषणे ; मार्गयति । णिजभावे—मार्गति । **कठि** शोके; उत्कण्ठयति । अन्यत्र—उत्कण्ठते । **मृजू** शुद्धौ ; मार्ष्टि । णिचि—मार्जयति । **भू** प्राप्तावात्मनेपदी ; भवते । णिचि—भावयते । सत्तायाम्—भवति, भावयति ॥

5. अथ अदन्ताः । **कथ** वाक्यप्रबन्धे । इत उत्तरमदन्तो द्रष्टव्यः । अतो लोपः (VI 4 48) इत्यकारलोपः । अत उपधायाः (VII. 2. 116) इति वृद्धौ प्राप्तायाम्, अचः परस्मिन् पूर्वविधौ (I 1 57)—अजादेशः परनिमित्तः पूर्वविधौ कर्तव्ये स्थानिवद्भवति । इति अतो लोपस्य स्थानिवद्भावात् वृद्ध्यभावः, कथयति । **गवेष** मार्गणे, गवेषयति । आ गर्वादात्मनेपदी (ग) । **पद** गतौ, पदयते । **गृह** ग्रहणे ; गृहयते । **मृग** अन्वेषणे, मृगयते । **कुह** विस्मापने; कुहयते । **शूर वीर** विक्रान्तौ; शूरयते, वीरयते । **स्थूल** परिबृंहणे ; स्थूलयते । **अर्थ** याच्ञायाम् ; अर्थयते । **सत्र** सन्तानक्रियायाम्, सत्रयते । **गर्व** माने ; गर्वयते । इत्येते आत्मनेपदिनः । **सूत्र** वेष्टने ; सूत्रयति । **मूत्र** प्रस्रवणे ; मूत्रयति । **रूक्ष** पारुष्ये ; रूक्षयति । **पार तीर** कर्मसमाप्तौ, पारयति,

तीरयति । **वटि** विभाजने ; वण्टयति । **सङ्ग्राम** युद्धे ; सङ्ग्रामयति । **अन्ध** दृष्ट्युपसंहारे ; अन्धयति ॥

इति स्वार्थण्यन्तचुरादौ लट् ॥

इति लट्प्रकरणं समाप्तम् ॥

अथ लङ्प्रकरणम् ॥

अथ शब्विकरणे लङ् ॥

1. अथ एतेभ्य एव धातुभ्यो लङ् विधीयते । **भू** सत्तायाम् । **भूते** (III. 2. 84.) इति वर्तमाने, **अनद्यतने लङ्** (III. 2. 111.)—अतीतायाश्च रात्रेः पश्चिमो यामः आगामिन्याश्च रात्रेः पूर्वो यामो यो दिवसः स काल एषोऽद्यतनः कालः ; अद्य भवमद्यतनम् , अविद्यमानमद्यतनं यस्मिन्सोऽनद्यतनः कालः , अविद्यमानाद्यतने भूतेऽर्थे वर्तमानात् धातोर्लङ् प्रत्ययो भवति । अत्राऽटकार्ये **लुङ्लङ्लृङ्क्ष्वडुदात्तः** इति विशेषणार्थौ । **लुङ्लङ्लृङ्क्ष्वडुदात्तः** (VI. 4. 71)—लुङ् लङ् लृङ् इत्येतेषु परेषु अङ्गस्याडागमो भवति, स चोदात्तः । **इतश्च लोपः परस्मैपदेषु** (III. 4. 97.), **नित्यं ङितः** (III. 4. 99.), इति वर्तमाने, **इतश्च** (III. 4. 100.)—ङित्लकारसम्बन्धिनः परस्मैपदस्येकारस्य लोपो भवति । शबादिकार्यं पूर्ववत् ; **अभवत्** । **तस्थस्थमिपां तान्तन्तामः** (III. 4. 101.)—ङित्लकारसम्बन्धिनां तस् थस् थ मिप् इत्येतेषां यथासंख्यं ताम् तम् त अम् इत्येते आदेशा भवन्ति , **अभवताम्** । बहुवचने **संयोगान्तस्य लोपः** (VIII. 2. 23.)—संयोगान्तस्य पदान्तस्य लोपो भवति ; **अभवन्** । एवमेव—**अभवः**, **अभवतम्**, **अभवत** ; **अभवम्** । **स उत्तमस्य** (III. 4. 98.) इत्यनुवर्तमाने, **नित्यं ङितः** (III. 4. 99.)—ङित्लकारसम्बन्धिनः उत्तमपुरुषसकारस्य नित्यं लोपो भवति , **अभवाव**, **अभवाम** ॥

2. **एध** वृद्धौ , अनद्यतने लङ् ; आत्मनेपदम् ; शप् । **लुङ्लङ्लृङ्क्ष्वडुदात्तः** (VI. 4. 71.) इति वर्तमाने, **आडजादीनाम्**

(VI. 4. 72.)—अजादीनामङ्गानामाडागमो भवति लुङ् लङ् लृङ् इत्येतेषु परतः । आटश्च (VI. 1. 90.)—आटोऽचि परतः पूर्वपरयोः स्थाने वृद्धिरेकादेशो भवति । ङित्वादेत्व सेभावश्च न ; ऐधत, ऐधेताम्, ऐधन्त ; रुत्वविसर्गौ—ऐधथाः, ऐधेथाम्, ऐधध्वम् ; ऐधे, ऐधावहि, ऐधामहि । **डुपचष्** पाके ; **अपचत्, अपचताम्, अपचन् ; अपचः, अपचतम्, अपचत ; अपचम्, अपचाव, अपचाम** । आत्मनेपदे—**अपचत, अपचेताम्, अपचन्त ; अपचथाः, अपचेथाम्, अपचध्वम् ; अपचे, अपचावहि, अपचामहि** ॥

३ **टुनदि** समृद्धौ ; **अनन्दत्** इत्यादि । **ध्वंसु** अवस्रंसने ; **अध्वंसत, अध्वंसेताम्, अध्वंसन्त** । **व्येञ्** संवरणे; **अव्ययत्, अव्ययताम्, अव्ययन् ; अव्ययत, अव्ययेताम्, अव्ययन्त** । **जि** जये ; **अजयत्** इत्यादि । विपराभ्यां जेः (I. 3. 19.) इत्यात्मनेपदम् ; **व्यजयत, व्यजयेताम्, व्यजयन्त** । एवं **पराजयत** इत्यादि । **ष्मिङ्** ईषद्धसने ; **व्यस्मयत** । **श्रिञ्** सेवायाम् ; **अश्रयत्, अश्रयत** । **डीङ्** विहायसा गतौ ; **उदडीयत** । **णीञ्** प्रापणे ; **अनयत्, अनयत** । **ह्वेञ्** स्पर्धायां वाचि ; **अह्वयत्, अह्वयत** । निसमुपविभ्यो ह्वः (I. 3. 30.) इत्यात्मनेपदम् ; **न्यह्वयत, समह्वयत, उपाह्वयत, व्यह्वयत** । स्पर्धायामाङः (I. 3. 31.) इत्यात्मनेपदम् ; **आह्वयत** । **मिह** सेचने ; **अमेहत्** । **क्रीडृ** विहारे ; **अक्रीडत्** । क्रीडोऽनुसम्परिभ्यश्च

(I. 3. 21.) इत्यात्मनेपदम्; अन्वक्रीडत, समक्रीडत, पर्यक्रीडत । **गुहू** संवरणे; उपागूहत् । **गुजि** अव्यक्ते शब्दे; अगुञ्जत् ॥

4. **ष्ठिवु** निरसने, **क्लमु** ग्लानौ, **चमु** भक्षणे । ष्ठिवुक्लमुचमां शिति (VII.3.75.) इति दीर्घः; **अष्ठीवत्, अक्लामत्, आचामत्** । चमेराङ्पूर्वस्य ग्रहणादिह दीर्घो न भवति; **अचमत्** । **क्रमु** पादविक्षेपे । अनुपसर्गाद्वा (I. 3. 43.) इत्यात्मनेपदम्; क्रमः परस्मैपदेषु (VII. 3. 76.) इत्युपधादीर्घः; **अक्रामत्, अक्रमत** । अनुपसर्गादिति किम्? समक्रामत् । आङ उद्गमने (I. 3. 40.) इत्यात्मनेपदम्; **आक्रमत** । प्रोपाभ्यां समर्थाभ्याम् (I. 3. 42.) इत्यात्मनेपदम्; **प्राक्रमत, उपाक्रमत** । **इषु** इच्छायाम्, **गम्लृ** गतौ; **यम** उपरमे । इषुगमियमां छः (VII. 3. 77.) इति छादेशः; **ऐच्छत्, अगच्छत्, अयच्छत्** । **पा** पाने; **घ्रा** गन्धोपादाने; **ध्मा** शब्दाग्निसंयोगयोः; **ष्ठा** गतिनिवृत्तौ; **म्ना** अभ्यासे; **दाण्** दाने; **दृशिर्** प्रेक्षणे; **ऋ** गतौ, **सृ** गतौ; **शद्लृ** शातने; **षद्लृ** विशरणगत्यवसादनेषु—इत्येतेषां धातूनां पाघ्राध्मादिना (VII. 3. 78.) पिबादय आदेशा भवन्ति; **अपिबत्, अजिघ्रत्, अधमत्, अतिष्ठत्, अमनत्, अयच्छत्, अपश्यत्, आर्च्छत्, अधावत्,** शदेः शितः (I. 3. 60.) इत्यात्मनेपदेन **अशीयत, असीदत्** । सदिरप्रतेः (VIII. 3. 66.) इति मूर्धन्यादेशः; **न्यषीदत्** । **दंश** दशने; **षञ्ज** सङ्गे; **ष्वञ्ज** परिष्वङ्गे । दंशसञ्जस्वञ्जां शपि

(VI 4. 25.) इत्यनुनासिकलोपः, **अदशत्**, **असजत्**, **अस्वजत** । उपसर्गात्सुनोतीत्यादिना (VIII 3.65.) मूर्धन्यादेशः; **पर्यष्वजत** । **रञ्ज** रागे; रञ्जेश्च (VI. 4. 26.) इत्यनुनासिकलोपः, **अरजत्** । **गुपू** रक्षणे, **धूप** सन्तापे, **विच्छ** गतौ; **पण** व्यवहारे स्तुतौ च; **पन** च; **अगोपायत्**, **अधूपायत्**, **अविच्छायत्**, **अपणायत्**, **अपनायत्** । आयप्रत्ययरहितौ पणिपनी आत्मनेपदिनौ, **अपणत**, **अपनत** । ऋतेरीयङ् (III. 1. 29.) इति — **आर्तीयत** । **कमु** कान्तौ, कमेर्णिङ् (III. 1. 30.) इति — **अकामयत** । एवं भ्वादीनां धातूनां सर्वं नेयम् ॥

इति भ्वादौ शब्विकरणे लङ् ॥

अथ लुग्विकरणे लङ् ॥

1. **अद** भक्षणे । लङ्, **अदस्सर्वेषाम्** (VII.3.100.)— अदोऽस्मादुत्तरस्य अपृक्तप्रत्ययस्य पितः सार्वधातुकस्य अडागमो भवति सर्वेषाम् आचार्याणां मतेन । आडागमो वृद्धिश्च; **आदत्**, **आत्ताम्**, **आदन्**, **आदः**, **आत्तम्**, **आत्त**, **आदम्**, **आद्व**, **आद्म** । **शीङ्** स्वप्ने । शीङः सार्वधातुके गुणः (VII. 4. 21.) इति गुणः; **अशेत**, **अशयाताम्**—शीङो रुट् (VII. 1. 6.) इति रुडागमः — **अशेरत**; **अशेथाः**, **अशयाथाम्**, **अशेध्वम्**, **अशयि**, **अशेवहि**, **अशेमहि** । **ब्रूञ्** व्यक्तायां वाचि । ब्रुव ईट् (VII. 3. 93.); **अब्रवीत्**,

अब्रूताम्, अब्रुवन्, अब्रवीः, अब्रूतम्, अब्रूत; अब्रवम्, अब्रूव, अब्रूम। आत्मनेपदे— **अब्रूत, अब्रुवाताम्, अब्रुवत: अब्रूथाः, अब्रुवाथाम्, अब्रूध्वम्, अब्रुवि, अब्रूवहि, अब्रूमहि ॥**

2 **हन** हिंसागत्योः । तिप्सिपोर्हल्ङ्यादिलोपः ; हन इति स्थिते अडागमः— **अहन्** । अनुदात्तोपदेशेत्यादिना (VI 4 31.) अनुनासिकलोपः— **अहताम्** । गमहनेत्यादिना (VI 4 98) उपधालोपः; हो हन्तेरिति (VII.3.54.) घत्वम्, **अघ्नन्** । एवमेव— **अहन्, अहतम्, अहत; अहनम्, अहन्व, अहन्म** । आङो यमहनः (I 3. 28.) इत्यात्मनेपदम्— **आहत, आघ्नाताम्, आघ्नत; आहथाः, आघ्नाथाम्, आहध्वम्; आघ्नि, आहन्वहि, आहन्महि** । **द्विष** अप्रीतौ । लङवस्थायामडागमः, तिप्, शप, लुक्, इतश्च लोपः, लघूपधगुणः, हल्ङ्यादिलोपः, झलां जशोऽन्ते (VIII. 2. 39.) इति जश्त्वम्; वावसाने (VIII. 4. 56) इति चर्त्वम्; **अद्वेट् अद्वेड्, अद्विष्टाम्** । लङः शाकटायनस्य (III. 4 111.) इत्यनुवर्तमाने, **द्विषश्च** (III. 4. 112.)—द्विष उत्तरस्य लङादेशस्य झेर्जुसादेशो भवति शाकटायनस्याचार्यस्य मतेन । जकारो जुसि चेति (VII. 3. 83.) विशेषणार्थः ; **अद्विषुः** । अन्येषाम् आचार्याणां मतेन **अद्विषन्** । एवमेव— **अद्वेट् अद्वेड्, अद्विष्टम्, अद्विष्ट; अद्वेषम्, अद्विष्व, अद्विष्म** । आत्मनेपदे— **अद्विष्ट, अद्विषाताम्, अद्विषत, अद्विष्ठाः, अद्विषाथाम्**— झलां जश् झशि (VIII 4.53.) इति जश्त्वम्, ष्टुत्वम्, षकारस्य डकारः— **अद्विड्ढ्वम्; अद्विषि, अद्विष्वहि, अद्विष्महि ॥**

3. **दुह** प्रपूरणे। लङ्; अडागमः; तिप्; शब्लुक्; हलश्च लोपः; लघूपधगुणः; हल्ङ्यादिलोपः; दादेर्धातोर्घः (VIII. 2. 32.) इति हकारस्य घकारः; भष्भावः; जश्त्वेन घकारस्य गकारः; चर्त्वम्; **अधोक् अधोग्, अदुग्धाम्, अदुहन्; अधोक् अधोग्, अदुग्धम्, अदुग्ध; अदोहम्, अदुह्व, अदुह्म**। आत्मनेपदे—**अदुग्ध, अदुहाताम्, अदुहत, अदुग्धाः, अदुहाथाम्, अदुग्ध्वम्; अदुहि, अदुह्वहि, अदुह्महि**। **दिह** उपचये, इकारस्यैकारो गुणः; **अधेक् अधेग्, अदिग्धाम्, अदिहन्; अधेक् अधेग्, अदिग्धम्, अदिग्ध; अदेहम्, अदिह्व, अदिह्म**। एवमेव **समदिग्ध, समदिहाताम्, समदिहत**; इत्यादि। **लिह** आस्वादने, हो ढः (VIII 2.31.) इति ढत्वम्; जश्त्वचर्त्वे, **अलेट् अलेड्, अलीढाम्, अलिहन्** इत्यादि। एवम् **अलीढ, अलिहाताम्, अलिहत**; इत्यादि। **चक्षिङ्** व्यक्तायां वाचि, स्कोःसंयोगाद्योरन्ते च (VIII. 2. 29.) इति कलोपः; ष्टुत्वम्; आङ्पूर्वं; **आचष्ट, आचक्षाताम्, आचक्षत आचष्ठाः, आचक्षाथाम्, आचड्ढ्वम्; आचक्षि, आचक्ष्वहि आचक्ष्महि**॥

4. **ईर** गतौ। आडजादीनाम् (VI. 4. 72.) इत्याट्, आटश्च (VI. 1. 90.) इति वृद्धिः, **ऐर्त, ऐराताम्, ऐरत; ऐर्थाः, ऐराथाम्, ऐर्ध्वम्, ऐरि, ऐर्वहि, ऐर्महि**। **ईड** स्तुतौ; खरि च (VIII. 4. 55.) इति चर्त्वम्, ष्टुत्वेन तकारस्य टकारः; **ऐट्ट, ऐडाताम्, ऐडत**। ष्टुत्वेन थकारस्य ठकारः; चर्त्वेन डकारस्य टकारः

ऐड्ढाः, ऐडाथाम्, ईडजनोर्ध्वे च (VII. 2.78.) इति इडागमः—ऐडिध्वम्: ऐडि, ऐड्वहि, ऐड्महि । **ईश** ऐश्वर्ये; ईडादिना तुल्यम्; ऐष्ट, ऐशाताम्, ऐशत; ऐष्ठाः, ऐशाथाम्, सर्वं ईडवत्स्तुल्यानि—ऐड्ढ्वम्; ईशोर्ध्वेमीडागममिच्छन्ति विभाषा—ऐशिध्वम्, ऐशि, ऐश्वहि, ऐश्महि । **आस** उपवशने; आस्त, आसाताम्, आसत; आस्थाः, आसाथाम्, झलां जश् झशि (VIII.4.53.) इति सस्य दकारः—आद्ध्वम्: आसि, आस्वहि, आस्महि । **वस** आच्छादने; अवस्त, अवसाताम्, अवसत; अवस्थाः, अवसाथाम्, अवद्ध्वम्; अवसि, अवस्वहि, अवस्महि । **णिसि** चुम्बने; अनिंस्त, अनिंसाताम्, अनिंसत; अनिंस्थाः, अनिंसाथाम्, अनिन्ध्वम्, अनिंसि, अनिंस्वहि, अनिंस्महि । वा निंसनिक्षनिन्दाम् (VIII. 4. 33.) इति विभाषा णत्वम्; प्राणिंस्त प्रानिंस्त । **यु** आभिगमने, उतो वृद्धिर्लुकि हलि (VII. 3. 89.) इति वृद्धिः; अयौत्, अयुताम्, अयुवन्; अयौः, अयुतम्, अयुत; अयवम्, अयुव, अयुम । **यु** मिश्रणे, अयौत्, अयुताम्, अयुवन्, इत्यादि । **रु** शब्दे; अरौत्, अरुताम्, अरुवन्; इत्यादि । **णु** स्तुतौ; अनौत्, अनुताम्, अनुवन्, इत्यादि । **ष्टुञ्** स्तुतौ; अभ्यष्टौत् इत्यादि । **ऊर्णुञ्** आच्छादने । गुणोऽपृक्ते (VII. 3. 91.)—ऊर्णोतेर्धातोरपृक्ते हलि सार्वधातुके पिति परतो गुणो भवति; और्णोत्, और्णुताम्, और्णुवन्; इत्यादि । प्रौर्णुत, प्रौर्णुवाताम्, प्रौर्णुवत; इत्यादि च ॥

5. **इण्** गतौ ; **ऐत्**, **ऐताम्** । इणो यण् (VI. 4. 81.) इति अन्तौ यणादेशः । **असिद्धवदत्रा भात्** (VI. 4. 22.)—असिद्धवदित्यधिकारोऽयम् ; यदित ऊर्ध्वमनुक्रमिष्यामः आ अध्यायपरिसमाप्तेः तदसिद्धवद्भवति इति वेदितव्यम् ; आ भसशब्दनाद्यदुच्यते तत्र कर्तव्ये ; अत्रेति समानाश्रयत्वप्रसिद्ध्यर्थम् । तत्रेदं यत् शास्त्रीयं कार्यं विधीयते तदाश्रयमेव भवति ; व्याश्रयन्तु नासिद्धं भवतीत्यर्थः । आ भाच्छास्त्रीये कर्तव्ये आ भाच्छास्त्रीयं कार्यमसिद्धं भवति इति यणादेशस्यासिद्धत्वात् आडागमः ; **आयन्** । एवम् **ऐः**, **ऐतम्**, **ऐत** ; **आयम्**, **ऐव**, **ऐम** । **इङ्** अध्ययने ; **अध्यैत**, अचि श्नुधात्वित्यादिना (VI. 4. 77.) इयङ्—**अध्यैयाताम्**, **अध्यैयत** ; इत्यादि । **इक्** स्मरणे ; **अध्यैत्**, **अध्यैताम्**, इयङ्—**अध्यैयन्** ; ये तु **इण्वदिक इति वक्तव्यम्** (वा. II. 4. 45.) इति सामान्यातिदेशमिच्छन्ति तेषां मतेन—**अध्यायन्** ; **अध्यैः**, **अध्यैतम्**, **अध्यैत** ; गुणायादेशौ, आट्, वृद्धिश्च—**अध्यायम्**, **अध्यैव**, **अध्यैम** ।

या प्रापणे ; **अयात्**, **अयाताम्** । आत (III. 4. 110.) इत्यनुवर्तमाने, **लङः शाकटायनस्यैव** (III. 4. 111.)—आकारान्तादस्मात् परस्य लङादेशस्य झेर्जुसादेशो भवति शाकटायनस्याचार्यस्य मतेन । **उस्यपदान्तात्** (VI. 1. 96.)—अवर्णान्ताद् अपदान्तादुसि परतः पूर्वपरयोस्स्थाने पररूपमेकादेशस्स्यात् ; **अयुः** । अन्येषां मतेन **अयान्** ।

वा गतिगन्धनयोः, **अवात्**, **अवाताम्**, **अवुः** **अवान्** ; इत्यादि ।

द्रा कुत्सायां गतौ ; नेर्गदेत्यादिना (VIII. 4. 17.) णत्वम् ; **प्रण्यद्रात्**, **प्रण्यद्राताम्**, **प्रण्यद्रुः** **प्रण्यद्रान्** ; इत्यादि ॥

6. **विद** ज्ञाने; **अवेत्, अविताम्। सिजभ्यस्तविदिभ्यश्च** (III. 4. 109.)—सिचोऽभ्यस्तसंज्ञकेभ्यो वेत्तेश्चोत्तरस्य ङित्झिकारस्य झेर्जुसादेशो भवति; **अविदुः। सिपि धातो रुर्वा** (VIII. 2. 74.) इत्यनुवर्तमाने, **दश्च** (VIII. 2. 75.)—धातोर्दकारस्य पदान्तस्य सिपि परतो वा रुर्भवति; **अवेः**। पक्षे जश्त्वचर्त्वे—**अवेत् अवेद्**। समो गम्यृच्छिभ्यादिना (I. 3. 29.) तङ्; **समवित्त, समविदाताम्, समविदत**। अत्र **वेत्तेर्विभाषा** (VII. 1. 7.)—वेत्तेः परस्य झादेशस्य अतो रुडागमो भवति वा। इति पक्षे रुट्; **समविद्रत**। एवं **समवित्थाः, समविदाताम्, समविद्ध्वम्; समविदि, समविद्वहि, समविद्महि**। **अस** भुवि। **अस्तिसिचोऽपृक्ते** (VII. 3. 96.)—अस्तेरकारात् सिजन्ताच्चोत्तरस्य अपृक्तसार्वधातुकस्य ईडागमो भवति; **आसीत्**। श्नसोरल्लोपः (VI. 4. 111.) इत्यकारलोपः, असिद्धवदत्राभात् (VI. 4. 22.) इत्यकारलोपस्य असिद्धत्वात् आडागम—**आस्ताम्, आसन्; आसीः, आस्तम्, आस्त; आसम्, आस्व, आस्म**। **मृजूष्** शुद्धौ; **अमार्ट् अमार्ड्, अमार्ष्टाम्, अमृजन्**। **मृजेरजादौ संक्रमे विभाषा वृद्धिरिष्यते** (भा.); इति पक्षे वृद्धि—**अमार्जन्**। सिपि, इतश्च (III. 4. 100.) इतीकारलोप; प्रत्ययलक्षणन्यायेन व्रश्चादिना प्राप्तषत्वस्य, षढोः कः सि (VIII. 2. 41.) इति कत्वे प्राप्ते, **वर्णाश्रयविधौ प्रत्ययलक्षणप्रतिषेधो वक्तव्यः** (परि. 21.) इति नियमात् सिपि परतः कत्वं न भवति; जश्त्वचर्त्वे; **अमार्ट् अमार्ड्**। एवम्-**अमृष्टम्, अमृष्ट, अमार्जम्, अमृज्व, अमृज्म**। **वच** परिभाषणे; **अवक् अवग्, अवक्ताम्, अवचन्; अवक् अवग्, अवक्तम्, अवक्त, अवचम्, अवच्व, अवच्म**॥

7. **रुदिर्** अश्रुविमोचने। रुदश्च पञ्चभ्यः (VII. 3. 98.)—रुदादिभ्यः पञ्चभ्यः उत्तरस्य हलादेरपृक्तस्य सार्वधातुकस्य ईडागमो भवति। लघूपधगुणः; **अरोदीत्**। अड्गार्ग्यगालवयोः (VII. 3.99.)—रुदादिभ्यः पञ्चभ्यः उत्तरस्य हलादेरपृक्तप्रत्ययस्य सार्वधातुकस्य अडागमो भवति गार्ग्यगालवयोर्मतेन; **अरोदत्**। रुदादिभ्यस्सार्वधातुके (VII. 2. 76.) इति इडागमः— **अरुदिताम्, अरुदन्**, **अरोदीः अरोदः, अरुदितम्, अरुदित, अरोदम्, अरुदिव, अरुदिम**। **ञिष्वप्** शये; **अस्वपीत् अस्वपत्, अस्वपिताम्, अस्वपन्**; इत्यादि। **श्वस** प्राणने; **अश्वसीत् अश्वसत्, अश्वसिताम्, अश्वसन्**; इत्यादि। **अन** प्राणने; **प्राणीत् प्राणत्**, इत्यादि। **जक्ष** भक्षहसनयोः; **अजक्षीत् अजक्षत्**। जक्षित्यादयः षट् (VI. 1. 6.) इत्यभ्यस्तसंज्ञायां, सिजभ्यस्तेत्यादिना (III. 4. 109) झेर्जुसादेशः; **अजक्षुः**। **जागृ** निद्राक्षये। जाग्रोऽविचिण्णल्ङित्सु (VII. 3. 85.)—जागर्तेर्गुणो भवति विचिण्णल्ङिद्वर्जिते प्रत्यये परतः। वृद्धिविषये प्रतिषेधविषयेऽपि यथा स्यादिति जागर्तेर्गुण आरभ्यते; हल्ङ्यादिलोपः; **अजागः, अजागृताम्**, जुसि च (VII. 3. 83.) इति गुणः— **अजागरुः**। **दरिद्रा** दुर्गतौ; **अदरिद्रात्, अदरिद्रिताम्, अदरिद्रुः**। **शासु** अनुशिष्टौ; हल्ङ्यादिलोपः; तिप्यनस्तेः (VIII. 2. 73.)—तिपि परतः सकारान्तस्य पदस्य अनस्तेर्दकारादेशो भवति; चर्त्वम्; **अशात् अशाद्**। शास इदङ्हलोः (VI 4.

31.) इत्युपधाया इत्वम् ; शासिवसिघसीनाञ्च (VIII. 3. 60.) इति षत्वम्—अशिषाम् , अशासुः । सिपि धातो रुर्वा (VIII. 2. 74.)—सिपि परतः सकारान्तस्य धातोः रुर्भवति दकारो वा ; अशाः अशाद् । दीधीङ् दीप्तिदेवनयोः ; अदीधीत । एरनेकाच इत्यादिना (VI. 4. 82) यणादेशः— अदीध्याताम् , अदीध्यत , अदीधीथाः, अदीध्याथाम् , अदीधीध्वम् । यीवर्णयो र्दीधीवेव्योः (VII. 4. 53.)—लोप इति वर्तते ; यकारादौ इवर्णादौ च प्रत्यये परतो दीधीवेव्योर्लोपो भवति—इति अदीधि ; अदीधीवहि, अदीधीमहि । वेवीङ् वेतिना तुल्ये , अवेवीत , अवेव्याताम्, अवेव्यत । चकासृ दीप्तौ , तिप्यनस्तेः (VIII. 2. 73.) इति दत्वम् ; वावसाने (VIII. 4. 56.) इति चर्त्वम् ; अचकात् अचकाद्, अचकास्ताम्, अचकासुः । वश कान्तौ ; व्रश्चादिना (VIII. 2. 36.) षत्वम् ; जश्त्वचर्त्वे ; अवट् अवड् । ग्रहिज्यादिना (VI. 1. 16) सम्प्रसारणम् ; पूर्वरूपम् ; अजादित्वादाडागमः , आटश्चेति (VI. 1. 90) वृद्धि – औष्टाम् , औशन ; अवट् अवड् औष्टम् , औष्ट ; अवशम् . औश्व, औश्म । ह्नुङ् अपनयने ; उवङादेशः , न्यह्नुत न्यह्नुवाताम् , न्यह्नुवत , इत्यादि ॥

इत्यदादौ लुग्विकरणे लङ् ॥

अथ जुहोत्यादौ श्लुविकरणे लङ् ॥

1. **हु** दानादनयोः । शप्; लुक्; श्लौ (VI. 1. 10.) इति द्वित्वम्; अभ्यासकार्यम्; **अजुहोत्, अजुहुताम्** । सिजभ्यस्तेत्यादिना (III. 4. 109.) झेर्जुसादेशः; जुसि च (VIII. 3. 83.) इति गुणः; अवादेशः; **अजुहवुः** । **डुधाञ्** धारणपोषणयोः; **अदधात्**; श्नाभ्यस्तेत्यादिना (VI. 4. 112) आकारलोप; दधस्तथोश्च (VI 2. 38.) इत्यभ्यासस्य भष्भाव; खरि चेति (VIII. 4. 55.) चर्त्वम्—**अधत्ताम्, अदधुः; अधत्त** । **ञिभी** भये; **अबिभेत्**, भियोऽन्यतरस्याम् (VI. 4. 105.) इति पक्षे इत्वम्—**अबिभिताम् अबिभीताम्, अबिभयुः; अबिभेः, अबिभितम् अबिभीतम्, अबिभित अबिभीत; अबिभयम्, अबिभिव अबिभीव, अबिभिम अबिभीम** । **ह्री** लज्जायाम्; **अजिह्रेत्, अजिह्रीताम्, अजिह्रयु; अजिह्रेः**, इत्यादि । **डुदाञ्** दाने; **अददात्, अदत्ताम, अददुः; अदत्त** । आङो दोऽनास्यविहरणे (I. 3. 20.) इत्यात्मनेपदम्—**आदत्त** ॥

2. **णिजिर्** शौचपोषणयोः । णिजान्त्रयाणां गुणः श्लौ (VII. 4. 75.) इत्यभ्यासस्य गुणः; हल्ङ्याब्भ्यो दीर्घात्सुतिस्यपृक्तं हल् इति तिलोपः; चोः कुः (VIII. 2 30.) इति कुत्वम्; वावसाने (VIII. 4 56.) इति चर्त्वम्, **अनेनेक् अनेनेग्, अनेनिक्ताम् अनेनिजुः** । नाभ्यस्तस्याचि पिति सार्वधातुके (VII 3. 87.)—अभ्यस्तसंज्ञकस्य लघूपधस्य च अजादौ पिति सार्व

धातुके परतो गुणो न भवति; अनेनिजम् । तङि—अनेनिक्त, अनेनिजाताम्, अनेनिजत । विचिर् पृथग्भावे ; अवेवेक् अवेवेग्, अवेविक्ताम्, अवेविजुः ; अवेविक्त, अवेविजाताम्, इत्यादि । विष्लृ व्याप्तौ । पित्सु गुणः । हल्ङ्याब्भ्यादिलोपः ; जश्त्वचर्त्वे, अवेवेट् अवेवेड्, इत्यादि, अवेविष्ट, अवेविषाताम्, इत्यादि च । ध्वमि तु ष्टुत्वेन धकारस्य ढकारः ; अवेविड्ढ्वम् ॥

3. डुभृञ् धारणपोषणयोः । भृञामित् (VII. 4. 76) इति अभ्यासस्य इत्वम् ; पित्सु गुणः, हल्ङ्याब्भ्यादिलोपः, रेफस्य विसर्जनीयः—अबिभः, अबिभृताम्, अबिभरुः ; अबिभृत, अबिभ्राताम्, इत्यादि । माङ् माने । हलादौ, ई हल्यघोः (VI. 4. 113) इति ईत्वम् ; अमिमीत, अमिमाताम्, अमिमत । हाङ् गतौ ; अजिहीत । ओहाक् त्यागे ; अजहात् । ... (VI. 4. 116.) इति पक्षे इत्वम् ; अजहीताम् अजहिताम् । सिजभ्यस्तेति (III. 4. 109.) झेः जुस्, अजहुः ॥

4. ऋ गतौ । द्विर्वचनम् ; पित्सु गुणो रपरः; उरदत्वम् ; हलादिः शेषः (VI. 4. 60.) ; अर्तिपिपर्त्योश्च (VI. 4. 77.) इत्यभ्यासस्य इत्वम् ; अभ्यासस्यासवर्णे (VI. 4. 78.) इति इयङ् ; आडागमो वृद्धिश्च ; तिप्सिपोर्हल्ङ्यादिलोपः ; रेफस्य विसर्जनीयः ; ऐयः, ऐयृताम्, ऐयरुः ; ऐयः, ऐयृतम्, ऐयृत ; ऐयरम्, ऐयृव, ऐयृम । पॄ पालनपूरणयोः । अर्तिपिपर्त्योश्च (VII. 4. 77.)

इत्यभ्यासस्य इत्वम् ; सिप्तु गुणो रपरः ; हल्ङ्यादिलोपः ; रेफस्य विस-र्जनीयः ; अपिपः । उदोष्ठ्यपूर्वस्य (VII. 1. 102.) इति उत्वम्, हलि च (VIII. 2. 77.) इति दीर्घः—अपिपूर्ताम्, अपिपरुः ; इत्यादि । सृ गतौ । उरत् (VII. 4. 66.) इत्यभ्यासस्य अत्वम् ; रपरत्वम् ; हलादिःशेषः ; सिप्तु गुणो रपरः ; हल्ङ्यादिलोपः ; रेफस्य विसर्जनीयः ; अससः, अससृताम्, अससरुः ॥

इति जुहोत्यादौ श्लुविकरणे लङ् ॥

अथ दिवादौ श्यन्विकरणे लङ् ॥

1. **दिवु** क्रीडादौ । श्यन् ; हलि च (VIII 2. 77.) इति दीर्घः ; अदीव्यत् । **षूङ्** प्राणिप्रसवे ; असूयत । णह बन्धने ; पर्यणह्यत् । **षिवु** तन्तुसन्ताने ; सिवादीनां वा ड्व्यवायेऽपि (VIII. 3. 71.)—परिनिविभ्य इत्यादि उक्तः तत्र सिवादीनां परिनिविभ्य उत्तरेषाम् अड्व्यवायेऽपि मूर्धन्यादेशो भवति ; पर्यषीव्यत् पर्यसीव्यत्, न्यषीव्यत् न्यसीव्यत् व्यषीव्यत् व्यसीव्यत् । वा भ्राशभ्लाश... (III. 1. 70.) इति वा श्यन् ; अभ्राश्यत् अभ्राशत् ; अभ्लाश्यत् अभ्लाशत् ; अभ्राम्यत् अभ्रमत् ; अक्राम्यत् अक्रामत् ; अत्रस्यत् अत्रसत् ; अत्रुट्यत्, त्रुटः श्यनभावे, तुदादिभ्यः शः (III. 1. 77.) इति शप्रत्ययः—अत्रुटत् ; अलष्यत् अलषत् ॥

2. **दो** अवखण्डने ; [illegible] ओतः श्यनि (III. 3. 71.)

न्योकारलोपः; **अवाद्यत्** । **जनी** प्रादुर्भावे ; जादेशः , **अजायत** । **वृतु** वर्तने ; **अवृत्यत, अवर्तत** । **मृष** तितिक्षायाम् , **अमृष्यत्, अमृष्यत, पर्यमृष्यत्** । **शुचिर्** पूतीभावे ; **अशुच्यत्** । **रञ्ज** रागे ; नकारलोपः ; **अरज्यत्, अरज्यत** । **राध** संसिद्धौ ; **अराध्नोत्** । राधोऽकर्मकाद्वृद्धौ एव इति श्यनि—**अराध्यत्** । **व्यध** ताडने ; **अविध्यत्** । **शक** विभाषितो मर्षणे , **अशक्यत्, अशक्यत** । पक्षे—**अशक्नोत्, अशक्नुत** । **अशाम्यत्, अताम्यत्, अदाम्यत्, अश्राम्यत्, अभ्राम्यत्, अक्लाम्यत्, अक्षाम्यत्, अमाद्यत्** ; अत्र शमामष्टानां दीर्घः श्यनि (VII. 3. 74) इति दीर्घः । **असु** क्षेपणे , **आस्यत्** । उपसर्गादस्यत्यूह्योर्वा वचनम् (I. 3. 30. वा) इति पक्षे आत्मनेपदम् ; **पर्यास्यत , पर्यास्यत्** । **यसु** प्रयत्ने ; **अयस्यत्, अयसत्** ; यसोऽनुपसर्गात् (III. 1. 71.) इति श्यन्विकल्पः । सोपसर्गे **प्रायस्यत्** । संयसश्च (III. 1. 72.) इति श्यन्विकल्पः ; **समयस्यत्, समयसत्** । **ञिमिदा** स्नेहने , **अमेद्यत्** ; अत्र मिदेर्गुणः (VII. 3. 82) इति गुणः ॥

इति दिवादौ श्यन्विकरणे लङ् ॥

अथ स्वादौ श्नुविकरणे लङ् ॥

1. **षुञ्** अभिषवे । विकरणस्य गुणः ; श्नोः ङित्वात्तु सर्वत्र धातोः गुणाभावः , **असुनोत्, असुनुताम्** — हुश्नुवोः सार्वधातुके (VI

4.87.) इति यणादेशः—**असुन्वन्**; रुत्वविसर्गौ—**असुनोः**, **असुनु-तम्**, **असुनुत**; **असुनवम्**—लोपश्चास्यान्यतरस्यां म्वोः (VI. 4. 107.) इति उकारलोपो विकल्पेन—**असुन्व असुनुव**, **असुन्म असुनुम**। इणन्तादुपसर्गात् उपसर्गात्सुनोतीत्यादिना (VIII. 3. 65.) षत्वम्; **अभ्यषुणोत्**। तङि—**असुनुत**, **असुन्वाताम्**, **असुन्वत**, इत्यादि। **अशू** व्याप्तौ; **आश्नुत**, उवङादेशः—**आश्नुवाताम्**, **आश्नुवत**। **चिञ्** चयने; **अचिनोत्**, **अचिनुत**॥

2. **हि** गतौ; **अहिनोत्**। हिनुमीना (VIII. 4. 15.) इति णत्वम्—**प्राहिणोत्**। **शक्लृ** शक्तौ, **पराशक्नोत्**। **श्रु** श्रवणे **अशृणोत्**। सम्पूर्वात् शृणोतेरात्मनेपदम्—**समशृणुत**। **ऋधु** वृद्धौ; **आर्ध्नोत्**। **दम्भु** दम्भने; **अदभ्नोत्**। **अक्षू** व्याप्तौ; अक्षोऽन्यतरस्याम् (III. 1. 75), **आक्ष्णोत्**। पक्षे शपि—**आक्षत्**। **तक्षू** तनूकरणे; **अतक्ष्णोत्**। पक्षे शपि—**अतक्षत्** वाग्भिः॥

इति स्वादौ श्नुविकरणे लङ्॥

अथ तुदादौ शविकरणे लङ्॥

1. **तुद नुद दिश भ्रस्ज क्षिप कृष्**—एते षट् स्वरितेतः; **अतुदत्**, **अतुदत**। **भ्रस्ज** पाके; ग्रहिज्येति (VI. 1. 16.) सम्प्रसारणम्; सकारस्य श्चुत्वेन शकारः; तस्य जश्त्वेन जकारः; **अभृज्जत्**। **ओव्रश्चू** छेदने; **अवृश्चत्**। **व्यच** व्याजीकरणे;

अविचत् । **प्रच्छ** ज्ञीप्सायाम्; **अपृच्छत्** । **उच्छी** विवासे; **औच्छत्** । **तृप तृम्फ** तृप्तौ; **अतृपत्** । शे तृम्फादीनां नुम् वाच्यः (VII. 1. 59)—इति **अतृम्फत्** । **दृफ दृम्फ** उत्क्लेशे; **अदृफत्**, **अदृम्फत्** । **उभ उम्भ** पूरणे; **औभत्**, **औम्भत्** । **ऋफ** हिंसायाम्; **आर्फत्** । **इषु** इच्छायाम्, **ऐच्छत्** ॥

2. **पृङ्** व्यायामे; रिङ् शयग्लिङ्क्षु (VII. 1. 28) इति रिङ्; इयङ्; **व्याप्रियत** । **षू** प्रेरणे, **अभ्यषुवत्** । **गॄ** निगरणे; अचि विभाषा (VIII. 2. 21.) इति रेफस्य वा लत्वम्, **अगिरत्**, **अगिलत्** । अवाद्ग्रः (I. 3. 51.) इति तङ्, **अवागिरत**, **अवागिलत** । समः प्रतिज्ञाने (I. 3. 52) इति तङ्, शत **समगिरत**, नित्य शब्दं **समगिरन्त** वैयाकरणाः । **टुमस्जो** शुद्धौ, **अमज्जत्** । **विश** प्रवेशने; **अविशत्** । नेर्विशः (I. 3. 17.) इति तङ्; **न्यविशत** ॥

3. **मुच्ऌ** मोक्षणे; शे मुचादीनाम् (VII. 1. 59.) इति नुम्; **अमुञ्चत्**, **अमुञ्चत** । **लुपॢ** छेदने; **अलुम्पत्**, **अलुम्पत** । **विदॢ** लाभे; **अविन्दत्**, **अविन्दत** । **लिप** उपदेहे; **अलिम्पत्**, **अलिम्पत** । **षिच** क्षरणे; **असिञ्चत्**, **असिञ्चत** । **कृती** छेदने, **अकृन्तत्** । **खिद** परिघाते; **अखिन्दत्** । **पिश** अवयवे; **अपिंशत्** । मुचादयो वृत्ताः ॥

इति तुदादौ शविकरणे लङ् ॥

अथ रुधादौ श्नम्विकरणे लङ् ॥

1. **रुधिर्** आवरणे । इरितो नव स्वरितेतः । श्नम्; निपूर्वः; हल्ङ्याब्दिलोपः, जश्त्वचर्त्वे; **न्यरुणद् न्यरुणत्**। श्नसोरल्लोपः (VI. 4. 111.) इत्यकारलोप—**न्यरुन्धाम्, न्यरुन्धन्** । जश्त्वचर्त्वे; दश्च (VIII. 2. 75.) इति वा रुत्वम्, **न्यरुणः न्यरुणत् न्यरुणद्, न्यरुन्धम्, न्यरुन्ध, न्यरुणधम्, न्यरुन्ध्व, न्यरुन्ध्म** । तङि—**न्यरुन्ध, न्यरुन्धाताम्, न्यरुन्धत** । **भुज** पालनाभ्यवहारयोः; **अभुङ्क्** । अनवने तु परस्मैपदम्, भुजोऽनवने (I. 3. 66.) इति नियमात्; **अभुनग् अभुनक्** । **युजिर्** योगे; **अयुनक् अयुनग्** । प्रोपाभ्यां युजेरयज्ञपात्रेषु (I 3 64.) इति आत्मनेपदम् ; **प्रायुङ्क्, उपायुङ्क्** । **भिदिर्** विदारणे; **अभिनत् अभिनद्, अभिन्ताम्, अभिन्दन्; अभिनः अभिनत् अभिनद्, अभिन्तम्, अभिन्त** । **छिदिर्** द्वैधीकरणे; **अच्छिनत् अच्छिनद्, अच्छिन्त** । **रिचिर्** विरेचने; **अरिणक् अरिणग्, अरिङ्क्** । **विचिर्** पृथग्भावे, **अविनक् अविनग्; अविङ्क्** । **क्षुदिर्** सम्पेषणे **अक्षुणत् अक्षुणद्; अक्षुन्त** । **उच्छृदिर्** दीप्तिदेवनयोः ; **अच्छृणत् अच्छृणद्; अच्छृन्त** । **उतृदिर्** हिंसानादरयोः ; **अतृणत् अतृणद्, अतृन्त** । रुधाद्यास्तृदन्ता इरितः स्वरितेतः ॥

2. **विद** विचारणे; **अविन्त** । **शिष्लृ** विशेषणे, **अशिनट् अशिनड्, अशिंष्टाम्, अशिंषन्** । **पिष** सञ्चूर्णने; **अपिनट्**

अपिनट्, अपिंष्टाम्, इत्यादि । **भञ्जो** आमर्दने ; अनिदितामिति नलोपः ; **अभनक् अभनग्** ; श्नान्नलोपः (VI. 4. 23.) इति नलोपः — **अभङ्क्ताम्, अभञ्जन्** । **तृह हिसि** हिंसायाम् ; तृणह इम् (VII. 3. 92.), गुणः, हल्ङ्याब्भ्य इति लोपः ; हो ढः इति ढत्वम्, जश्त्वचर्त्वे ; **अतृणेट् अतृणेड्**, इत्यधस्त्वष्टुत्वढलोपाः — **अतृण्ढाम्, अतृंहन्** । हिसेः इदित्वान्नुम् ; श्नसोरल्लोपः ; तिप्यनस्तेः (VIII. 2. 73.) इति दत्वम् ; **अहिनत् अहिनद्, अहिंस्ताम्, अहिंसन्** । सिपि धातो रुर्वा (VIII. 2. 74.) इति रुः दकारो वा, **अहिनः अहिनद् अहिनत्**, इत्यादि ॥

इति रुधादौ श्नम्विकरणे लङ् ॥

अथ तनादौ उविकरणे लङ् ॥

1. **तनु** विस्तारे ; सम्पूर्वः ; **समतनोत्** । **मनु** अवबोधने ; **अमनुत** । **डुकृञ्** करणे, सम्पूर्वः, **सम्पर्युपेभ्यः करोतौ भूषणे** VI. 1. 137.)—सम् परि उप इत्येतेभ्यः परस्य भूषणे वर्तमानस्य करोतेः सुडागमो भवति ; **संस्करोति** । सुट् कात्पूर्वः (VI. 1. 135.) इति सुट् कात्पूर्वो भवति ; कात्पूर्वग्रहणं सुटोऽनवयवत्वज्ञापनार्थम् । तेन संस्क्रियते इत्यत्र, ऋतश्च संयोगादेः (VII. 2. 43.), गुणोऽर्तिसंयोगाद्योः (VII. 4. 29.), इति संयोगादिलक्षणौ इड्गुणौ न भवतः । टित्करणं सुट्स्तुस्वञ्जाम् (VIII. 3. 70.) इति विशेषणार्थम् । **अड्भ्यासव्यवायेऽपि** (VI. 1. 136)—अड्व्यवायेऽप्यभ्यासव्य-

प्रायेऽपि सम् परि उप इत्येतेभ्यः परस्य भूषणे वर्तमानस्य कृञः सुट् कात् पूर्वो भवति ; **समस्करोत्** । भूषणे इति किम्? उपाकरोत् । सम्पूर्वस्य क्वचिदभूषणेऽपि सुडिष्यते ; **संस्कृतम्** अन्नम् । **अन्वकरोत् पराकरोत्** इत्यत्र, **अनुपराभ्यां कृञः** (I. 3. 79.) इति कर्त्रभिप्रायेऽपि परस्मैपदम् । **अधिनोत् अकृणोत्** इत्यत्र, **धिन्विकृण्व्योर च** (III. 1. 80.) इत्युप्रत्ययः प्रकृतेरकारान्तादेशश्च ॥

इति तनादौ उविकरणे लङ् ॥

अथ क्र्यादौ श्नाविकरणे लङ् ॥

1. **डुक्रीञ्** द्रव्यविनिमये ; श्नाप्रत्ययः ; **अक्रीणात्** । ई हल्यघोः (VI. 4. 113.) इतीत्वम् ; **अक्रीणीताम्** । श्नाभ्यस्तयोरातः (VI. 4. 112.) इत्याकारलोपः ; **अक्रीणन्** । ञित्वादात्मनेपदमपि ; **अक्रीणीत** । **स्तृञ्** सम्भक्तौ ; **अस्तृणीत** । **ग्रह्** उपादाने ; **अगृह्णात्** । **मीञ्** हिंसायाम् ; **अमीनीत, अमीनात्** । हिनुमीना (VIII. 4. 15.) इति णत्वम् ; **प्रामीणात्** । **पूञ्** पवने ; प्वादीनां ह्रस्वः (VII. 3. 80.) इति ह्रस्वत्वम् ; **अपुनीत, अपुनात्** । **लूञ्** छेदने ; **अलुनात्, अलुनीत** । **धूञ्** कम्पने ; **अधुनात्, अधुनीत** । **कॄञ्** हिंसायाम् ; **अकृणात्, अकृणीत** । **पॄ** पालनपूरणयोः ; **अपृणात्** । **ज्या** वयोहानौ ; ग्रहिज्येति (VI. 1 16.) सम्प्रसारणम् ; परपूर्वत्वम् ; हलः (VI. 4. 2.) इति दीर्घत्वे, प्वादीनां ह्रस्वः (VII. 3. 80.) इति

ह्रस्वत्वे कृते, **अजिनात्** । **ज्ञा** अवबोधने ; ज्ञाजनोर्जा (VII. 3. 79.) इति जादेशः ; मातुः **समजानात्** । अनाध्याने संप्रतिभ्यामिति (I. 3. 46.) तङ्, **समजानीत, प्रत्यजानीत** । विभाषितश्नाद्यः– स्तन्भु–स्तुन्भु–स्कन्भु–स्कुन्भु–स्कुञ्भ्यः श्नुश्च (III. 1. 82.) इति श्ना श्नाप्रत्ययः; **अस्तभ्नात्** । पक्षे श्नुः; **अस्तभ्नोत्** । अस्तुभ्नात् अस्तुभ्नोत्, अस्कभ्नात् अस्कभ्नोत्, अस्कुभ्नात् अस्कुभ्नोत्, अस्कुनात् अस्कुनोत् ॥

इति क्र्यादौ श्नाविकरणे लङ् ॥

अथ चुरादौ णिज्विकरणे लङ् ॥

1. **चुर** स्तेये, **अचोरयत्, अचोरयत** । **पाल** रक्षणे; **अपालयत्, अपालयत** । **अर्च** पूजायाम्; **आर्चयत्, आर्चयत** । **चिति** स्मृत्याम्; **अचिन्तयत्, अचिन्तयत** । **लक्ष** दर्शनाङ्कनयोः; **अलक्षयत्, अलक्षयत** । **ओलडि** उत्क्षेपणे; **औलण्डयत्** । ओकारस्य ह्रस्वपक्षे—**अलण्डयत** । **बाध** संयमने; **अबाधयत्** । **खडि** भेदने; **अखण्डयत्** । **वर्ण** वर्णने; **अवर्णयत्** । **मडि** भूषायां हर्षे च; **अमण्डयत्** । **ज्ञा** अवबोधने; मारणतोषणनिशामनेषु ज्ञा (ग.) इति ज्ञा ; ज्ञप मिच्च (ग.) इति मित्त्वम्; **अज्ञपयत्** मृगान्व्याधः । **चल** कम्पने; ज्वलादि ; कम्पने चलिः (ग.) इति अस्य कम्पने चलयतेः मित्त्वम् ; **अचलयत्** वृक्षान् वायुः । **कृत** संशब्दने ; उपधायाश्च (VII. 1. 101.) इति रपरम् इत्वम् ;

उपधायां च (VIII. 2. 78.) इति दीर्घः ; **अकीर्तयत्** । **वञ्चु** गतौ ; अहिम् **अवञ्चयत्**—पर्यहरत् इत्यर्थः । गृधिवञ्च्योः प्रलम्भने (I. 3. 69.) इति तङ् ; माणवकम् **अवञ्चयत** । **घट** चेष्टायाम् ; **अघटयत** ॥

2. **गुपू** रक्षणे ; **अगोपाययत्** । **ली** श्लेषणे, **लीलोर्नुग्लुकावन्यतरस्यां स्नेहविपातने** (VII. 3. 39.) इति नुग्लुकावागमौ क्रमात् भवतः ; घृतं **व्यलीनयत्** । विभाषा लीयतेः (VI. 1. 51) इति आत्वम् ; प्रलम्भनशालीनीकरणयोश्च णौ नित्यमात्वम् (वा.) इति णौ परतः नित्यमात्वं भवति ; पुगागमः ; **व्यलापयत्** घृतम् । **शिष** असर्वोपयोगे ; **अशेषयत्** । विपूर्वोऽतिशये वर्तते ; **व्यशेषयत्** । आ धृषाद्वा (ग.) इति अन्यत्र यथायथं विकरणा भवन्ति । श्नम् ; **अपृणक्** , पक्षे **अपर्चयत** । श्ना , **अमीनाम्** । श्नु : **अवृणोत्** । श्यन् , **अजीर्यत्** । शपो लुक् , **अवक्** । **मार्ग** अन्वेषणे ; **अमार्गयत्** । णिजभावपक्षे **मार्गमाणः** इति भवति । **अधर्षयत्** , पक्षे **अधर्षत्** ॥

3. अथ अदन्ताः । **कथ** वाक्यप्रबन्धे ; **अकथयत्** । **गवेष** मार्गणे ; **अगवेषयत्** । आ गर्वादात्मनेपादिनः । **पद** गतौ ; **अपदयत** । **गृह** ग्रहणे ; **अगृहयत** । **मृग** अन्वेषणे ; **अमृगयत** । **कुह** विस्मापने ; **अकुहयत** । **शूर वीर** विक्रान्तौ ; **अशूरयत**, **अवीरयत** । **स्थूल** परिबृंहणे , **अस्थूलयत** । **अर्थ** उपयाच्ञायाम् ; **आर्थयत** । **सत्र** सन्तानक्रियायाम् ;

असत्रयत । गर्व माने, अगर्वयत । इत्यागर्वीयाः । सूत्र वेष्टने; असूत्रयत्, असूत्रयत । मूत्र प्रस्रवणे; अमूत्रयत्, अमूत्रयत । रूक्ष पारुष्ये; अरूक्षयत्, अरूक्षयत । पार तीर कर्मसमाप्तौ; अपारयत्, अपारयत; अतीरयत्, अतीरयत । सङ्ग्राम युद्धे; असङ्ग्रामयत्, असङ्ग्रामयत । अन्ध दृष्ट्युपघाते; आन्धयत्, आन्धयत । एव चुरादौ सर्वत्र बोध्यम् ॥

इति चुरादौ लङ् ॥

इति लङ्प्रकरणं समाप्तम् ॥

अथ लोट्प्रकरणम् ॥

शब्विकरणे लोट् ॥

1 अथैतेभ्यो धातुभ्यो लोट्। **विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाधीष्टसम्प्रश्नप्रार्थनेषु लिङ्** (III. 3. 161.) इत्यनुवर्तमाने, **लोट् च** (III. 3. 162.)—विध्यादिष्वर्थेषु विद्यमानात् धातोर्लोट् प्रत्ययो भवति। **आशिषि लिङ्लोटौ** (III. 3. 73.)—आशीर्विशिष्टेष्वर्थेषु वर्तमानाद्धातोः लिङ्लोटौ प्रत्ययौ भवतः। **भू** सत्तायाम्। लस्य स्थाने तिप्; शप्, गुणावादेशौ। **एरुः** (III. 4. 86.)—लोडादेशानां परस्मैपदानामिकारस्य उकारादेशो भवति; **भवतु**। **तुह्योस्तातङ्ङाशिष्यन्यतरस्याम्** (VII. 1. 35.)—तु हि इत्येतयोर्लोडादेशयोराशिषि वर्तमानयोः तातङादेशो भवति अन्यतरस्याम्। तातङो ङकारः गुणवृद्धिप्रतिषेधार्थो नान्त्यादेशार्थः; अतस्सर्वादेशस्तातङ् भवति। ङित्वाच्चास्य स्थानिवद्भावात् पित्त्वं प्राप्नोति तन्निवर्तते, **ङिच्च पिन्न भवति**—इति भाष्यात्। तेन ब्रूतादित्यत्र ब्रुव ईट् (VII. 3. 93) इति ईडागमो न भवति; तथा गुणवृद्धी न भवतः। तथाचोक्तम्—

> तातङि ङित्वं सकमकृत् स्यादन्त्यविधिश्चेत्तत्र तथा न।
> हेरधिकारे हेरधिकारो लोपविधौ तु ज्ञापकमाह ॥
>
> तातङो ङित्वसामर्थ्यादयमन्त्यविधिस्स्मृतः।
> न तद्वदनङादीनां तेन तेऽन्त्यविकारजाः ॥

अयमर्थः। ननु जीवताद्भवान्, जीवतात्त्वम्, इत्यादिषु सर्वत्र सर्वादेश एव तातङ् दृश्यते। अतो ङित्करणं किमर्थम् इत्याशङ्क्याह तातङीति। तातङि ङित्वं सकमकृत् स्यात्—तातङो यत् ङित्करणं तत् सकृम-

कृत्स्यात् । सङ्गो नाम गुणवृद्धिप्रतिषेधः ; गुणवृद्धिप्रतिषेधकृत् स्यादित्यर्थः । यस्माद्गुणवृद्धिप्रतिषेधार्थं ङित्करणं तस्मात् सर्वादेशस्तातङ् भवति । अन्त्यविधिश्चेत् तच्च तथा न इत्यस्य कोऽर्थः ? यदि तातङो ङिच्च (I. 1. 53) इत्यन्त्यविधिः प्रयोजनं, तदा भूतात् मृष्टात् इत्यत्र गुणवृद्धिप्रतिषेधकृन्न स्यात् इत्यर्थः । हेरधिकारे इति—जीव त्वम् इत्यत्र यथा अतो हेः (VI. 4. 105.) इति हेर्लुक् तथा जीवतात् त्वम् इत्यत्रापि स्थानिवद्भावेन हित्वात् लुक् कस्मान्न भवति ? हुझल्भ्यो हेर्धिः (VI. 4. 101.) इति सूत्रात् हेरित्यधिकारे पुनः अतो हेः (VI. 4. 105) इति हेरविकरण लोपविधौ ज्ञापकमित्याशयेनाह हेरधिकारे इत्यादिना । कथम् ? स्थानिवद्भावेन तातङो हित्वमवलम्ब्य अतो हे इति लुक् न भवति, किन्तु साक्षाद्धेरेव लोपो भवति। इत्युक्तार्थमेव सङ्गृह्य सुखबोधार्थमाह तातङ इति । तातङः तातङादेशविधानस्थले तातङादेशस्य यत् ङित्करणं तत्सामर्थ्यात् तद्बलात् अयं तातङ् अन्त्यविधिः न स्मृतः, आचार्येण गुणवृद्धिप्रतिषेधार्थमेव ङित्करणं कृतमिति भावः । तर्हि तातङिव अनङादीनामपि ङित्करणं किं न स्यादित्याशङ्क्याह न तद्वदिति । यतः कारणात् अनङादीनां ङित्करणं तादृक् न भवति तेन कारणेन ते अनङादयः अन्त्यविकारजाः अन्त्यादेशा इत्यर्थः । ङित्करणसामर्थ्यादिति ज्ञेयम्; **भवतात्** । **लोटो लङ्वत्** (III. 4. 85.)—लोटो लङ्वत् कार्यं भवति । तेन तामादयः सलोपश्च भवतः । अडाटौ कस्मान्न भवतः ? **विदो लटो वा** (III. 4. 83.) इत्यतो वाग्रहणमनुवर्तते ; सा च व्यवस्थितविभाषा भवति ; **भवताम्, भवन्तु** । इह भवन्तु इत्यत्र तातङादेशो न भवति । कुतः ? **अर्थवद्ग्रहणे नानर्थकस्य ग्रहणम्** (परि. 14.) इति निषेधात्; हेः सन्निधानादेकवचनस्यैव प्रतीतेश्च । **सेर्ह्यपिच्च** (III. 4. 87.)—लोडादेशस्य सेर्हिरादेशो भवति, स

अपित्त्वं। स्थानिवद्भावप्राप्तं पित्त्वं प्रतिषिध्यते। चिणो लुक् (VI.4. 104.) इति वर्तमाने, अतो हेः (VI. 4. 105.)—अकारान्तादङ्गादुत्तरस्य हेर्लुग्भवति; भव। तातङि—भवतात्। लोट्—भवतम्, भवत। मेर्निः (III. 4. 8 .)—लोडादेशस्य मेः नि इत्यादेशो भवति। आडुत्तमस्य पिच्च (III. 4. 92)—लोट्सम्बन्धिन उत्तमपुरुषस्य आडागमः; स च पिच्च भवति, भवानि। हिन्योरुत्वप्रतिषेधो वक्तव्यः (वा. III. 4. 86) इति वा, विधानसामर्थ्याद्वा, एरुः (III. 4. 86.) इति हिन्योरुत्वं न भवति। सलोपः; भवाव, भवाम॥

2. एध वृद्धौ। एत्वे कृते, आमेतः (III.4.90.)—लोट्सम्बन्धिन एकारस्य आमादेशो भवति; एधताम्, एधेताम्, एधन्ताम्। सवाभ्यां वामौ (III. 4. 91.)—सकारवकाराभ्यामुत्तरस्य लोट्सम्बन्धिन एकारस्य यथासङ्ख्यं व अम् इत्येतावादेशौ भवतः; एधस्व, एधेथाम्, एधध्वम्। एत ऐ (III. 4. 93.)—लोट्सम्बन्धिन उत्तमपुरुषैकारस्य ऐकारादेशो भवति। आमोऽपवादः। आडुत्तमस्य पिच्च (III. 4. 92.); आटश्च (VI. 1. 90.) इति वृद्धिः; पश्चाद्वृद्धिरेचीति वृद्धिः—एधै, एधावहै, एधामहै। एवमेव—पचतु पचतात्, पचताम्, पचन्तु; पचताम्, पचेताम्, पचन्ताम्; नन्दतु नन्दतात्, नन्दताम्, नन्दन्तु; ध्वंसताम्, ध्वंसेताम्, ध्वंसन्ताम्; व्ययतु व्ययतात्, व्ययताम्, व्ययन्तु; व्ययताम्, व्ययेताम्, व्ययन्ताम्; जयतु जयतात्, जयताम्, जयन्तु; विजयताम्, विजयेताम्, विजयन्ताम्; पराजयताम्, पराजयेताम्, पराजयन्ताम्; श्रयतु श्रयताम्, श्रयताम्, श्रयन्तु; नयतु नयतात्, नयताम्, नयन्तु—इत्यादीनि भवन्ति। सम्माननोत्सञ्जनाचार्य-

करणज्ञानभृतिविगणनव्ययेषु नियः (I. 3. 36.)—अकर्त्रभिप्रायार्थोऽयमारम्भः; सम्माननादिषु विशेषणेषु सत्सु नयतेर्धातोरात्मनेपदं भवति । सम्माननं पूजनम्; **नयते चार्वी लोकायते**—चार्वी बुद्धिः, तत्सम्बन्धादाचार्योऽपि चार्वी, स लोकायते चार्वाकशास्त्रे पदार्थान् नयते गमयतु; युक्तिभिरुपपत्तिभिः स्थिरीकृत्य शिष्येभ्यः प्रतिपादयतु; ते च युक्तिभिः स्थाप्यमानाः पूजिताः स्युः । उत्सञ्जनमुत्क्षेपणम्; **माणवकमुदानयताम्**—उत्क्षिपत्वित्यर्थः । आचार्यकरणे; **माणवकमुपनयताम्**—आत्मानमाचार्यीकुर्वन् माणवकमात्मसमीपं प्रापयत्वित्यर्थः । ज्ञानं प्रमेयनिश्चयः; **नयतां चार्वी लोकायते**—तत्र प्रमेयं निश्चिनोतु इत्यर्थः । भृतिर्वेतनम्; **कर्मकरान् उपनयताम्**—भृतिदानेनात्मसमीपं प्रापयत्वित्यर्थः । विगणनम् ऋणादेर्निर्यातनम्, आदिशब्देन करशुल्कदण्डादीनां ग्रहणम्; निर्यातनं प्रक्षेपणम्; **मद्राः करं विनयन्ताम्**—निर्यातयन्तामित्यर्थः । व्ययो धर्मादिषु विनियोगः; **शतं विनयन्ताम्**—धर्मार्थं विनियुञ्जतामित्यर्थः । **कर्तृस्थे चाशरीरे कर्मणि** (I. 3. 37.)—नयतेः कर्ता देवदत्तादिलक्षणः, कर्तृस्थे कर्मण्यशरीरे सति नयतेरात्मनेपदं भवति । शरीरं प्राणिकायः, तदेकदेशोऽपि शरीरम्; **मन्युं विनयताम्**—शमयत्वित्यर्थः । कर्तृस्थ इति किम्? देवदत्तो यज्ञदत्तस्य क्रोधं विनयति । अशरीरे इति किम्? गण्डं विनयति । कर्मणीति किम्? बुद्ध्या विनयति ॥

8. **रमु** क्रीडायाम्; रमताम् । **व्याङ्परिभ्यो रमः** (I. 3. 83.)—रमतेरनुदात्तत्वादात्मनेपदं प्राप्तमनेन परस्मैपदं विधीयते, वि, आङ्, परि इत्येवंपूर्वात् रमतेर्धातोः परस्मैपदं भवति; **विरमतु**,

आरमतु, परिरमतु । **उपाच्च** (I. 3. 84.)— उपपूर्वाद्रमतेर्धातोः परस्मैपदं भवति ; **उपरमतु** देवदत्तो यज्ञदत्तम्, उपरमयतु इति यावत् । अन्तर्भावितण्यर्थोऽत्र रमिः सकर्मको भवति । पृथग्योगकरणमुत्तरार्थम्, अकर्मकाद्विभाषा वक्ष्यति सा उपपूर्वादेव यथा स्यादिति । **विभाषाऽकर्मकात्** (I. 3. 81.)— उपादिति वर्तते, उपपूर्वाद्रमतेरकर्मकात् विभाषा परस्मैपदं भवति । यावद्भुक्तम् **उपरमतु** अथवा **उपरमताम्**—निवर्ततामित्यर्थः । **आशिषि नाथ उपसङ्ख्यानम्** (वा. I. 3. 21.) इति आशिषि गम्यमानायां नाथतेरात्मनेपदं भवति । षष्ठीविधानप्रकरणस्थेन आशिषि नाथः (II. 3. 55.) इत्यनेन षष्ठी, **सर्पिषो नाथताम्, मधुनो नाथताम्** – मधु सर्पिश्च आशास्तामित्यर्थः । आशिषीति किम्? माणवकम् **उपनाथतु** अङ्ग पुत्रक अधीष्वेति–याचतु इत्यर्थः । **क्रमु** पादविक्षेपे । **वृत्तिसर्गतायनेषु क्रमः** (I. 3. 38.)—शेषात्कर्तरि परस्मैपदे प्राप्ते वृत्त्यादिष्वर्थेषु क्रमतेर्धातोरात्मनेपदं भवति । वृत्तिरप्रतिबन्धः, सर्ग उत्साहः, तायनं स्फीतता । वृत्तौ—**ऋक्षु अस्य क्रमताम्** बुद्धिः—न प्रतिहन्यतां बुद्धिः इत्यर्थः । सर्गे—**व्याकरणाध्ययनाय क्रमताम्** बुद्धिः—उत्सहतामित्यर्थः । तायने—**नास्मिन् शास्त्राणि क्रमन्ताम्**—न स्फीतानि भवन्तु इत्यर्थः । **उपपराभ्याम्** (I. 3. 39.)— वृत्तिसर्गतायनेष्विति वर्तते, उपपरापूर्वात् क्रमतेर्धातो वृत्तिसर्गतायनेषु वर्तमानात् आत्मनेपदं भवति, **उपक्रमताम्, पराक्रमताम्** । वृत्त्यादिभ्योऽन्यत्र—**उपक्रामतु, पराक्रामतु** । उपपराभ्यामिति नियमार्थत्वात् वृत्त्यादिष्वर्थेषु **संक्रामतु** इत्येव । **वेः पादविहरणे** (I. 3. 41.)— विपूर्वात् क्रमतेर्धातोः पादविहरणे वर्तमानादात्मनेपदं भवति । **विहरण**

विक्षेपः; **स्फु विक्रमताम्** । अश्वादीनां गतिविशेषो विहरणमित्युच्यते । अनुपसर्गाद्वा (I. 3. 43) इति—**क्रमताम्, क्रामतु** ॥

4 ष्ठा गतिनिवृत्तौ, **तिष्ठतु समवप्रविभ्यः स्थः** (I. 3. 22)—सम् अव प्र वि इत्येवंपूर्वात्तिष्ठतेरात्मनेपदं भवति; **सन्तिष्ठताम्, अवतिष्ठताम्, प्रतिष्ठताम्, वितिष्ठताम्** । **आङः स्थः प्रतिज्ञाने** (वा.) इति—आपिशलिः अस्य सकारस्य **आतिष्ठताम्**, आगमौ गुणवृद्धी **आतिष्ठताम्** । **प्रकाशनस्थेयाख्ययोश्च** (I. 3. 23)—स्वाभिप्रायकथनं प्रकाशनम्, स्थेयस्याख्या स्थेयाख्या, तिष्ठत्यस्मिन्निति स्थेयः, विवादपदनिर्णेता लोके स्थेय इति स्मृतः, तस्य प्रतिपत्त्यर्थमाख्यानमिदं फलम्; प्रकाशने स्थेयाख्यायां च तिष्ठतेरात्मनेपदं भवति । प्रकाशने तावत् **तिष्ठतां कन्या छात्रेभ्यः**—स्वाभिप्रायप्रकटनं करोतीत्यर्थः । स्थेयाख्यायाम् **मयि तिष्ठताम्**—संदिग्धत्वात् निर्णेतृत्वेनाश्रयते मयि निर्णयं करोत्वित्यर्थः । **उदोऽनूर्ध्वकर्मणि** (I. 3. 24)—उत्पूर्वात्तिष्ठतेरनूर्ध्वकर्मणि वर्तमानादात्मनेपदं भवति । कर्मशब्दः क्रियावाची; अनूर्ध्वताविशिष्टक्रियावचनात् तिष्ठतेरात्मनेपदम्, **कुटुम्बायोत्तिष्ठताम्**—तदर्थं यततामित्यर्थः । **उद ईहायामिति वक्तव्यम्** (वा.), इति इह मा भूत् **शतमुत्तिष्ठतु** अस्माद्ग्रामात्—शतमुत्पद्यतामित्यर्थः । अनूर्ध्वकर्मणीति किम् आसनादुत्तिष्ठतु । **उपान्मन्त्रकरणे** (I. 3. 25)—मन्त्रः करणं यस्य धात्वर्थस्य स धात्वर्थो मन्त्रकरणः, उपपूर्वात्तिष्ठतेर्मन्त्रकरणे वर्तमानादात्मनेपदं भवति, आग्नेय्या **गार्हपत्यमुपतिष्ठताम्** । मन्त्रकरणे इति किम्? भर्तारमुपतिष्ठतु यौवनेन । **उपाद्देवपूजासङ्गतिकरणमित्रकरणपथिष्विति वक्तव्यम्** (वा.); देवपूजायाम्—**आदित्यम् उपतिष्ठताम्**; सङ्गति-

करणे-**पथिकानुपतिष्ठताम्**; मित्रकरणे-**महामात्रानुपतिष्ठताम्**। सङ्गतिकरणमित्रकरणयोः को विशेषः? सङ्गतिकरणमुपश्लेष, तद्यथा—**यमुना गङ्गामुपतिष्ठताम्**। मित्रकरणं विनापि उपश्लेषेण मैत्रीसम्बन्धः। पथि—अयं पन्थाः **स्रुघ्नमुपतिष्ठताम्**। **वा लिप्सायामिति वक्तव्यम्** (वा)—इति **भिक्षुको ब्राह्मणकुलमुपतिष्ठताम् उपतिष्ठतु** वा। **अकर्मकाच्च** (I. 3 26.)—उपाद्दिति वर्तते; उपपूर्वात्तिष्ठतेरकर्मकक्रियावचनादात्मनेपदं भवति; **यावद्भुक्तमुपतिष्ठताम्**। अत्र भुक्तम् इति भावे क्तः; यावच्छब्दो निपातोऽव्ययम्; तस्य यथार्थे वीप्सायाम् अव्ययीभावः; सप्तम्यन्तमेतत्; भोजने भोजने सन्निधत्तामित्यर्थः। अकर्मकादिति किम्? राजानमुपतिष्ठतु॥

5. **यम** उपरमे; आङो यमहनः (I. 3. 28.) इति तङ्, **आयच्छताम्**। अकर्मकादित्येव; **आयच्छतु** कूपाद्रज्जुम्। **स्वाङ्गकर्मकाच्चेति वक्तव्यम्** (वा.) इति—**आयच्छतां पाणिम्**। **गम्लृ**. अकर्मकाच्चेति वर्तते; समो गम्यृच्छिप्रच्छिस्वरत्यर्तिश्रुविदिभ्यः (I. 3. 29.) इति तङ्; **सङ्गच्छताम्**, समृच्छताम्, सपृच्छताम्, सस्वरताम्, इत्यादि। **उदश्चरस्सकर्मकात्** (I. 3. 53)—शेषात्कर्तरि परस्मैपदे प्राप्ते उत्पूर्वाच्चरतेस्सकर्मकादात्मनेपदम्; **गेहमुच्चरताम्**, उत्क्रम्य गच्छत्वित्यर्थः। सकर्मकादिति किम्? बाष्पमुच्चरत्। **समस्तृतीयायुक्तात्** (I. 3. 54.)—सम्पूर्वाच्चरतेः तृतीयायुक्तादात्मनेपदं भवति। तृतीयेति तृतीयाविभक्तिर्गृह्यते; तया चरतेरर्थद्वारा योगः; **अश्वेन सञ्चरताम्**। तृतीयायुक्तादिति किम्? उभौ लोकौ सञ्चरत्विम वाग्नुष देवलः। यद्यप्यत्र तदर्थयोगस्सम्भवति तथापि तृतीया न श्रूयते इति

भवति [illegible] । **दाणश्च सा चेच्चतुर्थ्यर्थे** (1. 3. 55) — दाण दाने, परस्मैपदी, [illegible] चतुर्थ्यर्थे भवति । [illegible] **अशिष्टव्यवहारे तृतीया चतुर्थ्यर्थे भवतीति वक्तव्यम्** (वा॰) । इति **दास्या सम्प्रयच्छते** [illegible] **उपाद्यमः स्वकरणे** (1. 3. 56) [illegible] परस्मैपदि [illegible] **कन्यामुपयच्छते** । [illegible] **भासनोपसम्भाषाज्ञानयत्नविमत्युपमन्त्रणेषु वदः** (1. 3. 47) — [illegible] **वदते चार्वी लोकायते** — [illegible] **कर्मकरानुपवदते** — [illegible] **वदते चार्वी लोकायते** — [illegible] **गेहे वदन्ते** — [illegible] **क्षेत्रे विवदन्ते** — [illegible] **कुलभार्यामुपवदते** — [illegible] । **व्यक्तवाचां समुच्चारणे** (1. 3. 48) — वद [illegible], व्यक्तवाचां [illegible], तेषां समुच्चारणे [illegible] । तत्र च वद [illegible]

विशेषणेन ? प्रसिद्धमुपमस्वर्थार्थमिद वचनम् । व्यक्तवाच इति हि मनुष्याः प्रसिद्धाः, तेषां समुच्चारणे—यथा संप्रवदन्तां ब्राह्मणाः । व्यक्तवाचामिति किम्? वरतनु सम्प्रवदन्ति कुक्कुटाः । समुच्चारण इति किम्? ब्राह्मणो वदतु । द्रवतु, स्रवतु, स्मरतु, ग्लायतु, म्लायतु; ह्वयतु, उपह्वयताम्, विह्वयताम्, आह्वयताम्; मेदतु; क्रीडतु, अनुक्रीडताम्, परिक्रीडताम्, आक्रीडताम्, संक्रीडताम्, विरोचताम्, रोचताम्; उपगूहतु, उपगूहताम्, गुञ्जतु, कुञ्चतु, कूजतु, वर्तताम्, वर्धताम्, लोकताम्, आलोकताम्; ढौकताम्, जृम्भताम्, जम्भताम्, ष्ठीवतु, क्रामतु, आचामतु, गच्छतु, पिबतु, जिघ्रतु, धमतु तिष्ठतु, मनतु, यच्छतु, पश्यतु, ऋच्छतु, धावतु, शीयताम्, सीदतु, दशतु, सजतु, परिष्वजताम्, यजतु, गोपायतु, धूपायतु, ऋतीयताम्, कामयताम् । इत्यादि ॥

इति भ्वादौ शब्विकरणे लोट् ॥

अथादादौ लुग्विकरणे लोट् ॥

अद् भक्षणे: अत्तु अत्तात्, अत्ताम्, अदन्तु । हुझल्भ्यो हेर्धिः (VI. 4. 101.)—हु इत्येतस्मात् झलन्तेभ्यश्चोत्तरस्य हेः धिरादेशो भवति; अद्धि । अत्तात्, अत्तम्, अत्त, अदानि, अदाव, अदाम । **शीङ्** स्वप्ने, शीङः सार्वधातुके गुणः (VII. 4. 21.) इति गुणः; शेताम्, शयाताम्, शेरताम्; शेष्व, शयाथाम्, शेध्वम्; शयै, शयावहै, शयामहै । **ब्रूञ्** व्यक्तायां वाचि; पित्सु हलादौ ब्रुव ईट् (VII. 3. 93.) इति ईडागमः, ब्रवीतु

युतात्, युताम्, युवन्तु, युताम्, युवाताम्, युवताम्। **हन** हिंसागत्योः, हन्तु। अनुदात्तेत्यादिना (VI 4 37) अनुनासिकलोपः —हतात्; हताम्, उपधालोपो घत्वं च — घ्नन्तु। हन्तेर्जः (VI 4 36.)—हन्तेर्धातोः हकारस्य ज इत्ययमादेशो भवति हौ परतः ; जहि। हतात्, हतम्, हत; हनानि, हनाव, हनाम। आहताम्, आघ्नाताम्, आघ्नताम्, आहस्व, आघ्नाथाम्, आहध्वम्, आहनै, आहनावहै, आहनामहै। **द्विष** अप्रीतौ; पित्सु गुणः; द्वेष्टु। हुझल्भ्यो हेर्धिः (VI 4 101) इति धिरादेशः; ष्टुत्वजश्त्वे, द्विड्ढि। पुगन्तेत्यादिना (VII 3 86.) गुणः; [illegible]म्, द्वेषाणि, द्वेषाव, द्वेषाम। द्विष्टाम्, द्विषाताम्, द्विषताम्, द्विक्ष्व, द्विषाथाम्, द्विड्ढ्वम्; द्वेषै, द्वेषावहै, द्वेषामहै। **दुह** प्रपूरणे, दोग्धु, दुग्धात्, दुग्धाम्, दुहन्तु, दुग्धि, दुग्धात्, दुग्धम्, दुग्ध, दोहानि, दोहाव, दोहाम। दुग्धाम्, दुहाताम्, दुहताम्, धुक्ष्व, इत्यादि। **दिह** उपचये, देग्धु, दिग्धात्; दिग्धि; देहानि, दिग्धाम्; प्रणिदेग्धु। **लिह** आस्वादने, लेढु, लीढात्, लिहन्तु; लीढि, लीढात्, लीढम्, लीढ, लेहानि, लेहाव, लेहाम। लीढाम्, लिक्ष्व; लीढ्वम्; लेहै। आचष्टाम्, आचक्षाताम्, आचक्षताम्, आचक्ष्व, आचक्षाथाम्, आचड्ढ्वम्; आचक्षै, आचक्षावहै, आचक्षामहै। **ईड** स्तुतौ; ईट्टाम्, ईडाताम्, ईडताम्, ईडिष्व, ईडाथाम्, ईडिध्वम्; ईडै, ईडावहै, ईडामहै। **ईश** ऐश्वर्ये, ईष्टाम्, ईशाताम्, ईशताम्, ईशिष्व, ईशाथाम्। ईशेडयोर्ध्वे इडागममिच्छन्ति विकल्पेन —इति ईशिध्वम् — ईड्ढ्वम्; ईशै, ईशावहै, ईशामहै। **आस** उपवेशने, आस्ताम्, आसाताम्,

आसताम्; आस्व, आसाथाम्, आध्वम्; आसै, आसावहै, आसामहै। **णिसि** चुम्बने; निंस्ताम्, निंसाताम्, निंसताम्; प्रणिंस्ताम्, प्रणिंस्ताम्। **यु** अभिगमने; यौतु युतात्, युताम्, युवन्तु; युहि युतात्, युतम्, युत; अजादित्वाद्वृद्ध्यभावः, गुणावादेशौ—यवानि, यवाव, यवाम। **यु** मिश्रणामिश्रणयोः; यौतु युतात्; युहि; यवानि। **रु** शब्दे; तुरुस्तुशम्यमः सार्वधातुके (VII. 3. 95.) इति वा ईडागमः—रवीतु; पक्षे—रौतु; रुवीहि रुहि; रवाणि। अभिष्टवीतु अभिष्टौतु; अभिष्टवीहि अभिष्टुहि; अभिष्टवानि। परिष्टवीतु परिष्टौतु; परिष्टुवीहि परिष्टुहि; परिष्टवाणि। नौतु; नुहि; नवानि। ऊर्णोतेर्विभाषा इति पित्सु वा वृद्धिः; प्रोर्णौतु प्रोर्णोतु; प्रोर्णुहि; प्रोर्णवानि। **इण्** गतौ; एतु इतात्, इताम्, यन्तु; इहि इतात्, इतम्, इत; अयानि। **इङ्** अध्ययने; अधीताम्; अधीष्व; अध्ययै। **इक्** स्मरणे; अध्येतु अधीतात्, अधीताम्, अधीयन्तु; अधीहि; अध्ययानि। **द्रा** कुत्सायां गतौ; प्रणिद्रातु; प्रणिद्राहि; प्रणिद्राणि। **विद** ज्ञाने; वेत्तु वित्तात्, वित्ताम्, विदन्तु; विद्धि; वेदानि। संवित्ताम्, संविदाताम्, संविद्रताम् संविदताम्; संवित्स्व; संवेदै। अस्य रूपान्तरमपि पक्षे भवति। **विदांकुर्वन्त्वित्यन्यतरस्याम्** (III. 1. 41.)—वेतेर्गुणाभावः; लोटि आम्; लोटो लुक्; लोडन्तकरोत्यनुप्रयोगश्च; एते वा निपात्यन्ते। पुरुषवचने अविवक्षिते; विदांकरोतु विदांकुरुतात्, विदांकुरुताम्, विदांकुर्वन्तु; विदांकुरु; विदांकरवाणि। **अस** भुवि; अस्तु स्तात्, स्ताम्, सन्तु। **घ्वसोरेद्धावभ्यासलोपश्च** (VI. 4. 119.)—घुसञ्ज्ञकानामङ्गानाम् अस्तेश्च हौ परतः एकारादेशो भवति अभ्यासलोपश्च। श्नसोरल्लोपः (VI. 4. 111.) इति अलोपः।

असिद्धवदत्राभात् (VI. 4. 22.) इत्यकारलोपस्यासिद्धौ, हुझल्भ्यो हेर्धिः (VI. 4. 101.) इति धिरादेशः; एधि । स्तात्, स्ताम्, स्तु; असानि, असाव, असाम । मृजूष् शुद्धौ; मार्ष्टु मृष्टात्, मृष्टाम्, मृजन्तु मार्जन्तु । षत्वम्; धिरादेशः; झुभ्वजश्त्वे, मृड्ढि मृष्टात्, मृष्टम्, मृष्ट; मार्जानि । रुदिर् अश्रुविमोचने; रोदितु रुदितात्, रुदिताम्, रुदन्तु; रुदिहि; रोदानि । स्वपितु; स्वपिहि, स्वपानि । श्वसितु; श्वसिहि; श्वसानि । प्राणितु; प्राणिहि, प्राणानि । जक्षितु; जक्षिहि; जक्षाणि । प्रथमपुरुषबहुवचने तु अदभ्यस्तात् (VII. 4. 1) इति अदादेशः—जक्षतु । जागर्तु; जाग्रतु; जागृहि, जागराणि । दरिद्रातु दरिद्रतात्; दरिद्रतु; दरिद्रिहि; दरिद्राणि । शास्तु शिष्टात्; शासतु । शा हौ (VI. 4. 35) उपधाया इति निवृत्तम्, शासो हौ परतः शा इत्ययमादेशो भवति । तस्यासिद्धौ हुझल्भ्यो हेर्धिः (VI. 4. 101) इति धिरादेशः; शाधि । शिष्टात्, शिष्टम्, शिष्ट; शासानि, शासाव, शासाम । दीधीताम्, दीध्याताम्, दीध्यताम्; दीधीष्व; दीध्यै । वेवीताम्, वेव्याताम्, वेव्यताम् । चकास्तु चकास्तात्, चकास्ताम्, चकासतु; धि च (VIII. 2. 25) इति सकारलोपः, सिच एवेति पक्षे जश्त्वम्—चकाद्धि; चकासानि । वष्टु उष्टात्; उड्ढि, वशानि । एवमन्येषामपि लोटि रूपं सम्प्रधमुन्नेयम् ॥

इत्यदादौ लुग्विकरणे लोट् ॥

अथ जुहोत्यादौ श्लुविकरणे लोट् ॥

हु दानादनयोः; जुहोतु जुहुतात्, जुहुताम्, जुह्वतु। हुझल्भ्यो हेर्धिः (VI. 4. 101.) इति धिभावः–**जुहुधि**; जुहवानि। **ओहाङ्** गतौ; जिहीताम्, जिहाताम्, जिहताम्; जिहीष्व, जिहाथाम्, जिहीध्वम्; जिहै, जिहावहै, जिहामहै। **डुधाञ्** धारणपोषणयोः; दधातु धत्तात्, धत्ताम्, दधतु। घ्वसोरेद्धावभ्यासलोपश्च (VI. 4. 119.) इत्येत्वाभ्यासलोपौ–**धेहि**; धत्तात्, धत्तम्, धत्त; दधानि। **ञिभी** भये; बिभेतु। भियोऽन्यतरस्याम् (VI. 4. 115.) इति पक्षे इकारादेशः—बिभितात् बिभीतात्; बिभीहि बिभिहि; बिभयानि। **ह्री** लज्जायाम्; जिह्रेतु जिह्रीतात्, जिह्रीताम्, जिह्रियतु; जिह्रीहि; जिह्रयाणि। **डुदाञ्** दाने; ददातु; देहि। **णिजिर्** शौचपोषणयो; णिजां त्रयाणां गुणः श्लौ (VII. 4. 75.) इत्यभ्यासस्य गुणः—नेनेक्तु; नेनिग्धि। नाभ्यस्तस्याचि पिति सार्वधातुके (VII. 3. 87.) इति गुणाभावे–नेनिजानि; नेनिक्ताम्। **विचिर्** पृथग्भावे; वेवेक्तु, वेविग्धि; वेविजानि। **विष्लृ** व्याप्तौ; वेवेष्टु; वेविड्ढि; वेविषाणि। **डुभृञ्** धारणपोषणयोः; बिभर्तु; बिभृहि; बिभराणि। **माङ्** माने; मिमीताम्, मिमाताम्, मिमताम्; मिमीष्व; मिमै। **ओहाक्** त्यागे; जहातु। जहातेश्च (VI. 4. 116.) इति विकल्पेन इकारः—**जहितात्**; पक्षे ई हल्यघोः (VI. 4. 113.) इति ईकारः—**जहीतात्**; जहिताम् जहीताम्, जहतु। **आ च हौ** (VI 4. 117.)—जहातेराकारश्चान्तादेश इकारश्चान्यतरस्यां हौ परतः; **जहाहि जहिहि जहीहि**। जहीतात् जहि-

तात्; जहानि। **ऋ** गतौ; अर्तिपिपर्त्योश्च (VII. 4. 77.) इत्यभ्यासस्य इत्वम्; अभ्यासस्यासवर्णे (VI. 4. 78.) इतीयङ्—**इयर्तु इयृतात्**, इयृताम्, इयतु; इयृहि इयृतात्, इयृतम्, इयृत; इयराणि, इयराव, इयराम। **पॄ** पालनपूरणयोः; पिपर्तु—उदोष्ठ्यपूर्वस्य (VII. 1. 102.) इत्युत्वम्, हलि चेति दीर्घश्च—पिपूर्तात्, पिपूर्ताम्, पिपुरतु; पिपूर्हि; पिपराणि। **सृ** गतौ; ससर्तु ससृतात्, ससृताम्, सस्रतु; ससृहि; ससराणि॥

इति जुहोत्यादौ श्लुविकरणे लोट्॥

अथ दिवादौ श्यन्विकरणे लोट्॥

दिवु क्रीडाविजिगीषाव्यवहारद्युतिस्तुतिमोदमदस्वप्नकान्तिगतिषु; श्यन्; हलि च (VII. 2. 77.) इति दीर्घे—**दीव्यतु दीव्यतात्, दीव्यताम्, दीव्यन्तु; दीव्य दीव्यतात्, दीव्यतम्, दीव्यत; दीव्यानि, दीव्याव, दीव्याम**। **षूङ्** प्राणिप्रसवे; **प्रसूयताम्, प्रसूयेताम्, प्रसूयन्ताम्; प्रसूयस्व, प्रसूयेथाम्, प्रसूयध्वम्; प्रसूयै, प्रसूयावहै, प्रसूयामहै**। **णह** बन्धने; **परिणह्यतु; परिणह्यताम्**। सीव्यतु सीव्यतात्; परिषीव्यतु, निषीव्यतु, विषीव्यतु; भ्राश्यताम्, भ्राशताम्; भ्लाश्यताम्, भ्लाशताम्; भ्राम्यतु, भ्रमतु; क्लाम्यतु, क्लामतु; क्राम्यतु, क्रामतु; त्रस्यतु, त्रसतु; त्रुट्यतु, त्रुटतु; लष्यतु, लषतु; अवयतु; जायताम्; शृध्यताम्, वर्तताम्; मृष्यतु, मृष्यताम्, परिमृष्यतु; जीर्यतु; शुध्यतु, शुष्यताम्, रज्यतु,

रज्यताम् ; राध्यतु, राध्यताम्, राध्नोत ; शक्यतु, शक्नोतु ; शाम्यतु ; ताम्यतु ; दाम्यतु ; श्राम्यतु ; क्षाम्यतु ; माद्यतु ; अस्यतु, उपन्यस्यतु, उपन्यस्यताम् ; यस्यतु, यसतु, आयस्यत, संयस्यतु ; मेद्यतु । इत्यादि ॥

इति दिवादौ श्यन्विकरणे लोट् ॥

अथ स्वादौ श्नुविकरणे लोट् ॥

षुञ् अभिषवे; अभिपूर्वे ; उपसर्गादित्यादिना मूर्धन्यादेशः ; **अभिषुणोतु अभिषुणुतात्, अभिषुणुताम्, अभिषुण्वन्तु** ; **अतो हेः** (VI. 4. 105.) इत्यनुवर्तमाने, **उतश्च प्रत्ययादसंयोगपूर्वात्** (VI. 4. 106.)—योऽयमुकारोऽसंयोगपूर्वः तदन्तात् प्रत्ययादुत्तरस्य हेर्लुग्भवति; **अभिषुणु । अभिषुणुतात्, अभिषुणुतम्, अभिषुणुत; अभिषुणवानि, अभिषुणवाव, अभिषुणवाम । अभिषुणुताम्, अभिषुण्वाताम्, अभिषुण्वताम्; अभिषुणुष्व, अभिषुण्वाथाम्, अभिषुणुध्वम्; अभिषुणवै, अभिषुणवावहै, अभिषुणवामहै** । व्यश्नुताम् । चिनोतिः निपूर्वः; ष्टुत्वम्; निश्चिनोतु; निश्चिनुताम् । हिनोतु, प्रहिणोतु; शक्नोतु ; शृणोतु, सशृणुताम् ; दभ्नोतु ; राध्नोतु । इत्यादि ॥

इति स्वादौ श्नुविकरणे लोट् ॥

अथ तुदादौ शविकरणे लोट् ॥

तुद व्यथने; शः; ङित्वात् गुणाभावः; **तुदतु तुदतात्, तुदताम्, तुदन्तु; तुद तुदतात्, तुदतम्, तुदत; तुदानि,**

तुदाव, तुदाम । तुदताम्, तुदेताम्, तुदन्ताम्; तुदस्व, तुदेथाम्, तुदध्वम्; तुदै, तुदावहै, तुदामहै । भृज्जतु; भृज्जताम् । वृश्चतु । विचतु । उञ्छतु । तृफतु तृम्फतु । दृफतु दृम्फतु । गुफतु गुम्फतु । उभतु उम्भतु । शुभतु शुम्भतु । इच्छतु । रिङादेशः; म्रियताम् । ध्रियताम् । अभिनुवतु । गिरतु गिलतु; अवगिरताम् अवगिलताम्; सहस सङ्गिरन्ताम् सङ्गिलन्ताम् । पृच्छतु; पृच्छताम् । मज्जतु । विशतु; निविशताम् । मृशतु । विलुम्पतु । विन्दतु । लिम्पतु । सिञ्चतु । निकृन्ततु । खिन्दतु । पिशतु ॥

इति तुदादौ शविकरणे लोट् ॥

अथ रुधादौ श्नम्विकरणे लोट् ॥

रुधिर् आवरणे; श्नम्; झषस्तथोर्धोऽधः (VIII. 2. 40.) इति धत्वम्; णत्वम्; ङिति—श्नसोरल्लोपः (VI. 4. 111.) इत्यकारलोपः; रुणद्धु रुन्धात्, रुन्धाम्, रुन्धन्तु; हेर्धित्वम्—रुन्धि रुन्धात्, रुन्धम्, रुन्ध; रुणधानि, रुणधाव, रुणधाम । ताङि—रुन्धाम्, रुन्धाताम्, रुन्धताम्; रुन्त्स्व, रुन्धाथाम्, रुन्ध्वम्; रुणधै, रुणधावहै, रुणधामहै । **भुज** पालनाभ्यवहारयोः । अनवने आत्मनेपदम् । अवने तु परस्मैपदम्; ओदनं भुङ्क्ताम् । महीं भुनक्तु । युनक्तु, युङ्ग्धि, युनजानि; प्रयुङ्क्ताम्, उपयुङ्क्ताम् । भिनत्तु; भिन्ताम् । छिनत्तु; छिन्ताम् । रिणक्तु; रिङ्क्ताम् । विनक्तु; विङ्क्ताम् । क्षुणत्तु, क्षुन्ताम् । कृणत्तु; कृन्ताम् । तृणत्तु, तृन्ताम् । शिनष्टु । [illegible],

विशिण्डि, विशिनषाणि । पिनष्टु पिंष्टात्, पिण्डि, पिनषाणि । भञ्जेः श्नम्; श्नान्नलोपः; चोः कुः; भनक्तु, भङ्ग्धि, भनजानि । तृह तृणह इम् (VII. 3. 92.) इति इमागमः; गुणः; ढत्वधत्वष्टुत्वढलोपाः; तृणेढु तृण्ढात्, तृण्ढि, तृणहानि । हिंसि—इदित्वान्नुम्; श्नान्नलोपः; हिनस्तु हिंस्तात्, हिन्धि, हिनसानि ॥

इति रुधादौ श्नम्विकरणे लोट् ॥

अथ तनादौ उविकरणे लोट् ॥

तनु विस्तारे; उः; सिपि—उतश्च प्रत्ययादसंयोगपूर्वात् (VI. 4. 106.) इति हेर्लुक्; तनोतु तनुतात्, तनुताम्, तन्वन्तु; तनु तनुतात्, तनुतम्, तनुत; तनवानि, तनवाव, तनवाम । तङि—तनुताम्, तन्वाताम्, तन्वताम्; तनुष्व, तन्वाथाम्, तनुध्वम्; तनवै, तनवावहै, तनवामहै । मनुताम्; मनुष्व; मनवै । करोतु, कुरु, करवाणि; कुरुताम्, कुरुष्व, करवै; अनुकरोतु । धिन्विकृण्व्योर च (III. 1. 80.) इति उः, अकारश्च अन्तादेशः—धिनोतु, कृणोतु ॥

इति तनादौ उविकरणे लोट् ॥

अथ क्र्यादौ श्नाविकरणे लोट् ॥

डुक्रीञ् द्रव्यविनिमये; श्ना; अजादौ ङिति आकारलोपः; हलादौ तु आकारस्य ईकारः; क्रीणातु क्रीणीतात्, क्रीणीताम्, क्रीणन्तु; क्रीणीहि क्रीणीतात्, क्रीणीतम्, क्रीणीत; क्रीणानि, क्रीणाव, क्रीणाम । तङि—क्रीणीताम्, क्रीणाताम्, क्रीणताम्; क्रीणीष्व,

क्रीणीथाम्, **क्रीणाध्वम्**; **क्रीणै**, **क्रीणावहै**, **क्रीणामहै** । **ग्रह** उपादाने; गृह्णातु गृह्णीतात्; **हलः श्नः शानज्झौ** (III. 1. 83.)—हल उत्तरस्य श्नाप्रत्ययस्य शानजादेशो भवति हौ परतः । शित्करणं सार्वधातुकसंज्ञार्थम् । सा च संज्ञा ङित्वार्था । शित्करणात् ङित यत् कार्यं विधीयते तत् स्थानिवद्भावेनैव सम्भवति; ई हल्यघोः (VI. 4. 113.) इति ईत्वं मा भूदिति ज्ञापनार्थमत्र शित्करणम् । किञ्च स्थानिवद्भावादेव ङित्वे सिद्धे पुनः शित्करणं बाधकविषयेऽपि गुणविधाने प्रतिषेधो यथा स्यात् क्ङिति च (I. 1. 5.) इति । तेन **ञिमिदा** स्नेहने इत्यस्य, व्यत्ययो बहुलम् (III. 1. 85) इति व्यत्ययेन श्नाप्रत्यये शानजादेशे च कृते, मिदेर्गुणः (VII.3.82) इति गुणो न भवति; तथा च **मिदान** इति सिद्धं भवति । अतो हेः (VI. 4. 105.) इति हेर्लुक्; **गृहाण** । हल इति किम्? क्रीणीहि । हाविति किम्? गृह्णातु; गृह्णीताम् । मीनातु; मीनीताम्; प्रमीणातु । पुनातु; पुनीताम् । लुनातु; लुनीताम् । मृणातु; मृणीताम् । पृणातु; पृणीताम् । धुनातु; धुनीताम् । जानातु; जानीताम्; मातुः संजानातु । स्तभ्नातु, स्तभ्नोतु; स्तभान, स्तभ्नुहि । स्कभ्नातु, स्कभ्नोतु; स्कभान, स्कभ्नुहि । स्कुभ्नातु, स्कुभ्नोतु; स्कुभान, स्कुभ्नुहि । स्कुनातु, स्कुनोतु; स्कुनीहि, स्कुनु ॥

इति क्र्यादौ श्नाविकरणे लोट् ॥

अथ चुरादौ णिज्विकरणे लोट् ॥

चुर स्तेये; चोरयतु; चोरयताम् । पालयतु; पालयताम् । अर्चयतु; अर्चयताम् । एवमन्येषामपि रूपं नेयम् ॥

इति चुरादौ णिज्विकरणे लोट् ॥

इति लोट्प्रकरणम् ॥

अथ लिङ्प्रकरणम्॥

अथैतेभ्य एव धातुभ्यो लिङ्। भू सत्तायाम्। **विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाधीष्टसम्प्रश्नप्रार्थनेषु लिङ्** (III. 3. 161.)—विधिः प्रेरणम्; निमन्त्रणं नियोगकरणम्; आमन्त्रणं कामचारकरणम्; अधीष्टः सत्कारपूर्वको व्यापारः; सम्प्रश्नः सम्प्रधारणम्; प्रार्थना याच्ञा; विध्यादिषु विशेषणीभूतेषु सत्सु धातोर्लिङ् प्रत्ययो भवति। सर्वलकारापवादः। विध्यादयः प्रत्ययार्थविशेषणम्; विध्यादिविशिष्टेषु कर्त्रादिषु गम्यमानेषु धातोर्लिङ् प्रत्ययो भवतीत्यर्थः। तस्य तिबादयः; इतश्च (III. 4. 100.) इति इकारलोपः; शब्गुणावादेशाः। **यासुट् परस्मैपदेषूदात्तो ङिच्च** (III. 4. 103.)—परस्मैपदविषयस्य लिङादेशस्य यासुडागमो भवति; स चोदात्तो ङिच्च भवति। सीयुटोऽपवादः; यासुटो ङिद्वचनं ज्ञापकं लकाराश्रयं ङित्वमादेशानां न भवतीति। तेन अचिनवम् असुनवम् इत्यादिषु, क्ङिति च (I. 1. 5.) इति गुणप्रतिषेधो न भवति। **लिङः सलोपोऽनन्त्यस्य** (VII. 2. 79.)—सार्वधातुकविषयो यो लिङ्विहितः तस्यानन्त्यस्य सकारस्य लोपो भवति। **अतो येयः** (VII. 2. 80.)—अकारान्तादङ्गादुत्तरस्य ङिदवयवस्य या इत्येतस्य इय् इत्ययमादेशो भवति। आद्गुणः (VI. 1. 87.); लोपो व्योर्वलि (VI. 1. 66.); भवेत्, भवेताम्। **झेर्जुस्** (III. 4. 108.)—लिङादेशस्य झेर्जुसादेशो भवति—भवेयुः; भवेः, भवेतम्, भवेत; भवेयम्, भवेव, भवेम। **एध वृद्धौ**; लिङ्; शप्; **लिङः सीयुट्** (III. 4. 102.)—लिङादेशानां सीयुडागमो भवति। पूर्ववत् सलोपवलोपौ; एधेत, एधेयाताम्। **झस्य रन्** (III. 4. 105.)—लिङादेशस्य झस्य

रन् इत्ययमादेशो भवति; पचेरन् । पचेथाः, पचेयाथाम्, पचेध्वम् । इटोऽत् (III. 4. 106.)—लिङादेशस्य इटः अत् इत्ययमादेशो भवति । इदमस्त्थमुः (V. 3. 24.) इत्यत्र उदित्करणेन, न विभक्तौ तुस्माः (I. 3. 4.) इत्यस्यानित्यत्वज्ञापनात्, अत्र अतः तकारस्य हलन्त्यम् (I. 3. 3.) इतीत्संज्ञायां लोपः—पचेय, पचेवहि, पचेमहि । पचेत्; पचेत । नन्देत् । ध्वंसेत । व्ययेत्; व्ययेत । जयेत्, विजयेत; पराजयेत । विस्मयेत् । श्रयेत्; श्रयेत । उड्डयेत । नयेत्, नयेत, प्रणयेत्; प्रणयेत । ह्वयेत्; ह्वयेत, निह्वयेत, संह्वयेत, उपह्वयेत, विह्वयेत । मेहेत् । क्रीडेत्; अनुक्रीडेत, संक्रीडेत, परिक्रीडेत, आक्रीडेत । विद्योतेत । रोचेत । उपगूहेत्; उपगूहेत । गुञ्जेत् । कूजेत् । भूषेत् । वर्तेत । वर्धेत । कल्पेत । वेपेत । आलोकेत । जृम्भेत । ष्ठीवेत् । कामेत्; क्रमेत, आक्रमेत, प्रक्रमेत भोक्तुम्; प्रक्रामेत्, उपक्रामेत् । गच्छेत् । पिबेत् । जिघ्रेत् । धमेत् । तिष्ठेत् । मनेत् । यच्छेत् । पश्येत् । ऋच्छेत् । धावेत् । शीयेत । सीदेत्, विषीदेत्, प्रतिसंदेत् । दशेत् । सजेत, परिष्वजेत । रजेत् । गोपायेत् । धूपायेत् । विच्छायेत् । पणायेत्; पणायेत । पनायेत् । इत्यादि सर्वं ज्ञेयम् ॥

इति भ्वादौ शब्विकरणे लिङ् ॥

अथ अदादौ लुग्विकरणे लिङ् ॥

अद् भक्षणे; लिङ्, शप्; लुक्; अद्यात्, अद्याताम् । अद्युः (अतो गुणे ?) उस्यपदान्तात् (VI. 1. 96.)—अपदान्तादवर्णादुसि परतः पूर्वपरयोः स्थाने पररूपमेकादेशो भवति । गुणापवादः; अद्युः । अद्याः,

अद्यातम्, अद्यात; अद्याम्, अद्याव, अद्याम । **शीङ्** स्वप्ने; शयीत, शयीयाताम्, शयीरन्; शयीथाः, शयीयाथाम्, शयीध्वम्; शयीय, शयीवहि, शयीमहि । सूयात्; उवङादेशः—सुवीत । हन्यात्; गमहनेत्युपधालोपः (VI. 4. 98.); हो हन्तेरिति (VII 3. 54.) कुत्वेन घत्वम्—आघ्नीत । द्विष्यात्; द्विषीत । दुह्यात्; दुहीत । लिह्यात्; लिहीत । व्याचक्षीत । ईडीत । ईशीत । आसीत । निंसीत । सुयात् । युयात् । नुयात् । तुरुस्तुशम्यम इति (VII. 3. 95.) ईडागमः; रुवीयात् रुयात्; अभिष्टुवीयात् अभिष्टुयात्; अभिष्टुवीत । प्रोर्णुयात्; प्रोर्णुवीत । इयात् । अधीयीत । प्रणिद्ध्यात् । विद्यात्; संविदीत । स्यात्; व्यतिषीत । मृज्यात् । रुद्यात् । स्वप्यात् । श्वस्यात् । प्राण्यात् । अक्ष्यात् । जागृयात् । इद्दरिद्रस्य (VI. 4. 114.) इति इत्वम्; दरिद्रियात् । शिष्यात् । दीधीत । वेवीत । चकास्यात् । उश्यात् । ह्नुवीत । इत्यादि नेयम् ॥

इति अदादौ लुग्विकरणे लिङ् ॥

अथ जुहोत्यादौ श्लुविकरणे लिङ् ॥

हु दानादनयोः; शपः श्लुः; द्वित्वम्; अभ्यासकार्यम्; जुहुयात्, जुहुयाताम्, जुहुयुः; जुहुयाः, जुहुयातम्, जुहुयात; जुहुयाम्, जुहुयाव, जुहुयाम । **ओहाङ्** गतौ; जिहीत, जिहीयाताम्, जिहीरन्; जिहीथाः, जिहीयाथाम्, जिहीध्वम्; जिहीय, जिहीवहि, जिहीमहि । दध्यात्; दधीत । बिभियात् बिभीयात् । जिह्रीयात् । दद्यात्; आददीत । नेनिज्यात्; नेनिजीत । वेवि-

ह्यात्; वेविचीत । वेविष्यात्; वेविषीत । बिभृयात्; बिभ्रीत । मिमीत । **ओहाक्** त्यागे; जहातेश्च (VI. 4. 116.) इति इत्वे प्राप्ते, **लोपो यि** (VI. 4. 118.)—यकारादौ ङिति सार्वधातुके परतो जहातेराकारस्य लोपो भवति; जह्यात् । इयृयात् । पिपूर्यात् । ससृयात् । इत्यादिशेषमवगन्तव्यम् ॥

इति जुहोत्यादौ श्लुविकरणे लिङ् ॥

अथ दिवादौ श्यन्विकरणे लिङ् ॥

दिवु क्रीडादौ; श्यन्; हलि च (VIII. 2. 77.) इति दीर्घः; **दीव्येत्, दीव्येताम्, दीव्येयुः; दीव्येः, दीव्येतम्, दीव्येत; दीव्येयम्, दीव्येव, दीव्येम** । **षूङ्** प्राणिप्रसवे; **प्रसूयेत, प्रसूयेयाताम्, प्रसूयेरन्; प्रसूयेथाः, प्रसूयेयाथाम्, प्रसूयेध्वम्; प्रसूयेय, प्रसूयेवहि, प्रसूयेमहि** । सम्पद्येत्; सम्पद्येत । सीव्येत्; परिषीव्येत् । राध्येत्; राध्नुयात् । विध्येत् । भ्राश्येत; भ्राशेत । भ्लाश्येत; भ्लाशेत । भ्राम्येत्; भ्रमेत् । क्राम्येत्; क्रामेत् । त्रुट्येत्; त्रुटेत् । लष्येत्; लषेत् । अवमेत् । वृत्येत्; वर्तेत; वावृत्येत इति वा । मृष्येत्; मृष्येत; परिमृष्येत् । इष्येत् । रज्येत्; रज्येत । विद्येत । जायेत; शक्येत्; शक्नुयात् । शाम्येत् । दाम्येत् । ताम्येत् । श्राम्येत । क्षाम्येत्; क्लाम्येत् । माद्येत् । अस्येत्; पर्यस्येत्; पर्यस्येत । यस्येत्; यसेत् । संयस्येत्; संयसेत् । मेद्येत् ॥

इति दिवादौ श्यन्विकरणे लिङ् ॥

अथ स्वादौ श्नुविकरणे लिङ् ॥

षुञ् अभिषवे; श्नुः; ङित्वात् गुणाभावः; सुनुयात्, सुनुयाताम्, सुनुयुः; सुनुयाः, सुनुयातम्, सुनुयात; सुनुयाम्, सुनुयाव, सुनुयाम। तङि—सुन्वीत, सुन्वीयाताम्, सुन्वीरन्; सुन्वीथाः, सुन्वीयाथाम्, सुन्वीध्वम्; सुन्वीय, सुन्वीवहि, सुन्वीमहि। **अशू** व्याप्तौ सङ्घाते च; शात् (VIII. 4. 44.) इति णत्वप्रतिषेधः; उवङ्; अश्नुवीत। निश्चिनुयात्; निश्चिन्वीत। हिनुयात्; प्रहिणुयात्। **श्रु** श्रवणे; श्रुवः शृ च (III. 1. 74.) इति आदेशः; शृणुयात्; संशृण्वीत। विभाषितः—अक्ष्णुयात् अक्षेत्, तक्ष्णुयात् तक्षेत्, सन्तक्षेत् वाग्भिः ॥

इति स्वादौ श्नुविकरणे लिङ् ॥

अथ तुदादौ शविकरणे लिङ् ॥

तुद व्यथने; शः; ङित्वात् गुणाभावः; तुदेत्, तुदेताम्, तुदेयुः; तुदेः, तुदेतम्, तुदेत; तुदेयम्, तुदेव, तुदेम। तुदेत, तुदेयाताम्; तुदेरन्; तुदेथाः, तुदेयाथाम्, तुदेध्वम्; तुदेय, तुदेवहि, तुदेमहि। म्रियेत। मृजेत्; मृजेत। विचेत्। इच्छेत्। तृफेत् तृम्फेत्। दृफेत् दृम्फेत्। गुफेत् गुम्फेत्। उफेत् उम्फेत्। उभेत् उम्भेत्। शुभेत् शुम्भेत्। प्रियेत। अभिषुवेत्। गिरेत् गिलेत्; अवगिरेत, अवगिलेत; शतं सङ्गिरेत वा सङ्गिलेत। पृच्छेत्; आपृच्छेत। विशेत्; निविशेत। मुचेत्; मुचेत। लुम्पेत्; लुम्पेत। लिम्पेत्; लिम्पेत। विन्देत्; विन्देत। सिञ्चेत्; सिञ्चेत। निकृन्तेत्। खिन्देत्। पिंशेत् ॥

इति तुदादौ शविकरणे लिङ् ॥

अथ रुधादौ श्नम्विकरणे लिङ् ॥

रुधिर् आवरणे, श्नम्; श्नसोरल्लोपः; **रुन्ध्यात्, रुन्ध्याताम्, रुन्ध्युः; रुन्ध्याः, रुन्ध्यातम्, रुन्ध्यात, रुन्ध्याम्, रुन्ध्याव, रुन्ध्याम** । तङि — **रुन्धीत, रुन्धीयाताम्, रुन्धीरन्; रुन्धीथाः, रुन्धीयाथाम्, रुन्धीध्वम्, रुन्धीय, रुन्धीवहि, रुन्धीमहि** । भुञ्ज्यात्, भुञ्जीत । युञ्ज्यात्, युञ्जीत, प्रयुञ्जीत, उपयुञ्जीत । भिन्द्यात्; भिन्दीत । छिन्द्यात्, छिन्दीत । रिञ्च्यात्, रिञ्चीत । विञ्च्यात्, विञ्चीत । क्षुन्द्यात्; क्षुन्दीत । छृन्द्यात्; छृन्दीत । तृन्द्यात्, तृन्दीत । विञ्ज्यात् । पिंष्यात् । भञ्ज्यात् । तृंह्यात् । हिंस्यात् ॥

इति रुधादौ श्नम्विकरणे लिङ् ॥

अथ तनादौ उविकरणे लिङ् ॥

तनु विस्तारे; उ; यासुटो ङित्वात् गुणाभावः; **तनुयात्, तनुयाताम्, तनुयुः; तनुयाः, तनुयातम्, तनुयात, तनुयाम्, तनुयाव, तनुयाम । तन्वीत, तन्वीयाताम्, तन्वीरन्; तन्वीथाः, तन्वीयाथाम्, तन्वीध्वम्; तन्वीय, तन्वीवहि, तन्वीमहि** । **मनु** अवबोधने; **मन्वीत** । **डुकृञ्** करणे; **नित्यं करोतेः** (VI. 4. 108) इति वर्तमाने, **ये च** (VI. 4. 109) —

यकारादौ प्रत्यये परतः उप्रत्ययान्तस्य करोतेरुकारस्य नित्यं लोपो भवति ; कुर्यात् । कुर्वीत ; पराकुर्यात्, अनुकुर्यात् । धिनुयात् । कृणुयात् ॥

इति तनादौ उविकरणे लिङ् ॥

अथ क्र्यादौ श्नाविकरणे लिङ् ॥

डुक्रीञ् द्रव्यविनिमये ; श्ना ; ई हल्यघोः (VI. 4. 113.) इति आकारस्य ईत्वम् ; क्रीणीयात्, क्रीणीयाताम्, क्रीणीयुः ; क्रीणीयाः, क्रीणीयातम्, क्रीणीयात ; क्रीणीयाम्, क्रीणीयाव, क्रीणीयाम । क्रीणीत, क्रीणीयाताम्, क्रीणीरन् ; क्रीणीथाः, क्रीणीयाथाम्, क्रीणीध्वम् ; क्रीणीय, क्रीणीवहि, क्रीणीमहि । परिक्रीणीत, अवक्रीणीत । शृणीत । गृह्णीयात् ; गृह्णीत । मीनीयात्, मीनीत ; प्रमीणीयात्, प्रमीणीत । पुनीयात् ; पुनीत । लुनीयात् ; लुनीत । धुनीयात् ; धुनीत । जानीयात् ; जानीत । स्तभ्नीयात्, स्तभ्नुयात् । स्तुभ्नीयात्, स्तुभ्नुयात् । स्कभ्नीयात्, स्कभ्नुयात् । स्कुभ्नीयात्, स्कुभ्नुयात् । स्कुनीयात् ; स्कुनीत ॥

इति क्र्यादौ श्नाविकरणे लिङ् ॥

अथ चुरादौ णिजिविकरणे लिङ् ॥

चुर स्तेये; णिच्, सनाद्यन्ता धातवः (III. 1. 32.) इति विकरणविशिष्टस्य धातुत्वम्, तिपशब्गुणाद्यादेशाः; **चोरयेत्, चोरयेताम्, चोरयेयुः; चोरयेः, चोरयेतम्, चोरयेत; चोरयेयम्, चोरयेव, चोरयेम** । णिचश्च (I. 3. 74) इत्यात्मनेपदम्; **चोरयेत, चोरयेयाताम्, चोरयेरन्; चोरयेथाः, चोरयेयाथाम्, चोरयेध्वम्; चोरयेय, चोरयेवहि, चोरयेमहि** । पालयेत्; पालयेत । अर्चयेत्; अर्चयेत । चिन्तयेत्; चिन्तयेत । कीर्तयेत्; कीर्तयेत । घटयेत्; घटयेत । विलापयेत्, विलापयेत; विलीनयेत्, विलीनयेत, विलालयेत्, विलालयेत, विलाययेत्, विलाययेत । वर्जयेत्; वर्जयेत । जरयेत्, जरयेत, जीर्येत । मार्जयेत्, मार्जयेत, मृज्यात् । कथयेत्, कथयेत । मृगयेत; मृगयेत । एवमेव इतरेषामपि रूपं नेयम् ॥

इति चुरादौ णिजिविकरणे लिङ् ॥

इति लिङ्प्रकरणम् ॥

अथ भावकर्मप्रक्रियायां यक्प्रकरणम् ॥

1. इदानीं भावकर्मणोः लडादयः प्रदर्श्यन्ते । **लः कर्मणि च भावे चाकर्मकेभ्यः** (III. 4. 69.)—ल इति उत्सृष्टानुबन्धसामान्यमेव गृह्यते; दशलकारग्रहणात् प्रथमाबहुवचनमेतत्, लकाराः सकर्मकेभ्यो धातुभ्यः कर्मणि भवन्ति, चकारात् कर्तरि च, अकर्मकेभ्यो धातुभ्यो भावे भवन्ति, पुनश्चकारात् कर्तरि च । इति एतेभ्य एव धातुभ्यः कर्मणि च भावे च लडादयः प्रत्यया भवन्ति । तत्र सर्वेभ्यो धातुभ्यो विहितस्य लकारस्य स्थाने, **भावकर्मणोः** (I. 3. 13.)—लः कर्मणि च भावे चाकर्मकेभ्य इत्यनेन भावकर्मणोः विहितस्य लकारस्य स्थाने आत्मनेपदं भवति । न कदाचित् परस्मैपदम् । तत्र सर्वेभ्यो धातुभ्यः, **च्चिण् भावकर्मणोः** (III. 1. 66) इति वर्तमाने, **सार्वधातुके यक्** (III. 1. 67.)—भावकर्मवाचिनि सार्वधातुके परतो धातोर्यक् प्रत्ययो भवति । शबाद्यपवादः । **भू** सत्तायाम्; भू+य+त इति स्थिते, आर्धधातुकं शेषः (III. 4. 114) इति यक्प्रत्ययस्य आर्धधातुकसंज्ञायां, सार्वधातुकार्धधातुकयोः (VII 3. 84.) इति गुणे प्राप्ते, क्ङिति च (I. 1 5.) इति कित्त्वाद्गुणाभावः, प्रागिव टेरेत्वादयः, **भूयते** । अपि च तिङन्ते भावकर्मणो रूपं सर्वत्र समानमेव । किन्त्वेकवचनं भावे भावस्यैकत्वात्; तच्च प्रथमपुरुषस्यैव भावस्य अयुष्मदस्मद्विषयत्वात् । भावे तावत्—**भूयते त्वया मया अन्यैश्च** । सकर्मकेभ्यो धातुभ्यः कर्मणि सर्वा अपि विभक्तयो भवन्ति । क्वचिदकर्मका अपि धातव उपसर्गवशात् सकर्मका भवन्ति; तथोदाहरिष्यामः—**अनुभूयते** लक्ष्मीदेवदत्तेन—**अनुभूयेते, अनुभूयन्ते** । लङि—**अभूयत, अन्वभूयत** । लोटि—**भूयताम्,**

अनुभूयताम् । लिङि—**भूयेत, अनुभूयेत** । एध्यते; ऐध्यत; एध्यताम्; एध्येत । पच्यते, अपच्यत, पच्यताम्; पच्येत । नन्द्यते, अनन्द्यत; नन्द्यताम्; नन्द्येत । अनिदितामित्यादिना (VI. 4. 24.) नकारलोपः—प्रध्वस्यते; प्राध्वस्यत, प्रध्वस्यताम्, प्रध्वस्येत । **व्येञ्** संवरणे । **आदेच उपदेशेऽशिति** (VI. 1. 45.)—उपदेशे एजन्तो यो धातुः तस्य आकारादेशो भवति अशिति प्रत्यये विषयभूते । **वचिस्वपियजादीनां किति** (VI. 1. 15.)—वचिस्वप्यो यजादीनाञ्च किति परतः सम्प्रसारणं भवति । इति यकारस्य इकारः । न सम्प्रसारणे सम्प्रसारणम् (VI. 1. 37.) इति व्येञो वकारस्य प्रथमयणः सम्प्रसारणाभावः । सम्प्रसारणाच्च (VI. 1. 108.) इति पूर्वरूपत्वम् । हलः (VI. 4. 2.) इति दीर्घः, **वीयते, अवीयत, वीयताम्, वीयेत** । आयप्रत्ययान्तानां कर्मणि, आर्धधातुके (VI. 4. 46.) इत्यधिकृत्य, **अतो लोपः** (VI. 4. 48.)—आर्धधातुकोपदेशे यदकारान्तं तस्य लोपः; **गोपाय्यते, धूपाय्यते, विच्छाय्यते, पणाय्यते, पनाय्यते** । आयादय आर्धधातुके वा (III. 1. 31.) इति आयादीनां वैकल्पिकत्वेन, आयाभावपक्षे—**गुप्यते, धूप्यते, विच्छ्यते, पण्यते, पन्यते** ॥

2. **अद्** भक्षणे; **अद्यते; आद्यत, अद्यताम्; अद्येत** । **शीङ्** स्वप्ने; **अयङ् यि क्ङिति** (VII. 4. 22.)—शीङोऽङ्गस्य अयङादेशो भवति यकारादौ क्ङिति प्रत्यये परतः; **अधिशय्यते, अध्यशय्यत, अधिशय्यताम्, अधिशय्येत** । ब्रू-धातोः **ब्रुवो वचिः** (II. 4. 53.)—ब्रुवो वचिरादेशो भवति आर्धधातुके विषयभूते ।

वचिस्वपीत्यादिना (VI. 1. 15.) सम्प्रसारणम्; उच्यते। लङि आडागमः—औच्यत; उच्यताम्; उच्येत। अकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घः (VII. 4. 25)—अकृद्यकारे असार्वधातुके यकारादिप्रत्यये क्ङिति परतः अजन्तस्याङ्गस्य दीर्घो भवति। हु-धातोः—हूयते, अहूयत, हूयताम्, हूयेत—इति भवति। एवमेव ह्रीयते; अह्रीयत; ह्रीयताम्; ह्रीयेत; इत्यादि। डुधाञ् धारणपोषणयोः। घुमास्थागापाजहातिसां हलि (VI. 4. 66)—घुसञ्ज्ञकानामङ्गानां मा स्था गा पा जहाति सा इत्येतेषां हलादौ क्ङिति प्रत्यये परतः ईकारादेशो भवति आर्धधातुके विषयभूते; विधीयते, व्यधीयत, विधीयताम्, विधीयेत। डुदाञ्—दीयते; दाण्—दीयते; धेट्—धीयते; मा—मीयते; स्था—स्थीयते; गा—गीयते; पा—पीयते; जहातेः—हीयते; सा—अवसीयते। अन्यत्र ईत्वं न भवति। यथा-वा-धातोः वायते, वा-धातोः वायते॥

3. दिवु क्रीडादौ; दीव्यते, अदीव्यत, दीव्यताम् दीव्येत। प्रसूयते; प्रासूयत; प्रसूयताम्; प्रसूयेत। नह्यते, अनह्यत; नह्यताम्; नह्येत। षुञ् अभिषवे; अभिषूयते; अभ्यषूयत; अभिषूयताम्; अभिषूयेत। अस्यते; आस्यत; अस्यताम्; अस्येत। चीयते; अचीयत; चीयताम्; चीयेत। तुद् व्यथने; तुद्यते; अतुद्यत; तुद्यताम्; तुद्येत। रिङ् शयग्लिङ्क्षु (VII. 4. 28.) इति रिङ्विधानसामर्थ्याद्दीर्घो न भवति; म्रियते, अम्रियत, म्रियताम्, म्रियेत। मुच्यते; अमुच्यत; मुच्यताम्; मुच्येत। रुधिर् आवरणे; रुध्यते; अरुध्यत; रुध्यताम्; रुध्येत। भुज्यते; अभुज्यत; भुज्यताम्; भुज्येत। युज्यते; अयुज्यत; युज्यताम्; युज्येत। तनु विस्तारे; तनोतेर्यकि (VI.

4.44.)—तनोतेरन्त्यस्य विभाषा आकारादेशो भवति यकि परतः; ताय-ते; अतायत; तायताम्; तायेत। पक्षे—तन्यते; अतन्यत; तन्यताम्; तन्येत। यकीति किम्? तन्तन्यते। मन्यते; अमन्यत; मन्यताम्; मन्येत। रिङादेशः; क्रियते, अक्रियत; क्रियताम्; क्रियेत। **डुक्रीञ्** द्रव्यविनिमये; क्रीयते; अक्रीयत; क्रीयताम्; क्रीयेत। प्रीयते; अप्रीयत; प्रीयताम्; प्रीयेत। ग्रहिज्येत्यादिना (VI. 1. 16.) सम्प्रसारणम्; गृह्यते; अगृह्यत; गृह्यताम्; गृह्येत। **चुर** स्तेये; **णेरनिटि** (VI. 4. 51.)—अनिडादावार्धधातुके परतः णेर्लोपो भवति; चोर्यते; अचोर्यत; चोर्यताम्; चोर्येत। **कमु** कान्तौ; कमेर्णिङ् (III. 1. 30.) इति णिङ्; णिलोपः; काम्यते। इत्यादि सर्वमुन्नेयम्॥

4. **जनी** प्रादुर्भावे; **षणु** दाने; **खनु** अवदारणे; **विड्वनोरनुनासिकस्यात्** (VI. 4. 41.), **जनसनखनां सञ्झलोः** (VI. 4. 42.) इत्यनुवर्तमाने, **ये विभाषा** (VI. 4. 43.)—यकारादौ प्रत्यये परतो जन सन खन इत्येतेषां विभाषा आकारादेशो भवति; **जायते जन्यते, सायते सन्यते, खायते खन्यते**। **जॄष्** वयोहानौ; **गॄ** निगरणे; ॠत इद्धातोः (VII. 1. 100.) इति इत्वम्; रपरत्वम्; हलि च (VII. 2. 77.) इति दीर्घः; **जीर्यते, गीर्यते**। **पॄ** पालनपूरणयोः; उदोष्ठ्यपूर्वस्य (VII. 1. 102.) उत्वम्; रपरत्वम्; हलि चेति दीर्घः; **पूर्यते**। **स्मृ** चिन्तायाम्; **गुणोऽर्तिसंयोगाद्योः** (VII. 4. 29.)—यक् लिङ् इयमत्रानुवर्तते, ऋ

इति तु असम्भवान्नानुवर्तते, अर्तेस्संयोगादीनाञ्च ऋकारान्तानामङ्गानां यकि लिङि च यकारादावार्धधातुके परतो गुणो भवति; **स्मर्यते।** **ञिष्वप्** शये, वचिस्वपीत्यादिना (VI. 1. 15) सम्प्रसारणम्; **सुप्यते।**

यजो वपो वहिश्चैव व्येञ्ह्वेञौ श्वयतिस्तथा।

वद्वसौ ह्वयतिश्चैव स्मृता नव यजादयः॥

अत्रापि तथैव सम्प्रसारणम्; यज-**इज्यते**, वप-**उप्यते**; वह-**उह्यते**। व्येञ्-आदेच उपदेशेऽशिति (VI. 1. 45.) इत्यात्वम्, सम्प्रसारणपूर्वत्वे, अकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घः (VII. 4. 25.) इति दीर्घता-**वीयते**; वेञ्-सम्प्रसारणम्, पूर्ववत् दीर्घः, **ऊयते**; टु ओ श्वि—**उच्छूयते**; वद-**उद्यते**। वस-**उष्यते**; अत्र शासिवसिघसीनाञ्च इति षत्वम्। ह्वेञ्-**हूयते**। व्रश्च्-वृश्च्यते; प्रच्छ-पृच्छ्यते; ग्रह-गृह्यते, भ्रस्ज्-भृज्ज्यते; ज्या-जीयते; व्यध-विध्यते; वश—उश्यते; व्यच-विच्यते। **अस** भुवि; **अस्तेर्भूः** (II. 4. 52.)—अस्तेर्धातोः भू इत्ययमादेशो भवति आर्धधातुके परतः; **भूयते**। **चक्षिङ्**; **चक्षिङः ख्याञ्** (II. 4. 54.)—चक्षिङः ख्या इत्ययमादेशो भवति आर्धधातुके विषयभूते; **ख्यायते**। **अज** गतिविक्षेपणयोः; **अजेर्व्यघञपोः** (II. 4. 56.)—अजधातोः घञपौ वर्जयित्वा आर्धधातुके प्रत्यये विषयभूते वी इत्ययमादेशो भवति; **वीयते**। **ऊह** वितर्के; **उपसर्गाद्ध्रस्व ऊहतेः** (VII. 4. 23.)—उपसर्गादुत्तरस्य ऊहतेः ह्रस्वो वा भवति यकारादौ क्ङिति प्रत्यये परतः, **समुह्यते**। **कपि** चलने; इदित्वान्नुम्;

प्रकल्प्यते । **पथि** विस्तारे; प्रपञ्च्यते । एव भावकर्मणोर्लकारादयस्य- विस्तर बोद्धव्याः ॥

5 स्थाल्यामोदनं पचति देवदत्तः इत्यत्र, यदा पच्यमान ओदनः स्वगुणैस्स्वयमेव सिध्यति तदा तस्य सौकर्यातिशयात् स्वातन्त्र्य- विवक्षया कर्तृसंज्ञायां तिबादयः प्राप्नुवन्ति । यथा असिना छिनत्ति इत्यत्र करणस्य कर्तृतया असिश्छिनत्ति इति, स्थाल्यां पचति इत्यत्र अधिकरणस्य कर्तृतया स्थाली पचति इति च, तथा ओदनस्य कर्मणः कर्तृत्वे ओदनः पच्यते इति भवति । अत इदमुच्यते । **कर्मवत्कर्मणा तुल्यक्रियः** (III. 1 87.)—कर्तरि शप् (III. 1. 68.) इत्यतः कर्तृग्रहणमिहानु- वृत्तम्; तत् प्रथमया विपरिणम्यते; कर्मणि क्रिया कर्म; कर्मणा कर्मस्थया क्रियया तुल्यक्रियो यः कर्ता स कर्मवद्भवति । यस्मिन् कर्मणि कर्तृभूतेऽपि कर्मणीव क्रिया लक्ष्यते, यथा कर्मणि लकारादिक पच्यते ओदनः देवदत्तेन इत्यत्र भवति, तथा कर्मकर्तर्यपि सर्वत्र कर्माश्रितानि कार्याणि प्रतिपद्यन्ते । यगात्मनेपदचिण्चिण्वदिड्भावा भवन्तीत्यर्थः; **पच्यते ओदनः स्वय- मेव, भिद्यते काष्ठं स्वयमेव** । *अत्र वत्करणं तु स्वाश्रयमपि यथा* स्यात् । यत् विनाप्यतिदेशेन भवति तत् स्वाश्रयम्; तदपि यथा स्यादि- त्येवमर्थं वत्करणम्; **भिद्यते कुसूलेन** । एवम् अकर्मकाणां भावे लः सिद्धो भवति । कर्मणेति किम्? करणाधिकरणाभ्यां तुल्यक्रियस्य मा भूत्; साध्वसिश्छिनत्ति, साधु स्थाली पचति । अथेह कस्मान्न भवति पचत्योदनं देवदत्तः, राध्यत्योदनः स्वयमेवेति? अत्र ओदनः कर्ता कर्मस्थया क्रियया तुल्यक्रियः, तथा हि यादृशी कर्मभूते ओदने पचनलक्षणा क्रिया लक्ष्यते तादृश्येव कर्तृभूतेऽपि कर्मणि, पचिराध्योरेकार्थत्वादिति चेत्, न;

धात्वधिकारात् समानधातोः कर्तुः कर्मवद्भावः इत्याश्रयणात्, इह च धातुभेदात्। समानधातोरित्यत्र समानशब्द एकपर्यायः, यथा देवदत्तयज्ञदत्तयोः समानमाता इति। इह च भिन्नयोर्धात्वोः कर्तृकर्माभावात् पचत्योदनं देवदत्तः राध्यत्योदनः स्वयमेवेत्यत्र कर्मवद्भावो न स्यादित्यर्थः। तथैव न्यायप्राप्तोऽर्थः कर्मस्थभावकानां कर्मस्थक्रियाणाञ्च कर्ता कर्मवद्भवति, न तु कर्तृस्थभावकानां कर्तृस्थक्रियाणां च धातूनाम्॥

6. अपरिस्पन्दनसाधनसाध्यत्वेन सपरिस्पन्दनसाधनसाध्यत्वेन च अत्र भावक्रिययोः क्रमेण भेदोऽनुसन्धेयः।

कर्मस्थः पचतेर्भावः कर्मस्था च भिदेः क्रिया।
मासासिभावः कर्तृस्थः कर्तृस्था च गमेः क्रिया॥

अस्यार्थः। कर्मस्थः पचतेर्भाव इति—पच्यते घटः इत्यत्र तद्देशस्थस्यैव घटस्य यदा पाको निष्पद्यते स तदा अपरिस्पन्दनसाधनसाध्यपाक इति कर्मस्थो भावः। कर्मस्था च भिदेः क्रियेति—भिद्यते कुसूलः स्वयमेवेत्यत्र अवयवविशरणलक्षणा क्रिया, सा च देशान्तरप्राप्तौ सत्यां भवतीति विद्यते परिस्पन्दः; तेन कर्मस्था भिदेः क्रिया भवति। मासासिभावः कर्तृस्थ इति—भावत्वं चास्य भवति अपरिस्पन्दनसाधनसाध्यत्वात्; माससहचरित आसिभावो मासासिभाव इति शाकपार्थिवादित्वात् समासः, एष मासासिभावः कर्तृस्थः आसितरि समवायात्; तेन आस्यते मासः स्वयमेवेति न भवति। कर्तृस्था च गमेः क्रिया इति—गमनं पादविहरणात्मकम्; परिस्पन्दसाधनसाध्यत्वात् कर्तृस्था क्रिया; तत् च कर्तरि देवदत्तादौ समवेतं, न कर्मणि ग्रामादौ; तेन कर्मवद्भावात् गम्यते ग्रामः स्वयमेवेति न भवति॥

7. **न दुहस्नुनमां यक्चिणौ** (III.1.89.)—दुह् स्नु नम् इत्येतेषां धातूनां यक्चिणौ कर्मवद्भावापादितौ न भवतः । दुहेरनेन यक्प्रत्ययो निषिध्यते ; चिण् तु दुहश्च (III. 1. 63.) इति विकल्पितः ; **दुग्धे गौः स्वयमेव, प्रस्नुते गौः स्वयमेव, नमते दण्डः स्वयमेव ।** **कुषिरजोः प्राचां श्यन् परस्मैपदं च** (III. 1. 90.)—कुषिरजोः प्राचामाचार्याणां मतेन कर्मकर्तरि श्यन्प्रत्ययो भवति परस्मैपदं च । यगात्मनेपदयोरपवादः ; **कुष्यति पादः स्वयमेव, रज्यति वस्त्रं स्वयमेव ।** प्राचांग्रहणं विकल्पार्थम् ; कुष्यते पादः स्वयमेव, रज्यते वस्त्रं स्वयमेव । व्यवस्थितविभाषेयम् ; तेन लिङ्लिटोः स्यादिविषये च न भवतः ; कोषिषीष्ट पादः स्वयमेव रङ्क्षीष्ट वस्त्रं स्वयमेव, चुकुषे पादः स्वयमेव ररञ्जे वस्त्रं स्वयमेव, कोषिष्यते पादः स्वयमेव रङ्क्ष्यते वस्त्रं स्वयमेव । आदिना अकोषि अरञ्जि स्वयमेव पादः इत्यपि ग्राह्यः । कः कर्मकर्ता ?

क्रियमाणन्तु यत्कर्म स्वयमेव प्रसिध्यति ।
सुकरैः स्वैर्गुणैर्यस्मात् कर्मकर्तेति तद्विदुः ॥

इति यक्प्रकरणम् ॥

इति सार्वधातुकपरिच्छेदः ॥

अथ आर्धधातुकपरिच्छेदः ॥

आशीर्लिङ्प्रकरणम् ॥

1. अथैतेभ्य एव धातुभ्यः पुनः कर्तरि तिबादयः प्रदर्श्यन्ते। भू सत्तायाम् । **आशिषि लिङ्लोटौ** (III. 3. 173.)—अविद्यमानस्याभीष्टस्यार्थस्याशंसनमाशीः ; आशीर्विशिष्टेऽर्थे वर्तमानाद्धातोः लिङ्लोटौ प्रत्ययौ भवतः । इति इदानीं लिङ् । अस्य स्थाने तिबादयः । **किदाशिषि** (III. 4. 104.)—आशिषि विषये यो लिङ् विहितः तस्य परस्मैपदे, यासुट् परस्मैपदेषूदात्तो ङिच्च (III. 4. 103.) इति विहितः, यः यासुडागमः स च किद्भवति । ङित्त्वे प्राप्ते कित्त्वं विधीयते । गुणवृद्धिप्रतिषेधस्तुल्यः ; सम्प्रसारणे जागर्तेर्गुणे च कित्त्वे विशेषः । **लिङाशिषि** (III. 4. 116.)—आशिषि विषये यो लिङ् तदादेशस्तिङार्धधातुकसंज्ञो भवति । इत्यार्धधातुकत्वाच्छबादयो न भवन्ति । इतश्च (III. 4. 100.) इति इकारलोपः । स्कोः संयोगाद्योरन्ते च (VIII. 2. 29.) इति सकारलोपः ; ङित्वात् तामादयः सलोपश्च ; लिङो झेर्जुस् ; **भूयात्, भूयास्ताम्, भूयासुः; भूयाः, भूयास्तम्, भूयास्त; भूयासम्, भूयास्व, भूयास्म** । **एध** वृद्धौ । लिङः सीयुट् (III. 4. 102.) इति सीयुडागमः । **आर्धधातुकस्येड्वलादेः** (VII. 2. 35.)—वलादेरार्धधातुकस्य इडागमो भवति । इति सर्वत्रेडागमः ; षत्वम् ; लोपो व्योर्वलि (VI. 1. 66.) इति यकारलोपः । **सुट् तिथोः** (III. 4. 107.)—उकार उच्चारणार्थः ; तकारथकारावात्मनेपदसम्बन्धिनौ आगमिनौ गृह्येते ; लिङ्सम्बन्धिनोः तकारथकारयोः सुडागमो भवति । उकार उच्चारणार्थः, टकारो देशविध्यर्थः । षत्वष्टुत्वे ; आर्धधातुकत्वात् लिङस्स

इत्यात्वम् ; **मिपास्यति** । केचिदत्र सनश्र्यितनतिपतिदरिद्राणामिति पठन्ति । **तनु** विस्तारे । इटि **तितनिषति** । इडभावे **तनोतेर्विभाषा** (VI. 4. 17)—तनोतेरुपधाया झलादौ सनि दीर्घो वा भवति । तितांसति तितंसति । **पत्लृ** गतौ **पिपतिषति** । इडभावे **पित्सति** । **दरिद्रा** दुर्गतौ । इडागमे आतो लोप इटि च (VI 4 64) इत्याकारलोपे **दिदरिद्रिषति** । इडभावे **दिदरिद्रासति** । **षूञ्** प्राणिप्रसवे, अस्मात् सनि सनिग्रहगुहोश्च (VII 2 12) इत्यनेन इटि प्रतिषिद्धे इको झलिति कित्त्वम् । अनुवर्तनात् **स्तौतिण्योरेव षण्यभ्यासात्** (VIII 3 61)—स्तौतिण्यन्तानामेव सनि षत्वे परे इणः अभ्यासात् इण्रूपस्य सकारस्य षत्वादेशो भवति—इति नियमादत्र षत्वं न भवति । **सुसूषते** । **णह** बन्धने नहो धः (VIII 2 34) इति धत्वम् चर्त्वम् **निनत्सति, निनत्सते** । **षुञ्** अभिषवे सत्वम् सनि इडभावे दीर्घे द्विर्वचनादि **सुनोतेः स्यसनोः** (VIII 3 117) सुनोतेस्सकारस्य स्ये सनि च परतः षत्वादेशो न भवति इति षत्वप्रतिषेधे **अभिसुसूषति अभिसुसूषते** । **अशू** व्याप्तौ अस्मात् सनि स्मिपूङ्रञ्ज्वशां सनि (VII 2 74) इत्यागमे अजादेर्द्वितीयस्येति द्विर्वचनम् **अशिशिषते** । **चिञ्** चयने विभाषा चेः (VII 3 58) इति वा कुत्वम् **निश्चिकीषति निश्चिकीषते, निश्चिचीषति निश्चिचीषते** । **मुड** व्यथने, हलन्तात् कित्त्वाद्गुणाभावे **मुमुत्सति** । **मृङ्** प्राणत्यागे, अज्झनगमां सनीति दीर्घे उदोष्ठ्यपूर्वस्येत्युत्वम् । हलि चेति दीर्घे सति द्विर्वचन **मुमूर्षते** । **भुज** पालनाभ्यवहारयोः **बुभुक्षते** । पालनार्थे **बुभुक्षति** । **कृञ्** करणे अस्मात् सनि अज्झनगमां सनीति दीर्घे **ऋत इद्धातोः** (VII 1. 100)—ऋकारान्तस्य धातोरिकारादेशो भवति । रपरत्वम् । चिकि

दीर्घः; ततो द्विर्वचनमभ्यासकार्यं च, **चिकीर्षति चिकीर्षते**। **डुक्रीञ्** द्रव्यविनिमये, **चिक्रीषति**। **वृङ्** सम्भक्तौ, अस्मात् सन्; **वृतो वा** इति वर्तमाने, **इट् सनि वा** (VII. 2. 41.)—वृत सनि परतो वा इडागमो भवति। **वृतो वा** (VII. 2. 38.)—वॄ इति वृङ्वृञोः सामान्येन ग्रहणम्; वॄ इत्येतस्मात् ॠकारान्तेभ्यश्चोत्तरस्येटो वा दीर्घो भवति। ततो द्विर्वचनम्; उरदित्यत्वम्, हलादिःशेषः, सन्यत इतीत्वम्; **विवरीषते, विवरिषते**। इडभावे अज्झनगमां सनीति दीर्घः, उदोष्ठ्यपूर्वस्येत्युत्वम्, हलि चेति दीर्घः, द्विर्वचनादि **वुवूर्षते**। **ग्रह** उपादाने अस्मात् सन्; सनि ग्रहगुहोश्च (VII. 2. 12.) इति इट्प्रतिषेधः, रुदविदमुषग्रहिस्वपिप्रच्छः संश्च (I. 2. 8.) इति कित्त्वम्, ग्रहिज्यादिना संप्रसारणम्, हो ढः इति ढत्वम्, षढोः कः सि इति कत्वम्, पूर्वत्रासिद्धमिति कत्वस्यासिद्धत्वात् भष्भावः, ततः कत्वम्, द्विर्वचनम् अभ्यासकार्यं च, **जिघृक्षति, जिघृक्षते**। **चुर** स्तेये, णिच्, लघूपधगुणः, चोरि इति स्थिते धातुसंज्ञायां सन्; इडागमः, षत्वम्, गुणायादेशौ; द्विर्वचनादि, **चुचोरयिषति चुचोरयिषते**। पाल रक्षणे, **पिपालयिषति पिपालयिषते**। **अर्च** पूजायाम्, अस्मात् सन्, अजादेर्द्वितीयस्येति द्वितीयस्यैकाचो द्विर्वचनं रेफवर्जम् **अर्चिचयिषति, अर्चिचयिषते**।

॥ इति सनन्तपरिच्छेदः ॥

॥ अथ यङ्परिच्छेदः ॥

अथ एतेभ्य एव धातुभ्यो यङ् विधीयते।

धातोरेकाचो हलादेः क्रियासमभिहारे यङ् (III. 1. 22.)—एकाचो धातोः हलादेः क्रियासमभिहारे वर्तमानात् यङ् प्रत्ययो भवति।

लोपोऽनन्त्यस्य (VII. 2. 79.) इति सकारलोपो न भवति; पचिषीष्ठाः,
रन्, पचिषीष्ट, पचिषीयास्ताम्, पचिषीरन्; पचिषीष्ठाः,
पचिषीयास्थाम्, पचिषीध्वम्; पचिषीय, पचिषीवहि, पचि-
षीमहि ॥

2 डु पचष् पाके; यासुडागमः; पच्यात् इत्यादि । ततः पूर्व-
वत् आत्मनेपदे लिङि सीयुडागमः; इडागमे प्राप्ते, नेड्वशि कृति
(VII. 2. 8.) इत्यनुवर्तमाने, एकाच उपदेशेऽनुदात्तात् (VII.
2. 10.)—उपदेशे यो धातुरेकाजनुदात्तः तस्मादुत्तरस्य वलादेः आर्ध-
धातुकस्य इडागमो न भवति । प्रकृत्याश्रितोऽयं प्रतिषेधः । के पुनरुपदेशे-
ऽनुदात्ताः? ये तथा पठ्यन्ते । त एव विस्पष्टार्थम् अनिट्कारिकासु विभज्य
प्रदर्श्यन्ते ।

अनिट् स्वरान्तो भवतीति दृश्यताम्
इमांस्तु सेटः प्रवदन्ति तद्विदः ।
अदन्तमृदन्तमृतां च वृङ्वृञौ
श्विडीङिवर्णेष्वथ शीङ्श्रिञावपि ॥ १ ॥
गणस्थमूदन्तमुतां च रुस्नुवौ
क्षुवं तथोर्णोतिमथो युणुक्ष्णुवः ।
इति स्वरान्ता निपुणं समुच्चिता-
स्ततो हलन्तानपि सन्निबोधत ॥ २ ॥

अस्यायमर्थः । स्वरान्तः अजन्तः यो धातुः स सर्वत्र अनिट् भवती-
ति दृश्यताम् अवगम्यताम् । तेषु स्वरान्तेषु धातुषु मध्ये तद्विदः आचार्याः
इमांस्तु वक्ष्यमाणान् धातून् तु सेटः प्रवदन्ति; अदन्तम्—अकारान्तं

सर्वम्; ऋदन्तम्—ऋकारान्तं सर्वम्; ऋतां च—ऋकारान्तानां च मध्ये; वृङ्-वृञौ—वृङ् सम्भक्तौ, वृञ् वरणे, इत्येतौ; श्विडीङिवर्णेषु—इवर्णान्तेषु धातुषु मध्ये टु ओ श्वि गतिवृद्ध्योः, डीङ् विहायसा गतौ; अथ शीङ्-श्रिञावपि—अथ अनन्तरं, शीङ् स्वप्ने, श्रिञ् सेवायाम्, इत्येतौ द्वावपि। एतदुक्तं भवति—अकारान्तास्सर्वे धातवः, ऋकारान्तास्सर्वे, ऋकारान्तेषु द्वावेव, इवर्णान्तेषु चत्वारः, एतान् धातून् सेटः प्रवदन्ति इति। गणेषु तिष्ठति इति गणस्थः; तं गणस्थम् ऊदन्तम् ऊकारान्तं सर्वम्; उतां च रुस्नुवौ—उकारान्तानां च मध्ये, रु शब्दे, ष्णु प्रस्रवणे; क्षुवम् टु क्षु शब्दे; तथा ऊर्णोतिम्—ऊर्णुञ् आच्छादने;

वाच्य ऊर्णोर्णुवद्भावो यङ्प्रसिद्धिः प्रयोजनम्।
आमश्च प्रतिषेधार्थमेकाचश्चेडुपग्रहात्॥

इत्यतिदेशादेकाच्त्वमस्तीत्युदात्त ऊर्णोतिरुपदिश्यते; अथो—अनन्तरम्; युरुक्ष्णुवः—यु मिश्रणे, णु स्तुतौ, क्ष्णु तेजने, इत्येतान् सप्त धातून् सेटः प्रवदन्ति आचार्याः; अनेन प्रकारेण स्वरान्ता धातवः निपुणसमुच्चिताः सम्यगुक्ताः; ततो हलन्तानपि सन्निबोधत—ततः अनन्तरं हलन्तानपि अवगच्छत; इत्यर्थः।

शकिस्तु कान्तेष्वनिडेक इष्यते
घसिश्च सान्तेषु वसिः प्रसारिणी।
रभिश्च भान्तेष्वथ मैथुने यभिः
ततस्तृतीयो लभिरेव नेतरे॥ ३॥

ककारान्तेषु धातुषु मध्ये शक्लृ शक्तौ इत्येको धातुरनिडिष्यते; सकारान्तेषु घसिः, प्रसारिणी वसिश्च; घस्लृ अदने, वस निवासे, इत्येतावुभौ

अनिटावित्येते । प्रसारणं सम्प्रसारणम्, तदस्यास्तीति प्रसारिणी; वस निवासे इत्यस्य यजादित्वात् सम्प्रसारणं विधीयते, प्रसारणिग्रहणं वस आच्छादने इत्यस्य धातोः निवृत्त्यर्थम्। रभ राभस्ये, यभ मैथुने, डुलभष् प्राप्तौ, इति त्रय एव धातवः भान्तेषु अनिट इष्यन्ते, नेतरे नान्ये ।

यमिर्यमन्तेष्वनिडेक इष्यते
रमिश्च यश्च श्यनि पठ्यते मनिः ।
नमिश्चतुर्थो हनिरेव पञ्चमो
गमिस्तु षष्ठः प्रतिषेधवाचिनाम् ॥ ४ ॥

यमन्तेषु—यम्प्रत्याहारघटकनकारमकारान्तेषु धातुषु; प्रतिषेधवाचिनाम्—इट्प्रतिषेधवाचिनाम् आचार्याणां मते षडेव अनिट इत्यर्थः । यमन्ताड्डः (उणा. 119) इति मकारेण कथितत्वात् ञकारेणापि मकारस्य ग्रहणमस्ति, अतो यम्प्रत्याहारोऽस्ति इति मन्तव्यम् । यमु उपरमे, रमु क्रीडायाम्, यश्च श्यनि पठ्यते स मनिश्च—दैवादिक इत्यर्थः—मन ज्ञाने, णम प्रह्वत्वे शब्दे च, हन हिंसागत्योः, गम्लृ गतौ, इति । एतदुक्तं भवति—मकारान्तेषु चत्वारः नकारान्तेषु द्वाविति ।

दिहिर्दुहिर्मेहतिरोहती वहिः
नहिस्तु षष्ठो दहतिस्तथा लिहिः ।
इमेऽनिटोऽष्टाविह मुक्तसंशयाः
गणेषु हान्ताः प्रविभज्य कीर्तिताः ॥ ५ ॥

दिह उपचये, दुह प्रपूरणे, मिह सेचने, रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च, वह प्रापणे, णह बन्धने, दह भस्मीकरणे, लिह आस्वादने, इत्यष्टावनिटः । अत्र मुक्तसंशया इति किम्? तन्त्रान्तरे चत्वारोऽपरे धातवः पठ्यन्ते तृहिरिहिमुहिस्तुहयः । तन्त्रान्तरं व्याकरणान्तरम् आपिशलादि ।

दिशिं दृशिं दंशिमथो मृशिं स्पृशिं
रिशिं रुशिं क्रोशतिमष्टमं विशिम् ।
लिशिं च शान्तानिटः पुराणगाः
पठन्ति पाठेषु दशैव नेतरान् ॥ ६ ॥

शकारान्ता ये धातवः गणपाठेषु पठ्यन्ते तेषां मध्ये, पुराणगा पुरातनमहाव्याकरणेषु अतीव परिणतहृदया आचार्या इत्यर्थः—दश धातव एव अनिटः इति प्रवदन्ति नेतरान् । दिश अतिसर्जने, दृशिर् प्रेक्षणे, दंश दंशने, मृश आमर्शने, स्पृश संस्पर्शने, रुश रिश हिंसायाम्, क्रुश आह्वाने रोदने च, विश प्रवेशने, लिश अल्पीभावे, इति ।

रुधिस्सराधिर्युधिबन्धिसाधयः
क्रुधिक्षुधी बुध्यतिशुध्यती व्यधिः ।
इमे तु धान्ता दश येऽनिटो मता-
स्ततः परं सिध्यतिरेव नेतरे ॥ ७ ॥

धकारान्ता ये धातवः तेषु इमे धातवः अनिटो मताः; रुधिर् आवरणे, राध साध संसिद्धौ, युध सम्प्रहारे, बन्ध बन्धने, क्रुध कोपे, क्षुध बुभुक्षायाम्, बुध ज्ञाने, शुध शौचे, व्यध ताडने, षिधु संशुद्धौ, इति ।

शिषिं पिषिं पुष्यतिशुष्यती त्विषिं
विषिं श्लिषिं तुष्यतिदुष्यती द्विषिम् ।
इमान्दशैवोपदिशन्त्यनिड्विधौ
गणेषु षान्तान् कृषिकर्षती तथा ॥ ८ ॥

शिषॢ विश्लेषणे, पिषॢ सञ्चूर्णने, पुष पुष्टौ, शुष शोषणे, त्विष दीप्तौ, श्लिष आलिङ्गने, विषॢ व्याप्तौ, तुष तुष्टौ, दुष वैकृत्ये, द्विष अप्रीतौ, कृष विलेखने कृष आकर्षणे—भौवादिकस्तौदादिकश्च गृह्यते—इति द्वादश षान्ता अनिटः ।

तपिन्तिपिञ्चापिमथो वपिं स्वपिं
लिपिं लुपिं तृप्यतिदृप्यती सृपिम् ।
स्वरेण नीचेन शपिं छुपिं क्षिपिं
प्रतीहि पान्तान् पठितांस्त्रयोदश ॥ ९ ॥

तप सन्तापे तप ऐश्वर्ये—द्वयोरपि ग्रहणम्—तिपृ तेपृ ष्टिपृ ष्टेपृ क्षरणार्थाः, आपॢ व्याप्तौ, डु वपू बीजसन्ताने, ञि ष्वप् शये, लिप उपदेहे, लुपॢ छेदने, तृप प्रीणने, दृप प्रहर्षणमोहनयोः, सृपॢ गतौ, शप आक्रोशे शप उपालम्भने, छुप स्पर्शे, क्षिप प्रेरणे, इति पान्ता अनिटः ।

अदिं हदिं स्कन्दिभिदिच्छिदिक्षुदीन्
शदिं सदिं स्विद्यतिपद्यती खिदिम् ।
तुदिं नुदिं विद्यति विन्त इत्यपि
प्रतीहि दान्तान् दश पञ्च चानिटः ॥ १० ॥

अद भक्षणे, हद पुरीषोत्सर्गे, स्कन्दिर् गतिशोषणयोः, भिदिर् विदारणे, छिदिर् द्वैधीकरणे, क्षुदिर् सम्पेषणे, शदॢ शातने, षदॢ विशरणगत्यवसादनेषु, ञि ष्विदा गात्रप्रक्षरणे, पद गतौ, खिद दैन्ये खिद परितापे, तुद व्यथने, णुद प्रेरणे, विद सत्तायाम् विद विचारणे, इति पञ्चदश दान्ता अनिटः । अत्र विद्यति इत्यविभक्तिको निर्देशः;

सिञ्च इत्यत्र इतिशब्देनाभिहितत्वात् अव्ययेनाभिहिते कर्मणि न कर्मविभक्ति· इति प्रतिषेधात् प्रतिषेधविषये प्रथमाविभक्तिर्भवति ।

पचिं वचिं विचिरिचिरञ्जिपृच्छतीन्
सिचिं मुचिं णिजिभजिभञ्जिभृज्जतीन् ।
त्यजिं यजिं युजिरुजिसञ्जिमज्जतीन्
भुजिं स्वजिं सृजिमृजि विद्ध्यनिट्स्वरान् ॥ ११ ॥

अयमर्थः चकारान्तेषु षड्धातून् अनिट्स्वरान् विद्धि अनुदात्तस्वरान् अनिट इत्यर्थः; छकारान्तेषु एकम्, जकारान्तेषु पञ्चदश धातून् अनिटः विद्धि इति । डु पचष् पाके, वच परिभाषणे ब्रुवादेशश्च, विचिर् पृथग्भावे, रिचिर् विरेचने, रञ्ज रागे, प्रच्छ ज्ञीप्सायाम्, षिच क्षरणे, मुच्ऌ मोक्षणे, णिजिर् शौचपोषणयोः, भज सेवायाम्, भञ्जो आमर्दने, भ्रस्ज पाके, त्यज हानौ, यज देवपूजासङ्गतिकरणदानेषु, युजिर् योगे युज समाधौ—द्वयोरपि ग्रहणम्, रुजो भङ्गे, षञ्ज सङ्गे, टु मस्जो शुद्धौ, भुज पालनाभ्यवहारयोः भुज कौटिल्ये—द्वयोरपि ग्रहणम्, ष्वञ्ज परिष्वङ्गे, सृज विसर्गे, मृजू शुद्धौ मृजू शौचालङ्कारयोः; एते अनिटः । सृजिमृजि इत्यत्र मृजेः प्रमादपाठः; मृजू मृष इत्येतयोरूदित्त्वादिड्विकल्पस्यावश्यकत्वात् । अयमर्थः काशिकावृत्त्यादौ [illegible] ॥

3. इति पचधातोः अनुदात्तत्वात् इडागमो न भवति । अथ चोः कुः (VIII.2.30.) इति कुत्वम्; लोपो व्योर्वलि (VI.1.66.) इति यकारलोपः; सुट् तिथोः (III.4.107.) इति सुडागमः; षत्वष्टुत्वे च ; पक्षीष्ट, पक्षीयास्ताम्, पक्षीरन् । नम्यात् । ध्वंसिषीष्ट । एव स्रंसिषीष्ट । आदेच

उपदेशेऽशिति (VI. 1. 45.) इत्यात्वम्, सम्प्रसारणम्; हलः (VI. 4. 2) इति दीर्घः—**वीयात्, वीयास्ताम्, वीयासुः। व्यासीष्ट।** अकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घः (VII. 4. 25) इति दीर्घः—**ईयात्। विजेषीष्ट; इणः षीध्वम्लुङ्लिटां धोऽङ्गात्** (VIII. 3. 78.)—इणन्तादङ्गादुत्तरेषां षीध्वम्लुङ्लिटां धकारस्य मूर्धन्यादेशो भवति; **विजेषीढ्वम्। विभाषेटः** (VIII. 3. 79.)—इणः परो य इट् ततः परेषां षीध्वम्लुङ्लिटां धकारस्य वा मूर्धन्यादेशो भवति; **श्रयिषीढ्वम्, श्रयिषीध्वम्।** उड्डयिषीष्ट, उड्डयिषीयास्ताम्, उड्डयिषीरन्, उड्डयिषीष्ठाः, उड्डयिषीयास्थाम्, उड्डयिषीढ्वम् उड्डयिषीध्वम्; उड्डयिषीय, उड्डयिषीवहि, उड्डयिषीमहि। नेषीष्ट। हूयात्; आह्वासीष्ट। भिद्यात्। क्रीड्यात्, अनुक्रीडिषीष्ट, एवं सम्परिपूर्वादप्युदाहार्यम्। उपगुह्यात्। **स्वरतिसूतिसूयतिधूञूदितो वा** (VII. 2. 44.)—स्वरत्यादिभ्य ऊदिद्भ्यश्चोत्तरस्य वलादेरार्धधातुकस्य वा इडागमो भवति। इति पक्षे इट्। अन्यत्र **लिङ्सिचावात्मनेपदेषु** (I. 2. 11.)—इक्समीपाद्धलः परौ झलादी लिङ्सिचौ आत्मनेपदेषु कितौ स्तः। इति कित्वात् गुणाभावः; हो ढः (VIII. 2. 31.) इति ढत्वम्; भष्भावः; षढोः कः सि (VIII. 2. 41.) इति कत्वम्; **उपगूहिषीष्ट।** इडभावपक्षे—**उपघुक्षीष्ट। स्वृ** शब्दोपतापयोः, गुणोऽर्तिसंयोगाद्योः (VII. 4. 29.) इति गुणः; **स्वर्यात्।** ह्वर्यात्। क्रम्यात्। आचम्यात्। कम्यात्। **स्नुक्रमोरनात्मनेपदनिमित्ते** (VII. 2. 36.)—स्नुक्रमोर्वलादेरार्धधातुकस्य इट् स्यात् तौ चेदात्मनेपदनिमित्ते न भवतः; **प्रक्रंसीष्ट।** गम्यात्। यम्यात्। **घुमास्थागापाजहातिसां हलि** (VI. 4. 66.) इत्यनुवर्तमाने, **एर्लिङि** (VI. 4. 67.)—घुसञ्ज्ञकानामकिति ए स्या

गा पा जहाति सा इत्येतेषाम् आकारस्य एकारादेशो भवति आर्धधातुके लिङि किति परतः ; **पेयात्** । **वान्यस्य संयोगादेः** (VI. 4. 68.)—घुमास्थादिभ्योऽन्यस्य संयोगादेराकारान्तस्याङ्गस्य वा एकारादेशः आर्धधातुके किति लिङि परतः ; **घ्रेयात् घ्रायात्, ध्मेयात् ध्मायात्** अन्यस्येति किम्? **स्थेयात्** । दद्यात् । अर्यात् । स्रियात् । शद्यात् । निषद्यात् । इत्यादि ॥

4. **अद्** भक्षणे ; **अद्यात्** । आर्धधातुकत्वादात्मनेपदेषु सर्वत्र गुणो भवति ; **शयिषीष्ट** । विभाषेटः (VIII. 3. 79.) इति विभाषा मूर्धन्यादेशः ; **शयिषीढ्वम् शयिषीध्वम्** । ब्रुवो वचिः ; सम्प्रसारणम् ; **उच्यात्** । कुत्वषत्वे, **वक्षीष्ट** । सुप्यात् । इज्यात् । उप्यात् । उह्यात् । **हनो वध लिङि** (II. 4. 42.)—हनो वध इत्ययमादेशो भवति आर्धधातुके लिङि परतः । अकारान्तोऽयमादेशः ; अतो लोपः (VI. 4. 48.) इत्यकारलोपः ; **वध्यात् ; आवधिषीष्ट** । द्विष्यात् । क्ङिति गुणाभावः ; षढोः कस्सीति कत्वम् ; **द्विक्षीष्ट** । दुह्यात् । दादेर्धातोर्घः (VIII. 2. 32.) इति घत्वम् ; भष्भावजश्त्वषत्वानि ; **धुक्षीष्ट** । दिह्यात्, धिक्षीष्ट । लिह्यात् ; लिक्षीष्ट । ईडिषीष्ट । ईशिषीष्ट । निसिसीष्ट । रूयात् । यूयात् । नूयात् । स्तूयात् ; स्तोषीष्ट । प्रोर्णूयात्, प्रोर्णुविषीष्ट । **विभाषोर्णोः** (I. 2. 3.)—ऊर्णुञः पर इडादिः प्रत्ययो वा ङिद्वत् भवति । इति पक्षे **प्रोर्णविषीष्ट** । **इण्** गतौ ; अकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घः (VII. 4. 25.) इति **ईयात्** । सोपसर्गस्य तु, **उपसर्गाद्ध्रस्व ऊहतेः** (VII. 4. 23.) इति वर्तमाने, **एतेर्लिङि** (VII. 4. 24.)—एतेरङ्गस्योपसर्गादुत्तरस्य लिङि यकारादौ क्ङिति प्रत्यये परतः ह्रस्वो भवति, **समियात्** । **इङ्** अध्ययने ; **अध्येषीष्ट** । **इक्** स्मरणे, **अधीयात्** । **पा**

रक्षणे ; एर्लिङि (VI. 4. 67.) इत्यनेन एत्वं न भवति, लुग्विकरणालुग्विकरणयोरलुग्विकरणस्य ग्रहणम् (परि. १०.) इति न्यायात् ; **पायात्** । **ष्णा** शौचे, धातुषकारस्य सत्वम् ; वान्यस्येत्यादिना (VI. 4. 68.) एत्वविकल्पः ; **स्नायात् स्नेयात्** । इत्यादि ॥

5 **हु** दानादनयोः ; अकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घः ; **हूयात्** । एर्लिङि (VI. 4. 67.) इति एत्वम्, **धेयात्** । देयात् । मेयात् । स्थेयात् । गेयात् । पेयात् । हेयात् । सेयात् । किति इत्येव, नेह, **धासीष्ट, दासीष्ट** । **श्रदन्तरोरुपसर्गवद्वृत्तिरिष्यते** (वा ६.) इति **श्रद्धासीष्ट, अन्तर्धासीष्ट** । इत्यादि । **दिवु** क्रीडादौ, **दीव्यात्** । स्वरत्यादिना (VII. 2. 41.) वेट् ; **प्रसविषीष्ट, प्रसोषीष्ट** । इट्पक्षे विभाषेटः (VIII. 3. 79.) इति वा मूर्धन्यादेशः, **प्रसविषीध्वम् प्रसविषीढ्वम्** । इडभावे इणः षीध्वमिति (VIII. 3. 78.) नित्यं मूर्धन्यादेशः ; **प्रसोषीढ्वम्** । **नहो धः** (VIII. 2. 34.)—नहो हकारस्य धकारादेशो भवति झलि परतः पदान्ते च । चर्त्वम् ; **नत्सीष्ट, नत्सीयास्ताम्, नत्सीरन्** । नह्यात् ; परिणह्यात्, निणह्यात्, विणह्यात् । ग्रस्यात् । अनिषीष्ट । मृष्यात् ; मर्षिषीष्ट, परिमृष्यात् ; इत्यादि **षुञ्** अभिषवे ; **अभिषूयात्, अभिषोषीष्ट** । **अशिषीष्ट** ; ऊदित्वादिडभावे व्रश्चादिना षत्वम् ; कुत्वम् ; **अक्षीष्ट** । चीयात्, चेषीष्ट । ह्रीयात् । शक्यात् । श्रूयात् । दम्यात् । क्रम्यात् । इत्यादि । **तुद** व्यथने, **तुद्यात्** । **लिङ्सिचावात्मनेपदेषु** (I. 2. 11.) इति वर्तमाने, **उश्च** (I. 2. 12.)—ऋवर्णान्ताद्धातोः परौ लिङ्सिचावात्मनेपदेषु झलादी कितौ भवतः । इति कित्त्वाद्गुणाभावः ; **मृषीष्ट** । मुच्यात् । **इको झल्** (I. 2. 9.), **हल-**

श्चाच (I. 2. 10.), इति वर्तमाने, **लिङ्सिचावात्मनेपदेषु** (I. 2. 11.)—इक्समीपाद्धलः परौ लिङ्सिचौ झलादी आत्मनेपदेषु कितौ भवत। इति कित्त्वम्, **मुक्षीष्ट** । इत्यादि । **रुधिर्** आवरणे; रुध्यात् । कित्वात् गुणाभावः; **रुत्सीष्ट** । भुज्यात्, भक्षीष्ट । युज्यात्; युक्षीष्ट । भिद्यात्; भित्सीष्ट । इत्यादि । **तनु** विस्तारे; तन्यात्, **तनिषीष्ट** । रिङ् शयग्लिङ्क्षु (VII. 4. 28.) इति रिङादेशः, **क्रियात्**, **कृषीष्ट** । इत्यादि । **डु क्रीञ्** द्रव्यविनिमये; **क्रेयात्**, **क्रेषीष्ट** । **वृङ्** सम्भक्तौ; **वृतो वा** (VII. 2. 38.) इति वर्तमाने, **लिङ्सिचो-रात्मनेपदेषु** (VII. 2. 42.)—वृत उत्तरयोः लिङ्सिचोरात्मनेपदेषु वा इडागमो भवति । **वृतो वा** (VII. 2. 38.)—वृ इति वृङ्वृञोः सामान्येन ग्रहणम्; तस्मादॄकारान्तेभ्यश्चोत्तरस्येटो वा दीर्घो भवति । इति दीर्घे प्राप्ते, **न लिङि** (VII. 2. 39.)—वृत उत्तरस्येटो दीर्घो न भवति लिङि परतः; **वरिषीष्ट** । इडभावे **वृषीष्ट** । **वृञ्** वरणे; इटि **वरिषीष्ट** । पक्षे—उदोष्ठ्यपूर्वस्य (VII. 1. 102.) इति उत्वम्; हलि च (VIII. 2. 77.) इति दीर्घे; **वूर्षीष्ट** । **स्तॄञ्** आच्छादने; **आस्तरिषीष्ट**, **आस्तीर्षीष्ट** । **ग्रह** उपादाने; सम्प्र-सारणम्; **गृह्यात्** । **ग्रहोऽलिटि दीर्घः** (VII. 2. 37.)—ग्रह उत्तरस्येटो दीर्घो भवति अलिटि परतः; **ग्रहीषीष्ट** । **ऋतश्च संयोगादेः** (VII. 2. 43.)—ऋकारान्तात्संयोगादेरुत्तरयोः लिङ्-सिचोरात्मनेपदेषु वा इडागमो भवति; **ध्वरिषीष्ट**, **ध्वृषीष्ट**; **स्मरि-षीष्ट**, **स्मृषीष्ट** । ऋकारान्तानामनुदात्तत्वादिट्प्रतिषेधे प्राप्ते पक्षे आवार्थमिद वचनम्; तथैवोदाहृतम् । **चुर** स्तेये; णेरनिटि (VI. 4.

51.) इति णिलोपः; अचो रहाभ्यां द्वे (VIII. 4. 46.) इति द्वित्वम्; **चोर्य्यात्; चोरयिषीष्ट**। पाल्यात्; पालयिषीष्ट। अर्च्यात्; अर्चयिषीष्ट। इत्यादि॥

इत्यार्धधातुकपरिच्छेदे आशीर्लिङ्प्रकरणम्॥

अथ लिट्प्रकरणम्॥

1. अर्थेनेभ्य एव धातुभ्यो लिट्। **भूते** (III. 2. 84.), **अनद्यतने लङ्** (III. 2. 111.), इति वर्तमाने, **परोक्षे लिट्** (III. 2. 115.)—प्रयोक्तुरदर्शनविषयः परोक्षः, भूतानद्यतनपरोक्षार्थे वर्तमानाद्धातोः लिट् प्रत्ययो भवति। तस्य स्थाने तिबादयः। **लिट् च** (III. 4. 115.)—लिडादेशस्तिङार्धधातुकसंज्ञो भवति। नन्वेकसंज्ञाधिकारादन्यत्र संज्ञासमावेशसम्भवात् सार्वधातुकसंज्ञापि स्यादिति चेत्, लङः शाकटायनस्यैव (III. 4. 111.) इत्यतः एवकारानुवृत्त्या आर्धधातुकमेवेति नियमात्, आर्धधातुकत्वाच्छबादयो न भवन्ति। **भू** सत्तायाम्। **परस्मैपदानां णलतुसुस्थलथुसणल्वमाः** (III. 4. 82.)—लिडादेशानां परस्मैपदसंज्ञकानां यथासंख्यं णल् अतुस् उस् थल् अथुस् अ णल् व म इत्येते आदेशा भवन्ति। **असंयोगाल्लिट् कित्** (I. 2. 5.) इत्यनुवर्तमाने, **इन्धिभवतिभ्यां च** (I. 2. 6.)—इन्धिभवतिभ्यां परो लिट्प्रत्ययः किद्भवति। कित्वाद्वृद्ध्यभावः गुणाभावश्च। **भुवो वुग्लुङ्लिटोः** (VI. 4. 88.)—भुवोऽङ्गस्य वुगागमो भवति अजाद्योर्लुङ्लिटोः परतः। भूव्+अ इति स्थिते, **एकाचो द्वे प्रथमस्य** (VI. 1. 1.), **अजादेर्द्वितीयस्य** (VI. 1. 2.), इत्यनुवर्तमाने, **लिटि धातोरनभ्यासस्य** (VI. 1. 8.)—लिटि परतः अनभ्यासस्य धातोरवयवस्य प्रथमस्यैकाचः, अजादेर्द्वितीयस्य

वा, यथायोगं द्वे भवतः । इति भूव् भूव्+अ इति जाते, **पूर्वोऽभ्यासः** (VI. 1. 4.)—अत्र ये द्वे विहिते तयोः पूर्वः अभ्याससंज्ञः स्यात् । इत्यभ्याससंज्ञायां, हलादिः शेषः (VII. 4. 60.) इत्यभ्यासवकारलोपः ; ह्रस्वः (VII. 4. 59.) इत्यभ्यासाचो ह्रस्वः । भवतेरः (VII. 4. 73.)—भवतेरभ्यासस्य अकारादेशो भवति लिटि परतः । भ भूव्+अ इति जाते, अभ्यासे चर्च (VIII. 4. 54.) इति चर्त्वम्; **बभूव** । आर्धधातुकस्येड्वलादेः (VII. 2. 35.) इतीट्; **बभूविथ** । इन्धेस्संयोगार्थं किन्वं भवतेः पिदर्थं च । **बभूव, बभूवतुः, बभूवुः; बभूविथ, बभूवथुः, बभूव; बभूव, बभूविव, बभूविम** । **श्रन्थिग्रन्थिदम्भिस्वञ्जीनां चेति वक्तव्यम्** (वा. 1. 2. 26); तेन कित्वात् नकारलोपे **परिषस्वजे** इत्यादि सिद्धम् ॥

2. **एध** वृद्धौ । **ह्रस्वं लघु** (I. 4. 10.), **संयोगे गुरु** (I. 4. 11.), इत्यनुवर्तमाने, **दीर्घं च** (I. 4. 12.)—दीर्घं च अक्षरं गुरुसंज्ञं भवति । इति एकारस्य गुरुसंज्ञायां, **कास्प्रत्ययादाममन्त्रे लिटि** (III. 1. 35.) इति वर्तमाने, **इजादेश्च गुरुमतोऽनृच्छः** (III. 1. 36.)—इजादिर्यो धातुः गुरुमान् ऋच्छतिवर्जितः तस्माल्लिटि परतः आम्प्रत्ययो भवति । आम् इति अकारोऽत्र मित्त्वप्रतिषेधार्थः पठ्यते । तथा चोक्तम्—

आमोऽमित्त्वमदन्तत्वाद्गुणश्च विदेस्तथा ।
आस्कासोराम्विधानाच्च पररूपं कृतन्तवत् ॥

मन्त्रे घसह्वरणशवृदहाद्वृच्कृगमिजनिभ्यो लेः । (II. 4. 80.) इत्यतः लेः इत्यनुवर्तमाने, **आमः** (II. 4. 81.)—लुगित्यनुवर्त-

माने च, आम उत्तरस्य लेः प्रत्ययस्य लुक् भवति । तत कृदन्तत्वात् स्वाद्युत्पत्तिः । **कृन्मेजन्तः** (I. 1. 39.)—कृदो मकारान्त एकारान्तश्च तदन्तशब्दस्वरूपमव्ययमञ्ज भवति । इति अव्ययसंज्ञायाम् **अव्ययादाप्सुपः** (II. 4. 82.) इति सुपो लुक् । **कृञ्चानुप्रयुज्यते लिटि** (III. 1. 40.)—आम्प्रत्ययान्ताद्धातोर्लिटि परतः कृञनुप्रयुज्यते । अत्र कृञ् इति प्रत्याहारेण कृभ्वस्तयो गृह्यन्ते । कथम्? **अभूततद्भावे कृभ्वस्तियोगे सम्पद्यकर्तरि च्विः** (V. 4. 50.) इत्यत्र कृ इत्यारभ्य, **कृञो द्वितीयतृतीयशम्बबीजात्कृषौ** (V. 4. 58.) इत्यत्र ञकारेण प्रत्याहारः । तत्सामर्थ्यादस्तेर्भूभावो न भवति ॥

3 **आम्प्रत्ययवत् कृञोऽनुप्रयोगस्य** (I. 3. 63.)—आम्प्रत्ययो यस्माद्विहितः सोऽयमाम्प्रत्ययः; तस्येव धातोरनुप्रयुज्यमानात् कृञ आत्मनेपदं भवति । अकर्त्रभिप्रायार्थोऽयमारम्भः; अत्र कृञो ग्रहणं प्रत्याहारनिवृत्त्यर्थम् । **लिटस्तझयोरेशिरेच्** (III. 4. 81.)—लिडादेशयोस्तझयोः एश् इरेच् इत्येतावादेशौ भवतः । शकारस्सर्वादेशार्थः; चकारस्स्वरार्थः । गुणे प्राप्ते, **असंयोगाल्लिट् कित्** (I. 2. 5.)—असंयोगाद्धातोः परः अपिल्लिट् प्रत्ययः कित् भवति । कित्त्वात् गुणाभावः; परत्वाद्यणादेशः । **द्विर्वचनेऽचि** (I. 1. 59.)—द्वित्वनिमित्तेऽचि परतः योऽजादेशः सः द्विर्वचन एव कर्तव्ये स्थानिवद्भवति । रूपातिदेशोऽयं नियतकालः; कृते द्विर्वचने, पुनः आदेशरूप एवावतिष्ठते; इति स्थानिवद्भावात् द्विर्वचनम् । उरत् (VII. 4. 66.) इत्यत्वम्; हलादिःशेषः (VII. 4. 60.); **पप्रांचक्रे** । इणष्षीध्वम्मिति (VIII. 3. 78.) मूर्धन्यादेशः; **पप्रांचकृढ्वे** । असंयोगादिति किम्? सस्रंसे । अत्र कित्त्वाभावादनिदितामिति (VI. 4. 24.) नलोपो न भवति । अभि-

बिभेदिव; बिभिदिव । एधांबभूव । अत आदेः (VII. 4. 70.)—
अभ्यासस्यादेरकारस्य दीर्घो भवति; एधामास । एधाञ्चक्रे, एधाञ्चक्राते, एधाञ्चक्रिरे; एधाञ्चकृषे, एधाञ्चक्राथे, एधाञ्चकृढ्वे; एधाञ्चक्रे, एधाञ्चकृवहे, एधाञ्चकृमहे । एधाम्बभूव, एधाम्बभूवतुः, एधाम्बभूवुः; एधाम्बभूविथ, एधाम्बभूवथुः, एधाम्बभूव; एधाम्बभूव, एधाम्बभूविव, एधाम्बभूविम । एधामास, एधामासतुः, एधामासुः; एधामासिथ, एधामासथुः, एधामास; एधामास, एधामासिव, एधामासिम । पुनस्तथान्येऽपीजादयः । **ईक्ष** दर्शने, **ईह** चेष्टायाम्, **ऊह** वितर्के, **उब्ज** आर्जवे, **उम्भ** पूरणे, इत्येवमादयः । **ईक्षाञ्चक्रे; ईहाञ्चक्रे; ऊहाम्बभूव; उब्जामास; उम्भाम्बभूव ।** इजादेरिति वचनाद्धलादेर्गुरुमतो न भवत्याम्प्रत्ययः; **तक्षू त्वक्षू** तनूकरणे, **रक्ष** पालने—**ततक्ष, तत्वक्ष, ररक्ष** । यो हि गुरुमान् भवति ततो न भवत्याम्प्रत्ययः । **इषु** इच्छायाम्; पित्सु लघूपधगुणः; अजादित्वेऽपि द्वितीयस्यैकाचोऽभावात्, अजादेर्द्वितीयस्य (VI. 1. 2.) इत्यस्य अप्रवृत्तेः, लिटि धातोरनभ्यासस्य (VI. 1. 8.) इति प्रथमस्यैकाचो द्विर्वचनम्; हलादिःशेषः; ह्रस्वः (VII. 4. 59.) इत्यभ्यासस्य ह्रस्वो भवति; एच इग्घ्रस्वादेशे (I. 1. 48.) इत्येचः स्थाने इक्; अभ्यासस्यासवर्णे (VI. 4. 78.) इति इयङ्; अपित्सु कित्वात् गुणाभावे सवर्णदीर्घः; **इयेष, ईषतुः, ईषुः; इयेषिथ, ईषथुः, ईष; इयेष, ईषिव, ईषिम** । **ऋच्छ** गतौ; अनृच्छ इति (III.1.36.) प्रतिषेधादाम्प्रत्ययो न भवति; **ऋच्छत्यॄताम्** (VII. 4. 11.)—
ऋच्छतेरङ्गस्य ऋ इत्येतस्य ॠकारान्तानाञ्च लिटि परतो गुणो भवति । रपरत्वम्; अत आदेः (VII. 4. 70.) इति दीर्घः । **तस्मान्नुड्द्विहलः** (VII. 4. 71.)—दीर्घीभूतादभ्यासादुत्तरस्य द्विहलोऽङ्गस्य नुडागमो

भवति, आनर्च्छ, आनर्च्छतुः, आनर्च्छुः; आनर्च्छिथ, आनर्च्छथुः, आनर्च्छ; आनर्च्छ, आनर्च्छिव, आनर्च्छिम । ऋ इत्येतस्य **ऋ** गतौ; **आर, आरतुः, आरुः** । **इडत्यर्तिव्ययतीनाम्** (VII. 2. 66.)—अत्यर्तिव्ययतीनां थलि परतः इडागमो नित्यं भवति । इतीडागमः; **आरिथ** । ॠकारान्तानां **कॄ** विक्षेपे; **निचकार, निचकरतुः, निचकरुः** । एवं **गॄ** निगरणे—**निजगार, निजगरतुः, निजगरुः** । ऋच्छेरलघूपधत्वादप्राप्तो गुणो विधीयते; इतरयोः प्रतिषेधविषयनिवृत्त्यर्थम्; वृद्धिविषये तु पूर्वविप्रतिषेधेन वृद्धिरेवेष्यते, यथोदाहृतम् । **शॄदॄप्रां ह्रस्वो वा** (VII. 4. 12.)—शॄ दॄ पॄ इत्येतेषामङ्गानां लिटि परतो वा ह्रस्वो भवति ; पक्षे गुणः—**विशशार, विशशरतुः विशश्रतुः, विशशरुः विशश्रुः; विददार, विददरतुः विदद्रतुः, विददरुः विदद्रुः; निपपार, निपपरतुः निपप्रतुः, निपपरुः निपप्रुः** । केचिदेतत्सूत्रं प्रत्याचक्षते, श्रा पाके, द्रा कुत्सायां गतौ, प्रा पूरणे, इत्येतेषाम् अनेकार्था धातव इति शॄदॄप्रामर्थे वर्तमानानाम् आतो लोपः (VI. 4. 64.) इत्याकारलोपे विशश्रतुः, विदद्रतुः, निपप्रतुः, इत्येवमादीनि रूपाणि साधयन्ति; तथा च सति विशश्रवान् इति कसौ न स्यात् । **दय** दानगतिरक्षणेषु; **अय** गतौ; **आस** उपवेशने; **दयायासश्च** (III. 1. 37.)—दयादिभ्यो धातुभ्यो लिटि परत आम्प्रत्ययो भवति ; **दयांचक्रे** । अयः परापूर्वः; **उपसर्गस्यायतौ** (VIII. 2. 19.)—अयतौ परत उपसर्गस्थो यो रेफस्तस्य लकारादेशो भवति, इति लत्वम्—**पलायांचक्रे** । एवम् **आसांचक्रे** । **उषविदजागृभ्योऽन्यतरस्याम्** (III. 1. 38.)—उष दाहे, विद ज्ञाने, जागृ

निद्राक्षये, इत्येतेभ्यो धातुभ्यो लिटि परतः आम्प्रत्ययो भवति अन्यतरस्याम्; **ओषांचकार**। आमभावपक्षे **उवोष**। विदेरदन्तत्वप्रतिज्ञानादामि परतो गुणो न भवति—**विदांचकार**; आमभावपक्षे **विवेद**। सार्वधातुकार्धधातुकयोः (VII. 3. 84.) इति गुणः—**जागरांचकार**, आमभावपक्षे **जजागार**। जाग्रोऽविचिण्णल्ङित्सु (VII. 3. 85.) इति गुणः; **जजागरतुः, जजागरुः, जजागरिथ**, इत्यादि॥

4. **डु पचष्** पाके; अत उपधायाः (VII. 2. 116.) इति वृद्धिः; **पपाच**। **घ्वसोरेद्धावभ्यासलोपश्च** (VI. 4. 119.) इति वर्तमाने, **अत एकहल्मध्येऽनादेशादेर्लिटि** (VI. 4. 120.)—क्ङिति लिटि परतः आदेश आदिर्यस्याङ्गस्य नास्ति तस्य एकहल्मध्ये असहाययोर्हलोर्मध्ये योऽकारस्तस्य एकारादेशो भवति अभ्यासलोपश्च; **पेचतुः, पेचुः**। अत इति किम्? दिदिवतुः। तपरकरणं किम्? ररासे। एकहल्मध्ये इति किम्? तत्सरतुः, चक्षरतुः। अनादेशादेरिति किम्? चकणतुः, जगणतुः। एतदेव ज्ञापकं प्रत्युदाहरणमनित्यण्यन्ताश्चुरादयः इत्यस्य; अन्यथा गणयतेश्चौरादिकत्वात् प्रत्ययान्तत्वेन आम्प्रत्ययः स्यात्। लिटि परतः इति आदेशविशेषणं किम्? इहापि यथा स्यात्—नेमतुः, सेहे। **कृ-सृ-भृ-वृ-स्तु-द्रु-स्रु-श्रुवो लिटि** (VII. 2. 13.)—क्रादीनां धातूनां लिटि परत इडागमो न भवति। क्रादय एव लिट्यनिटः ततोऽन्ये सेटो लिटि इति नियमादन्येषाम् इटि प्राप्ते, **अचस्तास्वत्थल्यनिटो नित्यम्** (VII. 2. 61.)—अजन्तो यो धातुस्तासौ नित्यमनिट् तस्मात्तासिवत् थलि इडागमो न भवति। तास्वदिति किम्? लूत्वा, लुलविथ। लूत्वेत्यत्र श्र्युकः किति (VII. 2. 11.) इत्यनिट्। नित्यमिति किम्? विधोता विधविता, विदुधविथ। अत्र स्वरत्यादिना वेट्। **उपदेशेऽत्वतः**

(VII. 2. 62.)—उपदेशे यो धातुरकारवान् तासौ नित्यमनिट् तस्मात्तास्वत् थलि इडागमो न भवति । उपदेश इति किम्? कर्ष्टा, चकर्षिथ । तास्वदित्येव; जिघृक्षति, जगृहिथ; सनि ग्रहगुहोश्च (VII. 2. 12.) इति सन्यनिट् । नित्यमित्येव; अञ्जा अञ्जिता, आनञ्जिथ । एवं क्रादिनियमलब्धेटः प्रतिषेधे प्राप्ते, **ऋतो भारद्वाजस्य** (VII. 2. 63.)—ऋकारान्तो यो धातुस्तासौ नित्यमनिट् तस्मात् तास्वत् थलि इडागमो न भवति भारद्वाजस्य मतेन । इति नियमात् पक्षे इट् । **थलि च सेटि** (VI. 4 121)—थलि परतः अनादेशादेरङ्गस्य असहाययोर्हलोर्मध्ये योऽकारस्तस्य एकारादेशो भवति अभ्यासलोपश्च; **पेचिथ** । अन्येषां मतेनेट्प्रतिषेध एव; तदानीमेत्वाभ्यासलोपौ न भवतः; चोः कुः इति कुत्वम्; **पपक्थ** । **पेचथुः, पेच** । **णलुत्तमो वा** (VII. 1. 91.)—उत्तमपुरुषसम्बन्धी यो णल् स वा णिद्भवति । णिति यत् कार्यं तदत्रापि वा भवतीत्यर्थः । अत उपधायाः (VII. 2. 116.) इति पक्षे वृद्धिः; **पपाच पपच** । क्रादिनियमान्नित्यमिट्; **पेचिव, पेचिम** । उत्तमपुरुषविषये चित्तविक्षेपादिना परोक्षता सम्भवत्येव । आत्मनेपदे लिटस्तझयोरेशिरेच् (III. 4 81) इति बहुवचनस्य एकवचनस्य च यथाक्रमम् इरे ए इति भवतः: **पेचे, पेचाते, पेचिरे; पेचिषे, पेचाथे, पेचिध्वे; पेचे, पेचिवहे, पेचिमहे** ॥

5. पुनरप्यकारोपधा धातवः । डु लभष् प्राप्तौ; लेभे, लेभाते, लेभिरे । रभ राभस्ये; आरेभे, आरेभाते, आरेभिरे । रमु क्रीडायाम्; रेमे; विरराम, विरेमतुः, विरेमुः; विरेमिथ विरन्थ । व्याङ्परिभ्यो रमः (I. 3. 83) इति परस्मैपदम् । नद अव्यक्ते शब्दे; ननाद, नेदतुः, नेदुः; नेदिथ, प्रणिनेदिथ । रण शब्दे; रराण, रेणतुः, रेणुः; रेणिथ । शम उपशमे;

ययाम, येमतुः, येमुः; येमिथ ययन्थ। दमु उपशमे; ददाम, देमतुः, देमुः; देमिथ। हस हसने; जहास, जहसतुः, जहसु। भण शब्दे; बभाण, बभणतुः, बभणु। णम प्रह्वत्वे शब्दे च; ननाम, नेमतुः, नेमुः; नेमिथ ननन्थ। षह मर्षणे; सेहे, सेहाते, सेहिरे। अनैमित्तिके नत्वसत्वे अत्र धात्वोः; तदादिर्लिड्यादेशादिर्न भवति; अतः एत्वाभ्यासलोपौ। इहाभ्यासस्य जश्त्वचर्त्वयोरसिद्धत्वं नास्ति; तेन तदादिरप्यादेशादिर्भवति। कथमेतत् ज्ञायते नास्ति असिद्धत्वमिति? तथा च फलिभज्योरेत्वं विधीयते तॄफलभजत्रपश्च (VI. 4. 122.) इति। तस्मात्फलभजोरेत्वविधानादेव सिद्धमेतत् जश्त्वचर्त्वयोरिह नास्त्यसिद्धत्वमिति। रूपाभेदे चादेशादिर्नाश्रीयते न शसददवादिगुणानाम् (VI. 4. 126.) इति शसिदद्योरेत्वप्रतिषेधो विधीयते; तस्मादेतदेव प्रतिषेधवचनं ज्ञापयति रूपाभेदे य आदेशः स इह न गृह्यत इति। अन्यथा पेचतुः, पेचुः, पेठतुः, पेठुः, इत्यादीनां प्रकृतिचरादेशादीनामेत्वं न स्यात्। किति इत्येव; अहं पपच, अहं पपठ। अत्र स्थानिवद्भावेन पित्त्वात् कित्त्वं नास्ति; तेनैत्वाभ्यासलोपौ न भवतः। वृद्धिरपि न भवति, णलुत्तमो वेति (VII. 1. 91.) पक्षे णित्त्वाभावात्। णित्त्वपक्षेऽपि परत्वात् वृद्ध्या बाधितत्वात् एत्वाभ्यासलोपाभ्यां न भवितव्यमित्यणित्त्वपक्ष एवोदाहृतः। दम्भेरेत्वं वक्तव्यम् (वा. VI. 4. 120.)—इति ददम्भ, देभतुः, देभुः; ददम्भिथ। नलोपस्यासिद्धत्वादत्रापि एत्वं न प्राप्नोतीति वचनम्। तॄफलभजत्रपश्च (VI. 4. 122.)—तॄ फल भज त्रप इत्येतेषामतः स्थाने एकारादेशो भवति, अभ्यासलोपश्च किति लिटि परतः थलि च सेटि। ऋच्छत्यॄताम् (VII. 4. 11.) इति गुणः; ततार, तेरतुः, तेरुः; तेरिथ। फल निष्पत्तौ; पफाल, फेलतुः, फेलुः; फेलिथ। भज सेवायाम्; बभाज, भेजतुः,

भेजुः; भेजिथ । भजिः स्वरितेत्; भेजे । त्रपि—त्रेपे, त्रेपाते । त्रपेर्गु-णार्थं वचनम्; न शसददवादिगुणानाम् (VI. 4. 126.) इति प्रतिषेधो वक्ष्यते । फलिभज्योरादेशार्थम्; अपरनेकहल्मध्यार्थम् । **श्रन्थि ग्रन्थि** सन्दर्भे, **ष्वञ्ज** परिष्वङ्गे, इत्येतेषां धातूनाम्, **इन्धिभवति-भ्यां च** (I. 2. 6.) इत्यत्र **श्रन्थिग्रन्थिदम्भिष्वञ्जीनां चेति वक्तव्यम्** (वा.) इति लिटः कित्त्वात् अनिदितामिति (VI. 4, 24.) नलोपः । ततः तॄफलभजत्रपश्च (VI. 4. 122.) इत्यत्र चकारस्यानुक्तसमुच्चयार्थत्वात् श्रन्थिग्रन्थिदम्भीनां त्रयाणामेत्वाभ्यासलोपौ भवतः; **शश्रन्थ, श्रेथतुः, श्रेथुः** । ददम्भ, देभतुः, देभुः; देभिथ । परिषस्वजे, परिषस्वजाते, परिषस्वजिरे । इन्धी दीप्तौ; अस्मात् लिटि इन्धि-भवतिभ्यां च (I. 2. 6) इति कित्त्वम्; समीधे, समीधाते, समीधिरे ।

राधो हिंसायाम् (VI. 4. 123.)—राधो हिंसार्थे वर्तमानस्य अवर्णस्य एकारादेशो भवति, अभ्यासलोपश्च किति लिटि परतः, थलि च सेटि; **अपरराध, अपरेधतुः, अपरेधुः; अपरेधिथ** । हिंसायामिति किम्? **आरराध, आरराधतुः आरराधुः** । अत इत्यनिर्दिष्टोपस्थितं तपरत्वकृत कालविशेषमपास्य असम्भवात् अवर्णमात्रं प्रतिपादयति । अथवा— श्नाभ्यस्तयोरातः (VI 4. 112.) इत्यनुवर्तत इति वा व्याख्येयम् ।

वा जॄभ्रमुत्रसाम् (VI. 4. 124.)—जॄ भ्रमु त्रसु इत्येतेषामतस्थाने एकारादेशो वा भवति, अभ्यासलोपश्च किति लिटि परतः, थलि च सेटि; **जजार, जजरतुः जेरतुः, जजरुः जेरुः; जेरिथ जजरिथ** । भ्रमु—बभ्राम, बभ्रमतुः भ्रेमतुः, बभ्रमुः भ्रेमुः, बभ्रमिथ भ्रेमिथ । त्रसु—तत्रास, त्रेसतुः तत्रसतुः, त्रेसुः तत्रसुः; त्रेसिथ तत्रसिथ । **फणाञ्च**

समानाम् (VI. 4. 125.)—फण गतौ, राजृ दीप्तौ, टु भ्राजृ टु भ्राशृ टु भ्लाशृ दीप्तौ, स्यमु स्वन ध्वन शब्दे इत्यनेषां समानां धातूनामवर्णस्य स्थाने वा एकारादेशो भवति, अभ्यासलोपश्च किति लिटि परतः, थलि च सेटि; **पफाण, पफणतुः फेणतुः, पफणुः फेणुः; पफणिथ फेणिथ**। एवमेव रराज, रेजतु रराजतुः, रेजुः रराजुः; रेजिथ रराजिथ। बभ्राजे भ्रेजे, बभ्राजाते भ्रेजाते, बभ्राजिरे भ्रेजिरे। भ्रेशे भ्रेशाते, भ्रेशिरे; बभ्राशे, बभ्राशाते, बभ्राशिरे। भ्लेशे, भ्लेशाते, भ्लेशिरे; बभ्लाशे, बभ्लाशाते, बभ्लाशिरे। सस्याम, सस्यमतुः स्येमतुः, सस्यमुः स्येमुः; सस्यमिथ स्येमिथ। सस्वान, सस्वनतुः स्वेनतुः, सस्वनुः स्वेनुः; सस्वनिथ स्वेनिथ। समानामिति किम्? **दध्वान, दध्वनतुः, दध्वनुः, दध्वनिथ । न शसददवादिगुणानाम्** (VI. 4. 126.)–शसु हिंसायाम्, दद दाने, इत्येतयोः वकारादीनां च धातूनां गुण इत्येवमादिनिर्वृत्तस्य च योऽकारः तस्य स्थाने एकारादेशो भवति, अभ्यासलोपः **विशशास, विशशसतुः, विशशसुः, विशशसिथ**। दद दाने ददृदे, ददृदाते, ददृदिरे; ददृदिषे। वादीनाम्—टु वमु उद्गिरणे; ववाम ववमतुः, ववमुः; ववमिथ। गुणस्योदाहरणम्—शॄ हिंसायाम्; विशशार, विशशरतुः, विशशरुः; विशशरिथ। एवमेव—निपपार, निपपरतुः, निपपरुः; निपपरिथ। लुलविथ; ननन्द; दध्वसे, सस्रसे; बभ्रसे॥

6. ज्येश्च आदेच इति (VI. 1. 45.) आत्वे प्राप्ते, **न व्यो लिटि** (VI.1.46.)—व्येञो लिटि परतः आकारादेशो न भवति। **लिट्यभ्यासस्योभयेषाम्** (VI. 1. 17)—उभयेषां वच्यादीनां ग्रहिज्यादीनां च लिटि परतोऽभ्यासस्य सम्प्रसारणं भवति। इत्यभ्यासयकारस्य सम्प्रसारणे, सम्प्रसारणाच्च (VI. 1. 108.) इति पूर्वरूपे च कृते, अचो ञ्णिति

(VII. 2. 115.) इति वृद्धिः; आयादेशः; **विव्याय** । द्विर्वचनादिपूर्वमेव कृतसम्प्रसारणस्य द्विर्वचनम्; एरनेकाच इति (VI. 4. 82.) यणादेशः; **विव्यतुः, विव्युः** । **इडत्यर्तिव्ययतीनाम्** (VII. 2. 66.)—अत्ति अर्ति व्ययति इत्येतेषां थलि परतः इडागमो भवति; **विव्ययिथ** । टु वप् बीजसन्ताने; लिटि द्वित्वे, लिट्यभ्यासस्योभयेषाम् (VI. 1. 17) इति सम्प्रसारणं पूर्वरूपत्वञ्च; अत उपधायाः (VII. 2. 116.) इति वृद्धिः; **उवाप** । अपित्सु आदौ सम्प्रसारणं विधाय पश्चाद्द्विर्वचनं ततः सवर्णदीर्घः; **ऊपतुः, ऊपुः; उवप्थ उवपिथ** । **जि** जये; **सन्लिटोर्जेः** (VII. 3. 57.)—जयतेरङ्गस्य सन्लिटोः परतः अभ्यासादुत्तरस्य कवर्गादेशो भवति । स च आदेः परस्य (I. 1. 54) इति परस्य आदेः जकारस्य भवति, वृद्धिः; **जिगाय, जिग्यतुः, जिग्युः; जिगयिथ जिगेथ, जिग्यथुः, जिग्य; जिगाय जिगय, जिग्यिव, जिग्यिम; विजिग्ये, पराजिग्ये** । **ष्मिङ्** ईषद्धसने; संयोगादित्वादियङादेशः; **विसिष्मिये, विसिष्मियाते, विसिष्मियिरे** । क्षि क्षये; चिक्षाय, चिक्षियतुः, चिक्षियुः । एवमेव शिश्राय, शिश्रियतुः, शिश्रियुः । डीङ्—डिड्ये । णीञ्—निनाय, निन्ये । मिङ्—मिग्ये । क्रीड़्—चिक्रीड, अनुचिक्रीडे, सञ्चिक्रीडे, परिचिक्रीडे । गुहू संवरणे; जुगूह, जुगुहतुः, जुगुहुः; उपजुगुहे । गुजि अव्यक्ते शब्दे; जुगुञ्ज, जुगुञ्जतुः, जुगुञ्जुः । इत्यादि ॥

7. **अद्** भक्षणे । **लुङ्सनोर्घस्लृ** (II. 4. 39.) इति वर्तमाने, **लिट्यन्यतरस्याम्** (II. 4. 40.)—लिटि परतोऽदेर्घस्लादेशो भवति अन्यतरस्याम् । कुहोश्चुः (VII. 4. 62.) इति चुत्वम्; अत उप-

धाया: (VII. 2. 116.) इति वृद्धिः; **अघास**। गमहनजनखनघसां लोप. क्ङित्यनङि (VI. 4. 98.) इत्यनेनोपधालोपः; घकारस्य चर्त्वम्; **शासिवसिघसीनाञ्च** (VIII. 3. 60.)—निमित्तादुत्तरस्य शासिवसिघसीनां सकारस्य मूर्धन्यादेशो भवति; **अक्षतुः**, **अक्षुः**। अचस्तास्वत्थल्यनिटो नित्यम् (VII. 2. 61.) इति थलि इटो निषेधः तासौ सत इत्युक्तम्; तेन घस्लादेशस्य तासौ असत्त्वाभावान्न निषेधः; **अघसिथ**। अदेर्घस्लादेशाभावपक्षे, अत आदे: (VII. 4. 70.) इति दीर्घः; **आद**, **आदतुः**, **आदुः**। इडत्त्यर्तिव्ययतीनाम् (VII. 2. 66.) इति नित्यम् इट्; **आदिथ**। **शीङ्**, अधिशिश्ये, अधिशिश्याते, अधिशिश्यिरे॥

8. इतः परं सम्प्रसारणम्। **ब्रूञ्**; ब्रुवो वचिः (II. 4. 53.); द्विर्वचनम्; लिट्यभ्यासस्योभयेषाम् (VI. 1. 17.) इति सम्प्रसारणम्; अत उपधाया: (VII. 2. 116.) इति वृद्धिः; **उवाच**। द्विवचनादौ किति वचिस्वपियजादीनां किति (VI. 1. 15.) इति कृतसम्प्रसारणस्य द्विर्वचनम्; **ऊचतुः**, **ऊचुः**; **उवचिथ उवक्थ**; **ऊचे**। **ञि ष्वप्** शये; द्वित्वसंप्रसारणे; आदेशप्रत्यययो: (VIII. 3. 59.) इति षत्वम्; सुष्वाप, सुषुपतुः, सुषुपुः; सुष्वपिथ सुष्वप्थ। यजादयो नव धातवः। **यज**; इयाज, ईजतुः ईजुः; इयजिथ। इडभावे—व्रश्चभ्रस्जसृजमृजयजराजभ्राजच्छशां षः (VIII. 2. 36.) इति षत्वम्; ष्टुत्वम्; **इयष्ठ**। **ईजे** इत्यादि। **वह** प्रापणे; उवाह, ऊहतुः, ऊहुः; उवहिथ। इडभावे—हो ढः (VIII. 2. 31.) इति ढत्वम्; झषस्तथोर्धोऽधः (VIII. 2. 40.) इति धत्वम्; ष्टुत्वम्; ढो ढे लोपः (VIII. 3. 13.) इति ढकारस्य लोपः; **सहिवहोरोदवर्णस्य** (VI. 3. 112.)—सहि वहि इत्येतयोरवर्णस्य ओकारादेशो भवति ढलोपे; **उवोढ**। **वेञ्**; लिट्यभ्य-

तरस्याम् (II. 4. 40.) इति वर्तमाने, **वेञो वयिः** (II. 4. 41.)— वेञो वयिरादेशो भवति लिटि परतोऽन्यतरस्याम् । इकार उच्चारणार्थः ; द्विर्वचनम्; यकारस्य सम्प्रसारणे प्राप्ते, न सम्प्रसारणे सम्प्रसारणम् (VI. 1. 37.) इति वर्तमाने, **लिटि वयो यः** (VI. 1. 38.)— लिटि परतो वयो यकारस्य सम्प्रसारणं न भवति । इति यकारस्य प्रतिषेधात् वकारस्य सम्प्रसारणम्; **उवाय** । द्विवचनादौ किति ग्रहिज्येत्यादिना (VI. 1. 16.) सम्प्रसारणम्, **ऊयतुः, ऊयुः** । **वश्चास्यान्यतरस्यां किति** (VI. 1. 39.)— अस्य वयो यकारस्य किति लिटि परतो वकारादेशो भवति अन्यतरस्याम्; **ऊवतुः, ऊवुः** । **ऊये, ऊयाते, ऊयिरे; ऊवे, ऊवाते, ऊविरे** । यदा वेञो वयिरादेशो न भवति, तदा **न सम्प्रसारणे सम्प्रसारणम्** (VI. 1. 37.) इति वर्तमाने, **वेञः** (VI. 1. 40.)— वेञ् तन्तुसन्ताने इत्यस्य धातोः लिटि परतः सम्प्रसारणं न भवति । आदेच उपदेशेऽशिति (VI. 1. 45.) इत्यात्वम् । द्वित्वम्; अभ्यासकार्यं च । **आत औ णलः** (VII. 1. 34.)— आकारान्तादङ्गादुत्तरस्य णल औकारादेशो भवति । इत्यौकारादेशः; वृद्धिरेचि इति वृद्धिः; **ववौ** । **आतो लोप इटि च** (VI. 4. 64.)— इटि अजादावार्धधातुके क्ङिति परतः आकारस्य लोपो भवति; **ववतुः, ववुः** । इट्पक्षे **वविथ**; अन्यथा **ववाथ** । **ववे, ववाते, वविरे** । **ह्वेञ्**; आत्वम्; **अभ्यस्तस्य च** (VI. 1. 33.)— ह्व इत्यनुवर्तते; सम्प्रसारणमित्येव; अभ्यस्तस्य कारणं च यो ह्वयतिः तस्य द्विर्वचनात् प्रागेव सम्प्रसारणं भवति । ततो द्वित्वम् अभ्यासकार्यं च; **जुहाव** । उवङादेशः; **जुहुवतुः, जुहुवुः**; जुहविथ जुहोथ, जुहुवथुः, जुहुव; **जुहुवे** । **वद्**; उवाद, ऊदतुः, ऊदुः । **वस** निवासे; **उवास**;

शासिवसिघसीनाञ्च (VIII. 3. 60.) इति षत्वम्; **ऊषतुः**, **ऊषुः**; उवसिथ उवस्थ । **टु ओ श्वि** गतिवृद्ध्योः; विभाषा श्वेः (VI. 1. 30.)—लिटि परतः श्वयतेर्धातोर्विभाषा सम्प्रसारणं भवति; **शुशाव**, **शुशुवतुः**, **शुशुवुः**; **शुशविथ** । यदा सम्प्रसारणन्न भवति तदा **शिश्वाय**, **शिश्वियतुः**, **शिश्वियुः**, **शिश्वयिथ** । **ग्रह**; ग्रहिज्येत्यादिना (VI. 1. 16.) सम्प्रसारणम्; **जग्राह**, **जगृहतुः**, **जगृहुः**; **जगृह** । **ज्या**; द्विर्वचनम्, लिट्यभ्यासस्योभयेषाम् (VI. 1. 17.) इति सम्प्रसारणम्, पूर्वरूपत्वम्; आत औ णल. (VII. 1. 34.) इति औकारः; वृद्धिः; **जिज्यौ** । कृतसम्प्रसारणस्य द्विर्वचनम्; एरनेकाच इत्यादिना (VI. 4. 82.) यणादेशः, **जिज्यतुः**, **जिज्युः** । थलि—आतो लोप इटि च (VI. 4. 64.) इत्याकारलोपः; **जिज्यिथ** **जिज्याथ** । **व्यध** ताडने; विव्याध, विव्यधतुः, विव्यधुः; विव्यधिथ विव्यत्थ । **वश**; उवाश, ऊशतुः, ऊशुः; उवशिथ । **व्यच**; **विव्याच**, **विविचतुः**, **विविचुः**; **विव्यचिथ** । **ओ व्रश्चू** छेदने; द्विर्वचनम्; लिट्यभ्यासस्योभयेषाम् (VI. 1. 17.) इति सम्प्रसारणम्; पूर्वरूपत्वम्; उरत् (VII. 4. 66.) इति ऋकारस्य अत्वम्; हलादिश्शेषः; **वव्रश्च** । अत्र संयोगान्तत्वात् किस्वाभाव; अतस्सम्प्रसारण न भवति । एवमुत्तरयोरपि कित्त्वाभावः संयोगान्तत्वात्; **वव्रश्चतुः**, **वव्रश्चिथ** । इडभावे—व्रश्चभ्रस्जसृजमृजयजराजभ्राजच्छशां षः (VIII. 2. 36.) इति षत्वम्; ष्टुत्वम्, **वव्रष्ठ** । **प्रच्छ**; पप्रच्छ, पप्रच्छतुः, पप्रच्छुः; पप्रच्छिथ । इडभावे पूर्ववत् षत्वष्टुत्वे; पप्रष्ठ । आङ्पूर्वः;

आपप्रच्छे । भ्रस्जेः श्चुत्वेन सस्य शः, जश्त्वेन शस्य जः ; द्विर्वचनादि ; **बभ्रज्ज** । सयोगान्तत्वात् कित्वाभावः ; **बभ्रज्जतुः, बभ्रज्जुः; बभ्रज्जिथ बभ्रष्ठ** । **भ्रस्जो रोपधयो रमन्यतरस्याम्** (VI. 4. 47)—भ्रस्जो रोपधयो रेफोपधयोः निवृत्तिर्भवति रमागमश्चार्धधातुके परतोऽन्यतरस्याम् । रोपधयोरिति स्थानषष्ठीनिर्देशस्य तयोर्निवृत्तिरेव प्रयोजनं मित्त्वाच्चायमन्त्यात्परो रमागमः, तत्र तु **बभर्ज, बभर्जिथ** । **बभ्रज्जे, बभ्रज्जाते, बभ्रज्जिरे, बभर्जे, बभर्जाते, बभर्जिरे** । **द्युत** दीप्तौ ; **द्युतिस्वाप्योस्सम्प्रसारणम्** (VII. 4. 67.)—द्युति स्वापि इत्येतयोरभ्यासस्य सम्प्रसारणं भवति । हलादिशेषापवादः ; **दिद्युते, दिद्युताते, दिद्युतिरे** । **व्यथ** भयसञ्चलनयोः ; **व्यथो लिटि** (VII. 4. 68)—व्यथो लिटि परतोऽभ्यासस्य सम्प्रसारणं भवति । हलादिशेषः ; **विव्यथे, विव्यथाते, विव्यथिरे** ॥

9. अथोपधालोपो वक्ष्यते । **गम्लृ** गतौ ; **जगाम** । **गमहनजनखनघसां लोपः क्ङित्यनङि** (VI. 4. 98.)—अङ्वर्जितेऽजादौ क्ङिति प्रत्यये परतः गमादीनामुपधाया लोपः, **जग्मतुः, जग्मुः** । **जगमिथ** ; इडभावपक्षे **जगन्थ** । **हन्** ; लिटि उपधावृद्धिः ; **हो हन्तेर्ञ्णिन्नेषु** (VII. 3. 54.) कुत्वम् ; हलादिशेषः ; **कुहोश्चुः** (VII. 4. 62.) इति चुत्वम् ; अभ्यासे चर्च (VIII. 4. 54.) इति जश्त्वम् ; **जघान** । द्विर्वचनादौ द्विर्वचनम् ; उपधालोपः ; नकारपरत्वात् कुत्वम् ; **जघ्नतुः, जघ्नुः** । **अभ्यासाच्च** (VII. 3. 55.)—अभ्यासादुत्तरस्य हन्तेर्धातोः

हकारस्य कवर्गादेशो भवति; जघनिथ जघन्थ। **जन** जनने; परस्मैपदी जौहोत्यादिकः; **जजान**। उपधालोपः; चुत्वम्; **जज्ञतुः**, **जज्ञुः**। **जनी** प्रादुर्भावे; दैवादिक आत्मनेपदी; **जज्ञे**, **जज्ञाते**, **जज्ञिरे**। **खन** अवदारणे, **चखान**; उपधालोपः; **चख्नतुः**, **चख्नुः**। थलि: प्राग्वत् ॥

10 **चक्षिङ्**; **चक्षिङः ख्याञ्** (II 4. 54.) इति वर्तमाने, **वा लिटि** (II. 4. 55.)—लिड्विषये चक्षिङः ख्याञादेशो वा भवति। आत औ णलः इति औकारादेशः; वृद्धिरेचि इति वृद्धिः; **आचख्यौ**। आतो लोप इटि च (VI. 4. 64) इत्याकारलोपः, **आचख्यतुः**, **आचख्युः** **आचख्याथ** **आचख्यिथ**। **आचख्ये**, **आचख्याते**, **आचख्यिरे**; स्थानिवद्भावान्नित्यमात्मनेपदं न भवति ञकारानुबन्धसामर्थ्यात्। यदा चक्षिङः ख्याञादेशो न भवति तदा—आचचक्षे, आचचक्षाते, आचचक्षिरे। **इण्** गतौ, अचो ञ्णिति (VII. 2. 115.) इति वृद्धिः; द्विर्वचनम्; ह्रस्वः (VII. 4. 59.); अभ्यासस्यासवर्णे (VI. 4. 78.) इति इयङादेशः **इयाय**। द्विवचनादौ द्वित्वम्; इणो यण् (VI. 4. 81) इति यणादेशः; **दीर्घ इणः किति** (VII. 4. 69.)—इणोऽभ्यासस्य दीर्घो भवति किति लिटि परतः; **ईयतुः**, **ईयुः**। धातोर्गुणः; अभ्यासस्येयङादेशः; **इययिथ**; इडभावे—**इयेथ**। एवमेव ईयथुः, ईय; इयाय इयय, ईयिव, ईयिम; इति भवन्ति। **इङ्** अध्ययने; **गाङ् लिटि** (II. 4. 49.)—इङो गाङादेशो भवति लिटि परतः। **ङकारो गाङ्कुटादिभ्योऽञ्णिन्ङित्** (I. 2. 1.) इति विशेषणार्थः;

आतो लोप इटि च इत्याकारलोपः; अधिपूर्वः; **अधिजगे, अधिजगाते, अधिजगिरे**; **अधिजगिषे, अधिजगाथे** । **इक्** स्मरणे; अधिपूर्वः; अभ्यासस्येयङादेशः, सवर्णदीर्घः; **अधीयाय**; इयङादेशः—अधीयतुः, अधीयुः; **अधीययिथ अधीयेथ** । **या** प्रापणे; आत औ णलः (VII. 1. 34.) इत्यौकारादेशः; वृद्धिः; **ययौ** । आतो लोप इटि च इत्याकारलोपः; **ययतुः, ययुः** । ऋतो भारद्वाजस्य (VII. 2. 63.) इति नियमात् पक्षे इट्; ययिथ ययाथ, ययथुः, यय; ययौ, ययिव, ययिम ।

वा गतिगन्धनयोः; ववौ, ववतुः, ववुः । **ष्ठा** गतिनिवृत्तौ; द्विर्वचनम्; **शर्पूर्वाः खयः** (VII. 4. 61.)—अभ्यासस्य शर्पूर्वाः खयः शिष्यन्ते अन्ये हलः लुप्यन्ते; अभ्यासे चर्च (VIII. 4. 54.) इति थस्य तः; आत औ णलः (VII. 1. 34.) इत्यौत्वम्; वृद्धिः; **तस्थौ, तस्थतुः, तस्थुः**; **तस्थिथ तस्थाथ, तस्थथुः, तस्थ; तस्थौ, तस्थिव, तस्थिम** । **ग्लै**; आदेच उपदेशेऽशिति इत्यात्वम्; द्विर्वचनम्; हलादिश्शेषः; कुहोश्चुरिति गस्य जः; **जग्लौ, जग्लतुः, जग्लुः** । **म्लै** हर्षक्षये; मम्लौ, मम्लतुः, मम्लुः । **वच** परिभाषणे; उवाच, ऊचतुः, ऊचुः ॥

11. **उषविदजागृभ्योऽन्यतरस्याम्** (III. 1. 38.)—उष दाहे, विद ज्ञाने, जागृ निद्राक्षये, इत्येतेषां लिट्याम्प्रत्ययो भवति । आमः (II. 4. 81.) इति लिटो लुक् । कृञ्चानुप्रयुज्यते लिटि (III. 1. 40.) इति लिडन्तकृञोऽनुप्रयोगः । **विद्—विदाञ्चकार, विदाञ्चक्रतुः, विदाञ्चक्रुः**; आमभावपक्षे—**विवेद, विविदतुः,**

बिभिदुः ; बिभेदिथ । **जागृ**—**जागराञ्चकार**, आमभावे—**जजागार** । जाग्रोऽविचिण्णल्ङित्सु (VII. 3. 85) इति गुणः ; **जजागरतुः** इत्यादि । **अस** भुवि ; अस्तेर्भूः (II. 4. 52)—आर्धधातुके विषये अस्तेर्भूभावो भवति ; **बभूव** । **मृजू** ; मृजेर्वृद्धिः (VII. 2. 114.) इति वृद्धिः ; **ममार्ज** । मृजेरजादौ सङ्क्रमे विभाषा वृद्धिरिष्यते (भा.) इति अजादौ वा वृद्धिः, **ममार्जतु ममृजतुः, ममार्जुः ममृजुः ; ममार्जिथ ममार्ष्ठ** । **भी-ह्री-भृ-हुवां श्लुवच्च** (III. 1. 39.)—ञिभी भये, ह्री लज्जायाम्, डुभृञ् धारणपोषणयोः, हु दानादनयोः, इत्येतेभ्यो धातुभ्यो लिटि परतः आम्प्रत्ययो भवत्यन्यतरस्याम्, श्लाविव चास्मिन् कार्यं भवति । द्विर्वचनमित्वञ्च । **भी**—**बिभयाञ्चकार** ; आमभावपक्षे—**बिभाय** । **ह्री**—**जिह्रयाञ्चकार** ; आमभावे—**जिह्राय** । **भृ**—**बिभराञ्चकार**, आमभावे—**बभार** । **हु** ; गुणावादेशौ ; **जुहवाञ्चकार** ; आमभावे—**जुहाव** । द्विवचनादौ आमभावे उवङादेशः ; **जुहुवतु**, **जुहुवुः** । अचस्तास्वत्थल्यनिटो नित्यम् (VII. 2. 61) इति प्रतिषेधे कृते, ऋतो भारद्वाजस्य (VII. 2. 63) इति थलि इडागमो विकल्पेन ; **जुहविथ** । पक्षे **जुहोथ** ॥

12. **ओ हाङ्** गतौ ; आतो लोप इटि च (VI. 4. 64.) इत्याकारलोपः ; **जहे, जहाते, जहिरे** । **डु दाञ्** दाने आत औ णलः (VII. 1. 34.) इत्यौत्वम् ; **ददौ** । इटि आकारलोपः—**ददिथ** । इडभावे—**ददाथ** । आत्मनेपदे—**ददे** । **ओ हाक्** त्यागे ; **जहौ, जहतुः**,

जहुः, जहिथ जहाथ, जहथुः, जह । **हृञ्** हरणे ; अचो ञ्णिति (VII. 2. 115.) इति वृद्धिः ; रपरत्वम् ; ह्रस्वः (VII. 4. 59.) इति ह्रस्वत्वम् ; हलादिश्शेषः (VII. 4. 60.), कुहोश्चुः (VII. 4. 62.) इति चुत्वम्, जश्त्वम् : **जहार, जह्रतु, जह्रु** । ऋतो भारद्वाजस्य (VII. 2. 63.) इति ऋदन्तस्यैवोक्त नियमादत्र इट्प्रतिषेधः— **जहर्थ ; जह्रथु, जह्र** । क्रादिनियमान्नित्यमिट्, **जहार जहर, जह्रिव, जह्रिम** । **दीङ्** क्षये, **दीङो युडचि क्ङिति** (VI. 4. 63.)—दीङो युडागमो भवत्यजादौ क्ङिति प्रत्यये परतः । दीङ इति पञ्चमीनिर्देशवशादेव प्रत्ययस्य युडागम ; विधानसामर्थ्यादेरनेकाच् इत्यादिना यणादेशे कर्तव्ये युडागमस्यासिद्धत्वं न भवति, **वुग्युटावुवङ्यणोस्सिद्धौ वक्तव्यौ** (वा. VI. 4. 22.) इति वचनाद्वा—**उपदिदीये, उपदिदीयाते, उपदिदीयिरे : उपदिदीयिषे** । **देङ्** रक्षणे ; **दयतेर्दिगि लिटि** (VII. 4. 9.)—दयतेरङ्गस्य दिग्यादेशो भवति लिटि । **दिग्यादेशेन द्विर्वचनस्य बाधनमिष्यते** (भा. इ.) इति वचनात् द्विर्वचनं न भवति । एरनेकाच इति यणादेशः; **अवदिग्ये, अवदिग्याते, अवदिग्यिरे** । **तृप** प्रीणने, **ततर्प, ततृपतुः, ततृपुः** । **रधादिभ्यश्च** (VII. 2. 45.)—रध् नश् तृप् दृप् द्रुह् मुह् ष्णुह् ष्णिह् इत्येभ्यो धातुभ्यो वलाद्यार्धधातुकस्य वा इडागमो भवति; **ततर्पिथ** । इडभावे, **अनुदात्तस्य चर्दुपधस्यान्यतरस्याम्** (VI. 1.59.)— उपदेशे योऽनुदात्त ऋदुपधस्तस्य अम् वा झलादौ अकिति परतः; **तत्रप्थ** ।

अमागमाभावपक्षे **ततर्प्थ** । **नश** ; ननाश ; इटि थलि एत्वाभ्यास-लोपौ—**नेशिथ** । इडभावे, **मस्जिनशोर्झलि** (VII. 1. 60.)—एतयोः नुमागमो भवति झलि ; षत्वष्टुत्वे ; **ननंष्ठ** । **मस्ज** ; अत्र मस्जे-रन्त्यात्पूर्वो नुम् (वा.)—**ममङ्क्थ ममज्जिथ** । **सृज** ; **विभाषा सृजिदृशोः** (VII. 2. 65.)—आभ्यां थल इड्वा स्यात् ; **ससर्जिथ** । इडभावे, **सृजिदृशोर्झल्यमकिति** (VI. 1. 58.)—अनयोरमागमस्स्यात् झलादौ, न तु किति । षत्वष्टुत्वे ; **सस्रष्ठ** । **दृश** ; **ददर्शिथ दद्रष्ठ** । **स्वृ** शब्दोपतापयोः ; शब्दविषये तु पूर्वविप्रतिषेधेन वृद्धिरिष्यते ; **सस्वार** । अन्यत्र, **ऋतश्च संयोगादे-र्गुणः** (VII 4. 10)—संयोगादेः ऋकारान्तस्य गुणो भवति लिटि परतः । प्रतिषेधविषयस्यारम्भः ; **सस्वरतुः, सस्वरुः ; सस्वर्थ सस्वरिथ, सस्वरथुः, सस्वर ; सस्वार सस्वर, सस्वरिव, सस्वरिम** । स्वरतिसूतिसूयतिधूञूदितो वा—इति थलि वेट् ; अन्यत्र नित्यमिट् । **ध्वृ** हूर्च्छने ; **दध्वार, दध्वरतुः, दध्वरुः** । **स्मृ** चिन्तायाम् ; **सस्मार ; सस्मर्थ** । **ह्वृ** कौटिल्ये ; **जह्वार** । **गॄ** निगरणे ; वृद्धिविषये तु वृद्धिरेवेष्यते इत्वोत्वाभ्यां पूर्वविप्रतिषेधेन ; **निजगार** । **ऋच्छत्यॄताम्** (VII. 4. 11.) इति गुणः ; **निजगरतुः, निजगरुः, निजगरिथ** । अचि विभाषा इति लत्वम् ; **निजगाल** ॥

13. **दिवु** क्रीडादौ ; पुगन्तेति गुणः, **दिदेव, दिदिवतुः, दिदिवुः ; दिदेविथ, दिदिवथुः** । **षूङ्** प्राणिप्रसवे ; **सुषुवे, सुषुवाते, सुषुविरे ; सुषुविषे, सुषुवाथे** । विभाषेटः (VIII. 3. 79.) इति वा ढत्वम् ;

सुषुविदे सुषुविध्वे । **णह** बन्धने; **ननाह** । अत एकहल्मध्येऽनादेशादेर्लिटि (VI. 4. 120.) इति एत्वाभ्यासलोपौ; **नेहतुः, नेहुः** । नहो धः (VIII. 2. 34.) इति धत्वम्; **ननद्ध** । पक्षे इट्; **नेहिथ** । आत्मनेभाषायां **नेहे** । **षुञ्** अभिषवे; **अभिषुषाव; अभिषुषविथ अभिषुषोथ** । **अशू** व्याप्तौ, अत आदेः (VII. 4. 70.) इति दीर्घे । **तस्मान्नुड्द्विहलः** (VII. 4. 71.) इति वर्तमाने, **अश्नोतेश्च** (VII. 4. 72.)—अश्नोतेरङ्गस्य दीर्घीभूतादभ्यासादुत्तरस्य नुडागमो भवति लिटि परतः; **आनशे** । विपूर्वः; यणादेशः; **व्यानशे, व्यानशाते, व्यानशिरे, व्यानशिषे व्यानक्षे; व्यानशिध्वे व्यानड्ढ्वे** । **चिञ्** चयने; **सन्लिटोर्जेः** (VII. 3. 57.) इति वर्तमाने, **विभाषा चेः** (VII. 3. 58.)—चिनोतेरङ्गस्याभ्यासादुत्तरस्य विभाषा कवर्गादेशो भवति सन्लिटोः परतः; **चिकाय चिचाय; चिक्ये चिच्ये** । **तुद**—**तुतोद, तुतुदतुः, तुतुदुः; तुतोदिथ** । **मृङ्** प्राणत्यागे; म्रियतेर्लुङ्लिङोश्च (I. 3. 61.) इति नियमादन्यत्र परस्मैपदम्; अचो ञ्णिति (VII. 3. 115.) इति वृद्धिः; **ममार** । ऋतो भारद्वाजस्य (VII. 2. 63.) इति इट्प्रतिषेधः; **ममर्थ** । **मुच्**; **मुमोच** । **रुधिर्**; पुगन्तेति गुणः; **रुरोध, रुरुधतुः, रुरुधुः; रुरोधिथ** । **भुज**—**बुभुजे** । **युजिर्**—**युयोज; युयुजे** । **तनु**—**ततान; तेने** । **मनु**-**मेने** । मिद्ध सत्यारम्भो नियमार्थ.—कादय एवानिटः ततोऽन्ये सेटः इति । **कृञ्**; कृञोश्चः (VII. 4. 62.)

इति चुत्वम् । कादित्वादिडभावः; गुणः; **चकर्थ; चक्रे** । तथान्येऽपि कादयः । **सृ** गतौ; **ससार; ससर्थ** । **डु भृञ्** धारणपोषणयोः; औणादिकभृञोऽपि रूपं समानम्; **बभर्थ; बभ्रे** । **वृञ्** वरणे, **ववर्थ; वव्रे** । **ष्टुञ्** स्तुतौ, **तुष्टोथ, तुष्टुवे** । **द्रु** गतौ; **दुद्राव, दुद्रोथ** । **श्रु** श्रवणे; **शुश्राव; शुश्रोथ** । **स्रु** गतौ, **सुस्राव, सुस्रोथ** । कृञः सम्पूर्वत्वे, अडभ्यासव्यवायेऽपि (VI. 1. 136.) इति वर्तमाने, सम्पर्युपेभ्यः करोतौ भूषणे (VI. 1. 137.) इति सुटि, ऋतश्च संयोगादेर्गुणः (VII. 4. 10) इत्यत्र, **संयोगादेर्गुणविधाने संयोगोपधग्रहणं कर्तव्यं कृञर्थम्** (वा VII. 4. 10.), इति संयोगोपधस्यापि **तन्मध्यपातितस्तद्ग्रहणेन गृह्यते** (परि. 91.) इति अङ्गत्वेन गुणे — **सञ्चस्करतुः; सञ्चस्करे** । क्रादिनियमे — **कृञोऽसुट इति वक्तव्यम्** (वा. VII. 2. 13.); **ऋतो भारद्वाजस्य — इत्येतदप्यसुट एवेष्यते** (वा. VII. 2. 13.); इति **सञ्चस्करिथ** । विभाषेटः (VIII. 3. 79.) इति वा ढत्वम्; **सञ्चस्करिढ्वे सञ्चस्करिध्वे** । **क्री**; चुत्वम्; **चिक्राय; चिक्रयिथ चिक्रेथ; चिक्रिये** । **वह्** गमस्तौ; **वव्रे** ; कादित्वादिडभावः; **ववृषे** । इणः षीध्वंलुङ्लिटां धोऽङ्गात् (VIII. 3. 78) इति नित्यं ढत्वम्; **ववृढ्वे** । **ग्रह्**; अभ्यासस्य सम्प्रसारणम्; **अनुजग्राह**; ग्रहिज्यादिना सम्प्रसारणम्; **अनुजगृहतुः, अनुजगृहुः; अनुजगृहे** ॥

14. कास्प्रत्ययादाममन्त्रे लिटि (III. 1. 35.)— कास् शब्दकुत्सायाम् इत्येतस्मात् प्रत्ययान्तेभ्यो धातुभ्यश्च आमप्रत्ययो

भवति लिटि परतः अमन्त्रविषये । अकारोऽत्र मित्त्वप्रतिषेधार्थं कल्प्यः । **शाकन्ध्वादिषु पररूपं वक्तव्यम्** (वा. VI. 1. 94.) इति सूत्रे पररूपत्वम्; **कासाञ्चक्रे** । प्रत्ययान्तेभ्यः आयप्रत्ययान्तादाम्प्रत्ययः; अतो लोपः (VI. 4. 48) इत्यलोपः; **गोपायाञ्चकार** । **आयादय आर्धधातुके वा**(III. 1. 31.)—आर्धधातुके परतः आय ईय णिङ् इत्येते वा भवन्ति । इति आयप्रत्ययस्य पाक्षिकत्वात् आयप्रत्ययाभावपक्षे— **जुगोप, जुगुपतुः, जुगुपुः; जुगोपिथ जुगोप्थ । चुर** स्तेये; णिचि लिटि, **अयामन्ताल्वाय्येत्न्विष्णुषु**(VI.4.55.)—आम् अन्त आलु आय्य इत्नु इष्णु इत्येतेषु परतः णेरयादेशो भवति । णिलोपापवादः; नेति वक्तव्ये अयादेशग्रहणमुत्तरार्थम्; **चोरयाञ्चकार, चोरयाञ्चक्रे; चोरयाम्बभूव; चोरयामास** । पालयांचकार, पालयांचक्रे, पालयाम्बभूव, पालयामास । अर्चयांचक्रे, अर्चयाम्बभूव, अर्चयामास । इत्यादि सर्वमूह्यम् । अमन्त्र इति किम्? कृष्णो **नोनाव**; अत्र नोनाव इति णुधातो यङ्लुगन्तस्यापि लिटि कृते, प्रत्ययलक्षणेन यङ्लुगन्तस्यापि प्रत्ययान्तत्वात् आम्प्रत्यये प्राप्ते, मन्त्रविषयत्वादमन्त्र इति प्रतिषेधान्न भवति; ततस्तिबादिकार्यम् । **कास्यनेकाच इति वक्तव्यं चुलुम्पाद्यर्थम्** (वा. III. 1. 35.)—इति **चुलुम्पाञ्चकार, दरिद्राञ्चकार** । आत औ णलः (VII. 1. 34.) इत्यत्र ओकारे विधातव्ये औकारविधानं दरिद्रातेरार्धधातुके लोपो वक्तव्यः (वा. VI. 4. 114.) इत्यालोपेऽपि औकारस्य श्रवणार्थम्; तेन **ददरिद्रौ** इत्यपि भवति । चुलुम्पतेर्धातुष्वपठितस्यापि कात्यायनवचनप्रामाण्यात् धातुत्वं वेदितव्यम् ।

आमोऽमित्त्वमदन्तत्वाद्गुणत्वं विदेस्तथा ।

आस्कासोरांविधानाच्च पररूपं कृतं तथा ॥

आमन्तत्वपक्षमाश्रित्योत्तरार्धेन आम्प्रत्ययस्य वैयर्थ्यं दर्शयति आस्कासोरिति॥

इति लिट्प्रकरणम् ॥

अथ लुङ्प्रकरणम् ॥

1. भूते (III.2.84.) इति वर्तमाने, **लुङ्** (III.2.110.)—भूतार्थे वर्तमानाद्धातोर्लुङ्प्रत्ययो भवति । **भू** सत्तायाम् ; धातुसंज्ञायां, **माङि लुङ्** (III.3.175.)—माङ्युपपदे धातोर्लुङ् प्रत्ययो भवति । **स्मोत्तरे लङ् च** (III.3.176.)—स्मशब्दसहिते माङ्युपपदे लङ्प्रत्ययो भवति चकाराल्लुङ् च । भू+लुङ् इति स्थिते, लङ्वदडादिकार्यम् । **च्लि लुङि** (III.1.43)—धातोः च्लिप्रत्ययो भवति लुङि परतः। शपोऽपवादः; इकार उच्चारणार्थः, चकारः स्वरार्थः । **च्लेः सिच्** (III.1.44.)—च्लिप्रत्ययस्य सिच् इत्ययमादेशो भवति । पूर्ववदनुबन्धलोपः। **गाति-स्था-घु-पा-भूभ्यः सिचः परस्मैपदेषु** (II.4.77.)—गाति स्था घु पा भू इत्येतेभ्यः परस्य सिचो लुग्भवति परस्मैपदेषु परतः । गापोर्ग्रहणेन इण्पिबत्योर्ग्रहणं, न गायतेः पातेश्च; अतस्तयोस्सिचो लुग्न भवति; अगासीत्, अपासीत् । इतश्च इति तिपः इकारलोपः। इति अभू+त् इति जाते, गुणे प्राप्ते, **नाभ्यस्तस्याचि पिति सार्वधातुके** इति वर्तमाने, **भूसुवोस्तिङि** (VII.3.88.)—भू सू इत्येतयोः तिङि सार्वधातुके परतः गुणो न भवति । **अभूत्, अभूताम्** । भुवो वुग्लुङ्लिटोः इति वुगागमः । अत्र असिद्धवदत्राभात् (VI.4.22.) इति वुगागमस्य असिद्धतया

उवङि प्राप्ते, भुवुग्युटावुवङ्यणोस्सिद्धौ वक्तव्यौ (वा. VI. 4. 22.) इति वचनादसिद्धत्वं न भवति; **अभूवन्; अभूः, अभूतम्, अभूत; अभूवम्, अभूव, अभूम** । **एध**; आर्धधातुकस्येड्वलादेः (VII. 2. 35.) इति इडागमः; आट्; वृद्धिश्च; षत्वष्टुत्वे; **ऐधिष्ट, ऐधिषाताम्, ऐधिषत; ऐधिष्ठाः, ऐधिषाथाम्** । **रात्सस्य** (VIII. 2. 24.) इत्यनुवर्तमाने, **धि च** (VIII. 2. 25.)—धकारादौ प्रत्यये सकारस्य लोपो भवति; **ऐधिढ्वम्** । **ऐधिषि, ऐधिष्वहि, ऐधिष्महि** । **न माङ्योगे** (VI. 4.74)—लुङ्लङ्लृङ्क्षु परतो यदुक्तम् अडागम आडागमश्च यथायथम्, तत् माङ्योगे न भवति । तदिहेदानीं स्पष्टार्थं मध्ये भवान्शब्दः प्रयुज्यते; **मा भवानेधिष्ट, मा स्म भवानेधिष्ट** । इत्यादि सर्वमूह्यम् ॥

2. **डु पचष्** पाके; **सिचि वृद्धिः परस्मैपदेषु** (VII. 2. 1.) इति वर्तमाने, **वदव्रजहलन्तस्याचः** (VII. 2. 3.)—वदव्रजोर्हलन्तानामचः स्थाने वृद्धिर्भवति परस्मैपदपरसिचि परतः । **अस्तिसिचोऽपृक्ते** (VII. 3. 96)—अस्तेरङ्गात्सिजन्ताच्चाङ्गादुत्तरस्यापृक्तस्य पित्सार्वधातुकस्य ईडागमो भवति । चोः कुः इति कुत्वम्; आदेशप्रत्यययोः इति षत्वम्; **अपाक्षीत्** । **झलो झलि** (VIII. 2. 26.)—झल उत्तरस्य सकारस्य लोपो भवति झलि परतः; **अपाक्ताम्** । सिजभ्यस्तविदिभ्यश्च (III. 4. 109.) इति झेर्जुसादेशो भवति; **अपाक्षीः, अपाक्तम्, अपाक्त; अपाक्षम्, अपाक्ष्व, अपाक्ष्म** । आत्मनेपदे—**अपक्त, अपक्षाताम्, अपक्षत; अपक्थाः, अपक्षाथाम्, अपग्ध्वम्; अपक्षि, अपक्ष्वहि, अपक्ष्महि** ॥

3. **वस** निवासे । **सस्स्यार्धधातुके** (VII. 4. 49)—सः सि इति पदच्छेदः; सकारान्तस्याङ्गस्य तकारादेशो भवति आर्धधातुके परतः ।

पूर्ववद्वृद्धिः ; सिच ईडागमश्च ; **अवात्सीत्**, **अवात्ताम्**, **अवात्सुः** ; **अवात्सीः**, **अवात्तम्**, **अवात्त**; **अवात्सम्**, **अवात्स्व**, **अवात्स्म**। **वह्** ; वदव्रजहलन्तस्याचः (VII. 2. 3.) इति हलन्तलक्षणा वृद्धिः ; पश्चात् घत्वढत्वकत्वानि; ढत्वादीनां पूर्वत्रासिद्धम् (VIII. 2. 1.) इति असिद्धत्वात् षत्वम् ; **अवाक्षीत्** । द्विवचनेऽप्यादौ वृद्धिः; ततस्सलोपढत्वधत्वष्टुत्वढलोपेषु कृतेषु, **सहिवहोरोदवर्णस्य** (VI 3 112.) —सहि वहि इत्येतयोरवर्णस्य ओकारादेशो भवति । इत्योत्वम् ; पुनर्वृद्धिर्न भवति कृतार्थत्वात्—**अवोढाम्**, **अवाक्षुः**; **अवाक्षीः**, **अवोढम्**, **अवोढ** ; **अवाक्षम्**, **अवाक्ष्व**, **अवाक्ष्म** । आत्मनेभाषायाम्—**अवोढ**; षढोः कस्सि (VIII. 3. 41.) इति कत्वम्—**अवक्षाताम्**, **अवक्षत**; **अवोढाः**, **अवक्षाथाम्**, **अवोढ्वम्**, **अवक्षि**, **अवक्ष्वहि**, **अवक्ष्महि** । **भिदिर्** इति धातो—**अभैत्सीत्**, **अभैत्ताम्**, **अभैत्सुः**। आत्मनेपदे अडादौ कृते, **इको झल्** (I 2. 9.), **हलन्ताच्च** (I.2. 10.), इति वर्तमाने, **लिङ्सिचावात्मनेपदेषु**(I. 2. 11.)—इक्समीपाद्धलः परौ झलादी लिङ् सिच् एतौ कितौ स्त । इति कित्वाच्च गुणः; **अभित्त**, **अभित्साताम्**, **अभित्सत** । इरित्वात् पक्षे परस्मैपदे, **अस्यतिवक्तिख्यातिभ्योऽङ्** (III. 1. 52.) इति वर्तमाने, **इरितो वा** (III. 1. 57.)—इरितो धातोः परस्य च्लेः अङादेशो वा भवति । सिचोऽपवादः ; **अभिदत्**, **अभिदताम्**, **अभिदन्** । **छिदिर्** इत्यस्य—**अच्छैत्सीत्**, **अच्छैत्ताम्**, **अच्छैत्सुः**। अत्रापि इरित्वात् पक्षे वा अङ् : **अच्छिदत्**, **अच्छिदताम्**, **अच्छिदन्**। आत्मनेपदे पूर्ववत् कित्वाच्च गुणः ; **अच्छित्त**, **अच्छित्साताम्**,

अच्छृत्सत। **तृप** प्रीणने ; **स्पृशमृशकृषतृपदृपां सिज्वा वाच्यः** (वा. III. 1. 44.) इति सिचि, रधादिभ्यश्च (VII. 2. 45.) इति इट्पक्षे, वदव्रजहलन्तस्याचः (VII. 2. 3.) इति वृद्धौ प्राप्तायां, **नेटि** (VI. 2. 4.)—इडादौ सिचि हलन्तस्य वृद्धिर्न भवति। गुणः। अतर्प्+इ+स्+ईत् इति स्थिते, **इट ईटि** (VIII. 2. 28.)—इट उत्तरस्य सिचो लोप ईटि परतः। इति सिचो लोपे सवर्णदीर्घे कर्तव्ये, पूर्वत्रासिद्धम् (VIII. 2. 1.) इत्यसिद्धत्वे सिज्लोपस्य प्राप्ते, **सिज्लोप एकादेशे सिद्धो वक्तव्यः** (वा. VIII. 2. 3.) इति असिद्धत्वं न भवति, **अतर्पीत्**, **अतर्पिष्टाम्**, **अतर्पिषुः**; इत्यादि।

रधिर्नशिस्तृपिर्दृपी द्रुहिर्मुहिष्णुहिष्णिहा।
रधादयोऽमी पठिता दिवादिष्वत्र कृत्स्नशः॥

सिचि इडभावे, अनुदात्तस्य चर्दुपधस्यान्यतरस्याम् (VI. 1. 59.) इति अमागमपक्षे—**अत्राप्सीत्**, **अत्राप्ताम्**, **अत्राप्सुः**। तदभावे—**अताप्सीत्**, **अताप्ताम्**, **अताप्सुः**। उभयत्र वदव्रजहलन्तस्याचः (VII. 2. 3.) इति वृद्धिः। सिजभावे, **पुषादिद्युताद्यॢदितः परस्मैपदेषु** (III. 1. 55.)—पुषादिभ्यो धातुभ्यः द्युतादिभ्यः ऌदिद्भ्यश्च परस्य च्लेरङादेशो भवति परस्मैपदेषु परतः। सिचोऽपवादः; **अतृपत्**, **अतृपताम्**, **अतृपन्**; इत्यादि। **नद** अव्यक्ते शब्दे। पूर्ववत् अडागम; सिच्; इट्; ईडागमः। नेटि

(VII. 2. 4.) इति वृद्धिनिषेधे प्राप्ते, अतो हलादेर्लघोः (VII. 2. 7.)—हलादेर्लघोरकारस्य इडादौ परस्मैपदे सिचि वृद्धिर्वा भवति; अनादीत्। पक्षे—अनदीत्। अत्रापि इट ईटि (VIII. 2. 28.) इति सलोपः। वद; अत्रापि अतो हलादेर्लघोः इति वृद्धिविकल्पे प्राप्ते, वदव्रजहलन्तस्याचः (VII. 2. 3.) इति वृद्धिः नित्या भवति। इह इट ईटि इति सकारस्य लोपो भवति; अवादीत्, अवादिष्टाम्, अवादिषुः। अत्र वदव्रज्योः पृथगुपादानम् अतो हलादेर्लघोः इति विकल्पबाधनार्थम्; तयोरपि हलन्तत्वादेव वृद्धेस्सिद्धत्वात्। टु नदि समृद्धौ; सिचि इडागमः; नेटि (VII. 2. 4.) इति वृद्धिर्न भवति। तत्र सङ्ग्रहश्लोकः—

हलन्तस्येट्सिचि वृद्धिर्नातो हलादेर्लघोस्तु वा।
स्याल्लान्तस्य वदव्रज्योः न श्वसक्षणहृम्येदिताम्॥

इट ईटीति सलोपः; इटो गुणे प्राप्ते, न धातुलोप आर्धधातुके (I. 1. 4.) इति वर्तमाने, दीधीवेवीटाम् (I. 1. 6.)—दीधीवेव्योरिटश्च ये गुणवृद्धी प्राप्नुतः, ते न भवतः। सिज्लोप एकादेशे सिद्धो वक्तव्यः (वा. VIII. 2. 3.) इति सिज्लोपस्य सिद्धत्वात् सवर्णदीर्घः; अनन्दीत्, अनन्दिष्टाम्, अनन्दिषुः। षिवु; नेटि (VII. 2. 4.) इति वृद्धौ प्रतिषिद्धायां लघूपधगुणः; असेवीत्। कुष निष्कोषे; अकोषीत्।

मुष स्तेये; **अमोषीत्** । **ध्वंसु** गतौ; **अध्वंसिष्ट, अध्वंसिषाताम्**, अध्वंसिषत । एवम् **अस्रंसिष्ट, अभ्रंसिष्ट,** इत्यादि । **व्येञ्**; आदेच उपदेशेऽशिति (V. 1. 45.) इति आत्वम्;

यमरमनमातां सक् च (V. 2. 73.)—यम रम नम इत्येतेषाम् आकारान्तानां च सगागमो भवति परस्मैपदपरे सिचि परतः, चकारात्सिच इडागमश्च । इट ईटि इति सलोपः; सवर्णदीर्घः, **अव्यासीत्, अव्यासिष्टाम्**, सिजभ्यस्तविदिभ्यश्च (III. 4. 109.) इति झेर्जुस्—**अव्यासिषुः**; **अव्यासीः, अव्यासिष्टम्, अव्यासिष्ट; अव्यासिषम्, अव्यासिष्व, अव्यासिष्म** । **अव्यास्त, अव्यासाताम्, अव्यासत; अव्यास्थाः, अव्यासाथाम्**, धि च (VIII. 2. 25.) इति सलोपः—**अव्याध्वम्; अव्यासि, अव्यास्वहि, अव्यास्महि** ।

यम उपयमे, यमरमनमातां सक् च इति सगिटौ, अस्तिसिचोऽपृक्ते (VII. 3.96.) इति ईडागमः; इट ईटि इति सलोप; सवर्णदीर्घः; **अयंसीत्** । **रमु** क्रीडायाम्; **व्यरंसीत्; आरंसीत्; पर्यरंसीत्; उपारंसीत्**; इत्यादि । **णमु** प्रह्वत्वे शब्दे च; **अनंसीत्** । आकारान्तानाम्—**या** प्रापणे; **अयासीत्** । **ग्लै म्लै** हर्षक्षये; आदेच उपदेशेऽशिति इत्यात्वम्; **अग्लासीत्, अम्लासीत्** । **कै गै रै** शब्दे; **अकासीत्; अगासीत्; अरासीत्** । यमादीनां हलन्तलक्षणा वृद्धिः प्राप्ता नेटि इति प्रतिषिध्यते । परस्मैपदेष्वित्येव; नेह—**आयंस्त, अरंस्त,**

अमंस्त—इत्यादिषु। **गृहू** ग्रहणे; लुङि पूर्ववदडागमः; स्वरति-सूति-सूयति-धूञूदितो वा (VII. 2. 44) इति ऊदित्त्वेन सिच इटि गुणे च कृते, **अगर्हिष्ट**। इडभावे, शल **इगुपधादनिटः क्सः** (III. 1. 45.)—इगुपधो यश्शलन्तः तस्मादनिटश्च्लेः क्सादेशस्स्यात्। सिचोऽपवादः। हो ढः (VIII. 2. 31.) इति ढत्वम्; एकाचो बशो भष् झषन्तस्य स्ध्वोः (VIII. 2. 37.) इति भष्भावः, षढोः कस्सि इति कत्वम्; षत्वम्, **अघृक्षत**। **क्सस्याचि** (VII. 3. 72.)—अजादौ तङि क्सस्य लोपो भवति। अलोऽन्त्यस्य; **अघृक्षाताम्**, **अघृक्षन्त**, इत्यादि। **स्पृश**; स्पृशमृशकृषतृपदृपा च्लेस्सिज्वा वक्तव्यः—इति पक्षे सिचि, अनुदात्तस्य चर्दुपधस्यान्यतरस्याम (VI. 1. 59.) इति अमागमे वृद्धौ, **अस्प्राक्षीत्**, **अस्प्राष्टाम्**, **अस्प्राक्षुः**। अमभावे गुणे, **अस्पार्क्षीत्**, **अस्पार्ष्टाम्**, **अस्पार्क्षुः**। सिजभावे पूर्वेण क्सः; **अस्पृक्षत्**। **दृशिर्** प्रेक्षणे, **इर इत्संज्ञा वाच्या** (वा.)— इति इर इत्त्वे, पूर्ववल्लुङि अडादौ, **इरितो वा** (III. 1. 57.)—इरितो धातोः च्लेरङ् वा स्यात् परस्मैपदे। **ऋदृशोऽङि गुणः** (VII. 4. 16.)—ऋवर्णान्तानां दृशेश्च अङि परतो गुणो भवति। इति गुणे **अदर्शत्**। पक्षे क्से प्राप्ते, **न दृशः** (III. 1. 47.)—दृशः च्लेः क्सो न भवति; सिचि इडागमे **सृजिदृशोर्झल्यमकिति** (VI. 1. 58.)—सृजि दृश् इत्येतयोर्धात्वोः अमागमो झलादौ प्रत्यये, न तु किति। वदव्रजहलन्तस्याचः (VII. 2. 3) इति सिचि वृद्धिः; **अद्राक्षीत्**,

अघ्राष्टाम् , **अघ्राक्षुः** । **श्लिष्** ; लुङि, श्लिष आलिङ्गने (III. 1. 46.)—श्लिष्धातोः च्लेः क्सः स्यात् आलिङ्गनार्थे ; षढोः कःसि (VIII. 2. 41.) इति कत्वम् ; षत्वम् ; **आश्लिक्षत्** । अत्र योगविभागः क्रियते श्लिषः इति पुषाद्यङ्बाधनायैव, न तु कर्मणि चिण्बाधनाय; **पुरस्तादपवादा अनन्तरान् विधीन् बाधन्ते नोत्तरान्** (परि 59.) इति न्यायात् । तेन **समाश्लेषि** कन्या चैत्रेण । आलिङ्गने इति योगे अर्थविशेषं नियम्यते, आलिङ्गन एव क्सः, न त्वर्थान्तरे। तेन **समाश्लिषत् जतु काष्ठम्** इत्यत्र पुषादीनां वक्ष्यमाणः अङ् भवति ॥

5. **पुषादिद्युताद्य्लृदितः परस्मैपदेषु** (III. 1. 55.)—पुषादिः दिवाद्यन्तर्गणो गृह्यते, न भ्वादिक्र्याद्यन्तर्गणः ; तथा पुषादीनां द्युतादीनां लृदितां च च्लेरङ् । पुषादय उच्यन्ते । **पुष** पुष्टौ—**अपुषत्**, **तुष** तुष्टौ —**अतुषत्**, **शुष** शोषणे—**अशुषत्** ; **दुष** वैकृत्ये—**अदुषत्** ; **श्लिष** आलिङ्गने—**समाश्लिषत्** जतु काष्ठम् ; **शक** विभाषितो मर्षणे—**अशकत्**, **ञि ष्विदा** गात्रप्रक्षरणे—**अस्विदत्** ; **क्रुध** क्रोधे—**अक्रुधत्** ; **क्षुध** बुभुक्षायाम्—**अक्षुधत्**, **शुध** शौचे—**अशुधत्**, **षिधु** संराद्धौ—**असिधत्** ; **रध** हिंसासंराद्ध्योः—**अरधत्** ; **णश** अदर्शने— **अनशत्** ; **तृप** प्रीणने—**अतृपत्** ; **दृप** हर्षमोचनयोः —**अदृपत्** । स्पृशमृशकृषतृपदृपां च्लेः सिज्वा वक्तव्यः इति सिचि, रधादिभ्यश्च इति इटि, अतर्पीत्, अदर्पीत् । इडभावे

अमागमे वृद्धौ—अत्राप्सीत्, अत्राप्सीत्। अमभावे—अतार्प्सीत्, अद्राप्सीत्। द्रुह जिघांसायाम्—अद्रुहत्; मुह वैचित्ये—अमुहत्; ष्णुह उद्गिरणे—अस्नुहत्; ष्णिह प्रीतौ—अस्निहत्; शमु उपशमे—अशमत्; तमु ग्लानौ—अतमत्; दमु उपशमने—अदमत्; श्रमु तपसि खेदे च—अश्रमत्; भ्रमु अनवस्थाने—अभ्रमत्; क्षमूष् सहने—अक्षमत्; क्लमु ग्लानौ—अक्लमत्; मदी हर्षे—अमदत्। असु क्षेपणे; अङि कृते, ऋदृशोऽङि गुणः (VII. 4. 16.) इत्यतः अङि इत्यनुवर्तमाने, अस्यतेस्थुक् (VII. 4. 17.)—अस्यतेरङ्गस्य थुगागमो भवति अङि परतः; आस्थत्। सोपसर्गस्य तु असु इत्यस्य उपसर्गादस्यत्यूह्योर्वा वचनम् (वा. I. 3. 30.) इति तङि, पुषादिङः आत्मनेपदे अप्रवृत्त्या, अस्यतिवक्तिख्यातिभ्योऽङ् (III. 1. 52.)—असु क्षेपणे, वच परिभाषणे ब्रूञादेशो वचिर्वा, ख्या प्रकथने चक्षिङादेशो वा, इत्येतेभ्यः परस्य च्लेरङादेशः। इत्यङेव अस्यतौ सर्वत्र स्यात्; अपास्थत। पक्षे परस्मैपदम्; अपास्थत्। यसु यत्ने—अयसत्; जसु मोक्षणे—अजसत्; तसु उपक्षये—अतसत्, दसु च—अदसत्; वसु स्तम्भे—अवसत्; व्युस विभागे—अव्युसत्; प्लुष दाहे—अप्लुषत्; बिस प्रेरणे—अबिसत्; कुस श्लेषणे—अकुसत्; बुस उत्सर्गे—अबुसत्; मुस

खण्डने—अमुसत्; मसी परिणामे— अमसत्; लुठ विलोडने—अलुठत्; उच समवाये—औचत्; भ्रंशु भ्लंशु अधःपतने— अभ्रशत्, अभ्लशत्; वृश वरणे—अवृशत्; कृश तनूकरणे—अकृशत्; ञि तृषा पिपासायाम् -अतृषत्; हृष तुष्टौ—अहृषत्; रुष रोषे—अरुषत्; डिप क्षेपे—अडिपत्। कुप क्रोधे—अकुपत्; गुप व्याकुलत्वे—अगुपत्; युपु रुपु लुपु विमोहने—अयुपत्, अरुपत्, अलुपत्; लुभ गार्ध्ये—अलुभत्; क्षुभ सञ्चलने—अक्षुभत्; णभ तुभ हिंसायाम्—अनभत्, अतुभत्; क्लिदू आर्द्रीभावे—अक्लिदत्; ञि मिदा स्नेहने — अमिदत्; ञि क्ष्विदा स्नेहनमोचनयोः—अक्ष्विदत्; ऋधु वृद्धौ—आडागमो वृद्धिश्च—आर्धत्; गृधु अभिकाङ्क्षायाम्—अगृधत्। उदात्ताः उदात्तेतः इति पुषादयः परस्मैभाषाः ॥

6. अथ द्युतादयः । द्युत दीप्तौ । द्युद्भ्यो लुङि (I. 3. 91.) इति वर्तमाने, द्युद्भ्यो लुङि (I. 3. 91.)—द्युतसाहचर्यात् लुठादयोऽपि कृपूपर्यन्तास्तथैव व्यपदिश्यन्ते; बहुवचननिर्देशादाद्यर्थो गृह्यते; अनुदात्तेत्त्वात् नित्यमात्मनेपदे प्राप्ते अनेन परस्मैपदं विधीयते; द्युतादिभ्यो धातुभ्यः लुङि परतो वा परस्मैपदं भवति । यदा परस्मैपदं तदा अङ् भवति; अद्युतत् । श्विता वर्णे—अश्वितत्; ञि मिदा स्नेहने—

अभिदत्; ञि क्ष्विदा स्नेहनमोचनयोः—अक्ष्विदत्; रुच दीप्तौ—अरुचत्; घुट परिवर्तने—अघुटत्; रुट लुट लुठ प्रतिघाते—अरुटत्, अलुटत्, अलुठत्। शुभ दीप्तौ—अशुभत्; क्षुभ सञ्चलने—अक्षुभत्; णभ तुभ हिंसायाम्—अनभत्, अतुभत्; स्रंसु ध्वंसु भ्रंसु अवस्रंसने—सर्वत्रानिदितामिति नलोपः—अस्रसत्, अध्वसत्, अभ्रसत्; स्रम्भु विश्वासे—अस्रभत्; वृतु वर्तने—अवृतत्; वृधु वृद्धौ—अवृधत्; शृधु शब्दकुत्सायाम्—अशृधत्; स्यन्दू प्रस्रवणे—अस्यदत्; कृपू सामर्थ्ये—अकृपत्। आत्मनेपदे तु अङ् नास्ति, सिजेव; व्यद्योतिष्ट, अश्वेतिष्ट, अरोचिष्ट, अलोटिष्ट, अलोठिष्ट, अशोभिष्ट, अनभिष्ट, अतोभिष्ट अस्रंसिष्ट, अध्वंसिष्ट, अभ्रंसिष्ट, अवर्तिष्ट, अवर्धिष्ट, अस्यन्दिष्ट, अकल्पिष्ट, इत्यादीनि भवन्ति। इति द्युतादयः॥

अथ लृदितः। गम सृप गतौ—अगमत्, असृपत्; शक शक्तौ—अशकत्; लुप छेदने—अलुपत्; विद् लाभे—अविदत्। पत गतौ; पतः पुम् (VII. 4. 16.)—पतेरङ्गस्य अङि पुमागमः; अपप्तत्। घस अदने—अघसत्। अद भक्षणे; लुङ्सनोर्घस्लृ (II. 4. 37.)— लुङि सनि च परतः अदो घस्लादेशो भवति; अघसत्। इति लृदितः॥

7. शीङ्; अशयिष्ट। अङ्—वा वचिरादेशः; अस्यतिवक्तिख्यातिभ्योऽङ् (III. 1. 52.) इति असु क्षेपणे, वच परिभाषणे ब्रूमादेशो वा, ख्या प्रकथने चक्षिङादेशो वा, इत्येतेभ्यः परस्य

च्लेरङादेशो भवति कर्तृवाचिनि लुङि परतः । वच उम् (VII 4. 20.) वचोऽङ्गस्योमादेशो भवत्यङि परतः । आद्गुणः (VI 1 87). अवोचत्, अवोचत । अस्यतिग्रहणमात्मनेपदार्थम् । परस्मैपदेषु पुषादित्वादङ् । आडागमो; वृद्धिश्च परिपूर्व यणादेशः पर्यास्थत । ख्या प्रकथने; आतो लोप इटि च (VI 4 64) इत्याकारलोपः, आख्यत ॥

पत्लृ गतौ लृदित्वादङ् । पतः पुम् (VII 4 19)—पतेरङ्गस्य पुमागमो भवति अङि परतः । अपप्तत् । लिपिसिचिह्वश्च (III 1 53)–लिपादिभ्यः परस्य च्लेरङादेशो भवति कर्तृवाचिनि लुङि परतः । अलिपत्; असिचत्, आह्वत् । आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् (III 1 54)—आत्मनेपदेषु परतः लिपिसिचि ह्वे इत्येतेभ्यः परस्य च्लेरन्यतरस्यामङादेशो भवति । स्वरितञितः कर्त्रभिप्राये क्रियाफले (I 3 72) इत्यात्मनेपदम् । झलो झलि (VIII 2 26) इति सकारलोपः अलिप्त अलिपत आसिक्त असिचत आह्वास्त आह्वत । अत्र स्पर्धायामाङः (I 3 31) इत्यात्मनेपदं बोध्यम् । सर्तिशास्त्यर्तिभ्यश्च (III 1 56) –सृ गतौ, शासु अनुशिष्टौ, ऋ गतौ इत्येतेभ्यः परस्य च्लेरङादेशो भवति । ऋदृशोऽङि गुणः (VII 4 16.)—ऋवर्णान्तानामङ्गानाम् दृशेश्चाङि परतो गुणो भवति । असरत् । शास इदङ्हलोः (VI 4 34)—शास उपधाया इकारादेशो भवत्यङि हलादौ क्ङिति प्रत्यये परतः । अन्वशिषत आरत् । इरितो वा (III 1 57.) इति वर्तमाने जृस्तम्भुम्रुचुम्लुचु-ग्रुचुग्लुचुग्लुञ्चुश्विभ्यश्च (III. 1. 58.)—जृष् वयोहानौ, स्तम्भु रोधने, म्रुचु म्लुचु गत्यर्थे, ग्रुचु ग्लुचु स्तेयकरणे, ग्लुञ्चु गतौ, टुओश्वि गतिवृद्ध्योः, इत्येतेभ्यः परस्य च्लेर्वा अङादेशो भवति कर्तृवाचिनि लुङि

परतः, **ऋदृशोऽङि गुणः** (VII. 4. 16)—इति गुणः; **अजरत्**; अङभावे **सिचि वृद्धिः परस्मैपदेषु** (VII. 2. 1.)—परस्मैपदपरे सिचि परतः इगन्तस्याङ्गस्य वृद्धिर्भवति; **अजारीत्**। अनिदितां (VI. 4. 24.) इत्यादिना नलोपः; **अस्तभत् अस्तम्भीत्**. विपूर्वः. **स्तन्भेः** (VIII 3. 67.)—स्तन्भेस्सकारस्योपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य मूर्धन्यादेशो भवति; **प्राक्सितादड्व्यवायेऽपि** (VIII. 3. 63.)-इति षत्वम्; **व्यष्टभत् अम्रु-चत् अम्रोचीत्**। **अम्लुचत् अम्लोचीत्**। **अग्रुचत् अग्रोचीत्**। **अग्लुचत् अग्लोचीत्**। **अग्लुञ्चत् अग्लुञ्चीत्**। **श्वयतेरः** (VII 4. 18.)—श्वयते-रङ्गस्याकारादेशो भवत्यङि परतः. **आश्वत् आश्वताम् आश्वन्**. सिचि-वृद्धौ प्राप्तायाम्. नेटि (VII 2. 4) इति वर्तमाने **ह्म्यन्तक्षणश्वसजागृणिश्व्येदिताम्** (VII 2 5.)—हकार मकार यकारान्तानाम्, क्षण श्वस जागृ णि श्वि इत्येतेषामेदिताच इडादौ परस्मैपदपरसिचि परतो वृद्धिर्न भवति इति प्रतिषेधः; गुणायादेशौ, **अश्वयीत्**।

किंत्वमुच्यते; गम्लृ: गमेः समोगमि (I. 3. 29.) इत्यादिना आत्मनेपदम्; **लिङ्सिचावात्मनेपदेषु** (I 2. 11.) इति वर्तमाने, **वागमः** (I. 2. 13.)—गमेः परौ यौ लिङ्सिचौ तावात्मनेपदेषु झलादौ वा कितौ स्तः; कित्वपक्षे **अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादीनामनुनासिक-लोपो झलि क्ङिति** (VI. 4. 37.) इत्यादिना अनुनासिकलोपः; **ह्रस्वा-दङ्गात्** (VIII. 2. 27.)—ह्रस्वादङ्गादुत्तरस्य सकारस्य लोपो भवति झलि परतः; संपूर्वः **समगत**, कित्वाभावे **नश्चापदान्तस्य झलि** (VIII. 3. 24.) इत्यनुस्वारादेशः; **समगंस्त**, **समगंसाताम्**, **समगं-सत**। हन; **हनो वध लिङि** (II. 4. 42.) इति वर्तमाने, **लुङि च**

(II. 4. 43)—हनो वधादेशो भवति लुङि परतः । अकारान्तोऽयमादेशः; अतो लोपः (VI. 4. 48) इत्यकारलोपः, तस्य स्थानिवद्भावाद्धलन्तलक्षणा वृद्धिर्न भवति, अवधीत्, योगविभाग उत्तरार्थः; तेन आत्मनेपदेषु लिङि विकल्पो माभूत्। आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् (II. 4. 44.)—पूर्वेण नित्ये प्राप्ते विकल्प उच्यते, आत्मनेपदेषु परतोऽन्यतरस्यां लुङि हन्तेर्वध इत्ययमादेशो भवति; आङ्पूर्वः आवधिष्ट, यदा वधादेशो न भवति तदा हनःसिच् (I. 2. 14.)—हन्तेर्धातोः परः सिच् किद्भवति, सिचः कित्त्वादनुनासिकलोपः, ह्रस्वादङ्गात् (I. 2. 27.) इति सलोपः; आहत, परस्मैपदेषु हन्तेर्वधादेशस्य नित्यत्वात् कित्वस्य प्रयोजनं नास्ति। यम उपरमे; आङ्पूर्वः, आङो यमहनः (I. 3. 28.) इत्यात्मनेपदम्; च्लेः सिच् (III. 1. 44) इति सिचि, लिङ्सिचावात्मनेपदेषु (I. 2. 11) इति वर्तमाने, यमो गन्धने (I. 2. 15)—यमेर्धातोर्गन्धने वर्तमानात् परः सिच् किद्भवत्यात्मनेपदेषु परतः। गन्धनं सूचनम्; परेण प्रच्छाद्यमानस्या वधस्याविष्करणम्; अनेकार्थत्वाद्धातूनां यमिस्तत्र वर्तते, इति कित्त्वादनुनासिकलोपः, उत्पूर्वः उदायत, उदायसाताम्, उदायसत। सूचितवानित्यर्थः। गन्धने इति किम्? उदायंस्त पादौ; उदायंस्त कूपाद्रज्जुम्। सकर्मकत्वेऽपि समुदाङ्भ्यो यमोऽग्रन्थे (I. 3. 75.) इत्यात्मनेपदम्; लिङ्सिचावात्मनेपदेषु (I. 2. 11.) इति वर्तमाने, विभाषोपयमने (I. 2. 16.)—यमधातोरुपयमने वर्तमानात्परः सिज्विभाषा किद्भवति आत्मनेपदेषु परतः; उपायत कन्याम्; उपायंस्त कन्याम्, उपयमनं स्वीकरणम्, विवाहो दारकर्म पाणिग्रहणमिति यावत्; उपाद्यमः स्वकरणे (I. 3. 56.) इत्यात्मनेपदम्।

इण् गतौ; इणो गा लुङि (II. 4. 45.)—इणो गा इत्ययमादेशो

भवति लुङि परतः ; **इतश्च** (III. 4. 100.) इति इकार लोपः ; **च्ले-स्सिच्** (III. 1. 44.) इति सिच् ; **गातिस्थाघुपाभूभ्यः सिचः परस्मै-पदेषु** (II. 4. 77.) इति सिचो लुक् ; **अगात्**, **अगाताम्**, **सिजभ्यस्त-विदिभ्यश्च** (III. 4. 109.) इति वर्तमाने ; **आतः** (III 4 110.)—सिचि आकारान्तादुत्तरस्य झेर्जुसादेशो भवति : कथमाभ्यामानन्तर्यम् ? सिचि लुकि कृते प्रत्ययलक्षणेन सिच. अनन्तर., श्रुत्या च आकारादिति पूर्वसूत्रेणैव सिद्धे नियमार्थम् ; आत एव सिजलुगन्तादेव नान्यस्मादिति नियमादिह न भवति. अभूवन्निति । झेर्जुस परत्वम्, **उस्यपदान्तात्** (VI 1 96.) इत्यनेन भवति अगुः । **इक् स्मरणे** इण्वदिक इति वक्त-व्यम् (वा II. 4. 45.) इति गादेशः, **अध्यगात्** । **इङ् अध्ययने**, **विभा-षालुङ्लृङोः** (II. 4 50.)—इङो विभाषा गाङित्ययमादेशो भवति लुङि परतः लृङि च ; यदा गाङादेशः तदा **गाङ्कुटादिभ्योऽञ्णिन्ङित्** (I. 2. 1)—गाङिति इङादेशो गृह्यते न गाङ् गताविति ; ङकारस्या-नन्यार्थत्वात्, कुटादयोऽपि कुट कौटिल्ये इत्यारभ्य यावत् कुङ् शब्दे इति एतेभ्यो गाङ्कुटादिभ्यः परे अञ्णितः प्रत्यया ङिद्वद्भवन्तीत्यर्थः, इति सिचो ङित्वात् **घुमास्थागापाजहातिसां हलि** (VI. 4. 66) इति ईत्वम् ; **अध्यगीष्ट**, गाङभावे **अध्यैष्ट** । कुटादिभ्यः : **कुट** कौटिल्ये ; कुटादिषु ङित्वाद् गुणवृध्योरभावः, **न्यकुटीत्** । **पुट** संश्लेषणे—**अपुटीत्** ; **कुच** सङ्कोचे—**अकुचीत्**, **गुज** शब्दे—**अगुजीत्** ; **गुड** रक्षायाम्—**अ-गुडीत्** ; **डिप** क्षेपे—**अडिपीत्** ; **छुर** छेदने—**अच्छुरीत्** ; **स्फुट** विकसने—**अस्फुटीत्** ; **मुट** आक्षेपमर्दनयोः—**अमुटीत्** ; **त्रुट** छेदने—**अत्रुटीत्** ; **तुट** कलहकर्मणि—**अतुटीत्** ; **चुट** छेदने—**अचुटीत्** ; **जुड** बन्धने—**अजुडीत्** ; **कड** मदे—**अकडीत्** ; **लुठ** संश्लेषणे—**अलुठीत्** ; **कुड** घनत्वे—

अकुडीत्; कुडि दाहे—अकुडीत्; घुट प्रतिघाते—अघुटीत्; तुड ताडने—अतुडीत्; थुड संवरणे—अथुडीत् स्फुर संचलने—अस्फुरीत्; स्फुल संचलने—अस्फुलीत्; स्फुड, चुड, वृड संवरणे—अस्फुडीत्; अचुडीत्, अवृडीत्; गुरी उद्यमने, आत्मनेभाषा—अगुरिष्ट; णु स्तवने; उवङादेशः न्यनुवीत्; धू विधूनने—न्यधुवीत्; गुद पुरिषोत्सर्गे—अगुदीत्; ध्रुव गतिस्थैर्ययोः—अध्रुवीत्, कुङ शब्दे, अकुतइति वेदलोकप्रयोगदर्शनाद्दीर्घान्तएवायं हरदत्ताभिमतः, तदा सेटत्वात् अकुविष्ट—इत्यपि भवति; जिनेन्द्रस्तु ह्रस्वान्तमेवापाठीत्, तस्तदा अकुत—इति भवति। इत इति कुटादयः; स तुदाद्यन्तर्गणोऽयम्।

विजइट् (I. 2. 2.)—ओ विजी भयचलनयोः, अनुदात्तेत, प्रायेणायमुत्पूर्वः, अस्मात्परः इडादिप्रत्ययोऽङिद्भवति, उद्विजिष्ट। विभाषोर्णोः (I. 2. 3.)—ऊर्णुञ् आच्छादने, अस्मात पर इडादिप्रत्ययोऽङिद्भवति विभाषा, ङित्वपक्षे उवङादेशः, प्रौर्णुवीत्, ङित्वाभावपक्षे नित्यमेव सिचि वृद्धौ प्राप्तायाम्, ऊर्णोतेर्विभाषा (VII. 2. 6.)—ऊर्णोतेरङ्गस्य विभाषा वृद्धिर्भवति, इडादौ सिचि परस्मैपदेषु परतः; वृद्धिपक्षे प्रौर्णावीत्; वृध्यभावे गुणः; प्रौर्णवीत्। अण—रण—वण—भ्वण इति भ्वादौ शब्दार्थाः पठ्यन्ते; तत्र रण इत्येतस्माल्लुङि सिचि इडागमे कृते, नेटि (VII. 2. 4.) इति निषेधे प्राप्ते, अतो हलादेर्लघोः (VII. 2. 7.) —हलादेरङ्गस्य लघोरकारस्य विभाषा वृद्धिर्भवति, इडादौ परस्मैपदपरे सिचि परतः; अराणीत्, अरणीत्; अवाणीत्, अवणीत्; अभ्वाणीत् अभ्वणीत्; अत इति किम्? अदेवीत, असेवीत्; अत्र गुणः। न्यकुटीत्, न्यपुटीत्, अत्र गाङ्कुटादिभ्योऽञ्णिन्ङित् (I. 2. 1.) इति ङित्त्वे गुणो न

भवति । हलादिरिति किम्? मा भवानटीत्, मा भवानशीत्. अत्र **नेटि** (VII. 2. 4.) इति प्रतिषेधः । लघोरिति किम्? अतक्षीत्, अरक्षीत् ।

कुश आह्वाने रोदने च ; अस्मात् लुङि **च्लेः सिच्** (III. 1. 44.) इति प्राप्ते, **शल इगुपधादनिटः क्सः** (III. 1. 45.) इति क्सादेशः ; **व्रश्चादिना** षत्वम्, **षढोः कः सि** (VIII. 2. 41.) इति कत्वम्, **आदेशप्रत्ययोः** (VIII. 3. 59.) इति षत्वम्, **अक्रुक्षत्** । एवं **विश** प्रवेशने, **अविक्षत्** । **द्विष** अप्रीतौ : **अद्विक्षत्** । **कृष** विलेखने : **अकृक्षत** ; **स्पृश मृशकृषतृपदृपां च्लेः सिज्वा वक्तव्यः** (III. 1. 44 वा.) इति पक्षे सिचि अमागमे वृद्धौ **अक्राक्षीत् अकार्क्षीत्** इत्यपि भवति । **दुह** प्रपूरणे ; च्लेः क्सादेशः, **दादेर्धातोर्घः** (VIII. 2. 32.) इति घत्वम्, भष्भावः, चर्त्वं, आदेशप्रत्यययो (VIII. 3. 59.) इति षत्वम्, **अधुक्षत्** । **दिह** उपचये, घत्वादि पूर्ववत्, **अधिक्षत्** । **लिह** आस्वादने : **हो ढः** (VIII. 2. 31.) इति ढत्वं, **षढोः कः सि** (VIII. 2. 41.) इति कत्वम् ; **अलिक्षत्** । **गुहू** संवरणे ऊदित्वादिड्भावेन च्लेः क्सादेशः, ततः हो ढः (VIII. 2. 31.) इति ढत्वम्, भष्भावः, षढोः कः सि (VIII. 2. 41.) इति कत्वम्, षत्वम्, **अघुक्षत्** । शल इति किम्? अभैत्सीत्, अच्छैत्सीत् ; इगुपधादिति किम्? अवाक्षीत् । अनिट इति किम्? अकोषीत्, अमोषीत् ॥

अथ दुहादीनां चतुर्णामात्मनेपदेषु क्सादेशे कृते **लुग्वा दुहदिहलिहगुहामात्मनेपदे दन्त्ये** (VII. 3. 73.)—दुह–दिह–लिह–गुह–इत्येतेषामङ्गानां क्सस्य वा लुग्भवति, दन्त्यादावात्मनेपदे परतः । इति क्सस्य लोपः ; घत्व धत्वादि पूर्ववत् ; वर्णाश्रयविधौ प्रत्ययलक्षणं न भवति ;

(परि.) इति भष्भावो न भवति ; **अधुग्ध** : क्सस्य लोपाभावपक्षे भष्भावः, अधुक्षत । एवं द्विवचने अधुक्ष आताम् इति स्थिते घोर्लोपो लेटि वा (VII. 3. 70.) इत्यतः लोप इति वर्तमाने **क्सस्याचि** (VII. 3. 72.)—अजादौ प्रत्यये परतः क्सस्य लोपो भवति, अलोऽन्त्यस्य (I. 1. 52.) इत्यकारलोपः, **अधुक्षाताम्**, अधुक्षन्त । अत्र केचित् क्सस्य भाविनीमनकारान्ततामाश्रित्य अस्याद्धत्वं क्सस्याचि इत्यन्त्यलोपं अधुक्षेतेति रूपमिच्छन्ति तदसत्, तत्राचीत्यस्य परसप्तमीत्वात् **अधुग्धाः**, **अधुक्षथाः**, **अधुक्षाथाम्**, अधुग्ध्वम्, **अधुक्षध्वम्** ; **अधुक्षि**; लोप इति वर्तमाने पुनर्लुग्ग्रहणं सर्वादेशार्थम्, तच्च वल्यर्थमिति क्सस्य सर्वस्य लोपः **अदुह्वहि**, **अधुक्षावहि** ; अत्र दन्त्योष्ठ्योऽपि वकारो दन्त्य इत्युच्यते । अन्यथा तोग्रहणमेव कृतं स्यात् । एवं दिहादिना त्रयाणाम्, **अदिग्ध**, **अधिक्षत**, **अधिक्षाताम्**, अधिक्षन्त । **अलीढ**, **अलिक्षाताम्**, **अलिक्षन्त** । **अगूढ**, भष्भावः ; **अघुक्षत**, **अघुक्षाताम्**, अघुक्षन्त ॥

हु दानादनयोः । **सिचि वृद्धिः परस्मैपदेषु** (VII. 2. 1.) इति वृद्धिः गुणस्यापवादः **अहौषीत्**, **अहौष्टाम्**, **अहौषुः** । **पूञ्** पवने, **अपावीत्**, **अपाविष्टाम्**, **अपाविषुः** । **लूञ्** छेदने, **अलावीत्** **अलाविष्टाम्**, **अलाविषुः** । एवम् **अनावीत्**, अन्तरङ्गमपि गुणमेषां वृद्धिर्वचनाद्बाधते । **न्यनुवीत्**, **न्यधुवीत्** इत्यत्र कुटादित्वात् ङित्वे सति वृद्धौ प्रतिषिद्धायामुवङादेशः । **अतो ल्रान्तस्य** (VII. 2. 2.)—रेफलकारौ यौ अतः समीपौ तदन्तस्याङ्गस्यातः स्थाने वृद्धिर्भवति इडादौ परस्मैपदे सिचि परतः, **क्षर** संचलने : **अक्षारीत्** । ल्रान्तस्येति किम् ? मा भवानटीत् । अन्तग्रहणं किम् ? व्यवधाने मा भूत्—**श्वत्र** ; **अश्वत्रीत्** ; **श्वल्ल**, **अश्वल्लीत्** । अत्र

यौ रेफलकारौ अङ्गस्यान्तौ न तौ अत. समीपौ, यश्च लकारोऽतः समीपः न तदन्तमङ्गम् उभयत्र एषा वृद्धिर्न भवति । त्सर छद्म गतौ ; अत्सारीत् । ज्वल दीप्तौ : अज्वालीत् । ह्मल संचलने : अह्मालीत् । अत इति किम् ? क्षुर विलेखने ; अक्षोरीत् । मील निमेषणे ; न्यमीलीत् ॥

ष्ठा गतिनिवृत्तौ ; गातिस्था–(II. 4. 77.) इत्यादिना सिचो लुक्, अस्थात्; दाधाघ्वदाप (I. 1. 20)—दारूपा धारूपाश्च घुसंज्ञका भवन्ति । इति घुसंज्ञकानां 'डुदाञ् दाने', 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' इत्यादीनाम् अदात्, अधात्, इति रूपम् । पा पाने, अपात् । अस भुवि ; च्लि सिचि ; अस्तेर्भूः (II. 4 52.) इति भूभावे ; गातिस्था— (II. 4 77) इति सिचो लुक् ; भूसुवोस्तिङि (VII. 3. 88) इति गुणो न भवति ; अभूत्, अभूताम् : भुवो वुग लुङ लिटोः (VI 4. 88) इति वुगागम . अभूवन् । विभाषा घ्राधेट्शाच्छासः (II. 4. 78.)–घ्रा गन्धोपादाने, धेट् पाने, शो तनूकरणे, छो छेदने, षो अन्तकर्मणि इत्येतेभ्यो धातुभ्य. उत्तरस्य सिचो विभाषा लुग्भवति परस्मैपदेषु परतः धेटः पूर्वेण प्राप्ते विभाषा, परिशिष्टानामप्राप्ते : अघ्रात् । परस्मैपदेषु इति किम् ? अघ्रायिषातां सुमनसौ चैत्रेण । लुगभावे, यमरमनमातां सक्च (VII 2. 73.) इति सक् ; सिच इट् ; अघ्रासीत् । विभाषाधेट्श्व्योः (III. 1. 49.)—धेट्पाने, टुओश्वि गतिवृद्ध्योः इत्येताभ्याम् धातुभ्याम् उत्तरस्य च्लेर्विभाषा चङादेशो भवति कर्तृवाचिनि लुङि परतः ; एकाचो द्वे प्रथमस्य (VI 1. 1) अजादेर्द्वितीयस्य (VI. 1. 2.) इत्यधिकृत्य, चङि (VI. 1. 11.)–चङि परतोऽनभ्यासस्य धात्ववयवस्य प्रथमस्यैकाचोऽजादेर्द्वितीयस्य वा यथायोगं द्वे भवतः ; अभ्यासकार्यम् ; आतो लोप

इटि च (VI. 4. 64.) इत्याकारलोपः ; **अदधत्** । सिच्पक्षे ; विभाषा-घ्राधेट्शाच्छासः इति सिचो लुक् , **अधात्** ; लुगभावे , यमरमनमातां सक् च इति सकि **अधासीत्** । श्वयतेः चङ्पक्षे इयङादेशः , **अशिश्वियत्** । जॄस्तम्भुम्रुचुम्लुचुग्रुचुग्लुचुग्लुञ्चुश्विभ्यश्च (III. 1. 58.) इत्यङ्यत्र विकल्प्यते , तदा श्वयतेरः (VII. 4. 18.) श्वयतेरिकारस्य अकारः स्यादङि इत्यकारादेशः , अतो लोपः (VI. 4. 48.) इत्यल्लोपः. **अश्वत् , अश्वताम् , अश्वन्** । सिच्पक्षे इडागमः , सिचि वृद्धौ प्राप्तायाम् ; **ह्म्यन्तक्षणश्वसजागृणिश्व्येदिताम्** (VII. 2. 5.) इति निषेधः , इट ईटि (VIII. 2. 28.) इति सलोपः , सवर्णदीर्घः गुणायादेशौ ; **अश्वयीत् , अश्वयिष्टाम् , अश्वयिषुः** । **शो** तनूकरणे , **अशात् , अशासीत्** , **छो** छेदने ; **अच्छात् , अच्छासीत्** । **षो** अन्तकर्मणि ; **असात् , असासीत्** । संपूर्वात् तिष्ठतेः समवप्रविभ्यः स्थः (I. 3. 22.) इत्यात्मनेपदे लुङि **स्थाध्वोरिच्च** (I. 2. 17.)—तिष्ठतेर्घुसंज्ञकानां च इकारादेशो भवति सिच्च कित् भवत्यात्मनेपदेषु परतः ; **ह्रस्वादङ्गात्** (VIII. 2. 27.) इति सकारलोपः ; **समस्थित , समस्थिषाताम् , समस्थिषत** । तथा घुसंज्ञकानाम् , **अदित , अदिषाताम् , अदिषत ; अदिथाः , अदिषाथाम् , अदिढ्वम्** ; **इणः षीध्वंलुङ्लिटां धोऽङ्गात्** (VIII. 3. 78.) इति मूर्धन्यादेशः । **अधित , अधिढ्वम्** । **दरिद्रा** दुर्गतौ ; दरिद्रातेरार्धधातुके विवक्षिते **आतो लोपो वाच्यः लुङ्सनि ण्वुलि ल्युटि च न** (VI. 4. 114. वा.) इति वचनादाकारलोपः ; **अदरिद्रीत् , अदरिद्रिष्टाम् , अदरिद्रिषुः** । **अद्यतन्यां वेति वक्तव्यम्** (वा.) इति दरिद्रातेराकारलोपस्य लुङि विकल्पनात् तदभावे सगिटौ ; **अदरिद्रासीत्** , । **दिवु** क्रीडादौ ; लघूपध-

गुणः ; **अदेवीत्** । **पूङ्** प्राणिप्रसवे . **स्वरति, सूति सूयति धूञूदितो** वा (VII. 2. 44.) इति वेट् ; **असविष्ट** इडभावे **असोष्ट, असविषाताम्, असोषाताम्, असविषत,** असोषत : विभाषेटः (VIII. 3 79.) इति वाढत्वम ; **असविढ्वम् असविध्वम्** । **इडभावे** इणः षीध्वम् इति मूर्धन्यादेश **असोढ्वम्** । **णह** बन्धने : वदव्रज—इत्यादिना वृद्धिः · **नहो धः** (VIII. 2 34) इति धत्वम् , खरिच इति चर्त्वम् : **अनात्सीत्** ; झलो झलि (VIII 2 26) इति सलोप . अनाद्धाम्, **अनात्सुः** अनद्ध , अनत्साताम , अनत्सत ॥

अञ्जू व्यक्तिम्रक्षणकान्तिगतिषु , **अञ्जेः** सिचि (VII 2 71.)—ऊदित्वाद्विकल्पेनेटागमे प्राप्ते नित्यार्थमिद वचनम , अञ्जे· सिचि परत· इडागमो भवति . **आञ्जीत्**, **आञ्जिष्टाम्, आञ्जिषु·** । सिचीति किम ? अङ्क्ता, अञ्जिता . ऊदित्वात् विभाषेड्भवति । **स्तुसुधूञ्भ्यः परस्मैपदेषु** (VII 2. 72)—ष्टुञ् स्तुतौ, षुञ अभिषवे, अनयोरनुदात्तत्वादिट्प्रतिषेधे प्राप्ते, धूञ कम्पने अस्य स्वरित्यादिना विकल्पेन प्राप्ते इदमारभ्यते ; स्तु सु धूञ् इत्येतेभ्य· परस्मैपदेषु सिच इडागमो भवति ; सिचि **वृद्धिः** ; **अस्तावीत्, असावीत्, अधावीत्** । परस्मैपदेष्विति किम् ? अस्तोष्ट, असोष्ट, अधविष्ट, अधोष्ट । **अशू** व्याप्तौ, **आशिष्ट, आशिषाताम्, आशिषत** ; इडभावे व्रश्चादिना षत्वम् , झलो झलि इति सलोपः ; ष्टुत्वम् **षढोः कः** सि इति कत्वम् : **आष्ट, आक्षाताम्, आक्षत** ; **आष्ठाः, आक्षाथाम्** ; **आड्ढ्वम्, आक्षि, आक्ष्वहि,** आक्ष्महि । **चिञ्** चयने : **निरचैषीत् निरचैष्टाम्, निरचैषुः** ; समचेष्ट । **जि** जये , व्यजेष्ट । **तुद** व्यथने ; **वदव्रज** इत्यादिना **वृद्धिः** ; चर्त्वम् . **अतौत्सीत्, अतौत्ताम्, अतौत्सुः** । **मृङ्**

प्राणत्यागे . **उश्च** *(I 2. 12)*—ऋवर्णात्परौ लिङ् तङ् परः सिच्च कितौ स्तः इति कित्वम् . ह्रस्वादङ्गात् इति सलोपः . **अमृत**. **अमृषाताम्**, **अमृषत** । **मुच्लृ** मोचने; लृदित्वादङ् . **अमुचत्** , **अमुचताम्**, **अमुचन्** ; लिङ् सिचावात्मनेपदेषु इति कित्वम् ; झलो झलि इति सलोपः ; **अमुक्त**, **अमुक्षाताम्**, **अमुक्षत** । **रुधिर** आवरणे **इरितो वा** (III. 1. 57) इरितो धातोः परस्य च्लेर्वा अङादेशो भवति परस्मैपदे परतः . **अरुधत्** **अरुधताम्** , **अरुधन्** ; अङभावे वदव्रजेत्यादिना वृद्धिः । **अरौत्सीत्** , **अरौत्ताम्** , **अरौत्सुः** । **भिदिर्** विदारणे. **अभिदत्**, **अभैत्सीत्** । **छिदिर्** द्वैधीकरणे ; **अच्छिदत्** . **अच्छैत्सीत्** · परस्मैपदेष्वित्येव अरुद्ध, अभित्त, अच्छित्त । **भुज** पालनाभ्यवहारयोः **भुजोऽनवने** (I. 3 66.) इति आत्मनेपदम् · झलो झलि इति सलोपः चो कुः इति कुत्वम् . **अभुक्त**, पालने तु परस्मैपदम । **युजिर** योगे . **अयुजत्** **अयौक्षीत्** . प्रायुक्त, प्रायुक्षाताम् . प्रायुक्षत । **तनु** विस्तारे अतो हलादेर्लघोः इति विभाषावृद्धिः · **अतानीत्** , **अतानिष्टाम्** , **अतानिषुः** , अतनीत् , अतनिष्टाम् , अतनिषुः , ***तनादिभ्यस्तथासोः*** *(II. 4. 79)*—तनादिभ्यो धातुभ्य उत्तरस्य सिचोविभाषा लुग्भवति तथासो परतः . थासा साहचर्यादात्मनेपदतशब्दस्यैवग्रहणम् , यूयमतनिष्ट । **अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादीनामनुनासिकलोपो झलि क्ङिति** *(VI 4 37)* इत्यनुनासिकलोपः . **अतत** **अतनिष्ट**, **अतथाः** अतनिष्ठाः । **मनु** अवबोधने **अमनिष्ट** **अमत** अमनिष्ठाः अमथाः । **डुकृञ्** करणे : सिचि वृद्धिः . **अकार्षीत्** , उश्च इति कित्वम् ; ह्रस्वादङ्गात् इति सलोपः . **अकृत** । एवं **हृञ्** हरणे ; **अहार्षीत्** ; आत्मनेपदे **अहृत** । **डुक्रीञ्** द्रव्यविनिमये : सिचिवृद्धिः ; **अक्रैषीत्** , **अक्रेष्ट** । **वृञ्** वरणे **लिङ्सिचोरात्मनेपदेषु** (VII. 2. 42.)

—वृतःपरस्मिन् लिङि सिचि आत्मनेपदे वा इडागमः : वृतो वा (VII. 2. 38)—वृङ् वृञ् इत्याभ्याम् ऋदन्ताच्च इटो दीर्घो वा स्यात् न तु लिटि ; इति दीर्घविकल्पः ; **अवरीष्ट,** दीर्घाभावे **अवरिष्ट** . इडभावे उश्च इति कित्वाद्गुणाभावः ; सलोपः ; **अवृत** । **वृङ्** संभक्तौ ; तथा **प्रावरीष्ट, प्रावरिष्ट, प्रावृत** । ॠकारान्तेभ्यः : आडागमः ; आङ्पूर्वः . सवर्णदीर्घः : **आस्तरीष्ट, आस्तरीषाताम्, आस्तरीषत** ; दीर्घाभावे **अस्तरिष्ट, अस्तरिषाताम्** इत्यादि : इडभावे किस्वाद् गुणाभाव. . ऋत इद्धातोः इति इत्वं ; हलिच इति दीर्घ· ; **अस्तीर्ष्ट, अस्तीर्षाताम् अस्तीर्षत** : **नलिङि** (VII. 2. 39.) इति वर्तमाने, **सिचि च परस्मैपदेषु** (VII. 2. 40.) परस्मैपदपरे सिचि परत वृत उत्तरस्येटो दीर्घो न भवति ; **प्रावारीत्, प्रावारिष्टाम्, प्रावारिषुः** । **अस्तारीत्, अस्तारिष्टाम्** इत्यादि । **शॄ** हिंसायाम् ; विपूर्वः, यणादेशः, **व्यशारीत्**, व्यशारिष्टाम्, व्यशारिषुः । **ध्वृ** छेदने : **स्मृ** चिन्तायाम् : अनयोः परस्मैपदित्वात् कर्मव्यतिहार एवोदाह्रियते, **कर्तरिकर्मव्यतिहारे** (I. 3 14.) इत्यात्मनेपदविधानात् ; **ऋतश्चसंयोगादेः** (VII. 2. 43) ऋकारान्तात्संयोगादेर्धातोरुत्तरयोर्लिङ्सिचोरात्मनेपदेषु वा इडागमो भवति ; **व्यत्यध्वरिष्ट**, इडभावे **व्यत्यध्वृत**, व्यत्यध्वृषाताम् ; व्यत्यध्वरिषाताम् । व्यत्यस्मरीष्ट, इडभावे व्यत्यस्मृत, व्यत्यस्मृषाताम्, व्यत्यस्मरिषाताम् । **ग्रह** उपादाने, ग्रहोऽलिटिदीर्घः (VII. 2. 37.) इति दीर्घः, नेटि इति वर्तमाने, ह्म्यन्तेति वृद्धिनिषेधः ; **अग्रहीत्, अग्रहीष्ट** । **स्यम, स्वन, ध्वन** शब्दे ; **अस्यमीत्, अस्यमिष्टाम्** इत्यादि । **टुवमु** उद्गिरणे : **अवमीत्, अवमिष्टाम्** इत्यादि । **व्यय** वित्तसमुत्सर्गे ; **अव्ययीत्** । **क्षणु** हिंसायाम् ; **अक्षणीत्** । **श्वस** प्राणने ; **अश्वसीत्** ।

इति । **ऊन** परिहाणे : **ध्वन** प्रेरणे : उभयत्र चुरादित्वाण्णिच् । **ऊनयति** (III 1. 51.)—इत्यादिना छन्दसि चङ्प्रतिषेधे सिजेव भवति; आगाद्धि काममौनयीत्, काममैलयीत् । भाषायां चङेव भवति : **औननत्**, **ऐलिलत्** । **टु ओश्वि** गतिवृद्ध्योः **अश्वयीत्** । **रगे लगे स्थगे सङ्गे** ; **अरगीत्**, **अलगीत्**, **अस्थगीत्** । **कखे** हसने, अकखीत् । **हसे** हसने : **अहसीत्** ; ह्यन्तक्षणश्वसजागृणिश्व्येदिताम् इत्यनेन अतो हलादेर्लघोः इति विकल्पः प्रतिषिध्यते । जागृणिश्विनां तु सिचि वृद्धिः प्राप्ता नेटि ( ) इत्यनेन न प्रतिषिध्यते, नवान्तरङ्गत्वादत्र पूर्वं गुणो भवति, सिचि वृद्धेरनवकाशत्वाद्यदि पूर्वं गुणः णिश्विग्रहणमनर्थकं स्यात्, गुणायादेशयोः कृतयोर्यकारान्तत्वादेव प्रतिषेधस्य सिद्धत्वात् तस्मादेतदेव णिश्विग्रहणं ज्ञापकम्—सिच्यन्तरङ्गं भवति ( ) इत्यस्य । अथ जागृग्रहणं किमर्थम् ?

जागृ निद्राक्षये, **जाग्रोऽविचिण्णल्ङित्सु** (VII. 3 85)—जागर्तेर्गुणो भवति विचिण्णल्ङिद्भिन्नेषु परतः, वृद्धिविषये प्रतिषेधविषये च यथा स्यादिति जागर्तेर्गुण आरभ्यते, अजागरीत् । अविचिण्णल्ङित्स्विति किम् ? **जॄशॄस्तॄजागृभ्यः क्विन्** (उ णा. 503) इति विन्, जागृविः, चिण, अजागारि, णल्; **अजागार**, ङित्, जागृथः, जागृतः । तथा चोक्तम्—

"गुणो वृद्धिर्गुणो वृद्धिः प्रतिषेधो विकल्पनम् ।
पुनर्वृद्धिर्निषेधोऽतो यण्पूर्वाः प्राप्तयो नव ॥"

यावता जाग्रोऽविचिण्णल्ङित्सु इति जागर्तेर्गुणो वृद्धेरपवादो विधीयते; सात्र अचो ञ्णिति इति यथा वृद्धिं बाधते तथा सिचि वृद्धिमपि बाधिष्यते । गुणे कृते अतो ल्रान्तस्य इति या वृद्धिः प्राप्नोति सा प्रतिषिध्यताम् ।

अथ गुणविधानसामर्थ्यादुत्तरकालभाविन्यपि वृद्धिर्बाधिष्यते यथा जागरयतीत्यत्र अत उपधाया. इति वृद्धिर्न भवति . तथा चिण्णलो. प्रतिषेधोऽर्थवान भवति : एवं च जागृग्रहणं शक्यमकर्तुं नान्क्रियते विस्पष्टार्थम् । **चिण् ते पदः** (III. 1. 60.)—पद गतौ अस्माद्धातो परस्य च्लेः चिणादेशो भवति तशब्दे परत . सामर्थ्येनात्मनेपदप्रथमपुरुषैकवचनं गृह्यते, नतु परस्मैपदमध्यमपुरुषबहुवचनम् ; चकार **चिणो लुक्** (VI. 4. 104) इति विशेषणार्थः णकारो वृद्ध्यर्थः अत उपधाया इति वृद्धिः ; **चिणो लुक्**—चिण उत्तरस्य तत्प्रत्ययस्य लुग्भवति. द्विवचनादिषु सिजेव भवति ; **उदपादि** सस्यम् , **समपादि** भक्षम । त इति किम् ? उदपत्सातम् , उदपत्सत । **दीपजनबुधपूरितायिप्यायिभ्योऽन्यतरस्याम्** (III 1 61.)—दीपी दीप्तौ ; जनी प्रादुर्भावे : बुध अवगमने · पूरि आप्यायने : तायृ संतानपालनयो . स्फायी ओप्यायी वृद्धौ एतेभ्य परस्य च्लेश्चिणादेशो भवति तशब्दे परतोऽन्यतरस्याम् ; **अदीपि** , पक्षे सिच् . **अदीपिष्ट** , **जनिवध्योश्च** (VII. 3. 35)—जनिर्वधि इत्येतयोश्चिणि कृति ञिति णिति च यदुक्तं तन्न भवति : इति वृद्धिप्रतिषेध · **अजनि अजनिष्ट** । **अबोधि अबुद्ध** ; भष्भाव. ; **अभुत्सातम्** , **अभुत्सत** । **अपूरि अपूरिष्ट** । **अतायि अतायिष्ट** ; **अप्यायि अप्यायिष्ट** ; अप्राप्ते विभाषेयमित्यादि सर्वमूह्येयम् ॥

श्रिञ् सेवायाम् । लुङि **णिश्रिद्रुस्रुभ्यः कर्तरि चङ्** , (III. 1. 48.)—ण्यन्तेभ्यो धातुभ्यः श्रिद्रुस्रु इत्येतेभ्यः परस्य च्लेश्चङादेशो भवति कर्तृवाचिनि लुङि परतः । **णौ चङ्युपधाया ह्रस्वः** (VII. 4. 1.)—**चङ्परे णौ** परतः यदङ्गं तस्योपधाया ह्रस्वो भवति । **चङि** (VI. 1. 11.)—

चङि परतो अनभ्यासस्य धातोरवयवस्य प्रथमस्यैकाचोऽजादेर्द्वितीयस्य वा यथायोगं द्वे भवत । अचिश्नुधातुभ्रुवामित्यादिना इयङुवङादेशः ; **अशिश्रियत्, अदुद्रुवत् ; असुस्रुवत्** । **कमु** कान्तौ । कमेर्णिङ् (III. 1. 30) इति स्वार्थे णिङि, चाङ् द्वित्वे च कृते, **सन्वल्लघुनि चङ्परेऽनग्लोपे** (VII 4 93)—लघुनि धात्वक्षरे परतो योऽभ्यासस्तस्य चङ्परे णौ सनीव कार्यं भवति अनग्लोपे । इति सन्वद्भाव । भृञामित् (VII 4. 76.) इति वर्तमाने , **सन्यतः** (VII 4 79)—सनिपरतः अकारान्तस्याभ्यासस्य इकारादेशो भवति । **दीर्घो लघोः** (VII 4 94) —लघोरभ्यासस्य दीर्घो भवति चङ्परे णौपरत । इति अचीकम+इ+अ+त इति जाते, **णेरनिटि** (VI. 4 51.)—अनिडादावार्धधातुके णे लोपो भवति । इति णिलोप **अचीकमत** । **चुर** स्तेये · **अचूचुरत** , **अचुचुरत** । **पाल** रक्षणे . **अपीपलत** , **अपीपलत** इत्यादिनेयम । **अर्च** पूजायाम । **अजादेर्द्वितीयस्य** (VI 1 2)—अजादेर्धातोर्द्वितीयस्यैकाचोऽवयवस्य द्वे भवतः । **नन्द्राःसंयोगादयः** (VI 1 3)—नकारदकाररेफाः द्वितीयस्यैकाचोऽवयवभूता. संयोगादय. न द्विरुच्यन्ते । पूर्ववर्णिणलोप. , णिलोपस्य स्थानिवद्भावात् चिशब्द स्यद्वित्वम् · **आर्चिचत्** । कर्तरि इति किम् ? अकारयिषातां कटौ देवदत्तेन । अत्र कर्मणिप्रथमपुरुषद्विवचनमाताम् , सिचि, इट् , गुणायादेशौषत्वम् । अनग्लोप इति किम् ? **अचकथत्** । **कथ** वाक्यप्रबन्धे चुरादिरयमदन्त. । णिपरिग्रहणं किम् ? केवले चङ्माभूत् ; **अचकमत** । अत्र च्लेः **कमेरुपसंख्यानम्** (वा. III. 1. 48.) इति चङ् । आयादयआर्धधातुकेवा (III. 1. 31.) इति यदा णिङ् नास्ति तदैतदुपसंख्यानम । इत्यादि सर्वमवगन्तव्यम् ॥

॥ **इति लुङ्प्रकरणम्** ॥

॥ अथ लुट्प्रकरणम् ॥

॥ अथ भ्वादौ शब्विकरणे लुट् ॥

अथैतेभ्य एव धातुभ्यः लुड्विधीयते । **भविष्यति गम्यादयः** (III 3. 3.) इति वर्तमाने, **अनद्यतने लुट्** (III. 3. 15.)—भविष्यत्यनद्यतने अर्थवर्तमानाद्धातोर्लुट्प्रत्ययो भवति लृटोऽपवादः । **स्यतासी लृलुटोः** (III. 1 33)—लृ इति लृङ्लृटो सामान्येनग्रहणम् ; अतस्तयोर्लुटिच परतो यथासंख्यस्य तसि इत्येतौ प्रत्ययौ भवतः । अत्र तासिप्रत्यये इकारः **तास्यनुदात्तेन्ङिदुपदेशाल्लसार्वधातुकमनुदात्तमह्न्विङोः** (VI 1 .186) इति विशेषणार्थः । इडागमः ; गुणायादेशौ । **लुटः प्रथमस्य डारौरसः** (II. 4. 85.)—लुडादेशस्यप्रथमपुरुषस्य परस्मैपदस्यात्मनेपदस्य च एकवचनद्विवचनबहुवचनानां यथासङ्ख्यं डारौरस इत्येते आदेशाभवन्ति । डिति अभस्याप्यनुबन्धकरणसामर्थ्यात् टे (IV. 4 143.) इति टिलोपः ; **भविता । तासस्त्योर्लोपः** इति वर्तमाने, **रिच** (VII. 4. 51.)—रेफादौ प्रत्यये परतः तासस्त्योर्लोपो भवति ; **भवितारौ, भवितारः । तासस्त्योर्लोपः** (VII 4. 50.)—तासेरस्तेश्च सकारस्यलोपो भवति सकारादौ प्रत्यये परतः ; भवितासि, भवितास्थः, भवितास्थ : भवितास्मि, भवितास्वः, भवितास्मः । एवमेव आत्मनेपदम् ; **एधिता, एधितारौ, एधितारः ; एधितासे, एधितासाथे । धिच** (VIII. 2. 25.)—धकारादौ प्रत्यये परतः सकारस्य लोपो भवति : **एधिताध्वे । हएति** (VII. 4. 52.)—तासस्त्योस्सकारस्य हकारादेशो भवति एति परतः ; **एधिताहे, एधितास्वहे, एधितास्महे** । पचिधातोः चोः कुः (VIII. 2. 30.) इति कुत्वम् ; पक्ता, पक्तारौ, पक्तारः ; पक्तासि,

पक्तास्थ:, इत्यादि । आत्मनेपदञ्च; पक्ता, पक्तारौ, पक्तारः; पक्तासे, इत्यादि । एवमेव—नन्दिता, नन्दितारौ, नन्दितारः; ध्वंसिता, ध्वंसितारौ, ध्वंसितारः; ध्वंसितासे, ध्वंसितास्माथे; संख्याता, संख्यातारौ, संख्यातारः; इत्यादिनेयम् ॥ षह मर्षणे, तासि—तीषसहलुभरुषरिषः (VII. 2. 48.)—इष–सह–लुभ–रुष–रिष इत्येतेभ्यो धातुभ्य उत्तरस्य तादेरार्धधातुकस्य इडागमो वा भवति—सहिता; इडभावे—ढत्वधत्वष्टुत्वढलोपा.; सहिवहोरोदवर्णस्य (VI. 3. 112.) इत्योकारः; सोढा । परिनिविभ्यः सेवसितसयसिवुसहसुट्स्तुस्वञ्जाम् (VIII. 3. 70.) इति षत्वे प्राप्ते, सोढः (VIII. 3. 115.)—सोढ्रूपस्य सहेः सस्य षत्वं न भवति; परिसोढा । वह प्रापणे, वोढा । अद् भक्षणे, अत्ता, अत्तारौ, अत्तारः । एवमेव शयिता, शयितारौ, शयितारः; शयितासे; वक्ता, वक्तारौ, वक्तारः; वक्तासि, वक्तासे । दरिद्रा दुर्गतौ; सेट्; दरिद्रातेरार्धधातुके लोपोवक्तव्यः (वा. VI. 4. 114.), दरिद्रिता, दरिद्रितारौ, दरिद्रितारः; दरिद्रितासि । हु दानादनयो.; होता, होतारौ, होतारः; इत्यादि । डु धाञ्; प्रपूर्वः; नेर्गदनदपतपदघुमास्यतिहान्तियातिवातिद्रातिप्सातिवपतिवहतिशाम्यतिचिनोतिदेग्धिषुच (VIII. 4. 17.) इति उपसर्गस्थान्निमित्तादुत्तरस्य रेफनकारस्य णकारादेशो भवति; प्रणिधाता, प्रणिधातासि, प्रणिधातासे; इत्यादि । दिवु क्रीडादौ; देविता, देवितारौ, देवितारः; एवमेव सविता, सवितारौ, सवितारः; सवितासे; इडभावे सोता, सोतारौ, सोतारः; सोतासे । णह; उपसर्गादसमासेऽपि णोपदेशस्य (VIII. 4. 14.) इति णत्वम्; परिणद्धा, परिणद्धासि, परिणद्धासे । षुञ्; षत्वम्; अभिषोता, अभिषोतासि, अभिषोतासे । एवमेव अशिता, अशितासे । ऊदित्वादिडभावपक्षे अष्टा-

दिना षत्वम्; भ्रष्टा, भ्रष्टासे । तुद व्यथने ; लघूपधगुणः ; तोत्ता, तोत्तासि, तोत्तासे । भ्रस्ज पाके । भ्रस्जो रोपधयोरमन्यतरस्याम् (VI. 4. 47.)—भ्रस्जो रेफस्य उपधायाश्च निवृत्तिर्भवति आर्धधातुके परतः; अन्यतरस्यां रमागमः । रोपधयोरिति स्थानषष्ठीनिर्देशस्य तयोर्निवृत्तिरेव प्रयोजनम्; मकारो मिदचोऽन्त्यात्परः (I. 1. 47.) इति विशेषणार्थः; अकारस्सुखमुखोच्चारणार्थः; व्रश्चादिना षत्वम्; ष्टुत्वम्; भर्ष्टा, भर्ष्टासि, भर्ष्टासे । यदा रमागमो न भवति तदा, स्कोस्संयोगाद्योरन्ते च (VIII. 2. 29.) इति सकारलोपः; षत्वष्टुत्वे; भ्रष्टा । टुमस्जो शुद्धौ; णश अदर्शने । मस्जिनशोर्झलि (VII. 1. 60.)—मस्जि, नश इत्येतयोर्धात्वोर्झलादिप्रत्यये परतः नुमागमो भवति । मस्जेरन्त्यात्पूर्वं नुममिच्छन्त्यनुषङ्गसंयोगादिलोपार्थम् (वा.) अनुषङ्गो नुमागमः; इति जकारात् पूर्वं नुमागमः; स्कोस्संयोगाद्योरिति सकारलोपः; चोः कुः इति कुत्वम्; खरि च इति चर्त्वम्. अनुस्वारपरसवर्णौ; मङ्क्ता । सृज विसर्गे; दृशिर् प्रेक्षणे । सृजिदृशोर्झल्यमकिति (VI. 1. 58.)—सृजि दृशि इत्येतयोः धात्वोर्झलादावकिति प्रत्यये परतः अमागमो भवति । यणादेशः; व्रश्चादिना षत्वम्; ष्टुत्वं च; स्रष्टा, द्रष्टा । मृजूष् शुद्धौ । मृजेर्वृद्धिः (VII. 2. 114.) इति वृद्धिर्भवति; गुणस्यापवादः; मार्ष्टा । ऊदित्वाद्विकल्प इट्; मार्जिता । विद ज्ञाने; वेदिता । अन्यत्र सत्तायां विचारणे च वेत्ता । तृप प्रीणने । अनुदात्तस्यचर्दुपधस्यान्यतरस्याम् (VI. 1. 59.)—उपदेशे अनुदात्तस्य धातोरृकारोपधस्य झलादावकिति परतोऽन्यतरस्याममागमो भवति । यणादेशः; त्रप्ता । अमभावे गुणः; तर्प्ता । रधादिभ्यश्च (VII. 2. 45.) इति इटि तर्पिता । सृप्लृ गतौ; स्रप्ता, सर्प्ता । रभ राभस्ये; झषस्तथोर्धोऽधः (VIII. 2. 40.) इति धत्वम्;

झलां जश् झशि (VIII. 4. 53.) इति जश्त्वम्; आङ्पूर्वः; आरब्धा । मन ज्ञाने, मन्ता । मनु अवबोधने, सेट्; मनिता । स्पृश संस्पर्शने; स्प्रष्टा, स्पर्ष्टा । कृष विलेखने; क्रष्टा, कर्ष्टा । मिह सेचने; धत्वढत्वादिपूर्ववत्: मेढा । दुह प्रपूरणे, दिह उपचये; दोग्धा, देग्धा । दह भस्मीकरणे; दग्धा ।

इत उपरि सेटका उच्यन्ते । हिक्क अव्यक्ते शब्दे; हिक्किता । शुच शोके; शोचिता । राजृ दीप्तौ, राजिता । अण शब्दे, अणिता । भ्राजृ तेजने, भ्राजिता । षिवु तन्तुसन्ताने, सेविता । वृधु वृद्धौ; वर्धिता ।

अथ विभाषेट उच्यन्ते । स्वरतिसूतिसूयतिधूञूदितो वा (VII. 2. 44)—स्वृ शब्दोपतापयोः, षूङ प्राणिप्रसवे, धूञ कम्पने, इत्येतेभ्यो धातुभ्यः ऊदिद्भ्यश्चोत्तरस्य वलादेरार्धधातुकस्य वा इडागमो भवति; स्वरिता स्वर्ता, प्रसविता प्रसोता, धविता धोता । ऊदितः खल्वपि—गाहू विलोडने; अवगाहिता, इडभावे ढत्वष्टुत्वढलोपादि अवगाढा; गुपू रक्षणे, गोपिता गोप्ता; तक्षू त्वक्षू तनूकरणे, तक्षितेः स्कोस्संयोगाद्योरन्ते च (VIII. 2. 29.) इति ककारलोपः, ष्टुत्वम्, तष्टा; अक्षू व्याप्तौ अक्षिता अष्टा । सूतिसूयत्योर्विकरणेन निर्देशः षूप्रेरणे इत्यस्य निवृत्त्यर्थम् । धूञिति सानुबन्धनिर्देशः धू विधूनने इत्यस्य निवृत्त्यर्थः । रध हिंसासंराद्ध्योः; रधादिभ्यश्च (VII. 2. 45.)—रध इत्येवमादिभ्य उत्तरस्य वलादेरार्धधातुकस्य इडागमो वा भवति; रधिता । इडभावे धत्वजश्त्वे; रद्धा । णश अदर्शने; नशिता । मस्जिनशोर्झलि (VII. 1. 60.) इति नुमागमः; व्रश्चादिना षत्वं ष्टुत्वञ्च; नंष्टा । द्रुह जिघांसायाम्; रधादि-

ण्यश्च इति विभाषा इडागमः ; इट्पक्षे द्रोहिता ; इडभावे वा द्रुहमुहष्णुहष्णिहाम् (VIII. 2. 33.)—द्रुह मुह ष्णुह ष्णिह इत्येतेषां हकारस्य वा घकारादेशो भवति झलि परतः पदान्तेच, झषस्तथोर्धोऽधः (VIII. 2. 40.) इति धत्वं जश्त्वंच ; द्रोग्धा । घत्वाभावे होढः (VIII. 2. 31.) इति ढत्वं, ष्टुत्वं, ढो ढे लोपः (VIII. 3 13.) इति ढलोपः ; द्रोढा । मुह वैचित्त्ये ; मोहिता मोग्धा मोढा । ष्णुह उद्गिरणे ; स्नोहिता स्नोग्धा स्नोढा । कृपू सामर्थ्ये ; लुटिच कृपः (I. 3. 93.)—लुटिच-स्यसनोश्च परतः कृपेर्धातो- परस्मैपदं भवति । ततस्तासिप्रत्ययः ; लघू-पधगुणः ; कृपो रोलः (VIII. 2. 18.)—ल इति सामान्यमुपादीयते ; तेन यः केवलोरेफः ऋकारस्थश्च तयोर्द्वयोरपिग्रहणम् ; कृपेर्धातोरेफस्य लकारादेशो भवति । इत्यत्र रेफस्यल्कारः ; यत्र गुणो नास्ति तत्र ऋवर्ण-स्य लृकारः । ऊदित्वाद्विभाषेटि प्राप्ते, तासिच क्लृपः (VII. 2. 60.)—क्लृप उत्तरस्य तासेर्वलादेरार्धधातुकस्य परस्मैपदेष्विडागमो न भवति । लुटः प्रथमस्य डारौरसः (II. 4. 85.) इति लुडादेशः ; कल्प्ता, कल्प्तारौ, कल्प्तारः । परस्मैपदेष्वित्येव ; कल्पिता, कल्पितासे ।

रोद्धा, भोक्ता, प्रयोक्ता, तनिता, मनिता, अधिकर्ता, इत्यादि । ग्रहोऽलिटि दीर्घः (VII. 2. 37.)—ग्रहउत्तरस्येटो दीर्घो भवति अलिटिपरतः ; ग्रहीता इत्यादि । चोरयिता, पारयिता, अर्थयिता ।

॥ इति लुट् प्रकरणम् ॥

॥ अथ लृङ् प्रकरणम् ॥

अथ लृङुच्यते । लिङ्निमित्ते लृङ्क्रियातिपत्तौ (III. 3. 139.)—भविष्यति इत्यनुवर्तते; हेतु हेतुमतोर्लिङ् (III. 3. 156.) इत्येव-

मादिवचनाद्धेतुहेतुमद्भावादिकोऽर्थो लिङ्निमित्तम्; तस्मिन् हेतुमद्भावे भविष्यति काले वर्तमानाद्धातो: लृङ्प्रत्ययोभवति क्रियातिपत्तौ सत्याम् । कुतश्चिद्वैगुण्यात् क्रियाया अनभिनिर्वृत्तिः क्रियातिपत्तिः; दक्षिणे न चेत् आयास्यत् न शकटं पर्याभविष्यत्, यदि कमलकम् आह्वास्यत् न शकटं पर्याभविष्यत्; अभोक्ष्यत भवान् घृतेन यदि मत्समीपे आसिष्यत । भविष्यत् कालविषयमेतद्वचनम्; भविष्यदपर्याभवनंच हेतुमत्; तत्र हेतुभूतं कमलकाह्वानं च लिङ्गेन बुद्ध्वा तदतिपत्तिञ्च प्रमाणान्तरादवगम्य वक्ता वाक्यं प्रयुङ्क्ते । भूते च (III. 3. 140.)—लिङ्निमित्ते लृङ् क्रियातिपत्तौ इति सर्वमनुवर्तते; पूर्वेण भविष्यति विहितः सम्प्रति भूते विधीयते; भूतेच काले लिङ्निमित्ते क्रियातिपत्तौ सत्यां लृङ् भवति । उताप्योरित्यारभ्य लिङ्निमित्तेषु विधानमेतत् प्राक्, ततो विकल्पं वक्ष्यति— दृष्टो मया भवत्पुत्रोऽन्नार्थी चङ्क्रम्यमाणः अपरश्चद्विज. ब्राह्मणार्थी; यदि सतेन दृष्ट. अभविष्यत् तदा अभोक्ष्यत; नतु भुक्तवान्, अन्येन पथा-गतः । स्यतासीलृलुटोः (III 1. 33) इति स्यप्रत्ययो भवति । निरनुनासिकत्वादकारस्येत्संज्ञा न भवति; *अडागम*; *नित्यं ङितः* (*III. 4. 99*) इति सलोपः; इतश्च (III. 4. 100) इतीकारलोपादिकार्यं पूर्ववत्; अभविष्यत्, अभविष्यताम्, अभविष्यन् । एवमेव—ऐधिष्यत, ऐधिष्येताम्, ऐधिष्यन्त; अपक्ष्यत्; अपक्ष्यत; अनम्स्यित्; अध्वंसिष्यत; अभ्यास्यत्, अभ्यास्यत; अजेष्यत्, व्यजेष्यत, पराजेष्यत; इत्यादि ॥

गमेरिट् परस्मैपदेषु (VII. 2. 58.)—गमे. परस्य सकारादेरिडागमो भवति परस्मैपदेषु; अगमिष्यत् । वृतु वर्तने मद्भृद्भ्यश्चतुर्भ्यः

(VII. 2. 59.)—एभ्यः परस्य सकारादेरार्धधातुकस्य इडागमो न भवति । परस्मैपदे वृद्भ्यस्स्यसनोः (I. 3. 92.)—वृतादिभ्यः स्ये सनि च परस्मैपदं वा भवति; अवर्त्स्यत् । परस्मैपदाभावपक्षे अवर्तिष्यत । एवमेव वृधु–शृधु–स्यन्दामपि रूपं नेयम् । वस निवासे; सःस्यार्धधातुके (VII. 4. 49.)—सस्य तःस्यात् सकारादावार्धधातुके परतः; अवत्स्यत् । अहास्यत्, अह्रोप्स्यत्, आत्स्यत्, अशयिष्यत, अवक्ष्यत, अवक्ष्यत, अहास्यत, आयस्यत्, अदेविष्यत्, प्रासविष्यत, प्रासोष्यत, अनत्स्यत्, असोष्यत, आशिष्यत, आक्ष्यत, निरत्रेष्यत्, निरत्रेष्यत, अतोत्स्यत् । कृती छेदने । सेऽसिचिकृतचृतछृदतृदनृतः (VII. 2. 57.)—एभ्यः परस्यसिज्भिन्नस्य सकारादेरार्धधातुकस्य इड्वा भवति; अकर्तिष्यत् । इडभावपक्षे अकर्त्स्यत् । हन हिंसागत्योः; ऋद्धनोःस्ये (VII. 2. 70.)—ऋकारान्तानामङ्गानां हन्तेश्चस्ये परतः इडागमो भवति; अमरिष्यत्, अहनिष्यत् । अमोक्ष्यत् अमोक्ष्यत, अभोक्ष्यत् अभोक्ष्यत, अयोक्ष्यत् अयोक्ष्यत, अतनिष्यत् अतनिष्यत, अकरिष्यत् अकरिष्यत, अक्रेष्यत् अक्रेष्यत, अवरीष्यत, अग्रहीष्यत् अग्रहीष्यत, अचोरयिष्यत् अचोरयिष्यत, अपालयिष्यत् अपालयिष्यत, आर्चयिष्यत् आर्चयिष्यत ॥

॥ इति लृङ्प्रकरणम् ॥

॥ अथ लृट्प्रकरणम् ॥

अथ लृडुच्यते । तुमुन्ण्वुलौ क्रियायां क्रियार्थायाम् (III. 3. 10.) इति वर्तमाने, लृट्शेषे च (III. 3. 13)—कश्च शेषः ? क्रियार्थोपपदादन्यश्शेषः; तस्मिन् शेषे शुद्धे भविष्यति काले वर्तमानाद्धातोः लृट् प्रत्ययो भवति चकारात् क्रियायां क्रियार्थायाञ्च उपपदे । स्यतासी लृलुटोः

(III. 1. 33.)—इति स्यप्रत्ययः ; भविष्यति ; ओक्ष्यामि इति भवति । एधिष्यते, पक्ष्यति पक्ष्यते, नन्दिष्यति, ध्वंसिष्यते, ध्यास्यति ध्यास्यते, स्नास्यति, यास्यति, सेत्स्यति, भेत्स्यति, चेत्स्यति, लविष्यति, पविष्यति, अत्स्यति, शयिष्यते, वक्ष्यति वक्ष्यते, होष्यति, भासिष्यते, श्रद्धास्यते, देविष्यते, अशिष्यति, प्रसविष्यते प्रसोष्यते, नत्स्यति नत्स्यते, अभिषो-स्यति अभिषोस्यते, अशिष्यते, अक्ष्यते, निवेष्यते, तोत्स्यति तोत्स्यते । ऋद्धनोः स्ये (VII 2. 70) इति इडागमः. मरिष्यति, मोक्ष्यति, रोत्स्यति, भोक्ष्यते, योक्ष्यति, तनिष्यति तनिष्यते, मनिष्यते, करिष्यति करिष्यते, भरिष्यति भरिष्यते, हरिष्यति, वरिष्यति । व्रश्चादिना षत्वम् ; षढोःकःसि (VIII. 2. 41.) इति कत्वम् व्रक्ष्यति । दह भस्मी-करणे ; भष्भावः धक्ष्यति । सृजिदृशोर्झल्यमकिति (VI. 1. 58.) इत्यमागमः स्रक्ष्यति, द्रक्ष्यति । बुध अवगमने ; भष्भावः ; चर्त्वम् ; भोत्स्यति । रप्स्यति, लप्स्यते ॥

विभाषेट् उच्यन्ते । सेऽसिचिकृतचृतच्छृदतृदनृतः (VII 2. 57.)—कृती वेष्टने, चृती हिंसाग्रन्थनयोः, उच्छृदिर् दीप्तिदेवनयोः, उतृ-दिर् हिंसानादरयोः, नृती गात्रविक्षेपे इत्येतेभ्यो धातुभ्यः वा इडागमो भवति सकारादावार्धधातुकेऽसिचिपरतः ; कर्तिष्यति कर्त्स्यति, चर्तिष्यति चर्त्स्यति, छर्दिष्यति छर्त्स्यति, तर्दिष्यति तर्त्स्यति, नर्तिष्यति नर्त्स्यति । गम्लृ सृप्लृ गतौ ; गमेरिट् परस्मैपदेषु (VII. 2. 58.)—गमेर्धातोस्सकारादावार्धधातुके परस्मैपदेषु इडागमो भवति ; गमि-ष्यति । परस्मैपदेष्विति किम् ? सङ्गंस्यते । वृद्भ्यः स्यसनोः (I. 3.92.)—द्युतादिष्वेव वृतादयः पठ्यन्ते ; वृतु वर्तने, वृधु वृद्धौ, शृधु शब्दकुत्सायाम्, स्यन्दू प्रस्रवणे, कृपू सामर्थ्ये, इत्येतेभ्यः स्ये सनि परस्मैपदं वा भवति,

स्यप्रत्ययस्य इडागमेप्राप्ते, **नवृद्भ्यश्चतुर्भ्यः** (VII. 2. 59.)—वृतादिभ्यश्चतुर्भ्य उत्तरस्य सकारादेरार्धधातुकस्य परस्मैपदेषु इडागमो न भवति; **वर्त्स्यति, वर्तिष्यते** । वृधु—**वर्त्स्यति, वर्धिष्यते**; स्यन्दू—स्यन्त्स्यति, स्यन्दिष्यते; शृधु—**शर्त्स्यति, शर्धिष्यते** । कृपू, **लुटि च क्लृपः** (I. 3. 93.)—लुटि चस्यसनोश्च कृपेर्धातोर्वा परस्मैपदं भवति । स्यप्रत्ययः; गुणः; कृपोरोलः (VIII. 2. 18.)इति लत्वम् । इडागमे प्राप्ते, **तासि च क्लृपः** (VII. 2. 60)—कृप उत्तरस्य तासेस्सकारादेरार्धधातुकस्य परस्मैपदेषु इडागमो न भवति; **कल्प्स्यति** । आत्मनेपदे—**कल्पिष्यते, कल्प्स्यते** ॥ एवमेव परिष्यते, वरिष्यते, चोरयिष्यति, इत्यादि सर्वमुन्नेयम् ॥

॥ इति लृट् प्रकरणम् ॥

—अथेदानीं चिण्वद्भावप्रकरणे भावकर्मणोर्लिङादयः प्रदर्श्यन्ते—

॥ अथ भावकर्मणोर्लिङ् ॥

स्यसिच्सीयुट्तासिषु भावकर्मणोरुपदेशेऽज्झनग्रहदृशां वा चिण्वदिट् च (VI. 4. 62.)—स्य सिच् सीयुट्तासि इत्येतेषु भावकर्मविहितेषु परतः उपदेशे अजन्तानां धातूनां हन-ग्रह-दृशां वा चिण्वत्कार्यं भवति; चकारात् स्यादीनामिडागमश्च । अचोञ्णिति (VII. 2. 115.) इति वृद्धिः; आवादेशः; **पुत्रेण भाविषीष्ट** । चिण्वदिडभावे—**पुत्रेण भविषीष्ट** । कर्मणि—**अनुभाविषीष्ट** लक्ष्मीर्देवदत्तेन, **अनुभविषीष्ट** वा । अनुभाविषीष्ट, अनुभाविषीयास्ताम्, अनुभाविषीरन्; इत्यादि सर्वं कर्तृतुल्यमेवज्ञेयम् । उपदेशे इति किम्? **करिष्यते** इत्यत्र परत्वात् गुणे रपरत्वे च कृते ततो अनजन्तत्वात् चिण्वदिडागमो नस्यात् । उपदेश-

ग्रहणाद्भवति ; यद्यपि करोतिरुपदेशोत्तरकालमनजन्तः तथाप्युपदेशोऽजन्त एव । एधिषीष्ट ; पक्षीष्ट ; नन्दिषीष्ट ; ध्वंसिसीष्ट । व्येञ् संवरणे ; आदेच उपदेशेऽशिति (VI. 1. 45.) इत्यात्वम् ; चिण्वदिड्भावपक्षे, आतो युक्चिण्कृतोः (VII. 3. 33.)—आकारान्तस्याङ्गस्य युगागमो भवति चिणि, कृति ञिति णिति च, प्रत्यये परतः । एवं व्यायिषीष्ट इत्यादि । इडभावे संव्यासीष्ट इत्यादि । शायिषीष्ट शयिषीष्ट, वक्षीष्ट, निश्चायिषीष्ट निश्चेषीष्ट, कृत्सीष्ट, मारिषीष्ट—उश्च (I. 2. 12) इति कित्त्वे—मृषीष्ट । लिङ्सिचावात्मनेपदेषु (I. 2. 11.) इति कित्त्वे मुक्षीष्ट, रुत्सीष्ट, भुक्षीष्ट, तनिषीष्ट, मनिषीष्ट, कारिषीष्ट कृषीष्ट, कायिषीष्ट केषीष्ट ॥

लिङ् सिचोरात्मनेपदेषु (VII. 2. 42.) इति विभाषा इडागमः । वृतोवा (VII. 2. 38.) इति इटो दीर्घत्वे प्राप्ते, न लिङि (VII. 2. 39.) इति प्रतिषेधः ; वरिषीष्ट । इडभावे—वृषीष्ट । शमु उपशमे ; अस्माण्णिच् अत उपधायाः (VII. 2. 116) इति वृद्धिः ; अमन्तत्वात् जनीजॄष्क्नसुरञ्जोऽमन्ताश्च (ग.) इति मित्संज्ञायां, मितां ह्रस्वः (VI. 4. 92) इति ह्रस्वत्वम् । सनाद्यन्ताधातवः (III. 1. 32.) इति धातुसंज्ञायां भावे आशिषि लिङ् । भावकर्मणोः (I. 3. 13.) इत्यात्मनेपदम् ; प्रथमपुरुषैकवचनम् ; तस्य स्यामित्र सीयुडिति चिण्वद्भावः । धातुसंज्ञाविधानकालेऽजन्तत्वात् सनाद्यन्ता अपि उपदेशे अजन्ता उच्यन्ते । चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम् (VI. 4. 93.)—चिण्णमुल्परेणौ परतो मितामङ्गानाम् उपधाया वा दीर्घो भवति । असिद्धवदत्राभात् (VI. 4. 22.) इति चिण्वदिटः, असिद्धवद्भावात् उभयत्रापि णेरनिटि (VI. 4. 51.) इति णिलोपः ; गुणावादेशौ ; शमिषीष्ट शामिषीष्ट ॥

चिण्वदिडभावे—शमयिषीष्ट । हन ; वधादेशः ; वधिषीष्ट । वधादेशापवादे चिण्वद्भावे—अत उपधायाः (VII. 2. 116.) इति वृद्धिः ; होहन्तेरिति (VII. 3 54.) कुत्वम् ; घानिषीष्ट । ग्रह उपादाने ; ग्राहिषीष्ट, ग्रहीषीष्ट । अत्र ग्रहोलिटि दीर्घः (VII 2. 37.) इति वलादिलक्षणस्येट एवदीर्घः ; चिण्वदिटः अप्रकृतत्वात् । दृशिर प्रेक्षणे ; दर्शिषीष्ट । चिण्वदिडभावे किस्वात् सृजिदृशोर्झल्यमकिति (VI 1. 58.) इति अमागमो न भवति ; व्रश्चादिनाषत्वम् , षढो. कस्सि (VIII. 2. 41.) इति कत्वम् ; दृक्षीष्ट । चुर स्तेये ; अस्मात् ण्यन्तात् कर्मण्याशिषिलिङ् ; चिण्वादिट ; आसिद्धवदत्राभात् (VI. 4. 22.) इति चिण्वदिटोऽसिद्धत्वाण्णेरनिटि इति णिलोपः ; चोरिषीष्ट । चिण्वदिडभावे इडागमः ; चोरयिषीष्ट । एवं पालिषीष्ट पालयिषीष्ट, इत्यादिसर्वमुन्नेयम् ॥

॥ इति भावकर्मणोराशीर्लिङ् प्रकरणम् ॥

॥ अथ भावकर्मणोर्लिट् ॥

भू : भुवोवुग्लुङ्लिटोः (VI. 4. 88.) इतिवुगागमः ; ततोद्विर्वचनम् ; भवतेरः (VII. 4. 73.) इत्यभ्यासस्यात्वम् । भावे—बभूवे ; कर्मणि—अनुबभूवे । एध ; इजादेश्चगुरुमतोऽनृच्छः (III. 1. 36.) इत्याम्प्रत्ययः ; एधाञ्चक्रे एधाम्बभूवे, एधामासे । पच् ; अत एकहल्मध्येऽनादेशादेर्लिटि (VI. 4. 120.) इत्येत्वाभ्यासलोपौ ; पेचे । ननन्दे, दध्वंसे, संविव्ये । अद ; अदेर्घस्लादेशः ; गमहनेत्यादिना उपधालोपः ; खरिचेति चर्त्वम् ; शासिवसीतिषत्वम् ; जक्षे । पक्षे—अत आदेः (VII. 4. 70.) इति दीर्घः ; आदे । अतिशिश्ये । ब्रूञ् ; ब्रुवोवचिरादेशः ; वचिस्वपीति सम्प्रसारणम् ; ऊचे, ऊचाते, ऊचिरे । हु ; भीह्रीभृहुवां-

कृञ्चानु (III. 1. 39.) इत्याम्प्रत्ययो वा ; जुहवाञ्चक्रे, जुहुवे । ओहाक् ; आतोलोप इटि च (VI. 4. 64.) इत्याकारलोपः, जहे । दधे, दिदिवे, सुषुवे अभिषुषुवे । अशू ; अश्नोतेश्च (VII. 4. 72.) इति नुडागमः ; आनशे । चिञ् ; विभाषाचेः (VII. 3. 58) इति चिनोतेरङ्गस्याभ्यासादुत्तरस्य विभाषा कवर्गादेशो भवति सन्लिटोः परतः ; उभयत्र एरनेकाच इति यणादेशः ; सञ्चिक्ये, संचिच्ये । नुनुदे, मुमुचे । ग्लै म्लै ; आदेच उपदेशेऽशिति (VI. 1. 45.) इत्यात्वम्, आतो लोप इटि च, इत्याकार लोपः, जग्ले, मम्ले । रुरुधे, बुभुजे, युयुजे, निन्ये, मेने, चक्रे । करोतिः सम्पूर्वः ; अडभ्यासव्यवायेऽपि (VI. 1. 136.) इति सुडागमः ; ऋतश्च संयोगादेर्गुणः (VII. 4. 10.) इति संयोगादेर्गुणविधाने—संयोगोपधग्रहणं कर्तव्यं कृञर्थम्–इति गुणः, समस्करे । चिक्रिये, वव्रे, जगृहे । चुर् ; कास्प्रत्ययादाममन्त्रेलिटि (III. 1. 35.) इत्याम्प्रत्ययः ; णेरनिटि (VI. 4. 51.) इति णिलोपे प्राप्ते अयामन्ताल्वाय्येत्न्विष्णुषु (VI. 4. 55.) इति णेरयादेशः, चोरयाञ्चक्रे, चोरयाम्बभूवे, चोरयामासे । पालयाञ्चक्रे, पालयांबभूवे, पालयामासे, अर्चयाञ्चक्रे, अर्चयाम्बभूवे, अर्चयामासे ; इत्यादिसर्वमुन्नेयम् ॥

॥ इति भावकर्मणोर्लिट् ॥

॥ अथ भावकर्मणोर्लुङ् ॥

भू ; च्लेस्सिच् (III. 1. 44.) इति सिजादेशेप्राप्ते, चिण्भावकर्मणोः (III. 1. 66.)—धातोः परस्य च्लेश्चिणादेशो भवति भावकर्मवाचिनि तशब्दे परतः । चिणोलुक् (VI. 4. 104.) इति चिण उत्तरस्य तशब्दस्य लोपो भवति ; अभावि । अनुपूर्वः ; यणादेशः ; अन्वभावि । आता-

मादौ सिजादेशः ; स्यसिच्सीयुट्तिति (VI. 4. 62.) पक्षेचिण्वदिडागमः ; **अन्वभाविषाताम्** । चिण्वदिडभावे इडागमोगुणश्च ; **अन्वभाविषाताम्** । ऐधि ; अपाचि ; अपक्षाताम् ; अनन्दि ; अध्वंसि, अध्वंसिषाताम् ; युगागमः —अध्यायि, अध्यायिषाताम्, अध्यायिषत ; इडभावे—अध्यासाताम् । **अद** : अदेर्घस्लादेशः ; **अघासि** । सः स्यार्धधातुके (VII. 4. 49.) इति सकारादावार्धधातुकेपरतस्सकारस्य तकारादेशोभवति : **अघत्साताम्**, **अघत्सत** । पूर्वत्रासिद्धमिति सिज्लोपस्यासिद्धत्वात्तत्वम् ; **अघत्थाः** । अत्यशायि, अत्यशायिषाताम्, अत्यशायिषत, अत्यशयिषाताम्, अत्यशयिषत । ब्रुवोवचिरादेशः ; अवाचि, अवक्षाताम्, अवक्षत । अह्नावि, अह्नाविषाताम्, अह्नोषाताम्, अह्नाविषत, अह्नोषत । युगागमः : अह्नायि, अह्नायिषाताम्, अह्नायिषत । पक्षे—अह्नासाताम्, अह्नासत । **धा** : अधायि, अधायिषाताम्, अधायिषत । चिण्वदिडभावे, **स्थाघ्वोरिच्च** (I 2. 17.)—तिष्ठतेर्धातोर्घुसंज्ञकानां चाकारस्येकारादेशो भवति सच किद्भवति आत्मनेपदेषु परतः ; **अधिषाताम्**, **अधिषत** । अदायि, अदायिषाताम्, अदायिषत ; अदिषाताम्, अदिषत । अस्थायि । अस्थायिषाताम्, अस्थायिषत । कर्मणि—उपास्थायि, उपास्थायिषाताम्, उपास्थायिषत । चिण्वदिडभावे—उपास्थिषाताम्, उपास्थिषत । अनायि, अनायिषाताम्, अनायिषत ; चिण्वदिडभावे—अनेषाताम्, अनेषत । अश्रायि, अश्रायिषाताम्, अश्रायिषत ; असावि, असाविषाताम्, असाविषत ; चिण्वदिडभावे—असविषाताम्, असोषाताम् ; अहारि, अहारिषाताम्, अहारिषत ; इडभावे, उश्च (I. 2. 12.) इति किस्त्वम् ; **अहृषाताम्**, **अहृषत** । **हन** ; आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् (II. 4. 44.) इति हनो वध इत्ययमादेशो भवति ; **अवधि**, **अवधिषाताम्**, **अवधिषत** । अत अनिवध्योश्च (VII. 3. 35.)

इति वृद्धिप्रतिषेधः; वधादेशाभावे हो हन्तेरिति कुत्वम्; अत उपधायाः (VII. 2. 116.) इति वृद्धिः; **अघानि, अघानिषाताम्, अघानिषत** । चिण्वदिडभावे, हनस्सिच् (I. 2. 14.) इति कित्त्वे, अनुदात्तोपदेशेत्यादिना अनुनासिकलोपः **अहसाताम्, अहसत** । **अदर्शि, अदर्शिषाताम्, अदर्शिषत**; चिण्वदिडभावे लिङ्सिचावात्मनेपदेषु (I. 2. 11.) इति कित्त्वात्, अमागमो गुणश्च न भवति; **अदृक्षाताम्, अदृक्षत** । **अदोहि**; द्विवचनादिषु च्लेः क्सादेशः क्सस्याचि (VII. 3. 72.) इत्यकारलोपः, षत्वभष्भावादिपूर्ववत्—**अधुक्षाताम्, अधुक्षन्त**; इत्यादि । लुग्वा दुहदिहेत्यादिना (VII. 3. 73.) क्सस्य वालुक्; **अदुग्धाः**; लोपाभावपक्षे—**अधुक्षथाः** । **शमु** उपशमने; **नोदात्तोपदेशस्यमान्तस्यानाचमेः** (VII. 3. 34.)—उदात्तोपदेशस्य मकारान्तस्याङ्गस्य आचमिवर्जितस्य चिणि कृति ञिति च प्रत्यये परतो यदुक्तन्तन्नभवति । इति अत उपधायाः (VII. 2. 116.) इति वृद्धिप्रतिषेधः; **अशमि, अशमिषाताम्, अशमिषत** । अतमि, अतमिषाताम्, अतमिषत; अदमि, अदमिषाताम्, अदमिषत । उदात्तोपदेशस्येत्येव, **यम** उपरमे; अतउपधायाः (VII. 2. 116.) इति वृद्धिः; **अयामि** । **रमु** क्रीडायाम्: **अरामि, अरंसाताम्, अरंसत** । **णम** प्रह्वत्वे शब्दे च; **अनामि, अनंसाताम्, अनंसत** । **भञ्जो** आमर्दने; **भञ्जेश्च चिणि** (VI. 4. 33.)—भञ्जेश्च धातोश्चिणिप्रत्यये परतो विभाषानकारस्य लोपो भवति । अत उपधायाः इति वृद्धिः; **अभाजि** । पक्षे—**अभञ्जि, अभङ्क्षाताम्, अभङ्क्षत** । **रधिजभोरचि** (VII. 1. 61.)—रधिर्हिंसागत्योः जभजर्भीगात्रविनामे इत्येतयोर्धात्वोः नुमागमो भवति अजादौ प्रत्यये परतः; **अरन्धि, अरन्धिषाताम्, अरन्धिषत; अजम्भि, अजम्भिषाताम्, अजम्भिषत** । **रमेरशब्लिटोः**

(VII. 1. 63.)—रभेरजस्य नुमागमो भवति शब्लिड्वर्जिते अचादौ प्रत्यये परतः; प्रारम्भि, प्रारप्सातम्, प्रारप्सत । लभेश्च (VII. 1. 64.)—लभेश्च नुम् पूर्ववत्; अलम्भि । विभाषा चिण्णमुलोः (VII. 1. 69.)—चिण् णमुल् इत्येतयोः परयोः वा नुम् केवलस्य लभेः; अलाभि । सोपसर्गस्य तु नित्यम्: प्रालम्भि । अदेवि, अदेविषाताम्, अदेविषत: असावि, असाविषाताम्, असाविषत, असोषताम्, असोषत; असविषाताम्, असविषत । अनाहि, अनत्सानाम, अनत्सत; आशि, आशिषातम्, आशिषत; आक्षाताम्, आक्षत । निरचायि, निरचायिषा-ताम् निरचेषाताम् । अनोदि, लिङ्सिचावात्मनेपदेषु (I. 2. 11) इति कित्त्वम्—अनुत्साताम्, अनुत्सत; अनोदि, अनुत्साताम्, अनुत्सत । अमारि, अमारिषाताम्: अमृषाताम्, अमृषत । अमोचि, अमुक्षाताम्, अमुक्षत; अरोधि, अरुत्साताम्, अरुत्सत; अभोजि, अभुक्षाताम्, अभुक्षत: अयोजि, अयुक्षाताम्, अयुक्षत; अतानि, अतनिषाताम्; अमानि, अमनिषाताम्; अकारि, अकारिषाताम् अकृषाताम्; अकायि, अकायिषाताम् अकेषाताम् । अवारि, अवारिषाताम्, अवारिषत; अवारी-षाताम्, अवारीषत, अवृषाताम्, अवृषत । अग्राहि, अग्राहिषाताम्, अग्रा-हिषत; अग्रहीषाताम्, अग्रहीषत । अचोरि; असिद्धवदत्राभात् (VI. 4. 22) इति चिण्वदिटोऽसिद्धत्वात् णेरनिटि (VI. 4. 51.) इति णिलोपः; अचोरिषाताम् अचोरयिषाताम् । अपालि, अपालिषाताम् अपालयिषाताम्; आर्चि, आर्चिषाताम् आर्चयिषाताम्; इत्यादि सर्वमुन्नेयम् ॥

॥ इति भावकर्मणोर्लुङ् ॥

॥ अथ भावकर्मणोर्लुट् ॥

लुटस्तासी उपदेशे अजन्तानां धातूनां हन—ग्रह—दृशां च चिण्वद्भावात् गुणवृद्धियुगिडागमादयो यथासंभवं भवन्ति । अन्यत्र कर्तरीव रूपम् । भाविता भविता, एधिता, पक्ता, नन्दिता, ध्वंसिता, ध्यायिता ध्याता, अत्ता, शायिता शयिता, वक्ता, हाविता होता, ह्वाता ह्वायिता, परिधायिता, दायिता दाता, स्थायिता स्थाता, लायिता लाता, नायिता नेता, लायिता लाता लेता, लोता लाविता, हारिता हर्ता, आस्तारिता आस्तरिता, धारिता भर्ता, घानिता हन्ता । दृशे चिण्वदिटि गुणे दर्शिता; चिण्वदिडभावे झलादौ सृजि दृशो र्झल्यमकिति (VI. 1 58.) इत्यमागमः; यणादेशः, व्रश्चादिना षत्वम्; ष्टुत्वम्; द्रष्टा । देविता, साविता सविता सोता, परिणद्धा, अभिषाविता अभिषोता, अशिता अष्टा, निश्वायिता निश्वेता, तोत्ता, मारिता मर्ता, मोक्ता, रोद्धा, भोक्ता, योक्ता, तनिता, मनिता, कारिता कर्ता, क्रायिता क्रेता, वारिता वरिता वरीता, ग्राहिता ग्रहीता, चोरिता चोरयिता, पालिता पालयिता, अर्चिता अर्चयिता इत्यादि सर्वमुन्नेयम् ॥

॥ इति भावकर्मणोर्लुट् ॥

॥ अथ भावकर्मणोर्लृट् ॥

चिण्वदिडभावादिकं पूर्ववत् । अभाविष्यत अभविष्यत, कर्मणि—अन्वभाविष्यत अन्वभविष्यत, ऐधिष्यत, अपक्ष्यत, अनन्दिष्यत, अध्वंसिष्यत, अध्यायिष्यत अध्यास्यत, आत्स्यत, अशायिष्यत अशयिष्यत, अवक्ष्यत, अहाविष्यत अहोष्यत, अह्वायिष्यत अह्वास्यत, अधायिष्यत अधास्यत, अदेविष्यत, असाविष्यत असविष्यत असोष्यत, अभ्यषाविष्यत अ-

अवेष्यत, आशिष्यत, निरश्वायिष्यत निरश्वेष्यत, अतोत्स्यत, अमारिष्यत अमरिष्यत, अमोक्ष्यत, अरोत्स्यत, अभोक्ष्यत, अयोक्ष्यत, अतनिष्यत, अमनिष्यत; अकारिष्यत अकरिष्यत, अकायिष्यत अक्रेष्यत, अवारिष्यत अवरीष्यत अवरिष्यत । अघानिष्यत: ऋद्धनोर्स्ये इति (VII. 2 70.) इडागमः—अहनिष्यत । अग्राहिष्यत अग्रहीष्यत, अदर्शिष्यत अद्रक्ष्यत, अचोरिष्यत अचोरयिष्यत, अपालिष्यत अपालयिष्यत, आर्चिष्यत आर्चयिष्यत । इत्यादि सर्वमुन्नेयम् ॥

॥ इति भावकर्मणोर्लृङ् ॥

॥ अथ भावकर्मणोर्लृट् ॥

चिण्वद्भावादिकं पूर्ववत् । भाविष्यते भविष्यते; अनुभाविष्यते अनुभविष्यते; एधिष्यते, पक्ष्यते, नन्दिष्यते, ध्वंसिष्यते, स्थायिष्यते स्थास्यते, अत्स्यते, अतिशायिष्यते अतिशयिष्यते, वक्ष्यते, हाविष्यते होष्यते, हायिष्यते हास्यते, निधायिष्यते निधास्यते, दायिष्यते दास्यते, लायिष्यते लास्यते, नायिष्यते नेष्यते, प्रसाविष्यते प्रसविष्यते प्रसोष्यते, अभिषाविष्यते अभिषोष्यते, अशिष्यते अक्ष्यते, निश्रायिष्यते निश्रेष्यते, तोत्स्यते, मारिष्यते मरिष्यते, मोक्ष्यते, रोत्स्यते, भोक्ष्यते, योक्ष्यते, तनिष्यते, मनिष्यते, कारिष्यते करिष्यते, हारिष्यते हरिष्यते, कायिष्यते क्रेष्यते, वारिष्यते वरिष्यते वरीष्यते, घानिष्यते हनिष्यते, ग्राहिष्यते ग्रहीष्यते, दर्शिष्यते द्रक्ष्यते, चोरिष्यते चोरयिष्यते, पालिष्यते पालयिष्यते, अर्चिष्यते अर्चयिष्यते । इत्यादिसर्वमुन्नेयम् ।

॥ इति भावकर्मणोर्लृट् ॥

अत्र सङ्ग्रह श्लोकः ।

चिण्वद्वृद्धिर्युक् च हन्तेश्च घत्वं
दीर्घश्चोक्तो यो मितां वा चिणीति ।
इट् चासिद्धस्तेन मे लुप्यते णि-
र्नित्यश्चायं वल्निमित्तो विघाती ॥

कर्मवत्कर्मणा तुल्यक्रियः (III. 1 87)—कर्तरि शबिति कर्तृग्रहणमिहानुवर्तते, तच्च प्रथमया विपरिणम्यते, कर्मणा कर्मणि क्रियया कर्मस्थया क्रियया तुल्यक्रियो यः कर्ता सकर्मवद्भवति. **भिद्यते कुसूलः स्वयमेव** । एवन्तर्हि घटं करोतीत्यत्रापि कर्मवद्भाव कथं न स्यात ? नैवम् ; यस्मिन्कर्मणि कर्तृभूतेऽपि कर्मणीव क्रिया लक्ष्यते स कर्ता कर्मवद्भवति. । इति कर्मवद्भावात् कर्मकर्तर्यपि कर्माश्रिता आत्मनेपद—चिण्—चिण्वद्भावादयः भवन्ति । एवं च कर्मकर्तर्यपि एतान्येवोदाहरणानि सर्वेषां धातूनां संभवन्ति । लुङि तु विशेषः । **अचः कर्मकर्तरि** (III. 1. 62)—अजन्ताद्धातोः परस्य च्लेः कर्मकर्तरि तशब्दे परतोऽन्यतरस्यां चिणादेशो भवति । प्राप्तविभाषेयम् ; **अलावि केदारः स्वयमेव** । चिणभावे—**अलाविष्ट केदारः स्वयमेव** । चिण्वदिडभावे—**अलविष्ट केदारः स्वयमेव** । एवमेव अहारि भारः स्वयमेव ; अहारिष्ट भारः स्वयमेव ; अहृत भारः स्वयमेव । अच इति किम् ? **अभेदि काष्ठं स्वयमेव** । कर्मकर्तरीति किम् ? अकारि घटो देवदत्तेन । **दुहश्च** (III 1 63.)—दुहेर्धातोः परस्य च्लेः कर्मकर्तरि तशब्दे परतः अन्यतरस्यां चिणादेशो भवति ; **अदोहि गौः स्वयमेव** । चिणभावे—क्सादेशे कृते, लुग्वा दुहदिहेत्यादिना (VII. 3. 73.) क्सस्य वा लुक् ; **अदुग्ध गौः स्वयमेव** । लुगभावे-**अधुक्षत गौः**

स्वयमेव । कर्मकर्तरीत्येव : अदोहि गौर्गोपालकेन । न रुधः (III. 1. 64.)—रुधिर् इत्यस्मात्परस्य च्लेः कर्मकर्तरि चिणादेशो न भवति ; अन्ववारुद्ध गौः स्वयमेव । कर्मकर्तरीति किम् ? अन्ववारोधि गौर्गोपालेन ; तपोऽनुतापे च (III. 1. 65)—नेति वर्तते, तपसन्तापे इत्यस्मात्परस्य च्लेः कर्मकर्तरि तच्छब्दे परत चिणादेशो न भवति ; अनुतापे च । अनुताप· पश्चात्तापः, तस्य ग्रहणमकर्मकार्थम् । तत्र हि भावकर्मणोरपि प्रतिषेधो भवति । अतप्त तपस्तापसः । तपस्तपःकर्मकस्यैव (III 1. 88.) इति ; अत्र कर्मवद्भाव· । अन्ववातप्त पापेन कर्मणा, अत्र शब्दे कर्मणि लकारः, पापेनेति कर्तरि तृतीया ॥

॥ इति चिण्वद्भावप्रकरणम् ॥

॥ इत्यार्धधातुकपरिच्छेदः समाप्त·

॥ अथ सनाद्यन्ताः प्रवक्ष्यन्ते ॥

गुप्तिज्किद्भ्यस्सन् (III. 1. 5.)—गुपगोपने, तिजनिशाने, कितविवासे, इत्येतेभ्यो धातुभ्यः सन्प्रत्ययो भवति । निन्दा–क्षमा–व्याधि प्रतीकारेषु सोऽभिष्यते । नकार सन्यङो· (VI 1 9) इति विशेषणार्थ· , धात्वाधिकाराविहितत्वादनार्धधातुक· ; तस्मादिड्गुणौ नभवतः । गुप–स इति स्थिते, सनाद्यन्ताधातवः (III. 1 32.) इति धातुसंज्ञाया सन्यङोः (VI. 1. 9)—षष्ठ्यन्तमेतत् ; सन्नन्तस्य यङन्तस्य चानभ्यासस्य धातो-रेकाचस्य प्रथमस्यैकाचोद्वितीयस्य वा यथा योगं द्वे भवत· । हलादिश्शेषः ; कुहोश्चुः इति चुत्वम् । जुगुप–स इति स्थिते, पूर्ववल्लडादय· । गुणादि-

ष्यनुबन्धकरणमात्मनेपदार्थम् । तस्मादवयवकृतं लिङ्गमसुदायस्य विशेषकं भवति इति गुपादिभ्यः परस्य लकारस्य स्थाने आत्मनेपदम् । शबादि-कार्यं पूर्ववत् · **जुगुप्सते** । **चोः कुः** (VIII 2. 30) इति कुत्वम्—**तितिक्षते** ; **चिकित्सते** । **मान्बधदान्शान्भ्यो दीर्घश्चाभ्यासस्य** (III. 1. 6)—अत्रार्थविशेषे सन्निष्यते । मान पूजायाम् ; बध बन्धने, दान अवखण्डने शान तेजने, इत्येतेभ्यो धातुभ्यो जिज्ञासावैरूप्यावतर्जननिशा तनेषु यथायथं सन्प्रत्ययो भवति । अभ्यासस्य इकारस्य च दीर्घो भवति । अभ्यासयनार्धधातुकत्वादिड्भावः · **नश्चापदान्तस्य झलि** (VIII. 3. 24.) इत्यनुस्वारः । धातुसंज्ञाया सन्यङो इति द्विर्वचनम् हलादिश्शेषः ; ह्रस्वः । **सन्यतः** ... **भृञामित्** (VII 4 76) इति वर्तमाने **सन्यतः** (VII. 4. 79.)—सनि परतोऽकारान्तस्याभ्यासस्य इकारादेशो भवति । पश्चाद्दीर्घ-श्चाभ्यासस्येति दीर्घः । लडादिकार्यं पूर्ववत् · **मीमांसते** । भषभावः, धकारस्य चर्त्वेन तकारः **बीभत्सते** , **दीदांसते** , **शीशांसते** ॥

अथेच्छार्थे सन् प्रत्ययो विधीयते । भू सत्तायाम् । **धातोः कर्मणस्समानकर्तृकादिच्छायां वा** (III. 1. 7.)—**इषिकर्मा यो धातुः** इषिणैव समानकर्तृकः तस्मादिच्छायाम् अर्थे वा सन्प्रत्ययो भवति । **नेड्वशि कृति** (VII 2 8), **श्र्युकः किति** (VII 2. 11.) इत्यनु-वर्तमाने, **सनिग्रहगुहोश्च** (VII. 2. 12.)—ग्रह् गुह इत्येतयोरुगन्तानां चाङ्गानां सनिपरत इडागमो न भवति । **इको झल्** (I. 2. 9.)—इगन्ताद्धातोः परो झलादिस्सन् किद्भवति । इति कित्वात् गुणाभावः ; **आदेशप्रत्ययोः** (VIII. 3. 59.) इति षत्वम् ; **सनाद्यन्ता धातवः** (III. 1. 32.) इति धातुसंज्ञायां, **सन्यङोः** (VI. 1. 9.) इति

द्विर्वचनादि पूर्ववत् । बुभूष इति स्थिते पूर्ववल्लडादयः ; शप् ; अतो गुणे (VI. 1. 97.) इति पररूपत्वम् ; **बुभूषति, बुभूषतः, बुभूषन्ति** ; इत्यादि । लङि—**अबुभूषत्, अबुभूषताम्, अबुभूषन्** ; इत्यादि । लोटि—**बुभूषतु बुभूषतात्, बुभूषताम्, बुभूषन्तु**, इत्यादि । लिङि—**बुभूषेत्, बुभूषेताम्, बुभूषेयुः** ; इत्यादि । **अतो लोपः** (VI. 4. 48) —अकारान्तस्याङ्गस्य लोपो भवति आर्धधातुके परतः । यकि—**बुभूष्यते** ; **अबुभूष्यत**, **बुभूष्यताम्** ; **बुभूष्येत** ; इत्येवमादयः । आशिषि—**बुभूष्यात्, बुभूष्यास्ताम्, बुभूष्यासुः** । लिटि—**बुभूषाञ्चकार, बुभूषाञ्चक्रतुः, बुभूषाञ्चक्रुः** । लुङि—**अबुभूषीत्, अबुभूषिष्टाम्, अबुभूषिषुः** । लुटि—**बुभूषिता, बुभूषितारौ, बुभूषितारः** । लृङि—**अबुभूषिष्यत्** । लृटि—**बुभूषिष्यति** । चिण्वदिटि—**बुभूषिषीष्ट**, **बुभूषाञ्चक्रे** ; **अबुभूषि** ; **बुभूषिता** ; **अबुभूषिष्यत** ; **बुभूषिष्यते** ॥

एध वृद्धौ । **अजादेर्द्वितीयस्य** (VI. 1. 2)—अजादेर्धातोरवयवस्य द्वितीयस्यैकाचो द्वे भवतः । अभ्यासकार्यं पूर्ववत्, एदिधिष इति स्थिते लटः तस्य स्थाने तिप् । **पूर्ववत्सनः** (I 3. 62.)—सनः पूर्वो यो धातुरात्मनेपदी तद्वत् सन्नन्तादप्यात्मनेपदं भवति, **एदिधिषते** ; **एदिधिषताम्** ; **ऐदिधिषत** ; **एदिधिषेत** । यकि—**एदिधिष्यते** ; **ऐदिधिष्यत** ; **एदिधिष्यताम्** ; **एदिधिष्येत** । आशिषि—**एदिधिषिषीष्ट** । लुङि—**ऐदिधिषिष्ट** । लिटि—**एदिधिषाञ्चक्रे** । लुटि—**एदिधिषिता** । लृङि—**ऐदिधिषिष्यत** । लृटि—**एदिधिषिष्यते** । चिणि लुङि—**ऐदिधिषि** । अन्यत्पूर्ववत् । **डुपचष्** पाके । सन् ; चोः कुः इति कुत्वम् ; आदेशप्रत्यययोः इति षत्वम् ; हलादित्वात्प्रथमस्यैकाचो द्विर्वचनम् ; **हलादिशेषः** ;

सन्यतः इतीत्वम्, **पिपक्षति पिपक्षते** : **अपिपक्षत् अपिपक्षत** ; **पिपक्षतु पिपक्षताम्** ; **पिपक्षेत पिपक्षेत** । यकि—**पिपक्ष्यते, अपिपक्ष्यत, पिपक्ष्यताम्, पिपक्ष्येत** । आशिषि—**पिपक्ष्यात् पिपक्षिषीष्ट** । लिटि—**पिपक्षांचकार पिपक्षांचक्रे** । लुङि—**अपिपक्षीत् अपिपक्षिष्ट** । लुटि—**पिपक्षिता** । लृङि—**अपिपक्षिष्यत् अपिपक्षिष्यत** । लृटि—**पिपक्षिष्यति पिपक्षिष्यते** । चिणि—**अपिपक्षि** । एवमेवान्येषामपि भ्वादीनां सन्नन्तरूपाणि नेयानि ॥

अद भक्षणे । सन् · लुङ्सनोर्घस्लृ (VI I 37) इति घस्लादेशः । **सस्यार्धधातुके** (VII. 4. 49.)—सकारान्तस्याङ्गस्य सकारादावार्धधातुके परतस्तकारादेशो भवति ; **जिघत्सति, अजिघत्सत्, जिघत्सतु, जिघत्सेत्** । यकि—**जिघत्स्यते, अजिघत्स्यत, जिघत्स्यताम्, जिघत्स्येत** । आशिषि—**जिघत्स्यात्** । लिटि—**जिघत्साञ्चकार** । लुङि—**अजिघत्सीत्** । लुटि—**जिघत्सिता** । लृङि—**अजिघत्सिष्यत** । लृटि—**जिघत्सिष्यति** । चिण्वदिटि—**जिघत्सिषीष्ट, जिघत्साञ्चक्रे, अजिघत्सि, जिघत्सिता, अजिघत्सिष्यत, चिघत्सिष्यते** । **शीङ् स्वप्ने, शिशयिषते, अशिशयिषत, शिशयिषताम्, शिशयिषेत** । यकि—**शिशयिष्यते, अशिशयिष्यत, शिशयिष्यताम्, शिशयिष्येत** । आशीरादिषु—**शिशयिषिषीष्ट, शिशयिषाञ्चक्रे, अशिशयिषिष्ट, शिशयिषिता, अशिशयिषिष्यत, शिशयिषिष्यते** । **ब्रूञ्** : ब्रुवोवचिरादेश ; चोःकुरिति कुत्वम् ; द्विर्वचनम् अभ्यासकार्यञ्च ; **विवक्षति विवक्षते, अविवक्षत् अविवक्षत, विवक्षतु विवक्षताम्, विवक्षेत् विवक्षेत** । यकि—**विवक्ष्यते** । आशीरादिषु—**विवक्ष्यात् विवक्षिषीष्ट, विवक्षाञ्चकार विवक्षाञ्चक्रे, अविवक्षीत् अविवक्षिष्ट,**

विवक्षिता, अविवक्षिष्यत अविवक्षिष्यन, विवक्षिष्यते । चिण्वदिटि आत्मनेपदरूपं कृत्स्नं समानम् ; लुङि—अविवक्षि—इति भेदः ॥

गम्लृ सृप्लृ गतौ ; अस्मात् सन । **गमेरिट् । परस्मैपदेषु** (VII. 2. 58.)—गमेर्धातोस्सकारादावार्धधातुके परस्मैपदेषु इडागमो भवति । द्विर्वचनादिकार्यं पूर्ववत , **जिगमिषति** । परस्मैपदेष्वित्येव , **संजिगंसते** । इड्ग्रहणं नित्यार्थम् । **इण्** गतौ . **णौगमिरबोधने** (II 4 46) इत्यनुवर्तमाने, **सनिच** (II 4 47)—सनि परत. इणो अबोधनार्थे वर्तमानस्य गमिरादेशो भवति । इकार उच्चारणार्थ : पूर्ववत् गमेरिट परस्मैपदेषु इति इडागमः ततोद्विर्वचनम अभ्यासकार्यञ्च , **जिगमिषति** । *यदा बोधने गमिरादेशो न भवति तदा*–अजादेर्द्वितीयस्य (VI. 1. 2.) इति द्वितीयस्यैकाचो द्विर्वचनम ; सवर्णदीर्घ. , **प्रतीषिषति** । **इण्वदिक इतिवक्तव्यम्** (वा. II. 4. 45.) . अत्रापि धातोस्सनिचेति गमिरादेश ; **अधिजिगमिषति** । **इङ्** अध्ययने · **इङश्च** (II. 4. 48.)—इङश्च गमिरादेशो भवति सनि परत · । अधिजिगम्—स इति स्थिते, **अज्झनगमां-सनि** (VI. 4. 16)—अजन्तानामझानां हनगम इत्येतयोश्च झलादौ सनि परतो दीर्घो भवति । द्विर्वचनादिकार्यं पूर्ववत्, **अधिजिगांसते** । **गमेरिडादेशस्यैव दीर्घो भवतीति वक्तव्यम्** (वा.) · इहमाभूत्— **संजिगंसते वत्सो मात्रा** । **हन** हिंसागत्योः ; अस्मात् सन ; अज्झनगमांसनि इति दीर्घः · नश्चापदान्तस्य झलि (VIII. 3. 24) इत्यनुस्वारः ; ततो द्विर्वचनमभ्यासकार्यञ्च । **अभ्यासाच्च** (VII. 3. 55.) —अभ्यासादुत्तरस्य हन्तेर्हकारस्य कवर्गादेशो भवति ; **जिघांसति** । **षणु** दाने ; धात्वादेष्षस्सः (VI. 1. 64.) इति षत्वनिवृत्तौ णत्वनिवृत्तिः ;

ततस्सन्प्रत्ययः । **सनीवन्तर्धभ्रस्जदम्भुश्रिस्वृयूर्णुभरज्ञपिसनाम्**—(VII. 2. 49.)—इवन्तेभ्य ऋधादिभ्यश्च सन इडवास्यात् । इति पक्षे इडागम । तदभावपक्षे, **जनसनखनांम्सन् झलोः** (VI 4. 42.)—झलि कक्ङिनीतिनिवर्तते. जन सन खन इत्येतेषां सनि झलादौ क्ङिति प्रत्ययेपरत आकारादेशो भवति । सन्यल्लोन्त्यस्येति नकारस्य भवति. सवर्णदीर्घ. द्विर्वचनादिकार्यं पूर्ववत, **सिषासति** । झल्ग्रहणं सन्विशेषणमिहानुवर्तते. तेन सनीवन्तर्धेति यदा इडागम तदा आकारादेशो न भवति; **सिसनिषति** । जनी प्रादुर्भावे **जिजनिषते** । खन अवदारणे. **चिखनिषति** ॥

दह भस्मीकरणे दादेर्धातोर्घ (VIII. 2. 32.) इति घत्वम्. भष्भाव. **दिधक्षति** । **स्मिपूङ्रञ्ज्वशा सनि** (VII. 2 74)—**स्मिङ्** ईषद्धसने, पूङ पवने–उकारानुबन्धोच्चारणं पूञो निवृत्त्यर्थम्, ऋ गतिप्रापणयोः भौवादिक. ऋ गतौ–जौहोत्यादिक, उभयोरपि ग्रहणम्–अञ्जू व्यक्तिम्रक्षणकान्तिगतिषु. अशू व्याप्तौ. इत्येतेषां धातूना वा सनि परत इडागमो भवति । स्मयतेस्सनः अनेन इडागमः; गुणः; द्विर्वचनमभ्यासकार्यञ्च; लट. पूर्ववत्सन (I 3 62) इत्यात्मनेपदम्; **सिस्मयिषते** । पूङ. सन इटि गुणेचकृते द्विर्वचनेऽचि (I. 1. 59.)—द्वित्वनिमित्ते अचि अजादेशः स्थानिवद्भवति द्वित्वकार्ये । इति स्थानिवद्भावात् पूशब्दस्यद्वित्वे, **ओः पुयण्ज्यपरे** (VII. 4. 80.)—सनिपरं यदङ्गं तदवयवस्य अभ्यासोकारस्य इत्वं स्यात् पवर्गयण्जकारेषु अवर्णपरेषु परतः । इत्यभ्यासस्य इकार; **पिपविषते** । ऋ धातोः सनः इडागमः; गुणः; अजादित्वात् द्वितीयस्यैकाचो द्विर्वचनम्, **अरिरिषति** । **अञ्जू**

धातोरपि सनि इडागमे कृते द्वितीयस्यैकाचो द्विर्वचनम् ; नन्द्राःसंयोगादयः (VI. 1. 3.) इति नकारस्य द्विर्वचननिषेध : **अञ्जिजिषति** । अशू व्याप्तौ : **अशिशिषते** । अश भोजने इत्यस्य ग्रहणं न भवति उदात्तत्वादेवेटःसिद्धत्वात् , अशेस्तु ऊदित्वादिड्विकल्पे प्राप्तेऽनेन नित्यमिट् । किरादेस्तुउगन्तत्वादनुदात्तत्वाच्च सनिग्रहगुहोश्च (VII 2. 12.) इति प्रतिषेधे, एकाचउपदेशेऽनुदात्तात् (VII. 2. 10) इति प्रतिषेधे च प्राप्ते, इदमारभ्यते । **किरश्चपञ्चभ्यः** (VII. 2 75)—कॄ विक्षेपे, गॄ निगरणे, दृङ अनादरे, धृङ् अवस्थाने, प्रच्छज्ञीप्सायाम् , इत्येभ्यः पञ्चभ्यः सनि परत इडागमो भवति ; **चिकरिषति**, **जिगरिषति**, **दिदरिषते**, **दिधरिषते** । प्रच्छ . अस्मात्सन् इडागम . रुदविदमुषग्रहिस्वपि प्रच्छस्संश्च (I 2 8.) इति वक्ष्यमाणं कित्वम् , ग्रहिज्यादिना सम्प्रसारणम् ,–छे चेति तुगागम ; द्विर्वचनं . हलादिश्शेषः, उरदित्यत्वं, सन्यत इतीत्वम : **पिपृच्छिषति** । पञ्चभ्य इति किम् ? सृज विसर्गे–सिसृक्षति ।

रुदविदमुषग्रहिस्वपिप्रच्छस्संश्च (I 2. 8.)—रुदिर् अश्रुविमोचने, विद ज्ञाने, मुषस्तेये, ग्रह उपादाने, ञिष्वप शये, प्रच्छज्ञीप्सायाम् , इत्येतेभ्यो धातुभ्यः परौ सन् क्त्वा च कितौ भवत. : कित्वाद्गुणाभावः ; द्विर्वचनादिकार्यं पूर्ववत् : **रुरुदिषति**, **विविदिषति**, **मुमुषिषति** । ग्रहेस्सनि सनिग्रहगुहोश्च इति इडागमप्रतिषेधः ; रुदविदेतिकित्वम् , ग्रहिज्यादिना सम्प्रसारणम् , परपूर्वत्वम् ; होढः इति ढत्वम , भष्भावात् गकारस्य घकारः, षढोः कस्सि इति कत्वम् , षत्वम् ततोद्विर्वचनादि : **जिघृक्षति** । वचिस्वपि (VI. 1. 15.) इति सम्प्रसारणम् ; **सुषुप्सति** ।

भिदिर् विदारणे : **इको झल्** (I. 2 9.) इति वर्तमाने, **हलन्ताच्च** (I. 2. 10.)—समीपवचनोऽन्तशब्दः, हल् चासावन्तश्चेति हलन्तः; हलन्तादिक्समीपात्परो झलादिस्सन् किद्भवति । कित्वाद्गुणाभावः; खरि च इति चर्त्वम्, द्विर्वचनादि पूर्ववत्, **बिभित्सति** । **बुध** अवगमने : सन् : एकाचो बशो भषित्यादिना (VIII 2 37.) भषभावः, चर्त्वम्, द्विर्वचनादिकार्यम्; **बुभुत्सते** । **दुह**—प्रपूरणे : सन्; कित्वाद्गुणाभावः, घत्वभष्भावचर्त्वादि, द्विर्वचनम्, अभ्यासकार्यम्; **दुधुक्षति** । दिह उपचये, दिधिक्षति । लिह आस्वादने, लिलिक्षति । **नोपधात्थफान्ताद्वा** (I. 2 23) इत्यतो वेति अनुवर्तमाने, **रलो व्युपधाद्धलादेः संश्च** (I 2 26.)—उश्च इश्च तावुपधे यस्य स व्युपधः, उकारोपधादिकारोपधाच्च हलादे रलन्तात् परौ संश्च क्त्वा च सेटौ वा कितौ भवतः*। कित्वपक्षे गुणाभावः; द्विर्वचनम् । **द्युतिस्वाप्योस्सम्प्रसारणम्** (VII. 4. 67.)—द्युति स्वापि इत्येतयोरभ्यासस्य सम्प्रसारणम्भवति । हलादिशेषापवादः; **दिद्युतिषते** । कित्वाभावे गुणः, **दिद्योतिषते** । स्वापिर्ण्यन्तो गृह्यते, तस्याभ्यासनिमित्तप्रत्ययेनानन्तर्ये सति सम्प्रसारणमिष्यते, **सुष्वापयिषति** । अण्यन्तपक्षे रुदविदेति कित्वम्; वचिस्वपीति सम्प्रसारणम्; **सुषुप्सति** । लुभ; लुलुभिषति, लुलोभिषति । शुभ, शुशुभिषते, शुशोभिषते । लिख : लिलिखिषति, लिलेखिषति । रल इति किम्? दिदेविषति । व्युपधादिति किम्? विवर्तिषते । हलादेरिति किम्? इषु इच्छायाम्, सन्; इडागमः; गुणः; अजादित्वात् द्वितीयस्यैकाचो द्विर्वचनम्, एषिषिषति । सेडित्येव, बुभुत्सते । विद सत्तायाम्, विवित्सते । विद विचारणे; विवित्सति । विद ज्ञाने : सेट्; विविदिषति, संविविदिषते । कुट, गाङ्कुटादिभ्योऽञ्णिन्ङित् (I. 2. 1.)

इति क्ङित्वाद्गुणाभावः : चुकुटिषति, पुपुटिषति । ओविजी भयचलनयोः ; विज इट (I. 2. 2) इति इडादिप्रत्ययस्य ङित्वादगुणः, उद्विविजिषते । **न वृद्भ्यश्चतुर्भ्यः** (VII. 2. 59)—वृतु वर्तने, वृधु वृद्धौ, शृधु शब्दकुत्सायाम्, स्यन्दू प्रस्रवणे इत्येतेभ्यो धातुभ्यः उत्तरस्य इडागमो न भवति परस्मैपदेषु परत. । पूर्ववत्सनः (I. 3. 62.) इत्यात्मनेपदेप्राप्ते, वृद्भ्यस्स्यसनोः (I 3 92) इति वृतादिभ्यो धातुभ्य स्ये सनि च परतः परस्मैपदम्भवति, विवृत्सति विवर्तिषते, विवृत्सति विवर्धिषते, शिशृत्सति शिशर्धिषते, सिस्यन्त्सति सिस्यन्दिषते । विभाषेट उच्यन्ते । सेऽसिचि कृतचृतच्छृदतृदनृतः (VII 2. 57.) इति कृती वेष्टने, चृती हिंसाग्रन्थनयोः, उच्छृदिर् दीप्तिदेवनयोः, उतृदिर् हिंसानादरयोः, नृती गात्रविक्षेपे, इत्येतेभ्यो धातुभ्यो वा इडागमो भवति सकारादावसिच्यार्धधातुके परत चिकृत्सति चिकर्तिषति, चिचृत्सति चिचर्तिषति, चिच्छृत्सति चिच्छर्दिषति, तितृत्सति तितर्दिषति, निनृत्सति निनर्तिषति । अनिट् पक्षे सर्वत्र हलन्ताच्च (I 2 10) इति कित्वम् ॥

अर्च पूजायाम्. अजादित्वाद्द्वितीयस्यैकाचो द्विर्वचनम् : तदन्तर्भावात् रेफस्य द्विर्वचने प्राप्ते, नन्द्राःसंयोगादयः (VI 1 3) इति द्वितीयस्यैकाचोऽवयवभूता नकार–दकार–रेफा न द्विरुच्यन्ते. **अर्चिचिषति** । नन्द्रा इति किम्? ईक्ष दर्शने : ईचिक्षिषते । संयोगादय इति किम्? प्राणिणिषति । **बकारस्याप्ययं प्रतिषेधो वक्तव्यः** (वा. VI. 1. 3.) इति **उब्ज** आर्जवे इत्यस्य **उब्जिजिषति** इति भवति । **स्पर्ध** संघर्षे, शर्पूर्वाः खयः (VII. 4. 61.) इति पकारशेषः ; पिस्पर्धिषते । **ष्टुञ्** स्तुतौ ; अभ्यासे तुकारः शेषः ; इको झल् इति कित्वम् ; दीर्घ- षत्वं च ; **तुष्टूषति** ॥

हु दानादानयोः ; **अज्झनगमां सनि** (VI 4. 16.)—अजन्तानाम् अङ्गानां हन· अजादेशगमे श्च झलादौ सनि परतो दीर्घो भवति ; **जुहूषति । ओहाङ्** गतौ , **जिहासते । ओहाक्** त्यागे , **जिहासति । डुदाञ्** दाने ; **सनिमीमाघुरभलभशकपतपदामच इस्** (VII 4. 54)—सकारादौ सनि प्रत्यये परतो मी मा घु रभ लभ शक पत पद इत्येतेषामचः स्थाने **इस** इत्ययमादेशो भवति । स स्यार्धधातुके (VII 4. 49.) इति तत्वम· द्विर्वचनम ; **अत्र लोपोऽभ्यासस्य** (VII 4. 58)—यदेतनुक्रान्तं सनिर्मामित्यादि मुचोऽकर्मकस्य गुणोवेति यावत अत्राभ्यासस्य लोपोभवति ; **दित्सति । मीञ्** हिंसायाम , **डुमिञ्** प्रक्षेपणे ; विशेषानुपादानादुभयोरपि ग्रहणम् । ननु मी इत्येनस्मिन्रूपे उच्चार्यमाणे मिनोतेर्ग्रहणं न लभ्यते । नैषदोष· . तस्याप्यज्झनगमा सनीति दीर्घत्वे तद्रूपं सम्भवत्येव॰। लङादिकार्यम ; **मित्सति, मित्सते** । मा इत्यविशेषेण माङ्मेङोर्ग्रहणम , मित्सते, अपमित्सते । **रभ** राभस्ये . स्कोस्संयोगाद्योरिति सकारलोप· ; खरिचेति चर्त्वम ; आङ् पूर्व· ; **आरिप्सते** । एवमेव लभः **लिप्सते**; शक. **शिक्षति** ; पत· **पित्सति** ; पद· **पित्सते** । **आप्ज्ञप्यृधामीत्** (VII, 4. 55.)—आप्लृ ज्ञपि ऋध इत्येतेषामचस्स्थाने ईकारादेशो भवति सनि सकारादौ प्रत्यये परत· . **ईप्सति** । ज्ञपेर्धातोस्तु णे· पूर्वविप्रतिषेधेन लोप. . **ज्ञीप्सति** । सनीत्येव , **प्राप्स्यति** । मीत्येव · **जिज्ञपयिषति** । अत्र सनीवन्तर्धेति ज्ञपेरिड्विकल्प. । **दन्भु** दम्भने ; **दम्भ इच्च** (VI. 4. 56.)—दन्भेरचः स्थाने इकारादेशो भवति चकारादीत्वञ्च सनि सकारादौ प्रत्यये परतः । **हलन्ताच्च** (I 2. 10.) इत्यत्र हल्ग्रहणस्य जातिवाचकत्वात दन्भेः परस्य सनः किन्वम् ; किन्वात् अनिदितामिति नलोपः ; भष्भावः ; चर्त्वद्विर्वचने ; अभ्यासलोपश्च ; **धिप्सति धीप्सति** ।

सीत्येव विदिम्भिषति । मुमुक्षति वत्सं देवदत्तः ; मुमुक्षते यदा वत्सः स्वयमेव मोक्तुमिच्छति तदा । मुचोऽकर्मकस्य गुणो वा (VII. 4 57.) —मुचेरकर्मकस्य वा गुणो भवति सनि मकारादौ प्रत्यये परतः । अभ्यासलोपश्च ; मोक्षते वत्स. स्वयमेव । गुणाभावे अभ्यासलोपस्याप्यभावः ; मुमुक्षते वत्स· स्वयमेव । कर्मवद्भावादात्मनेपदम । अकर्मकस्येति किम् ? मुमुक्षति वत्सं देवदत्तः । कर्मकर्तरि मुचिरकर्मको भवति, कर्मविशेषस्याविवक्षितत्वात् । चक्षिङ· ख्याञादेश·, आचिख्यासते । ज्ञाश्रुस्मृदृशां सनः (I 3. 57)—ज्ञा श्रु स्मृ दृश इत्येतेषां सनन्तानामात्मनेपदं भवति । तत्र जानाते. अपह्नवे ज्ञः (I 3 44) इत्यादिभि· त्रिभिस्सूत्रैरात्मनेपदं विहितम : श्रुदृशोरपि समोगमृच्छ्यादि विहितम ; तद्विषये पूर्ववत्सनः (I. 3. 62) इति सिद्धमेव . ततोऽन्यत्रेदं विधीयते , स्मरते· पुनरप्राप्ते विधानम् । धर्मं जिज्ञासते । गुरून् शुश्रूषते : अत्र श्र्युकः किति (VII. 2. 11) इतीट्प्रतिषेधः ; अज्झनगमां सनि (VI. 4. 16) इति दीर्घः । स्मृ चिन्तायाम . सन· इको झल इति कित्वम , श्र्युकः कितीति इट्प्रतिषेधः ; अज्झन इति दीर्घः उदोष्ठ्यपूर्वस्य इत्युत्वम् ; हलि चेति दीर्घ· द्विर्वचनादिकार्यं पूर्ववत् , नष्टं सुस्मूर्षते । एवमेव नृपं दिदृक्षते । नानोर्ज्ञः (I 3. 58.)—पूर्वेण प्राप्तमात्मनेपदं न भवति अनुपूर्वात् जानाते· सन्नन्तात् । सकर्मकस्यैवायं प्रतिषेधः , पुत्रमनुजिज्ञासति । प्रत्याङ्भ्यां श्रुवः (I. 3. 59.)—प्रति आङ् इत्येवं पूर्वात् शृणोतेस्सन्नन्तादात्मनेपदं न भवति ; प्रतिशुश्रूषति आशुश्रूषति । प्रत्याङ्भ्यामिति किम् ? संशुश्रूषते । ह्वेञ् स्पर्धायां शब्दे च ; ह्वस्सम्प्रसारणम् ; (VI. 1. 32.) इत्यनुवर्तमाने, अभ्यस्तस्य च (VI. 1. 33.)—ह्व इति वर्तते ; तत्र अभ्यस्तस्येत्यनेन व्यधिकरणम् ; अभ्यस्तस्ययाह्वयतिः—

कथमाभ्यस्तस्य ह्वयतिः? यः तस्य कारणम्—तेनाभ्यस्तस्यह्वयतेः प्रागेव द्विर्वचनात् सम्प्रसारणम् भवति ; जुहूषिषति । जि जये ; अज्झनगमां सनीति दीर्घः , सन्लिटोर्जेः (VII. 3 57.) इत्यभ्यासादुत्तरस्य जयतेः कुत्वम् ; विजिगीषते । हि गतौ , अस्मात् सन् , अज्झनगमां सनीति दीर्घः ; षत्वम् ; द्विर्वचनादि पूर्ववत् ; हेरचङि (VII 3. 56.)—हिनोतेर्धातोर्हकारस्याभ्यासादुत्तरस्य कवर्गादेशो भवति अचङि प्रत्यये परतः ; प्रजिघीषति । सनीवन्तर्धभ्रस्जदम्भुश्रिस्वृयूर्णुभरज्ञपिसनाम् (VII. 2. 49.)—इवन्तानाम् धातूनाम् ऋध भ्रस्ज दम्भु श्रि स्वृ यु ऊर्णु भर ज्ञपि सन् इत्येतेषाञ्च वा इडागमो भवति सनि परतः । इवन्तानाम् धातूनाम्—दिदेविषति सिसेविषति इत्यादि । इडभावे तु, हलन्ताच्च (I 2 10) इति कित्वम् ; च्छ्वोःशूडनुनासिके च (VI. 4 19)—छ इत्येतस्य सतुक्कस्य, वकारस्य च स्थाने यथासङ्ख्यम् श ऊठ् इत्येतावादेशौ भवतः अनुनासिकादौ प्रत्यये, क्वौ, झलादौ क्ङिति च परतः । यणादेशः ; द्विर्वचनादि ; दुद्यूषति सुस्यूषति इत्यादि । ऋधु वृद्धौ , पक्षे इडागमः ; पुगन्तलघूपधगुणः ; अर्दिधिषति । इडभावे, आप्ज्ञप्यृधामीत् (VII. 4. 55.) इति ईकारादेशोऽभ्यासलोपश्च , ईर्त्सति । भ्रस्ज पाके ; पक्षे इडागमः ; बिभ्रज्जिषति । तस्मिन्नेवपक्षे, भ्रस्जोरोपधयोरमन्यतरस्याम् (VI. 4. 47.) इति भ्रस्जो रेफस्योपधायाश्च निवृत्तिर्भवति रोपधयोरिति स्थानषष्ठीनिर्देशात् ; मित्वाच्चायमन्त्यादचः परो भवति ; बिभर्जिषति । इडभावेऽपि रमागमः ; बिभर्क्षति । रमागमाभावे, स्कोःसंयोगाद्योरन्ते च (VIII. 2. 29) इति सकारलोपः ; बिभ्रक्षति । दम्भु दम्भने ; पक्षे इडागमः ; दिदम्भिषति । इडभावे, दम्भ इच्च (VII. 4. 56.) इति इत्वमीत्वं च ; उभयत्र हलन्ताच्च (I. 2. 10.) इति हल्ग्रह-

णस्य जातिवाचकत्वात् दम्भेः परस्य सनः कित्वं भवति ; तस्मादनिदितामिति नलोपः ; खरि चेति चर्त्वम् ; अत्र लोपोऽभ्यासस्य (VII. 4. 58.) इत्यभ्यासलोपः ; धिप्सति धीप्सति । स्वृ शब्दोपतापयोः ; इटि सिस्वरिषति । इडभावे—कित्वात् गुणाभाव ; अज्झनगमांमनीति दीर्घः ; उदोष्ठ्यपूर्वस्य (VII 1 102.) इत्युत्वम् ; सुस्वूर्षति । श्रिञ् सेवायाम ; पक्षे इडागमः ; शिश्रयिषति । इडभावे शिश्रीषति । यु मिश्रणे ; पक्षे इडागमः ; ओः पुयण्ज्यपरे (VII 4 80) इत्यभ्यासोकारस्येत्वम् ; गुणावादेशौ यियविषति । इडभावे युयूषति । ऊर्णुञ् आच्छादने ; पक्षे इडागम ; विभाषोर्णोः (I 2. 3) इति विभाषा ङित्वम् . अजादित्वाद्द्वितीयस्यैकाचो द्विर्वचनम् ; नन्द्राःसंयोगादय इति रेफस्य प्रतिषेधात् नुशब्दस्य द्विर्वचनम् ; ङित्वपक्षे उवङादेशः , प्रपूर्वः , प्रोर्णुनुविषति । ङित्वाभावे गुण ; प्रोर्णुनविषति । इडभावे प्रोर्णुनूषति । भर इति भृञ् इत्येतस्य भौवादिकस्य ग्रहणं शपा निर्देशात् ; अस्मात् सन् ; पक्षे इडागमः ; गुणः , द्विर्वचनादि · बिभरिषति । इडभावे कित्वाद्गुणाभाव ; अज्झनगमांसनीति दीर्घ . उदोष्ठ्यपूर्वस्येत्युत्वम . हलि चेति दीर्घः ; बुभूर्षति । ज्ञपि—ज्ञा इत्येतस्मात णिच ; अर्ति ह्रीत्यादिनापुगागम . मितां ह्रस्व. इति ह्रस्वत्वम ; सनाद्यन्ताधातवः इति धातु संज्ञायां सन ; सनीवन्तर्धेति पक्षे इडागम ; गुणायादेशौ ; द्विर्वचनादि · जिज्ञपयिषति । इडभावे णेरनिटि (VI. 4. 51.) इति णिलोपः , आपज्ञप्यृधामीत् (VII. 4. 55.) इतीकारादेशः ; अभ्यासलोप ; ज्ञीप्सति । षण सम्भक्तौ ; अस्मात् सन् ; पक्षे इडागमः ; द्विर्वचनादिकार्यं पूर्ववत् ; स्तौतिण्योरेव षण्यभ्यासात् (VIII. 3. 61.) इति नियमात् षत्वाभावः ; सिसनिषति । इडभावे, जन सन खनां सन्झलोः (VI. 4 42.)

इकारः सन्यङोरिति विशेषणार्थः ; पौनःपुन्यं भृशार्थो वा क्रिय।
भू सत्तायाम् ; यङो ङित्त्वादात्मनेपदम् ; गुणाभावः । सनाद्यन्ता इति धातुसंज्ञाया सन्यङो इति द्विर्वचनम् । **गुणो यङ्लुकोः** (VII. 4. 82.)—यङि यङ्लुकि च परतः इगन्तस्याभ्यासस्य गुणो भवति । अभ्यासे चर्च (VIII. 4 54) इति जश्त्वम् . **बोभूयते, अबोभूयत, बोभूयताम्, बोभूयेत** । यकि अतो लोपः (VI. 4. 48) इत्यकारलोपः. **बोभूय्यते, अबोभूय्यत, बोभूय्यताम्, बोभूय्येत** । आशीर्लिङादिषु-**बोभूयिषीष्ट, बोभूयांचक्रे बोभूयाम्बभूव बोभूयामास, अबोभूयिष्ट, बोभूयिता, अबोभूयिष्यत, बोभूयिष्यते** । लुङि चिण्वदिट्-**अबोभूयि** । धातोरिति किम् ? भृशं प्राटति । हलादेरिति किम् ! भृशमीक्षते भृशं रोचते भृशं शोभते इत्यत्र नेष्यते अनभिधानात ॥

सूचिसूत्रिमूत्र्यट्यर्त्यशूर्णोतीनामुपसङ्ख्यानं यङ्विधावनेकाच्-हलाद्यर्थम् (वा) । **सूच** पैशुन्ये, चुरादित्वाण्णिच् णेरनिटि इति णिलोपः ततोद्विर्वचनादि, गुणो यङ्लुकोः इति गुणः . **सोसूच्यते**
सूत्र अवमोचने : **सोसूत्र्यते** । **मूत्र** प्रस्रवणे . **मोमूत्र्यते** । ण्यन्तत्वादेते त्रयोऽनेकाचः । **अट** गतौ . अस्माद्यङ् ; अजादित्वात् द्वितीयस्यैकाचो द्विर्वचनम् ; हलादिःशेषः । **दीर्घोऽकितः** (VII. 4 83.)—अकितोऽभ्यासस्य दीर्घो भवति यङि यङ्लुकि च परतः . **अटाट्यते** । अकित इति किम् ? यंयम्यते रंरम्यते । अत्र **नुगतोऽनुनासिकान्तस्य** (VII. 4. 85.)—अनुनासिकान्तस्याङ्गस्य यः अभ्यासः तस्य अकारान्तस्य नुगागमो भवति । इति नुक् । **यम** उपरमे, **मनु** अवबोधने, इत्युभयोर्धात्वोस्तु यङि सन्यङोः (VI. 1. 9.) इति द्वित्वम् ; नुगतोऽनुनासिकान्तस्य इति

...का अनुस्वारो लक्ष्यते; तेन यंयम्यते मंमम्यते इत्यत्र भावेऽपि अनुस्वारो भवति । पदान्तवच्चेति वक्तव्यम् (वा.); वा पदान्तस्य (VIII. 4. 59.) इति परसवर्णविकल्पोऽपिस्यात्; यँयम्यते, मम्मम्यते । ऋ गतौ; अस्याङ्; गुणोर्तिसंयोगाद्योः (VII. 4. 29.) इत्यनुवर्तमाने, यङि च (VII 4. 30.)—यङि च परतोऽर्तेः संयोगादेश्च ऋतः गुणो भवति । अजादित्वात् द्वितीयस्यैकाचो द्विर्वचनम् रेफवर्जं न भवति यकारपरस्य प्रतिषेधो वक्तव्य इति वचनात्; अरार्यते । अशू व्याप्तौ; अशाश्यते । ऊर्णुञ् आच्छादने, प्रपूर्वः; रेफवर्जं द्विर्वचनम्; प्रोर्णोनूयते । ध्वृ हूर्छने, स्मृ चिन्तायाम्; संयोगादित्वादनयोर्गुणः; दाध्वर्यते, सास्मर्यते ।

नित्यं कौटिल्ये गतौ (III. 1. 23.)—गतिवचनाद्धातोर्नित्यं कौटिल्ये एव गम्यमाने यङ्प्रत्ययो भवति । क्रमु पादविक्षेपे, द्रम हम्म मीमृ गतौ; एषां यङि नुगतोऽनुनासिकान्तस्य (VII 4. 85.)—अनुनासिकान्तस्य अङ्गस्य अकारान्तस्याभ्यासस्य नुक् यङि यङ्लुकि च । इति नुक्; चङ्क्रम्यते, दन्द्रम्यते, जंहम्यते । नित्यग्रहणं विषयनियमार्थम्; गतिवचनान्नित्यं कौटिल्ये एव भवति ननु क्रियासमभिहारे; तेन भृशङ्क्रामतीति सिद्धम् । अत इति किम्? नेतिम्यते । तपरकरणङ्किम्? भूतपूर्वस्यापि दीर्घस्य निवृत्त्यर्थम्; बाभाम्यते । अनुनासिकान्तस्य किम्? यापयते । लुप–सद–चर–जप–जभ–दह–दश–गृभ्यो भावगर्हायाम् (III. 1. 24.)—लुपादिभ्यो धातुभ्य भावगर्हाया गम्यमानायां यङ् प्रत्ययो भवति । गर्हितं लुम्पति लोलुप्यते । एवमेव सासद्यते । चरफलोश्च (VII. 4. 87.)—चर फल इत्येतयोरभ्यासस्य नुगागमो भवति

यङि यङ्लुकि च परतः । उत्परस्यातः (VII. 4 88.)—चर फल इत्येतयोरभ्यासादुत्तरस्याकारस्य उकारादेशो भवति, यङि यङ्लुकि च परतः । हलि चेति दीर्घः, चञ्चूर्यते । फल निष्पत्तौ पम्फुल्यते । जप–जभ–दह–दश–भञ्ज–पशाञ्च (VII. 4 86.)—जपादीनाम् धातूनाम् अभ्यासस्य नुगागमो भवति यङि यङ्लुकि च परतः : जञ्जप्यते, जञ्जभ्यते, दन्दह्यते, दन्दश्यते, पम्पश्यते । ग्रो यङि (VIII 2 20)—गॄ निगरणे इत्येतस्य धातोर्योरेफः तस्य लकारादेशो भवति यङि परतः : निजेगिल्यते । भावगर्हायामिति किम ? साधनगर्हायां मा भूत् ; जपति वृषलोमन्त्रम । अत्रापि नित्यग्रहणं विषयनियमार्थमनुवर्तते, एतेभ्यो नित्यं भावगर्हायाम् एव भवति न तु क्रियासमभिहारे लुम्पति । डुपचष् पाके ; यङ्, द्विर्वचनादि दीर्घोऽकितः (VII. 4. 83)—अकितः अजन्ताभ्यासस्य दीर्घः यङि यङ्लुकि च, पापच्यते । यकि आतो लोप (VI. 4 48) इत्यलोपः, यस्य हलः (VI. 4. 49.)—हल उत्तरस्य यकारस्य लोपो भवति आर्धधातुके परतः, पापच्यते देवदत्तेन । लुङि चिणि कृते वृद्धिप्रसङ्गे, न धातुलोप आर्धधातुके (I. 3. 4.)—धात्वेकदेशो धातुः, तस्य लोपो यस्मिन्नार्धधातुके तत् आर्धधातुकं धातुलोपम्, तत्र ये गुणवृद्धी प्राप्नुतः ते न भवतः : अपापचि देवदत्तेन । तथा नानम्यते । नीग्वञ्चु–स्रंसु–ध्वंसु–भ्रंसु–कस–पत–पद–स्कन्दाम् (VII 4. 84)—वञ्च्वादीनाम् धातूनामभ्यासस्य नीगागमो भवति यङि यङ्लुकि च परतः । अनिदितामिति धातुनकारलोपः, वनीवच्यते, सनीस्रस्यते, दनीध्वस्यते, बनीभ्रस्यते, चनीकस्यते, पनीपत्यते, पनीपद्यते, चनीस्कद्यते । स्वपि–स्यमि–व्येञां यङि (VI. 1. 19.)—एतेषां धातूनां यङि संप्रसारणं भवति; सोषुप्यते,

सिध्यतेर्यङि नलोपे, षत्वे प्राप्ते, सिचो यङि (VIII. 3. 112.)—सिचः सस्य षो नस्यात् यङि; निसेसिच्यते । रुधिर् आवरणे: रोरुध्यते । एवं बोभुज्यते, योयुज्यते । तनु विस्तारे, नुगतोऽनुनासिकान्तस्य इति नुक्; तन्तन्यते । एवमेव मंमन्यते । डुकृञ् करणे; रीङृतः इति रीङादेशः; चेक्रीयते । डुक्रीञ् द्रव्यविनिमये, चेक्रीयते । वृञ् वरणे; रीङादेशः; वेव्रीयते । ढौकृ त्रौकृ गतौ : डोढौक्यते, तोत्रौक्यते । ग्रह उपादाने; ग्रहिज्यादिना सम्प्रसारणम्, रीगागमः: जरीगृह्यते । चुर स्तेये, आर्धधातुकाया: प्रागेव भवन्ति अनुत्पन्ने प्रत्यये. अनित्यण्यन्ताश्चुरादयः इति न्यायेन णिजभावपक्षे चुरादावपि यङ् भवत्येव: चोचूर्यते । एवमेव पापाल्यते इत्यादि सर्वमुन्नेयम ॥

॥ इति यङ्परिच्छेदः ॥

॥ अथ यङ्लुक्परिच्छेदः ॥

अथ क्वचिद्यङो लुग्विधीयते । बहुलं छन्दसि (II. 4. 73.) इति वर्तमाने, यङोऽचि च (II. 4. 74)—चकारेण बहुळग्रहणमनुकृष्यते; यङोऽचि प्रत्यये परतो बहुळं लुग् भवति । अचीत्यनेन नन्दिग्रहिपचादिभ्योल्युणिन्यचः (III. 1. 134.) इति विहिताच्प्रत्यय एव गृह्यते । पचादिराकृतिगणत्वाद्यङन्तादच् प्रत्ययः; लोलुवः, पोपुवः । बहुळग्रहणादन्यत्रापि प्रयोगानुसारेण लुग्वेदितव्यः । इति यङो लुक् । प्रकृतिग्रहणे यङ् लुगन्तस्यापि ग्रहणम् (परि 93.) । प्रकृतिमुपादाय यानि कार्याणि विधीयन्ते यङ् लुगन्तस्यापि तेषु सर्वेषु प्राप्तेषु क्वचिन्निषेधार्थं, इदमुच्यते —

तिपा शपानुबन्धेन निर्दिष्टं यद्गणेन च ।
यत्रैकाज्ग्रहणं किञ्चित् पञ्चैतानि न यङ्लुकि ॥ (परि. 120.)

अस्यार्थः । भवतेरः (VII. 4. 73.) इति तिपा, निन्दहिंसक्लिशेत्यादौ (III. 2. 146.) शपा, इणो गा लुङि (II. 4. 45.) इत्यनुबन्धेन, तनादिभ्यस्तथासोः (II. 4. 79.) इति गणेन च यन्निर्दिष्टं, यत्रैकाज्ग्रहणं किञ्चित् एकाच उपदेशेऽनुदात्तात् (VII. 2. 10.) इति, एतानि पञ्च यङ्लुकि न प्रवर्तन्त इत्यर्थः । चर्करीतं परस्मैपदं अदादिवच्च द्रष्टव्यम्, चर्करीतमिति यङ्लुगन्तस्य पूर्वाचार्याणां संज्ञा । भू सत्तायाम्; वर्तमाने लट्, लस्य स्थाने तिप्, कर्तरि शप्, अदादित्वाल्लुक् । **उतो वृद्धिर्लुकि हलि** (VII. 3. 89.), **नाभ्यस्तस्याचि पिति सार्वधातुके** (VII. 3. 87.), **ब्रुव ईट्** (VII. 3. 93.) इत्यनुवर्तमाने, **यङो वा** (VII. 3. 94.)—यङ्लुगन्तादुत्तरस्य हलादेः पितस्सार्वधातुकस्य वा ईडागमो भवति । यङ्ग्रहणेन यङ्लुगन्तस्यैव ग्रहणम्, तत्र यङन्तात्परस्य हलादेः सार्वधातुकस्य पितः अप्रसिद्धेः । गुणावादेशौ; **बोभवीति** । ईडभावपक्षे—**बोभोति** । **बोभूतः**, अदभ्यस्तात् (VII. 1. 4.) इति झस्य अदादेशः, **बोभुवति** । **बोभवीषि**, **बोभोषि**, **बोभूथः**, **बोभूथ**; **बोभवीमि बोभोमि**, **बोभूवः**, **बोभूमः** । लङि—**अबोभवीत् अबोभोत्**, **अबोभूताम्**; सिजभ्यस्तविदिभ्यश्च (III. 4. 109.) इति झेर्जुस्, जुसि च (VII. 3. 83.) इति गुणः—**अबोभवुः**; **अबोभवीः अबोभोः**, **अबोभूतम्**, **अबोभूत**; **अबोभवम्**, **अबोभूव अबोभूम** । लोटि—**बोभवीतु बोभोतु**, **बोभूतात् बोभूताम्**, **बोभुवतु**, **बोभूहि बोभूतात्**,

बोभूतम्, **बोभूत**, **बोभवानि**, **बोभवाव**, **बोभवाम** । लिङि–**बोभूयात्**; **बोभूयाताम्**; **बोभूयुः**; इत्यादि । यकि–**बोभूयते** देवदत्तेन । आशिषि **बोभूयात्**, **बोभूयास्ताम्**, **बोभूयासुः**; इत्यादि । लिटि–प्रत्ययलक्षणेनाम्प्रत्ययः: **बोभवाञ्चकार** । इन्धि भवतिभ्याञ्च (I 2. 6) इत्यत्र भवति ग्रहणसामर्थ्यात् आम् अनित्य इति ज्ञायते, भवतीति निपातनिर्देशाद्यङ्लुकि कित्त्वाभावः; तेन **बोभाव**, **बोभूवतुः** **बोभूवुः**; **बोभविथ**, **बोभूवथुः**, **बोभूव**, **बोभाव** **बोभव**, **बोभूविव**, **बोभूविम** । लुङि–भुवो वुग्लुङ्लिटोः (VI 4 88) इति वुगागम; **अबोभूवीत्** **अबोभोत्**, **अबोभूताम्**, **अबोभूवुः** **अबोभोः**, **अबोभूतम्**, **अबोभूत** **अबोभूवम्**, इत्यादि । लुटि–**बोभविता** । लृङि–**अबोभविष्यत्** । लृटि–**बोभविष्यति** । भावे चिण्वदिटि–**बोभाविषीष्ट** देवदत्तेन, चिण्वदिडभावे–**बोभविषीष्ट** देवदत्तेन । कर्मणि–**अनुबोभाविषीष्ट**, **अनुबोभविषीष्ट** । एवमेव–लोलवीति लोलोति, पोपवीति पोपोति, इत्यादि सर्वमुन्नेयम् । **डुपचष्** पाके दीर्घोऽकित (VII 4 83) इत्यभ्यासदीर्घः; लटि **पापचीति** **पापक्ति** **पापक्तः**, **पापचति** **पापचीषि** **पापक्षि**, **पापक्थः**, **पापक्थ**; **पापचीमि** **पापच्मि**; **पापच्व**; **पापच्मः** । लङि—**अपापचीत्** **अपापक्**, **अपापक्ताम्**, **अपापचुः**; **अपापचीः** **अपापक्** इत्यादि । लोटि –**पापचीतु** **पापक्तु**, **पापक्तात्** **पापक्ताम्**, **पापचतु**; **पापग्धि** **पापक्ताम्**, इत्यादि । लिङि–**पापच्यात्**, **पापच्याताम्**, **पापच्युः** इत्यादि । यकि–**पापच्यते** । आशिषि–**पापच्यात्**, **पापच्यास्ताम्**, **पापच्यासुः** । लिटि–**पापचाञ्चकार** । लुङि–**अपापचीत्**, **अपापचिष्टाम्**, **अपापचिषुः** । अतो हलादेर्लघोः (VII. 2. 7.) इति दीर्घपक्षे–**अपापाचीत्** इत्यादि । लुटि–**पापचिता** । लृङि–**अपापचिष्यत्** । लृटि–**पापचिष्यति** । चिणि–

अपापाचि इत्यादि । **क्रुश** आह्वाने रोदने च, नाभ्यस्तस्याचि पिति सार्वधातुके (VII. 3. 87) इति गुणप्रतिषेधः. **चोक्रुशीति चोक्रोष्टि, चोक्रुष्टः चोक्रुशति** । **मुद** हर्षे; मोमुदीति मोमोत्ति, मोमुत्तः मोमुदति । **खाद** भक्षणे, चाखादीति चाखात्ति चाखात्तः, चाखादति । **टुनदि** समृद्धौ; नानन्दीति, ईडभावे—झरो झरि सवर्णे इति दकारस्य लोपः अनुस्वारपरसवर्णौ, **नानन्ति** । अनानन्दीत, हल्ङ्याप्भ्यः इति संयोगान्तलोपौ, **अनानन्** । हुझल्भ्यो हेर्धिः इति धिरादेशः झरो झरि सवर्णे इति दकारलोपः अनुस्वारपरसवर्णौ—**नानन्धि** । **ध्वंसु** अवस्रंसने अनिदितामित्यादिना नलोपे प्राप्ते, किन्तु न लुमताङ्गस्य इति यङ्निमित्तस्य नलोपस्याभावः; अपितु ङित्वान्नलोपः । **नीग्वञ्चुस्रंसुध्वंसुभ्रंसुकसपतपदस्कन्दाम्** (VII. 4. 84) अकारान्तस्याभ्यासस्य नीगागमो भवति यङि यङ्लुकि च परतः; **दनीध्वंसीति दनीध्वंसीति, दनीध्वस्तः** । लङि—**अदनीध्वंसीत**, हल्ङ्यादिसंयोगान्तलोपौ—**अदनीध्वन्** । स्वपिस्यमि व्येञां यङि (VI. 1. 19) सम्प्रसारणम; **वेवयीति वेवेति वेवीतः**; एरनेकाचोऽसंयोगपूर्वस्य (VI. 4. 82.) इति यणादेशः, **वेव्यति** । **वच्** व्यक्तायां वाचि; ब्रुवो वचि इति वचिरादेशः; **वावचीति वावक्ति वावक्तः, वावचति** । पापचीतिवत् रूपम्, यङि तु संप्रसारणम् अन्त्यस्य संप्रसारणे कृते गुणः—**वोच्यते** । **हु** दानादनयोः; **जोहवीति**; उतो वृद्धिर्लुकि हलि (VII. 3. 89.) इत्यत्र नाभ्यस्तस्येत्यनुवर्तनान्नवृद्धि—**जोहोति जोहुतः जोहुवति** । **ओहाक्** त्यागे; ईटि **जाहेति**, अनीटि **जाहाति**; ईहल्यघोः इतीत्वम—**जाहीतः**; आतोलोपः—**जाहति** । **डुधाञ्** धारणपोषणयोः; **दाधेति, दाधाति** । श्नाभ्यस्तयोरातः इत्याकारलोपः—**धात्तः, दाधति** । आशिषि चिण्वदिटि युगागमः—**दाधायिषीष्ट** । चिण्वदिडभावे—**दाधिषीष्ट** । दिवुर्कीडादौ;

अभ्यस्तस्याङ्गस्य गुणो न भवति ; देदिवीति । ईडभावे पिति लोपोव्योर्वलि इति वकारलोप. ; सार्वधातुकेति गुण'—देद्येति । च्छ्वोश्शूडनुनासिके च (VI. 4. 19.) इति ऊठ् ; यणादेश:—देद्यूत:, देद्यिवति । सोषवीति, सोषोति सोषूत' सोषुवति । नानहीति नानद्धि, नानद्ध· नानहति अनानहीन् अनानन् अनानद् अनानह्रीः . ईडभावे दश्च इति वा रुत्वम्- अनान': पक्षे— अनानत् अनानद । तुदधातोः नाभ्यस्तस्याचि पिति सार्वधातुके इति लघूपधगुण प्रतिषेध': तोतुदीति तोतोत्ति । मोमुचीति मोमोक्ति । रोरुधीति रोरोद्धि । बोभुजीति बोभोक्ति । एवं युजेरपि कर्तरि कर्मणि च पठितव्यानि । तन्तनीति, तन्तन्ति । एवं मनोरपि सर्वं ज्ञेयं मम्मनीति मंमन्ति इत्यादि । डुक्रीञ द्रव्यविनिमये · चेक्रयीति चेक्रेति, चेक्रीतः ; इयङादेशः चेक्रीयति ।

अथ ऋकारान्ता उच्यन्ते । मृञ प्राणत्यागे ; रीगृदुपधस्य च (VII. 4. 90) रुग्रिकौचलुकि (VII 4 91) इति च वर्तमाने ऋतश्च (VII. 4. 92) ऋकारान्ताद्धातोर्योऽभ्यासस्तस्यरुग्रिकावागमौ भवतः, चकारात् रीगागमश्च यङ्लुकि च परत· ; मरीमरीति मरिमरीति मर्मरीति मर्मर्ति मरिमर्ति मरीमर्ति, मर्मृतः मरिमृतः मरीमृतः, मर्म्रति मरिम्रति मरीम्रति ; मरीमरीषि मरिमरीषि मर्मरीषि मर्मर्षि मरिमर्षि मरीमर्षि, मर्मृथः मरिमृथः मरीमृथः, मर्मृथ मरिमृथ मरीमृथ ; मरीमरीमि मरिमरीमि मर्मरीमि मर्मर्मि मरिमर्मि मरीमर्मि, मर्मृवः मरिमृवः मरीमृवः, मर्मृमः मरिमृमः मरीमृमः । एवं कर्म कर्तरिभावे च रुग्रिगावपि योज्यौ । डुकृञ् करणे : चर्करीति चरिकरीति चरीकरीति चर्कर्ति चरिकर्ति, चरीकर्ति इत्यादि ।

वृह् सम्भक्तौ ; वर्बरीति वरिवर्रीति, वरीवर्रीति वर्वर्ति, वरिवर्ति वरीवर्ति ; इत्यादि । इति ऋकारान्ता ॥

इदानीमृकारोपधाः प्रदर्श्यन्ते । ग्रह उपादाने ; प्रत्ययलक्षणेन सम्प्रसारणं भवति ; **रीगृदुपधस्य च** (VII 4. 90) इति वर्तमाने, **रुग्रिकौ च लुकि** (VII 4 91.)—यङ्लुकि परतः ऋकारोपधस्याङ्गस्य योऽभ्यासः तस्य रुग्रिकावागमौ भवतः, रीक् च भवति ; **जर्गृहीति जरिगृहीति जरीगृहीति** । इडभावे होढः इति ढत्वम्, पुगन्तलघूपधस्य च इति गुणः, झषस्तथोर्धोऽधः इति धत्वम्, ष्टुना ष्टुः इति ष्टुत्वम्, ढो ढे लोपः इति पूर्वढकारस्य लोपः **जर्गर्ढि जरीगर्ढि जरिगर्ढि** ; इत्यादि । सिपि इडभावे ढत्वं, भष्भावः षढोः कः सि इति कत्वं, लघूपधगुणः, आदेशप्रत्यययोः इति षत्वम्, **जर्घर्क्षि जरिघर्क्षि जरीघर्क्षि** । केचित्तु न लुमताङ्गस्य इति प्रतिषेधात् अत्र सम्प्रसारणाभावात् दीर्घोऽकितः इति **जाग्रहीति जाग्राढि, जाग्राढः, जाग्रहति** इति भवितव्यमिति वर्णयन्ति । **वृतु** वर्तने, वर्वृतीति वर्वर्ति वरिवृतीति वरिवर्ति वरीवृतीति, वरीवर्ति, वर्वृत्तः वरिवृत्तः वरीवृत्तः, वर्वृतति वरिवृतति वरीवृतति ; इत्यादि । **गृधु** अभिकाङ्क्षायाम्, जर्गृधीति जरिगृधीति जरीगृधीति । इडभावे धत्वम् ; जर्गर्द्धि जरिगर्द्धि जरीगर्द्धि । लङि सिपि अजर्गर्धः, इडभावे पुगन्तलघूपधस्य च इति गुणः इतश्च इतीकारलोपः, हल्ङ्याब्भ्यो दीर्घात् इति सुतिसि इत्यादिलोपः, भष्भावः, झलां जश्त्वं, दश्च इति रुत्वं, रोरि इति रेफलोपः, ढ्रलोपे इत्यादिना दीर्घः, रेफस्य विसर्जनीयः ; **अजर्घाः अजरिघाः अजरीघाः** । इत्यादि सर्वमुन्नेयम् ॥

॥ इति तिङन्तशिरोमणौ यङ्लुक्परिच्छेदः ॥

॥ अथ हेतुमण्णिच् ॥

अथ तेभ्य एव धातुभ्यो णिज्वक्ष्यते । कश्चित् भवन्तमितरः प्रयुङ्क्ते । **हेतुमति च** (III. 1. 26.)—हेतुः स्वतन्त्रस्य कर्तुः प्रयोजकः ; लकारवाच्यस्तदीयो व्यापारः प्रेषणाध्येषणादिलक्षणो हेतुमान् ; भृत्यादेर्निकृष्टस्य क्वचिदर्थे नियोजनं प्रेषणम् ; आराध्यस्य गुर्वादेः क्वचित्तदर्थनियोजनमध्येषणम् ; तस्मिन्नभिधेये धातोर्णिच् प्रत्ययो भवति । अचो ञ्णिति इति वृद्धिः, आवादेशः, सनाद्यन्ता धातव इति धातुसंज्ञायां लडादयः ; **भावयति, भावयतः, भावयन्ति**, इत्यादि । कर्त्रभिप्राये क्रियाफले णिचश्च (I. 3. 74.) इति आत्मनेपदम् : **भावयते** देवदत्तेन । लुङि, सन्वल्लघुनि चङ्परेऽनग्लोपे (VII. 4. 93.) इति सन्वद्भावे **सन्यतः** (VII. 4. 79.) इत्यनुवर्तमाने **ओः पुयण्ज्यपरे** (VII. 4. 80.)—उवर्णान्तस्याभ्यासस्य पवर्गे यणि जकारे चावर्णपरे परतः सनीव इकारादेशो भवति । अत एवैतस्मात् वचनादनुमीयते णौ कृतमभ्यासस्य स्थानिवद्भवतीति । दीर्घो लघोः (VII. 4. 94.) इति दीर्घः । णौ चङ्युपधाया ह्रस्वः (VII. 4. 1.) इति भाव इत्यत्रोपधाया ह्रस्वः ; **अबीभवत्** । **भावयिता** । **अभावयिष्यत्** ; **भावयिष्यति** ; चिण्वदिट् **असिद्धवदत्रा**भात् (VI. 4. 22.) इति चिण्वदिटोऽसिद्धत्वात् णेरनिटि (VI. 4. 51.) इति णिलोपः—**भाविषीष्ट**, चिण्वदिडभावे **भावयिषीष्ट** इत्यादिसर्वमुन्नेयम् । एधयति, ऐदिधत् । पाचयति, अपीपचत् । नन्दयति, प्रध्वंसयति, अत्र उभयत्र धात्वक्षरस्य गुरुसंज्ञकत्वादित्वं न भवति ; अननन्दत्, प्राददध्वंसत् । **शाच्छासाह्वाव्यावेपां युक्** (VII. 3. 37.)—इत्येतेषामङ्गानां युगागमो भवति णौ परतः । शो तनूकरणे, **निशाययति**

न्यशीशयत् । छो छेदने छाययति, अचिच्छयत् । षो अन्तकर्मणि : अवसाययति, अवासीषयत् । ह्वेञ् स्पर्धायां शब्दे च आह्वाययति ; ह्वस्सम्प्रसारणम् (VI 1 32)—सन्परे चङ्परे च णौ ह्वयतेस्सम्प्रसारणं भवति . आजूहवत् । व्येञ् संवरणे . संव्याययति, समविव्ययत् । वेञ् तन्तुसन्ताने . वाययति, अवावयत् । पा पाने : पाययति ; लोपः पिबतेरीच्चाभ्यासस्य (VII 4. 4)—पिबतेरुपधाया लोपः स्यात् अभ्यासस्य ईकारादेशश्च णौ चङ्परे अपीप्यत् । पाग्रहणेन पै शोषणे इत्यस्यापि ग्रहणमिच्छन्ति, पा रक्षणे इत्यस्य लुग्विकरणत्वात् न भवति । तस्य पातेर्लुगागमोवक्तव्य (वा VII 3 37) पालयति, अपीपलत् । धूञ्प्रीञोर्नुग्वक्तव्य (वा VII. 3 37) इति विधूनयति व्यदूधुनत्, प्रीणयति अपिप्रीणत् । एतच्चागमा पर्वान्ता एव गृह्यन्ते तेन व्यशीशयत् अपीपलत् अदूधुनत् अपीप्रणत् इत्यत्रोपधाया ह्रस्वत्वं भवति । शाच्छा साह्वाव्यावेपा कृतात्वानां पुक्प्राप्तिमाख्यातुम् । किमेतस्याख्यापनेन प्रयोजनम् ? एतस्मिन् प्रकरणे लक्षणप्रतिपदोक्तपरिभाषा (परि) नास्ति इत्युपदिश्यते । तेन क्रीङ्जीनाण्णौ (VI 1 48) इति लक्षणिकाकारान्तानां क्रापयति अध्यापयति जापयति इत्यादीनामपि पुक् भवति । वो विधूनने जुक् (VII 3. 38.)—वा इत्येतस्य विधूननेऽर्थे वर्तमानस्य जुगागमो भवति णौपरतः । वा गतिगन्धनयोः, पक्षेण उपवाजयति उपावीवजत् । विधूनन इति किम् ? आवापयति केशान्, शोषयतीत्यर्थः । ओ वै शोषणे इत्येतस्य रूपम् । लीलोर्नुग्लुकावन्यतरस्यां स्नेहविपातने (VII 3. 39)—लीला इत्येतयोरन्यतरस्या यथा संख्यं नुक् लुक् इत्येतावागमौ भवतः णौ परतः, स्नेहविपातनेऽर्थे ।

किमिदं स्नेहविपातनं नाम ? स्नेहस्य द्रवीकरणं स्नेहविपातनम् ; घृतं **विलीनयति व्यलीलिनत्** । नुगभावे विभाषा लीयतेः (VI. 1. 51.) इति पक्षे आत्वम् ; पुगागमः ; आज्यं **विलापयति व्यलीलिपत्** । आत्वाभावे लुकपक्षे आज्यं **विलालयति व्यलीलयत्** । लुगभावे —**विलाययति व्यलीययत्** । भियो हेतुभये षुक (VII. 3. 40.)—भी इत्येतस्य हेतुभये अर्थे षुगागमो भवति णौ परतः । **भीस्म्योर्हेतुभये** (I. 3. 68.)—*अकर्त्रभिप्रायार्थोऽयमारम्भः* ; बिभेतेः स्मयतेश्च ण्यन्तादात्मनेपदं भवति हेतुभये · हेतुः प्रयोजकः कर्ता लकारवाच्यः ; ततश्चेद्भयं भवति । भयग्रहणमुपलक्षणार्थम् : विस्मयोऽपि तत एव । मुण्डो **भीषयते** । नित्यं स्मयतेः (6 1. 57) इति नित्यमाकारादेशः , पुगागमः मुण्डो **विस्मापयते** । हेतु भय इति किम् ? कुञ्चिकया एनं **भाययति** । **स्फायो वः** (VII. 3 41)—स्फाय इत्येतस्याङ्गस्य वकारादेशो भवति णौ परतः . **स्फावयति, अपिस्फवत्** । शदेरगतौ तः (VII. 3. 42.)—शदेरङ्गस्यागत्यर्थे वर्तमानस्य तकारादेशो भवति णौ परतः **शातयति** । अन्यत्र **शादयति** ; गमयतीत्यर्थः । रुहः पोऽन्यतरस्याम् (VII. 3. 43.)—रुह धातोः णौ परतः पकारोऽन्तादेशः भवति अन्यतरस्याम् . **रोपयति, अरूरुपत्** । पक्षे **रोहयति** अरूरुहत् । आदयति आदिदत् । अतिशाययति, अत्यशीशयत् । वाचयति, अवीवचत् । ह्वावयति **अजूहवत्** । अर्तिह्रीव्लीरीक्नूय्यीक्ष्माय्यातां पुग्णौ (VII. 3. 36.)—ऋ गतौ, ह्री लज्जायाम् व्ली वरणे रीगतिरेषणयोः , क्नूयी आर्द्रीभावे, क्ष्मायी विधूनने, इत्येतेषां धातूनां अकारान्तानाञ्च पुगागमो भवति णौ परतः । अर्ति—**अर्पयति, आर्पिपत्** । ह्री—**ह्रेपयति** ; णौ चङ्युपधाया ह्रस्वः (VII. 4. 1.) इति लुङि चङि ह्रस्वः **अजिह्रिपत्** । **व्लेपयति**

अचिक्लिपत् । रेपयति, अरीरिपत् । क्नोपयति अचुक्नुपत् । क्ष्मापयति अचिक्ष्मपत् । गापयति । अजीगपत् । देवयति, अदीदिवत् । सावयति, असूषवत् । मल्लाहयति, ममनीनिहृत् । आशयति, आशिशत् । चिस्फुरोर्णौ (VI. 1. 54.)—चिञ चयने स्फुर सञ्चलने इत्येतयोर्धात्वोर्णौ परत एच स्थाने विभाषा अकारादेशो भवति, तत्र पुक्, निश्चापयति, निरचीचपत्; विस्फारयति, व्यपस्फरत् । आत्वाभावे—निश्चाययति, निरचीचयत्, विस्फोरयति, व्यपुस्फुरत् । नोदयति, अतूतुदत् । मारयति, अमीमरत् । मोचयति, अमूमुचत् । रोधयति, अरूरुधत् । भोजयति, अबूभुजत् । योजयति, अयूयुजत् । तानयति, अतीतनत् । मानयति, अमीमनत् । कारयति, अचीकरत् । क्रीङ्जीनाम्णौ (VI. 1. 48.)—डुक्रीञ द्रव्यविनिमये, इङ अध्ययने, जि जये, इत्येतेषां धातूनामेच स्थाने अकारादेशो भवति णौ परतः, पुगागमः क्रापयति अचिक्रपत्; अध्यापयति, अध्यापिपत्; जापयति अजीजपत् । सिध्यतेरपारलौकिके (VI. 1. 49.)—णावित्येव, षिधू संराद्धावित्येतस्य धातोरपारलौकिके वर्तमानस्यैच स्थाने णौ परतः अकारादेशो भवति; अन्नं साधयति, असीषधत् । अपारलौकिक इति किम्? तपस्तापसं सेधयति; स्वान्येव कर्मणि एनं सेधयन्ति; अत्रापि सिद्धिः परलोकार्थे ज्ञानविशेषे वर्तते । मीनातिमिनोतिदीङां ल्यपि च (VI. 1. 50.)—उपदेश इति वर्तते, मीञ् हिंसायां डुमिञ् प्रक्षेपणे, दीङ क्षये इत्येतेषां धातूनां ल्यब्विषये चकारादेचश्च विषये च उपदेश एव प्राक्प्रत्ययोत्पत्तेरलोऽन्त्यस्य स्थाने अकारादेशो भवति, पुगागमश्च, प्रमापयति, प्रामीमपत्; अवमापयति, अवामीमपत्; दापयति, अदीदपत् । विभाषा लीयतेः (VI. 1. 51)—ल्यपि इति वर्तते, आदेच उपदेश इति च; लीङ्

श्लेषणे इति दिवादिः, ली श्रेषणे इति क्र्यादि तयोरुभयोरपि यका निर्देशः : लीयतेर्धातो ण्यपि च एचश्च विषये उपदेश एव अलोऽन्त्यस्थाने विभाषा आकारादेशो भवति, लापयति, अलीलपत्। प्रजने वीयतेः (VI 1. 55.)—पाविति वर्तते, वीर्गति प्रजनकान्त्यशनखादनेषु, प्रजनेगम्यमाने वीयतेर्धातोरेच स्थाने विभाषा आकारादेशो भवति णौ परत, पुरोवातो गा प्रवापयति, प्राबीवपत। गर्भं ग्राहयतीत्यर्थः, प्रजनं गर्भग्रहणम्। पक्षे–प्रवाययति, प्रावीवयत्। द्रावयति, अदुद्रवत्। स्रावयति, असुस्रवत्। लावयति अलीलवत्। पावयति, अपीपवत्। आस्तारयति, आतस्तरत्। वारयति अवीवरत्। धारयति अदीधरत्। निगारयति निगालयति, न्यजीगरत् न्यजीगलत्। पाठयति अपीपठत्। हनस्तोऽचिण्णलोः (VII 3. 32.)—हनस्तकारादेशो भवति चिण्णल्वर्जिते ञिति णिति प्रत्यये परत। हो हन्तेर्ञ्णिन्नेषु इति कुत्वम्, अत उपधाया इति वृद्धि, घातयति अजीघतत्। भेदयति अबीभिदत्। छेदयति, अचिच्छिदत्। योधयति, अयूयुधत्। वर्तयति, अववर्तत्। सङ्कल्पयति समचकल्पत्। क्रीडयति, अचिक्रीडत्। कूजयति, अचुकूजत्। ढौकयति अडुढौकत्। अत्र अचिक्रीडत् इत्यादौ नाग्लोपिशास्वृदिताम् (VII 4 2.)—अग्लोपिना शास्ते ऋदिता च णौ च ङि उपधाया ह्रस्वो न भवति। ऊदुपधाया गोहः (VI 4 89.) इति वर्तमाने, दोषो णौ (VI. 4. 90.)—दोष उपधाया ऊकारादेशो भवति णौ परत., दूषयति, अदूदुषत्। वा चित्तविरागे (VI 4. 91.)—चित्तविरागेऽर्थे दोष उपधाया वा ऊकारादेशो भवति णौपरत, चित्तं दूषयति दोषयति वा।

घट चेष्टायाम्। अत उपधायाः (VII. 2. 116.) इति वृद्धिः; घटादयो मित (ग.) मितां ह्रस्वः (VI 4 92.)—मितो धातवो

घटादयो मित इत्येवं प्रतिपादिता ; तेषामुपधाया ह्रस्वो भवति णौ परत . घटयति, व्यजघटत् । केचिदत्र वा चित्तविरागे इत्यतो वा इत्यनुवर्तयन्ति . सा च व्यवस्थितविभाषा , तेन मदनकामयति, उत्का-मयति इत्यादि सिद्ध भवति । व्यथयति, अविव्यथत् । प्रथयति, अपप्रथत् अत्र अत् स्मृदृत्वरप्रथम्रदस्तृस्पशाम् (VII. 4. 95.)—स्मृ दृ त्वर प्रथ म्रद स्तृ स्पश इत्येतेषा अङ्गाना अभ्यासस्य अत्वं चङि णौ परत । प्रसयति, अपप्रसत । म्रदयति, अमम्रदत । स्खदयति, अचि-स्खदत । क्षञ्जयति, अचक्षञ्जत । दक्षयति, अददक्षत् । कपयति, अचिकपत । कन्दयति, अचकन्दत । क्रन्दयति, अचक्रन्दत् । क्लन्दयति, अचक्लन्दत । केचिदेषामनिदित्वमपि इच्छन्ति . तेन कदनमित्यादि सिध्यति । त्वरयति, अतत्वरत् । घटादय स्त्वरान्ता उदात्ता अनुदात्तेत, षितश्च । ज्वर रोगे गडादय फणान्ता उदात्ता उदात्तेत ; ज्वरयति, अजिज्वरत् । गडयति, अजीगडत । हिडयति, अजीहिडत् ; अत्र मिता ह्रस्व इति ह्रस्वो भवत , एच इग्घ्रस्वादेशे इति नियमादान्तरत-म्याच्च इकार एव ह्रस्वो भवति : ह्रस्वविधानसामर्थ्यात् गुणो न भवति । वटयति, अवावटत । भटयति, अबीभटत । नटयति शाखाम् , अनीनटत । नृत्ते तु नाटयति । स्तकयति, अतिष्टकत । चकयति, अचीचकत् . अस्यात्मनेपदेषु पठितस्यापरस्मैपदेष्वनुवादात परस्मैपदं हेडतिवत् । कण रण गतौ , कणयति, अचीकणत ; रणयति, अरी-रणत् । कणति रणति इति शब्दार्थौ . तयोः काणयति, राणयति । स्मृ आध्यायने , स्मृ चिन्तायामित्यस्य आध्याने मित्वार्थोऽयमनुवादः । आध्यानमुत्कण्ठापूर्वकं स्मरणम् ; मातु स्मरयति, असस्मरत् । अनाध्याने स्मारयति । दृ भये ; दरयति, अददरत् । भयादन्यत्र विदारणे

घारयति काष्ठम्, **अदीदरत्** । नॄ नये, **नरयति** । अन्यत्र **नारयति** । **श्रा** पाके; **श्रपयति, अशिश्रपत** । पाकादन्यत्र **श्रापयति; स्वेदयती-त्यर्थः** । धातूनामनेकार्थत्वात् स्वेदने वृत्तिः । मारणतोषणनिशामनेषु-ज्ञा (ग.) । एतेष्वर्थेषु जानातिर्मिद्भवति, **संज्ञपयति** पशून्, मारयती-त्यर्थ. । तोषणे **ज्ञपयति** राजानम्; तोषयतीत्यर्थ· । निशामने **ज्ञपयति** शरान् व्याध; तेजयतीत्यर्थ. । **चलयति** शाखाम्, कम्पयतीत्यर्थ । अन्यत्र शीलं **चालयति**—अन्यथा करोतीत्यर्थ, अचीचलत । **छदिर** ऊर्जने इति चौरादिकस्य स्वार्थेणिजभावे मित्वार्थोऽयमनुवाद, **छदयति, अचिच्छदत्** । अन्यत्रापवारणे **छादयति** । जनीजॄष्क्नसुरञ्जोऽमन्ताश्च (ग.) इति एतेऽमन्ताश्च मित्संज्ञा भवन्तीत्यर्थ; जनयति, अजीजनत; जरयति, अजीजरत् । **रञ्जेर्णौ मृगरमण उपसंख्यानम्** (वा VI 4. 24.) इति नलोप, **रजयति मृगान्** । मृगरमणादन्यत्र नलोपाभाव, **रञ्जयति वस्त्रम्** । क्नसयति, अचिक्नसत् । गमयति, अजीगमत । इत्यादि । ग्लास्नावनुवमाश्च (ग.), अनुपसर्गाद्वेति वर्तते. **ग्लपयति ग्लापयति, स्नपयति · स्नापयति, वनयति वानयति, वमयति वामयति** । ग्लास्नोरुपसृष्टयोर्मित्वाभावात् **प्रग्लापयति प्रस्नापयति** इत्येव । न कम्य-मिचमाम् (ग.), कमु कान्तौ अमगत्यादौ, चमु अदने, एषाममन्तत्वा-न्मित्वेप्राप्ते प्रतिषिध्यते, **कामयते, आमयति, आचामयति** । शमो दर्शने (ग.), शम उपशमने इत्यस्य दर्शने गम्यमाने मित्संज्ञा न भवति; **शामयति** रूपम् । अन्यत्र **शमयति** क्रोधम् । यमोऽपरिवेषणे (ग), यम उपरमे इत्ययं धातुः परिवेषणात् भोजनादन्यत्रामन्तोपि नमित्; **आयामयति** व्यापारयतीत्यर्थः । परिवेषणे **यमयति** ब्राह्मणान् । इति घटा...

इण् गतौ । **णौ गमिरबोधने** (II. 4. 46.)—णौ परतः इणोऽबोधनार्थस्य गमिरादेशो भवति, **गमयति, अजीगमत्** । इण्वदिक इति वक्तव्यम् (वा. II. 4. 45) इति इको गमिरादेशः, **अधिगमयति, अध्यजीगमत** । **गृधिवञ्च्योः प्रलम्भने** (I. 3. 69.)—अकर्त्रभिप्रायार्थोऽयमारम्भः, गृधु अभिकाङ्क्षायाम्, वञ्चु गतौ, एतयोर्ण्यन्तयोः प्रलम्भने वर्तमानयोरात्मनेपदं भवति । प्रलम्भनं विसंवादनं मिथ्याफलाख्यानमिति यावत्, माणवकं **गर्धयते**, माणवकं **वञ्चयते** । प्रलम्भनइति किम्? श्वानं **गर्धयति**—गर्धनमस्योत्पादयतीत्यर्थः; अहिं **वञ्चयति**—परिहरति इत्यर्थः । **लियः सम्माननशालीनीकरणयोश्च** (I. 3. 70.)—णेरिति वर्तते; अकर्त्रभिप्रायार्थोऽयमारम्भः, लीङ् श्लेषणे इति दैवादिकः, ली श्लेषणे इति क्र्यादेः, अविशेषात् उभयोरपि ग्रहणम्, लियोण्यन्तात्सम्मानने शालीनीकरणे च वर्तमानादात्मनेपदम्, चकाराद्धि प्रलम्भने च । सम्माननं पूजा, शालीनीकरणं न्यक्कारः, सम्मानने जटाभिः **आलापयते**—पूजामधिगच्छतीत्यर्थः, शालिनीकरणे श्येनोवर्तिकाम् **उल्लापयते**—न्यक्करोतीत्यर्थः । प्रलम्भने कस्त्वामुल्लापयते? विसंवादयतीत्यर्थः । विभाषा लीयतेः (VI. 1. 51.) इत्यात्वम्, तदस्मिन्विषये नित्यम्, अन्यत्र विकल्पः, व्यवस्थित विभाषाहि सा । सम्माननादिष्विति किम्? बालकम् **उल्लापयति** । **मिथ्योपपदात्कृञोऽभ्यासे** (I. 3. 71.)—ण्यन्तात्करोतेर्मिथ्योपपदादात्मनेपदं भवति अभ्यासे गम्यमाने । अभ्यासः पुनःपुनः करणम् आवृत्तिरिति यावत्; पदं **मिथ्याकारयते**—सापचारं स्वरादिदुष्टमसकृदुच्चारयतीत्यर्थः । मिथ्योपपदादितिकिम्? पदं **सुष्ठुकारयति** । कृञ इति किम्? पदं मिथ्या वाचयति । अभ्यास इति किम्? पदं मिथ्या कारयति—सकृदुच्चारयतीत्यर्थः । **बुधयुधनशजनेङ्प्रुद्रुस्रुभ्यो णेः** (I. 3. 86.)—

कर्त्रभिप्रायक्रियाफलविवक्षायां आत्मनेपदेप्राप्ते तदपवादः परस्मैपदं विधीयते : बुध युध नश जन इङ् प्रु द्रु स्रु इत्येतेभ्यो ण्यन्तेभ्यः परस्मैपदं भवति । येऽत्राकर्मकास्तेषाम् **अणावकर्मकाच्चित्तवत्कर्तृकात्** (I. 3 88.) इत्येवसिद्धे पुनर्वचनमचित्तवत्कर्तृकार्थम् : **बोधयति** पद्मम् : **योधयति** काष्ठम् ; **नाशयति** दुःखम् , **जनयति** सुखम् । प्रु–द्रु–स्रुवस्तु चलनार्थाः , तेषामपि **निगरणचलनार्थेभ्यश्च** (I. 3. 87) इत्येव सिद्धे यदा अचलनार्थाः तदर्थं ग्रहणम् : **प्रावयति**–प्रापयतीति गम्यते : अयो **द्रावयति**–विलापयतीत्यर्थः ; कुण्डिका **स्रावयति** –स्यन्दयतीत्यर्थः । **निगरणचलनार्थेभ्यश्च** (I 3 87.)—निगरणमभ्यवहारः, चलनं कम्पनम ; निगरणार्थेभ्यश्चलनार्थेभ्यश्च ण्यन्तेभ्यः परस्मैपदं भवति । अचिविभाषा इति लत्वम् ; **निगालयति,** पक्षे **निगारयति** ; **आशयति, भोजयति ।** चलनार्थेभ्यः **चलयति** ; घटादित्वान्मित्वे न ह्रस्वः , **चोपयति, कम्पयति ।** अयंयोगस्सकर्मकार्थः अचित्तवत्कर्तृकार्थश्च । **अदेः प्रतिषेधोवक्तव्यः** (वा) ; **अत्ति** देवदत्तः , **आदयते** देवदत्तेन । अत्र गतिबुद्ध्यादिना देवदत्तस्य कर्मसंज्ञा न भवति आदिखाद्योः प्रतिषेधो वक्तव्यः इति वचनात् । **अणावकर्मकाच्चित्तवत्कर्तृकात्** (I 3 88)—णेरिति वर्तते : कर्त्रभिप्रायक्रियाफलविवक्षायाम् आत्मनेपदे प्राप्ते परस्मैपदं विधीयते : अण्यन्तो **यो** धातुः अकर्मकश्चित्तवत्कर्तृक तस्मात्परस्मैपदं भवति ; आस्ते देवदत्तः , **आसयति** देवदत्तम् । अणाविति किम् ? आरोहयमाणं प्रयोजयति **आरोहयते** । अकर्मकादिति किम् ? कटङ्कुर्वाणं प्रयोजयति **कारयते ।** चित्तवत्कर्तृकादिति किम् ? शुष्यन्ति व्रीहयः : **शोषयते** व्रीहीनातपः । **न पादम्याङ्यमाङ्यसपरिमुहरुचिनृतिवदवसः** (I. 3. 89.)—योगद्वयेन कर्त्रभिप्रायक्रियाफलविवक्षायामात्मनेपदापवादः परस्मैपदं

विहितम् ; तस्य प्रतिषेधोऽयमुच्यते ; यदकर्त्रभिप्रायक्रियाफलविषयं परस्मैपदं तदवस्थितमेव न प्रतिषिध्यते । पा दमि आङ्यम आङ्यस परिमुह रुचि नृति वद वस इत्येतेभ्यो धातुभ्यः परस्मैपदं न भवति । तत्र पिबतिर्निगरणार्थः ; दमिप्रभृतयश्चित्तवत्कर्तृकार्थाः , नृतिश्चलनार्थोऽपि । **पाययते, दमयते, आयामयते, आयासयते, परिमोहयते, रोचयते, नर्तयते, वादयते, वासयते** । पादिषु धेट उपसङ्ख्यानम् (वा.) ; **धापयेते** शिशुमेकं समीची । ओः पुयण्ज्यपरे (VII. 4. 80.) इति वचनं ज्ञापकं णौ कृतमभ्यासस्य स्थानिवद्भवतीति दीर्घो लघोः (VII. 4. 94.) इति दीर्घः : **अपीपवत्, अलीलवत् ; अजीजवत्** । स्रवति–शृणोति–द्रवति–प्रवति–प्लवति–च्यवतीनां वा (VII. 4. 81.)—एतेषामङ्गानामभ्यासस्य ओः उवर्णस्य अवर्णपरे यणि परभूते वा इकारादेशो भवति सनि परतः ; **असिस्रवत्, असुस्रवत् ; अशिश्रवत्, अशुश्रवत् ; अदिद्रवत्, अदुद्रवत् ; अपिप्रवत्, अपुप्रवत् ; अपिप्लवत्, अपुप्लवत् ; अचिच्यवत्, अचुच्यवत्** । णौ च संश्चङोः (VI. 1. 31.)—सन्परे चङ्परे णौ परतः श्वयतेर्धातोर्विभाषा सम्प्रसारणं भवति : **अशूशवत्, अशिश्वयत्** । ह्वः सम्प्रसारणम् (VI. 1. 32.)—णौ च संश्चङोः इति वर्तते, सन्परे चङ्परे णौ परतो ह्वः सम्प्रसारणं भवति : **अजूहवत्** । विभाषा वेष्टिचेष्ट्योः (VII. 4. 96.)—वेष्टि चेष्टि इत्येतयोः अभ्यासस्य विभाषा अत्वमादेशो भवति चङ्परे णौ परतः ; **अववेष्टत्, अविवेष्टत् ; अचचेष्टत्, अचिचेष्टत्** । रभेरशब्लिटोः (VII. 1. 63.) इति नुम् ; **रम्भयति, अररम्भत्** । लभेश्च (VII. 1. 64.) इति नुम् ; **लम्भयति, अललम्भत्** ।

गण सङ्ख्याने । **ई च गणः** (VII 4 97.)—*गणः* अभ्यासस्य ईकारादेशो भवति चकारादकारश्च । इत्यभ्यासस्य ईकारादेशः ; **अजीगणत्** । पक्षे **अजगणत्** । **नाग्लोपिशास्वृदिताम्** (VII. 4 2)—अग्लोपिनामङ्गानां शासे ऋदितां च णौ चङि उपधाह्रस्वो न भवति । अग्लोपे नास्ति सन्वद्भावः । कथयति, अचकथत् । वरयति, अववरत् । **इङ्** अध्ययने ; णौ च संश्चङोः (II. 4. 51.)—सन्परे चङ्परे णौ परतः इङो गाङित्ययमादेशो भवति विभाषा ; **अध्यजीगपत्** । अन्यथा *क्रीङ्जीनाम्णौ* इति आत्वम्, पुगागमः, अजादेर्द्वितीयस्येति पिशब्दस्य द्विर्वचनम्, **अध्यापिपत्** । **अट** गतौ ; णिच, चङ्, णिलोप, ह्रस्व., द्विर्वचनेऽचि (I. 1. 59.) इति स्थानिवद्भावात् अजादेर्द्वितीयस्येति टि-शब्दस्य द्विर्वचनम् **आटिटत्** । न माङ्योगे (VI. 4. 74.) इति अडाटौ न भवत, मा भवान् **अटिटत्** । नन्द्राःसंयोगादयः (VI. 1. 3) इति नकारस्य द्विर्वचनप्रतिषेधः. **औन्दिदत्** । **अड्ड** अभियोगे, अत्र संयोगो दकारादिः, ष्टुत्वेन दकारस्य डकारः । तच्च ष्टुत्वं द्विर्वचने असिद्धं भवति . चङि कृतेऽडिशब्दो द्विरुच्यते, ततष्टुत्वम् : **आड्डिडत्** । आर्चिचत् । **शासु** अनुशिष्टौ, नाग्लोपीति ह्रस्वनिषेधः ; **अशशासत्** । **याचृ** याच्ञायाम् ; **अययाचत्** । **भ्राज-भास-भाष-दीप-जीव-मील पीडामन्यतरस्याम्** (VII. 4. 3.)—एतेषां धातूनामङ्गानां णौ चङि वा उपधाह्रस्वो न भवति ; **अबिभ्रजत् अबभ्राजत्**, **अबभासत् अबीभसत्**, **अबभाषत् अबीभषत्**, **अदिदीपत् अदीदिपत्**, **अजिजीवत् अजीजिवत्**, **अमिमीलत् अमीमिलत्**, **अपिपीडत् अपीपिडत्** । **तिष्ठतेरित्** (VII. 4. 5.)—तिष्ठतेरङ्गस्य णौ चङि [illegible]या इकारादेशो भवति ; **अतिष्ठिपत्** । **जिघ्रतेर्वा** (VII. 4. 6.)

—जिघ्रतेरभ्यासस्य णौ चङि वा इकारादेशः : **अजिघ्रिपत्**, **अजिघ्रपत्** । **कॄत** संशब्दने, **ॠत इद्धातोः** इति वर्तमाने, **उपधायाश्च** (VII. 1. 101.)—उपधाया ॠकारस्य इकारादेशो भवति. उपधाया च (VIII 2 78.) इति दीर्घः, **कीर्तयति** । लुङि चङि, **उर्‌ऋत्** (VII 4 7)—णौ चङि उपधाया ऋवर्णस्य ऋकारादेशो भवति । इररारामपवादः, **अचीकृतत्** । पक्षे—अचिकीर्तत् । **वृतु** वर्तने, **वर्तयति** । लुङि **अवीवृतत् अववर्तत्** । **मृजू** शुद्धौ · **मार्जयति** । लुङि अमामृजत् अममार्जत् ॥

प्रातिपदिकाद्धात्वर्थे बहुलमिष्ठवच्च (ग.), **तत्करोति तदाचष्टे** (ग.) एतेष्वर्थेषु णिच् । **णाविष्ठवत् प्रातिपदिकस्य कार्यं भवति** (वा VI 4 155) इति इष्ठवद्भावः । प्रयोजनं पुम्भाव–रभाव–टिलोप–यणादिपरलोपादिकम् । पुंवद्भावस्तावत् एनीं करोति एनीमाचष्टे, श्येनीं करोति श्येनीमाचष्टे, हरिणीं करोति हरिणीमाचष्टे इति वा विगृह्य एनी श्येनी हरिणीमित्येतेभ्यश्शब्देभ्यः तत्करोति तदाचष्टे इति णिच्; तथैव सनाद्यन्ता धातवः (III 1 32) इति धातुसंज्ञायां सुपो धातुप्रातिपदिकयोः (II 4. 71.) इति सुपो लुक्, वर्णादनुदात्तात्तोपधात्तो नः (IV. 1 39.) इति विहितस्य ङीप्प्रत्ययस्य च तसिलादिष्वा कृत्वसुचः (VI 3. 35.) इति पुंवद्भावान्निवृत्तिः; टिलोपः, **एतयति**, **श्येतयति**, **हरितयति** । रभावः—पृथुं करोति पृथुमाचष्टे, मृदुं करोति मृदुमाचष्टे, इत्येतस्मिन्नर्थे पृथु मृदु इत्येताभ्यां णिचा धातुसंज्ञायां सुपो लुक्, टिलोपः; **र ऋतो हलादेर्लघोः** (VI. 4. 161.)—हलादेरभ्यस्य लघोः ऋकारस्य र इत्ययमादेशो भवति इष्ठेमेयस्सुपरतः इति ऋकारस्य रभावः; ततो

लडादिकार्यम् , **प्रथयति, म्रदयति** । टिलोपः - घटङ्करोति घटमाचष्टे, पटङ्करोति पटमाचष्टे, पदङ्करोति पदमाचष्टे, इत्येतस्मिन्नर्थे घटं पटं पदमित्येतेभ्यो णिच् , धातु संज्ञायां सुपो लुक् ; इष्ठवद्भावात् टेरिति टिलोपः, लडादिकार्यंच ; **घटयति, पटयति, पदयति** । अत्र अचः परस्मिन् पूर्वविधौ (I. 1. 57.) इति स्थानिवद्भावात् अत उपधाया इति वृद्धिर्न भवति । यणादिपरलोपः —स्थूलङ्करोति स्थूलमाचष्टे इतिवत् विग्रहे स्थूलं दूरं युवानं ह्रस्वं क्षिप्रं क्षुद्रम् इत्येतेभ्यः शब्देभ्यः तत्करोति तदाचष्टे इति णिच् ; इष्ठवद्भावः ; धातुसंज्ञायां सुपो लुक् , टिलोपे प्राप्ते, **स्थूल–दूर–युव–ह्रस्व–क्षिप्र–क्षुद्राणां यणादिपरं पूर्वस्य च गुणः** (VI 4. 156.) —स्थूलादीनां शब्दानां यणादिपरं लुप्यते पूर्वस्य च गुणः इष्ठेमेयस्सु परतः , ततो लडादिकार्यम् , **स्थवयति, दवयति, यवयति, ह्रसयति, क्षेपयति क्षोदयति** । प्रियङ्करोति प्रियमाचष्टे, इतिवत् विगृह्य प्रियम् इत्यादिभ्यो णिच् ; धातुसंज्ञायां सुपो लुक् , टिलोपे प्राप्ते, **प्रियस्थिरस्फिरोरुबहुलगुरुवृद्धतृप्रदीर्घवृन्दारकाणां प्रस्थस्फवर्बंहिगर्वर्षित्रब्द्राघिवृन्दाः** (VI 4 157.)—प्रियादीनां यथासङ्ख्यं प्र स्थ स्फ वर् बंहि गर् वर्षि त्रप् द्राघि वृन्द इत्येते आदेशा भवन्ति इष्ठेमेयस्सु परतः अर्त्तिह्रीति इति वृद्धिः , अर्तिह्रीत्यादिना पुगागमः ; ततो लडादिकार्यम् ; **प्रापयति, स्थापयति, स्फापयति** । **प्रकृत्यैकाचः** (VI. 4 163)—यदेकाजङ्गं भसंज्ञकं तदिष्ठेमेयस्सु परतः प्रकृत्या भवति , इति प्रकृतिभावाद्वृद्धिटिलोपौ न स्तः ; **वरयति** । इकार उच्चारणार्थः **बंहयति, गरयति, वर्षयति त्रपयति, द्राघयति, वृन्दयति** । बहुङ्करोति बहुमाचष्टे इति विगृह्य बहुशब्दात्तत्करोति तदाचष्ट इति णिच् ; इष्ठवद्भावाट्टिलोपे प्राप्ते **बहोर्लोपो भू च बहोः** (VI. 4. 158.) इति वर्तमाने, **इष्ठस्य यिट् च** (VI. 4.

159.)—बहुशब्दपरस्येष्ठप्रत्ययस्य यिडागमो भवति बहुशब्दस्य भूरादेशश्च : टिलोपापवादो भूरादेश., इष्ठप्रत्ययस्य लोपापवादो यिडागमः ; इकार उच्चारणार्थ : टकारो देशविध्यर्थ · भूय इति स्थिते धातुसंज्ञायां लडादिकार्यं पूर्ववत्, **भूययति** । प्रशस्यङ्करोति प्रशस्यमाचष्टे इति विगृह्य प्रशस्यशब्दाण्णिच्, टिलोपे प्राप्ते, **प्रशस्यस्य श्रः** (V 3 60)—प्रशस्यशब्दस्य श्र इत्ययमादेशो भवति अजादौ प्रत्यये परत . वृद्धिपुगागमौ ; **श्रापयति** । **ज्य च** (V 3 61)—प्रशस्यशब्दस्य ज्य इत्ययमादेशो भवति अजादौ प्रत्यये परत , **ज्यापयति** । वृद्धङ्करोति वृद्धमाचष्टे इति विगृह्य वृद्धशब्दाण्णिच्, इष्ठवद्भावादिकम्, **वृद्धस्य च** (V. 3. 62.)—वृद्धशब्दस्य च ज्य इत्ययमादेशो भवति अजाद्यो· प्रत्यययोः परत ; **ज्यापयति** । अन्तिकङ्करोति बाढमाचष्टे इत्यत्र **अन्तिकबाढयोर्नेदसाधौ** (V. 3. 63.)—अजाद्यो परत. अन्तिक बाढ इत्येतयोः यथा सङ्ख्यं नेद साध इत्येतावादेशौ भवत : **नेदयति, साधयति** । युवानङ्करोति युवानमाचष्टे, अल्पङ्करोति अल्पमाचष्टे इत्यत्र **युवाल्पयोः कनन्यतरस्याम्** (V 3 64.)—युव अल्प इत्येनयो. अन्यतरस्या कन् इत्ययमादेशो भवति अजादौ प्रत्यये परत . **कनयति** । पक्षे—**यवयति, अल्पयति** । स्रग्विणङ्करोति स्रग्विणमाचष्टे, त्वग्वन्तङ्करोति त्वग्वन्तमाचष्टे, इति विगृह्य णिचिकृते, **विन्मतोर्लुक्** (V. 3. 65.)—विनो मतुपश्च लुग्भवति अजादौ प्रत्यये परतः ; **स्रजयति, त्वचयति** । **सत्करोतीत्युपसंख्यानं सूलयत्याद्यर्थम्** (वा III 1. 26.)—इति सूलयति मूलयति ।

तेनातिक्रामति (ग.) । अत्रापि तेनेति तृतीयान्तोपलक्षणम् ; अश्वेन अतिक्रामति **अश्वयति**, हस्तिनातिक्रामति **हस्तयति** । **धातुरूपं च** (ग.) ; णिच् प्रकृतिः धातुरूपं प्रतिपद्यते । **आख्यानात् कृतस्तदाचष्टे**

इति णिच्; कृल्लुक्; प्रकृतिप्रत्यापत्तिः; प्रकृतिवच्चकारकम् (वा. III. 1. 26.)—इति आख्यानात् कृदन्तात् तत्करोति तदाचष्टे इत्येतस्मिन्नर्थे णिच् प्रत्ययो भवति, कृत्प्रत्ययस्य लुक्, प्रकृतिविनिर्मयः प्रकृतिवच्चकारकं भवति । कंसवधमाचष्टे, कंसं घातयति; बलिबंधमाचष्टे बलिं बंधयति, राजागमनमाचष्टे, राजानमागमयति । कर्तृकरणाद्धात्वर्थे (ग.), अत्र कर्तृग्रहणं करणविशेषणम्: कर्तुः करणात् धात्वर्थे णिजिति सूत्रार्थः, करिभिरवक्रामति अवकरयति, असिना हन्ति असयति, परशुना छिनत्ति परशयति, दात्रेण लुनाति दात्रयति । अङ्गान्निरसने (ग.); अङ्गवाचिनः प्रातिपदिकात् निरसनेऽर्थे वर्तमानाण्णिच्: हस्तौ निरस्यति हस्तयति, पादौ निरस्यति पादयति । पुच्छभाण्डचीवराण्णिङ् (III. 1. 20.)—पुच्छादिभ्यो णिङ् प्रत्ययो भवति । पुच्छादुदसने पर्यसने वा (वा.), पुच्छमुत्क्षिपति उत्पुच्छयते, पुच्छं परिक्षिपति परिपुच्छयते । भाण्डात् समाचयने (वा.) इति सम्भाण्डयते, भाण्डानि राशीकरोतीत्यर्थः । चीवरादार्जने परिधाने वा (वा.). इति सञ्चीवरयते भिक्षुः । मुण्ड-मिश्र-श्लक्ष्ण-लवण-व्रत-वस्त्र-हल-कल-कृत-तूस्तेभ्यो णिच् (III. 1. 21.)—मुण्डादिभ्यो णिच् प्रत्ययो भवति । मुण्डङ्करोति मुण्डयति, मिश्रङ्करोति मिश्रयति, श्लक्ष्णङ्करोति श्लक्ष्णयति, लवणंकरोति लवणयति । व्रतात् भोजने तन्निवृत्तौ च. पयो व्रतयति; शूद्रान्नं व्रतयति, परिहरतीत्यर्थः । वस्त्रात्समाच्छादने. संवस्त्रयति, परिवस्त्रयति । हलिं गृह्णाति हलयति, कलिं गृह्णाति कलयति; हलिकल्योः अदन्तत्वनिपातनं सन्वद्भावप्रतिषेधार्थम्, अजहलत्, अचकलत् । कृतं गृह्णाति कृतयति, तूस्तानि विहन्ति वितूस्तयति । वह प्रापणे: कर्मणि निष्ठा, क्तप्रत्ययः; ककारः कित्कार्यार्थः; यजादित्वात्सम्प्रसारणं, परपूर्वत्वं,

होढ. इति ढत्वं, झषस्तथोर्धोध. इति धत्वं, ष्टुत्वं, ढो ढे लोप., ढ्रलोपे पूर्वस्य दीर्घोऽणः : ऊढ इति स्थिते, ऊढङ्करोति ऊढमाचष्टे इति णिच; इष्ठवद्भावाट्टेरिति टिलोप. धातुसंज्ञाया लडादिकार्यम्, **ऊढयति** । लुङि च्लेश्चङादेश, चङीति द्विर्वचनं प्रति ढत्व–धत्व–ष्टुत्व–ढलोपादीनाम-सिद्धत्वाट्टिलोपस्य स्थानिवद्भावादजादेर्द्वितीयस्येति द्विर्वचनं हृत इत्येतस्य; हलादिश्शेष, कुहोश्चुरिति चुत्वं, जश्त्वं, ढत्व धत्वादिकार्यं पूर्ववत; द्विर्वचनविधि प्रत्येव टिलोपस्य स्थानिवद्भावात ढ्रलोपे इति दीर्घो न भवति, आडागम, आटश्चेति वृद्धि · **औजढत** । अथ वा वह प्रापण इत्यस्य धातो स्त्रियाङ्क्तिन (III 3 94) इति क्तिन् प्रत्ययो भवति; तत्रापि ढत्व–धत्वादि–कार्यं पूर्ववत : ऊढिङ्करोति ऊढिमाचष्टे इति विगृह्य, तत्करोति तदाचष्टे इति णिच, लटि **ऊढयति**, लुङि सर्वङ्कार्यम्पूर्ववत् **औजिढत** इत्यादि सर्वमुन्नेयम् ॥

॥ इति णिजन्ताः ॥

॥ अथ प्रत्ययमाला ॥

सन्नन्तात् भूधातो. णिचि द्वित्वे अभ्यासकार्ये षत्वे च बुभूष+इ इति जाते: अतो लोपः इत्यलोप · ; **बुभूषयति** । यकि णिलोप., **बुभूष्यते** । चिण्वदिटि **बुभूषयिषीष्ट** । एधधातो· **एदिधिषयति**; इत्यादि पचे सनि णिचि **पिपक्षयति** इत्यादि । भवते· यङन्ताण्णिचि बोभूययति; पचेस्तु पापच्य इति स्थिते णिच्, यस्य हल (VI 4. 49.) इति यलोपः– **पापचयति** इत्यादि । ण्यन्ताण्णिच्; णेरनिटि (VI. 4. 51) इति

णिलोपः ; सर्वत्र भावयति ; यकि भाव्यते इत्यादि । ण्यन्तात्सन् ; णौ कृतमभ्यासस्य स्थानिवद्भवतीति स्थानिवद्भावात् ओः पुयण्ज्यपरे इति इत्वम् ; बिभावयिषति इत्यादि । कारयितुमिच्छतीत्यस्मिन् अर्थे सन् ; द्विर्वचनम् ; चिकारयिषति । इच्छासन्नन्तात् सनः प्रतिषेधो वक्तव्यः (वा. III. 1 7.) एकस्यां क्रियायामिच्छाद्वयस्यासम्भवात् चिकीर्षितुमिच्छतीत्येवमादिवाक्यं सनप्रत्ययप्रयोगानर्हमेव , णिचा व्यवधाने तु सन् भवति क्रियाभेदात् , लटि बुभूषयिषति । इच्छाविशेषणं किम् ? जुगुप्सिषते, मीमांसिषते ।

शैषिकान्मतुबर्थीयाच्छैषिको मतुबर्थिकः ।
सरूपप्रत्ययो नेष्टः सन्नन्तान्न सनिष्यते ॥

तत्र भवः प्रत्ययः शैषिकः ; शालायां भवः शालीयः ; वृद्धाच्छः इति छप्रत्ययः , शालीये भवतीति विग्रहे पुनश्छो न भवति । मतुबर्थिकः प्रत्ययः दण्डोऽस्यास्तीति दण्डिकः , अत इनि ठनः दण्डिकोऽस्यास्तीति विगृह्य पुनष्ठन् प्रत्ययो न भवति । इच्छासन्नन्तान्न सन्नभवति । यङन्तण्यन्तात् सन् ; बोभूययिषति इत्यादि । यङन्तसन्नन्ताण्णिच ; बोभूयिषयति इत्यादि । सनन्तण्यन्तसनन्ताण्णिन् , बुभूषयिषति इत्यादि । ण्यन्तसनन्तण्यन्तात् सन् ; बिभावयिषयिषति इत्यादि । यङन्तण्यन्तसनन्ताण्णिच् ; बोभूययिषयति इत्यादि । यङन्तसनन्तण्यन्तात् सन् ; बोभूयिषयिषति इत्यादि । यङन्तण्यन्तसनन्तण्यन्तात् सन् , बोभूययिषयिषति । इत्यादि सर्वं सम्भवात् समीक्ष्य समुन्नेयम् ॥

॥ इति उपर्युपरिविहितप्रत्ययमालापरिच्छेदः ॥

॥ अथ सुब्धातव उच्यन्ते ॥

पुत्रमात्मन इच्छतीत्येतस्मिन्नर्थे **सुप आत्मनः क्यच्** (III. 1. 8.)—कर्मण इच्छाया वेति वर्तते ; एषितुरेव आत्मसम्बन्धिन इषिकर्मणस्सुबन्तात् इच्छायां वा क्यच् प्रत्ययो भवति । इति द्वितीयैकवचनान्तात्पुत्रशब्दात्क्यच् , ककारस्य लशक्वतद्धिते इतीत्संज्ञा , लोपः , प्रयोजनं **नः क्ये** (I. 4 15) इति विशेषणार्थं , चकारस्सामान्यग्रहणविघातार्थः । सनाद्यन्ता धातवः इति धातुसंज्ञायां , सुपोधातु प्रातिपदिकयोः इति सुपो लुक् । **क्यचि च** (VII 4. 33)—क्यचि च परतोऽवर्णान्तस्याङ्गस्य ईकारादेशो भवति । पुत्रीय इति स्थिते पूर्ववल्लडादयः , **पुत्रीयति** । तथा घटीयति , शालीयति मालीयति । सुब्ग्रहणं किम् ? वाक्यान्माभूत् , महान्तं पुत्रमिच्छतीति । आत्मन इति किम् ? राज्ञः पुत्रमिच्छति आमात्यः । राजानमात्मन इच्छति इत्यर्थे राजानमित्यस्मात् क्यच् , धातुसंज्ञायां सुपो लुक् । **न: क्ये** (I 4 15)—क्य इति क्यच् क्यङ् - क्यषां सामान्येन ग्रहणम् , नकारान्तशब्दस्वरूपं क्ये परतः पदसंज्ञं भवति । नलोपः प्रातिपदिकान्तस्य इति नकारलोपः ; पूर्वत्रासिद्धस्य नलोपस्सुप्स्वरसंज्ञातुग्विधिषु कृति (VIII. 2. 2.) इति नियमादीकारादेशो भवति ; राजानमात्मन इच्छति **राजीयति** । एवमेव चर्मीयति , वर्मीयति , उक्षीयति । **अश्वक्षीरवृषलवणानामात्मप्रीतौ क्यचि** (VII. 1. 51.)—एषामात्मप्रीति विषये क्यचि परतः असुगागमो भवति । **अश्ववृषयोर्मैथुनेच्छायामिति वक्तव्यम्** (वा.) ; अश्वमात्मन इच्छति **अश्वस्यति वडवा, वृषस्यति गौः** । अन्यत्र **अश्वीयति, वृषीयति** । **क्षीरलवणयोर्लालसायामिति वक्तव्यम्** (वा.) , तृष्णातिरेको

लालसा ; क्षीरमात्मन इच्छति क्षीरस्यति माणवकः, लवणस्यत्युष्ट्रः । अन्यत्र क्षीरीयति, लवणीयति । सर्वप्रातिपदिकानां लालसायामसुग्वक्तव्यः (वा) इति—दध्यस्यति, मध्वस्यति । अकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घः (VII. 4. 25.)—अकृद्यकारे असार्वधातुकयकारे च क्ङिति परतोऽजन्तस्याङ्गस्य दीर्घो भवति, कवीयति, पटीयति । तथा सक्थीयति, सखीयति, दन्तीयति, तरुणीयति, ऋजूयति, वधूयति । रीङृतः (VII. 4 27)—ऋकारान्तस्याङ्गस्य अकृद्यकारे असार्वधातुक यकारे च्वौ च परतः रीङित्ययमादेशो भवति । इति रीङ . पित्रीयति, मात्रीयति । वान्तो यि प्रत्यये (VI. 1. 79.)—योऽयमेचः स्थाने वान्तादेश स यकारादौ प्रत्यये परतोऽपि भवति . गव्यति, नाव्यति, ग्लाव्यति । त्वमावेकवचने (VII. 2 97.) इति वर्तमाने, प्रत्ययोत्तरपदयोश्च ( )—प्रत्यये चोत्तरपदे परतः एकवचनान्तयो युष्मदस्मदोर्मपर्यन्तस्य त्वम इत्येतावादेशौ भवत . त्वद्यति, मद्यति । हलि च इति दीर्घः ; गीर्यति, धूर्यति, दीव्यति । क्यचि मान्ताव्ययनिषेधो वक्तव्यः (वा III 1. 8.); किमिच्छति, इदमिच्छति, उच्चैरिच्छति, नीचैरिच्छति, इत्यादि । समिधमात्मन इच्छति समिध्यति ; अत्र लुटि अतोलोपः इत्यल्लोप ; यस्य हलः (VI. 4. 49.) इत्यनुवर्तमाने, क्यस्य विभाषा (VI, 4. 50.)—हल उत्तरस्य क्यस्य विभाषा लोपो भवति आर्धधातुके परतः । अत्र क्यच्–क्यष्–क्यङां सामान्येनग्रहणम् : समिधिता, समिध्यिता । काम्यच्च (III 1. 9.)—कर्मण आत्मनेच्छायां सुबन्तात् काम्यच् प्रत्ययो भवति । शेषं समानम् ; पुत्रमात्मन इच्छति पुत्रकाम्यति, शालाकाम्यति, त्वत्काम्यति, मत्काम्यति, इत्यादि

नेयम् ।

उपमानादाचारे (III. 1 10)—क्यजनुवर्तते न काम्यच्; उपमानात्कर्मणस्सुबन्तादाचारेऽर्थे क्यच् प्रत्ययो भवति । आचारक्रियायाः प्रत्ययार्थत्वात्तदपेक्षयैवोपमानस्य कर्मता : पुत्रमिवाचरति **पुत्रीयति** छात्रमाचार्यः; तथा **राजीयति** सेवकः, इत्यादि । **अधिकरणाच्चेति वक्तव्यम्** (वा.); इति—**प्रासादीयति** कुट्यां, **पर्यङ्कीयति** मञ्चके, **अश्वीयति** वृषे, **भुजङ्गीयति** रज्जुके, इत्यादि । **कर्तुः क्यङ् सलोपश्च** (III. 1. 11)—आचारे इति वर्तते उपमानात्कर्तुस्सुबन्तादाचारेऽर्थे क्यङ् प्रत्ययो भवति, सकारस्य च लोपो भवति । अन्वाचयशिष्टः सलोपः; अन्वाचयार्थेन चकारेण विहितः सलोप इत्यर्थः . तदसम्भवेऽपि क्यङ् भवत्येव । **अकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घः** इति दीर्घः . **सूर्यायते** चन्द्रमाः, **चन्द्रायते** भानुः, **राजायते** अमात्यः, **हंसीयते** श्वा, **कवीयते** वैयाकरणः, **गुरूयते** छात्रः । पुत्रीयते छात्रं कुमारीवाचरति इत्यत्र कुमारीशब्दात् क्यङ्, **क्यङ्मानिनोश्च** (VI 3 36.)—क्यङि परतो मानिनि च स्त्रियाः भाषितपुंस्कादनूङन्तस्य पुंवद्भावो भवति; **कुमारायते** वृद्धा, **युवायते** जरठा । सलोपविधावपि वा ग्रहणं सम्बध्यते, सा च व्यवस्थितविभाषा, **ओजायते अप्सरायते, पयस्यते, पयायते** ।

ओजसोऽप्सरसो नित्यं पयसस्तु विभाषया ।
सकारस्येष्यते लोपः शब्दशास्त्रविचक्षणैः ॥

सलोपविधौ कर्तुरिति स्थानषष्ठी सम्पद्यते; तत्र अलोऽन्त्यस्येति नियमो भवति; तेन **हंसायते** इत्यत्र अनन्त्यस्य सकारस्य लोपो न भवति । **आचारेऽवगल्भक्लीबहोडेभ्यः क्विब्वा वक्तव्यः** (वा.); अवगल्भ धार्ष्ट्ये, क्लीब अधार्ष्ट्ये, होडृ अनादरे—एते आत्मनेपदिनः;

एतेभ्यः पचाद्यच् , ततः क्विप् , क्यङ् च : सनादित्वाद्धातुसंज्ञायाम् **अव-गल्भते, अवगल्भायते, क्लीबते, क्लीबायते, विहोडते, विहोडायते** । इदं प्रयोजनं विकल्पेन क्विब्विधानस्य **अवगल्भाञ्चक्रे** इत्यादौ प्रत्ययान्त-त्वात् कास प्रत्ययादाममन्त्र इत्याम्प्रत्ययो यथास्यात् इति , अन्यथा **अव-जगल्भे** इत्यादि भवेत । सर्वप्रातिपदिकेभ्य इत्येके (वा.), इति **अश्वति** गर्दभः, **हंसति** काकः, इत्यादि ॥

भृशादिभ्यो भुव्यच्वेर्लोपश्च हलः (III 1. 12)—भृश इत्ये-वमादिभ्यः प्रातिपदिकेभ्य. अच्व्यन्तेभ्यो भुवि भवत्यर्थे क्यङ् प्रत्ययो भवति, हलन्तानाञ्च लोपो भवति : **भृशायते, शीघ्रायते, पण्डितायते, उन्मनायते, सुमनायते**, इत्यादि । **लोहितादिडाज्भ्यः क्यष्** (III. 1. 13.)—लोहितादिभ्यो डाजन्तेभ्यश्च भुवि भवत्यर्थे क्यष प्रत्ययो भवति । **वा क्यषः** (I. 3. 90.)—क्यषन्ताद्धातोर्वा परस्मैपदं भवति, **लोहि-तायते, लोहितायति, वर्मायते, वर्मायति**, इत्यादि । डाजन्तेभ्य. पटत् शिमत् दमत इत्येवमादिभ्य शब्देभ्य अव्यक्तानुकरणाद्द्व्यजवरा-र्धादनितौ डाच् (V. 4. 57.)—अव्यक्तशब्दादनुकरणवाचिन , द्व्यच् अवरं हीन यस्य तत् द्व्यजवरं द्व्यजवरम् अर्धं यस्य तत् , तस्मात् पटादित्येवमादिशब्दात् डाच् प्रत्ययो भवति : अनितौ इति शब्दपरत्वे न भवति । **अत्र डाचि बहुलं द्वे भवतः** (वा. VIII 1. 12.) इति द्वि-र्भावः डाजुत्पत्तेः पूर्वमेव भवति ; डाचि इति विषयसप्तमी । **तस्य परमा-म्रेडितम्** (VIII. 1. 2.)—तस्य द्विरुक्तस्य परं आम्रेडितसंज्ञं भवति । **नित्यमाम्रेडिते डाचि** (VI. 1 100)—अत्र अतः अन्त्यस्येत्यनुवर्तते : **...** यदाम्रेडितं तस्मिन् पूर्वस्याव्यक्तानुकरणस्याच्छब्दस्य योऽन्त्य-

स्तकारः तस्य पूर्वस्य परस्य च आदिवर्णस्य नित्यं पररूपमेकादेशो भवति । इति पूर्वपरयोः पररूपत्वम्; ततष्टेरिति टिलोपः; ततः डाजन्तत्वात् क्यष्; धातुसंज्ञायां लडादयः वाक्यषः (1. 3. 90.) इति वा परस्मैपदम्, पटपटायति पटपटायते, शिमिशिमायति शिमिशिमायते दमदमायति दमदमायते ।

नमोवरिवश्चित्रङः क्यच् (III 1. 19.)—नमस् वरिवस् चित्रङ इत्येतेभ्यः क्यच्प्रत्ययो भवति करणविषये । नमसः पूजायां नमस्यति देवान्; वरिवः परिचर्यायां वरिवस्यति गुरून्; चित्रङ आश्चर्ये चित्रीयते– चित्रङो ङकार आत्मनेपदार्थः । कष्टाय क्रमणे (III 1. 14.)—कष्टं पापम् अनार्जवम्, क्यङ अनुवर्तते नक्यष्; कष्टशब्दात् चतुर्थीसमर्थात् क्रमणे अनार्जवे क्यङ् प्रत्ययो भवति, कष्टाय क्रामति कष्टायते–पापं कर्तुमुत्सहते इत्यर्थः । सत्रकक्षकष्टकृच्छ्रगहनेभ्यः कण्वचिकीर्षायामिति वक्तव्यम् (वा)· कण्वं पापं, तच्चिकीर्षायां तेभ्यः क्यङ प्रत्ययो भवति, सत्रं चिकीर्षते सत्रायते; कक्षायते, कष्टायते, कृच्छ्रायते, गहनायते । कण्वचिकीर्षायामिति किम्? अजः कष्टं क्रामति । कर्मणो रोमन्थतपोभ्यां वर्तिचरोः (III 1. 15.)—रोमन्थशब्दात् तपश्शब्दाच्च कर्मणो यथाक्रमं वर्तिचरोरर्थयोः क्यङ प्रत्ययो भवति रोमन्थं वर्तयति । रोमन्थायते गौः । हनु चलन इति वक्तव्यम् (वा.); इह माभूत् कीटो रोमन्थं वर्तयति । तपसः परस्मैपदञ्च (वा.); तपश्चरति तपस्यति तापसः । बाष्पोष्मभ्यामुद्वमने (III. 1. 16.)—कर्मण इति वर्तते; बाष्पशब्दादूष्मशब्दाच्च कर्मण उद्वमनेऽर्थे क्यङ् प्रत्ययो भवति; बाष्पमुद्वमति बाष्पायते, ऊष्माणमुद्वमति ऊष्मायते ।

फेनाच्चेति वक्तव्यम् (वा.). फेनमुद्वमति **फेनायते** । **शब्दवैरकलहाभ्रकण्वमेघेभ्यः करणे** (III. 1. 17.)—शब्द वैर कलह अभ्र कण्व मेघ इत्येतेभ्यः करणेऽर्थे क्यङ् प्रत्ययो भवति; शब्दं करोति **शब्दायते, वैरायते, कलहायते, अभ्रायते, कण्वायते, मेघायते** । **सुदिनदुर्दिननीहारेभ्यश्चेति वक्तव्यम्** (वा.). इति—**सुदिनायते, दुर्दिनायते, नीहारायते** । **सुखादिभ्यः कर्तृवेदनायाम्** (III. 1. 18.)—सुख इत्येवमादिभ्यः कर्मभ्यो वेदनायामर्थेऽनुभवे क्यङ् भवति, वेदयितुश्चेत् कर्तुः सम्बन्धीनि सुखादीनि भवन्ति; सुखं वेदयते **सुखायते** । कर्तृग्रहणं किम्? सुखं वेदयते प्रसाधको देवदत्तस्य । **सत्यापपाशरूपवीणातूलश्लोकसेनालोमत्वचवर्मवर्णचूर्णचुरादिभ्यो णिच्** (III. 1. 25.)—सत्याप पाश रूप वीणा तूल श्लोक सेना लोम त्वच वर्म वर्ण चूर्ण इत्येतेभ्यश्चुरादिभ्यश्च णिच् प्रत्ययो भवति । **अर्थवेदसत्यानामापुग्वक्तव्यः** (वा.). सत्यमाचष्टे **सत्यापयति; अर्थापयति, वेदापयति** । पाशाद्विमोचने **विपाशयति**; रूपात् दर्शने **रूपयति**; वीणामुपगायति **उपवीणयति**; तूलेनानुकुष्णाति **अनुतूलयति**; श्लोकैरुपस्तौति **उपश्लोकयति**; सेनयाभियाति **अभिषेणयति**. लोमान्यनुमार्ष्टि **अनुलोमयति**; त्वचं गृह्णाति **त्वचयति**; अकारान्तस्त्वचशब्दः. वर्मणा सन्नह्यति **संवर्मयति**; वर्णं गृह्णाति **वर्णयति**. चूर्णैरवध्वंसते **अवचूर्णयति** । चुरादिभ्यस्स्वार्थे । **कण्ड्वादिभ्यो यक्** (III. 1. 27.)—कण्डूञ् इत्येवमादिभ्यो यक्प्रत्ययो भवति । द्विधा कण्ड्वादयः धातवः प्रातिपदिकानि च । तत्र धात्वधिकारात् धातुभ्यः प्रत्ययो विधीयते न प्रातिपदिकेभ्यः; तथा च गुणप्रतिषेधार्थः ककारोऽनुबध्यते ।

धातुप्रकरणाद्धातुः कस्य चासञ्जनादपि ।
आह चायमिमं दीर्घं मन्ये धातुर्विभाषितः ॥

आत्मनेपदञ्च, कण्डूयते कण्डूयति, असूयते, महीयते, सुख दुःख तत्क्रियायाम् अतो लोपः, सुख्यति इत्यादि । क्यजन्तात् सनि द्विर्वचनमेकाचो यथेष्टमाम धातूनामिति वक्तव्यम् (वा. VI. 1 3.), इति—पुपुत्रीयिषति पुतित्रीयिषति पुत्रीयियिषति । कण्ड्वादीनां तृतीय एव (वा. VI 1 3) इति कण्डूयियिषति, असूयियिषति, इत्यादि । क्यजन्ताण्णिच् पुत्रीययति, राजीययति, इत्यादि । सर्व-लकारेषु सविस्तरं समालोच्य विज्ञेयम् ॥

॥ इति सुब्धातुपरिच्छेदः ॥

॥ अथ तिङ्विभक्त्यर्था प्रदर्श्यन्ते ॥

अत्र लकाराणामर्थविशेषा उच्यन्ते ।

भूते (III 2 84) इति वर्तमाने, लुङ् (III 2 110.)—भूतेऽर्थे वर्तमानाद्धातो लुङ्प्रत्ययो भवति, अकार्षीत् । वसतेर्लुङ् रात्रिविशेषे जागरणसन्ततौ वक्तव्यः (वा.) रात्रिशेषे जागरणं सम्भवतीति कश्चिदनुषित ? अहमत्र अवात्सम् । अनद्यतने लङ् (III 2 111.)—भूत इत्येव, अनद्यतन इति बहुव्रीहिनिर्देशः, अविद्यमानाद्यतने भूतेऽर्थे वर्तमानाद्धातोर्लङ्प्रत्ययो भवति, अकरोत्, अहरत् । बहुव्रीहिनिर्देशः किमर्थः ? अद्य ह्यो वा अभुञ्ज्महि इति व्यामिश्रे

मा भूत् । **परोक्षे च लोकविज्ञाते प्रयोक्तुर्दर्शनविषये लङ् वक्तव्यः** (वा.); इति—अरुणद् यवनः साकेतम् । परोक्ष इति किम्? उदगादयमादित्यः । लोकविज्ञाते इति किम्? चकार कटं देवदत्तः । प्रयोक्तुर्दर्शनविषये इति किम्? जघान कंसं किल वासुदेवः । **अभिज्ञावचने लृट्** (III. 2. 112.)—अभिज्ञा स्मृतिः; तद्वचन उपपदे भूतानद्यतने लृट् प्रत्ययो भवति । लङोऽपवादः; **अभिजानासि देवदत्त कश्मीरेषु वत्स्यामः** । *वचनग्रहणं पर्यायार्थम्; अभिजानासि, स्मरसि, बुध्यसे, चेतयसे इति ।* **न यदि** (III. 2. 113.)—यच्छब्दसहिते अभिज्ञावचने उपपदे लृट् प्रत्ययो न भवति; अभिजानासि देवदत्त यत् कश्मीरेषु **अवसाम** । वासमात्रमत्र स्मर्यते, नातः परं किञ्चिल्लक्ष्यते । **विभाषा साकाङ्क्षे** (III. 2. 114.)—अभिज्ञावचने उपपदे यच्छब्दसहिते केवले च विभाषा लृट् प्रत्ययो भवति साकाङ्क्षश्चेत् प्रयोक्ता । लक्ष्यलक्षणयोस्सम्बन्धे प्रयोक्तुराकाङ्क्षा भवति; अभिजानासि देवदत्त कश्मीरेषु **वत्स्यामस्तत्रौदनं भोक्ष्यामहे?** पक्षे—अभिजानासि देवदत्त कश्मीरेषु **अवसामस्तत्रौदनमभुञ्ज्महि?** यदि खल्वपि अभिजानासि देवदत्त यत् **कश्मीरेषु वत्स्यामः यत्तत्रौदनं भोक्ष्यामहे?** पक्षे—अभिजानासि देवदत्त **यत्कश्मीरेष्ववसाम यत्तत्रौदनमभुञ्ज्महि? वासो लक्षणं भोजनं लक्ष्यम्** । परोक्षे लिट् (III. 2. 115)—भूतानद्यतन इति वर्तते; भूतानद्यतनपरोक्षे **वर्तमानाद्धातोः** लिट् प्रत्ययो भवति । ननु च धात्वर्थस्सर्वः परोक्ष एव, सत्यमेतत् । अस्ति तु लोके तत्रापि प्रत्यक्षाभिमानः, स यत्र नास्ति तत्परोक्षमित्युच्यते; **चकार, जहार** । उत्तमविषयेऽपि चित्तव्याक्षेपात् परोक्षता सम्भवत्येव; तद्यथा—**सुप्तोऽहं किल विललाप** । **अत्यन्तापह्नवे लिड् वक्तव्यः** (वा.); —**कलिङ्गेषु** स्थितोऽसि? नाहं **कलिङ्गान्** जगाम । [illegible]

(III. 2. 116.)—भूतानद्यतनपरोक्षे इति वर्तते, तस्य विशेषणमेतत् ; ह शश्वत् इत्येतयोरुपपदयोः भूतानद्यतनपरोक्षविषये लङ् भवति ; चकाराल्लिट् ; इति हाकरोत् चकार वा, शश्वदकरोत् चकार वा । **प्रश्ने चासन्नकाले** (III 2 117.)—पञ्चवर्षाभ्यन्तरमासन्नकालः ; भूतानद्यतनपरोक्षे इति वर्तते, तस्य विशेषणमेतत् , प्रष्टव्यः प्रश्नः ; आसन्नकाले पृच्छ्यमानेऽर्थे भूतानद्यतनपरोक्षे वर्तमानाद्धातोर्लङ्लिटौ प्रत्ययौ भवतः ; कश्चित् कंचित् पृच्छति किम् आगच्छत् देवदत्तः किम् आजगाम किम् अयजत देवदत्तः किम् इयाज देवदत्तः इति । प्रश्ने इति किम् ? देवदत्तो जगाम । आसन्नकाल इति किम् ? भवन्तं पृच्छामि जघान कंसं किल वासुदेवः इति । **लट् स्मे** (III 2 118.)—भूतानद्यतनपरोक्ष इति वर्तते , स्म-शब्दे उपपदे भूतानद्यतने वर्तमानाद्धातोर्लट् प्रत्ययो भवति । लिटोऽपवादः , नलेन स्म पुरा अधीयते । **अपरोक्षे च** (III. 2 119)—भूतानद्यतने वर्तमानाद्धातो स्म-शब्दे उपपदे लट् प्रत्ययो भवति ; एवं स्म पिता ब्रवीति, इति स्म उपाध्याय कथयति । **ननौ पृष्टप्रतिवचने** (III 2 120.)—अनद्यतने परोक्षे इति निवृत्तम् , भूतसामान्ये विधिरयम् ; ननु-शब्दे उपपदे प्रश्नपूर्वके प्रतिवचने गम्यमाने भूते लट् प्रत्ययो भवति । लुङोऽपवादः , अकार्षीः कटं देवदत्त ? ननु करोमि भोः । पृष्टप्रतिवचनादिम ? नन्वकार्षीर्माणवकः । **नन्वोर्विभाषा** (III 2 121)—भूत इत्येव ; न-शब्दे नु-शब्दे चोपपदे पृष्टप्रतिवचने विभाषा लट् प्रत्ययो भवति । अकार्षीः कटं देवदत्त ? न करोमि भो नाकार्षम् ; अहं नु करोमि अहं नु अकार्षम् । **पुरि लुङ् चास्मे** (III. 2. 122.)—अनद्यतनग्रहणमिह मण्डूकप्लुत्यानुवर्तते ; पुराशब्दे उपपदे स्म-शब्दवर्जिते भूतानद्यतने विभाषा लुङ् प्रत्ययो भवति, लट् च । ताभ्यां मुक्ते

यथा विषयमन्येऽपि प्रत्यया भवन्ति ; **वसन्तीह पुरा छात्राः अवात्सुरिह पुरा वा** । पक्षे **ऊषुरिह पुरा छात्राः अवसन्निह पुरा वा** । अस्म इति किम्? नलेन स्म पुराधीयते । **वर्तमाने लट्** (III. 2 123)—प्रारब्धापरिसमाप्तश्च वर्तमानः, तस्मिन्वर्तमानेऽर्थे धातोर्लट्प्रत्ययो भवति ; **पठति, नयति** । ***यावत्पुरानिपातयोर्लट्*** (III. 3. 4)—भविष्यतीत्येव · यावत पुरा इत्येतयो· निपातयोरुपपदयो· भविष्यति काले धातोर्लट्प्रत्ययो भवति ; **यावद्भुङ्क्ते, पुरा भुङ्क्ते** । निपातयोरिति किम्? यावद्दास्यति तावद्भुङ्क्ते । पुराभुङ्क्ते । करणभूतया पुरा व्रजिष्यति, नात्र पुरा–शब्दो भवति किन्तु तृतीयान्त· । **विभाषा कदा कर्ह्योः** (III 3 5)—कदा कर्हि इत्येतयोरुपपदयो· भविष्यति काले विभाषा लट्प्रत्ययो भवति · **कदा भुङ्क्ते, कदा भोक्ष्यते, कदा भोक्ता, कर्हि भुङ्क्ते, कर्हि भोक्ष्यसे, कर्हि भोक्ता** । किंवृत्ते लिप्सायाम् (III 3. 6)—विभाषेति वर्तते, किमो वृत्तं किंवृत्तम्, वृत्तग्रहणेन तद्विभक्त्यन्तं प्रतीयात् : डतर डतमौ चेति परिसंख्यानं स्मर्यते, किंवृत्ते चोपपदे लिप्सायां गम्यमानायां भविष्यति काले विभाषा लट्प्रत्ययो भवति । लिप्सा लब्धुमिच्छा प्रार्थना अभिलाषः; **कं भवन्तो भोजयन्ति? कं भवन्तो भोजयिष्यन्ति? कं भवन्तो भोजयितारः?**—इति लब्धुकाम पृच्छति । **कतरः कतमो वा भिक्षां ददाति दास्यति दाता वा** । लिप्सायामिति किम्? क पाटलिपुत्रं गमिष्यति? **लिप्स्यमानसिद्धौ च** (III. 3. 7.)· विभाषेत्यपि, लिप्स्यमानात् सिद्धि· लिप्स्यमानसिद्धिः ; एतस्यां गम्यमानायां भविष्यति काले विभाषा लट् प्रत्ययो भवति । अकिंवृत्तार्थोऽयमारम्भः. **यो भक्तं ददाति स स्वर्गं गच्छति, योऽधिकं भक्तं दास्यति स स्वर्गं गमिष्यति, यो भक्तं दाता स स्वर्गं गन्ता** । अत्र लिप्स्यमानात् भक्तात् स्वर्गसिद्धिमाचक्षाणो

दातारं प्रोत्साहयति । **लोडर्थलक्षणे च** (III 3 8)—लोडर्थः प्रैषादिः लक्ष्यते तेन धात्वर्थेन स लोडर्थलक्षणो धात्वर्थः तस्मिन्वर्तमानाद्धातोर्भविष्यति काले विभाषा लट् प्रत्ययो भवति, उपाध्यायश्चेत् **आगच्छति आगमिष्यति** आगन्ता वा, अथ त्वं व्याकरणम् **अधीष्व** । अत्र उपाध्यायागमनम् अध्ययनप्रैषस्य लक्षणम् । **लिङ् चोर्ध्वमौहूर्तिके** (III 3 9.)—भविष्यति विभाषा लोडर्थ लक्षणे इति सर्वमनुवर्तते ऊर्ध्वमौहूर्तिके भविष्यति काले लोडर्थलक्षणे धात्वर्थे वर्तमानाद्धातो लिङ् प्रत्ययो भवति चकाराल्लट् । ऊर्ध्वमुहूर्तात् उपरि मुहूर्तस्य उपाध्यायश्चेत् **आगच्छेत् आगच्छति आगमिष्यति आगन्ता वा अथ त्वं वेदम् अधीष्व** । वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवद्वा (III 3 131.)—समीपमेव सामीप्यम्, वर्तमानसमीपे भूते भविष्यति च वर्तमानात् धातोर्वर्तमानवत्प्रत्यया भवन्ति । वर्तमाने लट् (III 2 123)—इत्यारभ्य यावत् उणादयो बहुलम् (III 3 1)—इति वर्तमाने प्रत्यया उक्ताः; ते भूतभविष्यतोर्विधीयन्ते । कदा देवदत्त आगतोऽसि? **अयमागच्छामि** —आगच्छन्तमेव मां विद्धि, इत्यर्थः **अयमागमम्, एषोऽस्म्यागतः** । कदा देवदत्त गमिष्यसि? **एषगच्छामि**—गच्छन्तमेव विद्धि **एष गमिष्यामि, एष गन्तास्मि** । **आशंसायां भूतवच्च** (III 3 132.)—वेत्येव । आशंसनमाशंसा अप्राप्तस्य प्रियार्थस्य प्राप्तुमिच्छा; तस्याश्च भविष्यत्कालो विषयः तत्र भविष्यति काले आशंसायां गम्यमानायां धातोर्वा भूतवत्प्रत्यया भवन्ति, चकाराद्वर्तमानवच्च उपाध्यायश्चेत् **आगमत् आगतः आगच्छति आगमिष्यति**, एते व्याकरणम् **अध्यगीष्महि अधीतवन्तः अधीमहे अध्येष्यामहे** । सामान्यातिदेशे विशेषानतिदेशाल्लङ्लिटौ न । आशंसायामिति किम्? आगमिष्यति । **क्षिप्र-**

वचने लृट् (III. 3. 133.)—आशंसायामिति एव ; क्षिप्रवचने उपपदे आशंसायां गम्यमानायां लृट् प्रत्ययो भवति । भूतवच्चेत्यस्यायमपवादः । उपाध्यायश्चेत् क्षिप्रमागमिष्यति क्षिप्रं व्याकरणम् **अध्येष्यामहे** । वचन-ग्रहणं पर्यायार्थम् ; शीघ्रमाशुत्वरितमध्येष्यामहे । नेनिवक्तव्ये लृड्ग्रहणं लुटोऽपि विषये यथा स्यात्, श्वः क्षिप्रमध्येष्यामहे । **आशंसावचने लिङ्** (III. 3. 134.)—आशंसा येन उच्यते तदाशंसावचनम् : तस्मिन्नुपपदे लिङ् प्रत्ययो भवति । भूतवच्चेत्यस्यायमपवादः । उपाध्यायश्चेदागच्छेत् आशंसे युक्तः **अधीयीय**, अवकल्पये **अधीयीय**, आशंसे क्षिप्रम् **अधी-यीय** । **नानद्यतनवत् क्रियाप्रबन्धसामीप्ययोः** (III. 3 135.)— भूतानद्यतने भविष्यदनद्यतने च लङ्लुटौ प्रत्ययौ विहितौ, तयोः प्रतिषेधः क्रियते : अनद्यतनवत्प्रत्ययविधिर्न भवति क्रियाप्रबन्धे सामीप्ये च गम्य-माने । क्रियाणां प्रबन्धः सातत्येनानुष्ठानम् : कालानां सामीप्यं तुल्य-जातीयेनाव्यवधानम् । यावज्जीवं पुत्रः **अध्यापिपत्** **अध्यापयिष्यति** ; सामीप्ये खल्वपि—येयं पौर्णमास्यतिक्रान्ता एतस्यामुपाध्यायः अग्नीन् **आधित**, येयमामावास्यागामिनी तस्यामुपाध्यायः अग्नीन् **आधास्यते** । द्वौ प्रतिषेधौ यथा प्राप्तस्याभ्यनुज्ञापनाय । **भविष्यति मर्यादावचनेऽव-रस्मिन्** (III. 3. 136.)—नानद्यतनवदिति वर्तमाने अक्रिया प्रबन्धा-र्थमसामीप्यार्थं वचनं ; भविष्यति काले मर्यादावचने सत्यवरस्मिन् प्रवि-भागे अनद्यतनवत्प्रत्ययविधिर्न भवति, योऽयमध्वागन्तव्यः आपाटलि-पुत्रात् तस्य यदवरं कौशाम्ब्याः तत्र द्विरोदनं **भोक्ष्यामहे**, तत्र सक्तून् **पास्यामः** । भविष्यतीति किम् ? योयमध्वा गत आपाटलीपुत्रात्तस्य यदवरं कौशाम्ब्यास्तत्र युक्ता **अध्यैमहि**, तत्र द्विरोदनम् **अभुञ्ज्महि**, तत्र सक्तून् **अपिबाम** । मर्यादावचने किम् ? योऽयमध्वा निरवधिको

गन्तव्यः तस्य यदवरं कौशाम्ब्याः तत्र द्विरोदनं भोक्ष्यामहे, तत्र सक्तून् पातास्मः । अवरस्मिन्निति किम्? योऽयमध्वागन्तव्यः आपाटलिपुत्रात्तस्य यत् परं कौशाम्ब्याः तत्र द्विरोदनं भोक्तास्महे, तत्र सक्तून् पातास्म ॥

॥ इति लिङ्विभक्त्यर्थाः ॥

॥ अथ कृदन्ताः प्रदर्श्यन्ते ॥

धातोः (III. 1 91.)—धातोरित्यधिकारोऽयं वेदितव्यः; यदित ऊर्ध्वमनुक्रमिष्यामः आतृतीयाध्यायपरिसमाप्तेः धातोरित्येव तद्वेदितव्यम् । **कृदतिङ्** (III 1. 93)—अस्मिन् धात्वधिकारे यस्तिङ्वर्जितः प्रत्ययः स कृत्संज्ञो भवति । **वासरूपोऽस्त्रियाम्** (III 1 94)—अस्मिन् धात्वधिकारे असमानरूपोपवादप्रत्ययो वा बाधको भवति स्त्र्यधिकारविहितप्रत्ययं वर्जयित्वा । अथशतृप्रभृतय उच्यन्ते । भू सत्तायामिति धातोः वर्तमाने लट् इति लटि, **लटश्शतृशानचावप्रथमासमानाधिकरणे** (III. 2 124)—लटः स्थाने शतृशानचावादेशौ भवतः, अप्रथमान्तेन चेत्तस्य सामानाधिकरण्यम् . **पचन्तं** देवदत्तं पश्य, **पचमानं** देवदत्तं पश्य । अप्रथमासमानाधिकरणे इति किम्? देवदत्तः पचति । लडिति वर्तमाने पुनर्लड्ग्रहणं क्वचित्प्रथमासमानाधिकरणेऽपि भवति शतृशानजर्थम् । प्रथमा समानाधिकरणे लट्स्थाने तिबादयः आदेशा भवन्ति; पक्षेशतृशानचावादेशौ भवतः । अप्रथमासमानाधिकरणे शतृशानचावेव भवतः;

सन् ब्राह्मणः, अस्ति ब्राह्मणः ; विद्यते ब्राह्मणः, विद्यमानो ब्राह्मणः । माङ्याक्रोशे (वा)—इति मा पचन् , मा पचमानः । इदानीं शबादौ कृते, कर्तरिशप इति शपि, सार्वधातुकार्धधातुकयो इति गुण · अवादेश· ; अतोगुणे इति पररूपत्वम् । भवत इति जाते, कृदन्तत्वेन प्रातिपदिकसंज्ञायां स्वादयो भवन्तीति सर्वत्र स्वादीनामर्थ· त्रिषुलिङ्गेषु प्रागेव सुबन्ते चकारान्तोत्तरं प्रदर्शित. । अपि च कृदन्ता. प्रायेण वाच्यलिङ्गा. । हल्ङ्यादि संयोगान्तलोपो ; भवन्, भवन्तौ, भवन्तः । स्त्रियां तु उगितश्च इति ङीप्, शप्श्यनोर्नित्यम् इति नुमागमः ; भवन्ती, भवन्त्यौ, भवन्त्य. । नपुंसके स्वमोर्नपुंसकात् इति स्वमोर्लुक्. भवत्, भवती, भवन्ति । आत्मनेपदे शानचि शबादिकं पूर्ववत । आने मुक् (VII 2 82.)—अकारान्तस्याङ्गस्य मुगागमो भवति आने परत , एधमानः पुमान्, एधमाना स्त्री, एधमानं कुलम् , इत्यादि । तथा-पचन , पचन्ती, पचत पचमान., पचमाना, पचमानम्—इत्यादीनि भवन्ति । अदादीनान्तु स्त्रिया ङीप नित्यत्वादन्तरङ्गत्वान्नुम· पूर्वं शपो लुक ; अदती । अनकारान्तत्वात अदादीनामात्मनेपदे न मुगागम. , शयानः, शयाना, शयानम् ; ब्रुवन् , ब्रुवती ब्रुवत् ; ब्रुवाणः, ब्रुवाणा, ब्रुवाणम् । ईदासः (VII 2 83.) —आस उपवेशने इत्यस्माद्धातोरुत्तरस्य आनस्य ईकारादेशो भवति । आदेः परस्य इति परादेराकारस्य ईकार· : आसीनः, आसीना, आसीनम् । या–धातो· शत्रन्तात ङीपि आच्छीनद्योर्नुम इति वा नुम ; यान्ती, याती । एवमेव भाती, भान्ती, इत्यादि : जक्षिने , जक्षित्यादयष्षट (VI. 1 6.) इत्यभ्यस्तसंज्ञायां शत्रन्तान्नुमि प्राप्ते, नाभ्यस्ताच्छतुः (VII. 1. 78.) —अभ्यस्तादङ्गादुत्तरस्य शतुर्नुमागमो न भवति ; जक्षत्, जक्षती, जक्षत् । जुहोत्यादीनां शत्रन्तानाम् उभे अभ्यस्तम् (VI. 1. 5.)

न्यभ्यस्तत्वे–जुह्वत्, जुह्वती, जुह्वत्। वा नपुंसकस्य (VII 1. 79.)—अभ्यस्तादङ्गादुत्तरो यश्शता तदन्तस्य नपुंसकलिङ्गस्याङ्गस्य नुमागमो वा भवति सर्वनामस्थाने परतः जुह्वन्ति, जुह्वति। एवमेव–उज्जिहानः, उज्जिहाना उज्जिहानम्। दधत्, दधती, दधत्, दधानः, दधाना, दधानम्–इत्यादि। दीव्यन्, दीव्यन्ती दीव्यत्। शो–धातोः **ओतः श्यनि** (VII 3. 71)—ओकारान्तस्य धातोर्लोपो भवति। **अलोऽन्त्यस्य** इत्योकारलोपः **श्यन्, श्यन्ती, श्यत्**। प्रसूयमानः, **प्रसूयमाना**, प्रसूयमानम्। नश्यन्, नश्यन्ती, नश्यत्, नश्यमानः इत्यादि। शमामष्टानां दीर्घः श्यनि (VII 3. 74)—शमादीनामुपधाया दीर्घः श्यनि परतः।

शमिस्तमिर्दमिश्चैव श्रमिर्भ्रमिः क्षमिस्तथा।
क्लमिर्मदिरितीत्येवं स्मृता शम्यादयोऽष्टधा॥

शाम्यन्, शाम्यन्ती, शाम्यत्, इत्यादि। ष्ठिवुक्लम्वाचमां शिति (VII 3. 75) इति दीर्घः **सुब्धातुष्ठिवुष्वष्कतीनां प्रतिषेधो वक्तव्यः** (वा VI 1. 64)—इति सत्वाभावः **ष्ठीव्यन्, ष्ठीव्यन्ती, ष्ठीव्यत्**; इत्यादि। आचामन्, आचामन्ती, आचामत् इत्यादि। **क्रमः परस्मैपदेषु** (VII. 3. 76) इति दीर्घः। **क्रामन्, क्रामन्ती, क्रामत्**; इत्यादि। इषुगमियमां छः (VII 3. 77) इति छत्वम्। **इच्छन्, इच्छन्ती, इच्छत्; गच्छन्, गच्छन्ती, गच्छत्; यच्छन्, यच्छन्ती, यच्छत्**। पाघ्राध्मास्थाम्नादाण्दृश्यर्तिसर्तिशदसदां पिबजिघ्रधमतिष्ठमनयच्छपश्यर्च्छधौशीयसीदाः (VII 3. 78) इति पादीनां पिबादयः। **पिबन्, जिघ्रन्, धमन्, तिष्ठन्, मनन्, यच्छन्, पश्यन्, ऋच्छन्, धावन्,**

सीयमानः, सीदन्, इत्यादि । ज्ञाजनोर्जा (VII. 3. 79.) इति आदेशः; जनीप्रादुर्भावे—जायमानः; ज्ञा—जानन्; इत्यादि । सुन्वन्, सुन्वती, सुन्वत्; अश्नुवानः; चिन्वन् चिन्वानः । तुदन्, तुदन्ती, तुदती, तुदत; म्रियमाणः; मुञ्चन, मुञ्चन्ती, मुञ्चती, मुञ्चत्, मुञ्चमान. । रुन्धन, रुन्धती, रुन्धत्: भुञ्जानः, भुञ्जन; युञ्जानः युञ्जन् । तन्वन, तन्वती, तन्वत्; मन्वानः । क्रीणन्, क्रीणन्ती, क्रीणत, गृह्णन, गृह्णानः । प्वादीनां ह्रस्वः (VII. 3. 80.) इति ह्रस्व, पुनन्, पुनती, पुनत् । एवं लुनन्, स्तृणन्, इत्यादि । आत्मनेपदे—पुनाना, लुनाना, स्तृणाना, इत्यादि । चोरयन, चोरयती, चोरयन्ती, चोरयत् । भावे—भूयमानं देवदत्तेन; एधमानं वर्धमानं युवाभ्याम् इत्यादि । भावे सर्वत्र नपुंसकैकवचनान्त मेव । कर्मणि—अभिभूयमानः सूर्य पयोमुचा, ज्योत्स्नया पच्यमाना, इत्यादि । सनि—बुभूषन्, बुभूषन्ती; बुभूषत; एदिधिषमाणः । यङि—बोभूयमानः, पापच्यमानः, इत्यादि । यङ्लुकि-बोभुवन्, बोभुवती; बोभुवत्; इत्यादि । णिचि—भावयन्; भावयन्ती; भावयत, इत्यादि ।

सम्बोधनेच (III. 2. 125.)—प्रथमासमानाधिकरणार्थोयमारम्भः: सम्बोधनेच विषयेलटश्शतृशानचावादेशौ भवतः: हेपचन्, हेपचमान । लक्षणहेत्वोः क्रियायाः (III. 2. 126.)—लक्ष्यते चिह्न्यते येनेति तत् लक्षणम्: जनको हेतुः: धात्वर्थविशेषणं चैतत्; लक्षणे हेतौ च वर्तमानाद्धातो. परस्य लटश्शतृशानचावादेशौ भवत.; तौ चेल्लक्षणहेतुक्रियाविषयौ भवतः । लक्षणे—शयाना: भुञ्जते यवनाः, तिष्ठन्तोऽनुशासति गणकाः । हेतौ—अर्जयन् जीवति, अधीयानो वसति । लक्षण हेत्वोरिति किम्? पचन्ति, पठन्ति । क्रियाया इति किम्? [illegible]यो‍र्माभूत्; यः कम्पते सोऽश्वत्थः, यदत्प्लवते तल्लघु । तौसत्(III.

2. 127.)—तौ शतृ शानचौ सत्संज्ञौ भवतः । तौ–ग्रहणमुपाध्य सत्प्र-हार्थम्; शतृशानज्मात्रस्य संज्ञा भवति, अत एव पूरणगुणेत्यादिना (II. 2. 11.) समासाभावः, ब्राह्मणस्य कुर्वन्, कुर्वाणः, इत्यादि। **पूङ्यजोश्शानन्** (III. 2. 128.)—पूङो यजेश्च धातोः शानन् प्रत्ययो भवति, **पवमानः, यजमानः** । प्रत्ययाश्शानन्नादयो न यदि लादेशाः, कथं सोमं पवमानो नडमाघ्नान इति षष्ठीप्रतिषेधः? तृन्निति प्रत्याहार निर्देशात् । कसर्जिविष्टाना प्रत्याहारः? लटश्शतृशानचाविल्यतः प्रभृति आ तृनो नकारात् । **ताच्छील्य वयोवचनशक्तिषु चानश्** (III. 2. 129.)—ताच्छील्यं तत् स्वभावता: वयश्शरीरावस्था यौवनादिः; शक्तिस्सामर्थ्यम्: ताच्छील्यादिषु गम्यमानेषु धातोश्चानश प्रत्ययो भवति । ताच्छील्ये तावत्–**कतीह मण्डयमानाः?** वयसि–**कतीह शिखण्डं वह-मानाः?** शक्तौ–**कतीह निघ्नानाः, कतीह पचमानाः?** **इङ्धार्योश्शत्र-कृच्छ्रिणि** (III. 2. 130.)—इङो धारयतेश्च शतृप्रत्ययो भवति अकृ-च्छ्रिणिकर्तरि, अकृच्छ्रं सुखसाध्यो यस्य कर्तुर्धात्वर्थः सोऽकृच्छ्री: **अधी-यन् पारायणम्, धारयन्नुपनिषदम्** । अकृच्छ्रिणीति किम्? कृच्छ्रेणा-धीते । **द्विषोऽमित्रे** (III. 2. 131.)—अमित्रे कर्तरि द्विषेर्धातोः शतृप्रत्ययो भवति: **द्विषन्** इत्यादि । अमित्र इति किम्? द्वेष्टि पतिं भार्या । **लृटस्सद्वा** (III. 3. 14.)—लृटस्सत्संज्ञौ शतृशानचावादेशौ वा भवतः, पूर्ववदिडादि; भविष्यन्, भविष्यन्ती, भविष्यत् । **लिटः कानज्वा** *(III. 2. 106)* इति वर्तमाने, **क्वसुश्च** *(III. 2. 107.)*—लिटः क्वसुरादेशो भवति । आर्धधातुकस्येड्वलादेः (VII. 2. 35.)—इति इटि प्राप्ते, श्र्युकः किति (VII. 2. 11.) इति निषेधः । **वस्वे-काजाद्घसां** (VII. 2. 67.)—कृतद्विर्वचनानामेकाचां धातूनामाकारान्ता-

नांच घसेश्च वसोरिडागमो भवति । धात्वभ्यासयोरेकादेशे कृते एत्वा-
भ्यासलोपयोश्च कृतयोर्धातव कृतद्विर्वचना एकाचो भवन्ति । सिद्धे सत्या-
रम्भो नियमार्थेति नियमात् अन्येषां क्रादिनियमसिद्धेटामपि इडभावः,
द्विर्वचनादि पूर्ववदेव. **बभूवान्**, **एधाञ्चकृवान्**, **पेचिवान्** । **विभाषा
गम–हन–विद–विशाम्** (VII. 2. 68.)—गम हन विद विश इत्ये-
तेषां धातूनां वसोर्विभाषा इडागमो भवति । गमहनेत्यादिना उपधालोपः ;
जग्मिवान् । पक्षे **मो नो धातोः** (VIII. 2. 64)—इति वर्तमाने,
म्वोश्च (VIII. 2. 65)—मकारवकारयोश्च परतः मकारान्तस्य धातोः
नकारादेशः : **जगन्वान्** । हन हिंसागत्योः । अभ्यासाच्च इति कुत्वम्,
जघ्निवान्, **जघन्वान्** । विदॢ लाभे **विविद्वान् विविदिवान्** । विश
प्रवेशने; **विविशिवान्**, **विविश्वान्** । **दृशे श्चेति वक्तव्यम्** (वा.
VII. 2. 68.)—इति **ददृशिवान्**, **ददृश्वान्** । **दाश्वान् साह्वान्
मीढ्वांश्च** (VI. 1. 12)—दाश्वान् साह्वान् मीढ्वान् इति एते शब्दाः
छन्दसि भाषायाञ्चाविशेषेण निपात्यन्ते । **भाषायां सदवसश्रुवः** (III.
2. 108.)—सद वस श्रु इति एभ्यः परस्य लिटो भाषायां वा क्वसुरा-
देशो भवति । आदेशविधानादेव लिडपि तद्विषये अनुमीयते ; **उपसेदि-
वान् कौत्सः पाणिनिम्** । तेन मुक्ते यथाप्राप्तं प्रत्यया भवन्ति उपासदत्
उपासीदत्, उपससाद । **अनूषिवान् कौत्सः पाणिनिम्**; पक्षे–अन्व-
वात्सीत्, अन्ववसत्, अनूवास । **उपशुश्रुवान् कौत्सः पाणिनिम्**; पक्षे
–उपाश्रौषीत्, उपाशृणोत्, उपशुश्राव । लुङ्लङ्लिड्विषयेऽपि परस्ता-
दनुवृत्तेः क्वसुर्भवति । **उपेयिवाननाश्वाननूचानश्च** (III. 2. 109)—
एते शब्दा निपात्यन्ते । नचात्रोपसर्गस्तन्त्रम्; तेनोपसर्गान्तरपूर्वात्
निरुपसर्गादपि भवत्येव · **समीयिवान्**, **ईयिवान्** । वावचनानुवृत्तेश्च पूर्व-

बक्कादय., उपागात, उपैत्, उपेयाय । एवमेव—नाशीत, नाश्वा नाश. अन्ववोचन, अन्वब्रवीत्, अनूवाच ॥

॥ इति शत्रादिप्रकरणम् ॥

॥ अथ कृत्यप्रकरणम् ॥

कृत्याः प्राङ्ण्वुलः (III. 1 95)—ण्वुल् तृचौ (III. 1. 133) इति वक्ष्यति, प्रागेतस्माण्वुलसंशब्दनाद्यानित ऊर्ध्वमनुक्रमिष्यन्ते ते कृत्यसंज्ञा वेदितव्या । लः कर्मणि च भावे चाकर्मकेभ्यः (III. 4. 69) इत्यनुवर्तमाने, **तयोरेव कृत्यक्तखलर्थाः** (III. 4. 70) तयोर्भावकर्मणोरेव कृत्यसंज्ञकाः प्रत्यया क्तश्च खलर्थाश्च भवन्ति कर्तुरपकर्षणार्थः । **वासरूपोऽस्त्रियाम्** (III 1 94.) धात्वधिकारे असमानरूपापवादप्रत्यय वा बाधको भवति स्त्र्यधिकारविहितप्रत्ययं वर्जयित्वा । **कृत्यल्युटो बहुलम्** (III. 3. 113) कृत्यसंज्ञाः प्रत्यया ल्युटश्च बहुळमर्थेषु भवन्ति । यत्र विहिता इति—न्यत्रापि कारकान्तरे प्रत्यया भवन्ति इत्यर्थः । **तव्यत्तव्यानीयरः** (III. 1. 96)—धातोरिति वर्तते; धातोः तव्यत् तव्य अनीयर् (III. 1.)—प्रत्यया भवन्ति । तकाररेफौस्वरार्थौ । पूर्ववत् कृदन्तत्वात् (III. संज्ञायां सुबादयः । कर्मणि—कर्तव्यम्; करणे—स्नानीयं चूर्णं कर्मकरः, —दानीयो ब्राह्मणः । **अर्हे कृत्यतृचश्च** (III. 3. 169)—सम्प्रदानीयो ... तयोग्यः; अर्हे कर्तरिगम्यमाने वाच्ये वा धातोः कृत्यप्रत्ययाः भवन्ति । पूर्ववत्कृदन्तत्वात् प्रातिपदिकसंज्ञायां सुबादयः नपुंसके भवन्ति—भवितव्यम् भवनीयम् पुंसा प्राज्ञेन, एवं

मृजेर्विभाषा (III. 1. 113.)--मृजेर्धातोर्विभाषा क्यप प्रत्ययो भवति ; परिमृज्यः । पक्षे—चजोः कुघिण्यतोः इति कुत्वम् ; **परिमार्ग्यः** । **राजसूय–सूर्य–मृषोद्य–रुच्य–कुप्य–कृष्टपच्याव्यथ्या.** (III 1. 114.) राजसूय सूर्य मृषोद्य रुच्य कुप्य कृष्टपच्य अव्यथ्य इत्येते क्यपि निपात्यन्ते । राज्ञा सोतव्य राजा वा इह सूयते इति **राजसूयः** क्रतुः । सृसर्तिभ्यां क्यप सर्तेरुत्वं सुवतेर्वा रुडागमः ; सुवति सरतीति वा **सूर्यः** । मृषा पूर्वस्य वदे· पक्षे यति प्राप्ते नित्यं क्यप निपात्यते **मृषोद्यम्** । रोचतेऽसौ **रुच्य.** । गुपेरादेः कत्वं च संज्ञायाम , **कुप्यम्** ; गोप्यमन्यत् । कृष्टे पच्यन्ते **कृष्टपच्या.** ; कर्मकर्तरि निपातनम । न व्यथत इति **अव्यथ्यः** । **भिद्योद्ध्यौ नदे** (III 1 115)—भिदे उज्झेश्च कर्तरि क्यप् निपात्यते नदेऽभिधेये उज्झेर्धातोर्धत्वञ्च · भिनत्तीति **भिद्य.**, उज्झत्युदकमिति **उद्ध्यः** । **पुष्यसिध्यौ नक्षत्रे** (III. 1 116.)—पुषेस्सिधेश्चाधिकरणे क्यप निपात्यते नक्षत्रे अभिधेये· पुष्यन्त्यास्मिन्नर्था इति **पुष्य** , सिध्यन्त्यास्मिन्निति **सिध्य** । नक्षत्र इति किम ? पोषणम् , सेधनम । **विपूयविनीयजित्या मुञ्जकल्कहलिषु** (III 1 117)— विपूय विनीय जित्य इत्येते निपात्यन्ते यथासंख्यं मुञ्जकल्कहलिषु वाच्येषु । विपूर्वात्पवतेर्नयतेश्च तथा जयतेश्च यति प्राप्ते कर्मणि क्यप निपात्यते ; **विपूयः** मुञ्जः, विपाव्यमन्यत् ; **विनीय.** कल्कः, विनेयमन्यत् · **जित्य·** हलिः, जेयमन्यत । **प्रत्यपिभ्यां ग्रहेश्छन्दसि** (III. 1. 118) इति वर्तमाने, **पदास्वैरिबाह्यापक्ष्येषु च** (III. 1. 119.)—पदे अस्वैरिणि बाह्यायाम् अभिधेयायां पक्ष्ये चार्थे ग्रहेर्धातोः क्यप भवति । **प्रगृह्यम्** पदं यस्य प्रगृह्यसंज्ञा विहिता , अस्वैरी परतन्त्र., **गृह्यकाः** इमे गृहीतका बाह्यायां **ग्रामगृह्या** सेना, ग्रामात् बाहिर्भूतेत्यर्थः : पक्षे भवः

पश्य', वासुदेव अर्जुनगृह्यः । **विभाषा कृवृषोः** (III 1. 120.)—करोतेः वृषतेश्च विभाषा क्यप् । करोतेर्ण्यति प्राप्ते, वर्षतेरपि ऋदुपधत्वान्नित्यं क्यपि प्राप्ते विभाषा आरभ्यते, **कृत्यम् कार्यम्, वृष्यम् वर्ष्यम्** । **युग्यञ्च पत्त्रे** (III 1. 121.)—युग्यमिति निपात्यते पत्त्रं चेत्तद्भवति । पतत्यनेनेति पत्त्रं वाहनम्, **युग्य** अश्व योग्यम् अन्यत् । **अमावस्यदन्यतरस्याम्** (III 1 122)—अमाशब्दस्सहार्थे वर्तते, तस्मिन्नुपपदे वसेर्धातोः काले अधिकरणे ण्यत्प्रत्ययो भवति, तत्र अन्यतरस्यां वृद्ध्यभावो निपात्यते । सह वसतोऽस्मिन् काले सूर्याचन्द्रमसाविति **अमावास्या, अमावस्या** वा । **आसु-यु वपि-रपि-लपि-त्रपि चमश्च** (III 1. 126.)—ण्यदनुवर्तते : आङ्पूर्वात्सुनोतेः, यु वपि, रपि, लपि, त्रपि, चम, इत्येतेभ्यश्च ण्यत्प्रत्ययः । यतोऽपवादः. **आसाव्यम्-याव्यम्, वाप्यम्, राप्यम्, लाप्यम्, त्राप्यम्, आचाम्यम्** । अनुक्तसमुच्चयार्थश्चकारः: **दाभ्यम्** । **प्रणाय्योऽसम्मतौ** (III 1. 128)—अविद्यमाना सम्मतिरस्मिन्नित्यसम्मतिः, सम्मननं सम्मतिः; प्रणाय्य इति निपात्यते असम्मतावभिधेये, **प्रणाय्यः** चोरः, प्रणेयमन्यत् । सम्मतिरभिलाषोऽप्युच्यते, तदभावे निष्कामतया असम्मतिरन्तेवासी भवति । तस्मै निष्कामाय मोक्षार्थं यतमानाय अन्तेवासिने प्रणाय्याय ब्रह्मप्रवृयादिकं च युज्यते । एवं द्रष्टव्याः कृत्यप्रत्ययबहुविधाः ॥

॥ **इति कृत्यप्रकरणम्** ॥

॥ अथ कृत्प्रकरणम् ॥

कर्तरि कृत् (III. 4 67.) इति सर्वे कृतः कर्तरि भवन्ति । **ण्वुल्तृचौ** (III. 1. 133)—ण्वुल् तृच् इति सर्वधातुभ्यः उभौ प्रत्ययौ भवतः । **युवोरनाकौ** (VII. 1. 1.)—यु वु इत्येतयोः उत्सृष्टविशेषणयोः अनुनासिकयणोः प्रत्यययोः ग्रहणम् ; तयोः स्थाने अन अक इत्येतावादेशौ भवतः ; भवतीति भावकः भविता, कारकः कर्ता, नायकः नेता । स्त्रियां यथाक्रमं टाप्ङीपौ । **प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्यात इदाप्यसुपः** (VII 3. 44.)—प्रत्ययस्थात् कात्पूर्वस्य अकारस्य इकारादेशो भवति आपि परतः, स चेदाप् सुपः परो न भवति ; भाविका भवित्री, कारिका कर्त्री, नायिका नेत्री । **गाङ्कुटादिभ्योऽञ्णिन्ङित्** (I. 2. 1.)—अतिदेशोऽयम् ; गाङिति इङादेशो गृह्यते न गाङ् गताविति धातुः, ङकारस्यानन्यार्थत्वात् ; कुटादयोऽपि कुट कौटिल्ये इति आरभ्य यावत् कुङ् शब्दे इति ; एतेभ्यो गाङ्कुटादिभ्यः परे अञ्णितः प्रत्ययाः ङितो भवन्ति । ङिद्वद्भवन्तीत्यर्थः ; सङ्कुटिता सङ्कोटकः, उत्पुटिता उत्पोटकः । **व्यचेः कुटादित्वमनसीति वक्तव्यम्** (? वा.) इति—विचिता व्याचकः । अनसीति किम् ? उरुव्यचाः । **विज इट्** (I. 2. 2.)—ओ विजी भयचलनयोरित्यस्मात् परः इडादिप्रत्ययः ङिद्वद्भवति ; उद्विजिता उद्वेजकः । **विभाषोर्णोः** (I. 2. 3)—ऊर्णुञ् आच्छादने इत्यस्मात्परः इडादिप्रत्ययः ङिद्वद्भवति ; प्रोर्णुविता वा प्रोर्णविता प्रोर्णावकः । इडित्येव ; प्रोर्णवनम् । **हनस्तोऽचिण्णलोः** (VII. 3. 32.)—हनः तादेशो भवति चिण्णल्वर्जिते ञिति णिति प्रत्यये परतः । होहन्तेरिति कुत्वम् ; घातकः हन्ता । **आतो युक् चिण्कृतोः** (VII. 3. 33.) अकारान्तस्याङ्गस्य चिणि, ञिति

णिति च कृति, परत युगागमो भवति ; **दायकः** दाता, **विधायकः** विधाता, **अवसायक** अवसाता, **मायक.** माता । **नोदात्तोपदेशस्य मान्त-स्यानाचमेः** (VII 3 34)—उदात्तोपदेशस्य मान्तस्याङ्गस्य आचमिवर्जितस्य चिणि, णिति ञिति च कृति, परत यदुक्तं तन्न भवति । एते न किमुक्तं भवति ? अत उपधाया इति वृद्धिर्नभवतीत्यर्थ । **शमकः** शमिता, **दमक.** दमिता । उदात्तोपदेशस्येति किम् ? रामक. । अनाचमेरिति किम् ? आचामक । **जनिवध्योश्च** (VII 3. 35.)—अनयोश्च चिणि, ञिति णिति कृति च परतो यदुक्तं तन्नभवति. **जनक.** जनिता, **वधक** वधिता । **रधिजभोरचि** (VII 1 61.)—रध जभ इत्येतयोर्धात्वोर्नुमागमो भवति अजादौ प्रत्यये परत . **रन्धक** रधिता, **जम्भक** जम्भिता । रधादिभ्यश्च (VII. 2 45) इति रधादिधातुभ्य. परस्य वलादेरार्धधातुकस्येडागमो वा भवति । **नेट्यलिटि रधेः** (VII 1 62)—इडादावलिटिप्रत्यये परत रधेर्नुमागमो न भवति **रधिता रद्धा** । **मस्जिनशोर्झलि** (VII 1 60)—मस्ज् नश् इत्येतयोर्धात्वो. झलादिप्रत्यये परतो नुमागमो भवति । **मस्जेरन्त्यात्पूर्वं नुममिच्छन्ति अनुषङ्गसंयोगादिलोपार्थम्** (वा. I. 1. 47.) ; अनुषङ्गो नाम नुम् । स्कोस्संयोगाद्योरन्ते चेति सलोप., मज्जक **मङ्क्ता,** नाशक: **नंष्टा** । **रभेरशब्लिटो.** (VII. 1. 63.)—शब्लिड्वर्जिते अजादौ प्रत्यये परतो रभेरङ्गस्य नुमागमो भवति : **आरम्भक** आरब्धा । अशब्लिटोरिति किम् ? आरभते आरेभे । **लभेश्च** (VII. 1 64.)—लभेरङ्गस्य शब्लिड्वर्जितेऽजादौ प्रत्यये परतो नुमागमो भवति ; **लम्भकः** लब्धा । **तीषसहलुभरुषरिषः** (VII. 2. 48.)—आर्धधातुके तादौ प्रत्यये परतः एभ्यो धातुभ्यः इडागमो वा भवति ; **एषिता एष्टा** एषकः, **सहिता सोढा**

साहकः, लोब्धा लोभिता लोभकः, रोष्टा रोषिता रोषक , रेष्टा रेषिता रेषक । निरः कुषः (VII 2. 46)—निरित्येवपूर्वस्य कुषेरुत्तरस्य वलादेरार्धधातुकस्य वा इडागमो भवति , निष्कोषिता निष्कोष्टा । एवमेव द्रोहिता द्रोढा द्रोग्धा, मोहिता मोढा मोग्धा, स्नोहिता स्नोढा स्नोग्धा, स्नेहिता स्नेढा स्नेग्धा, स्रष्टा, द्रष्टा, त्रप्ता तर्प्ता तर्पिता, द्रप्ता दर्प्ता दर्पिता, स्रप्ता सर्प्ता सर्पिता, सम्मार्ष्टा सम्मार्जिता, इत्यादि भवन्ति । सन्नन्तात् *बुभूषक: बुभूषिता । यङन्तात् बोभूयक: बोभूयिता ; दीर्घोऽकित:* (VII 4 83.) इति अभ्यासदीर्घ , पापचक पापचिता । णिचि अनिटि णिलोपः , भावक. भावयिता । कृत्यल्युटो बहुळम् (III. 3. 113.) इति अन्येऽपि कृतः बहुळग्रहणात यथाप्राप्तमभिधेयं व्यभिचरन्ति; पादाभ्यां ह्रियते पादहारक., गळे चोप्यते गळेचोपकः इत्यादि ॥

नन्दिग्रहिपचादिभ्योल्युणिन्यचः (III 1. 134)—आदिशब्द. प्रत्येकमभिसम्बध्यते . त्रिभ्यो गणेभ्यस्त्रय प्रत्यया भवन्ति यथासङ्ख्यम् ; नन्द्यादिभ्यो ल्यु , ग्रहादिभ्यो णिनि : पचादिभ्य अच । नन्दि–वासि–मदि–दूषि–साधि–वर्धि–शोभि–रोचिभ्यो ण्यन्तेभ्यः संज्ञायां ल्युः : नन्दनः, वासनः, मदनः, दूषणः, साधन , वर्धनः, शोभनः, रोचनः । सहितपिदमेः संज्ञायाम् . (3 वा.) इति—सहनः , तपनः, मदनः । एवमेव जल्पनः, रमणः, दर्पण , सङ्क्रन्दन , सङ्कर्षण, मधुसूदनः, बिभीषणः, लवणः, जनार्दनः, चित्तविनाशनः, कुलमर्दनः, शत्रुदमनः, इत्यादि । इति नन्द्यादिल्यु । गृह्णातीति ग्राही ग्राहिणी एवमेव उत्साही, उद्देषी, उद्भासी, स्थायी, मन्त्री, सम्मर्दी । इत्यादि रक्षश्रुवसवपशां नौ–इति निरक्षी, निश्रावी, निवासी, निवापी

निशायी । पाच्यिव्याहृसंव्याहृव्रजवद्वसां प्रतिषेधार्थानाम्—इति अपायी, अव्याहारी, असंव्याहारी, अव्राजी, अवादी, अवासी । अचामचित्तवत्कर्तृकाणां प्रतिषेधार्थानामित्येव—इति अकारी, अहारी, अनायी । विषयी—देशे, अभिभावी—भूते, अपराधी, उपरोधी, परिभावी इत्यादि । इति ग्रहादिणिनि । पचतीति पचः एवमेव वच , वप , वद , इत्यादि । नदट्—नदः, नदी । एवमेव भषः भषी, चरः चरी, तरः तरी, ग्राहः ग्राही, सूदः सूदी, देवः देवी, इत्यादि । जरः, क्षरः, क्षमः, मेघ., कोप , मेधानर्त , व्रणः, दर्शः, देश , दम्भ , जारभर , श्वपच । पचादिराकृतिगण ॥

इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः (III. 1. 135.)—इगुपधेभ्यो धातुभ्यः जानाति. प्रीणातेः किरतेश्च कप्रत्ययो भवति ; विदः, विलिखः, बुधः, कृशः, जानातीति ज्ञः, प्रीणातीति प्रियः, किरतीति किर. । आतश्चोपसर्गे (III. 1. 136)—आकारान्तेभ्यो धातुभ्य उपसर्गे उपपदे कप्रत्ययः णस्यापवादः प्रस्थः, सुग्लः, सुम्लः । पाघ्राध्माधेट्दृशः शः (III. 1. 137.)—पा पाने इत्यादिभ्यो धातुभ्य शप्रत्ययो भवति ; उत्पिबः, उज्जिघ्रः, उद्धमः, उद्धयः, उत्पश्यः । उपसर्ग इति के चिदनुवर्तयन्ति —पश्यः । जिघ्रतेः संज्ञायां प्रतिषेधो वक्तव्यः (वा.) व्याघ्रः । अनुपसर्गाल्लिम्पविन्दधारिपारिवेद्युदेजिचेतिसातिसाहिभ्यश्च (III. 1. 138.)—अनुपसर्गेभ्यो लिम्पादिभ्य श्शप्रत्ययो भवति ; लिम्पः, विन्दः, धारयः, पारयः, वेदयः, उद्वेजयः, चेतयः, सातय , साहयः । अनुपसर्गादिति किम् ? प्रलिपः । नौ लिम्पेरिति वक्तव्यम् (वा.) इति—निलिम्पाः, गवादिषु विन्देः संज्ञायाम् (वा.)—इति गोविन्दः,

अरविन्दम् । ददातिदधात्योर्विभाषा (III. 1. 139.)—शप्रत्ययो वा भवति ; णप्रत्ययापवादः । ततः शपि श्लौद्विर्वचनादि ; ददः, दधः ; पक्षे —दायः, धायः । अनुपसर्गादित्येव—प्रदः, प्रधः । ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः (III 1. 140)—इति शब्द आद्यर्थे, ज्वल दीप्तौ इत्यादिभ्यः कसगतावित्यन्तेभ्यः विभाषा ण प्रत्ययो भवति । अचोऽपवादः, ज्वालः ज्वलः, चालः चलः, कासः कसः । अनुपसर्गादिति किम्? प्रज्वलः । तनोतेर्ण उपसंख्यानम् (वा.) इति अवतानः । श्याद्व्यधास्रुसंस्र्वतीण वसावहृलिहश्लिषश्वसश्च (III. 1 141)—अनुपसर्गादिति निवृत्तं विभाषेति च, श्यैङ गतौ इत्यस्मात् आकारान्तेभ्यो धातुभ्यः व्यध आस्रु संस्रु अतीण् अवसा अवहृ लिह् श्लिष श्वस इत्येतेभ्यो ण प्रत्ययो भवति । आतो युक्चिण्कृतोः (VII. 3 33)—इति युक : अव-श्यायः, दायः, व्याधः, आस्रावः, संस्रावः, अत्यायः, अवसायः, अवहारः, लेहः, श्लेषः, श्वासः । दुन्योरनुपसर्गे (III 1 142.) —दुनोतेर्नयतेश्चानुपसर्गाण्णप्रत्ययो भवति ; दुनोतीति दावः, नयतीति नायः । अनुपसर्गात्किम्? प्रदवः प्रणयः । विभाषा ग्रहः (III. 1. 143.)—ग्रहेर्धातोर्विभाषा णप्रत्ययो भवति । अचोऽपवादः ग्राहः ग्रहः । व्यवस्थितविभाषा चेयम् ; जलचरो ग्राह एव ; ज्योतिर्ग्रह एव । भवतेश्चेति वक्तव्यम् (वा) ; भवतीति भावः । गेहे कः (III 1. 144.)—ग्रहेर्धातोः कप्रत्ययो भवति गेहे कर्तरि । गृहं वेश्म, तात्स्थ्यात् दाराश्च ; गृह्णन्तीति गृहाः । शिल्पिनि ष्वुन् (III. 1. 145.)—धातोः ष्वुन् प्रत्ययः शिल्पिनि कर्तरि । नृति खनि रञ्जि इत्येतेभ्यः परिगणनं कर्तव्यम् ; नर्तकः खनकः रजकः, षित्त्वात् नर्तकी खनकी रजकी । रञ्जेरनुनासिकलोपश्च । गस्थकन् (III.

I. 146)— गायते. थकन प्रत्ययो भवति शिल्पिनि कर्तरि ; **गाथकः** । **ण्युट् च** (III. 1. 147)—चकारेण ग इत्यनुवर्तते · ण्युट् च प्रत्ययो भवति शिल्पिनि कर्तरि . **गायन गायनी** । योगविभागउत्तरार्थ. । **हश्च व्रीहिकालयो**· (III 1. 148)—चकारेण ण्युडनुकृष्यते : जहातेर्जिहीतेश्च धातोर्ण्युट् प्रत्ययो भवति व्रीहौ कालेच कर्तरि । **हायना**· नामव्रीहयो भवन्ति जहत्युदकमिति कृत्वा कालेन **हायन**· संवत्सर· जहाति जहाते वा भावानिति कृत्वा । **प्रुसृल्वस्समभिहारे वुन** (III. I. 149)—प्रुसृ लू इत्येतेभ्यो धातुभ्य समभिहारे वुन प्रत्ययो भवति : **प्रवक**·, **सरकः लवकः** । समभिहारग्रहणेनात्र साधुकारित्वं लक्ष्यते . साधुकारिणि वुन् विधानात् सकृदपि य सुष्ठु करोति तत्र भवति ; बहुशोऽपि यो दुष्करोति तत्र न भवत्येव । आशिषि च (III 1 150)—आशिषि गम्यमानायां धातुमात्राद्वुन्प्रत्यय स्यात . जीवतात भवान **जीवक**·, नन्दतात भवान **नन्दक** । आशी प्रार्थनाविशेष अमुष्या. क्रियाया. कर्ता भवेदित्येवमाशास्यते ॥

कर्मण्यण् (III. 2. 1.)—त्रिविधं कर्म निवर्त्यं च विकार्यं च प्राप्यं चेति . सर्वत्र कर्मण्युपपदे धातोः अणप्रत्ययो भवति । उपपदमतिङिति समासः ; निवर्त्ये तावत्—कुम्भङ्करोतीति **कुम्भकार**· ; स्त्रियां टिड्ढाणञित्यादिना ङीप्—**कुम्भकारी** । विकार्ये—**काण्डलाव**. । प्राप्ये **वेदाध्यायः** ग्रामं गच्छति, आदित्यं पश्यति, हिमवन्तं शृणोति, इत्यत्र न भवति अनभिधानात् । **शीलिकामिभक्ष्याचरिभ्यो णः** (वा.) इति—मांसं शीलयतीति **मांसशीलः** ; स्त्रियां टाप्, **मांसशीला** ; **मांसकामः**, **मांसकामा** ; **मांसभक्षः**, **मांसभक्षा** ; **कल्याणाचारः**, **कल्याणाचारा** ।

ईक्षिक्षमिभ्यां चेति वक्तव्यम् (वा.) इति—**सुखप्रतीक्षः सुखप्रतीक्षा, बहुक्षमः बहुक्षमा** । **ह्वावामश्च** (III 2. 2.)—ह्वे‌ञ् वेञ् माङ् इत्येतेभ्यः कर्मण्युपपदे अण् भवति । कस्यापवादः ; **स्वर्गह्वायः, तन्तुवायः धान्यमायः** । **आतोऽनुपसर्गे कः** (III 2 3.)—अकारान्तेभ्यो धातुभ्यः अनुपसर्गे कर्मण्युपपदे कप्रत्ययो भवति । अणोऽपवादः गा ददातीति **गोदः**, कम्बळं दधातीति **कम्बळधः**, **अङ्गुलित्रम्** । अनुपसर्गे इति किम्? गोसन्दायः । **सुपि स्थः** (III. 2 4)—सुबन्ते उपपदे तिष्ठतेर्धातोः कप्रत्ययो भवति. **समस्थः, विषमस्थः** । **अम्बाम्बगो–भूमि सव्याप–द्वित्रि–कु–शेकु–शङ्क्वङ्गु–मञ्जि–पुञ्जि–परमे–बर्हिर्दिव्यग्निभ्यः स्थः** (VIII 3. 97)—अम्ब, आम्ब, गो, भूमि, सव्य, अप, द्वि, त्रि, कु, शेकु, शङ्कु, अङ्गु, मञ्जि, पुञ्जि, परमे बर्हिस्, दिवि, अग्नि, एतेभ्यः उत्तरस्य स्थस्य सकारस्य मूर्धन्यादेशो भवति; **अम्बष्ठः, आम्बष्ठः, गोष्ठः, भूमिष्ठः, सव्येष्ठः, अपष्ठः, द्विष्ठः, त्रिष्ठः, कुष्ठः, शेकुष्ठः, शङ्कुष्ठः, अङ्गुष्ठः, मञ्जिष्ठः, पुञ्जिष्ठः, परमेष्ठी, बर्हिष्ठः, दिविष्ठः, अग्निष्ठः** । सुपि स्थः इत्यत्र योगविभागः कर्तव्यः सुपि इति । सुप्याकारान्तेभ्यो धातुभ्योऽपि कः ; द्वाभ्यां पिबतीति **द्विपः** । ततः स्थः इति विभागः । स्था धातोरपि सुपि कप्रत्ययो भवति । किमर्थमिदम्? कर्तरि पूर्वयोगः, अनेन भावे यथा स्यात् ; आखूनां उत्थानम् **आखूत्थः, शलभोत्थः** ।

इत उत्तरं कर्मणि सुपि इति द्वयमनुवर्तते ; तत्र सकर्मकेषु धातुषु कर्मणीत्युपतिष्ठते, अन्यत्र सुपीति । **तुन्दशोकयोः परिमृजापनुदोः** (III. 2. 5.)— तुन्दशोकयोः कर्मणोरुपपदयोः परिमृजापनुदोर्धात्वोः

कप्रत्ययो भवति · तुन्दपरिमृज आस्ते, शोकापनुदः पुत्रो जात · । आलस्य सुखाहरणयोरिति वक्तव्यम् (वा.) इति—अलसस्तुन्दपरिमृज उच्यते अन्ये तुन्दपरिमार्जाः, सुखस्याहर्ता शोकापनुदः अन्य' शोकापनोदः । कप्रकरणे मूलविभुजादिभ्य उपसङ्ख्यानम् ([1?]वा) इति मूलानि विभुजातीति मूलविभुजः रथ·, नखमुचानि धनूंषि, काकगुहाः तिला , कौ मोदते कुमुदम् । प्रेदाज्ञः (III. 2 6.)—सोपसर्गार्थोऽयमारम्भः; ददातेः जानातेश्च धातो प्रेणोपसृष्टात कर्मण्युपपदे कप्रत्ययो भवति । अणोऽपवाद. , सर्वप्रद. पथिप्रज्ञ । प्र इति किम्? गो सन्दाय । समि ख्य (III. 2 7)—सोपसर्गार्थोऽयमारम्भ· , सम्पूर्वात ख्यातेर्धातो. कर्मण्युपपदे कप्रत्ययो भवति , गोसंख्य. । गापोष्टक् (III 2 8)—कर्मण्यनुपसर्गे इत्यनुवर्तते : गायते· पिबतेश्च धातो. कर्मण्युपपदे । अनुपसर्गे टकप्रत्ययो भवति । कस्यापवाद : साम गायतीति सामग स्त्रिया सामगी । सुराशीध्वोरेवोपपदयो पिबतेरिष्यते (वा.) इति—सुराप. शीधुप सुरापी शीधुपी । सुराशीध्वोरिति किम्? क्षीरं पिबतीति क्षीरपा ब्राह्मणी । पिबतेरिति किम्? सुरा पातीति सुरापा वृषली । अनुपसर्ग इत्येव , सामसङ्गाय. । बहुलं छन्दसीति वक्तव्यम् ([4]वा) इति—या ब्राह्मणी सुरापी भवति नैनादेवा. पति लोकं नयन्ति. या ब्राह्मणी सुरापा भवति । हरतेरनुद्यमनेऽच् (III 2 9)—हरतेरनुद्यमनेऽर्थे वर्तमानात् कर्मण्युपपदे अच्प्रत्ययो भवति । अणोपवादः , उद्यमनमुत्क्षेपणम् : अंशहरः, रिक्थहर. । अनुद्यमने इति किम्? भार हार· । अच्प्रकरणे शक्तिलाङ्गलाङ्कुशयष्टितोमरघटघटीधनुष्षु ग्रहेरुपसंख्यानम् ([1]वा) इति—शक्तिग्रहः, लाङ्गलग्रहः, अङ्कुशग्रहः, यष्टिग्रहः, तोमरग्रहः, घटग्रहः,

घटीग्रहः, धनुर्ग्रहः । सूत्रे च धार्यर्थे (वा) इति—सूत्रग्रहः । सूत्रं धारयतीत्यर्थः; सूत्रग्राह एवान्यः । वयसि च (III. 2. 10)—वयसि गम्यमाने हरतेः कर्मण्युपपदे अच् प्रत्ययो भवति । अणोऽपवादः; उद्यमनार्थ आरम्भः । कालकृतशरीरावस्थायौवनादिर्वय इत्युच्यते; यदुद्यमनं क्रियमाणं सम्भाव्यमानं वा वयोऽवगमयति तत्रायं प्रत्ययः; अस्थिहरः श्वा, कवचहरः क्षत्रियकुमारः । आङि ताच्छील्ये (III. 2. 11.)—आङ्पूर्वाद्धरतेर्धातोः कर्मण्युपपदे अच्प्रत्ययो भवति तच्छील्ये गम्यमाने । ताच्छील्यं तत्स्वभावता, पुष्पाहरः, फलाहरः । पुष्पाहरणे फलाहरणे वा फलनिरपेक्षा स्वाभाविकी प्रवृत्तिरस्येत्यर्थः । ताच्छील्य इति किम्? भारमाहरतीति भाराहारः । अर्हः (III. 2. 12.)—अर्हतेर्धातोः कर्मण्युपपदे अच् । अणोऽपवादः; स्त्रियां विशेषः; पूजार्हा ब्राह्मणी । स्तम्बकर्णयो रमिजपोः (III. 2. 13)—स्तम्ब कर्ण इत्येतयोः सुबन्तयोरुपपदयोः यथासंख्यं रमिजपोर्धात्वोरच् भवति । रमेरकर्मकत्वाज्जपेश्च शब्दकर्मकत्वाच्च कर्म न सम्भवतीति सुपीत्येतदिह सम्बध्यते । हस्तिसूचकयोरिति वक्तव्यम् (वा) इति—स्तम्बे रमते इति स्तम्बेरमः हस्ती, कर्णे जपतीति कर्णेजपः सूचकः । हस्तिसूचकयोरिति किम्? स्तम्बे रन्ता कर्णे जपिता च मशकः । शमि धातोः संज्ञायाम् (III. 2. 14)—शम्युपपदे धातुमात्रात् संज्ञाविषये अच्प्रत्ययो भवति; शङ्करः, शम्भवः । अधिकरणे शेतेः (III. 2. 15.) सुपीति सम्बध्यते; शेतेर्धातोरधिकरणे सुबन्ते उपपदे अच् प्रत्ययो भवति; खे शेते खशयः । पार्श्वादिषूपसंख्यानम् (वा.) इति पार्श्वाभ्यां शेते पार्श्वशयः, पृष्ठेन शेते पृष्ठशयः । दिग्धसहपूर्वाच्च (वा)

इति—दिग्धेन सह शेते दिग्धसहशयः । उत्तानादिषु कर्तृषु (वा.) इति—उत्तानः शेते उत्तानशयः, अवमूर्धा शेते अवमूर्धशयः ।

चरेष्टः (III 2 16.)—अधिकरणे इति वर्तते ; चरेर्धातोरधिकरणे उपपदे टप्रत्ययो भवति ; कुरुषु चरतीति कुरुचरः । टित्त्वान्ङीप् ; कुरुचरी । प्रत्ययान्तरकरणं ङीबर्थम् । भिक्षासेनादायेषु च (III 2. 17)—अनधिकरणार्थमारम्भः, भिक्षादिषूपपदेषु चरतेष्टप्रत्ययः ; भिक्षाचरः, सेनाचरः, आदायचरः । पुरोऽग्रतोऽग्रेषु सर्तेः (III. 2. 18.)—पुरस अग्रतस अग्रे इत्येतेषु उपपदेषु सर्तेर्धातो टप्रत्ययो भवति, पुरतस्सरतीति पुरस्सर, अग्रतः सरतीति अग्रतस्सरः, अग्रे सरतीति अग्रेसरः । पूर्वे कर्तरि (III 2 19)—पूर्वशब्दे कर्तृवाचिन्युपपदे सर्तेष्टप्रत्ययो भवति ; पूर्वः सरतीति पूर्वसर । कर्तरीति किम् ? पूर्वं देशं सरतीति पूर्वसारः कृञो हेतुताच्छील्यानुलोम्येषु (III. 2. 20.) —कर्मणीति वर्तते ; करोतेष्टप्रत्ययो भवति हेतौ ताच्छील्ये आनुलोम्ये च गम्यमाने । हेतुरैकान्तिकं कारणम् ; ताच्छील्यं तत्स्वभावता ; आनुलोम्यमनुकूलता । हेतौ तावत्—यशस्करी विद्या, कुलकरं धनम् । ताच्छील्ये अर्थकरः प्रयत्नः । आनुलोम्ये वचनकरः शिष्यः । एतेष्विति किम् ? कुम्भकारः नगरकारः । दिवा—विभा—निशा—प्रभा—भास्कारान्तानन्तादि—बहु—नान्दी—किं—लिपि—लिबि—बलि—भक्ति—कर्तृ—चित्र—क्षेत्र—संख्या—जङ्घा—बाह्वहर्यत्तद्धनुररुष्षु (III. 2. 21.)—कर्मणि सुपि च द्वयमत्रानुवर्तते, तत्र यथायोगं सम्बन्धः । दिवादिषूपपदेषु करोतेष्टप्रत्ययो भवति । अहेत्वाद्यर्थोऽयमारम्भः ; तत्र दिवाशब्दोऽधिकरणवचनः ; सुपीत्येतस्य विशेषणम् ; दिवाकरोति प्राणिनश्चेष्टायुक्तानिति

दिवाकरः; विभां करोतीति **विभाकरः**; **निशाकरः प्रभाकरः**; **भास्करः** इत्यत्र सकारस्य निपातनात् विसर्जनीयजिह्वामूलीयौ न भवतः; **कारकरः अन्तकरः, अनन्तकरः, आदिकरः, बहुकरः, नान्दीकरः, किङ्करः, लिपिकरः, लिबिकरः, बलिकरः, भक्तिकरः, कर्तृकरः, चित्रकरः, क्षेत्रकरः**, संख्या—**एककरः, द्विकरः, त्रिकरः**—**जङ्घाकरः, बाहुकरः, अहस्करः, यस्करः तस्करः, धनुष्करः, अरुष्करः**। **कर्मणि भृतौ** (III. 2 22)—कर्मणीति स्वरूपग्रहणम्; कर्मशब्दे कर्मवाचिन्युपपदे करोतेष्टप्रत्ययो भवति भृतौ गम्यमानायाम्। भृतिः वेतनम्, कर्म निर्वेशः; कर्म करोतीति **कर्मकरः**। भृताविति किम्? **कर्मकारः**। **न शब्द-श्लोक-कलह-गाथा-वैर-चाटु-सूत्र-मन्त्र-पदेषु** (III. 2 23.)—शब्दादिषूपपदेषु करोतेष्टप्रत्ययो भवति। हेत्वादिषु प्राप्तः प्रतिषिध्यते **शब्दकारः, श्लोककारः, कलहकारः, गाथाकारः, वैरकारः, चाटुकारः, सूत्रकारः, मन्त्रकारः, पदकारः**। **स्तम्बशकृतोरिन्** (III 2 24.)—स्तम्ब शकृत् इत्येनयोरुपपदयोः करोतेरिन् प्रत्ययो भवति। **व्रीहिवत्सयोरिति वक्तव्यम्** (वा. 2) इति—**स्तम्बकरिः** व्रीहिः, **शकृत्करिः** वत्सः। **हरतेर्दृतिनाथयोः पशौ** (III. 2. 25.)—हरतेः दृतिनाथयोः उपपदयोः इन् प्रत्ययो भवति: **दृतिहरिः** पशुः **नाथहरिः** पशुः। पशाविति किम्? दृतिहारः नाथहारः। **फलेग्रहिरात्मम्भरिश्च** (III. 2. 26.)—एतौ शब्दौ निपात्येते। उपपदस्यैकारान्तत्वं इन् प्रत्ययश्च ग्रहेः निपात्यते—फलानि गृह्णातीति **फलेग्रहिः** वृक्षः; आत्मशब्दस्य उपपदस्य मुमागमः इन्प्रत्ययश्च भृञो निपात्यते—आत्मानं बिभर्तीति **आत्मम्भरिः**। अनुक्तसमुच्चयार्थश्चकारः; **कुक्षिम्भरिः, उदरम्भरिः**।

एजेः खश् (III. 2. 28)—एजृ कम्पने इत्यस्माण्ण्यन्तात् कर्मण्युपपदे खश्प्रत्ययो भवति । अत्र खो मुमर्थः, शस्सार्वधातुकसंज्ञार्थः । खित्यनव्ययस्य (VI. 3. 66.) इति वर्तमाने, अरुर्द्विषदजन्तस्य मुम् (VI. 3 67.)—अरुस् द्विषत् इत्येतयोः अजन्तानाञ्च खिदन्ते उत्तरपदे मुमागमः, नतु अव्ययस्य . अङ्गमेजयः, जनमेजयः । खश्प्रकरणे वात–शुनी–तिल शर्धेष्वज–धेट्–तुद–जहातिभ्य उपसङ्ख्यानम् (वा III. 2. 28.) इति–वातमजाः मृगाः । खित्यनव्ययस्य (VI 3. 66) —खिदन्ते उत्तरपदे अनव्ययस्य ह्रस्वः । शुनिन्धयः तिलन्तुदः, शर्धञ्जहाः माषाः । नासिकास्तनयोर्ध्माधेटोः (III 2 29.)—नासिकास्तनशब्दयोः उपपदयोः ध्माधेटोर्धात्वोः खश्प्रत्ययो भवति । यथासङ्ख्यमत्र नेष्यते ; स्तने धेटः—स्तनन्धयः ; नासिकायान्तु ध्मश्च धेट्श्च—नासिकन्धमः, नासिकन्धयः । नाडीमुष्ट्योश्च (III 2. 30) एतयोः कर्मणोरुपपदयोः ध्माधेटोः खश्प्रत्ययो भवति, नाडिन्धमः नाडिन्धयः, मुष्टिन्धमः मुष्टिन्धयः । अनुक्तसमुच्चयार्थश्च- खारिन्धयः खारिन्धमः, घटिन्धयः घटिन्धमः, वातन्धयः वातन्धमः । उदि कूले रुजिवहोः (III 2 31.)—रुजो भङ्गे, वह प्रापणे, आभ्यामुत्पूर्वाभ्यां कूले कर्मण्युपपदे खश्, कूलमुद्रुजः, कूलमुद्वहः । वहाभ्रे लिहः (III. 2 32.)—वह अभ्र इत्येतयोः कर्मणोरुपपदयोः लिहेर्धातोः खश् ; वहं लेढीति वहंलिहः गौः, अभ्रंलिहः वायुः । परिमाणे पचः (III. 2 33)—परिमाणे कर्मण्युपपदे पचेः खश् , प्रस्थं पचतीति प्रस्थंपचा स्थाली । मितनखे च (III. 2. 34.)—मित नख इत्येतयोरुपपदयोः कर्मणोः पचेः खश् । अपरिमाणार्थ आरम्भः ; मितं पचतीति मितम्पचा ब्राह्मणी ; नखम्पचा यवागूः । विध्वरुषोस्तुदः (III. 2. 35.)—

विधु अरुस इत्येतयोरुपपदयोः तुदेः खश्, विधुन्तुदः, अरुन्तुदः । असूर्यललाटयोर्दृशितपोः (III. 2. 36.)—असूर्यललाटयोः कर्मणोरुपपदयोः दृशितपोर्धात्वो. खश्, असूर्यम्पश्याः राजदाराः, ललाटन्तपः आदित्यः । उग्रंपश्येरम्मदपाणिन्धमाश्च (III. 2. 37.)—एते निपात्यन्ते; उग्रं पश्यतीति उग्रंपश्यः, इरया माद्यतीति इरम्मदः, पाणयो ध्मायन्ते येष्विति पाणिन्धमाः पन्थानः । प्रियवशे वदः खच् (III. 2. 38.)—प्रिय वश इत्येतयोः कर्मणोरुपपदयोः वदेर्धातोः खच्; प्रियंवदः, वशंवदः । खच्प्रकरणे गमेस्सुप्युपसंख्यानम् (वा.) इति—मितंगमः हस्ती । विहायसो विह च (वा.) इति—विहायसा गच्छतीति विहङ्गमः । खच्च डिद्वा वाच्यः (वा.) इति—विहङ्गः । डे च विहायसो विहादेशो वक्तव्यः (वा.) इति—विहगः । द्विषत्परयोस्तापेः (III. 2. 39.)—द्विषत् पर इत्येतयोः कर्मणोरुपपदयोः तापेः खच् । तप दाहे चुरादिः, तप सन्तापे भ्वादिः, उभयोरपि ग्रहणम्; द्विषन्तं तापयति द्विषन्तपः, परन्तपः । अत्र खचि ह्रस्वः (VI. 4. 94.)—खच्परे णौ परतः अङ्गस्य उपधायाः ह्रस्वो भवति—इति ह्रस्वः । वाचि यमो व्रते (III. 2. 40.)—वाक् शब्दे कर्मण्युपपदे यमेर्धातोः खच् व्रते गम्यमाने । व्रतमिति शास्त्रतो नियमः; वाचंयमः आस्ते । व्रते इति किम्? वाग्यामः । पूःसर्वयोर्दारिसहोः (III. 2. 41.)—पूर् सर्व इत्येतयोरुपपदयोः यथासंख्यं दारि सह इत्येतयोर्धात्वोः खच्; पुरं दारयतीति पुरन्दरः, सर्वसहः राजा । भगे च दारेरिति वक्तव्यम् (वा.) इति—भगं दारयतीति भगन्दरः व्याधिः । सर्वकूलाभ्रकरीषेषु कषः (III. 2. 42.)—सर्व कूल अभ्र करीष इत्येतेषूपपदेषु कषतेर्धातोः खच् भवति; सर्वंकषः खलः, कूलंकषा नदी,

अभ्रंकषः वायुः, करीषंकषा वात्या । मेघर्तिभयेषु कृञः (III 2 43.) मेघ ऋति भय इत्येतेषूपपदेषु करोतेर्धातोः खच् भवति; मेघङ्करः, ऋतिङ्करः, भयङ्करः । क्षेमप्रियमद्रेऽण् च (III 2 44)--क्षेमप्रियमद्रेषूपपदेषु करोतेरण प्रत्ययः, चकारात् खच्; क्षेमकारः क्षेमङ्करः, प्रियकारः प्रियङ्करः, मद्रकारः मद्रङ्करः । आशिते भुवः करणभावयोः (III. 2 45)—आशितशब्दे सुबन्ते उपपदे भवतेर्धातोः करणे भावे चार्थे खच्प्रत्ययो भवति । करणे—आशितो भवत्यनेनेति आशितंभवः ओदनः; भावे—आशितस्य भवनं आशितंभवं वर्तते । संज्ञायां भृ-तॄ-वृ-जि-धारि-सहि-तपि-दमः (III. 2. 46.)—कर्मणि सुपीति च प्रकृतम्; संज्ञावशाद्यथाप्राप्तं सम्बध्यते; एभ्यो धातुभ्यस्संज्ञाया विषये खच्; विश्वंभरा भूः, रथन्तरं साम, पतिंवरा कन्या, शत्रुंजयः हस्ती, युगन्धरः पर्वतः, शत्रुंसहः, शत्रुन्तपः, अरिन्दमः । संज्ञायामिति किम्? कुटुम्बं बिभर्तीति कुटुम्बभारः । गमश्च (III. 2. 47.)—गमेर्धातोस्सुबन्त उपपदे संज्ञायां खच्, सुतङ्गमः इति नाम यस्य तस्य सौतङ्गमिः पुत्रः ।

अन्तात्यन्ताध्वदूरपारसर्वानन्तेषु डः (III 2 48.)—संज्ञायामिति निवृत्तम्; एषूपपदेषु गमेर्डः; अन्तगः, अत्यन्तगः, अध्वगः, दूरगः, पारगः, सर्वगः, अनन्तगः । डप्रकरणे सर्वत्र पन्नयोरुपसंख्यानम् (वा.) इति—सर्वत्रगः, पन्नगः । उरसो लोपश्च (वा.) इति—उरसा गच्छतीति उरगः । सुदुरोरधिकरणे (वा.) इति—सुखेन गच्छत्यस्मिन्निति सुगः, दुर्गः । निरो देशे (वा.) इति—निर्गः देशः । अपर आह डप्रकरणे अन्यत्रापि दृश्यते इति (वा.)—अगारगः, तल्पगः । आशिषि

हनः (III. 2. 49.)—आशिषि गम्यमानायां हन्तेः कर्मण्युपपदे डः; तिमिं बध्यात् **तिमिहः**, पापं बध्यात् **पापहः** । **अपे क्लेशतमसोः** (III. 2. 50.)—अपपूर्वाद्धन्तेः क्लेशतमसोरुपपदयोः डः; **क्लेशापहः** पुत्रः, **तमोऽपहः** सूर्यः । अनाशीरर्थोऽयमारंभः । **कुमारशीर्षयोर्णिनिः** (III. 2. 51.)—कुमारशीर्षयोरुपपदयोर्हन्तेर्णिनिप्रत्ययो भवति; **कुमारघाती, शीर्षघाती** । **लक्षणे जायापत्योष्टक्** (III. 2. 52.)—हन्तेर्जायापत्योरुपपदयोः लक्षणवति कर्तरि टक्प्रत्ययो भवति; तिलकालकवान् **जायाघ्नः**, अशुभरेखावती **पतिघ्नी** । **अमनुष्यकर्तृके च** (III. 2. 53)—अमनुष्यकर्तृकेऽर्थे वर्तमानाद्धन्तेः टक् प्रत्ययो भवति: **जायाघ्नः** तिलकालकः, **पतिघ्नी** पाणिरेखा, **श्लेष्मघ्नं** मधु । अमनुष्यकर्तृके इति किम्? आखुघाताः शबराः । **शक्तौ हस्तिकवाटयोः** (III. 2. 54.)—शक्तौ गम्यमानायां हस्तिकवाटयोः कर्मणोरुपपदयोः हन्तेष्टक् प्रत्ययो भवति; हस्तिनं हन्तुं शक्तः **हस्तिघ्नः** मनुष्यः, **कवाटघ्नः** चोरः । शक्ताविति किम्? विषेण हस्तिनं हन्तीति हस्तिघातः । **पाणिघताडघौ शिल्पिनि** (III 2. 55.)—एतौ निपात्येते; शिल्पिनि कर्तरि पाणिताडयोरुपपदयोः हन्तेष्टक् प्रत्ययः टिलोपः घत्वं च; **पाणिघः, ताडघः** । शिल्पिनीति किम्? पाणिघातः, ताडघातः । राजघ उपसङ्ख्यानम् (वा.) इति—राजानं हन्तीति **राजघः** । **आढ्यसुभगस्थूलपलितनग्नान्धप्रियेषु च्व्यर्थेष्वच्वौ कृञः करणे ख्युन्** (III. 2. 56.)—आढ्यादिषु कर्मसूपपदेषु च्व्यर्थे करोतेः धातोः करणे कारके ख्युन्प्रत्ययो भवति । च्वेर्विकल्पेन विधानात् द्विविधाश्च्व्यर्था आढ्यादयः च्व्यन्ता अच्व्यन्ताश्च; तत्र च्व्यन्ताः पर्युदस्यन्ते । **अनाढ्यम्** आढ्यं करोतीत्यनेन **आढ्यंकरणम्** । एवमेव **सुभगंकरणं, स्थूलंकरणं, पलितंकरणं, नग्नंकरणम्, अन्धंकरणं, प्रियंकरणम्** । च्व्यर्थे-

च्विति किम्? आढ्यं तैलेन कुर्वन्ति, अभ्यञ्जयन्तीत्यर्थः । अच्वाविति किम्? आढ्यीकुर्वन्त्यनेन । **कर्तरि भुवः खिष्णुच्खुकञौ** (III. 2. 57)—आढ्यादिषु अच्व्यन्तेषूपपदेषु भवतेः कर्तारकारके खिष्णुच् खुकञ् इत्येतौ भवतः; **आढ्यंभविष्णुः आढ्यंभावुकः, स्थूलंभविष्णुः स्थूलंभावुकः, पलितंभविष्णुः पलितंभावुकः, नग्नंभविष्णुः नग्नंभावुकः, अन्धंभविष्णुः अन्धंभावुकः, प्रियंभविष्णुः प्रियंभावुकः ।** कर्तरीति किम्? करणे माभूत । च्व्यर्थेष्वित्येव आढ्यो भविता ।

स्पृशोऽनुदके क्विन् (III. 2 58.)—स्पृशेर्धातोरनुदके सुबन्ते उपपदे क्विन्प्रत्ययो भवति । घृतं स्पृशति इति **घृतस्पृक्** । अनुदके इति किम्? उदकस्पर्शः नकारः । क्विन्प्रत्ययस्य कुः (VIII 2 62.)—इति विशेषणार्थः । **ऋत्विग्दधृक्स्रग्दिगुष्णिगञ्चुयुजिक्रुञ्चां च** (III. 2. 59.)—ऋत्विगादयः पञ्चशब्दाः क्विन्प्रत्ययान्ता निपात्यन्ते; अपरे त्रयो धातवः निर्दिश्यन्ते । ऋतुशब्दे उपपदे यजेः क्विन्; ऋतौ वा यजति ऋतुं वा यजति ऋतुप्रयुक्तो वा यजति **ऋत्विक्**; रूढिरेषा यथा-कथंचिदवगन्तव्या । ञिधृषा प्रागल्भ्ये इत्यस्माद्धातोः क्विन् द्विवचनमन्तोदात्तत्वञ्च; धृष्णोतीति **दधृक्** । सृजेः कर्मणि क्विन्नमागश्च निपात्यते; सृजंति तामिति **स्रक्** । दिशेः कर्मणि क्विन् · दिशन्ति तामिति **दिक्** । उत्पूर्वात् स्निहेः क्विन्; उपसर्गान्तलोपः षत्वञ्च निपात्यते; उत्स्निह्यति इति **उष्णिक्** । अञ्चु युजि क्रुञ्चु इत्येतेभ्यो धातुभ्यः क्विन् प्रत्ययो भवति निपातैस्सहनिर्देशात्; अत्रापि किञ्चिदलाक्षणिकं कार्यमस्ति; अञ्चतेस्सुबन्तमात्रोपपदे क्विन् प्रत्ययो भवति; प्राञ्चतीति **प्राङ्**, प्रत्यञ्चतीति **प्रत्यङ्**, **उदङ्**, **तिर्यङ्** । युजेः क्रुञ्चेश्च केवलात् **युङ् क्रुङ्** । सोपपदात् क्विप्; अश्वयुक् । त्यदादिषु दृशोऽनालोचने कञ्च (III 2. 60.)—

दृशेर्धातोरनालोचने वर्तमानात् त्यदादिषूपपदेषु कञ्प्रत्ययः; चकारात् क्विन् । आसर्वनाम्नः (VI. 3 91.)—इति सर्वनाम्न आकारादेशः; तादृक् तादृशः, यादृक् यादृशः । टिड्ढाणञिति ङीप्, तादृशी, यादृशी । प्रत्ययोत्तरपदयोश्च (VII. 2 98.)—इति युष्मदस्मदोर्मपर्यन्तस्य त्व म इत्येतावादेशौ : त्वादृशः मादृशः, त्वादृक् मादृक् । समानान्ययो श्चेति वक्तव्यम् (वा. III. 2. 60)—इति कञ् क्विनौ; दृग्दृशवतुषु (VI. 3 89.)—इति समानस्य सः. सदृक्, सदृश; अन्यादृक्, अन्यादृशः । दृशेः क्सश्च वक्तव्य (वा III 2 60) इति क्स. दृक्षे चेति वक्तव्यम् (वा. VI. 3. 91) इत्याकार, तादृक्ष, अन्यादृक्षः । दृक्षे चेति वक्तव्यम् (VI. 3. 89.) इति समानस्य स · सदृक्षः । अनालोचने इति किम? तम्पश्यतीति तद्दर्श । तादृगादयो रूढशब्दाः प्रकारे वर्तन्ते न चात्र दर्शनक्रिया वर्तते । सत्सूद्विषद्रुहदुहयुजविदभिद्-च्छिद्जिनीराजामुपसर्गेऽपि क्विप् (III. 2 61) सुपीत्यनुवर्तते : कर्मग्रहणन्तु स्पृशोऽनुदके क्विन् इत्यतः प्रभृति न व्याप्रियते; सदादिभ्यो धातुभ्यः सुबन्ते उपपदे उपसर्गेऽप्यनुपसर्गेऽपि क्विप् । उपसर्गग्रहणं ज्ञापनार्थमन्यत्र सुब्ग्रहणे उपसर्गग्रहणं न भवति इति । सू इति द्विषा साहचर्यात् सूतेरादादिकस्य ग्रहणं न सुवतेः सुवतेर्वा : युजिर्योगे युज-समाधौ द्वयोरपि ग्रहणम् : विद ज्ञाने विद विचारणे विद सत्तायामिति त्रयाणामपि ग्रहणं, न लाभार्थस्य विन्देः, अकारस्य विवक्षितत्वात् । सत्-दिविषत् संसत्; सू-वीरसूः प्रसूः; द्विष-मित्रद्विट् विद्विट्; द्रुह-मित्रध्रुक् प्रध्रुक्; दुह-गोधुक् प्रधुक्, युजि-अश्वयुक् वियुक्; विद-वेदवित् प्रवित्; भिद-काष्ठभित् उद्भित्; छिद-पापच्छित् परिच्छित्; जि-शत्रुजित् पराजित्; नी-सेनानीः प्रणीः; राज्-देवराट् विराट् ।

भजो ण्विः (III 2. 62)—भजेर्धातोर्ण्विप्रत्ययो भवति सुबन्ते उपपदे ; अर्धं भजति **अर्धभाक्** । उपसर्गेऽपि–**प्रभाक्** । **छन्दसि सहः** (III 2. 63)—छन्दसि विषये सहेर्धातोः सुबन्ते उपपदे ण्विप्रत्ययो भवति ; **तुराषाट् पृतनाषाट्** । अत्र **सहेःसाडःसः** (VIII. 3 56.) इति षत्वम् ; अन्येषामपि दृश्यते (VI. 3. 137.) इति दीर्घः । छन्दसीति किम् ? बलसहः । **अदोऽनन्ने** (III 2. 68)—छन्दसीति निवृत्तम् ; अदेर्धातोरनन्ने सुबन्ते उपपदे विट्प्रत्ययो भवति, आममत्ति **आमात्** । अनन्ने इति किम् ? **अन्नाद** । **क्रव्ये च** (III 2 69.)—क्रव्यशब्दे उपपदे अदेर्धातोर्विट्प्रत्ययो भवति, **क्रव्यात्** । **दुहः कप् घश्च** (III. 2. 70.)—दुहेर्धातोः सुबन्ते उपपदे कप् प्रत्ययो भवति, घकारश्चान्तादेशः **वर्षदुघः पयोदुघा** । **आतो मनिन्क्वनिब्वनिपश्च** (III. 2. 74.)—छन्दसीति वर्तते, उपसर्गेऽपीति सुपीति च । आदन्तेभ्यो धातुभ्यश्छन्दसि विषये मनिन् क्वनिप् वनिप् एते प्रत्यया भवन्ति, चाद्विच् । मनिन्–**सुदामा अश्वत्थामा** ; क्वनिप्–**सुधीवा सुपीवा**, घुमास्थेत्यादिना ईत्वम् ; वनिप्–**भूरिदावा** ; विच्–**सोमपाः, शुभंयाः** । **अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते** (III. 2 75.)—अन्येभ्यो धातुभ्यः मनिनादयो भवन्ति । मनिन्–**सुशर्मा**, अत्र **नेड्वशि कृति** (VII 2. 8.)—वशादौ कृत्प्रत्यये परतः इण्ण भवति । क्वनिप्–एतीति **इत्वा** तुगागमः । वनिप्–विजायते इति **विजावा**, अग्रे गच्छतीति **अग्रेगावा** ; अत्र **विड्वनोरनुनासिकस्यात्** (VI. 4. 41) विट् वन इत्येतयोः परतः अनुनासिकान्तस्य अङ्गस्य आकारादेशो भवति । **क्विप् च** (III. 2. 76.)—सर्वेभ्यो धातुभ्यः निरुपपदेभ्यः छन्दसि भाषायां च क्विप् प्रत्ययो भवति ; **पर्णध्वत्, वाहभ्रट्, क्षमाभृत्, खकपूः, अक्षभुक्, बलिभुक्,**

मधुलिट् ; रज्जुसृट् तत्त्वसृट् । अक्षैर्दीव्यति अक्षद्यूः इत्यत्र च्छ्वोः शूडनुनासिके च (VI. 4. 19.)—छ इत्यस्य मतुपस्य वकारस्य च क्रमात् श् ऊठ् इत्येतावादेशौ भवतः अनुनासिकादौ प्रत्यये परतः क्वौ झलादौ किति ङिति–इति ऊठ् इत्ययमादेशः । राल्लोपः (VI. 4. 21.)—रेफादुत्तरयोश्छ्वोर्लोपो भवति क्वौ झलादौ क्ङिति परतः । र्वोरुपधाया दीर्घ इकः (VIII 2 76) इति दीर्घः मुर्छतीति मूः मुरौ मुरः ; धूर्वतीति धूः धुरौ धुरः । प्रशान् इत्यत्र अनुनासिकस्य क्विझलोः क्ङिति (VI. 4 15.)—अनुनासिकान्तस्याङ्गस्योपधाया दीर्घो भवति क्वौ झलादौ क्ङिति परतः–इति दीर्घः ; मो नो धातोः (VIII. 2. 64.)—मकारान्तस्य धातोः पदान्ते नकारादेशः स्यात्–इति नः, प्रशान् प्रशामौ प्रशामः ।

सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छील्ये (III 2 78)—अजातिवाचिनि सुबन्ते उपपदे ताच्छील्ये गम्यमाने धातोः णिनिप्रत्ययः ; उष्णभोजी, शीतभोजी । अजाताविति किम् ? ब्राह्मणानामन्त्रयिता । साधुकारिणि च (वा.) इति–साधुकारी, साधुदायी । अताच्छील्यार्थं वचनम् । ब्रह्मणि वदः (वा.) इति–ब्रह्मवादी । कर्तर्युपमाने (III. 2 79.)—कर्तृवाचिन्युपमाने उपपदे धातोर्णिनिप्रत्ययो भवति ; उपपदकर्ता प्रत्ययार्थस्य कर्तुरुपमानम् ; उष्ट्र इव क्रोशति उष्ट्रक्रोशी, हंस इव गच्छति हंसगामिनी । अताच्छील्यार्थ आरम्भः । कर्तरीति किम् ? अपूपानिव भक्षयति माषान् । उपमान इति किम् ? उष्ट्रः क्रोशति । व्रते (III. 2 80.)—व्रत इति शास्त्रतो नियमः ; व्रते गम्यमाने सुबन्ते उपपदे धातोर्णिनिप्रत्ययो भवति । समुदायोपाधिश्चायम् ; धातूपपदप्रत्यय-

समुदायेन व्रतं गम्यते ; स्थण्डिलशायी, अश्राद्धभोजी । सति शयने स्थण्डिले एव शेते नान्यत्र, सति भोजने अश्राद्धमेव भुङ्क्ते न श्राद्धमिति । व्रत इति किम् ? स्थण्डिले शेते देवदत्तः । अताच्छील्यार्थ आरम्भः । **बहुलमाभीक्ष्ण्ये** (III 2 81.)—आभीक्ष्ण्ये गम्यमाने सुबन्त उपपदे धातोर्बहुळं णिनिप्रत्ययो भवति । आभीक्ष्ण्यं पौनःपुन्यं तात्पर्यमासेवा ताच्छील्यादन्यदेव : **कषायपायिणः** गान्धाराः , **क्षीरपायिणः** उशीनराः । अत्र **प्रातिपदिकान्तनुम्विभक्तिषु च** (VIII 4. 11.)—प्रातिपदिकान्ते नुमि विभक्तौ च यो नकारः तस्य पूर्वपदस्थान्निमित्तादुत्तरस्य णकारादेशो वा भवति-इति णकारः । बहुळग्रहणात् **कुल्माषखादः** इत्यत्र न भवति । **मनः** (III. 2. 82)—मन्यतेर्धातोः सुबन्ते उपपदे णिनि-प्रत्ययो भवति : **शोभनमानी** । **आत्ममाने खश् च** (III 2. 83)—मननं मानः आत्मनो माने वर्तमानान्मन्यतेर्धातोः सुबन्ते उपपदे खश्-प्रत्ययो भवति , चकाराण्णिनिश्च । यदा प्रत्ययार्थः कर्ता आत्मानं दर्शनीय-त्वादिना धर्मेण युक्तं मन्यते तदायं विधिः , दर्शनीयमात्मानं मन्यते दर्शनीयंमन्यः दर्शनीयमानी ; पण्डितम्मन्यः पण्डितमानी ॥

भूते (III. 2. 84)—इति वर्तमाने, **ब्रह्मभ्रूणवृत्रेषु क्विप्** (III. 2 87.)—ब्रह्मादिकर्मसूपपदेषु हन्तेः क्विप्प्रत्ययः , **ब्रह्महा**, **भ्रूणहा**, **वृत्रहा** । **सुकर्मपापमन्त्रपुण्येषु कृञः** (III. 2. 89)—क्वि-बिति वर्तते ; स्वादिषु कर्मसूपपदेषु करोतेर्धातोः क्विप् भवति ; **सुकृत्**, **कर्मकृत्**, **पापकृत्**, **मन्त्रकृत्**, **पुण्यकृत्** । धातोरनियतत्वादन्यस्मिन्नु-पपदेऽपि क्विप् : **शास्त्रकृत्** , **भाष्यकृत्** । **सोमे सुञः** (III. 2. 90.) क्विबिति वर्तते ; सोमे कर्मण्युपपदे सुनोतेः क्विप् ; **सोमसुत्** । **अग्नौ चेः** (III. 2 91.)—चिनोतेः क्विप्प्रत्ययो भवति अग्नावुपपदे : **अग्निचित्** ।

कर्मणीनिर्विक्रियः (III. 2. 93.)—कर्मण्युपपदे विपूर्वात् क्रीणातेः इनि प्रत्ययो भवति भूतेऽर्थे, **सोमविक्रयी** । **दृशेः क्वनिप्** (III. 2. 94)—दृशेर्धातोः कर्मण्युपपदे क्वनिप्प्रत्ययो भवति भूतेऽर्थे : **पारदृश्वा** । **राजनि युधिकृञः** (III. 2. 95.)—राजन् शब्दे कर्मवाचिन्युपपदे युध्यतेः करोतेश्च क्वनिप् । युध्यतिरकर्मकः : अन्तर्भावितण्यर्थः सकर्मको भवति ; **राजयुध्वा**—राजानं योधितवानित्यर्थः—**राजकृत्वा** । **सहे च** (III 2. 96)—सहशब्देचोपपदे युधिकृञो क्वनिप् । असत्ववाचित्वादुपपदं कर्मणा न विशिष्यते, **सहयुध्वा सहकृत्वा** । सुयजोर्ङ्वनिप् (III 2. 103)—सुनोतेर्यजतेश्च ङ्वनिप्प्रत्ययः, **सुत्वा, यज्वा** । **सप्तम्यां जनेर्डः** (III 2. 97)—सप्तम्यन्ते उपपदे जनेर्धातोर्डप्रत्ययो भवति । उपसरे जातवान् **उपसरजः** । **पञ्चम्यामजातौ** (III. 2. 98.)—जातिवर्जिते पञ्चम्यन्ते उपपदे जनेर्धातोर्डप्रत्ययो भवति, **संस्कारजः, सुखजः** । अजाताविति किम् ? अश्वात् जातः । **उपसर्गे च संज्ञायाम्** (III 2. 99)—उपसर्गेचोपपदे जनेर्डप्रत्ययो भवति संज्ञायां विषये । समुदायोपाधिः संज्ञा ; प्रेयमा मानवीः प्रजाः । **अनौ कर्मणि** (III. 2. 100.)—अनुपूर्वाज्जनेर्डप्रत्ययो भवति कर्मण्युपपदे ; पुमांसमनुजातः **पुमनुजः** **स्त्र्यनुजः** । **अन्येष्वपि दृश्यते** (III. 2. 101)—अन्येष्वपि उपपदेषु जनेर्डप्रत्ययो भवति : सप्तम्यामित्युक्तमसप्तम्यामपि दृश्यते । न जायते इति **अजः**, द्विर्जाताः **द्विजाः** । अजातौ इत्युक्तं पञ्चम्यां जातावपि दृश्यते : **ब्राह्मणजो धर्मः**, **क्षत्रियजं युद्धम्** । उपसर्गे च संज्ञायाम् इत्युक्तम् असंज्ञायामपि दृश्यते ; **अभिजाः परिजाः केशाः** । अनौ कर्मणीत्युक्तम् अकर्मण्यपि दृश्यते : अनुजातः **अनुजः** । अपि शब्दस्सर्वोपाधि

व्यभिचारार्थः तेन धात्वन्तरादपि कारकान्तरेऽपि भवति, पतितः खाता परित्वा ॥

क्तक्तवतू निष्ठा (I. 1 26.)—क्त क्तवतु इत्येतौ प्रत्ययौ निष्ठासंज्ञौ भवत । **निष्ठा** (III 2 102)—निष्ठासंज्ञौ प्रत्ययौ भूतेऽर्थे वर्तमानाद्धातो भवतः । श्र्युकः किति (VII. 2. 11.)—इति इडभावः; **भूतः भूतवान्** । **निष्ठायां सेटि** (VI 4. 52.)—सेटि निष्ठायां परतो णेर्लोपो भवति, **कारितम् शामितम्** । **श्वीदितो निष्ठायाम्** (VII. 2 14)—श्वयतेरीदिताञ्च निष्ठायामिण्ण भवति । यजादित्वात्संप्रसारणम्; हलः (VI. 4. 2) इति दीर्घः । **ओदितश्च** (VIII 2. 45.)—ओदितो धातोर्निष्ठातकारस्य नकारादेशो भवति, **शूनः शूनवान्** । ओलस्जी व्रीडने, चो. कु.. **लग्नम्** । ओविजी भयचलनयोः **उद्विग्नः उद्विग्नवान्** । स्वादय ओदित इत्युक्तत्वात् सूनः, दूनः, दीनः, डीनः, रीणः, क्षीणः इति भवन्ति । **यस्य विभाषा** (VII. 2 15.)—यस्य धातोर्विभाषेड्युक्त तस्य निष्ठायामिण्ण भवति । स्वरत्यादिना विभाषा; तेषामिण्ण भवति—प्रसूतः विधूतः । कृपो लः । क्लृप्तः । कृपेपि इति दीर्घः · गूढः । उदित्वात् वृद्धः शान्तः । **आदितश्च** (VII 2 16.)—आदितश्च धातोरिण्ण भवति निष्ठायाम् । **रदाभ्यां निष्ठातो नः पूर्वस्य च दः** (VIII. 2. 42.)—रेफदाभ्यामुत्तरस्य निष्ठातस्य नादेशो भवति पूर्वस्य दकारस्य च । ञिमिदा—**मिन्नः**; ञिष्विदा—**स्विन्नः**; दान्तस्य छिदः—**छिन्नः**; रेफान्तस्य—**तीर्णः**, **विगूर्णः** । आदितश्च इति चकारस्यानुक्तसमुच्चयार्थत्वात् इडभावः : **आश्वस्तः** । **संयोगादेरातो धातोर्यण्वतः** (VIII. 2. 43.)—संयोगादिर्यो धातुः आकारान्तो यण्वान् तस्मादुत्तरस्य

निष्ठा तकारस्य नकारादेशो भवति : म्लानः, ग्लानः, निद्राणः । संयोगादेरिति किम् ? यातः । आत इति किम् ? च्युतः । धातोरिति किम् ? निर्यातः, निर्वातः । यण्वदिति किम् ? स्नातः । ल्वादिभ्यश्च (VIII. 2. 44.)—लूञ् छेदने इत्यतःप्रभृति वॄ वरण इति यावत् वृत्करणेन परिसमापिता ल्वादयः गृह्यन्ते ; तेभ्य उत्तरस्य निष्ठातकारस्य नकारादेशो भवति : लूनः, धूनः, जीनः । दुग्वोर्दीर्घश्चेति वक्तव्यम् (वा.) इति—आदूनः, विगूनः । पूञो विनाश इति वक्तव्यम् (वा.) इति —पूनाः यवाः ; विनष्टा इत्यर्थः । विनाश इति किम् ? पूता यजमानाः । क्षियो दीर्घात् (VIII. 2. 46)—क्षिय उत्तरस्य निष्ठातकारस्य नकारादेशो भवति । क्षियः (VI. 4. 59)—इति वर्तमाने, निष्ठायामण्यदर्थे (VI. 4. 60.)—ण्यतः कृत्यस्यार्थः भावकर्मणी ताभ्यामन्यत्र या निष्ठा तस्यां क्षियो दीर्घो भवति : क्षीणः तपस्वी । श्योऽस्पर्शे (VIII. 2. 47.)—श्यायतेरुत्तरस्य निष्ठातकारस्य अस्पर्शेऽर्थे नकारादेशो भवति । द्रवमूर्तिस्पर्शयोः श्यः (VI. 1. 24)—द्रवमूर्तौ द्रवकाठिन्ये स्पर्शे वर्तमानस्य श्यैङ् गतावित्येतस्य धातोर्निष्ठायां परतः संप्रसारणं भवति ; शीनम् घृतम् । अस्पर्श इति किम् ? शीतम् उदकम् । प्रतेश्च (VI. 1. 25)—प्रतेरुत्तरस्य श्यायतेः निष्ठायां संप्रसारणं भवति : प्रतिशीनः । विभाषाभ्यवपूर्वस्य (VI. 1. 26.)—अभि अव इत्येवंपूर्वस्य श्य इत्येतस्य निष्ठायां विभाषा संप्रसारणं भवति : अभिशीनः अभिश्यानः, अवशीनः अवश्यानः ॥

शुषः कः (VIII. 2. 51.)—शुषेर्धातोरुत्तरस्य निष्ठातकारस्य ककारादेशो भवति : शुष्कः शुष्कवान् । पचो वः (VIII. 2. 52.)

—पचेर्धातोरुत्तरस्य निष्ठातकारस्य वकारादेशो भवति : पक्वः पक्ववान् । क्षायो मः (VIII 2 53.)—क्षै इत्येतस्मादुत्तरस्य निष्ठातकारस्य मकारादेशो भवति क्षाम. । प्रस्त्योऽन्यतरस्याम् (VIII 2. 54)—प्रपूर्वात् स्त्यायतेरुत्तरस्य निष्ठातकारस्य मकारादेशो भवत्यन्यतरस्याम् : प्रस्तीम. । यदा मत्वं न भवति तदा प्रस्तीतः । अनुपसर्गात्फुल्लक्षीबकृशोल्लाघा· (VIII 2. 55.)—फुल्ल क्षीब कृश उल्लाघ इत्येते शब्दा निपात्यन्ते नचेदुपसर्गादुत्तरे भवन्ति । फुल्ल इति ञि फला विशरण इत्येतस्मात धातोरुत्तरस्य निष्ठातकारस्य लकारोनिपात्यते, उत्वमिडभावश्च । क्तवत्वन्तस्याप्येतल्लत्वमिष्यते (भा इ.) इति—फुल्लवान् । क्षीबकृशोल्लाघा इति क्षीबकृशाभ्यामुत्पूर्वाल्लघेर्धोरुत्तरस्य निष्ठातकारस्य न लोपः इडभावश्च निपात्यते , क्षीबः, कृश·, उल्लाघ. । अनुपसर्गादिति किम ? प्रफुल्लाः सुमनस·, प्रक्षीबिता·, प्रकृशिता· प्रोल्लाघिता. । अत्र प्रफुल्लः इत्यत्र आदितश्च (VII. 2 16) इति ञिफला इति धातोः इण्णिषेधे, ति च (VII 4. 89)—नकारादौ प्रत्यये परत. चरफलारकारस्य उकारादेशो भवति । प्रफुल्लः इत्यत्र तु फुल्ल विकसनइत्यस्मात पचाद्यच । लोपकृदोऽन्य उपसर्गः प्रतिषिध्यते । उत्फुल्लसम्फुल्लयोरुपसंख्यानम् (वा) इति उत्फुल्ल· संफुल्ल । नुदविदोन्दत्राघ्राह्रीभ्योऽन्यतरस्याम् (VIII 2 56)—नुद विद उन्दी त्रा घ्रा ह्री इत्येतेभ्यः परस्य निष्ठातकारस्य नकारादेशो भवत्यन्यतरस्याम् . नुन्न नुत्त., विन्न वित्त., समुन्नः समुत्त·, त्राण· त्रातः, घ्राण· घ्रात·, ह्रीण. ह्रीतः । विद विचारणे इत्येतस्य विदेरिहाग्रहणमिष्यते ।

वेत्तेस्तु विदितो निष्ठा विद्यतेर्विन्न इष्यते । विन्तेर्विन्नश्च वित्तश्च भोगे वित्तस्तु विन्दतेः । न ध्याख्यापृमूर्छिमदाम् (VIII. 2. 57.)—

ध्या ख्या पृ मूर्छि मद इत्येतेषां निष्ठातकारस्य नकारादेशो न भवति : ध्यातः, ख्यातः, पूर्तः, मूर्तः, मत्तः ।

दिवोऽविजिगीषायाम् (VIII 2 49)—दिव उत्तरस्य निष्ठातकारस्य नकारादेशो भवति अविजिगीषायामर्थे ; परिद्यूनः । अविजिगीषायामिति किम्? द्यूतं वर्तते । **निर्वाणोऽवाते** (VIII 2. 50)—निर्वाण इति निस्पूर्वाद्वातेरुत्तरस्य निष्ठातकारस्य नकारादेशो भवति, नचेत् वाताधिकरणो वात्यर्थो भवति : निर्वाणः प्रदीपः । अवात इति किम्? निर्वातो वातः । जनसनखनां सञ्झलोः (VI 4. 42) इत्येतेषामाकारादेशः सनि झलादौ क्ङिति परतः. जातः, सातः, खातः । वचिस्वपीत्यादिना सम्प्रसारणम : उक्तः, सुप्तः, इष्टः, ऊढः, गृहीतः, विद्धः, उषितः, विचितः । **स्फायःस्फी निष्ठायाम्** (VI. I. 22.)—स्फायी वृद्धौ ; अस्य धातोर्निष्ठायां परतः स्फी इत्ययमादेशो भवति. स्फीतः । **प्याय. पी** (VI 1 28)—ओप्यायी वृद्धावित्यस्य धातोर्निष्ठाया विभाषा पी इत्ययमादेशो भवति । ओदित्वान्नकारः, पीनः । इयं व्यवस्थित विभाषा विभास्यते · तेनानुपसर्गस्य नित्यं भवति सोपसर्गस्य तु नैव—प्रप्यानः शशी । आङ्पूर्वस्यान्धूधसोरिति वक्तव्यम् (वा.) . आङ्पूर्वस्य नित्यं भवत्येव—आपीनः अन्धुः, आपीनम् ऊधः । **वसतिक्षुधोरिट्** (VII. 2. 52.)—वसतेः क्षुधेश्च क्त्वानिष्ठयोरिडागमो भवति उषितः क्षुधितः । **अञ्चेः पूजायाम्** (VII. 2. 53.)—अञ्चेः पूजायां क्त्वानिष्ठयोरिडागमो भवति । नाञ्चेः पूजायाम् (VI. 4. 30.) इति नलोपो न भवति ; अञ्चितः । **निष्ठा शीङ्स्विदिमिदिक्ष्विदिधृषः** (I. 2. 19.)—शीङ् स्विदि मिदि क्ष्विदि धृष इत्येतेभ्यः सेट् निष्ठान किद्भवति ;

क्ष्वितः । आदितश्च (VII 2. 16.)–इत्यनुवर्तमाने, विभाषा भावादिकर्मणोः (VII. 2. 17)—भावे आदिकर्मणि च आदितो धातोः निष्ठायामिडागमो विभाषा न भवति; प्रस्वेदित प्रस्विन्न., प्रमेदितः, प्रमिन्नः, प्रक्ष्वेदित. प्रक्ष्विण्ण ; प्रधर्षितः प्रधृष्टः । मिन्नम् मेदितम् वा अनेन इति भावे भवति । उदुपधाद्भावादिकर्मणोरन्यतरस्याम (I. 2 21.)–उकारोपधाद्धातोः परः भावे आदिकर्मणि च वर्तमानो निष्ठाप्रत्ययस्सेट न किद्भवति अन्यतरस्याम्, द्युतितम् द्योतितम् वा अनेन प्रद्युतितः प्रद्योतितः । पूङ क्त्वा च (I 2 22)——अन्यतरस्यामिति न स्वर्यते उत्तरसूत्रे पुनः वा वचनात . न सेडिति वर्तते, पूङ परो निष्ठाप्रत्ययः क्त्वा च सेट न किद्भवति पवितः । अत्र पूङश्च (VII. 2 51)—पूङः परयोः क्त्वानिष्ठयो वा इडागम । इति पूत. इत्यपि भवति । दृढः स्थूलबलयोः (VII 2 20)—स्थूले बलवति च दृढ इति निपात्यते । दृंहेः क्तप्रत्यये इडभाव . हकारनकारयोर्लोप परस्य च ढत्वम · दृढः । प्रभौ परिवृढः (VII 2. 21)—परिवृढ इति निपात्यते प्रभुश्चेत् भवति; परिवृढः स्वामी । पूर्वेण समानं वृहेर्निपातनमेतत् । प्रभाविति किम् ? परिबृंहितम परिबृंहितम् । कृच्छ्रगहनयो· कषः (VII 2 22.)-कृच्छ्र गहन इत्येतयोरर्थयोः कषेर्धातो निष्ठायामिडागमो न भवति; कष्टम् व्याकरणम् कष्टानि वनानि । कृच्छ्रगहनयोरिति किम् ? कषितं सुवर्णम् । घुषिरविशब्दने (VII. 2. 23.)—घुषेर्धातोरविशब्दनेऽर्थे निष्ठायामिडागमो न भवति; घुष्टा रज्जुः, घुष्टौ पादौ । अविशब्दने इति किम् ? अवघुषितं वाक्यमाह । विशब्दनं प्रतिज्ञानम् । अर्देस्संनिविभ्यः (VII 2 24)—सं नि वि इत्येतेभ्य उत्तरस्यार्देर्निष्ठायामिडागमो न भवति: समर्णः न्यर्णः व्यर्णः ।

अभेश्चाविदूर्ये (VII. II. 25.)—अभिशब्दादुत्तरस्यार्देराविदूर्ये निष्ठायामिडागमो न भवति; **अभ्यर्णा** सेना । आविदूर्य इति किम्? अभ्यर्दितो वृषलश्शीतेन; पीडित इत्यर्थः । **वा दान्तशान्तपूर्णदस्तस्पष्टच्छन्नज्ञप्ताः** (VII. 2. 27.)—णेरिति वर्तते; दम शम पूरी दस स्पश छद ज्ञप इत्येतेषां ण्यन्तानामनिट्त्वं वा निपात्यते: **दान्तः**, **दमितः**, **शान्तः**, **शमितः**, **पूर्णः**, **पूरितः**, **दस्तः**, **दासितः**, **स्पष्टः**, **स्पाशितः**, **छन्नः**, **छादितः**, **ज्ञप्तः**, **ज्ञापितः** । इट् प्रतिषेधो णिलुक् च निपात्यते. ज्ञपेस्तु भरज्ञपिसनामिति विकल्पविधानादस्य विभाषेति नित्यं प्रतिषेधे प्राप्ते विकल्पार्थं निपातनम् । **रुष्यमत्वरसंघुषास्वनाम्** (VII 2. 28.)—रुष अम त्वर संघुष आस्वन इत्येतेषां वा निष्ठायामिडागमो न भवति **रुष्टः रुषितः**, **अभ्यान्तः अभ्यमितः** **तूर्णः त्वरितः**, **संघुष्टम् संघुषितम्**, **आस्वान्तः आस्वनितः** । **हृषेर्लोमसु** (VII 2 29.)—लोमसु वर्तमानस्य हृषेः निष्ठायां वा इडागमो न भवति, **हृष्टानि हृषितानि** वा लोमानि; **हृष्टं** लोमभिः **हृषितं** लोमभिः । लोमस्विति किम्? हृष्टो देवदत्तः इत्यलीकार्थस्यानिटः, हृषितो देवदत्त इति तुष्ट्यर्थस्य सेटः । विस्मितप्रतिघातयोश्चेति वक्तव्यम् (वा.) इति **हृष्टः** देवदत्तः वा **हृषितः**; देवदत्तः विस्मित इत्यर्थः । **अपचितश्च** (VII. II. 30)—अपचित इति निपात्यते: अपपूर्वाच्चायतेर्धातोर्निष्ठायामनिट्त्वं चिभावश्च वा निपात्यते: **अपचितः** अनेन गुरुः वा **अपचायितः** । **क्तिनि नित्यमिति वक्तव्यम्** (वा.) इति—क्तिनि नित्यं चि भावो निपात्यते: **अपचितिः** ॥

अदो जग्धिर्ल्यप्ति किति (II. 4. 36.)—अदेर्जग्धिरादेशो भवति ल्यपि तकारादौ किति च परतः **जग्धः** । [illegible]

किति (VII. 4. 40.)—द्यति स्यति मा स्था इत्येतेषामङ्गानां इकारादेशो भवति तकारादौ किति प्रत्यये परतः; **अवदितम्**, **अवसितम्**, **प्रमितम्**, **प्रस्थितम्**। **शाच्छोरन्यतरस्याम्** (VII. 4. 41.)—शा छा इत्येतयोः इकारादेशो वा भवति तकारादौ किति प्रत्यये परतः; **निशितम् निशातम्**, **अवच्छितम् अवच्छातम्**। **श्यतेरित्वं व्रते नित्यमिति वक्तव्यम्** (वा°) इति—**संशितः** ब्राह्मणः, संशितव्रत इत्यर्थः। व्यवस्थितविभाषाविज्ञानात्सिद्धम्। **दधातेर्हिः** (VII. 4. 42.)—दधातेरङ्गस्य हि इत्ययमादेशो भवति तकारादौ किति प्रत्यये परतः; **अभिहितम्**। **दो दद्घोः** (VII. 4. 46.)—दा इत्येतस्य घुसंज्ञकस्य ददित्ययमादेशो भवति तकारादौ किति प्रत्यये परतः, **दत्तः**। घोरिति किम्? अवदातम् मुखम्। अयमादेशस्थान्त एवेष्यते; एवं ह्युक्तम्—

तान्ते दोषो दीर्घत्वं स्यात् दान्ते दोषो निष्ठानत्वम्।
धान्ते दोषो धत्वः प्राप्ति स्थान्तेऽदोषस्तस्मात् थान्तम्॥
अत्र सूत्रे दथ इत्यस्य दद इति सांहितिको निर्देशः।

अवदत्तं विदत्तं च प्रदत्तं चादिकर्मणि।
सुदत्तमनुदत्तं च निदत्तमिति चेष्यते॥

अच उपसर्गात्तः इति तकारे प्राप्ते निपात्यन्ते; अनुपसर्गा वा एते अवादयः क्रियान्तरविषया वेदितव्याः। **अच उपसर्गात्तः** (VII. 4. 47.)—अजन्तादुपसर्गादुत्तरस्य दा इत्येतस्य घुसंज्ञकस्य त इत्ययमादेशो भवति तकारादौ किति प्रत्यये परतः; **अवत्तम् प्रत्तम् नीत्तम् परीत्तम्**। **दस्ति** (VI. 3. 124.)—दा इत्येतस्य यस्तकारादेशः तस्मिन् परे इगन्तस्योपसर्गस्य दीर्घो भवति: **वीत्तम्**, **परीत्तम्**। घुमास्थेत्यादिना

ईत्वम्; गीतम्, पीतम्; ह्रोढः; लीढम्, ऊढम्। दादेर्धातोर्घः (VIII. 2. 32.) इति घत्वम्; दुग्धम्। वा द्रुहादि. द्रुढम् द्रुग्धम्, मूढम् मुग्धम्, स्नूढम् स्नुग्धम्, स्नीढम् स्निग्धम्। नहो ध इति धत्वम्; नद्धम्। व्रश्चेति षत्वम्; सृष्टम्, मृष्टम्। निष्ठादेशः षत्वस्वरप्रत्ययविधीड्विधिषु सिद्धो वक्तव्य (वा. VIII 2. 3.) कुत्वन्तु प्रत्यसिद्धमेव: वृक्णः। झषस्तथोर्धोऽध इति प्रलुब्धः। इत्याद्यखिलम्बोध्यम् ॥

किञ्च—तयोरेवकृत्यक्तखलर्थाः (III. 4 70)—तयोरेव भावकर्मणोरेव कृत्यसंज्ञकाः प्रत्ययाः क्तश्च खलर्थाश्च भवन्ति, कृतः कटो भवता, ग्रामं नीता अजाः, पृष्टो माणवकः पन्थानं. आसितं भवता, शयितं भवता। आदिकर्मणि क्तः कर्तरि च (III 4 71)—आदिकर्मणि यः क्तो विहितः स कर्तरि भवति; चकाराद्यथा प्राप्तञ्च भावकर्मणोः। आदिभूत क्रियाक्षणः आदिकर्म; तस्मिन् आदिकर्मणि भूतत्वेन विवक्षितो यः क्तः विहितः तस्यायमर्थनिर्देशः, प्रसुप्तो भगवान्, प्रसुप्तं भगवता, प्रकृतः कटं देवदत्तः, प्रकृतः कटो देवदत्तेन। गत्यर्थाकर्मकश्लिषशीङ्स्थासवसजनरुहजीर्यतिभ्यश्च (III 4. 72)—गत्यर्थेभ्यो धातुभ्यः अकर्मकेभ्यः श्लिषादिभ्यश्च यः क्तः स कर्तरि भवति, चकाराद्यथाप्राप्तं च भावकर्मणोः। गत्यर्थेभ्यः—गतो देवदत्तोग्रामम्; गतो देवदत्तेन ग्रामः, गतं देवदत्तेन। अकर्मकेभ्यः ग्लानोभवान्, ग्लानं भवता। श्लिषादिभ्यः—उपश्लिष्टो गुरुं भवान्, उपश्लिष्टो गुरुर्भवता, उपश्लिष्टं भवता; अतिशयितो गुरुं भवान्, अतिशयितो गुरुर्भवता, अतिशयितं भवता, उपस्थितो गुरुं भवान्, उपस्थितो गुरुर्भवता, उपस्थितं भवता; आस—उपासितो गुरुं भवान्, उपासितो गुरुर्भवता,

उपासितं भवता; अनूषितो गुरुर्भवता, अनूषितो गुरुं भवान्, अनूषितं भवता; अनुजातो माणवको माणविकाम्, अनुजाता माणविका माणवकेन, अनुजातं माणवकेन; आरूढो वृक्षं भवान्, आरूढो वृक्षो भवता, आरूढं भवता, अनुजीर्णो वृषलीं देवदत्तः, अनुजीर्णा वृषली देवदत्तेन, अनुजीर्णं देवदत्तेन। श्लिषादयः सोपसर्गाः सकर्मका भवन्ति तदर्थमेषामुपादानम्। **क्तोऽधिकरणे च ध्रौव्यगतिप्रत्यवसानार्थेभ्यः** (III. 4. 76)—ध्रौव्यार्था अकर्मकाः, प्रत्यवसानार्था अभ्यवहारार्थाः इति स्वानिकायप्रसिद्धिः, ध्रौव्यगतिप्रत्यवसानार्थेभ्यो यः क्तः सोऽधिकरणेऽपि भवति, चकाराद्यथाप्राप्तं च। तत्र ध्रौव्यार्थेभ्यः कर्तृभावाधिकरणेषु गत्यर्थेभ्यः कर्तृकर्मभावाधिकरणेषु प्रत्यवसानार्थेभ्यः कर्मभावाधिकरणेषु। ध्रौव्यार्थेभ्यस्तावत्—आसितो देवदत्तः आसितं देवदत्तेन; अयं ग्राममेषामासितः, इदमेषामासितं। गत्यर्थेभ्यः—यातो देवदत्तः, यातं देवदत्तेन; यातो ग्रामो देवदत्तेन, इदमेषां यातम्। प्रत्यवसानार्थेभ्यः—भुक्त ओदनो देवदत्तेन; भुक्तं देवदत्तेन, इदमेषां भुक्तम्। कथं भुक्ता ब्राह्मणाः पीता गाव इति? अकारो मत्वर्थाय, भुक्तमेषामस्ति पीतमेषामस्तीति। **ञीतः क्तः** (III. 2. 187.)—ञिशब्द इत् यस्यास्तीति, तस्माद्धातोर्वर्तमानार्थे क्तप्रत्ययो भवति। भूते निष्ठा विहिता वर्तमाने न प्राप्नोति इति विधीयते मिन्नः, क्ष्विण्णः; क्ष्विण्णः, इत्यादि। **मतिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च** (III. 2. 188) —मतिरिच्छा, बुद्धिर्ज्ञानं, पूजा सत्कारः, मत्याद्यर्थेभ्यो धातुभ्यो वर्तमानार्थे क्तप्रत्ययो भवति। **क्तस्य च वर्तमाने** (II. 3. 67) इति षष्ठी; **क्तेन च पूजायाम्** (II. 2. 12) इति समास प्रतिषेधः, राज्ञां मतः, गुरूणामिष्टः, विदुषां बुद्धः ज्ञातः पूजितो वा। अनुक्तसमुच्चयार्थश्चकारः

शीलितः इत्यादि । नपुंसके भावे क्तः (III 3. 114.)—नपुंसकलिङ्गे भावे धातोः क्तप्रत्ययो भवति : हसितम् छात्रस्य, शोभनं जल्पितम्, प्रियं पुत्रस्य शयितम्, एधितं राजकुलस्य ॥

आक्वेस्तच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिषु (III 2 134)—भ्राजभासेति क्विपं वक्ष्यति (III 2 177.): आ एतस्मात् क्विपसंशब्दनात् यानित ऊर्ध्वमनुक्रमिष्यामः तच्छीलादिषु कर्तृषु ते वेदितव्याः । अभिविधौ चायमाङ् : तेन क्विपोऽप्ययमर्थनिर्देशः । तृन् (III. 2 135)—सर्वेभ्यो धातुभ्यः तृन् प्रत्ययो भवति तच्छीलादिषु कर्तृषु । नकारः स्वरार्थः । ताच्छील्ये तावत्—कर्ता कटान् वदिता जनापवादान् । तद्धर्मणि—अन्नमपहर्तार. आहर्तारो भवन्ति श्राद्धे सिद्धे, उन्नेतारस्तौल्वलायना भवन्ति पुत्रे जाते । तत्साधुकारिणि—कर्ता कटम्, गन्ता खेटम्, । अलङ्कृञ् निराकृञ् प्रजनोत्पचोत्पतोन्मदरुच्यपत्रपवृतुवृधुसहचर इष्णुच् (III 2. 136)—अलङ्कृञ् निराकृञ् प्रजन उत्पच उत्पत उन्मद रुचि अपत्रप वृतु वृधु सहचर इत्येतेभ्यस्ताच्छील्यादिषु इष्णुच् प्रत्ययो भवति · अलङ्करिष्णुः, निराकरिष्णुः, प्रजनिष्णुः, उत्पचिष्णुः, उत्पतिष्णुः, उन्मदिष्णुः, रोचिष्णुः, अपत्रपिष्णुः, वर्तिष्णुः, वर्धिष्णुः, सहिष्णुः, चरिष्णुः । भुवश्च (III. 2 138.)—भवतेर्धातोस्तच्छीलादिषु विषये इष्णुच् भवति; भविष्णुः । चकारोऽनुक्तसमुच्चयार्थः; क्षयिष्णुः, भ्राजिष्णुः । ग्लाजिस्थश्च ग्स्नुः (III 2. 139.)—ग्लै जि स्था इत्येतेभ्यो धातुभ्यः ग्स्नुप्रत्ययो भवति; ग्लास्नुः जिष्णुः स्थास्नुः । चकारात् भुवश्च; भूष्णुः । गित्वायं प्रत्ययो न कित्; तेन स्थ ईकारादेशो न भवति । क्ङिति च (I. 1. 5.) इत्यत्रापि गकारश्चर्त्वभूतो निर्दिश्यते; तेन गुणो न भवति ।

क्स्नोर्गित्त्वान्न स्थ ईकारः क्ङितोरीत्त्वशासनात् ।
गुणाभावस्त्रिषु स्मार्यः श्र्युकोऽनिट्त्वं गकोरितोः ॥

अस्यार्थः—क्स्नुप्रत्ययस्य गित्त्वात् गकारेत्त्वात् घुमास्थेत्यादिना क्ङिति प्रत्यये परतो विधीयमानमीत्वं तिष्ठतेर्न भवति जिष्णुरित्यत्र गुणः कस्मान्न भवति इत्यत्राह गुणाभावस्त्रिषु स्मार्य इति कित्–गित्–ङित्सु प्रत्ययेषु परत इत्यर्थः—ननु भूष्णुरित्यत्र कथमिट्प्रतिषेधः ? तत्राह श्र्युको निट्त्वं गकोरितोरिति ककारगकारयोः प्रत्यययोरितोरित्यर्थः । सर्वत्र गकारस्य प्रश्लिष्टनिर्देशो द्रष्टव्यः । **त्रसि गृधि धृषि क्षिपेः क्नुः** (III. 2. 140)—त्रस्यादिभ्यस्तच्छील्यादिषु क्नु प्रत्ययो भवति । **त्रस्नुः गृध्नुः धृष्णुः क्षिप्नुः** । **शमित्यष्टाभ्यो घिनुण्** (III 2 141.)—इति शब्दः आद्यर्थे वर्तते; शमादिभ्योऽष्टाभ्यो धातुभ्यो घिनुण प्रत्ययो भवति । शम उपशमे इत्यतः प्रभृति मदी हर्षे इत्येवमन्तः शमादिः दिवाद्यन्तर्गणः । घकारः उत्तरत्र कुत्वार्थः · उकार उच्चारणार्थः; **शमी दमी** इत्यादि । सम्पृचानुरुधाङ्यमाङ्यस–परिसृ–संसृज–परि–देवि–संज्वर–परिक्षिप–परिरट–परिवद–परिदह–परिमुह–दुष–द्विष–द्रुह–दुह–युजाक्रीड–विविच–त्यज–रज भजातिचरापचरामुषाभ्याहनश्च (III 2. 142.)—घिनुणनुवर्तते; सम्पृचादिभ्यो धातुभ्यो घिनुण भवति तच्छीलादि [illegible] : **सम्पर्की, अनुरोधी, आयामी, आयासी, परिसारी, संसर्गी, परिदेवी, संज्वारी, परिक्षेपी, परिराटी, परिवादी, परिदाही, परिमोही, दोषी, द्वेषी, द्रोही, दोही, योगी, आक्रीडी विवेकी, त्यागी, रागी, भागी, अतिचारी, अपचारी, आमोषी, अभ्याघाती** । **वौ कष लस कत्थस्रम्भः** (III. 2, 143.)—एभ्यो धातुभ्यो विशब्दे उपपदे घिनुण् भवति; **विकाषी, विलासी, विकत्थी विस्रम्भी** ।

प्रे लप–सृ–द्रु–मथ–वद–वसः (III. 2 145.)—प्रे उपपदे लपादिभ्यः घिनुण् भवति ; प्रलापी, प्रसारी, प्रद्रावी, प्रमाथी, प्रवादी, प्रवासी । निन्द–हिंस–क्लिश–खाद–विनाश–परिक्षिप–परिरट–परिवादि–व्याभाषासूयो वुञ् (III. 2 146.)—निन्दादिभ्यो धातुभ्यो वुञ् भवति तच्छीलादिषु. निन्दकः, हिंसकः, क्लेशकः, खादकः, विनाशकः, परिक्षेपकः, परिराटकः, परिवादकः, व्याभाषकः, असूयकः । देविक्रुशोश्चोपसर्गे (III 2 147)—देवयतेः क्रुशेश्चोपसर्गे उपपदे वुञ् भवति ; आदेवकः, आक्रोशकः । चलनशब्दार्थादकर्मकाद्युच् (III. 2 148)—चलनार्थेभ्यः शब्दार्थेभ्यश्चाकर्मकेभ्यो धातुभ्यः युच प्रत्ययो भवति तच्छीलादिषु. चलनः, चोपनः ; शब्दार्थेभ्यः.—शब्दनः, रवणः । अकर्मकादिति किम् ? पठिता विद्याम् । अनुदात्तेतश्च हलादेः (III. 2. 149.)—अनुदात्तेभ्यो धातुभ्यो हलादिभ्यश्च तच्छीलादिष्वर्थेषु युच प्रत्ययो भवति. वर्तनः, वर्धनः, जुगुप्सनः । अनुदात्तेत इति किम् ?—भविता हलादेरिति किम् ? एधिता । जु–चङ्क्रम्य–दन्द्रम्य–सृ–गृधि–ज्वल–शुच–लष–पत–पदः. (III 2. 150.)—जु–प्रभृतिभ्यो धातुभ्यो युच प्रत्ययो भवति तच्छीलादिषु विषये ; जवनः, चङ्क्रमणः, दन्द्रमणः, सरणः, गर्धनः, ज्वलनः, शोचनः लषणः, पतनः, पदनः । क्रुधमण्डार्थेभ्यश्च (III. 2 151.)—क्रुध कोपे मडि भूषायाम् इत्येतदर्थेभ्यो युच प्रत्ययो भवति ; क्रोधनः, कोपनः, मण्डनः, भूषणः । नयः (III. 2. 152.)—यकारान्ताद्धातोः युच् प्रत्ययो न भवति ; क्नूयिता, क्ष्मायिता । सूद–दीप–दीक्षश्च (III. 2. 153.)—सूदादिभ्यो युच न भवति ; सूदिता, दीपिता, दीक्षिता । लष–पत–पद–स्था–भू–वृष–हन–कम–गम–शॄभ्य उकञ्(III. 2. 154.)

—लषादिभ्यो धातुभ्यो उकञ् प्रत्ययो भवति : अपलाषुकं वृषलसङ्गतम् : प्रपातुका गर्भा भवन्ति , उपपादुकं सत्त्वम् , उपस्थायुका एनं पशवो भवन्ति : प्रभावुकम् अन्नं भवति वर्षुकः पर्जन्यः ; आघातुकं कापालिकस्य शूलम् कामुका एनं स्त्रियो भवन्ति , आगामुकं वाराणसी रक्ष आहुः , प्रशारुकं तीक्ष्णमाहु । जल्पभिक्षकुट्टलुण्ठवृङ षाकन् (III 2 155) जल्पादिभ्यः षाकन् प्रत्ययो भवति ; जल्पाकः , भिक्षाक , कुट्टाक , लुण्ठाक , वराक । प्रजोरिनिः , (III 2 156)—प्रपूर्वाज्जवते. तच्छीलादिषु इनि प्रत्ययो भवति ; प्रजवी । जि–दृ–क्षि–विश्र्यतीण्वमाव्यथाभ्यम परिभू–प्रसूभ्यश्च (III. 2 157)—जि–प्रभृतिभ्यो धातुभ्यो भवति इनि प्रत्ययः ; जयी, दरी, क्षयी, विश्रयी, अत्ययी, वमी, अव्यथी, अभ्यमी, परिभवी, प्रसवी । स्पृहि–गृहि–पति–दयि–निद्रा–तन्द्रा–श्रद्धाभ्य आलुच् (III 2. 158.)—एतेभ्यस्तच्छीलादिषु आलुच प्रत्ययो भवति स्पृहयालुः गृहयालुः , पतयालु , दयालुः , निद्रालुः , तन्द्रालुः , श्रद्धालुः । आलुचि शीङो ग्रहणं कर्तव्यम् (वा) —इति शयालुः । सृघस्यदः क्मरच् (III 2. 160)—सृ घसि अद् इत्येतेभ्यः क्मरच प्रत्ययोभवति . सृमरः घस्मरः, अद्मर । भञ्जभासमिदोघुरच् (III. 2 161.)—भञ्ज् भास् मिद इत्येतेभ्यो घुरच प्रत्ययो भवति ; भङ्गुरं काष्ठम् , भासुरं ज्योतिः, मेदुरः पशुः । विदिभिदिच्छिदेः कुरच् (III. 2 162.) ज्ञानार्थस्य विदेर्ग्रहणं न लाभार्थस्य विदादिभ्यो धातुभ्यः कुरच प्रत्ययो भवति , विदुर पण्डितः ; भिदुरं काष्ठम , छिदुरा रज्जुः । व्यधेः संप्रसारणं कुरच वक्तव्य. (वा.)—इति विधुरः । इण्नशिजिसर्तिभ्यः क्वरप् (III 2. 163)—इण् नशि जि सर्ति इत्येतेभ्यः क्वरप प्रत्ययो

भवति ; इत्वरः, नश्वरः, जित्वरः, सृत्वरः । गत्वरश्च (III 2. 164.) —गत्वरः इति निपात्यते ; गमेरनुनासिकलोपः क्वरप् च ; गत्वरः । आगमेरूकः (III. 2. 165.)—आगमेरूकप्रत्ययो भवति : आगमूकः । यज-जप-दशां यङः (III 2 166.)—यज जप दश इत्येतेषां यङन्तानामूकप्रत्ययो भवति : यायजूकः, जञ्जपूकः, दन्दशूकः । नमि-कम्पिस्म्यजसकमहिंसदीपो रः (III. 2. 167.)—नमि कम्पि स्मि अजस कम हिंस दीप इत्येतेभ्यो रप्रत्ययो भवति : नम्रं काष्ठम्, कम्प्रा शाखा, स्मेरं मुखम्, अजस्रं मन्ततम्, कम्राः युवतयः, हिंस्रं रक्षः, दीप्रं काष्ठम् । अजस्रमिति जसु मोक्षणे इत्येष नञ् पूर्वः क्रियामातत्येवर्तते । सनाशंस-भिक्ष उः (III 2 168.)—सन् प्रत्ययो गृह्यते न सनिधातुः, अनभिधानात् व्याप्तिन्यायाद्वा ; सन्नन्तेभ्यो धातुभ्यः, आशंसेर्भिक्षेश्च उप्रत्ययो भवति ताच्छील्यादिष्वर्थेषु ; चिकीर्षुः, आशंसुः, भिक्षुः । आङः शसि इच्छायामित्यस्य ग्रहणं न शंसेः स्तुत्यर्थस्य । शॄवन्द्योरारुः (III. 2. 173.)—शॄ हिंसायां, वदि अभिवादनस्तुत्योः : आभ्यां आरुप्रत्ययो भवति ; शरारुः वन्दारुः । भियः क्रुक्लुकनौ (III 2. 174.)—ञिभी भये अस्मात् क्रु क्लुकनौ प्रत्ययौ भवतः भीरुः भीलुकः । क्रुकन्नपि वक्तव्यः (वा.) —भीरुकः । स्थेशभासपिस कसो वरच् (III. 2. 175.)—स्था ईश भास पिस कस इत्येतेभ्यः वरच् प्रत्ययो भवति ; स्थावरः ईश्वरः भास्वरः पेस्वरः विकस्वरः । यश्च यङः (III. 2. 176.)—या प्रापणे अस्माद्यङन्तात् वरच् प्रत्ययो भवति ; यायावरः । भ्राजभासधुर्विद्युतोर्जिपॄजुग्रावस्तुवः क्विप् (III. 2. 177.)—भ्राजादिभ्यो धातुभ्यः क्विप् प्रत्ययो भवति ताच्छील्यादिषु ; विभ्राट्, भाः, धूः धुरौ, विद्युत्, ऊर्क्, पूः, जवते दीर्घत्वं च निपात्यते

जू जुवौ, ग्रावस्तुत् ग्रावस्तुतौ । अन्येभ्योऽपि दृश्यते (III. 2. 178)—अन्येभ्यो धातुभ्यः क्विप्प्रत्ययो भवति. भित्, छित् । दृशिग्रहणं विध्यन्तरोपसंग्रहणार्थम् । क्वचिद्दीर्घः क्वचिद्द्विर्वचनं क्वचित्सम्प्रसारणम् । तथा चाह—क्विब्वचिप्रच्छ्यायतस्तुकटप्रुजुश्रीणां दीर्घोऽसम्प्रसारणञ्च (वा) इति वचि वाक्, पृच्छि शब्दप्राट्, आयतस्तूः, कटप्रूः, जूः, श्रीः । जुग्रहणेन अवनार्थः भ्राजादिसूत्र एव गृहीतत्वात् । द्युति गमिजुहोतीनां द्विर्वचनम् (वा) इति—दिद्युत्, जगत्, जुहोतेर्दीर्घत्वञ्च जुहूः । दॄ भये इत्येतस्य ह्रस्वश्च द्वे च (वा.)—इति ददृत् । ध्यायतेस्सम्प्रसारणम् (वा.)—इति धीः । धः कर्मणि ष्ट्रन् (III. 2. 181.)—धयतेर्दधातेश्च कर्मणि कारके ष्ट्रन् प्रत्ययो भवति, धयति दधाति वा तां धात्री । दाम्नीशसयुयुजस्तुतुदसिसिचमिहपतदशनहः करणे (III. 2. 182.)—एतेभ्यो धातुभ्यः करणे कारके ष्ट्रन् भवति; दात्रम्, नेत्रम्, शस्त्रम्, योत्रम्, योक्त्रम्, स्तोत्रम्, तोत्रम्, सेत्रम्, सेक्त्रम्, मेढ्रम्, पत्त्रम्, दंष्ट्रा, नद्ध्री । हलसूकरयोः पुवः (III. 2. 183)—पूधातोः करणे ष्ट्रन्; हलस्य सूकरस्य वा. पोत्रम् । अर्तिलूधूसूखनसहचर इत्रः (III. 2. 184.)—ऋ गतौ लूञ्, धू, सू, खन, षह, चरतिर्गतिभक्षणार्थः इत्येतेभ्यः करणे इत्रप्रत्ययो भवति; अरित्रम्, लवित्रम्, धवित्रम्, सवित्रम्, खनित्रम्; चरित्रम्; पुवस्संज्ञायाम् (III. 2. 185.)—पुवो धातोः करणे इत्रप्रत्ययो भवति समुदायेन चेत् संज्ञा गम्यते; दर्भः पवित्रम् । उणादयो बहुलम् (III. 3. 1.)—वर्तमाने इति च संज्ञायामित्येव; उणादयः प्रत्यया भवन्ति वर्तमाने धात्वर्थे संज्ञायां विषये ते च बहुलं भवन्ति; यतो विहितास्ततोऽन्यत्रापि भवन्ति; केचिदविहिता अपि प्रत्ययाः प्रयोगत

अनुपसर्गेभ्यो घञ्; अजपोरपवादः: श्रायः, नावः, भावः। अनुपसर्गे इति किम्? प्रश्रयः, प्रणयः, प्रभवः। वौ क्षुश्रुवः (III. 3. 25.)—व्युपपदे क्षु श्रु इत्येतयोः घञ्; विक्षावः, विश्रावः। वाविति किम्? क्षवः, श्रवः। अवोदोर्नियः (III 3 26.)—अव उत् इत्यनयोरुपपदयोः नयतेः घञ् भवति, अवनायः, उन्नायः। प्रे द्रुस्तुस्रुवः (III. 3. 27.)—प्रशब्दे उपपदे द्रु स्तु स्रु इत्येतेभ्यः घञ् प्रत्ययो भवति: अपोऽपवादः: प्रद्रावः, प्रस्तावः, प्रस्रावः। प्र इति किम्? द्रवः, स्तवः, स्रवः। निरभ्योः पूल्वोः (III. 3. 28.)—इति पूङ् पूञोः सामान्येन ग्रहणम्; लूञ् छेदने. यथासङ्ख्यमुपसर्गसम्बन्धः: निरभिपूर्वयोः पू लू इत्यनयोः घञ्. निष्पावः, अभिलावः। निरभ्योरिति किम्? पवः, लवः। उन्योर्ग्रः (III 2. 29.)—गॄ निगरणे, गॄ शब्दे, द्वयोरपि ग्रहणम्; उत् नि इत्येतयोरुपपदयोः गॄ इत्यस्मात् घञ् प्रत्ययो भवति; उद्गारः समुद्रस्य, निगारो मत्स्यस्य। उन्योरिति किम्? गरः। परौ भुवोऽवज्ञाने (III. 3. 55.)—विभाषेत्येव; परिशब्द उपपदे भवतेः विभाषा घञ् प्रत्ययो भवति अवज्ञाने गम्यमाने. अवज्ञानमसत्कारः; परिभवः, परिभावः। अवज्ञाने इति किम्? परितो भवनं परिभवः। एरच् (III. 3. 56.)—इवर्णान्ताद्धातोर्भावे अकर्तरि च कारके संज्ञायां विषये अच् प्रत्ययो भवति; घञोऽपवादः; चयः, जयः। ऋदोरप् (III. 3. 57.)—ऋकारान्तेभ्यो उवर्णान्तेभ्यो धातुभ्यः अप् प्रत्ययो भवति; घञोऽपवादः; पित् करणं स्वरार्थम्: करः, गरः; यवः पवः। ग्रहवृदृनिश्चिगमश्च (III. 3. 58.)—ग्रहादिभ्यः अप् प्रत्ययो भवति; ग्रहः, वरः, दरः, निश्चयः, गमः। वशिरण्योरुपसंख्यानम् (वा. ८६)—वशः, रणः। ड्वितः क्त्रिः (III. 3. 88.)—

भावे अकर्तरि चेति सर्वमनुवर्तते, डु इत् यस्य तस्मात् ड्वितो धातोः क्त्रिप्रत्ययो भवति, क्त्रेर्मम्नित्यम् (IV 4 20.) इति वचनात् क्त्रिप्रत्ययान्तात् मप् प्रत्ययो नित्यं भवति : पक्त्रिमम्, कृत्रिमम्, दत्रिमम्, इत्यादि । **ट्वितोऽथुच्** (III 3. 89.)—टु इत् यस्य तस्मात् ट्वितो धातोः अथुच् प्रत्ययो भवति ; **वेपथुः**, **श्वयथुः**, **क्षवथुः**, **वमथुः**, इत्यादि । **यज-याच-यत-विच्छ-प्रच्छ-रक्षो-नङ्** (III. 3 90.) —यजादिभ्यो नङ् प्रत्ययो भवति ; ङकारो गुणवृद्धिप्रतिषेधार्थः **यज्ञः**, **याच्ञा**, **यत्नः**, **विश्नः**, **प्रश्नः**, **रक्ष्णः** । **स्वपो नन्** (III 3 91)—स्वपेर्नन् प्रत्ययो भवति, **स्वप्नः** । **उपसर्गे घोः किः** (III 3 92)—उपसर्गे उपपदे घुसंज्ञकेभ्यः किः प्रत्ययो भवति ; कित्करणमातो लोप इत्यालोपार्थम्, आतो लोप इटि च (VI 4 64) इत्याकारलोपः ; **आदिः**, **आधिः**, **प्रधिः**, **प्रदिः**, **उपाधिः**, **सन्धिः** । **कर्मण्यधिकरणे च** (III. 3 93.)—कर्मण्युपपदे घुसंज्ञकेभ्योऽधिकरणे कारके किप्रत्ययो भवति, जलं धीयतेऽस्मिन्निति **जलधिः**, **इषुधिः** । **कर्मव्यतिहारेण णच्स्त्रियाम्** (III 3 43)—कर्मव्यतिहारः क्रियाव्यतिहारः परस्परकरणम् ; कर्मव्यतिहारे गम्यमाने धातोर्णच् प्रत्ययो भवति स्त्रीलिङ्गे भावे : चकारो णच स्त्रियामञिति (V 4. 14.) विशेषणार्थः । **णचः स्त्रियामञ्** (V. 4 14.)—णजन्तात् स्त्रियामञ् प्रत्ययस्स्यात् । तद्धितेष्वचामादेः (VII 2 117.) इति वृद्धिः : टिड्ढाणञिति (IV 1. 15) ङीप : **व्यावक्रोशी**, **व्यावलेखी**, **व्यावभाषी**, **व्यावहासी** । **अभिविधौ भाव इनुण्** (III 3 44.)—अभिविधिः अभिव्याप्तिः क्रियागुणाभ्यां कार्त्स्न्येन सम्बन्धः ; अभिविधौ गम्यमाने धातोर्भावे इनुण् प्रत्ययो भवति । **अणिनुणः** (V. 4. 15.)—इनुण इत्ययान्तादण् प्रत्ययो भवति ; **सांराविणम्**

वर्तते, समन्ताद्ध्वनिरित्यर्थः; सांकूटिनं वर्तते । स्त्रियां क्तिन् (III. 3. 94.)—भावे अकर्तरि च कारके इति सर्वमनुवर्तते : स्त्रीलिङ्गे भावे धातोः क्तिन् प्रत्ययो भवति कृतिः, नुतिः, नृतिः । ति-तु-त्र-त-थ-सि-सु-सर-कसेषु च (VII 2. 9)—ति, तु, त्र, त, थ, सि, सु, सर, कस, इत्येतेषु कृत्सु परतः इडागमो न भवति; ति इति क्तिन् क्तिचोस्सामान्येन ग्रहणम् । अनुनासिकस्य क्विझलोः क्ङिति (VI. 4. 15.) इति दीर्घः, क्रान्तिः, कान्तिः । क्तिन्नाबादिभ्यो वक्तव्यः (वा III. 3. 94.) आबादयः प्रयोगतोऽनेयाः : आप्तिः, राद्धिः, दीप्तिः, सम्पत्तिः । सम्पदादिभ्यो भावे क्विप् वक्तव्यः (वा III 3. 94)—इति सम्पत्, विपत्, आपत् । विपरिसमवप्रतिपूपपदेषु क्तिन्निष्यते (वा III. 3. 94)—इति सम्पत्तिः, विपत्तिः, इत्यादि । स्थागापापचो भावे (III 3. 95.)—स्त्रियामिति वर्तते स्थादिभ्यो धातुभ्यः स्त्रीलिङ्गे भावे क्तिन् प्रत्ययो भवति, उपस्थितिः, सङ्गीतिः, प्रपीतिः, पक्तिः । व्रजयजोर्भावे क्यप् (III 3. 98)—व्रजयजोर्धात्वोः स्त्रियां भावे क्यप् प्रत्ययो भवति, प्रव्रज्या, इज्या । संज्ञायां समजनिषदनिपतमनविदषुञ्शीङ्भृञिणः (III. 3. 99)—समजादिभ्यः स्त्रियां क्यप्, समजन्त्यस्यामिति समज्या, निषद्या, निपत्या, मन्या, विद्या, सुत्या; अयङ्यि क्ङिति (VII 4. 22.) इत्ययङादेशः शीङो भवति, शय्या; भृत्या, इत्या । कृञः श च (III. 3. 100.)—करोतेर्धातोर्भावे स्त्रियां शप्रत्ययो भवति, चकारात् क्यप् च; यदाभावे शः तदा सार्वधातुके यक् (III. 1. 67.) इति यक्: रिङ् शयग्लिङ्क्षु (VII. 4. 28.) इति रिङादेशः यदा त्वकर्त्रादौ कारके शः तदा यगभावेपि रिङादेशे कृते—अचिश्नुधातु इत्यादिना (VI. 4. 77.) इयङादेशः; क्रिया, कृत्या ।

योगविभागात् क्विबपीष्यते (वा.)—इति कृतिः । इच्छा (III 3. 101.)—इषेर्धातोः स्त्रियां भावे शप्रत्ययो यगभावश्च निपात्यते. इच्छा: क्तिनोऽपवादः । परिचर्या परिसर्यामृगयाटाट्यानामुपसंख्यानम् (वा. (III. 3 101)—इति परिचर्या इत्यादि । जागर्तेरकारो वा (वा.) पक्षे श्यप् जागर्या, जागरा । अ प्रत्ययात् (III 3. 102)—प्रत्ययान्ताद्धातोः स्त्रियामकारप्रत्ययो भवति; क्तिनोऽपवादः. चिकीर्षा, लोलूया, कण्डूया, इत्यादि । गुरोश्च हलः (III 3 103)—हलन्तो योधातुर्गुरुमान् तस्मात् स्त्रिया भावे अकारप्रत्ययो भवति, क्तिनोऽपवादः. ईहा, रक्षा, भिक्षा । गुरोरिति किम्? भक्तिः । हल इति किम्? नीतिः । षिद्भिदादिभ्योऽङ् (III 3 104.)—षिद्भ्यो भिदादिभ्यश्च स्त्रियामङ् प्रत्ययो भवति. गणपरिपठितेषु निष्कृष्य प्रकृतयो निर्दिश्यन्ते. जृष् ऋदृशोऽङि गुणः (VII 4 16) इति गुणः: जरा; त्रपूष्, त्रपा; क्षमूष्, क्षमा; भिदादिभ्यः, भिदा, छिदा, गुहा, श्रद्धा, मेधा, गोधा, इत्यादि । चिन्ति–पूजि–कथि–कुम्बि–चर्चश्च (III 3 105)—चिति स्मृत्या, पूज पूजायां, कथ वाक्यप्रबन्धे, कुबि आच्छादने, चर्च अध्ययने, इत्येतेभ्यः स्त्रियामङ् प्रत्ययो भवति. चिन्ता, पूजा, कथा, कुम्बा, चर्चा । आतश्चोपसर्गे (III. 3 106.)—आकारान्तेभ्यो धातुभ्यः उपसर्गे उपपदे अङ् प्रत्ययो भवति स्त्रियां विषये, क्तिनोऽपवादः प्रदा, प्रधा, उपदा, उपधा, अभिख्या, आख्या, प्रभा । श्रदन्तरोरुपसर्गवद्वृत्तिर्वक्तव्यः (वा. 63)—इति श्रद्धा, अन्तर्धा, इत्यादयः । ण्यासश्रन्थो युच् (III. 3 107.)—ण्यन्तेभ्यो धातुभ्यः आस श्रन्थ इत्येताभ्यां च स्त्रियां युच् प्रत्ययो भवति; अकारस्यापवादः; भावना, कारणा, क्षापना, पावना,

आसना, श्रन्थना । **घट्टिवन्दिविदिभ्य उपसंख्यानम्** (वा.) इति **घट्टना वन्दना, वेदना** । **इषेरनिच्छार्थस्य युच्वक्तव्यः** (वा.)— इति **अध्येषणा, अन्वेषणा** । **परेर्वा** (वा.)—इति **पर्येषणा**; पक्षे परीष्टिः । **रोगाख्यायां ण्वुल्बहुलम्** (III 3 108)—रोगाख्यायां गम्यमानायां धातोर्ण्वुल् बहुलं भवति, क्तिनादीनामपवादः; प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्येति (VII. 3. 44) इत्वम्: **प्रच्छर्दिका, विचर्चिका** । धात्वर्थनिर्देशे ण्वुल्वक्तव्यः (वा.)—इति **आशिका, शायिका, वर्तते** । **इक्श्तिपौ धातुनिर्देशे वक्तव्यौ** (वा.)—इति **भिदिः, छिदिः, पचतिः यजतिः** । **वर्णात्कारः** (वा.)—इति वर्णनिर्देशे कारप्रत्ययो भवति; **इकारः, ईकारः, उकारः, ऊकारः** । **रादिफः** (वा.)—**रेफः** । **मत्वर्थाच्छः** (वा.) आयनेयीत्यादिना (VII. 1. 2) ईयादेशः; **मत्वर्थीयः** । **इणजादिभ्यः** (वा.)—इति **आजिः, आदिः, आतिः** । **इक् कृष्यादिभ्यः** (वा)—इति कृषिः, किरिः, गिरिः । इत्यादयश्च सर्वे बहुलवचनात् सिद्धाः । **संज्ञायाम्** (III. 3 109)— संज्ञायां विषये धातोर्ण्वुल्प्रत्ययो भवति, **उद्दालकपुष्पभञ्जिका, वरणपुष्पप्रचायिका, अशोकशाखाभञ्जिका, सालभञ्जिका**, इत्यादि । **विभाषाख्यानपरिप्रश्नयोरिञ्च** (III. 3. 110.)—ण्वुलित्येव, पूर्वम् परिप्रश्नः पश्चादाख्यानम्; सूत्रे त्वल्पाच्तरस्य पूर्वनिपातः; परिप्रश्ने आख्याने गम्यमाने धातोरिञ् प्रत्ययो भवति; चकाराण्ण्वुल; विभाषाग्रहणादपरोऽपि यः प्राप्नोति सोपि भवति; परिप्रश्ने तावत्—**कां त्वं कारिमकार्षीः, कां कारिकाम्, कां क्रियाम्, कां कृत्याम्, कां कृतिम्**; आख्याने तावत्—**सर्वां कारिमकार्षम्, सर्वां कारिकाम्, सर्वां क्रियाम्, सर्वां कृत्याम्, सर्वां कृतीम्, कां त्वं गणिमजीगणः सर्वां गणिकाम्,**

सर्वां गणनाम्, **एवं कांपाचिम्**, **कां पाठिम्**, **कां याजिमितिद्रष्टव्यम्** । आख्यानपरिप्रश्नयोरिति किम्? कृतिः हृतिः । **पर्यायार्हर्णोत्पत्तिषु ण्वुच्** (III 3 111)—पर्यायः परिपाटी अर्हणमर्हः ऋणं तत् यत्परस्मै धार्यते, उत्पत्तिर्जन्म—एतेष्वर्थेषु गम्यमानेषु धातोः ण्वुच् प्रत्ययो भवति, क्तिनादिनामपवादः । पर्याये तावत्—भवत **शायिका** भवतः **आसिका**, भवतोऽ**ग्रग्रामिका**, अर्हे अर्हति भवान् **इक्षु भक्षिकाम्**; ऋणे **ओदनभोजिकाम्** पयः **पायिकाम्** वा; मे धारयति: उत्पत्तौ—**इक्षु भक्षिका** मे उदपादि, **ओदनभोजिका**, **पयः पायिका** । विभाषेत्येव—चिकीर्षा उत्पद्यते, जिहीर्षा उत्पद्यते । ण्वुलि प्रकृते प्रत्ययान्तरग्रहणं स्वरार्थम् । **आक्रोशे नञ्यनिः** (III 3 112)—विभाषेति निवृत्तम्, आक्रोशऽशापनम्, आक्रोशे गम्यमाने नञ्युपपदे धातोरनिप्रत्ययो भवति क्तिन्नादिनामपवादः, **अकरणिर्हन्त** वृषलभूयात्; **अजननिः**, **अप्रयाणिः** । आक्रोश इति किम्? अकृतिस्तस्य **कटस्य** । नञि इति किम्? मृतिस्ते वृषल । **कृत्यल्युटो बहुलम्** (III 3 113.) —इति कृत्या ल्युटश्च बहुलं भवन्ति, बाहुलकात् यत्र विहितास्ततोऽन्यत्रापि भवन्ति, भावकर्मणो कृत्या उक्ता कारकान्तरेऽपि भवन्ति; **स्नानीयं चूर्णम्**, **दानीयो ब्राह्मणः** । करणाधिकरणभावेषु ल्युट् ततोऽन्यत्रापि भवति; कर्मणि **अपसेचनम्**, **अवस्रावणम्**, **राजभोजनाः शाल्यः**, **राजाच्छादनानि वस्त्राणि प्रस्कन्दनम् प्रपतनम्** । बहुळवचनादन्येऽपि कृत यथा प्रासमभिधेय व्यभिचरन्ति: पादाभ्यां ह्रियते **पादहारकः**, गळे चोप्यत इति **गळेचोपकः** ।

नपुंसके भावेक्तः (III. 3. 114.) इत्यधिकृत्य, **ल्युट् च** (III.

3. 115.)—नपुंसके भावे धातोर्ल्युट् प्रत्ययो भवति ; **हसनम् छात्रस्य शोभनम्, जल्पनम्, श्रयणम्, आसनम्** इत्यादि । **करणाधिकरणयोश्च** (III 3 117.)—करणेऽधिकरणे च कारके धातोर्ल्युट् प्रत्ययो भवति : करणे—**इध्मप्रव्रश्चन:, पलाशशातन: ; शदेरगतौ त:** (VII. 3. 42.) इति तकारादेश : अधिकरणे—**गोदोहनी, सक्तुधानी** । **पुंसि संज्ञायां घ: प्रायेण** (III 3. 118.)—पुंलिङ्गयो: करणाधिकरणयो अभिधेययो-र्घप्रत्ययो भवति समुदायेन चेत् संज्ञा गम्यते । प्रायग्रहणमकार्त्स्न्यार्थम् ; **छादेर्घेऽद्व्युपसर्गस्य** (VI 4 96)—छादेरद्व्य्युपसर्गस्य घ-प्रत्यये परत उपधाह्रस्वो भवति ; णिलोप . **उरश्छद:** . अधिकरणे स्वल्वपि —एत्य तस्मिन कुर्वन्तीति **आकार: आलय:** इत्यादि । **अवेतृस्त्रोर्घञ्** (III. 3. 120)—अव उपपदे तरते स्तृणातेश्च घञ् प्रत्ययो भवति **अवतार: अवस्तार.** । **हलश्च** (III 3. 121)—हलन्ताद्धातो करणा-धिकरणयो: संज्ञाया प्रायेण घञ् प्रत्ययो भवति **लेख:, वेद:, वेष:, बन्ध:** इत्यादि । उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम् (VI 3 '22.)— उपसर्गस्य घञन्त उत्तरपदे अमनुष्येऽभिधेये बहुलं दीर्घो भवति **अपा-मार्ग: वीमार्ग:** । **अध्यायन्यायोद्यावसंहाराधारावायाश्च** (III. 3. 122.) अध्यायादयश्शब्दा निपात्यन्ते , पुंसि संज्ञाया घे प्राप्ते घञ्विधी-यते . अहलन्तार्थ आरम्भ . अधीयते तस्मिन **अध्याय**:, नीयतेऽनेनेति **न्याय:**, उद्युवन्त्यस्मिन्निति **उद्याव:**, संह्रियतेनेन **संहार:**, आध्रियन्तेऽ स्मिन्नाधार:, अवयन्त्यस्मिन् **आवाय:** · चकारोनुक्तसमुच्चयार्थ: . **अवहार.** **ईषद्दुस्सुषु कृच्छ्राकृच्छ्रार्थेषु खल्** (III 3. 126.)—करणाधिकरणयो: पुंसिसंज्ञायामिति निवृत्तम् : ईषद्दुस्सुषु कृच्छ्राकृच्छ्रार्थेषूपपदेषु धातो: खल्प्रत्ययो भवति : कृच्छ्रं दु:खम् ; तद्दुरोविशेषणम . अकृच्छ्रं सुखं

नदितरयोर्विशेषणम् ; ईषत्करः पटो भवता दुष्करः, सुकरः, ईषद् भोज ओदनं भवता दुर्भोजः, सुभोजः । ईषदादिष्विति किम् ? कृच्छ्रेण कार्यम् ; लकार स्वरार्थः खित्करणमुत्तरत्रमुमर्थम् । **कर्तृकर्मणोश्च भूकृञोः** (III 3 127.)—भवतेः करोतेश्च कर्तृकर्मणोरुपपदयोः चकारादीषदादिषु च खल्प्रत्ययो भवति . अरुर्द्विषदजन्तस्येति मुमागम , **ईषदाढ्यम्भवं** भवता **दुराढ्यम्भवम्** ; कृञ्-**ईषदाढ्यङ्करः** देवदत्तो भवता, दुराढ्यङ्कर , स्वाढ्यङ्कर । **आतो युच्** (III. 3 128.)—ईषदादिषूपपदेषु आकारान्तेभ्यो धातुभ्यो युच् प्रत्ययो भवति ; खलोपवादः ; **ईषत् पानः** सोमो भवता, दुष्पानः, सुपानः, ईषद्दानः गोर्भवता, दुर्दानः, सुदानः- इत्यादि सर्वमवगन्तव्यम् । **भाषायां शासि युधि दृशि धृषि मृषिभ्यो युज्वक्तव्य** (III. 3 130 वा) **दुश्शासनः**, दुर्योधनः, दुर्दर्शनः, दुर्धर्षणः, दुर्मर्षणः । **अलं खल्वोः प्रतिषेधयोः प्राचां क्त्वा** (III. 4 18)—अलं खलु इत्येतयोः प्रतिषेधवाचिनोरुपपदयोः क्त्वा प्रत्ययो भवति प्राचामाचार्याणाम्मतेन ; **क्त्वातोसुन्कसुनः** (I. 1. 40)—क्त्वा तोसुन , कसुन् , इत्येवमन्तं शब्दरूपमव्ययसंज्ञं भवति . **अलङ्कृत्वा, खलुकृत्वा, अलं बाले रुदित्वा** । अलं खल्वोरिति किम् ? न दातव्यं भवता । प्रतिषेधयोरिति किम् ? अलङ्कार । प्राचांग्रहणं विकल्पार्थम् **उदीचां माङो व्यतीहारे** (III 4 19)—क्त्वानुवर्तते माङो धातोर्व्यतीहारे वर्तमानात उदीचां मते क्त्वा प्रत्ययो भवति ; **अपमित्य** याचते, **अपमित्य** हरति . अपूर्वकालत्वादप्राप्तः क्त्वा विधीयते उदीचाम्ग्रहणाद्यथाप्राप्तमपि भवति , याचित्वा अपमयते ; **समानकर्तृकयोः पूर्वकाले** (III. 4. 21.)—समानः कर्ता ययोः धात्वर्थयोः तत्र पूर्वकाले वर्तमानाद्धातोः क्त्वा प्रत्ययो भवति ; शक्तिशक्तिमतोः भेदस्याविवक्षि-

त्वात् समान कर्तृकता, भुक्त्वा व्रजति, पीत्वा व्रजति , समान कर्तृकयो-रिति द्विवचनस्य अतन्त्रत्वा देव इह बहुष्वपि भवति

" गत्वा स्नात्वा च दध्यन्नं भुक्त्वा पीत्वाम्बु शीतलम् ।
वटे शयित्वा क्रीडित्वा यातो मन्दानपे मुर्वा ॥ "

समानकर्तृकयोरिति किम् ? भुक्तवति ब्राह्मणे व्रजति देवदत्तः । पूर्वकाल इति किम् ? व्रजति च जल्पति च । आस्यं व्यादाय स्वपिति सम्मील्य हसतीत्युपसंख्यानमपूर्वकालत्वात् (वा) नक्त्वा सेट् (I. 2. 18.)—क्त्वा प्रत्ययस्सेट् न किद्भवति ; नन्दित्वेत्यत्र इदित्वादनुनासिक लोपाभावः ; शयित्वेत्येवमादौ गुणप्रतिषेधाभाव ; नन्दित्वा, शयित्वा, कारयित्वा, जारयित्वा, चोरयित्वा । उदितो वा (VII 2 56)—उदितो धातोः क्त्वाप्रत्ययस्य वा इडागमो भवति · अनुनासिकस्य क्वि-झलोःक्ङिति (VI 4 15) इति दीर्घः . शान्त्वा, शमित्वा, तान्त्वा, तमित्वा, वृत्वा, वर्तित्वा, वृद्ध्वा, वर्धित्वा, श्रान्त्वा, श्रमित्वा च्छ्वोःशूडनुनासिके च (VI 4, 19) इति ऊट् . द्यूत्वा [illegible]वित्वा । रलोव्युपधाद्धलादेस्संश्च (I. 2 26)—उश्च इश्च वी, वी उपधे यस्यासौ व्युपधः, उकारोपधादिकारोपधाश्च धातोर्हलादेरलन्तात परौ संश्च क्त्वाच सेटौ वा कितौ भवतः . द्युतित्वा द्योतित्वा, लिखित्वा लेखित्वा । नोपधात्थफान्ताद्वा (I. 2. 23)—नकारोपधाद्थान्तात् फकारान्ताच्च परतः क्त्वा प्रत्ययः सेट् वा नकिद्भवति ; ग्रथित्वा, ग्रन्थित्वा, गुफित्वा गुम्फित्वा । वञ्चिलुञ्च्यृतश्च (I. 2 24) —वञ्चि, लुञ्चि, ऋत् इत्येतेभ्यः परः क्त्वा प्रत्ययः सेड्वा न किद्भवति ; वचित्वा, वञ्चित्वा, लुचित्वा लुञ्चित्वा, ऋतित्वा अर्तित्वा । तृषि

ईयङ् (III 1 29) इती यङ, **आयादय आर्धधातुके वा** (III. 1. 31) इति आर्धधातुके विकल्पित म यत्र पक्षे नास्ति तत्रैतदुदाहरणम् । **तृषि मृषि कृशेः काश्यपस्य** (I 2 25.)—तृषि, मृषि, कृशि इत्येतेभ्यः पर क्त्वाप्रत्ययस्सेट्क्त्वा न किद्भवति काश्यपस्याचार्यस्य मतेन तृषित्वा तर्षित्वा, मृषित्वा मर्षित्वा, कृशित्वा,कर्शित्वा । **मृडमृद गुधकुष क्लिश वदवस' क्त्वा** (I 2 7)—मृडादिभ्यो धातुभ्य, पर, क्त्वाप्रत्यय सेट् किद्भवति · नक्त्वासेडिति प्रतिषेधस्यापवाद · **मृडित्वा**, **मृदित्वा**, **गुधित्वा**, **कुषित्वा**, **क्लिशित्वा उषित्वा**, **उदित्वा** । **क्त्विस्कन्दिस्यन्दोः** (VI. 4 31)—क्त्वाप्रत्यये परतः स्कन्द-स्यन्द-इत्येतयो नकारस्य लोपो न भवति स्कन्त्वा, स्यन्त्वा । **जान्तनशां विभाषा** (VI 4 32)—जकारान्तानामङ्गानाम्नशेश्च क्त्वाप्रत्यये परतो विभाषा नकारलोपो नस्यात् ; रङ्क्त्वा, पक्षे रक्त्वा, भङ्क्त्वा पक्षे भक्त्वा, नंष्ट्वा पक्षे नष्ट्वा, इट पक्षे नशित्वा । **तनोतेर्विभाषा** (VI 4. 17) इत्यधिकृत्य, **क्रमश्चक्त्वि** (VI 4. 18)—क्रम उपधाया दीर्घो भवति क्त्वाप्रत्यये झलादौ परत विभाषा · क्रन्त्वा क्रान्त्वा, झलित्येव क्रमित्वा । **क्लिश क्त्वानिष्ठयो** (VII 2 50)—क्लिशे क्त्वानिष्ठयोः वा इडागमो भवति · **क्लिशित्वा क्लिष्ट्वा** । **पूङश्च** (VII 2 51)--इति वेट्: **पूत्वा पवित्वा** । **वसतिक्षुधोरिट्** (VII 2 52) इति इडागमः **उषित्वा**, **क्षुधित्वा** । **अञ्चे· पूजायाम्** (VII 2. 53.)—अञ्चे. पूजायामर्थे क्त्वानिष्ठयोरिडागमो भवति . **अञ्चित्वा** । **लुभोविमोहने** (VII 2 54.)—लुभेर्धातो विमोहनेऽर्थे क्त्वानिष्ठयोरिडागमो भवति : **लुभित्वा लोभित्वा** । विमोहन इति किम् ? लुब्धो वृषल. शीतेन पीडित इत्यर्थ. । **जॄव्रश्च्योः क्त्वि** (VII 2. 55.)—जॄ व्रश्चि इत्येतयोः क्त्वा

प्रत्यये परत इडागमो भवति , जरित्वा जरीत्वा, श्रिन्वा । द्‌धातेर्हिः (VII. 4 42.)—इत्यधिकृत्य, जहातेश्च क्त्वि (VII 4 43)—जहातेरङ्गस्य क्त्वा प्रत्यये परत हि इत्ययमादेशो भवति । हित्वा संज्ञं वनं गत । अदोजग्धिर्ल्यप्तिकिति (II. 4 36) इति जग्धिरादेशः जग्ध्वा, गत्वा, नत्वा, मत्वा ; अनुनासिकलोप घुमास्थेत्यादिना ईत्वम् पीत्वा इत्यादि ॥

समासेऽनञ् पूर्वेक्त्वोल्यप् (VII. 1. 37)—अनञ पूर्वसमासे क्त्वा प्रत्ययस्य ल्यप् इत्ययमादेशो भवति ; अभिभूयस्थित आदाय गन्ता । ह्रस्वस्य पिति कृति तुक् (VI 1 71.) इति तुगागम : विजित्य, प्रनृत्य, अधिकृत्य, किंकृत्य । समास इति किम् ? कृत्वा, हत्वा, अनञ् पूर्व इति किम् ? अकृत्वा, अहत्वा, अजित्वा, अपठित्वा । वा ल्यपि (VI. 4. 38) ल्यपि परतः अनुदात्तोपदेशप्रणति तनोत्यादीनामनुनासिकलोपो भवति , व्यवस्थित विभाषाचेयम् ; तेन मकारान्तानां व विकल्पो भवति , अन्यत्र नित्यमेव . प्रणम्य प्रणत्य, आगम्य आगत्य ; ० यत्र तु अवमत्य, प्रवत्य, आहत्य इत्यादि । आदेच उपदेशेऽशिति (VI 1 45) —इति वर्तमाने, मीनातिमिनोति दीङां ल्यपि च (VI 1 50.)—मीङ् हिंसायां, डुमिञ् प्रक्षेपणे, दीङ् क्षये इत्येतेषां धातूनां ल्यपि विषये चकारादेज्विषये च उपपदे शे एव प्राक्प्रत्ययोत्पत्तेरेवालोन्त्यस्य विभाषा आकारादेशो भवति प्रमाय, प्रतिमाय, उपमाय । विभाषा लीयते . (VI. 1 51.)—लीयतेर्धातोर्विभाषाल्यप्विषये एचश्च विषये उपदेशे अलोन्त्यस्य स्थाने आकारादेशो भवति . विलाय, विलीय । न ल्यपि (VI. 4. 69.)—ल्यपि परतो घुमास्थेत्यादिना यदुक्तं तन्न भवति इति

इत्व प्रतिषेधः . **निमाय, प्रमाय, उपदाय, सन्दाय, प्रस्थाय, अवसाय, विहाय** । **मयतेरिदन्यतरस्याम्** (VI 4 70)—मयतेरिकारादेशो वा ल्यपि भवति **अपमित्य**, पक्षे **अपमाय** । **अदो जग्धिर्ल्यप्तिकिति** (II 4 36) अदो जग्धिरादेशो भवति ल्यपि तकारादौ च किति प्रत्ययेपरत **प्रजग्ध्य**, **विजग्ध्य** ;

" जग्धो सिद्धेऽन्तरङ्गत्वात्तिकितीति ल्यबुच्यते ।
ज्ञापयत्यन्तरङ्गाणां ल्यपा भवति बाधनम् ॥ "

तेन अवदाय, अवसाय इत्यत्र **द्यतिस्यति मास्था मित्तिकिति** (VII 4. 40) इति इत्वं न भवति । **ल्यपिलघुपूर्वात्** (VI. 4 56)—ल्यपि परतो लघुपूर्वादुत्तरस्य णेरयादेशो भवति . **प्रशमय्य**, गत. **विगणय्य**, **सङ्गमय्य** । **विभाषापः** (VI 4 57)—आप उत्तरस्य णे· ल्यपि परतो वा अयादेशो भवति . **प्रापय्य**, **प्राप्य** । **क्षियः** (VI 4 59)—क्षियश्च दार्घो ल्यपि परतो भवति . **प्रक्षीय** ॥

आभीक्ष्ण्ये णमुल् च (III 3 22.)—समानकर्तृकयो. पूर्व काल इत्येव आभीक्ष्ण्यं पौन पुन्यम् प्रकृत्यर्थविशेषणञ्चैतत् . आभीक्ष्ण्य-विशिष्टेऽर्थे वर्तमानाद्धातोर्णमुल प्रत्ययो भवति, चकारात् क्त्वा च : **नित्यवीप्सयोः**. (VIII. 1 4.) नित्यार्थे वीप्सायां यद्वर्तते तस्य सर्वस्य द्वे भवतः आभीक्ष्ण्यमिह नित्यता .

" **ईक्षमीक्षं** तदा बाला **रोदंरोदं** चमूमनु ।
आयमायं निवृत्ताया जीवेदेकाकिनी कथम् ॥

नलिन्या इव तन्वङ्ग्यास्तस्याः पद्ममिवाननम् ।
मया मधुव्रतेनेव पायंपायमरम्यत ॥"

विभाषाग्रे प्रथमपूर्वेषु (III 4 24)—अग्र प्रथम पूर्व इत्येतेषूपपदेषु समानकर्तृकयोः पूर्वकाले वर्तमानाद्धातोर्वा क्त्वा णमुलौ प्रत्ययौ भवतः, **अग्रे भोजं** व्रजति, पक्षे **अग्रे भुक्त्वा**, **प्रथमंभोजं** व्रजति **प्रथमं भुक्त्वा**, **पूर्वं भोजं** व्रजति **पूर्वं भुक्त्वा** । विभाषाग्रहणाल्लडादयोऽपि **अग्रे भुङ्क्ते** ततो व्रजति, अत्र **वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवद्वा** (III 3 131)—इति भूते लट् । **कर्मण्याक्रोशे कृञः खमुञ्** (III. 4. 25)—कर्मण्युपपदे कृञो धातोः खमुञ् प्रत्ययो भवति, आक्रोशे गम्यमाने; **दस्युङ्कारम्** आक्रोशति दस्युं मत्वा आक्रोशतीत्यर्थः **बधिरङ्कारम्** आह्वयति । **स्वादुमि णमुल्** (III 4 26)—समानकर्तृकयोरित्याद्यनुवर्तते; स्वादुमीत्यर्थग्रहणम् · स्वाद्वर्थेषूपपदेषु कृञो णमुल् प्रत्ययो भवति, **स्वादुङ्कारं** भुङ्क्ते, **सम्पन्नङ्कारं** भुङ्क्ते **लवणङ्कारं** भुङ्क्ते । **अन्यथैवं कथमित्थंसु सिद्धाप्रयोगश्चेत्** (III 4 27)—अन्यथादिषूपपदेषु कृञो णमुल् भवति सिद्धाप्रयोगश्चेत् करोतेर्भवति कथं पुनरसौ सिद्धाप्रयोग? निरर्थकत्वादप्रयोगमर्हतीति एवमेव प्रयुज्यते अन्यथा भुङ्क्ते इति यावानर्थस्तावानेवान्यथाकारं भुङ्क्ते इति गम्यते **अन्यथाकारं** भुङ्क्ते, **एवंकारं** भुङ्क्ते, **कथङ्कारं** भुङ्क्ते, **इत्थङ्कारं** भुङ्क्ते । सिद्धाप्रयोग इति किम्? अन्यथा कृत्वा शिरो भुङ्क्ते । **कर्मणि दृशिविदोः साकल्ये** (III. 4 29)—कर्मण्युपपदे साकल्यविशिष्टेऽर्थे वर्तमानयोः दृशिविदोर्धात्वोः णमुल् भवति · **कन्यादर्शं** वरयति या याः कन्याः पश्यति सर्वा अपि ता वरयति इत्यर्थः; **ब्राह्मणवेदं**

भोजयति । माकन्य इति किम्? ब्राह्मणं दृष्ट्वा भोजयति । **यावति विन्दजीवो** (III. 4 30.)—यावच्छब्दे उपपदे विन्दतेर्जीवतेश्च णमुल् भवति , **यावद्वेदं** भुङ्क्ते, **यावज्जीवम्** अधीते । **चर्मोदरयोः पूरेः** (III. 4. 31.)—कर्मणीत्येव ; चर्मोदरयोरुपपदयोः पूरयतेर्णमुल भवति ; **चर्मपूरं** स्तृणाति, **उदरपूरं** भुङ्क्ते । **वर्षप्रमाण ऊलोपश्चास्यान्यतरस्याम्** (III 4. 32) इति वर्तमाने, **चेलेक्नोपेः** (III 4 33)—क्नूयी शब्दे उन्दने च अस्माण्णन्ताद्धातो चेलेऽर्थे कर्मण्युपपदे णमुल् भवति वर्षप्रमाणे गम्यमाने ; **चेलक्नोपं वस्त्रक्नोपं** वर्षति देव । **निमूलसमूलयोः कषः** (III 4 34)—निमूलसमूलशब्दयोः कर्मवाचिनोरुपपदयोः कषर्धातोर्णमुल्भवति ; कष हिंसायाम् **निमूलकाषं** कषति, **समूलकाषं** कषति । **शुष्क चूर्ण रूक्षेषुपिषः** (III 4 35) शुष्कादिषूपपदेषु पिषेर्णमुल् भवति , **शुष्कपेषं** पिनष्टि, शुष्कं पिनष्टीत्यर्थ ; **चूर्णपेषं** पिनष्टि । **समूलाकृतजीवेषु हन् कृञ् ग्रहः** (III. 4. 36.)—समूल, अकृत, जीव, इत्येतेषु उपपदेषु यथासङ्ख्यं हन कृञ ग्रह इत्येभ्यो णमुल्भवति , **समूलघातं** हन्ति, **अकृतकारं** करोति, **जीवग्राहं** गृह्णाति । **करणे हनः** (III. 4. 37.)—करणे उपपदे हन्तेर्धातोर्णमुल्प्रत्ययः ; **पाणिघातं** वेदिं हन्ति, **पादघातं** भूमिं हन्ति । **स्नेहनेपिषः** (III. 4. 38.)—करण इत्येव ; स्निह्यते येन तत् स्नेहनम् ; स्नेहवाचिनि करण उपपदे पिषेर्धातोर्णमुल्भवति ; उदपेषं पिनष्टि, तैलपेषं पिनष्टि । **हस्ते-वर्तिग्रहोः** (III. 4. 39.)—करण इत्येव ; हस्त इत्यर्थग्रहणवर्तिर्ण्यन्तः हस्तवाचिनि करण उपपदे वर्तयते गृह्णातेश्च णमुल्प्रत्ययो भवति ; हस्तेन वर्तयति **हस्तवर्तं** वर्तयति, **करवर्तं पाणिवर्तं**, **हस्तग्राहं** गृह्णाति **करग्राहं, पाणिग्राहम्** । **स्वेपुषः** (III. 4. 40.)—करण इत्येव ; **स्व**

इत्यर्थग्रहणं ; स्व वाचिनि करणे उपपदे पुषेर्धातोर्णमुल् भवति ; आत्मीय-ज्ञाति धनवचनः स्वशब्दः, स्वपोषं पुष्णाति, आत्मपोषं, गोपोषं, पितृ-पोषं, धनपोषं, रैपोषम् । अधिकरणे बन्धः (III 4. 41)—अधि-करणवाचिन्युपपदे बध्नातेर्धातोर्णमुल् भवति चक्रबन्धं बध्नाति, कूटबन्धं बध्नाति, इत्यादि । कर्त्रोर्जीवपुरुषयोर्नशिवहोः (III. 4. 43)—जीव-पुरुषयोः कर्तृवाचिनोः उपपदयोर्यथासंख्यं नशिवहोर्धात्वोर्णमुल् ; जीव-नाशं नश्यति, जीवो नश्यतीत्यर्थः . पुरुषवाहं वहति, पुरुषः प्रेष्यो भूत्वा वहति इत्यर्थः । ऊर्ध्वे शुषि पूरेः (III 4. 44)—कर्तृग्रहणमनुवर्तते, ऊर्ध्वशब्दे कर्तृवाचिनि उपपदे शुषि पूरेः धात्वोर्णमुल्भवति . ऊर्ध्वशोषं शुष्यति, ऊर्ध्वं शुष्यतीत्यर्थः ऊर्ध्वपूरंपूर्यते ऊर्ध्वं पूर्यत इत्यर्थः । उपमाने कर्मणि च (III 4 45)—उपमीयतेऽनेनेत्युपमानम . उपमाने कर्मण्युप पदे चात् कर्तरि धातोः णमुल्भवति , घृतनिधायं निहितः, घृतमिव निहित इत्यर्थः, राजेव भोक्ष्यते राजभोजं भोक्ष्यते । कषादिषु यथाविध्यनुप्रयोगः (III 4. 46)—निमूल समूलयोः कष इत्यारभ्य कषादयः ; एतेषु यथाविधि अनुप्रयोगो भवति , यस्माद्धातोर्णमुल्भवति स एवानुप्रयोक्तव्य इति दिङ् मात्रं प्रदर्शितमस्माभिः । एवमाख्यातक्रियाशेषमशेषमूह्यम् ॥

भ्वाद्यदादि जुहोत्यादि दिवादिस्वादयस्तथा ।
तुदादिश्च रुधादिश्च तनक्र्यादि चुरादयः ॥

॥ इति धर्मकीर्तिविरचिते रूपावतारे कृदन्तावतारस्समाप्तः ॥

उद्धृतश्लोकानुक्रमणिका

श्लोकम्	पुटे
अद्रि हदि स्कन्दिर्भिदि	113
अनिट्स्वरान्तो भवती	109
अवदत्तं विदत्तं च प्रदत्तं .. .	281
आमोऽमित्त्वमदन्तत्वात्	120, 142
इक्ष्मभिर्श नदा बाला	303
उपसर्गेण धात्वर्थो . ..	10
ओजमोऽप्सरसो	231
कर्मस्थः पचतेर्भावः .	106
क्वनोर्गित्वान्न स्थ ई	285
गणस्थमूदन्तमुतां च ..	109
गत्वा ज्ञात्वा च दध्यन्नम् . ..	300
गुणो वृद्धिर्गुणो वृद्धिः . ..	165
चिण्वद्वृद्धियुक् च	185
जक्षिजागृदरिद्राशाम् . ..	25
जग्धा सिद्धेऽन्तरङ्गे	303
तपि तिपि चा[illegible]थो . .	113
तानाकि ङित्वं सङ्क्रम	74
तानको ङित्वसामर्थ्या	do
तान्ते दोषो दीर्घत्वं स्यात्	281
दिशिं दृशि दंशिमथो	112
दिहिर्दुहिर्मेहतिरोहती	111

श्लोकम्	पुटे
धातुप्रकरणाद्धातुः	235
न दरिद्रायके लोपः	161
नलिन्या इव तन्वङ्ग्याः	304
पर्चि वर्चि विचिरिचि	114
भूवादीनां वकारोऽयं	5
भ्वाद्यदादिजुहोत्या	306
मुञ्चतिर्लुम्पतिश्चैव	38
यजो वपो वहिश्चैव	104
यमिर्गमन्तेष्वनिडे	111
रधिर्नशिस्तृपिदृपी	145
रुधिस्सराधिर्युधि	112
लुम्पेदवश्यमः कृत्ये	249
वान्य ऊर्णोर्नुवद्भा	110
वेत्तेस्तु विदितो निष्ठा	277
शकिस्तु कान्तेष्वनि	110
शमिस्तमिर्दमिश्चैव	243
शिषिं पिषिं पुष्यति	112
शैषिकान्मतुबर्थीया	228
सन् क्यच् काम्यच्	45
हलन्तेद् सिचि वृद्धि	146

वार्तिक परिभाषोणादि गणसूची.

वार्तिकादि	अ	पुटे
अङ्गाभिरसने (ग.सू.)	..	226
अच्प्रकरणे शक्तिलाङ्ग (वा. III 2 9)		261
अत्यन्तापह्नवे लिड वक्त (वा III 2 115)	.	236
अदेः प्रतिषेधो व (वा I. 3 87)		220
अद्यतन्यां वेति वक्त (वा VI 4 114)	..	161
अधिकरणाच्चेति वक्त (वा III. 1 10)	.	231
अपादाने स्त्रियामुप (वा III 3 21)		291
अर्थवद्ग्रहणे नान (परि 14)	.	75
अर्थवेदसत्या (वा III 1 25)	..	234
अशिष्टव्यवहारे नृतो (वा. I 3 55)	.	81
अश्ववृषयोर्मैथु . (वा. VII 1 51)	..	229

आ

आख्यानात्कृतस्त (ग.सु.)	..	225, 226
आगर्वादात्मनेपदी (ग.सू.)	..	49
आङ. स्थ. प्रतिज्ञाने (वा I. 3 22.)	.	79
आङि नुप्रच्छ्योरुप (वा I. 3. 21.)	.	37
आङ्पूर्वस्यान्धूध. (वा. VI. 1. 28.)	..	278
आङ्पूर्वादञ्जेस्सं (वा III. 1. 109.)	..	251

वार्तिकादि	आ	पृष्टे
आचारेऽवगल्भक्ली. (वा. III. 1. 11.)	..	231
आ वृषाद्वा (ग.सू.)	.. ..	48
आलस्यसुखाहरण. (वा. III. 2. 5.)	..	261
आलुचि शीको ग्र. (वा. III. 2. 158.)	..	287
आशिषि नाथ उप . (वा. I. 3. 21.)	..	78
आस्यविहरणसमान. . (वा. I. 3 20.)	..	79

इ

इक् कृष्यादिभ्यः (वा. III. 3 108.)	..	296
इक्श्तिपौ धातु (वा. III. 3. 108.)	..	do
इच्छासन्नन्तात्सनः प्रति. (वा III. 1. 7)	..	228
इञजादिभ्यः (वा. III. 3. 108.)	..	296
इण्वदिक इति वक्त (वा II. 4. 45.)	58, 156, 190,	219
इत्येतदप्यसुट एवे (वा. VII. 2. 13.)	..	140
इत्वोत्वाभ्यां गुणवृद्धी. (वा. VII. 1 102.)	..	30
इर इत्संज्ञा वाच्या (वा.)	..	148
इषेरनिच्छार्थस्य...... (वा. III. 3. 107.)	..	296

ई

ईशिक्षामिभ्याम् (वा. III. 2. 1.)	..	260

उ

उत्तानादिषु कर्तृषु (वा. III. 2. 15.)	..	263

वार्तिकादि	उ	पुटे
उद ईहायामेव (वा I. 3. 24.)	..	79
उत्फुल्लसंफुल्लयो _ (वा. VIII. 2. 55.)	.	277
उपसर्गादस्य_ (वा I 3. 30.)	..	33
उपाद्देवपूजासङ्ग (वा. I. 3. 25)	..	79
उरसो लोपश्च (वा. III. 2. 48.)	..	267

क

कण्ड्वादीनां तृतीय (वा VI 1. 3)	..	235
कप्रकरणे मूलविभुजा (वा. III. 2. 5.)	..	261
कर्मेरुपसं (वा. III 1. 48.)	..	167
कम्पने चलिः (ग.सू)	..	46
कर्तृकरणाद्धात्वर्थे (ग सू)	..	226
कर्मकर्तरि चा (भा. इ)	.	248
कास्यनेकाच इति व _ (वा. III. 1. 35.)	..	141
कृञोऽमुट इति वक्त _ (वा. VII 2. 13.)	..	140
कृवापाजिमि (उणा I. 1.)	..	290
कोळिमर उपसङ्ख्यानम् (वा III 1. 96.)	..	248
क्तवत्वन्तस्याप्ये _ (भा. इ.)	..	277
क्त्वानि नित्यमिति_ _ (वा. VII. 2. 30.)	..	280
क्तिन्नपीष्यते (भा. इ.)	..	295
किञ्ञाबादिभ्यो _ (वा. III. 3. 94.)	..	294
क्यचि मान्ताव्ययनि _ (वा. III. 1. 8.)	..	230
क्रुकणपि वक्तव्यः (वा. III. 2. 174.)	..	288

वार्तिकादि	क	पुटे
क्विब्वचिप्रच्छ्यायत (वा. III. 2. 178.)	..	289
क्षीरलवणयोर्ला (वा VII. 1 51.)	.	229
	ख	
खच डिद्वा वाच्यः (वा. III 2 38.)	..	266
खच्प्रकरणे गमेस्सु (वा. III. 2. 38.)	..	३०
खश्प्रकरणे वातशुनी (वा III. 2. 28.)	..	265
	ग	
गमेर्डोः (उणा. II 67.)	.	290
गमेरिकादेशस्यैव दीं (वा. VI 4. 16.)	.	190
गवादिषु विन्देस्संज्ञा (वा III. 1. 138.)	.	257
ग्लाजावनुवमा. (ग. सू.)	.	218
	घ	
घटादयो मितः (ग. सू.)	..	47, 216
घञ्विधन्भिथिदि .. (वा. III. 3. 107)	..	296
	च	
चोरराभि चागुरौ (वा. III. 1. 100.)	.	249
चीवरादर्जने (वा. III. 1. 20.)	..	226
	ज	
जनीजृष्क्नसूर. (ग. सू.)	..	218

वार्तिकादि	अ	पुटे

आगर्तेरकारो वा (वा III. 3 101.)	..	295
अिग्नतेस्संज्ञा (वा. III 1 137)	..	257
अिक्षोन्मथने लडो मिस्वं (वा)	..	45
जृशृस्तृजागृ (उणा सृ II. 503.)	..	165
ञप मिश्र (ग सृ)	..	46
ज्योतिरुद्गमन इति वक्त (वा I 3 40)	..	13

अ

अमन्ताड्ड ड: (उणा I 119)	..	111

ड

डप्रकरणे अन्यत्रापि दृश्य (वा III 2. 48)	..	267
डप्रकरणे सर्वत्रपन्नयोः (वा III 2. 48)	.	267
डाचि बहुलं द्वे (वा. VIII 1 12.)	..	232
डे च विहायसो विह च (वा. III 2. 38)	..	266

ण

णाविष्ठवत्प्रातिपदिक• (वा. VI 4. 155)	..	223

त

तत् करोति तदाचष्टे (ग. सृ.)	..	223
तत्करोतीत्युपस (वा. III. 1. 26.)	..	225
तनोतेर्ण उपसङ्ख्या (वा. III. 1 140.)	..	258

वार्तिकादि		पुटे
	त	
तन्मध्यपतितस्तद्ग्रह (परि. 91.)	..	140
तपसः परस्मैपदञ्च (वा. III. 1. 15.)	..	233
तेनातिक्रामति (ग. सू.)	..	225
	द	
दन्भेरत्वं च (वा. VI. 4. 120)	..	126
दरिद्रातेरार्धधातुके (वा. VI. 4. 114)		141, 161, 169
दिग्धसहपूर्वाच्च.. (वा. III. 2. 15.)	..	262
दिग्यादेशेन द्विर्व. (भां. इ. VII. 4. 9.)	.	137
दुग्वोः दीर्घश्च (वा: VIII. 2 43.)	..	276
दृक्षे चेति वक्त (वा VI. 3. 89.)	..	270
दृशे चेति वक्त . (वा. VI. 3. 91.)	..	270
दृशेः क्सश्च च (वा. III. 2. 60)	..	270
दृशेश्चेति वक्त (वा. VII. 2. 68.)	..	246
दॄ भये इत्येतस्य ह्र (वा. III. 2 178.)	..	289
द्युतिगमिजु (वा III. 2. 178.)	..	289
द्विर्वचनमेकाचो (वा. VI. 1. 3)	..	235
	ध	
धातुरूपं च (ग. सू.)	..	225
धात्वर्थनिर्देशे . (वा. III. 3. 108.)	..	296
धूञ्प्रीञोर्नुग्व (वा. VII. 3. 37.)	..	48, 213
ध्यायतेस्सम्प्रसा..... (वा. III. 2. 178.)	..	289

वार्तिकादि	न	पुटे

न कम्यमिचमाम् (ग. सू.) ..	..	218
नान्ये मितोऽहेतौ (ग. सू.) ..	..	46
निरो देशे (वा. III. 2 48)	.	267
निष्ठादेशः षत्वस्वर (वा. VIII 2 3.)	..	282
नौ लिम्पेरिति वक्त (वा III. 1. 138)	.	257

प

पदान्तवचेति वक्त . (वा. VIII 4 59)	..	202
परिचर्यापारिसर्या (वा. III. 3. 101.)		295
परेर्वा (वा. III 3 107.) ..		296
परोक्षे च लोक . (वा. III. 2. 111)		236
पाचिव्याह्रसंख्या (वा. III 1 134)	..	257
पातेर्लुगागमो व (वा. VII. 3. 37.)	..	213
पादिषु धेट उपम (वा. I. 3. 89)	..	221
पार्श्वादिरूपस.... (वा. III. 2. 15.)	..	262
पुच्छादुदसने प (वा. III. 1 20.)	.	226
पुरस्तादपवादा (परि. 59)	..	147
पूओ विनाश इति व (वा. VIII 2 43.)	..	276
प्रकृतिग्रहणे यङ्लुग... (परि. 93)	..	206
प्रकृतिवच्च कारकम् (वा. III. 1. 26)	..	226
प्रातिपदिकाद्धात्व.... (ग. सू.)	..	223

वार्तिकादि	क	पुटे

फेनाच्चेति वक्त (वा III 1 16) .. 234

ब

बकारस्याप्ययं प्रति (वा VI 1 3.) .. 194
बहुलं छन्दस्यानि व (वा. III 2. 8) . 261
ब्रह्मणि वदः (वा III 2 78) .. 272

भ

भगे च दारेरिति व (वा. III. 2 41) .. 266
भवतेश्चेति वक्त (वा. III 1. 143) .. 258
भाण्डात्समा (वा. III. 1. 20.) . 226
भाषायां शासियुधि (वा III 3. 130.) .. 299

म

मत्वर्थाच्छः (वा. III. 3. 108.) . 296
मस्जेरन्त्यात्पूर्वं नु (वा I 1. 47.) . 170, 255
माङ्याक्रोशे (वा. III. 2. 124.) .. 242
मारणतोषणनिशा (ग. सू.) .. 46
मृजेरजादौ सङ्क्र (भा इ. I 1. 3.) .. 23, 59

य

यथासङ्ख्यमत्र ने . (भा. इ. III 2. 29) .. 265

वार्तिकादि	य	पुटे
यमोऽपरिवेषणे (ग सू)	..	218
	र	
रञ्जेर्णौ मृगरमण (वा. VI 4. 24)	..	218
राजघ उपसङ्ख्यानम् (वा III 2 55.)	.	268
रादिफ. (वा III. 3 108)	..	296
राधोऽकर्मकाद्वृ (ग सू III 1 69)		33
रीगृत्वत इति वक्त (वा VII 4 90)		205
	व	
वर्णात्कारः (वा. III. 3. 108.)	.	296
वर्णाश्रयविधौ प्रत्यय (परि 21)		59
वशिरण्योरुपसङ्ख्यानम् (वा. III 3. 58.)	..	292
वसतेर्लुङि रा (वा. III 2. 110)	..	235
वसेस्तव्यत् कर्तरि णिच्च (वा. III. 1. 96.)		248
वा लिप्सायामिति व (वा I 3 25.)		80
विपरिसमवप्रति... (वा. III 3. 94)		294
विस्मितप्रतिघातयो (वा. VII 2 29)	.	280
विहायसो विह च (वा. III. 2. 38.)	.	266
वुग्युटावुवङ्यणो (वा VI. 4. 22)	..	137
व्यचेः कुटादित्वमन... (वा I. 2. 1)		254
व्यधेस्सम्प्रसार (वा. III. 2 162.)	..	287
व्याधिमत्स्यब... (वा. III. 3. 17.)	..	290

वार्तिकादि		पृष्ठे
व्रीहिवत्सयोरि ... (वा. III. 2 24)	..	264

श

शासिदुहिगु (वा III. 1. 109.)	..	251
शकन्ध्वादिषु पर (वा. VI. 1. 94)	..	141
शमोऽदर्शने (ग. सू.)	..	2!3
शीलिकामिभ (वा. III. 2. 1.)	.	259
शॄ वायुवर्णनि (वा III 3. 21.)	.	291
शे तृम्फादीनां नुम् वाच्यः (वा. VII. 1. 59.)	..	37, 67
श्तिपा शपानुबन्धे . (परि 120)	..	207
श्यतेरित्वं व्रते (वा. VII. 4. 41.)	..	281
श्रदन्तरोरुपसर्ग... (वा. III. 3. 106)	..	117, 295
श्रन्थिग्रन्थिदम्भि (वा. I. 2. 26.)	..	120, 127

स

संयोगादेर्गुणविधा. (वा. VII. 4. 10.)	..	140
सत्यापपाशरूपवीणा... (वा. III. 1. 14.)	..	233
सदेर्वेगगतौ धा.. (भा. इ. VII. 3. 78.)	..	14
समवपूर्वाच्च (वा. III. 1. 110.)	..	251
समानान्ययो (वा. III. 2 60.)	..	270
सम्पदादिभ्यो भा . (वा. III. 3. 94.)	..	294
सम्मील्य हसतीत्यु.... (वा. III. 4. 21.)	..	300
सर्वधातुभ्योऽसुन्.... (उणा IV. 188.)	..	290

वार्तिकादि	स	पुटे
सर्वप्रातिपदिकानां ला... (वा. VII 1. 51.)	..	230
सर्वप्रातिपदिकेभ्य' (वा. III. 1. 11)	..	232
साहनपिदमे (वा III. 1. 134)	.	256
साधुकारिणि च (वा. III. 2. 78)	.	272
सिज्लोप एकादेशे सि (वा VIII 2. 3)	.	145, 146
सुदिनदुर्दिननी (वा III 1. 17.)	..	234
सुदुरोरधिकरणे (वा. III. 2. 48)	.	267
सुब्धातुष्ठिवुष्वष्क (वा. VI 1 65)	..	13, 243
सुराशीध्वोरवो (वा. III 2. 8.)	.	261
सूचिसूत्रिमूत्र्यट्य (वा. III 1. 22)	..	201
सूत्रे च धार्य (वा. III. 2 9)	.	262
स्पृशमृशकृषतृप (वा III 1. 44.)	..	145, 158
स्रवति शृणोति द्रवति (वा. VII. 4. 81.)	..	221
स्वाङ्गकर्मकाच्चेति (वा. I 3. 28.)	..	18, 80
,, (वा. I. 3. 20.)	..	29

ह

हनुचलन इति व ... (वा. III. 1. 15.)	..	233
हन्तेर्हिंसार्थस्य यङि घ्नी ... (वा. VII. 4. 30.)	..	204
हस्तिसूचकयोर्वा ... (वा. III. 2. 13.)	..	262
हिन्व्योरुत्वप्रतिषेधो व ... (वा. III. 4. 86.)	..	76

धातुसूची

(The numerical figures denote page numbers.)

अ

अक्षू 35, 66
अज 104
अञ्चू 162
अट 204, 222
अड्ड 222
अण 157, 171
अद 16, 54, 82, 93, 101, 113, 116, 129, 152, 169, 178, 180, 289
अन 24, 60
अन्ध 50, 73
अम 218
अय 123
अर्च 45, 71, 194, 200
अर्थ 49, 72
अश 192
अशू 34, 66, 96, 139, 162, 171, 179, 192, 199
अस 23, 59, 84, 104, 136, 160
अमु 33, 65, 150

आ

आप्लृ 49, 113
आस 20, 57, 83, 123

इ

इक 22, 58, 84, 116, 135, 156
इङ 22, 58, 84, 116, 134, 156, 190
इण 21, 58, 84, 116, 134, 190
इन्धी 40
इल 165
इषु 14, 37, 53, 67, 122

ई

ईक्ष 122

ईख 20, 56, 83
ईर 56
ईश 20, 57, 83
ईह 122

उ

उच 151
उछि 36
उच्छी 67
उन्दी 277
उब्ज 122
उभ 37, 67
उम्भ 37, 67, 122
उष 123

ऊ

ऊन 165
ऊर्णुञ 21, 57, 110, 198
ऊह 104, 122

ऋ

ऋ 30, 53, 63, 87, 123
ऋच्छ 122
ऋति 15
ऋधु 35, 66, 151, 197
ऋफ 67

ए

एजृ 265
एध 8, 51, 76, 92, 108, 120, 143, 178, 188

ओ

ओलडि 71

क

कखे 165
कटि 49
कड 156
कण 217
कथ 49, 72, 167
कपि 104
कमु 16, 54, 103, 167
कासृ 140

किल 186
कुक् 157
कुच 156
कुट do
कुडि 157
कुप 151
कुथ 146
कुस 150
कुह 49, 72
कूज 12
कृञ् 41, 69, 70, 97, 139, 163, 199
कृड 156
कृती 38, 67, 174
कृपू 12, 152, 172
कृवि 42
कृश 151
कृष 66, 113, 158, 170
कॄ 123
कॄत 46, 71, 223
कै 147
क्नूयी 214
क्नसु 13, 53, 78, 202
क्रीञ् 42, 70, 90, 98, 103, 118, 140, 163, 200
क्रीड़ 12, 52
क्रुध 112, 149
क्रुश 112, 158
क्लमु 13, 33, 53, 150
क्लिदि 151
क्लीब 231
क्वण 157
क्षणु 164
क्षमू 33, 150
क्षर 157
क्षिप 66, 113
क्षु 110
क्षुदिर 40, 68, 113
क्षुध 113, 149
क्षुभ 151, 152
क्ष्णु 110
क्ष्मायी 214
क्ष्विदा 151

ख

खड 46, 71
खडि do

खनु 103, 134, 191
खाद 209
खिद 38, 40, 67, 113
खुडि 46, 71
खुर 160
ख्या 153

ग

गण 222
गम्लृ 14, 53, 80, 111, 133, 152, 154, 175, 190
गर्व 49, 73
गवेष 49, 72
गाङ् 9
गाहू 171
गुजि 12, 53, 156
गुड 156
गुद 157
गुप 151, 186
गुपू 15, 47, 54, 72, 171
गुफ 37
गुम्फ do
गुरी 157
गुहू 12, 53, 158
गृधु 151, 211
गृह 49, 72
गृहू 148
गॄ 37, 67, 103, 123, 138, 202
गै 147
ग्रन्थ 127
ग्रह 43, 70, 91, 118, 132, 140, 178, 200
ग्रुचु 153
ग्लुचु do
ग्लुञ्चु do
ग्लै 11, 135, 147, 179

घ

घट 47, 72, 216
घस्लृ 110, 152
घुट 152, 157
घ्रा 53

च

चकास्ृ 25, 61

चाक्षिङ 20, 56, 104, 134
चमु 13, 53
चर 203
चल 46, 71
चिञ् 34, 66, 139, 162, 205
चिति 45, 71
चुट 156
चुड do
चुर 45, 71, 91, 103, 118, 141, 167, 178
चेष्ट 221

छ

छर्दिर् 218
छिदिर 40, 68, 113, 144, 163
छुप 113
छुर 156
छृदिर् 40, 68
छो 161

ज

जक्ष 24, 60
जन 134, 166
जनी 32, 65, 103, 134, 192
जप 202, 203
जभ 13, 202, 203
जमु 150
जागृ 24, 60, 136, 165
जि 9, 52, 129, 162, 197
जिवि 42
जुड 157
जृभा 13
जॄ 48, 153
ज्ञप 46, 198
ज्ञा 44, 46, 71
ज्या 44, 70, 132, 205
ज्वर 217
ज्वल 160

ड

डिप 151, 156
डीङ 9, 52, 110

ढ

ढौकृ 13, 206

ण

णद 145
णभ 151, 152
णम 111, 147, 188
णश 138, 149, 170, 171
णह 31, 64, 87, 139, 162, 199, 205
णिंजर 29, 62, 86, 114
णिंस 20, 57, 84
णीञ 10, 52, 205
णु 21, 57, 110, 157
णुद 66, 113

त

तक्षू 35, 66, 122, 171
तनु 41, 69, 90, 97, 102, 111, 139, 163, 199
तप 113
तमु 33, 150
तसु 150
तिज 186
तिपृ 113
तीर 49, 73
तुट 156
तुड 157
तुद 36, 66, 88, 96, 102, 113, 117, 139, 162, 170
तुभ 151, 152
तुष 113, 149
तृदिर् 40, 68
तृप 37, 67, 113, 137, 145, 149
तृम्फ 37, 67
तृषा 151
तृह 40, 69
तॄ 10
तेपृ 113
त्यज 114
त्रसी 32
त्रुट 156
त्रौकृ 206
त्वक्षू 35, 122, 171
त्विष 113
त्सर 160

थ

थुड् 157

द

दंश 14, 53, 112, 202, 203
दम्भु 35, 66, 195, 197
दमु 33, 150
दय 123
दरिद्रा 24, 60, 161, 169, 199
दसु 150
दह 111, 171, 175, 191
दाश् 28, 62, 86, 136, 160, 204
दाण् 53
दान 187
दिवि 42
दिवु 31, 64, 87, 95, 102, 117, 138, 161, 169, 205
दिश् 66, 112
दिह 19, 56, 83, 111, 158, 171, 193
दीङ् 137
दीधीङ् 25, 61
दीपी 166
दुष 113, 149
दुह 19, 56, 83, 111, 158, 171, 193
दृप 37, 67, 113, 149
दृम्फ 37, 67, 113
दृशिर् 53, 112, 138, 148, 170, 174
दॄ 217
देङ् 137
दो 32, 64
द्यु 21, 57, 84
द्युत 12, 133, 151
द्रम 202
द्रा 22, 58
द्रु 10, 140
द्रुह 150, 171
द्विष 18, 55, 83, 111, 158

ध

धाञ् 27, 62, 86, 102, 160, 169
धिवि 42
धृ 157

धुर्वी 44, 70
धूप 15, 47, 54
धृषा 48
धेट 10, 265
ध्मा 53
ध्रु 157
ध्वन 164
ध्वंसु 11, 52, 147, 152, 209
ध्वृ 138, 164, 202

न

नदि 11, 52, 146
नृती 205
नृ 218

प

पचष 52, 109, 114, 124, 143, 178, 188, 203
पचि 105
पण 15, 47, 54
पत्लृ 152, 153, 199
पद 46, 72, 113
पन 15, 47, 54
पश 203
पा 53, 117, 160, 213
पार 49, 73
पाल 45, 71, 167, 200
पिश 38, 67
पिष्लृ 40, 68, 113
पुट 156
पुष 113, 149
पूङ 10, 159
पूज् 43, 48, 70, 159
पूरी 166
पृच 37, 67
पूर्वा 48
पृ 30, 44, 63, 70, 87, 103
पै 213
प्यायी 166, 204
प्रच्छ 37, 67, 114, 132
प्रीञ 48
प्लुष् 150

फ

फण 128

फक्क 203
फक्का 207

ब

बध 46, 71, 187
बन्ध 112
बिस 150
बुध 112, 175, 193
बुस 150
बुक 157
बूल 17, 54, 82, 130, 152, 178, 189

भ

भज 114
भजो 40, 69, 114, 188, 203
भेदिर 39, 68, 113, 144, 163, 193
भी 28, 62, 86, 136
भुज 39, 68, 89, 114, 139, 163, 190
भू 4, 51, 74, 92, 100, 108, 119, 142, 178, 179, 187, 188, 202, 207
भूष 12
भृज 29, 63, 86, 136, 140 198
भ्रंशु 151
भ्रंमु 152
भ्रमु 33, 150
भ्रस्ज 36, 66, 114, 170, 197
भ्राजृ 171, 222
भ्राश 31
भ्लंशु 151
भ्लाशृ 32

म

मंड 46, 71
मर्दी 33, 150
मन 111, 171
मनु 41, 69, 97, 139, 163, 171, 208
मसी 150
मस्जो 37, 67, 114, 138, 170

माक्ष 29, 63, 86
मान 187
मार्ग 49, 72
मित्र् 195
मिश्र 34, 65, 151
मिह 12, 52, 111, 171
मील् 43, 70, 195
मीमृ 202
मील 160
मुच्ल 38, 67, 114, 139, 163
मुट 156
मुद 209
मुष 146
मुस 150
मुह 150, 172
मूल 49, 73, 201
मृग 49, 72
मृच् 36, 103, 139, 162, 199
मृजूष 23, 4%, 59, 85, 114, 136, 170
मृशा 112
मृष 32, 65
म्ना 53
म्रुचु 155
म्लुचु 155
म्लै 11, 135, 147, 179

य

यज 114, 130
यभ 111
यम 14, 53, 80, 112, 147, 155, 181, 201
यसु 33, 65, 150
या 58, 135, 147, 204
याचृ 222
यु 21, 57, 84, 110, 198
युज 114
युजिर् 39, 68, 114, 139, 163
युध 112
युप 151

र

रक्ष 122
रगे 165
रञ्ज 15, 32, 54, 64, 114
रण 157, 217
रध 149, 171
रभ 111, 170, 195

रम्भु 77, 111, 147, 181
राजृ 171
राध 33, 65, 112
रिचिर् 40, 48, 68, 114
रिश 112
री 214
रु 22, 57, 84, 110
रुच 12, 152
रुज 114
रुजो 265
रुट 152
रुदिर् 24, 60, 85
रुधिर् 38, 68, 89, 97, 102, 112, 139, 163
रुप 151
रुश 112
रुष 151
रुह 111
रूक्ष 49, 73
रै 147

ल

लक्ष 45, 71
लगे 165
लड 45
लभष् 111
लस्जी 275
लिप 38, 67, 113
लिश 112
लिह 19, 56, 111, 158
ली 47, 48, 72
लुट 112
लुठ 151, 152, 156
लुप 38, 67, 113, 151, 202
लूञ 44, 70, 159
लोक 13

व

वच 49, 59, 114
वञ्चु 47, 72
वटि 50
वडि 46, 71
वण 157
वद 131, 146
वप् 113
वमु 164

वर्णे 21
वश 25, 61, 132
वस 110, 131, 143, 174
वम 57
वस 150
वह 111, 130, 144, 169
वा 58, 135
विचिर् 40, 68, 114
विच्छ 15, 47, 54
विजिर् 29, 63, 86, 114
विजी 275
विद 22, 59, 68, 84, 113, 135, 170
विद्लृ 38, 67, 152
विश 38, 67, 112, 158
विष्लृ 29, 63, 86, 114
वीर 49, 72
वृङ् 43, 70, 110, 118, 140, 164, 200, 211
र्जा 48
मृ 48, 110, 118, 140, 163
ृ 12, 32, 65, 152, 173, 205
12, 152, 173
वृश 151
वेञ् 130
वेप 13
वेवीङ् 25, 61
वेष्ट 221
वे 213
व्यच 36, 66, 132
व्यथ 133
व्यध 33, 65, 112, 132
व्यय 164
व्युष 150
व्रेज 52, 101, 147, 176, 177
व्रश्चू 36, 66, 132
व्ली 248

श

शक्‌ 33, 65, 149
शक्लृ 35, 66, 110, 152
शदलृ 53, 113
शप 113
शमु 33, 150, 177, 181
शान 167
शास 24, 60

शिष् 48, 72
शिप्लृ 40, 48, 68, 113
शीङ् 16, 54, 82, 94, 101, 110, 130, 152, 189
शुच 171
शुचिर् 32, 65
शुध 112, 149
शुभ 12, 37, 152
शुम्भ 37
शुष 113, 149
शूर 49, 72
शृधु 152
शॄ 44, 164
शो 161
श्रथ 48
श्रन्थ 127
श्रमु 33, 150
श्रा 218
श्रिञ् 9, 52, 110, 166
श्रु 35, 66, 96, 140
श्लिष 113, 149
श्वस 60, 165
श्वि 110, 132, 165, 204
श्विता 151

ष

षञ्ज 14, 53, 114
षण 198
षणु 103, 190
षदलृ 53, 113
षह 169
षिच 38, 67, 114
षिधु 112, 149
षिवु 31, 64, 146, 171
षु 205
षुञ् 34, 65, 88, 96, 102, 117, 139, 165, 199
षू 37, 67
षुह 31, 64, 87, 95, 138, 162, 199, 205, 213
षो 161
ष्टिपृ 113
ष्टुञ् 21, 57, 140, 194, 205
ष्टेपृ 113
ष्ठा 53, 79, 135, 160
ष्ठिवु 13, 53
ष्णा 117
ष्णिह 150

ष्णु 110
ष्णुह 150, 172
ष्मिङ् 9, 52, 129
ष्वञ्ज 14, 114, 127
ष्वप् 24, 60, 104, 113, 137
ञिष्विदा 113, 149

स

सङ्ग्राम 50, 73
सत्र 49, 72
साध 33, 112
सूच 201
सूत्र 49, 73, 201
सृ 30, 53, 64, 87, 140
सृज 102, 114, 134, 170
सृप्लृ 113, 152, 170, 171, 190
स्कन्दिर् 113
स्कन्भु 44
स्कुञ् do
स्कुन्भु do
स्तन्भु 44, 154
स्तुन्भु 44
स्तृह् 118
स्थगे 165
स्थूल 49, 72
स्पर्ध 194
स्पृश 112, 148, 171
स्फायी 278
स्फुट 156
स्फुड 157
स्फुर 157, 215
स्फुल 157
स्मृ 10, 103, 138, 164, 196
स्यन्द् 153
स्यम 164
स्रम्भु 152
स्रंसु do
स्रु 10, 140
स्वन 164
स्वाद 11
स्वृ 115, 138, 198

ह

हद 113
हन 17, 55, 83, 111, 133, 174, 178, 190, 204

ह्म्म 202
हसे 65
हाक् 30, 63, 86, 95, 136, 179, 195
हाक 27, 29, 63, 86, 94, 136, 195
हि 35, 66, 197, 205
हिक 171
हिवि 42
हिसि 40, 69
हु 26, 62, 86, 94, 117, 136, 159, 161, 195
हुप् 10, 137, 163
हुप 151
हुइ 61
हुल 160
हूा 28, 62, 136
हृ 138
हेन 11, 52, 131, 196, 205

सूत्रसूची

अ	पृष्ठे
अकर्तरि च कारके (III. 3. 19)	291
अकर्मकाच्च (I 3 26.)	80
अकृत्सार्वधातुक (VII 4. 25.)	102, 230, 231
अक्षोऽन्यतरस्याम् (III 1. 75)	35
अग्नौ चेः (III 2 91)	273
अङ्गस्य (VI 4. 1)	6
अच उपसर्गात्तः (VII 4. 47)	281
अचः कर्मकर्तरि (III. 1 62)	185
अचः परस्मिन् पूर्व (I 1 57)	18, 49, 224
अचस्तास्वत्थल्य (VII 2 61.)	124
अचि विभाषा (VIII 2. 21.)	37
अचो ञ्णिति (VII 2 115.)	16
अचोऽन्त्यादि टि (I. 1 64.)	8
अचो यत् (III 1 97.)	248
अजर्यं सङ्गतम् (III 1. 105.)	250
अजादेर्द्वितीयस्य (VI. 1 2)	26, 119, 160, 167, 188
अजिव्रज्योश्च (VII. 3. 60.)	248
अजेर्व्यघञपोः (II. 4. 56)	104
अज्झनगमां सनि (VI. 4 16.)	190, 195

	पृष्टे
अञ्चेः पूजायाम् (VII. 2. 53.)	278, 301
अञ्चेः सिचि (VII 2 71.)	162
अड्भ्यासव्यवायेऽपि (VI 1. 136)	69
अड्गार्ग्यगालवयोः (VII 3 99)	60
अणावकर्मकाच्चित्त. _ (I. 3 88)	220
अण्कर्मणि च (III 3 12) .	290
अणिनुणः (V. 4 15)	293
अत आदेः (VII. 4 70)	122
अत उत्सार्वधातुके (VI, 4 110.)	41
अत उपधायाः (VII 2 116)	16, 45
अत एकहल्मध्ये (VI. 4 120)	124
अतो गुणे (VI 1 97)	7
अतो दीर्घो यञि (VII 3. 101)	7
अतो येयः (VII. 2. 80.)	8, 92
अतो लोपः (VI 4 48)	42, 101, 102, 155, 188
अतो ल्रान्तस्य (VII. 2. 2.)	159
अतो हलादेर्लघोः (VII. 2 7.)	146, 157
अतो हेः (VI. 4. 105)	76, 88
अत्र लोपोऽभ्यासस्य (VII 4 58)	27, 195
अत्स्मृदृत्वरप्रथम्रद (VII. 4 95.)	217
अदः सर्वेषाम् (VII 3. 100.)	54
अदभ्यस्तात् (VII. 1. 4.)	24
अदिप्रभृतिभ्यः शपः (II. 4. 72.)	16
अदो जग्धिर्ल्यप्ति कि _(II 4. 36.)	280, 303

		पृष्ठे
अदोऽनन्ने	(III. 2 68.)	271
अधिकरणे बन्धः	(III. 4 41)	306
अधिकरणे शेतेः	(III. 2. 15)	262
अधीगर्थदयेशाम्	(II. 3 52)	2, 22
अध्यायन्यायोद्याव	(III 3 122.)	298
अनद्यतने लङ्	(III 2 111)	51, 119, 235
अनद्यतने लुट्	(III 3. 15)	168
अनितेः	(VIII 4 19)	24
अनिदितां हल उप	(VI 4 24)	32, 35
अनुदात्तङित आत्म	(I 3 12)	1, 2, 8
अनुदात्तस्य चर्दुपध	(VI 1 59)	137, 170
अनुदात्तेतश्च हला	(III 2 149)	286
अनुदात्तोपदेशवनति	(VI 4. 37)	17, 154, 163
अनुदात्तौ सुप्पितौ	(III. 1 4)	2
अनुनासिकस्य क्विझ	(VI 4 15)	272, 300
अनुपराभ्यां कृञः	(I 3 79)	42, 70
अनुपसर्गाज्ज्ञः	(I 3 76)	44
अनुपसर्गात्फुल्लक्षीब…	(VIII 2 55)	277
अनुपसर्गाद्वा	(I 3. 43)	13
अनुपसर्गाल्लिम्पवि	(III. 1 138)	257
अनौ कर्मणि	(III 2 100)	274
अन्तात्यन्ताध्वदू	(III 2 48)	267
अन्तिकबाढयोः	(V. 3. 63.)	225
अन्यथैवंकथमित्थंसु	(III. 4 27.)	304

	पृष्ठे
अन्येभ्योऽपि दृश्यते (III. 2. 178)	289
अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते (III 2 75.)	271
अन्येषामपि दृश्य (VI 3. 137.)	,,
अन्येष्वपि दृश्यते (III. 2 101)	274
अपचितश्च (VII 2 30)	280
अपरोक्षे च (III 2 119.)	237
अपह्नवे ज्ञ (I. 3. 44.)	96
अपे क्लेशतमसो (III. 2. 50)	268
अ प्रत्ययात् (III 3 102.)	295
अभिज्ञावचने लृट् (III. 2 112.)	236
अभिविधौ भाव इ (III. 3. 44.)	293
अभूततद्भावे कृभ्वस्ति (V. 4 50.)	121
अभेश्चाविदूर्ये (VII. 2. 25.)	280
अभ्यस्तस्य च (VI 1 33.)	131. 196
अभ्यासस्यासवर्णे (VI 4 78)	30
अभ्यासाच्च (VII. 3. 55)	133. 190
अभ्यासे चर्च (VIII 4 54.)	26
अमनुष्यकर्तृ (III. 2 53)	268
अमावस्यदन्यत (III 1. 122.)	253
अम्बाम्बगोभूमि (VIII. 3. 97.)	260
अयङ् यि क्ङिति (VII 4. 22)	101, 204
अयामन्ताल्वाय्य (VI. 4. 55.)	141
अरुर्द्विषदजन्तस्य (VI. 3. 67.)	265
र्तिपिपर्त्योश्च (VII 4 77)	30

		पृष्ठे
अर्तिलूधूसहचर (III 2. 184.)	..	289
अर्तिह्रीव्लीरीक्नूयी (VII. 3 36)	.	46, 214
अर्देस्सन्निविभ्यः (VII. 2. 24.)	..	279
अर्य· स्वामिवैश्ययोः (III 1 103)	..	250
अर्हः (III. 2. 12.) ..	..	262
अर्हे कृत्यतृचश्च (III 3 169)	..	247
अलंकृञ्निराकृञ्प्र (III. 2 136.)	..	284
अलंखल्वोः प्रतिषेध (III. 4. 18)	.	299
अवद्यपण्यवर्या (III. 1. 101.)		249
अवाद्ग्र (I 3. 51) ..	..	37
अवे तॄस्त्रोर्घञ् (III 3 120.)		298
अवोदोर्नियः (III 3. 26.) ..	..	292
अव्यक्तानुकरणाद्व्यज (V 4 57.)	..	232
अव्ययादाप्सुपः (II. 4 82)	.	121
अश्नोतेश्च (VII 4. 72)	.	139
अश्वक्षीरवृषल (VII 1 51)	..	229
असंयोगाल्लिट् कित् ((I. 2. 5.)	..	119, 121
असिद्धवदत्राभात् (VI. 4. 22.)	.	58
असूर्यललाटयोर्दृशि (III. 2. 36.)	..	266
अस्तिसिचोऽपृ (VII. 3. 96.)		59, 143
अस्तेर्भूः (II. 4. 52) .		104, 136, 160
अस्मद्युत्तमः (I. 4. 107.) ..	..	7
अस्यतिवक्तिख्या (III. 1. 52.)	.	144, 150, 152
अस्यतेस्थुक् (VII. 4. 17.)	..	150

पुटे

आ

आक्रोशे नञ्यनिः (III. 3. 112)	..	297
आ क्वेस्तच्छीलतद्ध . (III. 2. 134.)	.	284
आङ उद्गमने (I. 3. 40.)	..	13
आङि ताच्छील्ये (III. 2. 11.)	.	262
आङो दोऽनास्यवि (I. 3. 20)		28
आङो यमहनः (I. 3. 28) ..	.	18, 155
आ च हौ (VI 4. 117) .	.	86
आटश्च (VI 1 90)	.	52
आडजादीनाम् (VI 4 72.)	.	51
आडुत्तमस्य पिच्च (III. 4 92.)	.	76
आढ्यसुभगस्थूल (III 2. 56)		268
आत औ णलः (VII. 1. 34)	.	131
आतः (III 4. 110.) ..	.	58, 156
आतश्चोपसर्गे (III 1 136)	.	257
Do. (III. 3. 106.)	.	295
आतोऽङितः (VII. 2. 81)	..	8
आतोऽनुपसर्गे कः (III. 2 3.)	.	260
आतो मनिनक्वनि (III. 2. 74.)	..	271
आतो युक् चिण् (VII. 3. 33)	.	177, 254
आतो युच् (III. 3. 128.)	..	299
आतो लोप इ (VI. 4. 64.)	131, 153, 160,	293
आत्मनेपदेष्वन. (VII. 1. 5.)	..	16
आत्मनेपदेष्वन्यत (II 4. 44.)	..	155

पृष्ठे

आत्मनेपदेष्वन्यत (III. 1. 54.) .. 153
आत्ममाने खश्च (III. 2 83) .. 273
आदिकर्मणि क्तः क (III 4 71) 282
आदितश्च (VII 2 16.) .. 1, 275, 277, 279
आदिर्ञिटुडवः (I. 3 5.) . .. 9
आदेच उपदेशेऽशिति (VI 1 45) 10, 101, 291, 302
आदेशप्रत्यययोः (VIII 3 59) 158
आने मुक् (VII. 2 82) 242
आज्भ्रपृधा (VII. 4. 55) 195
आभीक्ष्ण्ये णमुल्.. (III 3 22) . 303
आम (II 4. 81) .. 120
आमेत (III 4 90) .. . 76
आम्प्रत्ययवत्कृञो (I 3 63) . 121
आयनेयीनीयि (VII 1 2) 7
आयादय आर्धधा (III. 1 31) 15, 47, 141, 301
आर्धधातुकं शेषः(III. 4. 114.) .. 15
आर्धधातुकस्येड्व (VII 2 35) .. 108, 245
आर्धधातुके (VI 4 46) 101
आशंसायां भूत (III. 3. 132.) .. 239
आशंसावचने लिङ् (III 3. 134) .. 240
आशिते भुवः कर . (III. 2. 45.) .. 267
आशिषि च (III. 1. 150.) .. 259
आशिषि लिङ्लोटौ (III. 3. 173.) .. 74, 108
आशिषि हनः (III. 2. 49.) .. 268

		पुटे
आ सर्वनाम्न. (VI. 3. 91.)	..	270
आसुयुवपिरपि (III. 1. 126.)	..	253
आहस्थः (VIII. 2. 35.)	..	17
इ		
इको झल (I. 2. 9.)		117, 144, 187, 193
इगुपधज्ञाप्री (III. 1 135.)		257
इङश्च (II. 4. 48.) ..	..	190
Do. (III. 3. 21) ..	.	291
इङ्धार्योश्शत्र (III. 2 130.)	..	245
इच्छा (III. 3. 101.) ..	..	295
इजादेश्च गुरुमतोऽनृच्छ (III. 1. 36)	..	120
इट ईटि (VIII. 2. 28.) ..		145
इटोऽत् (III. 4. 106.) ..	.	2, 93
इट सनि वा (VII. 2 41.)	.	200
इडत्त्यर्तिव्ययय (VII .2. 66.)	.	123, 129
इणः षीध्वंलुङ्लिटां (VIII. 3. 78)	..	115, 161
इणो गा लुङि (II. 4 45.) .	..	2, 155
इणो यण (VI. 4. 81) ..	.	21
इण्नशजिस (III. 2. 163.)	..	287
इतश्च (III 4. 100) .	..	51, 156
इतश्च लोप. परस्मै (III. 4. 97)	..	51
इदमस्थमुः (V. 3. 24.)	.	93, 116
इदितो नुम् धातोः (VII. 1. 58.)	..	1, 11
इद् दरिद्रस्य (VI. 4. 114.)	..	24, 28

	पृष्ठे
इन्धि भवतिभ्यां च (I ·2 6.) ..	119, 127
इरितो वा (III. 1. 57.)	2, 38, 144, 148, 153, 163
इषुगमियमां छः (VII 3 77) ..	14, 243
इष्ठस्य यिट् च (VI. 4. 159.) .	224
ई	
ई घ्राध्मोः (VII. 4 31)	205
ई च खनः (III 1 111.)	251
ई च गणः (VII. 4. 97.) ..	222
ईडजनोर्ध्वे च (VII. 2 78) .	20
ईदासः (VII. 2. 83.) ..	242
ईर्घ्यति (VI 4 65) ..	248
ईशस्से (VII. 2. 77.) ..	20
ईषद्दुस्सुषु कृच्छ्रा ... (III. 3. 126.) ..	298
ई हल्यघोः (VI. 4. 113.) ..	27
उ	
उग्रंपश्येरम्मदपा (III. 2. 37.) ..	266
उणादयो बहुलम् (III 3. 1) ..	239, 289
उतश्च प्रत्ययादसं... (VI. 4. 106.) .	34, 88
उतो वृद्धिर्लुकि हलि (VII. 3. 89.) ..	22, 207
उत्परस्यातः (VII. 4. 88.) .	203
उदश्चरस्सकर्मकात् (I. 3. 53.) ..	80
उदि कूले रुजिवहोः (III. 2. 31) ..	265
उदितो वा (VII. 2. 56.) ..	1, 300
उदीचां माङो व्यतीहारे (III. 4. 19.) ..	299

पृष्ठे

उदुपधाद्भावादिक (I. 2 21.)	..	279
उदोऽनूर्ध्वकर्मणि (I. 3. 24.)	..	79
उदोष्ठ्यपूर्वस्य (VII. 1. 102)	..	30
उन्योर्ग्रः (III. 3. 29.)	..	292
उपदेशेऽत्वतः (VII. 2. 62)	.	124
उपधायां च (VIII. 2 78.)	..	46, 223
उपधायाश्च (VII. 1 101)	.	46, _23
उपपदमतिङ् (II. 2 19)	.	250
उपपराभ्याम् (I 3. 39.)	..	78
उपमानादाचारे (III. 1 10.)	.	231
उपमाने कर्मणि च (III. 4. 45.)	..	306
उपसर्गप्रादुर्भ्यामस्तिर्य_ _(VIII. 3 87.)	..	23
उपसर्गस्य घञ्यम (VI. 3. 122.)	..	298
उपसर्गस्यायतौ (VIII. 2. 19.)	..	123
उपसर्गाः क्रियायोगे (I. 4. 59)	..	10
उपसर्गात्सुनोति सु (VIII. 3. 65.)	..	15
उपसर्गादसमासेऽपि (VIII. 4. 14.)	..	10
उपसर्गाद्ध्रस्व ऊ (VII. 4. 23.)	..	104, 116
उपसर्गे घोः किः (III 3. 92)	..	293
उपसर्गे च सं _ (III. 2. 99.)	..	274
उपसर्गे रुवः (III. 3. 22.)	..	291
उपसर्या काल्या_ (III. 1. 104.)	..	250
उपाच्च (I. 3. 84.) ..	..	78
उपाद्यमः स्वकर (I. 3. 56.)	..	81, 155

		पुटे
उपान्मन्त्रकरणे (I 3. 25)	..	79
उपेयिवाननाश्वाननू (III. 2. 109.)	..	246
उभे अभ्यस्तम् (VI 1. 5.)	..	26
उरत् (VII. 4. 66.)	.	31
उदृत् (VII. 4. 7)	..	223
उश्च (I. 2. 12.)		117, 163
उषविदजागृ (III. 1. 38.)	.	123, 135
उस्यपदान्तात् (VI. 1. 96.)		7, 58, 93, 156

ऊ

ऊदुपधाया गोहः (VI. 4. 89.)		12, 216
ऊर्णोतेर्विभाषा (VII. 2. 6.)	..	157
Do (VII 3. 90.)		21
ऊर्ध्वे शुषिपूरोः (III. 4 44.)	.. .	306

ऋ

ऋच्छत्यृताम् (VII. 4. 11)	.	122
ऋतश्च (VII. 4. 92.)	..	210
ऋतश्च संयोगादेः (VII. 2 43)		118, 164
ऋतश्च संयोगादेर्गुणः (VII. 4 10.)	..	138
ऋतेरीयङ् (III. 1. 29)	..	15, 301
ऋतो भारद्वाजस्य (VII. 2. 63)	..	125, 139
ऋत्विग्दधृक्स्रग्दिग् (III. 2. 59.)	..	269
ऋदुपधाच्चाक्लृपि (III. 1. 110.)	..	251
ऋदृशोऽङि गुणः (VII. 4. 16.)		148, 150, 153, 154
ऋद्धनोः स्ये (VII. 2. 70.)	..	174

		पृष्ठे
ऋहलोर्ण्यत् (III. 1. 124.)	..	248
ॠ		
ॠत इद्धातोः (VII 1. 100.)		37, 46, 199, 223
ॠदोरप् (III. 3. 57.)	..	292
ए		
एकाच उपदेशेऽनु (VII 2 10)	..	109
एकाचो द्वे प्रथमस्य (VI. 1 1.)	..	26, 119, 160
एकाचो बशो भष् (VIII 2. 37.)	..	19, 28
एङि पररूपम् (VI. 1 94.)	..	7
एजेः खश् (III. 2. 28)		265
एत ऐ (III. 4 93.)	..	76
एतिस्तुशास्वृदृजु (III 1. 109.)	..	251
एतेर्लिङि (VII 4. 24.)	..	116
एरच् (III 3. 56.)		292
एरुः (III. 4 86)	..	74
एर्लिङि (VI. 4. 67.)	.	115
ओ		
ओः पुयण्ज्यप. . (VII. 4. 80.)	..	191, 212
ओतः श्यनि (VII. 3. 71.)	..	32, 243
ओदितश्च (VIII. 2. 45.)	..	1, 27, 275
ओरावश्यके (III. 1. 125.)	..	249
क		
कण्ड्वादिभ्यो यक् (III. 1. 27.)	..	234
कमेर्णिङ् (III. 1. 30.)	..	15, 16

		पृष्ठे
करणाधिकरणयोश्च (III. 3. 117.)	..	298
करणे हनः (III. 4. 37.)	..	305
कर्तरि कर्मव्यति (I. 3. 14.)	.	23, 164
कर्तरि कृत् (III 4 67.)	..	254
कर्तरि भुवः खिष्णुच (III. 2. 57)	.	269
कर्तरि शप् (III 1 68.)	..	6, 105
कर्तर्युपमाने (III. 2. 79)	..	272
कर्तुः क्यङ्सलो (III. 1. 11)		231
कर्तृकर्मणोश्च भूकृ. (III. 3. 127.)		299
कर्तृस्थे चाशरीरे क (I. 3 37)	.	77
कर्त्रोर्जीवपुरुषयोर्न (III. 4 43.)		306
कर्मणि दृशिविदो (III. 4 29.)	..	304
कर्मणि भृतौ (III. 2 22.)	..	264
कर्मणीनिर्विक्रिय (III. 2 93)	..	274
कर्मणो रोमन्थतपो (III 1. 15.)	..	233
कर्मण्यण् (III. 2. 1.)	.	259, 290
कर्मण्यधिकरणे च (III. 3 93.)	.	293
कर्मण्याक्रोशे कृ.....(III. 4. 25)	..	304
कर्मवत्कर्मणा तु (III. 1. 87)	..	105, 185
कर्मव्यतिहारे णच् (III. 3. 43.)	..	293
कषादिषु यथावि (III. 4 46)	..	306
कष्टाय क्रमणे (III. 1. 14.)	.	233
काम्यच्च (III. 1. 9.)	..	230
कास्प्रत्ययादामम.... (III. 1. 35.)	..	120, 140

		पृष्ठे
किंवृत्ते लिप्सायाम् (III. 3. 6.)	..	238
किदाशिषि (III. 4. 104.)	..	108
किरश्च पञ्चभ्यः (VII 2 75.)	..	192
कुमारशीर्षयो (III 2. 51)	.	268
कुषिरजोः प्राचां श्यन् (III. 1. 90.)	..	107
कुहोश्चुः (VII 4. 62)	..	26
कृच्छ्रगहनयोः कषः (VII. 2. 22)	..	279
कृञश्च च (III. 3 100)	..	294
कृञो द्वितीयतृतीय (V. 4. 58.)	..	121
कृञो हेतुताच्छील्या (III. 2. 20.)	.	263
कृञ्चानुप्रयुज्यते . (III. 1. 40.)	..	121
कृत्यल्युटो बहुलम् (III. 3 113.)		247, 256, 297
कृत्याः प्राक्ण्वुलः (III. 1. 95.)	.	247
कृदतिङ् (III 1 93.)	..	241
कृन्मेजन्तः (I. 1. 39.)	..	121
कृपो रो लः (VIII. 2 18)	..	12, 172
कृसृभृवृस्तुद्रु. (VII. 2. 13.)	..	124
क्ङिति च (I. 1. 5.)	..	16, 284
क्तक्तवतू निष्ठा (I. 1. 26.)	..	275
क्तस्य च वर्तमाने (II. 3. 67.)	..	283
क्तेन च पूजायाम् (II. 2. 12.)	..	283
क्तोऽधिकरणे च ध्रौ (III. 4. 76.)	..	283
क्त्रेर्मप् नित्यम् (IV. 4. 20.)	..	293
क्त्वातोसुन्कसुनः (I. 1. 40.)	..	299

	पृष्ठे
क्त्वि स्कन्दिस्यन्दोः (VI. 4. 31.)	301
क्यङ्मानिनोश्च (VI. 3. 36.)	231
क्यचि च (VII. 4 33)	229
क्यस्य विभाषा (VI. 4. 50)	230
क्रमः परस्मैपदेषु (VII. 3. 76.)	13, 243
क्रमश्च क्त्वि (VI. 4 18.)	301
क्रव्ये च (III. 2 69.)	271
क्रीङ्जीनां णौ (VI. 1 48)	213, 215
क्रीडोऽनुसम्परि (I. 3. 21.)	12
क्रुधमण्डार्थेभ्यश्च (III 2. 151.)	286
क्र्यादिभ्यः श्ना (III 1. 81)	42
क्लिशः क्त्वानिष्ठयोः (VII. 2. 50)	301
क्वसुश्च (III. 2 107)	245
क्विन्प्रत्ययस्य कुः (VIII. 2. 62.)	269
क्विप् च (III 2. 76)	271
क्षायो मः (VIII. 2. 53.)	277
क्षिप्रवचने लृट् (III. 3 133.)	240
क्षियः (VI. 4 59.)	276, 303
क्षियो दीर्घात् (VIII. 2. 46.)	276
क्षेमप्रियमद्रेऽण् च (III. 2. 44.)	267
क्सस्याचि (VII. 3 72.)	148, 159

ख

खचि ह्रस्वः (VI. 4. 94.)	266
खित्यनव्ययस्य (VI. 3. 66.)	265

पुटे

ग

गतिश्च (I. 4. 60.)	..	10
गत्यर्थाकर्मकश्लिष (III. 4. 72)	..	282
गत्वरश्च (III 2. 164.)	..	288
गदमदचरयम (III. 1 100.)	..	249
गमश्च (III. 2. 47.)	..	267
गमहनजनखन (VI. 4 98.)	..	17, 133
गमेरिट् परस्मैप (VII. 2. 58.)		173, 175, 190
गस्थकन् (III. 1. 146.)	..	259
गाङ्कुटादिभ्योऽञ्णि (I. 2. 1.)		134, 156, 157, 254
गाङ् लिटि (II. 4. 49.)	..	234
गातिस्थाघुपाभू (II. 4. 77.)	..	142, 156
गापोष्टक् (III. 2. 8.)	..	261
गुणोऽपृक्ते (VII. 3. 91.)	..	57
गुणोयङ्लुको. (VII. 4. 82)	.	201
गुणोऽर्तिसंयोगाद्योः (VII. 4. 29.)	..	103, 202
गुपूधूपविच्छिप (III. 1. 28.)	..	15, 47
गुप्तिज्किद्भ्यस्सन् (III. 1. 5.)	..	186
गुरोश्च हलः (III. 3. 103)	.	295
गृधिवञ्च्योः प्रलम्भने (I. 3. 69.)	..	47, 219
गेहे कः (III 1. 144.)	..	258
ग्रहवृदृनिश्चिग (III. 3. 58.)	..	292
ग्रहिज्यावयिव्यधि (VI. 1. 16.)	..	25, 43
ग्रहोऽलिटि दीर्घः (VII. 2. 37.)	..	118

	पृष्ठे
ग्रो यङि (VIII. 2 20) ..	203
ग्लाजिस्थश्च क्स्नुः (III. 2 139.) ..	284
घ	
घुमास्थागापाजहा (VI. 4. 66)	102, 125, 156
घुषिरविशब्दने (VII. 2. 23.) ..	279
घोर्लोपो लेटि वा (VII. 3 70.) ..	159
घ्वसोरेद्धावभ्यास (VI 4 119.)	84, 124
च	
चक्षिङः ख्याञ् (II 4 54)	20, 56, 104, 134
चङि (VI. 1 11.) ..	160, 166
चजोः कु घिण्ण्यतो (VII 3 52) ..	248
चरफलोश्च (VII 4 87)	202
चरेष्टः (III. 2 16.) ..	263
चर्मोदरयोः पूरेः (III 4. 31.) ..	305
चलनशब्दार्थादक. (III. 2 148.) ..	286
चायः की (VI. 1 21)	204
चिणो लुक् (VI. 4. 104.) ..	76, 166
चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्य (VI. 4. 93.) ..	177
चिण् ते पदः (III. 1. 60.) ..	166
चिण् भावकर्मणो (III. 1. 66.) ..	100, 179
चिन्तिपूजिकथि.. (III. 3. 105.) ..	295
चिस्फुरोर्णौ (VI. 1. 54.) ..	215
चुटू (I. 3. 7.) ..	7
चेले क्नोपेः (III. 4. 33.) ..	305

पुटे

च्छ्वोश्शूडनुनासि (VI 4. 19.) .. 272, 300
च्लि लुङि (III. 1. 43) .. 3, 142
च्लेस्सिच् (III. 1 44) 142, 155, 156, 158

छ

छन्दसि सह· (III. 2. 63.) . 271
छादेर्घेऽद्व्युपस (VI 4 96.) . 298

ज

जक्षित्यादय· षट् (VI. 1 6.) .. 24
जनसनखनां सञ्झ (VI 4 42) 103, 171, 198, 204, 278
जनिवध्योश्च (VII 3. 35.) 166, 255
जपजभदहदश (VII 4. 86.) .. 203
जल्पभिक्षकुट्टलु (III. 2 155) 287
जहातेश्च (VI 4 116.) . 30
जहातेश्च क्त्वि (VII. 4 43) .. 302
जागरूक (III 2 165.) .. 288
जाग्रोऽविचिण्णल् (VII. 3. 85.) .. 60, 165
जान्तनशां विभा (VI. 4. 32) .. 301
जिघ्रतेर्वा (VII. 4. 6.) .. 222
जिदृक्षिविश्री (III. 2. 157.) .. 287
जुचङ्क्रम्यदन्द्रम्य (III. 2 150.) .. 286
जुसि च (VII 3. 83.) .. 60, 62
जुहोत्यादिभ्यः श्लुः (II. 4. 75.) .. 26
जृव्रश्च्योः क्त्वि (VII. 2. 55.) .. 301
जृस्तम्भुम्रुचुम्लु (III. 1. 58.) .. 153

		पुटे
ज्ञाजनोर्जा (VII 3 79.)	·	32, 44, 244
ज्ञाश्रुस्मृदृशां सन· (I. 3 57.)	· ·	196
ज्य च (V. 3 61.)	· ·	225
ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः (III 1. 140)	·	258

झ

झरो झरि सवर्णे (VIII 4 65)	· ·	39
झलां जश् झशि (VIII 4 53.)		171
झलो झलि (VIII 2 26)		17, 143, 153
झषस्तथोर्धोऽध· (VIII. 2 40)	·	19
झस्य रन् (III 4. 105)	· ·	92
झेर्जुस् (III 4 108)		92
झोऽन्त (VII. 1 3)	· ·	7

ञ

ञीत· क्त· (III 2 187.)	· ·	2, 283

ट

टित आत्मनेपदानां टेरे (III. 4. 79.)	·	38
टे (IV. 4. 143.)		168
ट्वितोऽथुच् (III. 3 89.)	· ·	2, 293

ड

ड्वितः क्त्रिः (III. 3. 88.)	· ·	2, 293

ढ

ढो ढे लोपः (VIII. 3. 13.)	· ·	19, 130
ढ्रलोपे पूर्वस्य दीर्घोऽणः (VI. 3. 111.)	·	19

पृष्ठे

ण

णचः स्त्रियाम् (V. 4. 14.) .. 293
णलुत्तमो वा (VII. 1. 91.) .. 125
णिचश्च (I. 3. 74.) .. 45
णिजां त्रयाणां गुणः श्लौ (VII. 4. 75.) .. 27, 28
णिश्रिद्रुस्रुभ्यः क (III. 1. 48.) . 166
णेरनिटि (VI. 4. 51.) . 167
णो नः (VI. 1. 65.) .. 10
णौ गमिरबोधने (II. 4. 46.) .. 190, 219
णौ चङ्युपधाया ह (VII. 4. 1.) . 166
णौ च संश्चङोः (II. 4. 51.) .. 222
Do (VI. 1. 31.) .. 221
ण्य आवश्यके (VII. 3. 65.) . 248
ण्यासश्रन्थो युच् (III. 3. 107.) .. 295
ण्युट् च (III. 1. 147.) .. 259
ण्वुल्तृचौ (III. 1. 133.) . 254

त

तङानावात्मनेप (I. 4. 100.) .. 2
तद्धितेष्वचामादेः (VII. 2. 117.) .. 293
तनादिकृञ्भ्य उः (III. 1. 79.) .. 41
तनादिभ्यस्तथासोः (II. 4. 79.) .. 41, 163
तनूकरणे तक्षः (III. 1. 76.) .. 35
तनोतेर्यकि (VI. 4. 44.) .. 102
तनोतेर्विभाषा (VI. 4. 17.) .. 199, 301

पुढे

तपस्तपः कर्म (III. 1. 88.) 186
तपोऽनुतापे च (III. 1 65.) do
तयोरेव कृत्यक्तखल (III. 4. 70.) 282
तव्यत्तव्यानीयर (III 1. 96.) 247
तसिलादिष्वा (VI. 3. 35.) 223
तस्थस्थमिपां (III 4 101) 51
तस्मान्नुड्द्विहः (VII. 4. 71.) 122, 139
तस्य परमाम्रेडितम (VIII 1 2.) 232
ताच्छील्यवयोवच (III 2 129.) 245
तान्येकवचन (I 4. 102) 6
तासस्त्योर्लो (VII 4. 50.) 23, 168
तासि च क्लृप (VII. 2 60) 172, 176
तास्यनुदात्ते (VI. 1 186) 168
तिङस्त्रीणि त्रीणि (I 4. 101) 6
तिङ्शित्सार्वधा (III 4 113) do
ति च (VII. 4 89) 277
तितुत्रतथसि (VII. 2. 9.) 294
तिप्तस्झिसिप्थस्थ (III. 4 78.) 205
तिप्यनस्तेः (VIII 2. 73.) 60
तिष्ठतेरित (VII 4 5.) 222
तीषसहलुभरु (VII. 2. 48.) 169, 255
तुदादिभ्यःशः (III. 1. 77.) 36
तुन्दशोकयोः परि (III. 2. 5.) 260
तुमुन्ण्वुलौ क्रिया (III. 3 10.) 174, 290

पृष्ठे
तुरुस्तुशम्यमः (VII. 3. 95.) .. 7
तुह्योस्तातङाशिष्यन्यतरस्याम् (VII 1 35) .. 74
तृणह इम् (VII 3. 92.) .. 40
तृन् (III. 2. 135) .. 284
तृषिमृषिकृशेः काश्यपस्य (I. 2. 25) .. 301
तृफलभजत्रपश्च (VI. 4. 122.) .. 126
ते प्राग्धातोः (I 4 80.) . .0
तौ सत् (III. 2. 127.) .. 244
त्यदादिषु दृशोऽनालोचने (III. 2. 60) .. 269
त्रसिगृधिधृषि (III. 2 140.) .. 285
त्वमावेकवचने (VII 2 97.) .. 230

थ

थलि च सेटि (VI. 4. 121.) . 125
थासः से (III. 4 80) .. 8

द

दंशसञ्जस्वञ्जां शपि (VI. 4. 25.) . 14
दधातेर्हिः (III 1 139.) .. 258
दधस्तथोश्च (VIII. 2. 38.) .. 28
दधातेर्हिः (VII 4 42) .. 281, 302
दम्भ इच्च (VII. 4 56.) .. 195
दयतेर्दिगि लिटि (VII 4. 9) .. 137
दयायासश्च (III. 1. 37.) .. 123
दश्च (VIII. 2. 75.) .. 59
दस्ति (VI. 3. 124.) .. 284

		पृष्ठे
दाणश्च सा चेच्चतु (I. 3. 55.)	.	2, 81
दादेर्धातोर्घः (VIII. 2. 32.)	.	158, 282
दाधा घ्वदाप् (I. 1. 20)		2, 27, 160
दाम्नीशसयुयुज (III. 2. 182)		289
दाश्वान्साह्वान्मी (VI. 1. 12)	..	246
दिवादिभ्यः श्यन् (III. 1. 69)	..	31
दिवाविभानिशा (III. 2. 21)	.	263
दिवोऽविजिगी (VIII. 2. 49)		278
दीङो युडचि (VI. 4. 63)	..	137
दीधीवेवीटाम् (I. 1. 6)	.	146
दीपजनबुधपूरि (III. 1. 61)	..	166
दीर्घ इणः किति (VII. 4. 69)	.	134
दीर्घं च (I. 4. 12)	..	120
दीर्घोऽकितः (VII. 4. 83)		201, 203, 256
दीर्घो लघोः (VII. 4. 94.)	.	167
दुन्योरनुपस (III. 1. 142)	.	258
दुहः कब्घश्च (III. 2. 70)	.	271
दुहश्च (III. 1. 63)	.	185
दृग्दृशवतुषु (VI. 3. 89.)		270
दृढः स्थूलबल (VII. 2. 20)	.	279
दृशेः क्वनिप् (III. 2. 94)	..	274
देविक्रुशोश्चोपस (III. 2. 147.)	.	286
दो दद्घोः (VII. 4. 46.)	..	281
दोषो णौ (VI. 4. 90)	.	216

		पुटे
द्यतिस्यतिमास्थामि (VII 4. 40.)	..	281, 303
द्युतिस्वाप्योस्सम्प्र (VII. 4. 67)	.	133, 193
द्युद्भ्यो लुङि (I. 3 91)		151
द्रवमूर्तिस्पर्श (VI. 1. 24.)		276
द्विर्वचनेऽचि (I 1 59)	.	121, 222
द्विषत्परयोस्तापे· (III 2 39)		266
द्विषश्च (III. 4 112)		5
द्विषोऽमित्रे (III 2. 131.)	.	245
द्व्येकयोर्द्विवचने (I 4 .22)		6

ध

धः कर्मणि ष्ट्रन (III 2 181.)		289
धातो· (III. 1 91.)	.	5, 241
धातोः कर्मणस्समा (III 1. 7)	..	187
धातोरेकाचो हला _ (III 1. 22.)	..	200
धातोस्तन्निमित्त (VI 1 80)	.	248
धात्वादेष्षः सः (VI. 1 64.)		9, 31
धि च (VIII. 2 25)		20, 143, 168
धिन्विकृण्व्योर च (III. 1 8.)	.	42, 70

न

नः क्ये (I. 4. 15.)		229
न कवतेर्यङि (VII. 4 63)	.	205
न क्त्वा सेट् (I. 2. 18)	..	300
न कादेः (VII. 3. 59)	..	248
न दुहस्नुनमां ... (III. 1. 89.)	.	107

	पुटे
न दृशः (III 1 47)	148
न धातुलोप आ (I. 1. 4.)	146, 203
न ध्याख्यापृमू. (VIII 2 57.)	277
ननौ पृष्टप्रतिवचने (III 2 120.)	237
नन्दिग्रहिपचादिभ्यो ल्युणि (III 1 134)	206, 256
नन्द्राः संयोगादयः (VI 1. 3.)	167, 194
नन्वोर्विभाषा (III 2 121.)	237
न पादम्याङ्यमाङ्यस (I 3. 89.)	220
नपुंसके भावे क्तः (III. 3 114)	284, 297
न भकुर्छुराम् (VIII 2 79)	42
न माङ्योगे (VI 4 74)	143, 222
नमिकम्पिस्म्यजस (III. 2 167)	288
नमोवरिवश्चित्रङः (III. 1. 19.)	233
नयः (III 2 152.)	286
न यदि (III 2 113.)	236
न रपरसृपिसृजि (VIII. 3 110)	23
न रुधः (III 1 64.)	186
न लिङि (VII 2. 39.)	118, 164
न लोपः सुप्स्वरसं (VIII. 2 2.)	229
ल्यपि (VI. 4. 69.)	302
न वशः (VI. 1 20)	204
न वृद्भ्य चतु. (VII. 2. 59.)	174, 176, 194
न व्यो लिटि (VI. 1. 46.)	128
न शब्दश्लोककलह... (III. 2. 23.)	264

		पृष्ठ
न शसददवादि (VI. 4. 126.)	..	128
नश्चापदान्तस्य झलि (VIII. 3. 24.)	..	154
न सम्प्रसारणे सम्प्र (VI 1 37)	.	131
नहो धः (VIII. 2. 34.)	.	117, 162
नाग्लोपिशास्वृ (VII 4. 2)		1, 216, 222
नाञ्चेः पूजायाम् (VI 4 30)		278
नाडीमुष्ट्योश्च (III. 2. 30)		265
नानद्यतनवत् (III. 3. 135)	.	240
नानोर्ज्ञः (I 3 58)	..	196
नाभ्यस्तस्याचि पि (VII. 3. 87)		21, 62, 142, 207
नाभ्यस्ताच्छतुः (VII. 1 78)	.	242
नासिकास्तनयोर्ध्मा (III 2. 29)	..	265
निगरणचलना (I. 3. 87)	.	220
नित्यं करोतेः (VI 4 108)		42, 97
नित्यं कौटिल्ये (III. 1. 23.)		202
नित्यं ङितः (III 4. 99)	.	3, 51
नित्यमाम्रेडिते डाचि (VI. 1. 100)		232
नित्यवीप्सयोः (VIII 1 4.)	..	303
नित्यं स्मयतेः (VI 1. 57)		214
निन्दहिंसक्लिशखाद (III. 2. 146.)	..	286
निमूलसमूलयोः कषः (III. 4. 34.)	.	305
निरः कुषः (VII. 2 46.)	..	256
निरभ्योः पूल्वोः (III. 3 28.)	..	292
निर्वाणोऽवाते (VIII. 2. 50.)	..	278

		पुढे
निष्ठा (III. 2. 102)	.	275
निष्ठायां सेटि (VI. 4 52.)	..	do
निष्ठायामण्यदर्थे (VI 4 60)		276
निष्ठा शीङ्स्विदि (I 2. 19)		278
निसमुपविभ्यो ह्वः (I 3. 30.)	.	11
नीग्वञ्चुस्रंसुध्वंसु (VII 4 84)		203, 209
नुगतोऽनुनासि (VII 4 85)		201, 202, 204
नुदविदोन्दत्राघ्रा (VIII 2 56)	.	277
नेटि (VII 2 4)		145, 157, 158
नेट्यलिटि रधे (VII. 1 62)		255
नेड्वशि कृति (VII 2 8.)		109, 187, 271
नेर्गदनदपतपद (VIII 4 17)		19
नेर्विशः (I 3 17.)	..	38
नोदात्तोपदेशस्य (VII. 3 34.)	.	181, 255
नोनयतिध्वनय (III 1 51)	.	165
नोपधात्थफान्ताद्वा (I 2 23.)	..	193, 300

प

पचो वः (VIII. 2. 52.)	..	276
पञ्चम्यामजातौ (III 2 98.)	..	274
पतः पुम् (VII 4 19.)	..	152, 153
पदरुजविशस्पृ (III. 3. 16)	..	290
पदास्वैरिबाह्याप (III. 1. 119.)	..	252
परश्च (III. 1. 2.)		
परस्मैपदानां णलतुस (III. 4. 82.)	..	17, 22, 119

		पृष्ठे
परिनिविभ्यस्सेव (VIII. 3. 70.)	..	31
परिमाणे पचः (III. 2 33.)	.	265
परिव्यवेभ्यः क्रियः (I 3 18.)	..	43
परेर्मृषः (I. 3. 82.)	..	32
परोक्षे लिट् (III. 2. 115.)		119, 236
परौ भुवोऽवज्ञाने (III. 3. 55.)	.	292
पर्यायार्हर्णोत्पत्तिषु (III 3 111)		297
पाघ्राध्माधेट्दृशः शः (III. 1. 137)		2, 257
पाघ्राध्मास्थाम्नादाण् (VII. 3 78.)	..	14, 243
पाणिघताडघौ शिल्पिनि (III. 2 55)		268
पुंसि संज्ञायां घः प्रा (III 3 118.)	..	298
पुगन्तलघूपधस्य (VII. 3. 86.)		12, 15
पुच्छभाण्डचीवरा (III. 1 20)	..	226
पुरि लुङ् चास्मे (III. 2, 122.)	.	237
पुरोऽग्रतोऽग्रेषु (III. 2. 18)	.	263
पुवस्संज्ञायाम् (III 2. 185.)	.	289
पुषादिद्युताद्य्लृ (III. 1. 55.)		1, 38, 145, 149
पुष्यसिध्यौ नक्ष (III. 1. 116.)	.	252
पूःसर्वयोर्दारि (III. 2. 41.)	..	266
पूङः क्त्वा च (I. 2. 22.)		279
पूङश्च (VII 2. 51.)	.	279, 301
पूङ्यजोः शानन् (III. 2 128.)	..	245
पूर्ववत्सनः (I. 3. 62.)	..	188, 194
पूर्वे कर्तरि (III. 2 19.)	..	263

	पुटे
पूर्वोऽभ्यास (VI 1 4.)	26. 120
पोरदुपधात् (III. 1. 98.)	249
प्याय पी (VI. 1 28)	204, 278
प्रकाशनस्थेया (I. 3. 23)	79
प्रकृत्यैकाच् (VI. 4. 163.)	224
प्रजने वीयतेः (VI 1 55.)	216
प्रजोरिनि (III 2 156)	287
प्रणाय्योऽसम्मतौ (III. 1 128)	253
प्रतेश्च (VI. 1 25)	276
प्रत्यपिभ्यां ग्रहेः (III 1 118.)	252
प्रत्ययः (III 1 1.)	5
प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वं (VII 3 44.)	254
प्रत्ययोत्तरपदयोश्च (VII 2. 98)	•230, 270
प्रत्याङ्भ्यां श्रुवः (I 3. 59.)	196
प्रभौ परिवृढः (VII. 2 21.)	279
प्रयोज्यनियोज्यौ (VII. 3. 68)	249
प्रशस्यस्य श्रः (V 3. 60)	225
प्रश्ने चासन्नकाले (III. 2. 117.)	237
प्रस्त्योऽन्यतरस्याम् (VIII 2 54.)	277
प्राक्सितादड्व्यवा (VIII. 3. 63)	154
प्रातिपदिकान्तनुम्वि (VIII. 4. 11.)	273
प्रियवशे वदः खच् (III. 2. 38.)	266
प्रियस्थिरस्फिरोरु (VI 4. 157.)	224
प्रुसृल्वः समभिहा (III 1. 149.)	259

		पृष्ठे
प्रे दाज्ञः (III. 2. 6)	·	261
प्रे द्रुस्तुस्रुवः (III. 3. 27.)	··	292
प्रे लपसृद्रुमथवद (III. 2. 145)		286
प्रोपाभ्यां युजेरयज्ञ (I. 3. 64)		39
प्रोपाभ्यां समर्थाभ्याम् (I 3. 42)		13
प्वादीनां ह्रस्वः (VII. 3. 80)	··	43, 244
फ		
फणां च सप्तानाम् (VI 4. 125.)	·	128
फलेग्रहिरात्मम्भरि (III. 2 26.)		264
ब		
बहुलं छन्दसि (II. 4. 73.)		206
बहुलमाभीक्ष्ण्ये (III. 2 81)	··	273
बहुषु बहुवचनम् (I. 4. 21.)	··	7
बहोर्लोपो भू च (VI 4. 158.)		224
बाष्पोष्मभ्यामु (III. 1. 16)	·	233
बुधयुधनशजने (I. 3. 86)	·	219
ब्रह्मभ्रूणवृत्रेषु क्विप (III. 2. 87.)	·	273
ब्रुव ईट् (VII. 3. 93)	··	17, 207
ब्रुवः पञ्चानामादित (III. 4. 84.)	·	17
ब्रुवो वचिः (II. 4. 53.)	··	101
भ		
भजो ण्विः (III 2. 62.)	··	271
भञ्जभासमिदो घुर् (III. 2. 161.)	·	287
भञ्जेश्च चिणि (VI. 4. 33)	··	101

		पृष्ठे
भवतेरः (VII 4. 73)	..	120
भविष्यति गम्यादयः (III. 3 3)		168
भविष्यति मर्यादा (III. 3 136.)		240
भावकर्मणोः (I. 3. 13.)		100
भाववचनाश्च (III 3 11)		290
भावे (III. 3 18)		291
भाषायां सदवस (III. 2. 108.)		246
भासनोपसंभाषा (I 3. 74.)	.	81
भिक्षासेनादायेषु (III 2 17.)		263
भिद्योद्ध्यौ नदे (III. 1 115.)		252
भियः क्रुक्लुकनौ (III 2. 174.)		288
भियोऽन्यतर (VI 4. 115.)		28, 30
भियो हेतुभये षुक् (VII. 3 40.)	.. .	214
भीस्म्योर्हेतुभये (I 3 68.)	..	do
भीह्रीभृहुवां श्लु (III 1 39)	.	136
भुजोऽनवने (I. 3. 66.)	.	39, 163
भुवश्च (III. 2. 138.)	.	284
भुवो भावे (III. 1 107.)	..	250
भुवो वुग्लुङ्लिटोः (VI. 4. 88.)	..	119, 160
भूते (III. 2. 84)		51, 119, 142, 235, 273
भूते च (III. 3 140.)	.	173
भूवादयो धा. (I. 3. 1)	..	5
भूसुवोस्तिङि (VII. 3. 88.)	..	142, 160
भृञामित् (VII. 4. 76.)	..	27, 187

		पृष्ठं
भृञोऽसंज्ञायाम् (III. 1. 112.)	..	251
भृशादिभ्यो भुव्य (III. 1. 12.)	.	232
भोज्यं भक्ष्ये (VII. 3. 69.)	..	249
भ्रस्जो रोपधयोरम (VI 4 47.)	.	133, 170
भ्राजभासधुर्विद्यु (III 2. 177.)	.	284, 288
भ्राजभासभाषदी (VII 4. 3.)	.	222
म		
मतिबुद्धिपूजा (III 2 188.)		283
मनः (III 2. 82.)	..	273
मन्त्रे घसह्वरणश (II 4. 80.)	.	120
मयतेरिदन्यतर (VI. 4 70)	.	303
मस्जिनशोर्झलि (VII. 1 60.)		138, 170, 255
माङि लुङ् (III. 3 175)	..	142
मान्बधदान्शान् (III. 1. 6.)	..	187
मितनखे च (III. 2 34.)		265
मितां ह्रस्वः (VI. 4. 92.)	..	45, 216
मिथ्योपपदात्कृञोऽभ्या (I. 3. 71.)	..	219
मिदचोऽन्त्यात्परः (I. 1. 47.)		170
मिदेर्गुणः (VII. 3 82)	..	34
मीनातिमिनोतिदी (VI. 1. 50.)	..	215, 302
मुखनासिकावचनोऽनु (I. 1. 8.)	..	4
मुचोऽकर्मकस्य गुणो वा (VII. 4. 57.)	..	196
मुण्डमिश्रश्लक्ष्ण (III. 1. 21.)	..	226
मृजेर्विभाषा (III. 1. 113.)	..	252

		पृष्ठ
मृजेर्वृद्धिः (VII 2. 114.)	..	23
मृडमृदगुध (I 2. 7.)	.	301
मेघर्तिभयेषु कृञः (III 2. 43)	.	267
मेर्निः (III. 4 89.)	..	76
मो नो धातोः (VIII 2. 64.)		246, 272
म्रियतेर्लुङ्लिङोश्च (I 3 61.)	.	36
म्वोश्च (VIII 2 65)		246

य

यङि च (VII 4. 30.)		202
यङोऽचि च (II 4. 74.)		206
यङो वा (VII 3 94)	.	207
यजजपदशां यङः (III 2. 166)	.	288
यजयाचयतवि (III. 3 90)	..	293
यजयाचरुचप्रवच (VII. 3. 66.)	..	249
यमरमनमातां स (VII. 2 73)		147, 160
यमो गन्धने (I. 2 15.)	.	155
यश्च यङः (III. 2. 176.)	..	288
यसोऽनुपस (III. 1 71)	..	33
यस्य विभाषा (VII 2 15.)	..	275
यस्य हलः (VI. 4. 49.)	.	203, 230
यावतिविन्दजी (III. 4. 30)		305
यावत्पुरानिपात (III. 3. 4.)	..	238
यासुट् परस्मैप (III. 4. 103.)	.	92

		पृष्ठे
यीवर्णयोर्दी (VII. 4 53.)	..	61
युग्यं च पत्रे (III. 1. 121.)		253
युवाल्पयोः कन (V. 3. 64.)	.	225
युवोरनाकौ (VII. 1. 1.)	..	254
युष्मद्युपपदे समाना (I. 4 105.)	.	7
ये च (VI 4 109.)	..	97
ये विभाषा (VI. 4. 43.)		103, 204

र

र ऋतो हलादेर्लघोः (VI. 4. 161.)	..	223
रञ्जेश्च (VI. 4. 26.)	.	15
रदाभ्यां निष्ठातो न (VIII. 2 42)	.	275
रधादिभ्यश्च (VII. 2. 45.)	..	137, 255
रधिजभोरचि (VII. 1. 61.)		13, 181, 255
रभेरशब्लिटोः (VII. 1. 63.)		181, 221, 255
रलो व्युपधाद्ध (I. 2. 26.)		193, 300
राजनि युधिकृञः (III. 2. 95.)	..	274
राजसूयसूर्य (III. 1. 114.)	.	252
रात्सस्य (VIII. 2. 24.)	..	143
राधो हिंसायाम् (VI 4 123.)	..	127
राल्लोपः (VI 4. 21)	..	272
रिङ्शयग्लिङ्क्षु (VII. 4. 28.)	..	36
रि च (VII. 4. 51.)	..	168
रीगृदुपधस्य च (VII. 4. 90.)		205, 210, 211

		पृष्ठे
रीङ् ऋतः (VII. 4 27)	..	205, 230
रुग्रिकौ च लुकि (VII 4 91)	.	210, 211
रुदविदमुषग्र (I 2. 8)	..	192
रुदश्च पञ्चभ्यः (VII. 3 98.)	..	60
रुदादिभ्यस्त्या (VI. 2 76)	..	24
रुधादिभ्यः श्नम् (III 1 78)	.	38
रुष्यमत्वरसं (VII. 2. 28)	..	280
रुहः पोऽन्यतर (VII 3 43.)		214
रोगाख्याया ण्वु (III. 3 108.)	..	296
र्वोरुपधाया दी (VIII 2 76)	.	30, 31, 272

ल

लः कर्मणि च भावे (III. 4 69.)		3, 100, 247
लः परस्मैपदम् (I. 4. 99.)	..	2
लक्षणहेत्वोः क्रि (III 2. 126)	.	244
लक्षणे जायापत्यो (III. 2 52.)	.	268
लङःशाकटायन (III 4 111.)	.	3, 55, 58
लटः शतृशानचाव . (III. 2. 124.)	..	241
लट् स्मे (III. 2. 118.)	..	237
लभेश्च (VII. 1. 64)		182, 221, 255
लषपतपदस्था (III. 2 154.)	..	286
लस्य (III. 4. 77.)	..	5
लिङः सलोपोऽन (VII. 2. 79)	..	92
लिङः सीयुट् (III. 4. 102)	..	3, 92
लिङाशिषि (III 4 116.)	..	108

			पृष्ठ
लिङ् यार्थमौहूर्ति	(III. 3. 9.)	.	239
लिङ्निमित्ते लृ	(III. 3 139)	..	172
लिङ्यङोश्च	(VI. 1. 29.)	..	204
लिङ्सिचावात्मने	(I 2 11)		115, 117, 118, 144, 154, 155
लिङ्सिचोरात्मने	(VII 2 42)	..	118, 163
लिटः कानज्वा	(III. 2. 106.)	..	3, 245
लिटस्तझयोरे	(III 4. 81)	.	121
लिटि धातोरनभ्या	(VI. 1 8.)	..	26, 119
लिटि वयो य.	(VI 1 38.)	..	131
लिट् च	(III. 4 115)	..	119
लिट्यन्यतरस्याम्	(II 4 40)	.	129
लिट्यभ्यासस्यो	(VI 1 17.)		128
लिपिसिचिह्व .	(III 1. 53.)		163
लिप्स्यमानसि	(III 3. 7.)	.	238
लियः सम्माननशा	(I. 3. 70.)	..	48, 219
लीलोर्नुग्लुकाव	(VII. 3. 39.)		47, 72, 213, 215
लुग्वा दुहदिह	(VII. 3. 73.)	..	158
लुङ्	(III. 2 110)	.	142, 235
लुङि च	(II. 4. 43.)	.	154
लुङ्लङ्लृङ्क्ष्व	(VI. 4. 71.)	..	51
लुङ्सनोर्घस्लृ	(II. 4. 37.)	..	129, 152
लुटः प्रथमस्य डारौ	(II. 4. 85.)	..	3, 168
लुटि च क्लृपः	(I. 3. 93.)	..	172, 176
लुपसद्चरजप	(III. 1. 24.)	..	202

		पृष्ठे
लुभो विमोहने (VII 2. 54.)	..	301
लृटः सद्वा (III 3. 14)	..	245
लृट् शेषे च (III 3. 90.)	..	3
लेटोऽडाटौ (III 4 94)		do
लोटो लङ्वत् (III 4. 85)	..	3, 75
लोट् च (III 3 162.)	.	74
लोडर्थलक्षणे च (III. 3. 8.)	..	239
लोपः पिबतेरीच्चा (VII 4 4)	..	213
लोपश्चास्यान्यतरस्याम् (VI. 4 107.)	..	34, 41
लोपो यि (VI. 4 118)	..	95
लोपो व्योर्वलि (VI 1. 66)	.	8
लोहितादिडाज्भ्यः क्यष् (III. 1 13)	..	232
ल्यपि लघुपूर्वात् (VI. 4. 56.)	..	303
ल्युट् च (III 3. 115)	.	298
ल्वादिभ्यः (VIII. 2. 44.)	.	276

व

वच उम् (VII. 4. 20.)	..	153
वचिस्वपियजा (VI 1. 15.)	..	101
वचोऽशब्दसंज्ञा (VII. 3. 67.)	..	249
वञ्चिलुञ्च्यृत (I. 2. 24)	..	300
वदः सुपि क्यप् च (III. 1. 106.)	..	250
वदव्रजहलन्त (VII. 2. 3.)	..	143
वमोर्वा (VIII. 4. 23.)	.	18
वयसि च (III. 2. 10.)	..	262

			पृष्ठे
वर्णादनुदात्ता	(IV. 1. 39.)	..	223
वर्तमानसामीप्ये	(III. 3. 131.)	..	239, 304
वर्तमाने लट्	(III. 2. 123)	..	5, 238
वर्षप्रमाण ऊलो	(III 4. 32.)	.	305
वश्चास्यान्यतरस्याम्	(VI. 1. 39.)	..	131
वसतिक्षुधोरिट्	(VII 2. 52.)	.	278, 301
वस्वेकाजाद्घसाम्	(VII. 2. 67.)	..	245
वहाभ्रे लिहः	(III. 2. 32)	..	265
वह्यं करणम्	(III. 1. 102.)	..	250
वा क्यषः	(I. 3. 90.)	..	232
वा गमः	(I. 2 13.)	..	154
वा चित्तविरागे	(VI. 4. 91.)	..	216
वाचि यमो व्रते	(III. 2 40)	..	266
वा जॄभ्रमुत्रसाम्	(VI. 4. 124.)	..	127
वा दान्तशान्तपूर्ण	(VII. 2. 27.)	..	280
वा द्रुहमुहष्णुहष्णि	(VIII. 2. 33.)	.	172
वा नपुंसकस्य	(VII. 1. 79.)	..	243
वा निंसनिक्षनि	(VIII 4. 33.)	..	21
वान्तो यि प्रत्यये	(VI. 1. 79.)	..	230
वान्यस्य संयोगा	(VI. 4. 68.)	..	116
वा भ्राशभ्लाशभ्र	(III. 1. 70.)	..	32
वा लिटि	(II. 4. 55.)	..	134
वा ल्यपि	(VI. 4. 38.)	..	302
वासरूपोऽस्त्रि	(III. 1. 94.)	..	241

पृष्ठे

विज इट् (I. 2. 2) .. 154, 157

विड्वनोरनुनासि (VI. 4 41.) .. 103, 271

विदांकुर्वन्त्वित्यन्य (III 1 41.) .. 84

विदिभिदिच्छिदेः (III 2 162) .. 287

विदो लटो वा (III 4 83.) 3, 17, 22, 75

विधिनिमन्त्रणा (III 3 161) 74, 92

विध्वरुषोस्तुद. (III. 2. 35) .. 265

विन्मतोर्लुक् (V. 3. 65.) .. 225

विपराभ्यां जे: (I. 3. 19.) .. 9

विपूयविनीयजि (III 1 117.) . 252

विभाषा कदाक (III 3. 5) . 238

विभाषाऽकर्मकात् (I. 3. 85) .. . 78

विभाषा कृवृषो (III. 1. 120.) .. 253

विभाषाख्यानपरि . (III. 3. 110) .. 296

विभाषा गमहनविद . (VII. 2. 68.) .. 246

विभाषा ग्रहः (III. 1. 143) .. 258

विभाषाग्रेप्रथमपू (III. 4. 24.) .. 304

विभाषाघ्राधेट्शा (II. 4. 78.) .. 160

विभाषा चिण्णमु . . (VII. 1. 69.) .. 182

विभाषा चेः (VII. 3. 58.) .. 139

विभाषा धेट्श्व्योः (III. 1. 49.) .. 10, 160

विभाषापः (VI. 4. 57.) .. 303

विभाषा भावादिक ...(VII. 2. 17.) .. 279

		पुटे
विभाषाभ्यवपूर्वस्य (VI. 1. 26.)	..	276
विभाषा लीयतेः (VI. 1. 51.)		47, 215, 302
विभाषा लुङ्लृङोः (II 4 50.)	.	156
विभाषा वेष्टिचेष्ट्योः (VII. 4. 96)		221
विभाषा श्वेः (VI 1 30)	..	132, 204
विभाषा साकाङ्क्षे (III. 2 114)	..	236
विभाषा सृजिदृशोः (VII. 2 65.)	.	138
विभाषेटः (VIII. 3. 79.)	..	115, 162
विभाषोपयमने (I. 2 16)	..	155
विभाषोर्णोः (I. 2 3)		116, 157, 254
वृत्तिसर्गतायनेषु क्रमः (I. 3. 38)	..	78
वृद्धस्य च (V. 3. 62.)	.	225
वृद्भ्यः स्यसनोः (I 3. 92).		174, 175, 194
वॄतो वा (VII 2. 38)	..	118, 200
वेः पादविहरणे (I 3 41.)		78
वेञः (VI. 1. 40.)	.	131
वेञो वयिः (II. 4 41.)	..	131
वेत्तेर्विभाषा (VII. 1. 7.)	..	22, 59
धो विधूनने जुक् (VII. 3. 38.)	..	213
वौ कषलसकत्थ (III 2. 143.)	..	285
वौ क्षुश्रुवः (III 3 25.)	..	292
व्यक्तवाचां समुच्चा _ (I. 3. 48.)	..	81
व्यत्ययो बहुलम् (III. 1. 85.)	..	91

		पुटे
व्यथो लिटि (VII 4. 68)	..	133
व्याङ्परिभ्यो रमः (I 3 83)	.	77
व्रजयजोर्भावे क्यप् (III. 3 98.)	.	294
व्रते (III 2 80)		272

श

शकिसहोश्च (III. 1. 99.)	.	249
शक्तौ हस्तिकवाट (III. 2. 54.)	..	268
शदेः शितः (I 3. 60)	.	14
शदेरगतौ तः (VII 3. 42)		214, 298
शब्दवैरकलहाभ्र (III. 1. 17)	.	234
शमामष्टानां दी (VII 3. 74.)	.	33, 243
शमित्यष्टाभ्यो घि (III. 2. 141)	..	285
शमि धातोस्सं (III. 2 14)	..	262
शल इगुपधादनिट (III. 1. 45)	..	148, 158
शर्पूर्वाः खयः (VII 4 61.)	.	135
शाच्छासाह्वाव्या (VII. 3. 37.)	..	212
शाच्छोरन्यतर (VII. 4. 41.)		281
शास इदङ्हलोः (VI. 4. 34)	..	25, 251
शासिवसिघसी (VIII. 3. 60.)		25, 130, 251
शा हौ (VI. 4. 35.)	..	85
शिल्पिनि ष्वुन (III. 1 145.)	..	258
शीङः सार्वधातुके (VII. 4. 21)	..	16
शीङो रुट् (VII. 1. 6.)	..	do

		पुटे
शुषः कः (VIII. 2. 51.)	..	276
शुष्कचूर्णरूक्षेषु पिषः (III. 4. 35.)	..	305
शॄदॄप्रा ह्रस्वो वा (VII. 4. 12.)	..	123
शॄवन्द्योरारुः (III. 2. 173.)	..	288
शे मुचादीनाम् (VII. 1 59.)	..	38
शेषात्कर्तरि पर. (I. 3. 78.)	.	5
शेषे प्रथमः (I. 4. 108.)	..	6
श्नसोरल्लोपः (VI. 4. 111).	.	23, 39
श्नान्नलोपः (VI. 4. 23)	..	40
श्नाभ्यस्तयोरा (VI. 4. 112.)	..	25, 27
श्याद्व्यधास्रुसं (III. 1. 141)	..	258
श्योऽस्पर्शे (VIII. 2. 47.)	.	276
श्रिणीभुवोऽनुप (III 3 24.)	..	291
श्रुवः शृ च (III. 1. 74.)	..	35
श्र्युकः किति (VII. 2 11.)	..	187, 245
श्लिष आलिङ्गने (III. 1. 46.)	..	149
श्लौ (VI. 1. 10.)	..	26
श्वयतेरः (VII. 4. 18.)	..	154
श्वीदितो निष्ठायाम् (VII. 2. 14.)	..	1, 275

ष

षढोः कः सि (VIII. 2. 41.)	..	18, 158
षिद्भिदादिभ्योऽङ् (III. 3. 104.)	..	2, 275
ष्ठिवुक्लम्वाचमां... (VII. 3. 75.)	..	13, 243

स	पृष्ठे
स उत्तमस्य (III. 4. 98.)	51
सः स्यार्धधातु (VII. 4 49.)	143, 174, 189
संयसश्च (III. 1. 72.)	33
संयोगादेरातो धातो (VIII. 2. 43)	275
संयोगान्तस्य लो (VIII. 2 23.)	51
संयोगे गुरु (I. 4 11.)	120
संज्ञायाम् (III 3 109.)	296
संज्ञायां समजनिषद (III 3. 99)	294
संज्ञायां भृतॄवृजिसहि (III. 2. 46)	267
सत्यापपाशरूपवी (III 1. 25.)	45, 234
सत्सूद्विषद्रुहदुह (III. 2 61.)	270
सदिरप्रते (VIII 3. 66)	14
सनाद्यन्ता धातवः (III. 1. 32.)	15, 45
सनाशंसभिक्ष उ. (III. 2. 168.)	288
सनि ग्रहगुहोश्च (VII. 2. 12.)	187
सनि च (II. 4 47.)	190
सनि मीमाघुरभलभ (VII. 4. 54)	195
सनीवन्तर्धभ्र (VII. 2. 49.)	191, 197
सन्यङोः (VI. 1. 9.)	186, 187
सन्यतः (VII. 4. 79.)	167, 187, 212
सन्लिटोर्जेः (VII. 3. 57.)	129, 139
सन्वल्लघुनि चङ्परे (VII. 4. 93.)	167

		पृष्ठे
सप्तम्यां जनेर्डः (III. 2. 97.)	..	274
समः प्रतिज्ञाने (I. 3. 52.)	..	37
समवप्रविभ्य (I 3 22.)	..	79
समस्तृतीयायु (I. 3 54.)	.	80
समानकर्तृकयोः पू (III 4. 21.)	..	299
समासेऽनञ्पू (VII 1. 37.)	.	302
समि ख्यः (III 2. 7)		261
समि युद्रुदुवः (III. 3. 23.)		291
समुदाङ्भ्यो यमो (I. 3. 75)	..	155
समूलाकृतजीवे (III. 4. 36.)	..	305
समो गम्यृच्छिप्रच्छि (I. 3. 29.)	.	22, 35
सम्पर्युपेभ्यः क (VI. 1. 137.)	.	69
सम्पृचानुरुधा (III. 2 142)	.	285
सम्प्रतिभ्यामना (I. 3. 46.)	.	44
सम्बोधने च (III 2 125.)	..	244
सम्माननोत्सञ्जनाचा (I. 3. 36.)	.	77
सर्तिशास्त्यर्तिभ्य (III. 1. 56)	..	153
सर्वकूलाभ्रकरीषे (III. 2. 42.)	.	266
सवाभ्यां वामौ (III. 4. 91.)	.	76
सह्रिवहोरोदव (VI. 3. 112.)	..	130, 144
सहेः साडः सः (VIII. 3. 56.)	..	271
सहे च (III. 2. 96.)	..	274
सात्पदाद्योः (VIII. 3. 111.)	..	23

		पुटे
सार्वधातुकमपित् (I 2 4)	..	8, 16
सार्वधातुकार्धधातुक _ (VII 3. 84.)	..	6
सार्वधातुके यक (III. 1 67)	.	6, 100
सिचि च परस्मैप (VII 2. 40.)	.	164
सिचि वृद्धि परस्मै (VII. 2 1)		143, 154, 159
सिचो यङि (VIII 3 112)		206
सिजभ्यस्तविदि (III 4 109)	.	59, 156
सिध्यतेरपारलौ (VI 1 49)	..	215
सिपि धातोरुर्वा (VIII 2 74)	..	59, 61
सिवादीना वाड्व्यवा (VIII 3 71.)	.	64
सुकर्मपापमन्त्रपु (III 2 89)	..	273
सुखादिभ्य. कर्तृवे _ (III 1 18.)	.	234
सुट कात्पूर्व. (VI. 1. 135.)	..	69
सुट तिथोः (III 4. 107.)	..	108
सुनोते. स्यसनोः (VIII. 3. 117.)	..	199
सुप आत्मन· क्यच् (III 1 8.)	..	229
सुपि स्थ· (III. 2. 4.)	.	260
सुपो धातुप्रातिपदिक _ (II. 4 71.)	..	223
सुप्तिङन्तं पदम् (I. 4. 14.)	..	6
सुप्यजातौ णिनिस्ता (III. 2. 78.)	..	272
सुयजोर्ङ्वनिप (III. 2. 103.)	.	274
सूददीपदीक्ष (III. 2. 153.)	..	286
सृघस्यदः क्मरच (III. 2. 160.)	..	287

पुढे

सृजिदृशोर्झल्यम _ (VI. 1. 58.) 138, 148, 170
सृ स्थिरे (III. 3. 17.) .. 290
सेर्ह्यपिच्च (III. 4. 87.) .. 75
सेऽसिचिकृतचृतच्छृद (VII. 2. 57.) 174, 175, 194
सोढः (VIII. 3. 115.) 169
सोमे सुञः (III. 2. 90.) .. 34, 273
स्कोः संयोगाद्यो (VIII. 2. 29.) .. 20
स्तम्भुस्तुम्भुस्कम्भु (III 1. 82) .. 44
स्तम्बकर्णयो रमि (III. 2 13.) .. 262
स्तम्बशकृतोरिन (III. 2 24.) .. 264
स्तन्भेः (VIII. 3. 67.) .. 154
स्तुसुधूञ्भ्यः परस्मै (VII. 2 72) .. 162
स्तौतिण्योरेव षण्य... (VIII. 3. 61.) .. 198, 199
स्त्रियां क्तिन् (III. 3. 94) .. 294
स्थागापापचो भा.. (III. 3. 95.) .. do
स्थाघ्वोरिच्च (I. 2. 17.) .. 161, 180
स्थूलदूरयुवह... (VI. 4. 156.) .. 224
स्थेशभासपिस... (III. 2. 175.) .. 288
स्नुक्रमोरनात्मने (VII. 2. 36.) .. 115
स्नेहने पिषः (III. 4. 38.) .. 305
स्पर्धायामाङः (I. 3. 31.) .. 11, 153
स्पृशोऽनुदके... (III. 2. 58.) .. 269
स्पृहिगृहिपतिदयि... (III. 2. 158.) .. 287

		पुटे
स्फाय. स्फी नि. (VI. 1. 22.)	..	278
स्फायो वः (VII. 3. 41.)	..	214
स्मिपूङ्रञ्ज्वशां (VII 2 74.)	..	191, 199
स्मोत्तरे लङ च (III 3. 176)		142
स्यतासी लृलुटोः (III 1. 33)	.	3, 168
स्यसिच्सीयुट्तासिषु (VI. 4. 62.)	.	176
स्वपिस्यमिव्येञां (VI. 1 19)	.	203
स्वपो नन् (III 3 91)	.	293
स्वरतिसूतिसूयति (VII 2. 44.)		1, 115, 162, 171
स्वरितञितः कर्त्रभि (I 3 72)	..	1, 2, 9, 153
स्वादिभ्य श्नुः (III. 1. 73.)	..	34
स्वादुमि णमुल् (III. 4 26)		304
स्वे पुषः (III. 4. 40.)	..	305
ह		
ह एति (VII. 4. 52)	..	23, 168
हन सिच् (I 2 14)	..	155
हनस्त च (III. 1. 108)	..	250
हनस्तोऽचिण्ण (VII. 3 32.)	..	216, 254
हनो वध लिङि (II. 4. 42.)	.	116, 154
हन्तेरत्पूर्वस्य (VIII. 4 22.)	..	18
हन्तेर्जः (VI. 4. 36.)	.	83
हरतेरनुद्यमनेऽच् (III 2 9.)	..	261
हरतेर्दृतिनाथ . (III. 2 25.)	..	264
हलः (VI. 4. 2.)	..	44

	पुटे
हलः श्नः शानज्झौ (III. 1. 83) ..	91
हलन्ताच्च (I. 2. 10.)	118, 144, 193, 195
हलश्च (III. 3. 121.) .	298
हलसूकरयोः पुवः (III. 2. 183) ..	289
हलादिः शेषः (VII. 4. 60.)	28
हलि च (VIII. 2. 77) .	30, 31, 46
हशश्वतोर्लङ् च (III. 2. 116) ..	236
हश्च व्रीहिकालयोः (III. 1. 148) .	259
हस्ते वर्तिग्रहोः (III. 4. 39) ..	305
हिनुमीना (VIII. 4. 15.) ..	35, 43
हुझल्भ्यो हेर्धिः (VI. 4. 101.) .	82
हुश्नुवोः सार्वधातुके (VI. 4. 87) ..	26
हृषेर्लोमसु (VII. 2. 29.) ..	280
हेतुमति च (III. 1. 26) ..	212
हेरचङि (VII. 3. 56) ..	197, 205
हो ढः (VIII. 2. 31.) ..	130, 158
हो हन्तेर्ञ्णिन्नेषु (VII. 3. 54.) .	18
ह्म्यन्तक्षणश्वस (VII. 2. 5.) ..	1, 154, 161
ह्रस्वः (VII. 4. 59) ..	27
ह्रस्वं लघु (I. 4. 10.) ..	120
ह्रस्वस्य पिति कृति (VI. 1. 71.) ..	251, 302
ह्रस्वादङ्गात् (VIII. 2. 27.)	154, 155, 161
ह्वः सम्प्रसारणम् (VI. 1. 32.)	196, 213, 221
ह्वावामश्च (III. 2. 2.) .	260

उदाहृतपदसूची

	पुटे		पुटे
अंगहर:	261	अकुम्नत	150
अकखीत्	165	अकुत्सयत	72
अकडान्	156	अकृत	157
अकथयत	72	अकृक्षत्	158
अकर्णि	297	अकृडीत	,,
अकरोत	235	अकृणात्	70
अकर्तिष्यत्	174	अकृणात	,,
अकर्त्स्यत्	,,	अकृणोत	,,
अकामयत	54	अकृत	163
अकारा	257	अकृतकारम्	305
अकाक्षीत्	158	अकृन्तत	67
अकार्षीत	163, 235	अकृपत	152
अकार्सीत्	147	अकृशत	151
अकीर्तयत्	72	अकोषीत्	146
अकुर्चीत्	156	अक्रमत	53
अकुण्डीत	157	अक्राक्षीत्	158
अकुत	,,	अक्रामत्	53, 64
अकुपत	151	अक्राम्यत्	64
अकुर्विष्ट	157	अक्रीडत्	52

	पुटे		पुटे
अक्रीणन	70	अक्षुणन	68
अक्रीणात्	,,	अक्षुणद	,,
अक्रीणीत	,,	अक्षुधन्	149
अक्रीणीताम्	,,	अक्षुन्त	68
अक्रीयन	103	अक्षुभन्	151, 152
अकृक्षन्	158	अक्षेत्	96
अक्रुधन्	149	अक्ष्णुयात्	,,
अक्रेष्ट	163	अक्ष्णोति	35
अक्रैषीत्	,,	आक्ष्वदन	151
अक्रमन्	150	अखण्डयन	71
अक्रामत	53	आखन्दन्	67
अक्राम्यन्	65	अखोरीत	100
अक्रिदन	151	अगच्छन्	53
अक्षणीत्	157	अगमन	152
अक्षाणीत्	,,	अगमिष्यन्	173
अक्षणीत्	164	अगर्वयत	73
अक्षति	35	अगार्हिष्ट	148
अक्षपुः	272	अगवेषयन	72
अक्षमत्	150	अगात्	156
अक्षाम्यत्	65	अगाताम्	,,
अक्षारीन्	159	अगारगः	267
अक्षोष्ट	117	अगासीत्	147

	पुटे
आगिरन्	67
अगिलन्	,,
अगुः	156
अगुजन्	53
अगुर्वान	156
अगुर्डान	,,
अगुदीन्	157
अगुपन्	151
अगुरिष्ट	157
अगूढ	159
अगृधन्	151
अगृह्यत	72
अगृह्णान्	70
अगोपायन	54
अगोपाययन्	72
आग्निचित	273
अग्निष्ट·	260
अग्नीन आधित	240
अग्रग्रामिका	297
अग्रतस्सरः	263
अग्रहान्	164
अग्रहाष्ट	,,

	पुटे
अग्रुचन	154
अग्रेगावा	271
अग्रे भुक्त्वा	304
अग्रे भुङ्क्ते	,,
अग्रे भोजम्	,,
अग्रेसरः	263
अग्रोचान्	154
अग्लासीत	147
अम्लुचन	154
अम्लुञ्चन्	,,
अम्लुञ्चान	,,
अम्लोचान	,,
अघटयन	72
अघत्थाः	180
अघत्सन	,,
अघत्साताम्	,,
अघसन्	152
अघानि	181
अघानिषत	,,
अघानिषाताम्	,,
अघानिष्यत	184
अघासि	180

	पुटे
अघुक्षन	158
अघुक्षत	159
अघुक्षन्त	,,
अघुक्षाताम्	,,
अघुटन	152
अघुटीत्	157
अघृक्षत	148
अघृक्षन्त	,,
अघृक्षाताम्	,,
अघ्नन	55
अघ्रान्	160
अघ्रासीत	,,
अङ्कुशाग्रह:	261
अङ्गमेजय:	265
अङ्गुलित्रम्	260
अङ्गुष्ठ:	,,
अचकथत्	167
अचकन्दत्	217
अचकमत	167
अचकलत्	226
अचकात्	61
अचकाद्	,,
अचकाम्	61
अचकास्ताम	,,
अचक्रन्दत	217
अचक्रन्दत्	,,
अचक्षञ्जन	,,
अचचेष्टत्	221
अचमत	53
अचलयत्	71
अचिर्कातत्	223
अचिक्षपत्	215
अचिक्ष्मपत	,,
अचिचेष्टत्	221
अचिच्छदत्	218
अचिच्छयत	213
अचिच्यवत्	221
अचिनुत	66
अचिनोत्	,,
अचिन्तयत्	71
अचिन्तयत	,,
अचीकणत्	21[illegible]
अचीकमत	167
अचीकृतत्	223

	पुटे
अचीचकत्	217
अचुक्नुपत्	215
अचुच्युवन्	221
अचुटीत्	156
अचुडीत्	157
अचूचुरत्	167
अचूचुरत	,,
अचोरयत	71
अचोरयत	,,
अचोर्यत	103
अच्छात्	161
अच्छासीत्	,,
अच्छिन्त	144
अच्छित्सत	145
अच्छित्साताम्	,,
अच्छिदत्	144, 163
अच्छिदताम्	144
अच्छिदन्	,,
अच्छिनत्	68
अच्छिनद्	,,
अच्छिन्त	,,
अच्छुरीत्	156
अच्छृणत्	68

	पुटे
अछृणद्	68
अच्छृन्त	,,
अच्छैत्ताम्	144
अच्छैत्सीत्	144, 163
अच्छैत्सु.	144
अज:	274
अजक्षत्	60
अजक्षीत्	,,
अजक्षु:	,,
अजगणत्	222
अजननि:	297
अजनि	166
अजनिष्ट	,,
अजम्भि	181
अजम्भिषत	,,
अजम्भिषाताम्	,,
अजयत्	52
अजरत्	154
अजरिघा:	211
अजरीघा:	,,
अजर्घीत्	,,
अजर्घा:	,,
अजर्यम्	250

	पुटे		पुटे
अजग्मन्	150	अजिजीवत्	222
अजघ्नम्	288	अजिज्वरत्	217
अजहलन्	226	अजिनात्	71
अजहात्	63	अजिहीत	63
अजहिनाम्	,,	अजिहयुः	62
अजहीताम्	,,	अजिह्लिपन्	214
अजहः	63	अजिह्लीताम्	62
अजागः	60	अजिहः	,,
अजागरीः	165	अजिहेन्	,,
अजागरुः	60	अजीगणत्	222
अजागारि	165	अजीगपत्	215
अजागृताम्	60	अजीगमत्	219
अजायत	65	अजीघतन्	216
अजारीत्	154	अजीजपत्	215
आजिघन्सत्	189	अजीजवत्	226
आजिघत्सिष्यत्	,,	अजीजिवन्	222
आजिघत्सिष्यत	,,	अजीर्यत्	72
आजिघत्सि	,,	अजीह्डत्	217
आजिघत्सीत्	,,	अजुडीत	156
आजिघत्स्यत	,,	अजुहवुः	62
आजिघ्रत्	53	अजुहुताम्	,,
आजिघ्रपत्	223	अजुहोत्	,,
आजिघ्रिपत्	,,	अजूहवत्	221

	पुटे		पुटे
अजेष्यत्	173	अतर्पिषु	145
अज्ञपयन्	71	अतर्पिष्टाम्	,,
अज्वालीत	160	अतर्पात्	,,
अजिजिषति	192	अतमत्	150
अञ्जित.	274	अतानिषु.	163
अञ्जित्वा	301	अतानिष्टाम्	163
अटाट्यते	201	अतानीत	,,
अटिटन	222	अताम्यन	65
अडिपत्	151	अतायत	106
अडिपन	156	अतायि	163
अणिता	171	अतायिष्ट	,,
अतक्षन्	66	अतापान	145
अतक्ष्णोन	,	अतासीम्	,,
अतत	163	अताप्सीन	,,
अतथा	,,	अतार्षुः	,,
अतनिषु·	,,	अतिचारी	286
अतनिष्ट	,,	अतिष्ठन	53
अतनिष्टाम्	,,	अतिष्ठिपन	222
अतनिष्ठा·	,	अतिशयितं भवता	282
अतनीन	,,	अतिशयितो गुरुं भवान्	,,
अतन्यन	103	अतिशयितो गुरुर्भवता	,,
अतम	186	अतिष्टकन्	217
अतमत्	150	अतीरयन	73

	पृष्ठे		पृष्ठे
अतारयत	73	अतौत्सुः	162
अतीसारः	291	अत्त	82
अतुटीन	156	अत्तम्	,,
अतुडीत्	157	अत्तः	16
अतुदन	66	अत्ता	16
अतुदत	,,	अत्ताम्	82
अतुषत	102	अत्तात	,,
अतुभत्	151, 152	अत्तार.	169
अतुपत्	149	अत्तारौ	,,
अतृंहन्	69	अत्ति	16
अतृणत्	68	अत्तु	82
अतृणद्	,,	अत्थ	16
अतृणेट्	69	अत्थः	,,
अतृणेड्	,,	अत्यन्तग	267
अतृण्ढाम्	,,	अत्यर्या	287
अतृन्त	68	अत्यायः	258
अतृपत्	45, 67, 149	अत्रसत्	64
अतृप्ताम्	145, 149	अत्रस्यत्	,,
अतृपन्	149	अत्राप्ताम्	145
अतृम्फत्	67	अत्राप्सीत्	145, 150
अतृषत्	151	अत्राप्सुः	145
अतौत्ताम्	162	अत्रुटत्	64
अतौत्सीत्	,,	अत्रुटीत्	15

	पृष्ठे
अम्रुक्ष्यन	64
अल्मारीन	160
अलिप	16
अधुर्दान	167
अदनी	242
अदम	62
अदन्नाम	,,
अदद्रन	217
अदद्वान	62
अदद्दु	,,
अदधन	161
अदधान	62
अदधु:	62
अदर्नाध्वन्	209
अदर्नीध्वंसीत्	,,
अदलिन	16
अदन्तु	82
अदभ्रोन	66
अदमन्	150
अदरिद्रान्	60
अदरिद्रासीन्	161
अदरिद्रिताम्	60
अदरिद्रिषु:	161

	पृष्ठे
अदरिद्रिष्राम्	161
अदरिद्रीन्	,,
अदरिद्रु	60
अदर्पान	149
अदर्शन	148
अदर्शि	181
अदर्शिषत	,,
अदर्शिषाताम्	,,
अदर्शिष्यत	184
अदशन	54
अदमन	150
अदान	160
अदानि	82
अदाम	,,
अदाभ्यत	65
अदाप्सीन	150
अदाव	82
अदिग्ध	56, 159
अदिग्धम्	56
अदिग्धाम्	,,
अदिक्षम्	161
अदित	,,
अदिथा:	,,

	पुटे		पुटे
अदिदीपत्	222	अदीव्यत	152
अदिद्रवन्	221	अदुग्ध	56, 159, 180
अदिक्षत	161	अदुग्धम	56
अदिक्षाताम्	,,	अदुग्धाम	56
अदिक्षाथाम्	,,	अदुग्धा	56, 159, 181
अदिहन्	56	अदुग्ध्वम्	56, 159
अदिह्म	,,	अदुद्रवत	227
अदिह्व	,,	अदुदुषत्	162
अदीदपत	215	अदुषत्	149
अदीदरत	218	अदुहत	56
अदीदिपत्	222	अदुहन्	,,
अदीधि	61	अदुहाताम्	,,
अदीधीत	,,	अदुहाथाम	,,
अदीधीथाः	,,	अदुहि	,,
अदीधीध्वम्	,,	अदुह्म	,,
अदीधीमहि	,,	अदुह्महि	,,
अदीधीवहि	,,	अदुह्व	,,
अदीध्यत	,,	अदुह्वहि	56, 159
अदीध्याताम्	,,	अदूदुषत्	216
अदीध्याथाम्	,,	अदृक्षत	181
अदीपि	166	अदृक्षाताम्	,,
अदीपिष्ट	,,	अदृपत	149
अदीव्यन्	64	अदृफत्	67

	पुटे		पुटे
अदम्फन	67	अद्युतन	151
अदेवीन	161	अद्युतम्	,,
अदेहम	56	अद्युनाम	,,
अदोह्म	,,	अद्युम	,,
अदोहि	181, 185	अद्युव	,,
अद्धि	82	अद्युवन	,,
अद्मः	16	अद्येन	101
अद्मर·	287	अद्यौ	57
अद्मि	16	अद्यौन	,,
अद्यताम	101	अद्रक्ष्यत	184
अद्यते	,,	अद्राक्षीत	148
अद्यवम्	57	अद्राक्षु·	,,
अद्य श्वो वा अभुञ्ज्महि	235	अद्राप्सीत	150
अद्याम्	94	अद्राष्टाम्	148
अद्या	93	अद्रुहत	150
अद्यान	,,	अद्रुः	16
अद्यात	94	अद्विक्षत	158
अद्यातम	,,	अद्विड्ढ्वम्	55
अद्यानाम्	93	अद्विषन	,,
अद्याम	94	अद्विषन्	,,
अद्याव	,,	अद्विषाताम्	,,
अद्युः	93	अद्विषाथाम्	,,
अद्युत	57	अद्विषि	,,

	पुटे		पुटे
अद्विषुः	55	अधिगमयति	219
अद्विष्ट	,,	अधिजगाते	135
अद्विष्टम	,,	अधिजगाथे	,,
अद्विष्टाः	,,	अधिजगिरे	,,
अद्विष्म	,,	अधिजगिषे	
अद्विष्महि	,,	अधिजगे	,,
अद्विष्व	,,	अधिजिगमिषति	190
अद्विष्वहि	,,	अधिजिगांसते	,
अद्वेट्	,,	अधिढ्वम	161
अद्वेड्	,,	अधित	,,
अधत्त	62	अधिनोत्	70
अधत्ताम्	,,	अधिशय्यताम्	101
अधमन्	53	अधिशय्यते	,,
अधर्षत्	72	अधिशय्येत	,,
अधर्षयत्	,,	अधिषत	180
अधात्	160, 161	अधिषाताम्	,,
अधावत्	53	अधीतः	22
अधावीत्	162	अधीतवन्तः	239
अधिकर्ता	172	अधीते	22
अधिकृत्य	302	अधीथ	,,
अधिक्षत	158, 159	अधीथः	,,
अधिक्षन्त	159	अधीध्वे	,,
अधिक्षाताम्	,,	अधीमः	,,

	पुटे
अधीमहे	24, 239
अधीयते	22
अधीयन्त	,,
अधीयन पारायणम्	245
अधीयीयथ	145
अधीयान	116
अधीयाते	22
अधीयाथे	.
अधीयानो वसति	244
अधीयाय	135
अधीये	22
अधीयेथ	135
अधीव	22
अधीवहे	,,
अधीषे	,,
अधीष्व	239
अधुक्षत	158
अधुक्षन्	159, 181, 185
अधुक्षथाः	159. 181
अधुक्षध्वम्	159
अधुक्षन्त	159, 181
अधुक्षाताम्	159, 181
अधुक्षाथाम्	159
अधुक्षावहि	159
अधुक्षि	,,
अधुनात	70
अधुनीत	,,
अधूपायत	54
अधेक्	56
अधेग्	,,
अधोक्	,,
अधोग्	,,
अध्यगात्	156
अध्यगीष्ट	,,
अध्यगीष्महि	239
अध्यजीगपत्	222
अध्यजीगमत्	219
अध्यशय्यत	101
अध्यापयति	215
अध्यापयिष्यति	240
अध्यापिपन	215, 222
अध्यायम्	58, 240
अध्यायः	291, 298
अध्यायन्	58
अध्येति	22
अध्येमि	,,

	पुटे		पुटे
अध्येषणा	296	अध्वंसेताम्	52
अध्येषि	22	अध्वसन्	152
अध्येषीष्ट	116	अनंसत	181
अध्येष्यामहे	239	अनंसाताम्	,,
अध्यै	58	अनंसीत्	147
अध्यैन्	58	अनंस्त	148
अध्यैत	,,	अनर्दीत्	146
अध्यैतम्	,,	अनन्तकर	264
अध्यैताम्	,,	अनन्तगः	267
अध्यैम	,,	अनन्दत्	52
अध्यैमहि	240	अनन्दिषुः	146
अध्यैयत	,,	अनन्दिष्टाम्	,,
अध्यैयन्	,,	अनन्दिष्यत्	173
अध्यैयाताम्	,,	अनन्दीत्	146
अध्यैव	,,	अनभत्	151
अध्यैष्ट	156	अनयत	52
अध्रुवात्	157	अनयत	,,
अध्वगः	267	अनशत	149
अध्वंसत	52	अनात्सीत्	162
अध्वंसन्त	,,	अनात्सुः	,,
अध्वंसिषत	147, 173	अनादीत्	146
अध्वंसिषाताम्	147	अनाद्धाम्	162
अध्वंसिष्ट	,,	अनानत्	209

	पुटे
अनामि	181
अनावीत	159
अनिमत	57
अनिमाताम्	,,
अनिसाथाम्	57
अनिम्मि	,,
अनिम्न	,,
अनिस्था	,,
अनिस्महि	,,
अनिम्वहि	,,
अनिति	24
अनीनटन	217
अनुकरोति	42
अनुकुर्यात्	98
अनुक्रीडते	12
अनुज	274
अनुजगृहतु:	140
अनुजगृहुः	,,
अनुजगृहे	,,
अनुजग्राह	,,
अनुजातं माणवकेन	283
अनुजाता माणविका माणवकेन	,,
अनुजातो माणवको माणविकाम्	,,

	पुटे
अनुजार्णं देवदत्तेन	283
अनुजीर्णा वृषली देवदत्तेन	,,
अनुजीर्णा वृषली देवदत्तः	,,
अनुनाम	57
अनुतूलयति	234
अनुदत्तम	281
अनुयम्	250
अनुबभूव	178
अनुबोभविषाष्ट	208
अनुबोभाविषीष्ट	,,
अनुभविषीष्ट	176
अनुभविष्यते	184
अनुभाविषीष्ट	176
अनुभाविष्यते	184
अनुभूयताम्	101
अनुभूयते	100
अनुभूयन्ते	,,
अनुभूयेत	101
अनुभूयेते	100
अनुरोधी	285
अनुलोमयति	234
अनुवन	57
अनूषितम् भवता	283

	पुटे
अनूषितो गुरुं भवता	283
अनूषितो गुरुर्भवता	,,
अनूषिवान	246
अनेनिक्त	63
अनेनिक्ताम	62
अनेनिजम्	63
अनेनिजत	,,
अनेनिजाताम्	,,
अनेनिजुः	62
अनेनेक्	,,
अनेनेग्	,,
अनैान्	57
अन्तकरः	264
अन्तगः	267
अन्तर्धा	295
अन्तर्धासाष्ट	117
अन्धंकरणम्	268
अन्धंभविष्णुः	269
अन्धंभावुकः	,,
अन्धयति	50
अन्नमपहर्तारः आहारका भवन्ति श्राद्धे सिद्धे	284
अन्यथाकारम्	304
अन्यादृक्	270
अन्यादृक्षः	,,
अन्यादृश	,,
अन्वकरोत	70
अन्वक्राङत	53
अन्वभविषाताम्	180
अन्वभविष्यत	183
अन्वभावि	179
अन्वभाविषाताम्	180
अन्वभाविष्यत	183
अन्ववातम	186
अन्ववारुद्ध गौः स्वयमेव	,,
अन्वाशिषत	153
अन्वेषणा	296
अपक्त	143
अपकथाः	,,
अपक्षत	,,
अपक्षाताम्	,,
अपक्षाथाम्	,,
अपाक्षि	,,
अपक्ष्महि	,,
अपक्ष्यत्	173

	पृष्ठे
अपक्ष्यत	173
अपक्ष्वहि	143
अपक्ध्वम	,,
अपचम्	52
अपचः	,,
अपचन	,,
अपचत	,,
अपचतम	,,
अपचताम	,,
अपचथाः	,,
अपचध्वम	,,
अपचन	,,
अपचन्त	,,
अपचाम	,,
अपचामहि	,,
अपचायितः	280
अपचारी	285
अपचाव	52
अपचावहि	,,
अपचितः	280
अपचितिः	,,
अपचे	52
अपचेताम्	,,
अपचेथाम्	52
• अपणत	54
अपणायत	,,
अपत्रपिष्णुः	284
अपद्यत	72
अपनत	54
अपनायत	,,
अपप्तन्	152, 153
अपप्रथत	217
अपमाय	303
अपमित्य	299, 303
अपराध	127
अपरेधतु	,,
अपरेधिष	,,
अपरेधुः	,,
अपर्चयत्	72
अपलाघुकं वृषलस्य ज्ञातम्	287
अपश्यन्	53
अपष्ठः	260
अपमेचनम्	297
अपाक्त	143
अपाक्तम्	,,
अपाक्ताम्	,,

	पुटे		पुटे
अपाक्षम्	143	अपाविष्टाम्	159
अपार्क्षी:	,,	अपावान	,,
अपाक्षान्	,,	अपिशन्	67
अपाक्षुः	,,	अपिंष्टाम्	69
अपाक्ष्म	,,	अपिनट्	68
अपाक्ष्व	,,	अपिनड्	69
अपाचा	257	अपिप	64
अपान	160	अपिपक्षत	189
अपापक	208	अपिपक्षत	,,
अपापक्ताम्	,,	अपिपक्षि	,,
अपापाचि	203	अपिपक्षिष्ट	,,
अपापचिषुः	,,	अपिपक्षिष्यत	,,
अपापचिष्टाम्	,,	अपिपक्षिष्यन्	,,
अपापचिष्यन्	,,	अपिपक्षान्	,,
अपापचीः	,,	अपिपक्ष्यत	,,
अपापचीन	,,	अपिपरु	64
अपापचुः	,,	अपिपीडन्	221
अपापाचि	209	अपिपूर्ताम्	64
अपामार्गः	298	अपिप्रवन	222
अपारयत्	73	अपिप्रीणन्	223
अपालयत्	72	अपिप्लवन	221
अपालयत	,,	अपिबन्	53
अपाविषुः	159	अपिबाम	240

	पुटे
अपिस्फवत्	214
अपीपलन्	167, 213
अपीपलत	167
अपीपवन्	221
अपीपिडन्	222
अपीप्यन्	213
अपुटीन	156
अपुनात	70
अपुनीत	,,
अपुप्रवन्	221
अपुप्लवन	,,
अपुषन	149
अपूरि	166
अपूरिष्ट	,,
	66
अपृणक	72
अपृणात्	70
अप्यायि	166
अप्यायिष्ठ	,,
अप्रयाणि:	297
अप्लुषत्	150
अप्सरायते	231
अबभाषन्	222

	पुटे
अबभासन	222
अबभ्राजत्	,,
अबाधयन	71
अबिभ	63
अबिभयम्	62
अबिभयु:	,,
अबिभरु	63
अबिभेन	62
अबिभितम्	,,
अबिभिनाम	,,
अबिभिम	,,
अबिभिव	,,
अबिभीत	,,
अबिभीतम्	,,
अबिभीताम्	,,
अबिभीम	,,
अबिभीव	,,
अबिभृत	63
अबिभृताम्	,,
अबिभे:	62
अबिभेन्	,,
अबिभ्रजत	222
अबिभ्राताम्	63

	पृष्ठे		पृष्ठे
अबीभटत्	217	अबोभूताम्	207, 208
अबीभवन्	212	अबोभूम	207
अबीभवत्	222	अबोभूयत	201
अबीभसत्	,,	अबोभूयि	,,
अबुद्ध	166	अबोभूयिष्ठ	,,
अबुभूषत्	188	अबोभूयिष्यत	,,
अबुभूषताम्	,,	अबोभूष्यत	,,
अबुभूषन्	,,	अबोभूव	207
अबुभूषि	,,	अबोभूवम्	208
अबुभूषिषुः	,,	अबोभूवीत्	,,
अबुभूषिष्टाम्	,,	अबोभूवुः	,,
अबुभूषिष्यत्	,,	अबोभो.	,,
अबुभूषिष्यत	,,	अबोभोत्	,,
अबुभूषीत	,,	अब्रवम	55
अबुभूष्यत	,,	अब्रवी	,,
अबोधि	166	अब्रवीत्	,,
अबोभवम्	207	अब्रुवत	,,
अबोभाविष्यत्	208	अब्रुवन्	,,
अबोभवीः	207	अब्रुवाताम्	,,
अबोभवीन्	,,	अब्रुवाथाम्	,,
अबोभवुः	,,	अब्रुवि	,,
अबोभूत	,,	अब्रूत	,,
अबोभूतम्	,,	अब्रूतम्	,,

	पुटे		पुटे
अभूताम्	55	अभविष्यत	173
अभूथाः	,,	अभविष्यत	183
अभूष्वम्	,,	अभविष्यताम	173
अभूम	,,	अभविष्यन	,,
अभूर्माह	,,	अभाजि	181
अभूव	,,	अभावयिष्यत्	212
अभूवहि	,,	अभावि	179
अभङ्क्ताम्	69	अभाविष्यन	183
अभग्न	181	अभिख्या	295
अभञ्जानाम	,,	अभिजाः	274
अभञ्जन	69	अभिजानासि	236
अभाञ्जि	181	देवदत्त काश्मीरेषु अवसाम,	
अभनक	69	वत्स्याम	
अभनग	,,	अभिनत्	144
अभवः	51	अभित्सत	,,
अभवम्	,,	अभित्साताम्	,,
अभवन्	,,	अभिदन्	144, 163
अभवत	,,	अभिदताम	144
अभवतम्	,,	अभिद्वन्	,,
अभवताम्	,,	अभिन.	68
अभवन	,,	अभिनन्	,,
अभवाम	,,	अभिनद्	,,
अभवाव	,,	अभिन्न	,,

	पुटे		पुटे
अभिन्तम	68	अभिषुण्वन्तु	88
अभिन्ताम	,,	अभिषुण्वाताम्	,,
अभिन्दन्	,,	अभिषुण्वाथाम	,,
अभिभार्या	257	अभिषुवति	37
अभिभूय	302	अभिषुषविथ	139
अभिभूयमानः	244	अभिषुषाव	,,
अभिलावः	229	अभिषुषोथ	,,
अभिशीन	276	अभिषूयताम	102
अभिश्यान	,,	अभिषूयते	,,
अभिषुणवानि	88	अभिषूयात्	117
अभिषुणवाम	,,	अभिषूयेत	102
अभिषुणवामहै	,,	अभिषेणयति	234
अभिषुणवाव	,,	अभिषोता	169
अभिषुणवावहै	,,	अभिषोतास्मि	,,
अभिषुणु	,,	अभिषोतास्मि	,,
अभिषुणुत	,,	अभिषोषीष्ट	117
अभिषुणुतम	,,	अभिष्टुन.	21
अभिषुणुताम	,,	अभिष्टुथ	,,
अभिषुणुतात	,,	अभिष्टुथ	,,
अभिषुणुध्वम्	,,	अभिष्टुम.	,,
अभिषुणुष्व	,,	अभिष्टुव.	,,
अभिषुणोतु	,,	अभिष्टुवन्ति	,,
अभिषुण्वताम्	,,	अभिष्टौति	,,

	पृष्ठे		पृष्ठे
अभिष्टांमि	21	अभैत्सीत	141, 144
अभिष्टांषि	,,	अभैत्सु	143
अभिमुसृषति	199	अभोदयत	173
अभिमुसृषते	,,	अभ्यामत	280
अभिहितम	281	अभ्यमा	287
अभुक्त	163	अभ्यणं	280
अभुन्महि	240	अभ्यपृणोत	66
अभुन्मत	166	अभ्यपुवत	67
अभुन्मातम	,	अभ्यप्रयत	102
अभुनक्	68	अभ्यष्टात	57
अभुनग	,,	अभ्याघातां	285
अभू	143	अभ्यात्त	280
अभन	142	अभ्रलिट	265
अभूत	143	अभ्रंमिष्ट	147
अभूतन	,,	अभ्रक्षत	267
अभूताम	142	अभ्रमत	64, 150
अभूम	143	अभ्रशत	151
अभूव	,,	अभ्रसत	152
अभूवम	,,	अभ्राम्यत	64, 65
अभूवन	143, 160	अभ्रायते	234
अभृजन	66	अभ्राशत	64
अभेदि काष्ठं स्वयमेव	185	अभ्राश्यत	,,
अभैत्साम्	144	अभ्लशत	151

	पुटे		पुटे
अम्लाशत	64	अमिमन	63
अम्लाश्यन	,,	अमिमानाम	,,
अमज्जत	67	अमिमान	,,
अमण्डयन	71	अमिम्लिन	222
अमत	163	अमीनात	70, 72
अमथा	,,	अमीनीत	70
अमदन	150	अमीमिलन्	222
अमनन	53	अमीलीन	160
अमनिष्ट	163	अमुक्त	163
अमनिष्टाः	,,	अमुक्षत	,,
अमनुत	69	अमुक्षाताम्	,,
अमरिष्यन	174	अमुचत	163
अमसत	151	अमुचताम	,,
अमाद्यत	65	अमुचन	,,
अमार्गयन	72	अमुञ्चत्	67
अमार्जम्	59	अमुञ्चत	,,
अमार्जन्	,,	अमुटीत्	156
अमार्द	,,	अमुमन	151
अमार्ड	,,	अमुहत्	150
अमार्ष्टाम्	,,	अमूत्रयत्	73
अमावस्या	253	अमूलयत	,,
अमावास्या	,,	अमृगयत	72
अमिद्दत्	151, 152	अमृजन्	59

	पृष्ठे		पृष्ठे
अमृज्म	59	अययाचन्	222
अमृज्व	,,	,अयमन	65, 150
अमृन	163	अयम्यन	65
अमृषन		अयान	58
अमृषानाम	,,	अयाताम	,,
अमृष्ट	59	अयान	,,
अमृष्म	,,	अयामि	181
अमृग्यन	65	अयामान	147
अमृग्यत	,,	अयु	58
अमेधन		अयुजन	163
अमेहन	52	अयुनाम	57
अमार्पान	147	अयुनक्	68
अम्बष्ट	260	अयुनग्	,,
आम्रियत	102	अयुपन	151
अम्रुचन	154	अयुवन	57
अम्रोचीत्	,,	अयौक्षीत्	163
अम्लासीत्	147	अयाँन	57
अम्लुचत	154	अरंसत	181
अम्लोचीत्	,,	अरंसाताम	,,
अयं ग्रामस्तेषामासित्	283	अरंस्त	,,
अयंसीत्	147	अरगात्	165
अयच्छत	53	अरजन	54
अयमागच्छामि आगमम	239	अरज्यत	65

	पुटे		पुटे
अरज्यत	65	अरुटत्	152
अरर्णात्	157	अरुताम	57
अरधत	149	अरुदन्	60
अरन्धि	181	अरुदित	,,
अरान्धिषत	,,	अरुदितम	,,
अरान्धिषाताम	,,	अरुदिताम	,,
अररम्भन्	221	अरुदिम	,,
अरविन्दम	258	अरुदिव	,,
अरार्णात्	157	अरुधन्	163
अराध्रात्	65	अरुधनाम	,,
अराध्यन	,,	अरुधन	,,
अरामि	181	अरुध्यन	102
अरार्यते	202	अरुन्तुद.	266
अरासीत्	147	अरुपन	151
अरिङ्क्त	61	अरुवन	57
अरिणक्	,,	अरुपन्	151
अरिणग्	,,	अरुष्कर	264
अरिलम	289	अरूक्षयत्	,,
अरिन्दम	267	अरूक्षयत	,,
अरिरिषति	191	अरूरुपत्	214
अरीरणत्	217	अरूरुहत्	,,
अरीरिपत्	215	अरोद:	60
अरुचत्	152	अरोदम्	,,

	पुटे		पुटे
अरोदत	60	अर्ग्य	250
अरोदीः	,,	अलं रुदित्वा	299
अरोदीत	,,	अलक्षयन	71
अरौत	57	अलक्षयत	,,
अरौन्माम	163	अलर्गीत	165
अरौत्सीत	,,	अलङ्करिष्णु	284
अरौत्सु	,	अलङ्कृत्वा	299
अर्चयति	45	अलण्डयन	71
अर्चयते	,,	अलम्भि	182
अर्चयिता	172	अलल्म्भत	221
आर्चिचयिषति	200	अलाविष्ट	185
आर्चिचयिषते	,,	अलषन	64
आर्चिचिषति	194	अलाष्यत	,,
अर्च्यम	249	अलाभि	182
अर्जयन् आर्वति	244	अलावि केदारः स्वयमेव	185
अर्जुनगृह्य.	253	अलाविषु.	159
अर्तित्वा	300	अलाविष्ट	185
अर्थकरः	263	अलाविष्टाम	159
अर्थयते	49	अलावीत्	,,
अर्थापयति	234	अलिक्षत	158
आर्दिधिषति	197	आलिक्षन्त	159
अर्धभाक्	271	अलिक्षाताम	,,
अर्पयति	214	आलिपत्	153

	पुढे
अलिपत	153
अलिप्त	,,
अलिम्पत्	67
आलिम्पत	,,
अलिहत	56
आलिहन	,,
अलिहाताम्	,,
अलीढ	56, 159
अलीढाम्	56
अलीलपत्	216
अलीलवत्	221
अलुटत्	152
अलुठत्	151, 152
अलुठान्	156
अलुनात्	70
अलुनीन्	,,
अलुपत्	151, 152
अलुभत	151
अलुम्पन्	67
अलुम्पत	,,
अलेट्	56
अलेड्	,,
अल्पयति	225

	पुढे
अवक	59, 72
अवकर्यात	226
अवकल्पये अधीयीय	240
अवक्त	59
अवक्रम	,,
अवक्राम	,,
अवक्रीणीत	98
अवक्रीणाते	43
अवक्षत	144
अवक्षाताम्	,,
अवक्षाथाम्	,,
अवाक्ष	,,
अवक्ष्महि	,,
अवक्ष्वहि	,,
अवग	56
अवगल्भंत	232
अवगल्भांचक्रे	,,
अवगल्भायते	,,
अवगाढा	171
अवगाहिता	,,
अवगिरते	37
अवचम्	59
अवचन्	,,

	पुटे		पुटे
अवचूर्णयति	234	अवयम	250
अवच्छातम	281	अवधि	,,
अवच्छिन्नम	.	अवधिषत	,,
अवञ्म	59	अवधिषाताम	,,
अवञ्च	,,	अवधीत्	155
अवजगल्भे	232	अवनाय:	292
अवञ्चयत्	72	अवमापयति	215
अवञ्चयत	,,	अवमिश्राम	164
अवट	61	अवमान	,,
अवड्	,,	अवमूर्धशय	263
अवर्णात	157	अवरिष्ट	,,
अवतरति	10	अवरीष्ट	,,
अवतान	258	अवर्तत	65
अवतार	298	अवर्णयत	71
अवनिष्ठताम	79	अवानिष्ट	174
अवत्तम	281	अवर्त्स्यत	,,
अवत्स्यत	174	अववर्तत	223
अवदन्तम्	281	अववेष्टत्	221
अवादिग्धाते	137	अवशम्	61
अवदिग्धेर	,,	अवर्गान	276
अवदिग्धे	,,	अवशाययति	48
अवदितम्	281	अवश्यपाव्यम	249
अवदध्वम्	75	अवश्यभाव्यम्	,,

	पुटे		पुटे
अवश्यरेच्यम्	249	अवस्त्राबणम्	297
अवश्यलाव्यम्	,,	अवस्वाहि	57
अवश्यवाच्यम	,,	अवहार:	258, 298
अवश्यानः	276	अवाक्षम्	144
अवश्याय	258	अवाक्षी	,,
अवसत्	150	अवाक्षीन्	,,
अवसत	57	अवाक्षु:	,,
अवसन्निह पुरा	238	अवाक्ष्म	,,
अवसर्प्या	251	अवाक्ष्व	,,
अवसाताम्	57	अवागिरत	67
अवसाथाम्	,,	अवागिलत	,,
अवसामस्तत्रौदनमभुञ्ज्महि	236	अवाणीत्	157
अवसाय	303	अवात्	58
अवसाय.	258	अवाताम्	,,
अवसायकः	255	अवात्म	144
अवसाययति	213	अवात्मम	,,
अवसि	57	अवात्ताम्	,,
अवसितम्	281	अवात्समं	144, 235
अवसंसायते	205	अवात्सीः	144
अवस्त	57	अवात्सीत्	,,
अवस्तारः	298	अवात्सुः	,,
अवस्थाः	57	अवात्सुरिह पुरा	238
अवस्वहि	57	अवात्स्म	144

	पुटे		पुटे
अवास्व	144	अविन्दन्	67
अवादिषुः	146	अविन्दत	,,
अवादिष्टाम्	,,	अविब्लिपन्	215
अवादी	257	अविशन	67
अवादीत	146	अविवेष्टन	221
अवाद्यन्	65	अविग्नन	150
अवान	58	अवायन	101
अवार्मामपन	215	अवीवटन्	217
अवासा	257	अवीव्यन	72
अवार्माषयन्	213	अवीवयन	213
अवास्थन	150	अवीग्नन	223
अवास्थत	,,	अवु	58
अविक्षन	158	अवुमन्	150
अविक्त	68	अवर्डान	157
अविच्चन	66	अवृर्णान	70
अविच्छायत्	54	अवृर्णान	72
अविन्ताम्	59	अवृन	164
अविदन्	152	अवृनन	152
अविदु	59	अवृत्यन	65
अविध्यन	65	अवृम्रान	151
अविनक्	68	अवृश्चन	66
अविनग	,,	अवे	59
अविन्त	,,	अवेन्	,,

	पुटे
अवेवक्	59
अवेविक्त	63
अवेविक्ताम्	,,
अवेविजाताम्	,,
अवेविजुः	,,
अवेविड्ढ्वम्	,,
अवेविषाताम्	,,
अवेविष्ट	,,
अवेवीत	61
अवेवेक्	63
अवेवेग्	,,
अवेवेट्	,,
अवेवेड्	,,
अवेव्यन	61
अवेव्याताम्	,,
अवोचन्	153
अवोचत	,,
अवोढम्	144
अवोढाम्	,,
अवोढ्वम्	,,
अव्यथी	287
अव्यथ्यः	252
अव्ययन्	52

	पुटे
अव्ययत	52
अव्ययताम	,,
अव्ययन	,,
अव्ययन्त	,,
अव्यायायन	183
अव्यर्थान	164
अव्ययंनाम्	52
अव्याध्वम	147
अव्यामत	,,
अव्यामाताम्	,,
अव्यामाथाम्	,,
अव्यामि	,,
अव्यामिषम्	,,
अव्यामिषु	.
अव्यामिष्ट	,,
अव्यामिष्टम्	,,
अव्यासिष्टाम्	,,
अव्यासिष्म	,,
अव्यामिष्व	,,
अव्यासी	,,
अव्यासीत्	,,
अव्यास्त	,,
अव्यास्थाः	,,

	पुटे		पुटे
अभ्यास्महि	147	अशाद्	60, 61
अभ्यास्यत्	173	अशाम्यत	65
अभ्यास्यत	173, 183	अशार्या	257
अभ्यास्वहि	147	अशाश्र्यत	202
अभ्याहार्या	257	अशासीत	161
अभ्युषत	150	अशाम्	61
अभ्राजी	257	अशिषत	68
अशकत	149, 152	अशिश्राम	.
अशक्नुत	65	अशिना	169, 171
अशक्नोत	,,	अशिनामि	169
अशक्यत	,,	अशिनट	68
अशक्यत	,,	अशिनड्	,,
अशमत	150	अशिशयिषत	189
अशामि	181	अशिशयिषिष्ट	,,
अशामिषत	,,	अशिशयिषिष्यत	,,
अशामिषाताम्	,,	अशिशयिष्यत	,,
अशयाताम्	54	अशिशिषते	192, 199
अशयाथाम्	,,	अशिश्रपत्	218
अशयि	,,	अशिश्रवत्	221
अशयिष्ट	152	अशिश्रियत्	167
अशशासत्	222	अशिश्वयत्	221
अशा:	61	अशिश्रियत्	167
अशात्	60, 161	अशिर्षाष्ट	117

	पृष्ठे
अशिष्टाम्	61
अशीयत	53
अशुषन्	149
अशुभन्	152
अशुश्रवन्	221
अशुषन्	149
अशूरयन्	72
अशूशवन्	221
अशृणोत्	66
अशृधन्	152
अशेत	54
अशेथा:	,,
अशेध्वम्	,,
अशेमहि	,,
अशेरन्	,,
अशेवहि	,,
अशोचयन्	72
अशोकशालाभञ्जिका	296
अश्नुते	34
अश्नुवते	,,
अश्नुवाते	,,
अश्नुवीत	96
अश्रमन्	150

	पृष्ठे
अश्रथयन्	52
अश्रथयन्	,,
अश्राद्धभोजी	273
अश्राम्यन्	69
अश्लिक्षन्	145
अश्वन्	161
अश्वनाम्	,,
अश्वनि	232
अश्वत्थामा	271
अश्वन्	161
अश्वयति	225
अश्वायिषु	161
अश्वायिष्टाम्	,,
अश्वयीत	154, 161, 165
अश्वयुक्	269, 270
अश्वमन्	60
अश्वसन्	,,
अश्वासिनाम्	,,
अश्वसीत्	60, 164
अश्वस्यति वडवा	229
अश्वितन्	157
अश्वीयति	229
अश्वेन संचरताम्	80

	पुटे		पुटे
अष्टा	170, 171	असिक्त	153
अष्टासे	170	असिञ्चन	,,
अष्ठीवन	53	असिश्चत	67
असंव्याहारी	257	असिश्रत	,,
असङ्ग्रामयत्	73	असिषन	149
असङ्ग्रामयत	,,	असिस्रवन	221
असजन	54	असीदन	53
असत्वयन	72	असीषधन	215
असयाति	226	असुनवम	66
असरन	153	असुनुत	,,
असविद्रुम	162	असुनुतम	,,
असविश्वम	,,	असुनुताम	65
असविषन	,,	असुनुम	66
असविषाताम	,,	असुनुव	,,
असविष्ट	,,	असुनो	,,
असस	64	असुनोत	65
अससृ:	,,	असुन्म	66
अससृताम	,,	असुन्व	,,
अस्स्मरन	217	असुन्वत	,,
असात	161	असुन्वन	,,
अस्रावीत्	162	असुन्वाताम्	,,
असासीत्	161	असुस्रुवत्	167, 221
असि	23	असूत्रयत	73

	पुटे		पुटे
असृग्रयत	73	अस्तीर्षाताम्	164
असूयकः	286	अस्तीर्ष्ट	,,
असूयते	235	अस्थगीत	165
असूर्यियिषति	,,	अस्थात	160
असूर्यम्पश्या	266	अस्थिहर	262
असृपत	152	अस्थूलयत	72
असेवीत	146	अस्निहत	150
असोढ्वम	162	अस्नुहत	,,
असोषत	,,	अस्पार्क्षीत	148
असोषाताम	,,	अस्पार्क्षी	,,
असोढ	,,	अस्पार्क्षाम	,,
अस्तभत	141	अस्प्राक्षीत्	,
अस्तभ्नात	,,	अस्प्राक्षुः	,,
अस्तम्भीत	55	अस्प्राष्टाम	,,
अस्तम्भीत्	154	अस्फुटीत	156
अस्तरिषाताम्	164	अस्फुडीत	157
अस्तरिष्ट	,,	अस्फुरीत	,,
अस्तारिषुः	,,	अस्फुलीत्	,,
अस्तारिष्टाम्	,,	अस्मि	23
अस्तारीत्	,,	अस्यति	33
अस्तावीत्	162	अस्यदत्	152
अस्ति	23, 242	अस्यमिष्टाम्	164
अस्तीर्षत	164	अस्यमीत्	,,

	पुटे		पुटे
अक्रंसिष्ट	147	अहसाताम्	181
अक्षमन	152	अहर्षीत	165
अक्षसन	..	अहस्कर	264
अम्बजन	54	अहार्ग	257
अम्बपन	60	अहार्षीत	163
अम्बपन	..	अहिंमन	69
अम्बापताम्	..	अहिंस्नाम्	..
अम्बर्पान	..	अहिन	..
अम्बिदन	149, 152	अहिनन	..
अह नु करोमि	237	अहिनद	.
अहं न्वकार्षम्	.	अहूयन	102
अहं भवामि	8	अहून	163
अहत	55	अहृषन	151
अहनम्	..	अहृषन	189
अहताम्	..	अहृषाताम्	..
अहन	..	अहार्षान्	159
अहनम्	..	अहार्षु.	..
अहानिष्यन्	174	अहार्ष्टाम्	,,
अहानिष्यन	184	अह्वयन	52
अहन्म	55	अह्वयन	,,
अहन्व	,,	आ	
अहरन्	235	आकर	298
अहसन्	181	आक्रमन	53

	पुटे		पुटे
आक्रमते सूर्यः	13	आघातुकम	287
आक्रामति धूमः हर्म्यतलम्	,,	आघ्नत	55
आक्रीडते	12	आघ्नताम	88
आक्रीडी	285	आघ्नते	13
आक्रोशक.	286	आघ्नाताम	55, 73
आक्षन	66	आघ्नाथाम	,,
आक्षत	162	आघ्नाते	,,
आक्षाताम्	,,	आघ्नाथे	,,
आक्षाथाम्	,,	आघ्नि	55
आक्षि	,,	आघ्ने	18
आक्ष्णोन	66	आचक्षत	56
आक्ष्महि	162	आचक्षते	20
आक्ष्वहि	,,	आचक्षाताम	56
आखूत्थः	260	आचक्षाथाम	,,
आख्यत	153	आचक्षाते	20
आख्या	260	आचक्षाथे	,,
आगच्छति	239	आचक्षि	56
आगच्छेत्	,,	आचक्षे	20
आगत्य	302	आचक्ष्महि	56
आगन्ता	239	आचक्ष्महे	20
आगमिष्यति	,,	आचक्ष्वहि	56
आगम्य	302	आचक्ष्वहे	20
आगामुकम्	287	आचख्युः	134

	पुटे
आचख्याते	134
आचख्याथ	,,
आचख्यिथ	,,
आचख्यिरे	,
आचख्यु	,
आचख्ये	
आचख्यौ	,
आचड्ढ्वम	56
आचड्ढ्वे	20
आचर्यः देश	249
आचष्ट	56
आचष्टे	20
आचामन्त	,,
आचामति	13
आचामयति	218
आचाम्यम	253
आजिः	296
आजुहवन्	213
आज्यम	251
आज्ञिषु.	162
आज्ञिष्टाम्	,,
आज्ञीत्	,,
आटिटन्	222

	पुटे
आड्डिडत	222
'आड्ढ्वम	16
आढ्यङ्करणम	268
आढ्यम्भविष्णु	269
आढ्यम्भावुक	,,
आति	296
आतिष्ठताम	79
आतिष्ठेताम	,,
आत्त	54
आत्तम	,,
आत्ताम	,,
आत्थ	17
आत्मपोषम	306
आत्मम्भरिः	264
आद	130
आदम	54
आद	,,
आदन	,,
आदतु	130
आदत्त	62
आददे	29
आददते	,,
आददाते	,,

	पृष्ठे		पृष्ठे
आदन	54	आनर्च्छिम	123
आदयने	220	आनर्च्छिव	,,
आदायचर.	263	आनर्च्छु.	,,
आदि	293, 296	आनशे	139, 179
आदिकर	264	आन्वयन	73
आदित्यमुपानयन्तान	79	आन्वयन	,,
आदिथ	130	आपत्	294
आदु	,,	आर्पात	49
आवृन	276	आपप्रच्छ	133
आदृत्य.	251	आपर्यात	49
आदे	178	आपीनम	278
आदेवक.	286	आपृच्छते	37
आद्ध्वम	57	आपृच्छन्ते	,,
आद्य	54	आपृच्छेते	,,
आद्यन	101	आप्ति	294
आद्व	54	आप्रांति	49
आधार.	298	आमर्यात	218
आधि:	293	आमात्	271
आध्वे	20	आमोर्षा	285
आनर्च्छ	123	आम्बष्ट	2600
आनर्च्छतु:	,,	आयम	56
आनर्च्छथु.	,,	आयंस्त	20
आनर्च्छिथ	,,	आयच्छताम्	134

	पुटे
आयच्छना पाणिम	80
आयच्छन्	,,
आयनम्तृ	289
आयन	58
आयम्यान	33
आयागर्यान	218
आयामयते	221
आयामा	285
आयामयने	221
आयामा	285
आयाम्यन	173
आर	123
आरंमान	147
आरन्	123
आरम्भा	171
आरभ्यम	249
आरमतु	78
आरम्भक	255
आरराध	127
आरराधन्:	,,
आरि[illegible]धुः	,,
आज्ञ[illegible]	123
आरि[illegible]म्पते	195

	पुटे
आरोहयते	220
• आरु	123
आरूढ भवन	283
आरूढो वृक्ष भवान	,,
आरूढो वृक्षं भवन	,,
आर्चयन	71
आर्चयन	,,
आर्चिचन	167
आर्न्हन	53
आनायन	54
आथयन	72
आभ्रोन	66
आर्धन	151
आर्पिपन	214
आर्फन	67
आल्भ्य	298
आलोकते	13
आवाधिषाष्ठ	116
आवाधिष्ट	158
आवा भवाव	3
आवापर्यान	213
आवाय	298
आगमु	288

	पृष्ठे		पृष्ठे
आशंसे क्षिप्रमधीयाय	240	आसनम्	298
आशंसे युक्तः अधीयाय	,,	आसना	296
आशयति	220	आसयति	220
आशिका	296	आसां चक्रे	123
आशितंभवम्	267	आसाताम्	57
आशिषन्	162	आसाथाम्	,,
आशिषानाम्	,,	आसाते	20
आशिष्ट	,,	आसाथे	,,
आशु	290	आसाध्वम्	253
आशुशूषाण	196	आसि	57
आश्नुत	66	आसिका	297
आश्नुवत	,,	आसितम्	282
आश्नुवाताम्	,,	आसितं देवदत्तेन	283
आश्वत	154	आसितो देवदत्तेन	,,
आश्वताम्	,,	आसीः	59
आश्वन्	,,	आसीत्	,,
आश्वस्त	225	आसीनम्	242
आष्ट	162	आसीन.	,,
आष्टाः	,,	आसीना	,,
आसम्	59	आसे	20
आसत	57	आस्त	57, 59
आसते	20	आस्तम्	59
आसन	59	आस्तरिषीष्ट	118

	पुटे
आस्तरीषत	164
आस्तरीषाताम	,,
आस्तरीष्ट	,,
आस्ताम्	59
आस्तीर्ष्ट	118
आस्ते	20
आस्था:	57
आस्म	59
आस्महि	57
आस्महे	20
आस्राव:	258
आस्व	59
आस्वनित	280
आस्वहि	57
आस्वहे	20
आस्वान्त:	280
आस्मि	20
आह	17
आहत	55, 155
आहताम	83
आहतु:	17
आहते शिर:स्वमज्ञम	18
आहथा:	55

	पुटे
आहथु:	17
आहध्वम	55
आहध्वे	83
आहनामहे	,,
आहनावहे	,,
आहने	,,
आहन्ति शिर परकीयम्	18
आहन्महि	55
आहन्महे	18
आहन्वहि	55
आहन्वहे	18
आहसे	,,
आहस्व	83
आहार	291
आहु.	17
आह्वत	153
आह्वाययति	213
आह्वास्त	153
आह्वास्यत	173
इकार:	296
इक्षुभक्षिका	297
इक्षुभक्षिकाम	,,

	पृष्ठे		पृष्ठे
इच्छन	243	इर्यापथ	134
इच्छन्ति	14, 37	इयर्ति	30
इच्छन	243	इयर्तु	87
इच्छन्ती	,,	इयर्मि	30
इच्छा	295	इयर्षि	,,
इज्यते	104	इयष्ठ	180
इज्या	294	इयाय	134
इत:	21	इयृत	30
इति स्मोपाध्याय कथयन्ति	234	इयृतान	87
इति हाकरोत्थकार वा	,,	इयृथ	30
इत्थङ्कारम्	307	इयृथ:	,,
इत्य	251	इयृम	,,
इत्या	294	इयृव	,,
इत्वर	288	इयेथ	134
इत्वा	271	इयेष	122
इथ	22	इयेषिथ	,,
इथ.	,,	इयृति	30
इदमिच्छति	239	इरंमद	266
इदमेषां यानम्	283	इव:	22
इदमेषामासितम्	,,	इषुधि:	293
इदमेषाम्भुक्तम्	,,	इष्ट.	278
इध्मप्रव्रश्चन.	298		
इध.	42	ईकार:	296

	पुटे		पुटे
ईडा चक्र	122	ईश्वर	288
ईट्टे	20	ईश्वहे	
ईडते	..	ईष	122
ईडाते	..	ईषतु	.
ईडाथे	,	ईषत्कर	299
ईडिध्वे	..	ईषत्पान	,,
ईडिषे		ईषधु	122
ईडे	.	ईषदाढ्यङ्कर	299
ईड्ढ्वे	..	ईषदाढ्यम्भवम्	,,
ईडमहे	.	ईषद्दान	..
ईडवहे	..	ईषद्भोज	.
ईर्मान्त	195	ईषिम	122
ईयतु	134	ईषित्र	,,
ईयात	246	ईषु	,,
ईयिवान	,,	ईष्टे	20
ईयु	134	ईहा	295
ईशते	20	ईहाचक्रे	122
ईशाते	,,	उ	
ईशाथे	..	उकार	296
ईशिध्वे	,	उक्त	278
ईशिषे	,,	उग्रम्पश्य	266
ईशे	,	उर्धारिस्फलाति	230
ईश्महे	,,	उच्यताम	101

	पुढे		पुढे
उच्यते	101	उदरम्भरि:	264
उच्यात्	126*	उदर्विजिष्ट	157
उच्येत	102	उदायत	155
उजिघ्र.	257	उदायसत	,,
उञ्छति	37	उदायसाताम्	,,
उड्डयते	9, 10	उदित्वा	301
उड्डयन्ते	,,	उदेजय.	257
उड्डयेते	,,	उद्गार:	292
उत्कण्ठते	49	उद्दालकपुष्पभञ्जिका	296
उत्कण्ठयति	,,	उद्धम	257
उत्कामयति	217	उद्धय:	,,
उत्तानशाय.	263	उद्ध्य	252
उत्पचिष्णु:	284	उद्भूत्	270
उत्पतिष्णु:	,,	उद्यते	104
उत्पश्य:	257	उद्याव:	298
उत्पिब:	,,	उद्विग्न:	275
उत्पुच्छयते	226	उद्विग्नवान्	,,
उत्पुटिता	254	उद्विजिता	254
उत्फुल्ल:	226	उन्नाय:	292
उदक्	297	उन्नेतारस्तौल्वलायना: भवन्ति पुले जाते	284
उदश्वीयत	52		
उदपेषम्	305	उन्मदिष्णु:	,,
उदरपूरम्	,,	उन्मनायते	232

	पुटे		पुटे
उपक्रमन्ताम	78	उपवीणयति	234
उपक्रमते मोक्तुम	14	•उपशुश्रुवान	246
उपक्रामतु	78	उपश्लिष्टं भवता	282
उपगूहते	12	उपश्लिष्टो गुरुं भवान	,,
उपगूहिषीष्ट	115	उपश्लिष्टो गुरुर्भवता	,,
उपघुक्षीष्ट	,,	उपश्लोकयति	234
उपदा	295	उपसरज	274
उपदाय	303	उपसर्या	250
उपधा	,,	उपसेदिवान कौत्स पाणिनिम	246
उपदिदीयाते	137	उपस्थायुका	287
उपदिदीयिरे	,,	उपस्थितं भवता	282
उपदिदीयिषे	,,	उपस्थिति. •	294
उपदिदीये	,,	उपस्थितो गुरुं भवान	282
उपपादुकम	287	उपस्थितो गुरुर्भवता	,,
उपमाय	302	उपह्वयते	11
उपयुङ्क्ते	39	उपाक्रमन	53
उपयुञ्जते	,,	उपागूहन	,,
उपयुञ्जाते	,,	उपाधि	293
उपरमतास	78	उपाध्याय:	291
उपरमतु	,,	उपाध्याया	,,
उपरमयतु	,,	उपाध्यायी	,,
उपराव:	291	उपांस्त	155
उपवाजयति	213	उपायत	,,

	पुटे		पुटे
उपारंम्भान	147	उवाप	129
उपार्वाबजन	213	उवाय	131
उपासितं भवना	282	उवास	,,
उपासितो गुरुं भवान	,,	उवोद	130
उपासितो गुरुर्भवना	,,	उवोष	124
उपाश्रयन	52	उशान्ति	26
उपेयम	251	उशित	278
उप्यते	104	उश्म	26
उब्जामास	122	उश्व.	,,
उब्जिजिषति	194	उषित	278
उर्भाति	37	उषित्वा	301
उम्भति	,,	उष्ट	26
उम्भाम्बभूव	122	उष्ट्रकोर्णा	272
उरगः	267	उष्ट	26
उरःछद	298	उष्ट्र	,,
उलाष.	277	उष्णभोर्जा	272
उलापर्याति	219	उष्णिक	269
उलापयते	,,	**ऊ**	
उवक्थ	130	ऊकार.	296
उवचिथ	,,	ऊचतु	130, 135
उवपिथ	129	ऊचाते	178
उवप्थ	,,	ऊचिरे	,,
उवाच	130	ऊचुः	130, 135

	पृष्ठे		पृष्ठे
ऊचे	130, 135, 172	ऊष्मायन्त	233
ऊढम	288	•ऊहाम्बभूव	122
ऊढ	278	ऋ	
ऊढयति	227	ऋधु अस्य कर्मनाम	78
ऊपतु.	129	ऋच्छति	14
ऊपु	,,	ऋच्छन	243
ऊयतु	131	ऋतिङ्कर	267
ऊयते	104	ऋतित्वा	300
ऊयाते	,,	ऋतीयते	16
ऊयिरे	,,	ऋतीयन्ते	,,
ऊयु	,,	ऋतीयेते	,,
ऊये	,,	ऋत्विक	269
ऊर्क	288	ऋध्नुत	35
ऊर्ध्वपूरम	306	ऋध्नुवन्ति	,,
ऊर्ध्वशोषम	,,	ऋध्नोति	,,
ऊवतु.	131	ए	
ऊवाते	,,	एककर	264
ऊविरे	,,	एनयति	223
ऊवु	,,	एति	21
ऊवे	,,	एदिधिषनाम	188
ऊषतु:	132	एदिधिषते	,,
ऊषु.	,,	एदिधिषमाण:	244
ऊषुष्मि पुरा	138	एदिधिषयति	227

	पुटे		पुटे
एदिधिषां चक्रे	188	एधांबभूव	122
एदिधिषिता	,,	एधांबभूवे	178
एदिधिषिष्यते	,,	एधामहे	8
एदिधिषिष्ट	,,	एधामहै	76
एदिधिषेत	,,	एधामास	122
एदिधिष्यताम्	,,	एधामासे	178
एदिधिष्यते	,,	एधावहे	8
एदिधिष्येत	,,	एधावहै	76
एधताम्	76	एधि	85
एधते	8	एधितं राजकुलस्य	284
एधध्वम्	76	एधितव्यम्	287
एधध्वे	8	एधिता	168, 183
एधनीयम्	248	एधिताध्वे	168
एधन्ताम्	76	एधितारः	,,
एधन्ते	8	एधितारौ	,,
एधमानम्	242, 244	एधितास्थे	,,
एधमानः	242	एधितासे	,,
एधमाना	,,	एधितास्महे	,,
एधसे	8	एधितास्वहे	,,
एधस्व	76	एधिताहे	,,
एधांचकृढ्वे	121	एधिषीध्वम्	109
एधांचकृवान्	246	एधिषीमहि	,,
एधांचक्रे	121, 178	एधिषीय	,,

	पुटे		पुटे
एधिषीयास्ताम्	109	एवं स्म पिता ब्रवीति	237
एधिषीयास्थाम्	,,	एवङ्कारम्	304
एधिषीरन्	,,	एष गमिष्यामि, गन्तास्मि गच्छामि	239
एधिषीवहि	,,	एषि	22
एधिषीष्ट	,,	एषिता	255
एधिषीष्ठाः	,,	एषोऽस्म्यागतः	239
एधिष्यते	184	एष्टा	255
एधे	8	ऐ	
एधेत	92	ऐ.	58
एधेताम्	76	ऐच्छत	53
एधेते	8	ऐटट	56
एधेथाम्	76	ऐट्ठाः	57
एधेथाः	18	ऐडत	,,
एधेथे	93	ऐडाताम्	,,
एधेध्वम्	92	ऐडाथाम्	,,
एधेमहि	93	ऐडि	,,
एधेय	,,	ऐड्ढ्वम्	,,
एधेयाताम्	92	ऐड्ढ्वम्	,,
एधेयाथाम्	93	ऐड्महि	,,
एधेरन्	,,	ऐड्वहि	,,
एधेवहि	,,	ऐत	58
एधै	76	ऐत्	,,
एमि	22		

	पुटे		पुटे
ऐतम	58	ऐधिष्येताम्	173
ऐताम्	,,	ऐधिष्वहि	143
ऐदिधिषत	188	ऐधे	52
ऐदिधिषि	,,	ऐधेताम्	,,
ऐदिधिषिष्ट	,,	ऐधेथाम्	,,
ऐदिधिषिष्यत	,,	ऐय	63
ऐदिधिष्यत	,,	ऐयरम्	,,
ऐधत	52	ऐयरु	,,
ऐधथाः	,,	ऐयृत	,,
ऐधध्वम्	,,	ऐयृतम्	,,
ऐधन्त	,,	ऐयृताम्	,,
ऐधामहि	,,	ऐयृम	,,
ऐधावहि	,,	ऐयृव	56
ऐधिध्वम्	143	ऐरत	,,
ऐधिषत	,,	ऐराताम्	,,
ऐधिषाताम्	,,	ऐराथाम्	,,
ऐधिषाथाम्	,,	ऐरि	,,
ऐधिषि	,,	ऐर्त	,,
ऐधिष्ठ	,,	ऐर्थाः	,,
ऐधिष्ठाः	,,	ऐर्ध्वम्	,,
ऐधिष्महि	143	ऐर्महि	,,
ऐधिष्यत	173, 183	ऐर्वहि	,,
ऐधिष्यन्त	173	ऐलिलत्	165

	पृष्ठे
ऐक्षत	57
ऐक्षाताम्	,,
ऐक्षाथाम्	,,
ऐक्षि	,,
ऐक्षिष्म	,,
ऐक्ष्महि	,,
ऐक्ष्वहि	,,
ऐष्ट	,,
ऐष्ठाः	,,
ओ	
ओजायते	231
ओदनभोजिका	297
ओदनभोजिकाम्	,,
ओषां चकार	124
औ	
औचन्	151
औञ्छन्	67
औञ्च्यत	102
औज्वल	227
औज्झित्	,,
औनन्त्	165
औन्दिदत्	222
औभत	67
औम्भत्	67
और्णुताम्	57
और्णुवन्	,,
और्णोत्	,,
औलण्डयत्	71
औलण्डयत	,,
औशन्	61
औश्म	,,
औश्व	,,
औष्ट	,,
औष्टम्	,,
औष्टाम्	,,
क	
कं भवन्तो भोजयन्ति भोजयितारः भोजयिष्यन्ति	238
कंसं घातयति	229
कक्षायते	233
कटप्रूः	289
कणयति	217
कण्डूयति	235
कण्डूयते	,,
कण्डूया	295

	पृष्ठे
कण्डूयियिषति	235
कण्वायते	234
कतरः कतमो वा दास्यति, दाता, ददाति	238
कतीह निघ्नानाः	245
कतीह पचमानाः	,,
कतीह मण्डयमानाः	,,
कतीह शिखण्डं वहमानाः	,,
कथङ्कारम्	304
कथयति	49
कथा	295
कदा भुङ्क्ते	238
कदा भोक्ता	,,
कदा भोक्ष्यते	,,
कनयति	225
कन्यादर्शम्	304
कन्यामुपयच्छताम्	81
कम्पयति	220
कम्प्रा	288
कम्बलदायः	290
कम्बलपः	260
कम्राः	288
करः	292
करग्राहम्	305
करणीयम्	248
करवर्तम्	305
करिष्यते	176
करीषङ्कषा	267
करोति	41
करोमि	42
करोषि	,,
कर्णेजपः	262
कर्तव्यम्	247
कर्तव्यः	248
कर्ता कटम्	284
कर्ता कटान्	,,
कर्तिष्यति	175
कर्तृकरः	264
कर्त्स्यति	175
कर्मकरः	264
कर्मकरान् उपनयताम्	77
कर्मकरान् उपवदताम्	81
कर्मकृत्	273
कर्शित्वा	301
कर्ष्टा	171
कर्हि भुङ्क्ते	238

	पुटे		पुटे
कर्हि भोक्ता	238	कष्टानि	279
कर्हि भोक्ष्यते	,,	कष्टायते	233
कलयति	226	कस	258
कलहकार:	264	कां कारिकाम्	296
कलहायते	234	कां कृतिम	,,
कलिङ्गेषु स्थितोऽसि नाहं कलिङ्गान् जगाम	236	का कृत्याम्	,,
		कां क्रियाम	,,
कल्पते	13	का त्वं कारिमकार्षी	,,
कल्पन्ते	,,	कां त्वं गणिमजीगण:	,,
कल्पिता	172	का पाचिम्	297
कल्पितासे	,,	का पाठिम्	,,
कल्पिष्यते	176	कां याजिम्	,,
कल्पेते	13	काकगुहा	261
कल्प्स्यसि	176	काणयति	217
कल्प्स्यते	,,	काण्डलाव:	259, 290
कल्याणचार:	259	कान्ति	294
कल्याणचारा	,,	कामयते	16, 211
कवचहर:	262	कामयन्ते	86
कवाटघ्न:	268	कामयेते	,,
कवायति	230	कामुका	287
कवायते	231	काम्यम्	248
कषायपायिण:	273	काम्यते	103
कष्टम्	279	कारक:	254

	पुटे
कारकरः	264
कारणा	295
कारयते	220
कारयित्वा	300
कारिका	254
कारितम्	275
कारुः	290
कार्यम्	253
काष्ठभित्	270
कासः	258
कासां चक्रे	141
किङ्करः	264
किङ्कृत्य	302
किमयजत्	237
किमागच्छत्	,,
किमाजगाम	,,
किमिच्छति	230
किमियाज	237
किरः	257
किरिः	296
कीर्तयति	46, 223
कीर्त्यम्	251
कुक्षिम्भरिः	264

	पुटे
कुटुम्बभारः	267
कुटुम्बाय उत्तिष्ठताम्	79
कुट्टाकः	287
कुप्यम्	252
कुमारघाती	268
कुमारायते	231
कुमुदम्	261
कुम्बा	295
कुम्भकारः	259
कुम्भकारी	,,
कुरुचरः	263
कुरुचरी	,,
कुरुतः	42
कुरुते	,,
कुरुथ	,,
कुरुथः	,,
कुरुध्वे	,,
कुरुषे	,,
कुर्मः	,,
कुर्महे	,,
कुर्यात्	98
कुर्वः	42
कुर्वते	,,

	पुटे		पुटे
कुर्वन्ति	42	कृतिः	294, 295
कुर्वहे	,,	कृत्रिमम्	293
कुर्वाते	,,	कृत्यम्	253
कुर्वीत	98	कृत्या	294
कुर्वे	42	कृन्तति	38
कुलकरम्	263	कृश	257, 277
कुल्माषपादः	273	कृशित्वा	301
कुषित्वा	301	कृषि	296
कुष्ठः	260	कृषीष्ट	118
कुष्यति पादः स्वयमेव	107	कृष्टपच्य	252
कुह्यते	49	क्लृप्तः	275
कूजति	12	कौकूयते	205
कूप्यम	248	कोप	257
कूटबन्धम्	306	कोपनः	286
कूलङ्कषा	266	क्नूयिता	,,
कूलमुद्रुजः	265	क्नोपयति	215
कूलमुद्वहः	,,	क्रन्त्वा	301
कृच्छ्रायते	233	क्रमताम्	79
कृणुतः	42	क्रमते	13
कृणोति	,,	क्रमित्वा	301
कृण्वन्ति	,,	क्रय्यात्	271
कृतः कटो भवता	282	क्रष्टा	171
कृतयति	226	क्रान्तिः	294

	पुटे		पुटे
क्रान्त्वा	301	क्रीणीत	90, 98
क्रापयति	215	क्रीणीतम्	90
क्रामत्	243	क्रीणीत	43
क्रामति	13, 32	क्रीणीताम्	90
क्रामतु	79	क्रीणीतात्	,,
क्रामन्	243	क्रीणीथ	43
क्रामन्ती	,,	क्रीणीथ	,,
क्राम्यति	32	क्रीणीथाम्	91
क्रिया	294	क्रीणीथा	98
क्रियात्	118	क्रीणीध्वम्	91, 98
क्रीणताम्	90	क्रीणीम	43
क्रीणन्ति	43	क्रीणीमहि	98
क्रीणन्तु	90	क्रीणीय	,,
क्रीणाताम्	,,	क्रीणीयाम्	,,
क्रीणाति	43	क्रीणीया	,,
क्रीणातु	90	क्रीणीयात्	,,
क्रीणानि	,,	क्रीणीयात	,,
क्रीणाम	,,	क्रीणीयातम्	,,
क्रीणामहै	91	क्रीणीयाताम्	,,
क्रीणामि	43	क्रीणीयाथाम्	,,
क्रीणाव	90	क्रीणीयाम	,,
क्रीणावहै	91	क्रीणीयाव	,,
क्रीणासि	43	क्रीणीयु	,,

	पुटे		पुटे
क्रीणीरन्	98	क्षमाभृत्	271
क्रीणाव:	43	• क्षयिष्णु:	284
क्रीणीवहि	98	क्षय्या	287
क्रीणाहि	90	क्षर	257
क्रीणे	91	क्षवथु:	293
क्रायताम्	103	क्षापणा	295
क्रीयते	,,	क्षाम:	277
क्रीयेत	,,	क्षाम्यति	33
क्रुङ्	269	क्षिप्नु:	285
क्रेयान्	118	क्षीण	276
क्रेषीष्ट	,,	क्षीब	277
क्रोधन:	286	क्षीरपायिण	273
क्रामति	13, 32	क्षीरस्यति माणवक:	230
क्राम्यति	32, 33	क्षीरीयति	,,
क्लिशित्वा	301	क्षुर्णान्	40
क्लिष्ट्वा	,,	क्षुधित:	278
क्लीबते	232	क्षुधित्वा	301
क्लीबायते	,,	क्षुन्न	,,
क्लेशक:	286	क्षुन्ने	,,
क्लेशापह:	268	क्षुन्दते	,,
क्षत्रियजम्	274	क्षुन्दन्ति	40
क्षम:	257	क्षुन्दाते	,,
क्षमा	259	क्षेमकर:	264

	पुटे
क्षेत्रे विवदताम्	81
क्षेपयति	224
क्षेमकारः	367
क्षेमङ्करः	,,
क्षोदयति	224
क्ष्मापयति	215
क्ष्मायिता	286
क्ष्विण्णः	283
ख	
खण्डयति	46
खनकः	258
खनकी	,,
खनित्रम्	289
खन्यते	103
खर्ज्यम्	248
खलपूः	271
खलु कृत्वा	299
खशायः	262
खाडयति	46
खातः	278
खादकः	286
खायते	103
खारिन्धमः	265

	पुटे
खारिन्धयः	265
खिन्ते	40
खिन्दन्ति	38
खिन्नः	275
खुण्डयति	46
खेयम्	25
ख्यातः	278
ख्यायते	104
ग	
गच्छन	243
गच्छति	14
गच्छन्	243
गच्छन्ती	,,
गडयति	227
गतं देवदत्तेन	281
गतो देवदत्तेन ग्रामः	,,
गतो देवदत्तो ग्रामम्	,,
गत्वरः	288
गत्वा	302
गद्यम्	249
गन्ता	238
गन्तास्वेदम्	284
गमः	292

	पुटे		पुटे
गमयति	219	गावहे	9
गमिष्यति	175	*गासे	,,
गरः	292	गिरति	37
गरयति	224	गिरिः	296
गर्ज्यम्	248	गिलतः	37
गर्धनः	286	गिलति	,,
गर्धयति	219	गिलन्ति	,,
गर्धयते	,,	गीतम्	282
गर्वयते	49	गीर्यति	230
गले चोपकः	256, 297	गीर्यते	103
गवेषयति	49	गुञ्जति	12
गव्यति	230	गुधित्वा	301
गह्वरायते	233	गुफति	37
गाते	9	गुफित्वा	300
गाथकः	259	गुम्फति	37
गाथाकारः	264	गुम्फित्वा	300
गाथे	9	गुरूणामिष्टः	283
गाध्वे	,,	गुरूयते	231
गापयति	215	गुहा	295
गास्महे	9	गुह्यम्	251
गायनः	259	गूढः	275
गायनी	,,	गूहति	12
गार्हपत्यमुपतिष्ठताम्	79	गृध्नुः	285

	पुटे
गृहम्	258
गृह्यते	49
गृहयालुः	287
गृहा	258
गृहाण	91
गृहीतः	278
गृह्णते	43
गृह्णन्ति	,,
गृह्णाति	,,
गृह्णाते	,,
गृह्णाथे	,,
गृह्णामि	,,
गृह्णासि	,,
गृह्णीतः	,,
गृह्णीते	,,
गृह्णीथ	,,
गृह्णीथः	,,
गृह्णीध्वे	,,
गृह्णीमः	,,
गृह्णीमहे	,,
गृह्णीवः	,,
गृह्णीवहे	,,
गृह्णीषे	,,

	पुटे
गृह्णे	43
गृह्यकाः	252
गृध्यान्	118
गेहमुच्चरताम्	80
गेहं वदताम्	81
गै	[illegible]
गोदोहनं	298
गोधा	295
गोधुक्	270
गोपयति	40
गोपायति	15
गोपाययति	46
गोपाययते	,,
गोपायांचकार	141
गोपाय्यते	101
गोपिता	171
गोपोषम्	306
गोप्ता	171
गोविन्द	257
गोष्ठ	260
गोष्ठम्	251
गौः	290
ग्रथित्वा	300

	पुटे
ग्रन्थित्वा	300
ग्रह	258, 292
ग्राहिर्षीष्ट	178
ग्रहीता	172
ग्रहीषीष्ट	118
ग्रामं नीता अजाः	282
ग्रामगृह्या	252
ग्रावस्तुत्	289
ग्रावस्तुतौ	,,
ग्राह	257. 258
ग्राहिणी	256
ग्राहिषीष्ट	178
ग्राह्य	256, 257
ग्राम्यम	248
ग्लपयति	218
ग्लानं भवता	282
ग्लानः	276
ग्लानौ भवान्	282
ग्लापयति	218
ग्लायन्.	11
ग्लायति	,,
ग्लायन्ति	,,
ग्लास्यति	230
ग्लास्नु.	284

घ

	पुटे
घटग्रह	261
घटयति	47, 217, 223
घटिन्धम	265
घटिन्धय	,,
घटीग्रह.	262
घट्टना	296
घस्मर	287
घातक	254
घातयति	216
घानिता	183
घानिषीष्ट	178
घानिष्यते	184
घुष्टा रज्जुः	279
घुष्टौ पादौ	,,
घृतनिधायम्	306
घृतस्पृक्	269
घ्नन्ति	18
घ्नन्तु	83
घ्राणः	277
घ्रातः	,,
घ्रायात्	116

	पुटे		पुटे
प्रेयान्	116	चङ्खन्यते	204
च		चञ्चूर्यते	203
चकयति	217	चनीकस्यते	,,
चकर्थ	140	चनीस्कद्यते	,,
चकाद्धि	85	चन्दनसारः	290
चकार	236	चन्द्रायते	231
चकासति	25	चय	292
चकासानि	85	चरः	257
चकास्त	,,	चरिकरीति	210
चकास्ति	,,	चरिकर्ति	,,
चकास्थ	,,	चरित्रम्	289
चकास्थः	,,	चरिष्णु.	284
चकास्मः	,,	चरी	257
चकास्मि	,,	चरीकरीति	211
चकास्वः	,,	चरीकर्ति	,,
चकास्मि	,,	चर्करीति	,,
चक्रबन्धम्	306	चर्कर्ति	,,
चक्रे	140	चर्चा	295
चक्लान	134	चर्तिष्यति	175
चक्लतुः	,,	चर्त्स्यति	,,
चक्लुः	,,	चर्मपूरम्	305
चङ्क्रमणः	286	चर्यम्	249
चङ्क्रम्यते	202	चलः	258

	पृष्ठे
चलनः	286
चलयति	46, 218
चाम्वायते	204
चाटुकारः	264
चालः	258
चालयति	46, 218
चिकरिषति	192
चिकाय	139
चिकारयिषति	228
चिकित्सते	187
चिकीर्षति	199
चिकीर्षते	,,
चिकीर्षा	295
चिकीर्षुः	288
चिक्ये	139
चिक्यिथ	140
चिकाय	,,
चिकिये	,,
चिकीषति	200
चिकेथ	140
चिखनिषति	191
चिचाय	139
चिच्ये	,,

	पृष्ठे
चित्रकरः	264
चित्रायते	233
चिनुतः	35
चिनुते	,,
चिनुथ	,,
चिनुथः	,,
चिनोति	,,
चिनोषि	,,
चिन्तयति	45
चिन्तयेत	,,
चिन्ता	295
चिन्वते	35
चिन्वन्ति	,,
चिन्वाते	,,
चुचोरयिषति	200
चुचोरयिषते	,,
चुलुम्पाञ्चकार	141
चूर्णपेषम्	305
चेकीत	204
चेकीयते	,,
चेक्रयीति	210
चेक्रियति	,,
चेकीतः	,,

	पृष्ठे
चेक्रीयते	206
चेकेति	210
चेतयः	257
चेतव्यम्	248
चेयम्	,,
चेलक्नोपम्	305
चोकूयते	205
चोक्रुशति	209
चोक्रुशीति	,,
चोक्रुष्टः	,,
चोक्रोष्टि	,,
चोचूर्यते	206
चोपनः	286
चोपयति	220
चोरयतः	45
चोरयति	,,
चोरयते	,,
चोरयथ	,,
चोरयथः	,,
चोरयन्ति	,,
चोरयन्ते	,,
चोरयसि	,,
चोरयांचकार	141
चोरयांचक्रे	141, 179
चोरयांबभूव	141
चोरयांबभूवे	179
चोरयामः	45
चोरयामास	141
चोरयामासे	
चोरयामि	45
चोरयाव	..
चोरयिता	172
चोरयित्वा	300
चोरयिषीष्ट	119, 178
चोरये	99
चोरयेत्	,,
चोरयेत	99
चोरयेतम्	,,
चोरयेताम्	,,
चोरयेते	45
चोरयेथाः	99
चोरयेध्वम्	,,
चोरयेम	,,
चोरयेमहि	,,
चोरयेव	,,
चोरयेयम्	,,

	पुटे		पुटे
चोरयेयाताम्	99	छिदेलिमानि	248
चोरयेयाथाम्	,,	छिनत्ति	40
चोरयेयुः	,,	छिन्त	,,
चोरयेरन्	,,	छिन्ते	,,
चोरयेव	,,	छिन्दते	,,
चोरयेवहि	,,	छिन्दन्ति	,,
चोरयिषीष्ट	178	छिन्दाते	,,
चोर्यनाम्	103	छिन्न.	275
चोर्यते	,,	छृणत्ति	45
चोर्येत	,,	छृन्तः	,,
चोर्यात्	119	छृन्ते	,,
छ		छृन्दते	,,
छदयति	218	छृन्दन्ति	,,
छन्नः	280	छृन्दाते	,,
छन्त्स्यति	175	ज	
छर्दिष्यति	,,	जंहम्यते	202
छादयति	218	जक्षत्	242
छादितः	280	जक्षति	24
छाययति	213	जक्षती	242
छित्	289	जक्षतुः	130
छिदा	295	जक्षितः	24
छिदिः	296	जक्षिति	,,
छिदुरम्	287	जक्षिथ	,,

	पृष्ठे		पृष्ठे
जक्षिथः	24	जग्ले	179
जक्षिमः	,,	जग्लौ	135
जक्षिम	,,	जघनिथ	134
जक्षिवः	,,	जघन्थ	,,
जक्षिथि	,,	जघन्वान्	246
जक्षुः	130	जघमिथ	130
जक्षे	178	जघान	133
जगत्	289	जघाम	130
जगन्थ	133	जघ्नतुः	133
जगन्वान्	246	जघ्निवान्	246
जगमिथ	133	जघ्नुः	133
जगाम	,,	जङ्घन्यते	204
जगृहतुः	131	जङ्घाकरः	264
जगृहुः	,,	जजरतुः	127
जगृहे	,,	जजरिथ	,,
जग्धः	280	जजरुः	,,
जग्ध्वा	302	जजागरतुः	124, 136
जग्मतुः	133	जजागरिथ	124
जग्मिवान्	246	जजागरुः	,,
जग्मुः	133	जजागार	,,
जग्राह	131	जजान	134
जग्लतुः	135	जजार	127
जग्लुः	,,	जज्ञतुः	134

	पृष्ठे		पृष्ठे
जज्ञाते	134	जरिगर्हि	211
जज्ञिरे	,,	जरिगृहीति	,,
जज्ञु	,,	जरिघर्षि	,,
जज्ञे	,,	जरित्वा	302
जञ्जन्यते	204	जरीगर्हि	211
जञ्जपूकः	288	जरीगृहीति	,,
जञ्जप्यते	203	जरीगृह्यते	206
जञ्जभ्यते	,,	जरीघर्षि	211
जनक	255	जरीत्वा	302
जनमेजय·	265	जर्गर्हि	211
जनयति	220	जर्गृहीति	,,
जप्यते	103	जर्घर्षि	,,
जप्यम्	249	जलधिः	293
जम्भक	255	जलमुक्	271
जम्भते	13	जल्पनम्	298
जय·	292	जल्पाकः	287
जयतः	9	जल्पितं शोभनम्	284
जयति	,,	जवनः	286
जयन्ति	,,	जह	137
जयी	287	जहति	30
जर·	257	जहतुः	136
जरयति	48	जहुः	137
जरा	295	जहर	

	पृष्ठ
जहर्थ	137
जहाति	30
जहातु	80
जहाते	136
जहाथ	137
जहानि	87
जहामि	30
जहार	137, 236
जहासि	30
जहाहि	86
जहि	83
जहित:	30
जहितात्	86
जहिथ	30, 137
जहिथ:	30
जहिम:	,,
जहिरे	136
जहिव:	30
जहिहि	86
जहीत:	30
जहीतात्	86
जहीथ	30
जहीथ:	,,
जहीम:	30
जहीव	,,
जहीहि	89
जहु:	137
जहे	136, 179
जहौ	136
जह्यात्	95
जह्व	137
जह्वतु	,,
जह्वथु	,,
जह्विम	,,
जह्विव	,,
जह्वु:	,,
अह्रार	138
जागरा	295
जागरां चकार	136
जागरूक:	288
जागर्ति	24
जागर्या	295
जागृत:	,,
जाग्रति	,,
जाग्रहति	211
जाग्रहीति	,,

	पुटे		पुटे
आघ्राङ·	211	जिगेथ	129
आघ्राति	,,	जिगय	,,
आजायते	204	जिग्यतु	,,
जात:	278	जिग्यथु	,,
जानन	244	जिगियम	,,
जानाति	44	जिगियत्र	,,
जानीते	,,	जिग्यु	,,
जापयान	215	जिघत्स्यान	189
जायते	32 103	जिघत्सतु	,,
जायमान·	244	जिघत्स्यान्निकार	,,
जायात्र	268	जिघत्स्यान्चक्रे	,
जायु·	290	जिघांस्यता	,,
जारभर	257	जिघांस्यथात	,
जारयित्वा	300	जिघांस्यासर्यात	,,
जाहति	209	जिघांस्यस्यते	,,
जाहायते	204	जिघत्संन्त	,,
जाह्वान.	,,	जिघत्स्यताम्	,,
जाहेति	,,	जिघत्स्यते	,,
जिगमिषति	190	जिघत्स्यात	,,
जिगाय	129	जिघत्स्यंत	,,
जिगयिथ	,,	जिघांसति	190
जिगरिषति	192	जिघृक्षति	192, 200
जिगाय	129	जिघृक्षते	200

	पुटे		पुटे
जिघ्रति	14	जिह्वाथे	27
जिघ्रन्	243	जिह्रीमहि	94
जिजनिषते	191	जिह्रीमहे	27
जिजपयिषति	195, 198	जिह्रीय	94
जिज्यतु:	132	जिह्रीयाताम्	,,
जिज्याथ	,,	जिह्रीयाथाम्	,,
जिज्यिथ	,,	जिह्रीरन्	,,
जिज्यु:	,,	जिह्रीवहि	,,
जिज्यौ	252	जिह्रीवहे	27
जित्य:	,,	जिह्रे	,,
जित्वर:	288	जिह्वया चकार	136
जिनाति	44	जिह्राय	,,
जिनाते	,,	जिह्रियनि	28
जिष्णु:	284	जिह्रात.	,,
जिहते	27	जिह्रीथ	,,
जिहाते	,,	जिह्राथ:	,,
जिहाथे	,,	जिह्रीम:	,,
जिहासति	195	जिह्रीव:	,,
जिहासते	,,	जिह्रेति	,,
जिहीत	94	जिह्रेमि	,,
जिहाते	27	जिह्रेषि	,,
जिहीथा:	94	जीन.	279
जिहीध्वम्	,,	जीयमान्	115

	पुटे		पुटे
जार्यते	103	जुहुयाम्	94
जीवक.	259	जुहुया:	,,
जीवग्राहम्	305	जुहुयात्	,,
जीवनाशम्	306	जुहुयात	,,
जुगुपतु	141	जुहुयातम्	,,
जुगुपु	,,	जुहुयाताम्	,,
जुगुप्सते	187	जुहुयाम	,,
जुगुप्सन	286	जुहुयाव	,,
जुगुप्सिषते	228	जुहुयु:	,,
जुगोप	144	जुहुव	27
जुगोपिथ	,	जुहुवतु	131, 136
जुगोप्थ	,,	जुहुवु:	,,
जुर्वा	289	जुहुवे	131, 179
जुष्य:	251	जुहू:	289
जुहवां चकार	136	जुहूषति	195
जुहवांचक्रे	179	जुहूषिषति	179
जुहविथ	136	जुहोति	26
जुहाव	131, 136	जुहोथ	136
जुहुत.	26	जुहोमि	27
जुहुथ	27	जुहोषि	,,
जुहुथ:	,,	जुह्वत्	243
जुहुधि	86	जुह्वति	27, 243
जुहुम:	27	जुह्वता	243

	पृष्ठे
जुह्वति	243
जूः	289
जृम्भते	13
जृम्भन्ते	,,
जृम्भेते	,,
जेघ्रीयते	204
जेघ्रीयते	205
जेजीयते	,,
जेतव्यम्	248
जेयम्	,,
जेरतु	127
जेरिथ	,,
जेरु	,,
जेहीयते	205
जोहवीति	209
जोहुत	,,
जोहुवति	,,
जोहूयते	204, 205
जोहोति	,,
ज्ञः	257
ज्ञपयति	218
ज्ञपयति मृगान् व्याधः	46
ज्ञपयति विष्णुं भक्तः	,,
ज्ञपयति रूपं लोकः	46
ज्ञप्तः	280
ज्ञपित	,,
ज्ञीप्सति	195, 198
ज्यापयति	225
ज्वरयति	217
ज्वल	258
ज्वलन	286
ज्वाल	258
ड	
डीन.	275
डोढौक्यते	206
ढ	
ढौकते	13
त	
तक्षति	36
तक्ष्णोति	,,
ततक्ष	122
ततर्प	137
ततर्पिथ	,,
ततान	,,
ततार	126
ततृपतुः	137

	पुटे		पुटे
तत्रपु·	137	तनुम·	41
तत्कर	264	तनुयाम्	97
तत्त्वपृद्	272	तनुया·	,,
तत्रप्थ	137	तनुयात्	,,
तन्वक्ष	122	तनुयात	,,
तनवानि	90	तनुयातम्	,,
तनवाम	,,	तनुयाताम्	,,
तनवामहै	,,	तनुयाम	,,
तनवाव	,,	तनुयाव	,,
तनवावहै	,	तनुयु·	,,
तनवै	,,	तनुव	41
तनिता	172	तनुष्व	90
तानिर्याह	118	तनोति	41
तनु	90	तनोतु	90
तनुत	,,	तनोमि	41
तनुतम	,,	तनोषि	,,
तनुतः	41	तन्तन्यते	206
तनुताम्	90	तन्तुवाय:	260
तनुतात्	,,	तन्द्रालुः	287
तनुते	41	तन्म·	41
तनुथ	,,	तन्यताम्	103
तनुथः	,,	तन्यते	,,
तनुध्वम्	90	तन्यात्	118

	पुटे		पुटे
तन्येत	103	तर	257
तन्वः	41	तरति	10
तन्वताम्	90	तरी	257
तन्वते	41	तर्त्स्यति	175
तन्वन्ति	,,	तर्दिष्यति	,,
तन्वन्तु	90	तर्पिता	170
तन्वाताम्	,,	तर्पित्वा	301
तन्वाते	41	तर्षा	170
तन्वाथाम्	90	तल्पग	267
तन्वीत	97	तष्टा	171
तन्वीथाः	,,	तस्थ	135
तन्वीध्वम्	,,	तस्थतु	,,
तन्वीमहि	,,	तस्थथु	,,
तन्वीय	,,	तस्थाथ	,,
तन्वीयाताम्	,,	तस्थिथ	,,
तन्वीयाथाम्	,,	तस्थिम	,,
तन्वीरन्	,,	तस्थिव	,,
तन्वीवहि	,,	तस्थुः	,,
तपनः	256	तस्थौ	,,
तपस्यति	233	ताण्डव	268
तमः	290	तादृक्	270
तमित्वा	300	तादृक्षः	,,
तमोऽपहः	268	तादृशः	,,

	पृष्ठे		पृष्ठे
तादृशी	270	तुतोदिथ	139
तान्त्वा	300	तुद	88
ताम्यति	33	तुदत	,,
तायताम्	103	तुदतम्	,,
तायते	,,	तुदत	36
तायेत	,,	तुदताम्	88, 89
तितनिषति	199	तुदतात्	,,
तितांसति	,,	तुदति	36
तितिक्षते	187	तुदतु	89
तिमिह	268	तुदध्वम्	88
तिर्यञ्च	269	तुदन्ताम्	,,
तिलन्तुदः	265	तुदन्ति	36
तिष्ठतां कन्या छात्रेभ्यः	79	तुदन्तु	88
तिष्ठति	14	तुदस्व	89
तिष्ठतु	79	तुदानि	88
तिष्ठन्	243	तुदाम	89
तिष्ठन्तोऽनुशासति गणकाः	244	तुदामहै	,,
तीर्याणि	50	तुदाव	,,
तीर्णः	275	तुदावहै	,,
तुतुत्सति	199	तुदेः	96
तुतुदतुः	139	तुदेत	,,
तुतुदुः	,,	तुदेत	,,
तुतोद	,,	तुदेतम्	,,

	पुटे			पुटे
तुदेताम्	96		तुष्टूषति	194
तुदेयाम्	,,		तुष्टोथ	,,
तुदेथाः	,,		तूर्णः	280
तुदेध्वम्	,,		तृंहन्ति	40
तुदेम	,,		तृंह्मः	,,
तुदेमहि	,,		तृंहः	,,
तुदेय	,,		तृणत्ति	,,
तुदेयम	,,		तृणेक्षि	,,
तुदेयाताम्	,,		तृणेढि	,,
तुदेयाथाम	,,		तृणेह्मि	,,
तुदेयुः	,,		तृण्ढः	,,
तुदेरन	,,		तृण्ढ	,,
तुदेव	,,		तृण्ह्वः	,,
तुदेवहि	,,		तृन्तः	,,
तुदे	89		तृन्ते	,,
तुद्यताम्	102		तृन्दते	,,
तुद्यते	,,		तृन्दन्ति	,,
तुद्यात्	117		तृन्दाते	,,
तुद्येत	102		तृपति	37
तुन्दपरिमार्जः	261		तृम्फति	,,
तुन्दपरिमृजः	,,		तृषित्वा	301
तुराषाट्	271		तेजः	290
तुष्टुवे	140		तेने	139

	पुटे
ते भवन्ति	7
तेरन्	126
तेरिथ	,,
तेरु.	,,
तेष्ठायते	205
तैलपेषम	305
तोतुर्दाति	210
तोतुद्यते	205
तोनोति	210
तोप्ता	170
तोप्स्यामि	,,
तोप्तास्मि	,,
तोक्षम	289
तोर्वाकयंते	206
तोमरग्रह	261
तोष्टूयंते	205
तो भवत	7
त्याग	291
त्यागाय	290
त्यार्गा	285
त्रपयति	224
त्रपा	295
त्रप्ता	170

	पुटे
त्रसति	32
त्रैस्नु	285
त्रस्यति	32
त्राण	277
त्रात	,,
त्राण्यम	253
त्रिकर·	264
त्रिष्ट	260
त्रुटति	32
त्रुट्यति	,,
त्वं भवसि	7
त्वचयति	, 225, 234
त्वत्काम्यति	230
त्वर्यति	,,
त्वरयति	217
त्वरितः	280
त्वादृक्	270
त्वादृशः	,,

द

दंष्ट्रा	289
दग्धा	171
दन·	28, 281
दक्षिणम्	293

	पुटे		पुटे
दत्थ	28	दधते	28
दत्थः	,,	दधाति	27
ददः	258	दधाते	28
ददति	28	दधाथे	,,
ददम्भ	126	दधामि	,,
ददम्भिथ	,,	दधासि	,,
ददरिद्रौ	141	दधृक्	269
ददर्शिथ	138	दधे	28
ददाति	28	दध्मः	,,
ददाथ	136	दध्महे	,,
ददामि	28	दध्यस्यानि	230
ददासि	,,	दध्वः	28
ददिथ	136	दध्वनतु.	128
ददृन्	289	दध्वनिथ	,,
ददृशिवान्	246	दध्वनु.	,,
ददृश्वान्	,,	दध्वरतु	138
ददे	136	दध्वरु	,,
ददौ	,,	दध्वमे	178
दधः	28	दध्वान	128
दधर्थ	138	दध्वार	138
दध्रः	28	दनीध्वंसीति	209
दध्नः	258	दनीध्वस्तः	,,
दधति	28	दनीध्वस्ति	,,

	पृष्ठे		पृष्ठे
दन्दह्वस्यते	203	दरीद्रामि	25
दन्तायते	231	दरिद्रासि	,,
दन्दशूक.	288	दरिद्रितः	,,
दन्दश्यते	203	दरिद्रिता	169
दन्दह्यते	,,	दरिद्रितार	,,
दन्द्रमणः	286	दरिद्रितारौ	,,
दन्द्रम्यते	202	दरिद्रितासि	,,
दम्नुतः	35	दरिद्रिथ	25
दम्नुवन्ति	,,	दरिद्रिथः	,,
दम्नोति	,,	दरिद्रिमः	,,
दमदमायति	233	दरिद्रिव	,,
दमदमायते	,,	दर्वी	287
दमन.	256	दर्शः	257
दमयते	221	दर्शिता	183
दर्मा	285	दर्शिषीष्ट	178
दम्भ	257	दर्शिष्यते	184
दर्याचकेः	123	दवयति	224
दयालु	287	दशति	15
दरः	292	दस्त	280
दरयति	217	दस्युहारम्	304
दरिद्रति	25	दातव्यम	248
दरिद्राञ्चकार	141	दाता	238
दरिद्राति	24	दामकम्	289

	पृष्ठे		पृष्ठे
दासयति	226	दित्सति.	195
दाश्नति	209	दिदन्भिषति	196, 197
दाधाति	,,	दिदरिद्रासति	199
दाधायिषीष्ट	,,	दिदरिद्रिषति	,,
दाधिषीष्ट	,,	दिदरिषते	192
दाधेति	,,	दिदिवतुः	138
दाध्वर्यते	202	दिदिवथु	,,
दानीयः	247, 297	दिदिवु.	,,
दापयति	215	दिदृक्षते	196
दाम्यम	253	दिदेव	138
दाम्यति	33	दिदेविथ	,,
दाय.	258, 291	दिदेविषति	197
दायकः	255	दिधुन	289
दारयति	218	दिधक्षति	191
दाव	258	दिधरिषते	192
दाश्वान	246	दिवाकर	264
दासितः	280	दिवित्वा	300
दासीष्ट	117	दिविषद्	270
दास्या संयच्छताम्	81	दिविष्ठः	260
दिक्	269	दिहन्ति	19
दिग्ध	19	दिह्यः	,,
दिग्धः	,,	दिह	,,
दिग्धसहशयः	263	दीक्षिता	286

	पुटे		पुटे
दीदांसते	187	दीव्यथः	31
दीधीते	25	दीव्यन्ति	,,
दीधीध्वे	,,	दीव्यन्तु	87
दीधीमहे	,,	दीव्यसि	31
दीधीवहे	,,	दीव्यात्	117
दीधीषे	,,	दीव्यानि	87
दीध्यते	,,	दीव्याम	,,
दीध्याते	,,	दीव्यामः	31
दीध्याथे	,,	दीव्यामि	,,
दीध्ये	,,	दीव्याव	87
दीन·	275	दीव्यावः	31
दीपिता	286	दीव्येः	95
दीप्रा.	285	दीव्येत्	,,
दीव्य	87	दीव्येत	95, 101
दीव्यत	,,	दीव्येतम्	95
दीव्यतम्	,,	दीव्येताम्	,,
दीव्यतः	31	दीव्येम	,,
दीव्यताम्	87, 102	दीव्येयम्	,,
दीव्यतात्	87	दीव्येयुः	,,
दीव्यति	31, 230	दीव्येव	,,
दीव्यतु	87	दुग्ध	19
दीव्यते	102	दुग्धम्	282
दीव्यथ	31	दुग्धः	19

	पुट		पुटे
दुग्धे	19	दुहः	19
दुग्धे गौः स्वयमेव	107	दून	275
दुधूषति	197	दूरगः	267
दुद्राव	140	दूषणः	256
दुद्रोथ	,,	दूषयति	216
दुधुक्षति	193	दृक्षीष्ट	178
दुराधर्षम्भवम	299	दृढः	279
दुर्गः	267	दृतिहरिः	264
दुर्दर्शनः	299	दृफति	31
दुर्दान	,,	दृम्फति	,,
दुर्दिनायते	234	देग्धा	171
दुर्धर्षणः	299	देग्धि	19
दुर्भज.	,,	देदिषति	210
दुर्मर्षण	,,	देदिवीति	,,
दुर्योधनः	,,	देदीयते	205
दुश्शासनः	,,	देदीप्यते	,,
दुष्करः	,,	देदेति	210
दुष्पान	,,	देधूतः	,,
दुहते	19	देधीयते	205
दुहन्ति	,,	देध्मीयते	,,
दुहाते	,,	देभतुः	126
दुह्यः	,,	देभुः	,,
दुह्यम्	251	देयम्	248

	पृष्ठे		पृष्ठे
देवः	57	द्युवन्ति	21
देवराट्	270	द्यूत्वा	300
देविता	169	द्योतितम्	279
देवितारः	,,	द्योतित्वा	300
देवितारौ	,,	द्यौति	10
देवौ	57	द्यौमि	,,
देशः	,,	द्यौषि	,,
देह्मि	19	द्रक्ष्यति	175
दोग्धा	171	द्रक्ष्यते	184
दोग्धि	19	द्रवतः	10
दोषयति	216	द्रवति	,,
दोषी	245	द्रवन्ति	,,
दोही	285	द्रष्टा	170, 183
दोह्मि	19	द्राघयति	224
दौत्यम्	251	द्रावयति	220
द्यति	32	द्रुग्धम्	282
द्युतः	21	द्रूढम्	,,
द्युतितम्	279	द्रोग्धा	172
द्युतित्वा	300	द्रोढा	,,
द्युथ	21	द्रोहिता	,,
द्युथः	,,	द्रोही	285
द्युमः	,,	द्विकरः	264
द्युवः	,,	द्विषीढ	165

	पृष्ठे
द्विड्ढे	19
द्विषत्	83
द्विषः	247
द्विषति	83
द्विड्ढ्वम्	,,
द्विड्ढ्वे	19
द्विपः	260
द्विषताम्	83
द्विषते	,,
द्विषन्	245
द्विषन्तपः	266
द्विषन्ति	18
द्विषाताम्	83
द्विषाते	19
द्विषाथाम्	83
द्विषाथे	19
द्विषे	,,
द्विष्टः	18
द्विष्टाम्	83
द्विष्टे	19
द्विड्ढि	,,
द्विष्ठः	19, 260
द्विष्मः	19

	पृष्ठे
द्विष्महे	19
द्विष्व	,,
द्विष्वहे	,,
द्वेक्षि	,,
द्वेषाणि	83
द्वेषाम	,,
द्वेषामहै	,,
द्वेषाव	,,
द्वेषावहै	,,
द्वेषी	285
द्वेषै	83
द्वेष्टि	18
द्वेष्टु	83
द्वेष्मि	19

ध

धक्ष्यति	175
धत्त	28
धत्ते	
धत्थ	
धत्थः	0
धत्से	
धद्ध्वे	
धनपोषम्	306

	पृष्ठे
धनुर्मह.	262
धनुष्कर:	264
धमति	14
धमन	243
धयत.	11
धयति	,,
धयन्ति	,,
धर्म जिज्ञासते	196
धर्षति	48
धर्षयति	,,
धविता	171
धवित्रम्	289
धान्य:	209
धवां	289
धान्यमाय	260
धापयेते	221
धाय:	258
धारय:	257
धारयन् उपनिषदम्	245
धावति	14
ध्मन्	243
धसीष्ट	117
धनुत:	42

	पृष्ठे
धिनोति	42
धिन्वन्ति	,,
धिप्सति	195, 198
धी:	289
धीप्सति	195, 198
धुक्षीष्ट	116
धुनाति	44
धुनीते	,,
धुर्	272
धुरा	272, 288
धू	,,
धून	276
धूपयति	47
धूपायति	15
धूपाययति	47
धूपाययते	,,
धूपाय्यते	101
धूर्यति	230
धृष्णु	285
धेक्षि	19
धेहि	86
धोक्षि	19
धोता	171

	पृष्ठे		पृष्ठे
ध्मायात	116	नटयन्ति	217
ध्मेयात	,,	नत्वा	302
ध्मात:	278	नर्त्सीयास्ताम्	117
ध्वंसते	,,	नर्त्सीरन्	,,
ध्वंसध्वे	,,	नर्त्सीष्ट	,,
ध्वंसन्ते	,,	नद	257
ध्वंसमे	,,	नदी	,,
ध्वंसामहे	,,	नद्धम	282
ध्वंसावहे	,,	नद्ध्री	289
ध्वंसे	,,	ननंष्ठ	138
ध्वंसेते	,,	ननद्ध	139
ध्वंसेथे	,,	ननन्दे	178
ध्वरिषीष्ट	118	ननाश	138
ध्वृषीष्ट	,,	ननाह	139
न		ननु करोमि भो	237
नंष्टा	171, 255	नन्दक	259
नष्टा	301	नन्दत	11
न करोमि भो.	237	नन्दानि	,,
नखमुचानि	261	नन्दथ	,,
नखम्पचा	265	नन्दथः	,,
नग्नङ्करणम्	268	नन्दन	256
नग्नम्भविष्णुः	269	नन्दन्ति	11
नग्नम्भावुकः	,,	नन्दसि	,,

	पृष्ठ		पृष्ठ
नन्दाम.	11	नंशिता	171
नन्दामि	,,	नशित्वा	301
नन्दाव.	,,	नश्वर	288
नन्दित्वा	300	नष्ट्वा	301
नन्वकार्षीन्माणवक.	237	नश्यत	31
नमंत दण्ड स्वयमेव	107	नश्यति	,,
नमस्यति	233	नश्यते	,,
नश्रम	288	नश्यन्ति	,,
नयत.	10	नश्यन्ते	,,
नयता चार्वा लोकायते	77	नश्येते	,,
नयति	10 238	नाकार्षम	237
नयते	10	नाटयति	217
नयन्ति	,,	नाडिन्धम	265
नयन्ते	,,	नाडिन्धय	,,
नयेते	,,	नाथहरि	264
नरयति	218	नानन्ति	209
नरानृत्यते	205	नानन्यते	203
नर्तक.	258	नानन्मि	209
नर्तकी	,,	नान्दीकर	264
नर्तयते	221	नाय	258, 292
नर्तिष्यति	175	नायक·	254
नर्त्स्यति	,,	नायिका	,,
नहि स्म पुराऽध्यापयति	237	नारयति	218

	पुटे
नाथ्यति	230
नाशयति	220
नाभिकन्धम.	265
नासिकन्धय·	,,
नाभ्मिन शाखाणि कमन्नाम	78
निंमते	21
निंसाने	20
निंसाथे	21
निंमे	,,
निंस्ते	20
निंस्महे	21
निंस्वहे	,,
निंस्से	,,
निगार:	292
निगारयति	220
निगार्यम्	248
निगाल्यति	220
निचकरतु	123
निचकर	,,
निचकार	,,
निजगरतु.	123, 138
निजगरिथ	138
निजगरु.	123, 138

	पुटे
निजगार	123, 138
निजगाल	138
निदत्तम्	281
निद्राण	276
निद्रान्तु	287
निनन्मति	199
निनन्मते	,,
निन्दक	286
निन्ये	21
निपन्था	294
निपपरतु	123
निपपर	.
निपपार	,,
निपप्रतु	,,
निपप्रु·	,,
निमाय	303
निमूलकाषम्	305
निर्योज्य.	249
निरक्षा	256
निरर्चाच्चपत	215
निरर्चाच्चयत्	,,
निरचैर्षात्	162
निरचैषु	,,

	पृष्ठे		पृष्ठे
निश्चेष्टाम	162	निषीदति	14
निराकरिष्णुः	284	निष्ठीव्यति	32
निर्ग-	267	निष्कोषिता	256
निर्जैगिल्यते	203	निष्कोष्टा	,,
निर्वाण	278	निष्पाव-	292
निलिम्प	257	निसंसिच्यते	206
निवार्या	256	निह्नूयते	11
निवार्मा	,,	नीचैरिच्छति	230
निविशते	38	नीनम	281
निशाकर	264	नीहारायते	234
निशातम्	281	नुत	21
निशाययति	212	नुति	294
निशायी	257	नुन्नः	277
निशितम्	281	नुम	,,
निश्चय	292	नुवन्ति	21
निश्चापयति	215	नूति	294
निश्चाययति	,,	नवम्	289
निश्चिकीषति	199	नेदयति	225
निश्चिकीषते	,,	नेनिक्तः	29
निश्चिचीषति	,,	नेनिक्थ	,,
निश्चिचीषते	,,	नेनिक्थः	,,
निश्रावी	256	नेनिजति	,,
निषद्या	294	नेनिज्मः	,,

	पुटे
नेनिज्व-	29
नेनीयते	205
नेनेक्ति	29
नेनेक्षि	,,
नेनेज्मि	,,
नेशिथ	138
नेहतुः	139
नेहिथ	,,
नेहुः	,,
नोनाव	141
नौति	21
न्यकुटीत	156
न्यधुवात्	157, 159
न्यनुवात्	,,
न्यरुण.	68
न्यरुणत्	,,
न्यरुणद्	,,
न्यरुणधम्	,,
न्यरुन्ध	,,
न्यरुन्धम्	,,
न्यरुन्धत	,,
न्यरुन्धन्	,,
— न्धाम	,,

	पुटे
न्यरुन्धाताम	68
न्यरुन्ध्म	,,
न्यरुन्ध्व	,,
न्यर्ण	279
न्यर्शाशयत	212
न्यषीदत	53
न्यषीव्यत	64
न्यसीव्यत	,,
न्यह्नुत	61
न्यह्नुवत	,,
न्यह्नुवाताम	,,
न्यह्नुयत	52
न्याय	298

प

पक्का	183
पक्ति	194
पक्लिमम्	293
पक्ष:	277
पक्षवान	,,
पक्षीयास्ताम	118
पक्षीरन्	,,
पक्षीष्ट	,,
पक्ष्यते	184

	पुटे		पुटे
पच·	257	पच्यमाना	244
पचत	9	पच्यात	109
पचति	9, 296	पटपटायति	233
पचते	9	पटपटायते	,,
पचथ	,,	पटयति	224
पचथ	,,	पठति	238
पचध्वे	,	पणायति	15
पचन्तम्	241	पणाययति	47
पचन्ति	9	पणाययते	,,
पचन्ते	,,	पणाय्यते	101
पचमानम्	241	पण्डितायते	232
पचसि	9	पण्य	250
पचंम	.	पतन	286
पचाम	,,	पतयालु	287
पचामहे	,,	पतिंवरा	267
पचामि	,,	पतिघ्नी	268
पचाव.	,,	पर्तायति	230
पचावहे	,,	पत्त्रम	289
पचे	,,	पथिकान उपतिष्ठताम्	80
पचेत	,,	पदकार·	264
पचेथे	,,	पदन.	286
पचेलिमा. स्वयमेव	288	पदयति	224
पच्यते ओदनः स्वयमेव	155	पदयते	49

	पृष्ठे		पृष्ठे
पनायति	15	परश्वयति	226
पनाययति	47	पराकरोत्	70
पनाययंत	,,	पराकुर्यात्	98
पनाय्यते	101	पराक्रमताम्	78
पर्नापत्यंते	203	पराक्रामतु	,,
पर्नापयंते	,,	पराजयत	52
पन्नग	267	पराजयते	9
पपकथ	125	पराजयन्ते	,,
पपन्न	,,	पराजयेते	,,
पपान्त	124, 125	पराजय्ये	129
पफणतु	128	पराजित्	270
पर्फाणथ	,,	पराजेष्यत	173
पफणु	,,	परिक्रीडते	12
पफाण	,,	परिक्रीणीत	98
पम्पश्यते	203	परिक्रीणाते	43
पम्फुल्यते	,,	परिक्षेपक:	286
पयःपायिका	297	परिक्षेपी	285
पयःपायिकाम्	,,	परिखा	275
पयस्यते	231	परिचया	295
पयायते	,,	परिच्छित्	270
पयोवृधा	271	परिजा:	274
परन्तप:	266	परिणद्धा	164
परमेष्ठी	260	परिणद्धासि	,,

	पुटे		पुटे
परिणद्धासे	169	परिष्वाज्यति	32
परिणह्यनाम्	87	परिष्वजति	37
परिणह्यन्तु	,,	परिष्टुत	21
परिदाहा	285	परिष्टुवन्ति	,,
परिदेवा	,,	परिष्टौति	,,
परिद्यून	278	परिष्वजन्ति	15
परिपृच्छयते	226	परिसारी	285
परिबृढ	272	परिस्मोढा	169
परिभव	292	परास्तम्	281
परिभवा	287	पर्याप्रच्छयते	205
परिभाव	292	पर्याष्ट	296
परिमार्ग	252	पर्युयति	48
परिमृज्यति	32	पर्णश्वत	271
परिमोहयते	222	पर्यक्रोडत	53
परिमोहा	285	पर्यङ्कायति	231
परिरमतु	78	पर्यणह्यत	64
परिराटक	286	पर्यमृष्यत्	65
परिराटी	285	पर्यरंसीत	147
परिवञ्चयति	226	पर्यषीव्यत्	64
परिवादक	286	पर्यष्वजत	54
परिवादी	285	पर्यसीव्यत्	64
परिव्राज्यम्	248	पर्यस्यति	33
परिषस्वजे	120	पर्यस्यते	,,

	पुटे		पुटे
पर्याभविष्यत्	173	पाक्यम	248
पर्यास्थित	153	पाचना	295
पर्याम्यत्	65	पाणिग्राहम	305
पर्यास्यत	,,	पाणिघ	268
पर्येषणा	296	पाणिघातम	305
पलाया चके	123	पाणिन्धम	266
पलाशशातन	298	पाणिवर्तम	305
पलितङ्करणम्	268	पाणिमर्म्या	251
पलितम्भविष्णु	269	पाण्यम	250
पलितम्भावुक	,,	पाताम्य	241
पव:	292	पाद.	290
पवते	10	पादघातम	305
पवन्ते	,,	पादयति	226
पवमान	245	पादहारक	256, 297
पवित·	279	पापकृत्	273
पवितम्	289	पापक	208
पवित्वा	301	पापकाम	,,
पवेते	10	पापकात	,,
पश्य	257	पापाक	,,
पश्यति	14	पापक्तु	,,
पश्यन	243	पापकृथ	,,
पाक:	291	पापकथ	,,
पाकाय	290	पापाक्षि	,,

	पुटं		पुटे
*पापरिध	208	पापाल्यते	206
पापजक	256	*पायर्याति	213
पापचति	208	पाययते	221
पापचतु	,,	पायान	117
पापचर्यति	227	पायु	290
पापचाञ्चकार	208	पारग	267
पापचिता	208, 256	पारदृश्वा	274
पापचिष्यति	208	*पारय.	257
पापचीति	,,	पारयति	49, 73
पापचीतु	,,	पार्श्वशय	262
पापचीमि	,,	पालयति	45, 213
पापचीषि	,,	पालयते	45
पापच्छित	270	पालयिता	172
पापच्म.	208	पावयति	48
पापच्मि	,,	पाश्याम	240
पापच्यते	2, 3, 208	पिशति	38
पापच्यमाना	241	पितृपोषम	306
पापच्यात्	208	पिबीयति	230
पापच्याताम	,,	पित्सति	195,199
पापच्यासु:	,,	पित्सते	195
पापच्यास्ताम	,,	पिनष्टि	40
पापच्यु:	,,	पिपक्षताम	189
पापह.	268	पिपक्षति	,,

	पुटे
पिपक्षतु	189
पिपक्षते	,,
पिपक्षयति	227
पिपक्षांचकार	189
पिपक्षांचक्रे	,,
पिपक्षिता	,,
पिपक्षिषीष्ट	,,
पिपक्षिष्यति	
पिपक्षिष्यते	,,
पिपक्षेन्	,,
पिपक्षेत	,,
पिपक्ष्यताम्	,,
पिपक्ष्यते	,,
पिपक्ष्यात्	,,
पिपक्ष्येत	,,
पिपतिषति	199
पिपर्ति	30
पिपर्मि	,,
पिपर्षि	,,
पिपविषते	191
पिपालयिषति	200
पिपालयिषते	,,
पिपूर्तः	30

	पुटे
पिपूर्थ	30
पिपूर्थः	,,
पिपूर्मः	,,
पिपूर्व	,,
पिपृच्छिषति	192
पिप्राति	30
पिबति	14
पिबन्	243
पीतम्	282
पीत्वा	300, 302
पीन	278
पुञ्जिष्ठ	260
पुण्यकृत	273
पुतित्रीयिषति	235
पुत्रकाम्यति	230
पुत्रमनुअज्ञासीत	196
पुत्रीयति	229, 231
पुत्रीययति	235
पुत्रीयियिषति	,,
पुत्रेण भाविषीष्ट भविषीष्ट	176.
पुनत्	244
पुनती	,,
पुनन्	,,

	पुटे		पुटे
पुनाति	43, 48	पूर्वभोजम्	304
पुनाना	244	• पूर्वसर	263
पुनीते	43	पृच्छति	37
पुपुत्रीयिषति	235	पृणक्ति	48
पुमनुजः	274	पृणाति	44
पुरन्दरः	266	पृणाति	,,
पुरस्सर.	263	पृतनाषाट	271
पुरा भुङ्क्ते	238	• पृष्टो माणवक पन्थानम्	282
पुरुषपोषम्	306	पृष्ठशय	262
पुष्पाहार·	262	पेच	125
पुष्य.	252	पेचतु	124
पू	288	पेचथु·	125
पूजा	295	पेचाते	,,
पूजार्हा	262	पेचाथे	,,
पूजितः	283	पेचिथ	,,
पूत	279	पेचिध्वे	,,
पूत्वा	301	पेचिम	,,
पूना	276	पेचिमहे	,,
पूरित·	280	पेचिरे	,,
पूर्ण.	,,	पेचिव	,,
पूर्त·	278	पेचिवहे	,,
पूर्यते	103	पेचिवान्	246
पूर्वं भुक्त्वा	304	पेचिषे	125

	पुटे		पुटे
पेचु:	124	प्रजंघीयते	205
पेचे	125, 178	प्रणत्य	302
पेपीयते	204, 205	प्रणम्य	,,
पेयात	116	प्रणयते	10
पेस्वर:	288	प्रणयन्ते	,,
पोतम	289	प्रणयते	,,
पोपुवः	206	प्रणाम्य:	253
प्रकम्प्यते	205	प्रणिस्ते	21
प्रकृत:कटं देवदत्त	282	प्रणिदिरेधे	19
प्रकृत. कटो देवदत्तेन	,,	प्रणिदेरिध	,,
प्रकंसाः	115	प्रणिद्रातः	22
प्रक्रमते भोक्तुम	14	प्रणिद्राति	,,
प्रक्षीय	303	प्रणिद्राथ	,,
प्रक्षिवण्णः	279	प्रणिद्राथ	,,
प्रक्षेदित:	,,	प्रणिद्रान्ति	,,
प्रगृह्यम	253	प्रणिद्रामः	,,
प्रग्लापयति	218	प्रणिद्रामि	,,
प्रच्छर्दिका	296	प्रणिद्रावः	,,
प्रजगध्य	303	प्रणिद्रासि	,,
प्रजनिष्णु	284	प्रणिधाता	169
प्रजर्वा	287	प्रणिध्यातासि	,,
प्रज्ञाः	274	प्रणिधातासे	,,
प्राजंघीयति	197	प्रणीः	270

	पुटे		पुटे
प्रण्यग्रान्	58	प्रद्युतित·	279
प्रण्यद्रानाम्	,,	प्रद्राव:	292
प्रण्यद्रान्	,,	प्रद्रावी	285
प्रण्यद्रु	,,	प्रध·	258
प्रतिजानाति	44	प्रधर्षित·	279
प्रतिप्रश्न.	261	प्रधा	295
प्रतिमाय	302	प्राधि	293
प्रतिर्शान.	276	प्रधुक	270
प्रतिशुश्रूषति	196	प्रधृष्ट	279
प्रतिष्ठताम्	79	प्रधुक	270
प्रतिमाडति	14	प्रनिस्ने	21
प्रतीविषति	190	प्रनृत्य	302
प्रतोद	291	प्रपञ्च्यते	105
प्रत्नम्	281	प्रपतनम्	297
प्रत्यङ्	269	प्रपात	291
प्रत्यजानात	71	प्रपातुका	287
प्रथमं भुक्त्वा	304	प्रपाति:	294
प्रथम भोजम्	,,	प्रफुल्ल·	277
प्रथयति	217, 224	प्रभा	295
प्रद	258	प्रभाक्	271
प्रदनम्	281	प्रभाकर:	264
प्रदा	295	प्रभासुकम्	287
प्रदि·	293	प्रमाथी	286

	पृष्ठे
प्रमापयति	215
प्रमाय	302, 303
प्रमितम्	281
प्रमिन्न.	279
प्रमीणन्ति	43
प्रमीणानि	,,
प्रमीणीत	,,
प्रमीणीते	,,
प्रमेहिन	279
प्रयस्यति	33
प्रयुङ्क्ते	39
प्रयुञ्जते	,,
प्रयुञ्जाते	,,
प्रयुनक्ति	,,
प्रयोक्ता	172
प्रयोज्यः	249
प्रलापी	285
प्रलुब्धः	282
प्रवक.	259
प्रवाच्यम्	249
प्रवादी	286
प्रवाय्यम्	248
प्रवापयति	216
प्रवाययति	216
प्रवासी	286
प्रवित्	270
प्रव्रज्या	294
प्रशमय्य	302
प्रशान्	272
प्रशाम	,,
प्रशामौ	,,
प्रशारुकम्	287
प्रश्न	293
प्रस्थविता	171
प्रसविषीढ्वम्	117
प्रसविषीध्वम्	,,
प्रसविषीष्ट	,,
प्रसवी	287
प्रसारी	285
प्रसुप्तं भगवता	282
प्रसुप्तो भगवान्	,,
प्रसुसूषते	199
प्रसू.	270
प्रसूतः	275
प्रसूयताम्	87
प्रसूयध्वम्	,,

	पुटे		पुटे
प्रसूयन्ताम्	87	प्रम्थ	253
प्रसूयस्व	,,	प्रथमपत्रा	265
प्रसूयामहे	,,	प्रस्थाय	307
प्रसूयावहे	,,	प्रस्थितम्	288
प्रसूयेत	95	प्रस्नापयन्ति	211
प्रसूयेताम्	87	प्रस्नुतं गां स्वयमेव	108
प्रसूयेथाम्	,,	प्रस्राव	297
प्रसूयेथा	95	प्रस्विन्न	272
प्रसूयेध्वम्	,,	प्रस्वेदिन	,,
प्रसूयेमहि	,,	प्रहण्म	19
प्रसूयय	,,	प्रहण्मि	,,
प्रसूयेयाताम्	,,	प्रहण्व	,,
प्रसूयेयाथाम्	,,	प्रहन्म	,,
प्रसूयेरन्	,,	प्रहन्मि	,,
प्रसूयेवहि	,,	प्रहन्व	,,
प्रसूयेय	87	प्रहिणुत	35
प्रसेव	291	प्रहिणोति	,,
प्रसेना	171	प्रहिण्वन्ति	,,
प्रस्पर्धाद्भवम्	117	प्राक्रमत	53
प्रस्पर्धाट	,,	प्राङ्	269
प्रस्कन्दनम्	297	प्राणत्	60
प्रस्तव	292	प्राणित	24
प्रस्ताम	277	प्राणिति	,,

	पुटे
प्राणीत्	60
प्रापयति	22·;
प्रापय्य	303
प्राप्य	,,
प्राप्स्यति	195
प्रामाणात्	70
प्राम्मीमपत्	215
प्रायस्यत्	65
प्रायुक्त	163
प्रायुक्षत	,,
प्रायुक्षाताम्	,,
प्रायुङ्क्त	68
प्रारप्सत	182
प्रारप्साताम्	,,
प्रारम्भि	,,
प्रालम्भि	182
प्रावयति	220
प्रावारिष्ट	164
प्रावरीष्ट	,,
प्रावारिषुः	,,
प्रावारिष्टाम्	,,
प्रावारीत्	,,
प्रावीवपत्	216

	पुटे
प्रावीवयत्	216
प्रावृत	164
प्राम.	291
प्रामादीयति	231
प्रासूयत	(4
प्राह्णोत्	66
प्रियं पुत्रस्य शयितम्	284
प्रियंवदः	266
प्रिय	257
प्रियकार	267
प्रियङ्कर.	,,
प्रियङ्करणम्	264
प्रियते	37
प्रियम्भविष्णु.	269
प्रियम्भावुकः	,,
प्रीणयति	48, 213
प्रीणाति	48
प्रोर्णविता	254
प्रोर्णविषीष्ट	116
प्रोर्णुत.	2,
प्रोर्णुते	.
प्रोर्णुनविषति	198
प्रोर्णुनुविषति	,,

	पुटे
प्रोर्णुनूयति	198
प्रोर्णुवंत	21
प्रोर्णुवान्ति	,,
प्रोर्णुवाते	,,
प्रोर्णुविना	254
प्रोर्णोति	21
प्रोर्णोनूयते	202
प्रोर्णौति	21
प्रौर्णवीत्	157
प्रोर्णावीत्	,,
प्रोर्णुत	57
प्रोर्णुवत	,,
प्रोर्णुवानाम्	,,
प्रोर्णुवीत्	,,
फ	
फलाहर:	262
फलेग्राहि:	164
फुल्ल	277
फुल्लवान्	,,
फेणतु:	128
फेणिथ	,,
फेणु	,,
फेनायते	234

	पुटे
ब	
बंहयति	224
बधिरङ्कारम्	304
बनीभ्रम्यते	203
बन्ध	298
बन्धना	296
बभर्ज	133
बभर्जाते	,,
बभर्जिथ	,,
बभर्जिर	,,
बभर्जे	,,
बभर्थ	140
बभ्रज्ज	133
बभार	139
बभूव	120, 136
बभूवतु	120
बभूवथु	,,
बभूवान्	246
बभूविथ	120
बभूविम	,,
बभूविव	,,
बभूवु	,,
बभूवे	178

	पुटे		पुटे
बभ्रज	133	बिभर्क्षति	197
बभ्रज्ञानु	,,	बिभर्जिषति	,,
बभ्रजानि	,,	बिभर्ति	29
बभ्रजिथ	,,	बिभर्मि	,,
बभ्रजिंग	,,	बिभर्षि	,,
बभ्रज्जु	,,	बिभाय	136
बभ्रजे	,,	बिभावयिषति	228
बभ्रष्ठ	,,	बिभावयिषयिषति	,,
बभ्रे	140	बिभितः	28
बर्हिष्ठः	260	बिभित्सति	293
बलिकर	264	बिभिथ	28
बलि बन्धयति	266	बिभिथ	,,
बलिभुक	271	बिभिम	,,
बहुकर	264	बिभिव.	,,
बहुक्षम.	260	बिभीतः	,,
बहुक्षमा	,,	बिभीथ	,,
बाधयति	,,	बिभीथः	,,
बाधयते	46	बिभीमः	,,
बाष्पायते	233	बिभीव.	,,
बाहुकरः	264	बिभृत	29
बिभयांचकार	136	बिभृथ	,,
बिभरांचकार	,,	बिभृथः	,,
बिभरिषति	198	बिभृमः	,,

	पुटे		पुटे
बभूव	29	बुभूषन्	244
बिभेति	28	बुभूषन्ति	188
बिभेमि	,,	बुभूषन्ती	244
बिभेषि	,,	बुभूषन्तु	188
बिभ्यति	28	बुभूषयति	227
बिभ्रक्षति	197	बुभूषयिषति	188
बिभ्राजिषति	,,	बुभूषयिषीष्ट	227
बिभ्रति	29	बुभूषा चकार	288
बीभत्सते	187	बुभूषा चक्रतुः	,,
बुद्धि	294	बुभूषा चक्रुः	,,
बुध:	257	बुभूषां चक्रे	,,
बुभुक्षति	199	बुभूषिता	188, 256
बुभुक्षते	,,	बुभूषितारः	188
बुभुजे	139	बुभूषितारौ	,,
बुभुत्सते	193	बुभूषिषीष्ट	,,
बुभूर्षति	198	बुभूषिष्यति	,,
बुभूषक:	256	बुभूषिष्यते	,,
बुभूषन्	244	बुभूषेत्	,,
बुभूषत	188	बुभूषेताम्	,,
बुभूषताम्	,,	बुभूषेयुः	,,
बुभूषतात्	,,	बुभूष्यताम्	,,
बुभूषति	,,	बुभूष्यते	227, 228
बुभूषतु	,,	बुभूष्यात्	188

	पुटे		पुटे
बुभूष्यासुः	188	बोभुवतु	207
बुभूष्यास्ताम्	,,	बोभुवन	244
बुभूष्येत	,,	बोभूत	208
बृन्दयति	224	बोभूतम्	,,
बोधयति	220	बोभूत	207
बोभव	208	बोभूताम्	,,
बोभवाञ्चकार	,,	बोभूतात्	,,
बोभवानि	,,	बोभूथ	,,
बोभवाम	,,	बोभूथ	,,
बोभविता	,,	बोभूम	,,
बोभविथ	,,	बोभूयक	256
बोभविषीष्ट	,,	बोभूयताम्	201
बोभविष्यति	208	बोभूयते	201, 208
बोभवीति	207	बोभूयमान.	244
बोभवीतु	,,	बोभूययिषति	228
बोभवीमि	,,	बोभूययिषयति	,,
बोभवीषि	,,	बोभूययिषयिषति	,,
बोभाव	208	बोभूयात्	208
बोभाविषीष्ट	,,	बोभूयाताम्	,,
बोभुज्यते	205	बोभूयां चक्रे	201
बोभुवत	244	बोभूयामास	,,
बोभुवति	207	बोभूयाम्बभूव	,,
बोभुवता	244	बोभूयासुः	208

	पुटे
बोभूयास्ताम्	208
बोभूयिता	201, 256
बोभूयिष्यति	228
बोभूयिषयिषति	,,
बोभूयिषीष्ट	201
बोभूयिष्यते	,,
बोभूयु	208
बोभूयेत	201
बोभूय्यताम्	,,
बोभूय्यते	,,
बोभूय्येत	,,
बोभूव	208
बाभूव	207
बोभूवतुः	208
बोभूवथु	,,
बोभूविव	,,
बोभूहि	207
बोभोति	,,
बोभोतु	,,
बोभोमि	,,
बोभोषि	,,
ब्रवीति	17
ब्रवीतु	82

	पुटे
ब्रवीमि	17
ब्रवीषि	,,
ब्रह्मभूयम्	250
ब्रह्मवर्चम्	,,
ब्रह्महत्या	251
ब्रह्महा	273
ब्रह्मोद्यम्	250
ब्राह्मणज	274
ब्राह्मणवंदम्	304
ब्राह्मणस्य कुर्वन् कुर्वाणः	245
ब्रुवन	242
ब्रुवताम्	83
ब्रुवती	212
ब्रुवते	17
ब्रुवन्	242
ब्रुवन्ति	17
ब्रुवन्तु	83
ब्रुवाणम्	242
ब्रुवाणः	,,
ब्रुवाणा	,,
ब्रुवाताम्	83
ब्रुवाते	17
ब्रुवाथे	,,

	पुटे
ब्रुवे	17
ब्रूतः	,,
ब्रूताम्	83
ब्रूतात्	,,
ब्रूते	17
ब्रूथ	,,
ब्रूथः	,,
ब्रूध्वे	,,
ब्रूमः	,,
ब्रूमहे	,,
ब्रूव	,,
ब्रूवहे	,,
ब्रूषे	,,

भ

	पुटे
भक्तिकरः	264
भक्त्वा	301
भगन्दरः	266
भङ्क्तः	40
भङ्क्त्वा	301
भङ्गुरम्	287
भजन्ति	40
भटयति	217
भनक्ति	40
भयङ्करः	267
भरणीया	248
भर्तव्या	,,
भर्ष्टा	170
भर्ष्टास्मि	,,
भर्ष्टासे	,,
भव	76
भवत्	242
भवत	76
भवतम्	,,
भवताम्	75
भवतात्	75, 76
भवति	49
भवती	242
भवतु	74
भवते	49
भवथ	7
भवथः	,,
भवन्	242
भवनीयम्	247
भवन्तः	242
भवन्ति	,,
भवन्ती	,,

	पुटे		पुटे
भवन्तु	75	भवेम	92
भवन्तौ	242	भवेयम्	,,
भवन्त्यः	,,	भवेयु	,,
भवन्त्यौ	,,	भवेव	,,
भवसि	7	भष	257
भवाम	76	भषी	,,
भवाम	,,	भा	288
भवामि	8	भागी	285
भवामि	,,	भाययति	214
भवाव	76	भारहार	261
भवाव	8	भाव	258, 292
भवितव्यम्	247	भावक	254, 256
भविता	168, 183	भावना	295
भवितार	168	भावयन्	244
भवितारौ	,,	भावयत	212
भविष्णु	284	भावयति	49, 212, 228
भविष्यति	175	भावयते	49
भविष्यते	184	भावयत	244
भवे	92	भावयन्ति	212
भवेन	,,	भावयन्ती	244
भवेत	,,	भावयिता	212, 256
भवेतम्	,,	भावयिषीष्ट	212
भवेताम्	,,	भावयिष्यति	

	पुटे
भाविका	254
भाविना	183
भाविषीष्ट	212
भाविष्यते	184
भाव्यते	212, 228
भाव्यकुन्	273
भासुरम्	287
भास्कर:	264
भास्वर	288
भिक्षा	295
भिक्षाक:	287
भिक्षाचर	263
भिक्षु:	288
भिक्षुको ब्राह्मणकुलमुप- तिष्ठताम् उपतिष्ठतु वा	,,
भित्	289
भिदा	295
भिदि	296
भिदुरम्	287
भिद्येलिमा: स्वयमेव	248
भिद्य:	252
भिद्यते	105, 185
भिनत्ति	39

	पुटे
भिन्न:	39
भिन्ते	,,
भिन्दते	,,
भिन्दन्ति	,,
भिन्दाते	,,
भीरु:	288
भीरुक	,,
भीलुक:	,,
भीषयते	214
भुक्त ओदनो देवदत्तेन	283
भुक्तं देवदत्तेन	,,
भुक्त्वा	300
भुङ्क्त:	39
भुङ्क्ते	,,
भुङ्क्षे	,,
भुङ्ग्ध्वे	,,
भुजङ्गीयति	231
भुञ्जते	39
भुञ्जन्ति	,,
भुञ्जाते	,,
भुञ्जाथे	,,
भुञ्जे	,,
भुञ्ज्महे	,,

	पुटे		पुटे
भुञ्ज्वहे	39	भूष्णुः	284
भुनक्ति	,,	मृज्जतः	36
भूत	275	मृज्जति	,,
भूतवान्	,,	मृज्जते	,,
भूमिष्ठः	260	मृज्जन्ति	,,
भूयताम्	100	मृज्जन्ते	,,
भूयते	104	मृज्जेत	,,
भूयते त्वया मयान्यैश्च	100, 104	भृत्यः	251
भूयमानम्	244	भृत्वा	294
भूययति	225	भृशायते	232
भूया	108	भोक्ता	172
भूयात	,,	भोक्तास्म.	242
भूयासम्	,,	भोक्तुम्	290
भूयासु.	,,	भोक्ष्यामहे	240
भूयास्त	,,	भोक्ष्यामि	175
भूयास्तम्	,,	भोजकः	290
भूयास्ताम्	,,	भोजयति	220
भूयास्म	,,	भोज्यः	249
भूयास्व	,,	भोज्या	,,
भूयेत	101	भोत्स्यति	175
भूरिदावा	271	भ्रमति	32
भूषणः	286	भ्रष्टा	170
भूषति	12	भ्राजिता	171

	पुटे
भ्राजिष्णु	284
भ्राम्यति	32, 33
भ्राशते	32
भ्राश्यते	,,
भ्रूणहा	273
भ्लाशते	32
भ्लाश्यते	,,

म

	पुटे
संमन्यते	202, 206
मक्का	170, 255
मज्जत:	38
मज्जति	,,
मज्जन्ति	,,
माञ्जिष्ठ	260
मण्डन.	286
मण्डयति	46
मत्काम्यति	230
मत्तः	278
मत्वर्थीय:	296
मत्वा	302
मदन:	256
मध्यम	249
मद्यति	230
मद्रकार·	267
मद्रङ्कर:	,,
मद्रा करं नयन्ताम्	77
मधुनो नाथनाम्	78
मधुलिट्	272
मध्वस्यति	230
मन	290
मनति	14
मनन्	243
मनिता	171, 172
मनुते	41
मनुध्वे	,,
मनुमहे	,,
मनुवहे	,,
मनुषे	,,
मन्ता	171
मन्त्रकार	264
मन्त्रकृत्	273
मन्महे	41
मन्या	294
मन्युं विनयताम्	77
मन्वाते	41
मन्वहे	,,

	पुटे		पुटे
मन्वाने	41	मरिमर्षि	210
मन्वाथे	,,	मरिमृन:	,,
मन्वात	97	मरिमृथ	,,
मन्वे	41	मरिमृथ	,,
ममङ्कथ	138	मरिमृम	,,
ममञ्जिथ	,,	मरिमृव:	,,
ममर्थ	139	मरिमृति	,,
ममार	,,	मरीमरीति	,,
ममार्ज	136	मरीमरीमि	,,
ममार्जतु	,,	मरीमरीषि	,,
ममार्जिथ	,,	मरीमर्ति	,,
ममार्जुः	,,	मरीमर्मि	,,
ममार्ष्ठ	,,	मरीमर्षि	,,
ममृजतु:	,,	मरीमृन:	,,
ममृजु	,,	मरीमृथ	,,
मम्मन्यते	202	मरीमृथ	,,
मम्ले	179	मरीमृम:	,,
मयि तिष्ठताम्	79	मरीमृव:	,,
मरिमरीति	210	मरीमृति	,,
मरिमरीमि	,,	मर्मरीति	,,
मरिमरीषि	,,	मर्मरीमि	,,
मरिमर्ति	,,	मर्मरीषि	,,
मरिमर्मि	,,	मर्मर्ति	,,

	पुटे
मर्मर्मि	210
मर्मर्षि	,,
मर्मृज·	,,
मर्मृथ	,,
मर्मृथः	,,
मर्मृमः	,,
मर्मृवः	,,
मर्मर्ति	,,
मर्षित्वा	301
मल्लो मल्लमाह्वयते	11
महामात्रानुपतिष्ठताम्	80
मह्यं भुनक्तु	89
महीयते	235
मांसकाम·	259
मांसकामा	,,
मांसभक्षः	,,
मांसभक्षा	,,
मांसशील·	,,
मांसशीला	,,
माणवकमनुक्रीडति	12
माणवकमुदानयताम्	77
माणवकमुपनयताम्	,,
माता	255

	पुटे
मातीयति	230
मादृक्	270
मादृश·	,,
माद्यति	33
मा पचन् पचमानः	242
मा भवानेधिष्ट	143
मायकः	255
मायु	290
मार्क्षि	24
मार्गते	49
मार्गमाण·	72
मार्गयति	49
मार्जन्ति	24
मार्जयति	49
मार्जिता	170
मार्ज्मि	24
मार्ष्टा	170
मार्ष्टि	23, 49
मा स्म भवानेधिष्ट	143
मितम्पचा	165
मित्रध्रुड्	270
मित्रध्रुक्	,,
मिस्यति	195

	पुटे		पुटे
मित्मते	195	मुश्चन्ते	38
मिथ्या कारयति	219	मुश्चेते	,,
मिदाल	91	मुमुक्षति	193
मिश्रम्	279	मुमुक्षते	,,
मिश्र	275, 283	मुमुक्षिषति	192
मिमते	29	मुमूर्षते	199
मिमाते	,,	मुमोच	139
मिमाथे	,,	मुर	272
मिमीते	,,	मुरौ	,,
मिमीध्वे	,,	मुष्टिन्धम	265
मिमीमहे	,,	मुष्टिन्धयः	,,
मिमीवहे	,,	मू.	272
मिमीये	,,	मूत्रम्	282
मिमे	,,	मूलयति	49, 225
मीढ्वान्	246	मूर्त	278
मीमांसते	187	मृकङ्करणम्	268
मीमांसिषते	228	मूलविभुजः	261
मुक्षीष्ट	118	मृगयते	49
मुग्धम्	282	मृजन्ति	24
मुञ्चन्	38	मृजम्	,,
मञ्चति	,,	मृज्य.	,,
मुञ्चते	,,	मृजित्वा	301
मुञ्चन्ति	,,	मृदित्वा	,,

	पुटे		पुटे
मृषित्वा	301	मेहन्ति	12
मृषीष्ट	117	मोग्धा	172
मृषोद्यम	252	मोढा	,,
मृष्टम	282	मोमुच्यते	201
मृष्ट्र	23	मोमृच्यते	,,
मृष्ट	24	मोहिना	172
मृष्ट	,,	म्रदयति	224
मृष्यति	32	म्रियनाम्	102
मृष्यते	,,	म्रियते	36, 102
मेघङ्कर	267	म्रियन्ते	36
मेघायते	234	म्रियेत	102
मेढा	171	म्रियेते	36
मेतूम	289	म्लान	276
मेदितम्	279	म्लायत	11
मेदुर	287	म्लायति	,,
मेथति	91	म्लायन्ति	,,
मेधा	295	**य**	
मेने	239	यंयम्यते	202
मेमीयते	205	यंयम्यते	,,
मेम्नीयते	,,	यच्छन्	243
मेष.	291	यच्छति	14
मेहतः	12	यच्छन्	243
मेहति	,,	यच्छन्ती	,,

	पृष्ठे		पृष्ठे
यजति	296	याज्यम्	249
यजमान	245	यातं देवदत्तेन	283
यज्ञ	293	यानी	242
यज्वा	294	याता ग्रामो देवदत्तेन	283
यत्कार	264	यातो देवदत्त	,
यत्काश्मीरेभ्यस्वगाम	236	यादृक	270
यत्रौदनमभुञ्ज्महि		यादृश	,,
यत्न	293	यादृशी	,,
यन्ति	22	यान्ता	242
यमयति	218	यायजूक	288
यमुना गङ्गामुपनिष्ठताम	80	यायते	102
यम्यम	249	याथायते	204
ययतुः	135	यायावर	2[illegible]
ययु	,	यावज्जीवम	3[illegible]
ययौ	,,	यावद्वृक्षमुपनिष्ठताम	8[illegible]
यव	292	यावद्भुङ्क्ते	238
यवयति	224	यावद्वेदम	305
यशस्करी	263	याव्यम्	253
यष्टिग्रह	261	यियविषति	198
यर्मति	33	युगन्धर	26[illegible]
यम्यति	,,	युग्यम	2[illegible]
याच्ञा	293	युज्	2[illegible]8
याच्यम्	249	युक्त	[illegible]4

	पुटे
युङ्क्थ	39
युङ्क्थः	,,
युञ्जन्ति	,,
युञ्ज्मः	,,
युञ्ज्व	,,
युतः	21
युनक्ति	39
युनक्षि	,,
युनज्मि	,,
युयुजे	136
युयूषति	199
युयोज	183
युवन्ति	21
युवां भवथः	7
युवयते	231
यूयं भवथ	7
योक्त्रम्	289
योगी	285
योग्यम्	248
योत्रम्	289
योधयति	220
योऽधिकं भक्तं दास्यति स स्वर्गं गमिष्यति	238

	पुटे
यो भक्तं ददाति स स्वर्गं गच्छति	238
यो भक्तं दाता स स्वर्गं गन्ता	,,
योयुज्यते	206
यौति	21
र	
रक्त्वा	301
रङ्क्त्वा	,,
रक्षा	295
रक्षणः	293
रजक	258
रजकी	,,
रजति	15
रजयति मृगान्	218
रज्जुसृट्	272
रज्यति	33
रज्यति वस्त्रं स्वयमेव	107
रज्यते	33
रञ्जयति वस्त्रम्	218
रणः	292
रणयति	217
रथन्तरम्	267
रदा	171, 255

	पुटे
रक्षिता	171, 255
रक्षकः	255
रमनाम	77
रमयति	221
रक्ष	122
रवण	286
रागा	285
राजघ	268
राजभोजम	306
राजभोजनाः	297
राजयुध्वा	274
राजसूय	252
राजाच्छादनानि	297
राजानमागमयति	226
राजायते	231
राजिता	171
राजायति	229, 231
राजाययति	235
राजा मनः	283
राधयति	217
राध्नोति	33
राध्यति	,,
राध्यम	253

	पुटे
रिक्थहर	261
रिक्त	40
रिक्ते	,,
रिचते	,,
रिचन्ति	,,
रिचानि	,,
रिणक्ति	40, 41
रीण	275
रुच्य	252
रुणत्मि	39
रुणद्धि	,,
रुणद्धु	89
रुणधानि	,,
रुणधाम	,,
रुणधामहै	,,
रुणधाव	,,
रुणधावहै	,,
रुणधै	,,
रुणध्मि	39
रुत	21
रुक्मीय	118
रुदन्ति	24
रुदितः	,,

	पुटे		पुटे
रुदिथ	24	रुन्धीथा	97
रुदिथ	,,	रुन्धीध्वम	,,
रुदिम	,,	रुन्धीमहि	,,
रुदिव	,,	रुन्धीय	,,
रुध्यताम	101	रुन्धीयाताम	,,
रुध्यते	,,	रुन्धीयाथाम	,,
रुध्यान	118	रुन्धीरन	,,
रुध्येत	89	रुन्धीवहि	,,
रुन्त्स्व	,,	रुन्धे	93
रुन्ध	39, 89	रुन्ध्म	,,
रुन्धम	89	रुन्ध्याम	97
रुन्ध	39	रुन्ध्या	,,
रुन्धताम्	89	रुन्ध्यान	,
रुन्धते	39	रुन्ध्यात	,,
रुन्धान्ति	,,	रुन्ध्यातम्	,,
रुन्धन्तु	89	रुन्ध्याताम्	,,
रुन्धाम्	,,	रुन्ध्याम	,,
रुन्धात्	,,	रुन्ध्याव	,,
रुन्धाताम्	,,	रुन्ध्यु	,,
रुन्धाते	39	रुन्ध्वम्	89
रुन्धाथाम्	89	रुन्ध्व:	39
रुन्धि	,,	रुरुदिषति	192
रुन्धीत	97	रुरुधतु·	139

	पुटे		पुटे
रुरुधु	139	रोद्धा	172
रुरोध	,,	रोपयति	214
रुरोधिथ	,,	रोमन्थायते	233
रुवन्ति	21	रोरुध्यते	206
रुषित	280	रोषिता	256
रुष्ट	,,	रोष्टा	,,
रूक्षयति	49	रोहयति	214
रूपयति	234	रौति	21
रेचयति	48		
रेपयति	215	लक्षयति	45
रेफ.	296	लक्षयते	,,
रेषिता	256	लग्नम्	275
रेष्टा	,,	लङ्घयति	46
रैपोषम्	306	लञ्च्यम्	249
रोग	290	लम्भक	255
रोचते	12	लम्भयति	221
रोचन.	256	ललाटन्तपः	266
रोचयते	221	लवक	259
रोचिष्णु·	284	लवणक्षारम्	304
रोच्यम्	249	लवणस्यति उष्ट्र·	230
रोदिति	24	लवणायति	,,
रोदिम	,,	लवितम्	289
रोदिषि	,,	लषण·	286

	पुटे		पुटे
लपति	32	लिह्महे	20
लम्भति	,,	लीढ	,,
लाङ्गलग्रह.	261	लीढम	282
लाडयति	46	लीढ:	20
लापयति	216	लीढे	,,
लाप्यम	253	लीढवे	,,
लिखे	20	लुचित्वा	301
लिखित्वा	300	लुञ्चित्वा	,,
लिनाति	48	लुण्ठाक	287
लिपिकर:	264	लुनन्	244
लिप्सते	195	लुनाति	44
लिबिकर	264	लुनाना	244
लिम्प:	257	लुनीते	44
लिम्पति	38	लुम्पित्वा	301
लिम्पते	,,	लून.	276
लिहते	20	लेक्षि	20
लिहन्ति	,,	लेखित्वा	300
लिहसे	,,	लेढि	19
लिहाथे	,,	लेख्य	298
लिहे	,,	लेह:	258
लिहः	,,	[illegible]	20
लिहाते	,,	लोकते	13
[illegible]	,,	लोब्धा	256

	पृष्ठे
लोभित्वा	256, 301
लोलुप्यते	202
लोलुभ	206
लोलूयते	205
लोलूया	295
लोहितायति	232
लोहितायते	,,

व

वक्ता	169
वङ्कार	.
वङ्कारौ	,,
वङ्काणि	,,
वङ्कारैः	,,
वक्ति	49
वक्षि	26
वक्षीष्ट	116
वचनकर	263
वचित्वा	300
वच्चयति	46, 219
वच्चयते	47, 219
वञ्चित्वा	300
वटयति	217
वण्टयति	50

	पृष्ठे
वण्डयति	46
वत्स्यामश्चौदनं भोक्ष्यामहे	236
वदता चार्वा लोकायते	81
वदिता जनापवादम्	284
वधक	255
वधिषीष्ट	178
वध्यात	116
वनयति	218
वनावन्यते	203
वन्दारु	288
वमथु	293
वमयति	218
वम्रा	287
वयं भवाम	8
वर.	292
वरणपुष्पप्रचायिका	296
वरयति	48, 224
वराक·	287
वरिवस्यति	233
वरिषीष्ट	118, 177
वरीवृत्यते	205
वरीवृश्च्यते	,,
वरीषीष्ट	118

	पुटे
वर्जयति	48
वर्णयति	234
वर्तते	12, 32
वर्तन:	286
वर्तयति	223
वर्तित्वा	300
वर्तिष्णु:	284
वर्तिष्यति	176
वर्त्स्यति	..
वर्धते	12
वर्धनः	256, 286
वर्धमानम्	244
वर्धिता	171
वर्धित्वा	300
वर्धिष्णु:	284
वर्धिष्यति	176
वर्मायति	232
वर्मायते	,,
वर्या	250
वर्षदुघ:	271
वर्षयति	224
वर्षुकः	287
वर्ष्यम	253

	पुटे
ववतु	131
ववर्थ	140
ववाते	131
ववाथ	,,
वविध	,,
वविरे	,,
ववु:	,,
ववृद्वे	140
ववृषे	,,
ववे	131
ववां	,,
वव्रश्च	132
वव्रश्चिथ	,,
वव्रश्चुः	,,
वव्रष्ठ	,,
वव्रे	140
वशंवद	266
वशः	292
वश्मि	26
वष्टि	,,
वसन्तीह पुरा छात्राः	238
वल्कलोपम्	305
वहंलिहः	265

	पृष्ठ		पृष्ठ
वक्षम	250	वामन	256
वाक्	289	वामयते	221
वाक्यम्	248, 249	वाम्लक्य	248
वाचंयम:	266	वाहभ्रट	271
वाचयति	49	विकत्थी	285
वाच्यम	249	विकस्वर.	288
वातन्धम·	265	विकाषा	285
वातन्धय	,	विक्रमताम	79
वातमजा:	,,	विकीर्णाति	43
वादयते	221	विक्षाव	292
वानयति	218	विगणय्य	303
वाप्यम	253	विगून.	276
वामयति	218	विगूर्ण	275
वायते	102	विडक्त	40
वाययति	213	विक्त	,,
वायु	290	विचल.	36
वार्या	250, 251	विचति	,,
वावक्त:	209	विचन्ति	,,
वावक्ति	,,	विचमति	13
वावचति	,,	विचर्चिका	296
वावचीति	,,	विचित	278
वावच्यते	204	विचिता	454
वावश्यते	,,	विच्छयति	47

	पुटे		पुटे
विच्छायते	15	विदत्तम	281
विच्छाययति	47	विदथु	22
विच्छाययते	,,	विददरतु.	123
विच्छाय्यते	101	विददरु	,,
विच्छर्यते	,,	विददार	,,
विजय्य	303	विददतु	,,
विजयते	9	विददु	,,
विजयन्ते	,,	विदन्ति	22
विजयेते	,,	विदांचकार	124, 135
विजावा	271	विदांचक्रतु	135
विजिगीषते	197	विदांचक्रु	,,
विजिग्ये	129	विदिन	277
विजित्य	302	विदिद्युताते	133
विजेषीष्ट	115	विदिद्युतिरे	,,
विज्ञते	40	विदिद्युतिषते	193
विज्ञन्ति	,,	विदिद्युते	133
विज्ञाते	,,	विदिद्योतिषते	193
वितिष्ठताम्	79	विदुः	22
वितुस्तयति	226	विदुर	287
विद·	22, 277	विदुषा बुद्ध मान:	283
विद	22	विद्ध.	278
विदः	257	विद्मः	22
विदतुः	22	विद्यते	242

	पुटे		पुटे
विद्यमान	242	बिन्दते	38
विद्या	294	भिक्ष	277
विद्युत	288	विपन	294
विद्योतते	12	विपत्ति	,,
विद्व	22	विपाशयति	34
विद्रद्र	270	विपूय	252
विधायक	255	विभाकर.	264
विधीयताम	102	वियुक	270
विधीयते	,,	विरमतु	77
विधीयेन	,,	विराट्	270
विन्तुद.	266	विलापयति	47, 214
विधुर	285	विलाय	302
विधूत	277	विलाययति	48, 215
विधूनयति	213	विलालयति	,,
विधेयम	248	विलासी	285
विधेयात्	117	विलिम्ब	257
विध्यति	33	विलीनयति	47, 214
विनाक्ति	40	विलीय	302
विनाशकः	286	विलुम्पति	38
नीय.	252	विलुम्पते	,,
न्त	40	विलोकते	13
न्द	257	विवारियते	200
न्दान	38	विवरीयते	,,

	पृष्ठे		पृष्ठे
विविचतुः	132	विशशमतुः	128
विविचुः	,,	विशशमिथ	,,
विविदतुः	135	विशशमुः	,,
विविदिवान्	246	विशशार	123
विविदिषति	192	विशशास	128
विविदुः	136	विशश्रतुः	123
विविद्वान्	246	विशश्रुः	,,
विविशिवान्	,,	विशिनष्टि	40
विविश्वान्	,,	विशेषयति	42
विवेकी	285	विश्व	293
विवेद	124	विश्वर्या	287
विवेदिथ	136	विश्राव	292
विव्यचिथ	132	विश्वम्भरा	267
विव्यतुः	129	विषमस्थ	260
विव्यथाते	133	विषयी	257
विव्यथिरे	,,	विषीदति	24
विव्यथे	,,	विष्वाप्यति	32
विव्ययिथ	129	विसार	291
विव्याच	132	विसिष्मियाते	29
विव्याय	129	विसिष्मियिरे	,,
विव्युः	,,	विसिष्मिये	,,
विशशरतुः	123	विस्तार्यम्	248
विशशरुः	,,	विस्फारयति	215

	पुटे		पुटे
विस्फोरयति	215	वुवूर्षति	200
विस्मयते	9	वूर्षीष्ट	118
विस्मयन्ते	,,	वृकण	282
विस्मये	,,	वृणक्ति	48
विस्मापयते	214	वृणते	43
विस्रम्भी	285	वृणाति	,,
विहग	266	वृणाथे	,,
विहङ्ग	,,	वृणीते	,,
विहङ्गम	,,	वृणीध्वे	,,
विहाय	303	वृणीमहे	,,
विहोडते	232	वृणीवहे	,,
विहोडयति	,,	वृणीषे	,,
विह्वयते	11	वृणे	,,
वीतम्	281	वृणोति	48
वीमार्ग	298	वृत्या	300
वीयताम्	101,104	वृत्यम्	251
वीयते	,,	वृत्य	,,
वीयात्	115	वृत्यते	32, 65
वीयासु	,,	वृत्रहा	273
वीयास्ताम्	,,	वृत्वा	300
वीयेत	101, 164	वृद्ध	275
वीरयते	49	वृद्धा	300
वीरम्	270	वृध्यम्	251

	पुढे		पुढे
वृश्चतः	36	वेविक्थ	29
वृश्चति	,,	वेविक्थ	,,
वृश्चन्ति	,,	वेविचति	,,
वृषलभार्यामुपवदताम	81	वेविच्म	,,
वृषस्यति गां	229	वेविच्व:	,,
वृर्णायति	,,	वेविषति	,,
वृर्णाश्च	118, 177	वेविष्ट	,,
वृष्यम	253	वेविष्ट	,,
वेत्ता	170	वेविष्टः	,,
वेत्ति	22	वेविष्म:	,,
वेत्थ	,,	वेविष्व	,,
वेद	,,	वेवीत:	209
वेद:	298	वेवीति	25
वेदना	296	वेवीध्वे	,,
वेदक:	257	वेवीमहे	,,
वेदवित्	270	वेवीयते	204
वेदाध्याय:	259	वेवीवहे	25
वेदापयति	234	वेवीषे	,,
वेदिता	170	वेवेक्ति	29
वेपते	13	वेवेक्षि	,,
वेपथु:	293	वेवेक्मि	,,
वेवक्षीति	209	वेवेति	209
वेविक्त:	29	वेवेष्टि	29

	पुटे
वेवेष्मि	29
वेव्यांत	209
वेव्यते	25
वेव्याते	,,
वेव्याथे	,,
वेव्ये	,,
वेश·	290
वरकार	264
वैरायते	234
वोन्यते	209
वोढा	169
व्यजघटन्	217
व्यजयन	52
व्यजयन्त	,,
व्यजयेनाम्	,,
व्यजेष्यत	173
व्यतिभ्वे	23
व्यतिषजति	15
व्यतिषते	23
व्यतिषाते	,,
व्यतिषाथे	,,
व्यतिसे	,,
व्यतिम्ने	,,
व्यतिस्महे	23
व्यतिम्वहे	,,
व्यतिहे	,,
व्यत्यष्वरिष्ट	164
व्यत्यष्वृन	,,
व्यदुधुनन्	213
व्यपस्फुरन	215
व्यपुस्फुरन	,,
व्यरंसीन	147
व्यर्ण	279
व्यलापयन्	72
व्यलीनयन्	,,
व्यलीलपन	214
व्यलीलयन्	,,
व्यलीलिनन्	,,
व्यलीलिपन्	,,
व्यशारिषु.	164
व्यशारिष्टाम्	,,
व्यशारीन्	,,
व्यशोषयन्	72
व्यषीव्यन्	64
व्यष्टभन्	154
व्यसीव्यन	64

	पुटे
व्यभ्रमयत	52
व्यह्वयत	,,
व्याकरणाध्ययनाय क्रमताम्	78
व्याघ्रः	257
व्याता	183
व्यादत्ते पिपीलिका	29
व्याध	258
व्याधिः	293
व्यानक्षे	139
व्यानड्ढ्रे	,,
व्यानशाते	,,
व्यानशिध्वे	,,
व्यानशिरे	,,
व्यानशिषे	,,
व्यानशे	,,
व्याप्रियत	67
व्याभाषकः	286
व्यायिता	183
व्यायिषीष्ट	177
व्यायिष्यते	184
व्यावक्रोशी	293
व्यावमोषी	,,
व्यावलेखी	,,
व्यावहासी	293
व्यासीष्ट	115
व्यास्यते	184
व्रश्चति	175
व्रतयति	226
व्रश्चित्वा	302
व्रणः	275
व्रेपयति	214

श

	पुटे
शंस्यम्	251
शकृत्करिः	264
शक्तिग्रहः	261
शकुन्त	35
शक्नुवन्ति	,,
शक्नोति	33, 35
शक्यम्	249
शकयति	33
शङ्करः	262
शङ्कुष्ठः	260
शतं विनयन्ताम्	77
शतमुत्तिष्ठतु	79
शतस्य पणते	15
शत्रुंसहः	267

	पृष्ठे		पृष्ठे
शत्रुजित	270	शयाना भुञ्जते यवनाः	244
शत्रुञ्जय·	267	शयामहै	82
शत्रुन्तप	,,	शयालु	287
शपथम	249	शयावहै	82
शब्दकार	264	शयितम्	282
शब्दन.	286	शयित	279
शब्दप्राट्	289	शयिता	169
शब्दायते	234	शयितार	,,
शमक	255	शयितारौ	,,
शमयति क्रोधम	218	शयितारः	,,
शर्मायवाष्ट	178	शयित्वा	300
शमिन.	280	शयिषीढवम	116
शमित्वा	300	शयिषीध्वम्	,,
शमिषीष्ट	177	शयिषीष्ट	,,
शर्मा	285	शयालु	94
शम्भव.	262	शयीथा	,,
शयाताम्	82	शयीध्वम्	,,
शयान	16	शयीमहि	,,
शयाथाम्	82	शयीय	,,
शयाथे	17	शयीयाताम्	,,
शयानम्	242	शयीयाथाम्	,,
शयान·	,,	शयीरन्	,,
शयना	,,	शयीवहि	,,

	पुटे
शये	17
शैये	82
शय्या	294
शर्त्स्यति	176
शर्धञ्जहा.	265
शर्धिष्यति	176
शलभोल्ब.	260
शश्रन्थ	127
शश्वदकरोत्प्रकार वा	237
शस्त्रम्	289
शस्यम्	257
शातयति	214
शादयति	,,
शाधि	85
शान्तः	275, 280
शान्त्वा	300
शामयति रूपम्	218
शामितम्	275
शामिषीष्ट	177
शाम्यन्	243
शाम्यति	33
शाम्यन्	243
शाम्यन्ती	,,

	पुटे
शायिका	296, 297
शार	291
शालाकाम्यति	230
शाशय्यते	204
शास्ति	25
शासित्वा	300
शास्ति	25
शास्त्रकृत्	273
शास्त्वा	300
शास्मि	25
शास्मि	,,
शिक्षति	195
शिमिशिमायति	233
शिमिशिमायते	,,
शिशयिषताम्	189
शिशयिषते	,,
शिशयिषां चक्रे	,,
शिशयिषिता	,,
शिशयिषिषीष्ट	,,
शिशयिषिष्यते	,,
शिशयिषिष्येत	,,
शिशयिषीष्ट	,,
शिशयिषेत	,,

	पुटे
शिशयिष्यताम्	189
शिशयिष्यते	,,
शिशयिष्येत	,,
शिश्रयिषति	198
शिश्रीषति	,,
शिश्वयतु.	132
शिश्वयिथ	,,
शिश्वयु	,,
शिश्वाय	,,
शिष्टः	25
शिष्ट	,,
शिष्टः	,,
शिष्मः	,,
शिष्य·	251
शिष्व.	,,
शीघ्रायते	232
शीतम	276
शीतभोजी	272
शीधुप	261
शीधुपी	,,
शीनम्	276
शीयते	14
शायमान.	244

	पुटे
शीर्षघाती	268
• शीलित	284
शीशासते	187
शुच्यति	32
शुच्यते	,,
शुद्धिः	294
शुनिन्धय·	265
• शुभंया	271
शुभति	37
शुम्भति	,,
शुशविथ	132
शुशाव	,,
शुशुवतु.	,,
शुशुवु	,,
शुश्राव	140
शुश्रूषते	196
शुश्रोथ	140
शुष्क	276
शुष्कपेषम्	305
शुष्कवान	276
शून	275
शूनवान	,,
शूयते	49

	पुटे		पुटे
शृणाति	44	शोभनम्	298
शृणीते	,,	शोभन.	256
शृणुतः	35	शोशूयते	204
शृणुयात्	96	शोषयते	220
शृणोति	35	श्यन्	243
शृण्वन्ति	,,	श्यन्	,,
शेकृत्.	260	श्यन्ती	,,
शेताम्	82	श्येतयति	223
शेते	16	श्रथयति	49
शेध्वम्	82	श्रथ्नाति	,,
शेध्वे	17	श्रद्धा	295
शेमहे	,,	श्रद्धालुः	287
शेरताम्	82	श्रद्धासीष्ट	117
शेरते	16	श्रन्धना	96
शेवहे	17	श्रपयति	118
शेश्रीयते	204	श्रयणम्	98
शेषे	17	श्रयतः	9
शेष्व	82	श्रयति	,,
शोकापनुदः	261	श्रयते	,,
शोकापनोदः	,,	श्रयन्ति	,,
शोचनः	286	श्रयन्ते	,,
[illegible]चिता	171	श्रयिषीढ्वम्	115
शोभते	12	श्रयिषीध्वम्	,,

	पुटे
श्रयेते	9
श्रव्यम	248
श्रापयति	218, 225
श्राम्यति	33
श्राय·	292
श्रीः	289
श्रेथतु·	127
श्रेधु·	,,
श्रेषः	258
श्रेष्मघ्नम्	268
श्रोककार·	264
श्व श्विप्रमस्येष्यामहे	240
श्वयथुः	293
श्वास	258

ष

ष्ठावति	13
ष्ठाव्यन्	243
ष्ठाव्यन्	,,
ष्ठाव्यन्ती	,,
ष्वष्कते	13

स

सज्ञपयति	218
संयमति	33

	पुटे
संयस्यति	33
संयाव	291
संराव.	,,
संवर्मयति	234
संवस्त्रयति	226
संविसे	22
संविन्मे	,,
संविदते	,,
संविदाते	,,
संविदाथे	,,
संविदे	,,
संविद्वे	,,
संविद्महे	,,
संविद्रते	,,
संविद्रहे	,,
संविव्ये	178
संव्याययति	213
संव्यासीष्ट	177
संशितः	281
संशृणुते	35
संशृण्वते	,,
संशृण्वाते	,,
संशृण्वीत	96

	पुटे
संसत्	270
संसन्यते	204
संसर्गी	285
संसर्ग्या	251
संस्करोति	69
संस्कारज	274
संस्कृतम्	70
संस्राव·	258
संहारः	298
संह्वयते	11
सक्तुधानी	298
सङ्कुटिना	254
सङ्क्रामति	13
सङ्क्रामतु	78
सङ्क्रामयति	217
सङ्क्रीडते	12
सङ्क्रीडन्ति शकटानि	,,
सङ्गच्छताम्	80
सङ्गम्य	303
सङ्गिरते	37
सङ्गिरन्ते	,,
सङ्गिरेते	,,
सङ्गीतिः	294

	पुटे
सङ्ग्रामयति	50
सङ्घुषितम्	280
सङ्घुष्टम्	,,
सजति	15
सञ्चस्करतु.	140
सञ्चस्करिव	,,
सञ्चस्करिथ	,,
सञ्चस्करिध्वे	,,
सञ्चस्करे	,,
सन्निक्ये	179
सन्निच्ये	,,
सम्भावरयते	226
सञ्जानीते	44
सञ्जिगंसते वत्सो माता	190
सञ्ज्वारी	285
सत्यापयति	234
सत्रयते	49
सभायते	233
सदृक्	270
सदृक्षः	,,
सदृशः	,,
सनीस्रस्यते	203
सन्तरति	10

	पुटे
स.ि न	23
सन्तिष्ठताम्	79
सन्दाय	303
सन्दाव	291
सन्दिग्ध्वे	19
सन्दिहते	,,
सन्दिहाते	,,
सन्दिहाथे	,,
सन्द्राव	291
सन्धि	293
सन्धिक्षे	19
सन्धिग्ध्वे	,,
सन्नानयते	205
सन ब्राह्मण	242
सन्यंत	103
स भवति	6
समकाङ्क्षत	53
समगंसत	154
समगंसाताम्	,,
समगंस्त	,,
समगत	,,
समगिरत	67
समगिरन्त	,,

	पुटे
समजानात	71
• समजानीत	,,
समज्या	294
समतनीत	69
समदिग्ध	56
समदिहत	,,
समदिहाताम्	,,
•समपादि	166
समयमत	65
समयस्यत	,,
समर्णः	279
समवगमय्या	251
समविष्ण	59
समवित्था.	,,
समविदत	,,
समविदाताम्	,,
समविदाथाम्	,,
समविद्वि	,,
समविद्ध्वम्	,,
समविद्वहि	,,
समविद्रत	,,
समविद्वहि	,,
समविव्ययत् •	213

	पुटे		पुटे
समश्शृणुत	66	सम्प्रवदन्तो ब्राह्मणाः	87
समस्करोत्	70	सम्फुल्लः	271
समस्थः	260	सम्भाण्डयते	226
समस्थित	161	सम्भार्या	251
समस्थिषत	,,	सम्भृत्यः	,,
समस्थिषाताम्	,,	सरः	290
समह्वयत	52	सरकः	259
समाश्लिषत् जतु काष्ठम्	146	सरणः	286
समाश्लिक्षि	,,	सरति	14
समिधिता	230	सर्पिषो नाथताम्	78
समिध्यति	,,	सर्मा	170
समिध्यिता	,,	सर्वंसहः	266
समियात्	116	सर्वगः	267
समीयिवान्	240	सर्वङ्कषः	,,
समुत्तः	277	सर्वलगः	,,
समुन्नः	,,	सर्वप्रदः	261
समुद्यते	104	सर्वां कारिकाम्	296
समूलकाषम्	305	सर्वां कारिमकार्षम्	,,
समूलघातम्	,,	सर्वां कृतिम्	,,
सम्पत्	294	सर्वां कृत्याम्	,,
सम्पत्तिः	,,	सर्वां क्रियाम्	,,
सम्पत्रकारम्	304	सर्वां गणनाम्	297
सम्पर्का	285	सर्वां गणिकाम्	296

	पुटे
सविता	199
सवितारः	,,
सवितारौ	,,
सवितासि	,,
सवित्वम्	289
सव्येष्ठः	160
ससर्जिथ	138
ससर्जि	31
समर्थ	140
समार	,,
ससृन.	38
सस्मर्थ	138
सस्मार	,,
सस्नाति	31
सस्रष्ट	138
सस्वर	,,
सस्वरतुः	,,
सस्वरथुः	,,
सस्वरिथ	,,
सस्वरिम	,,
सस्वरिव	,,
सस्वरुः	,,
सस्वर्थ	,,

	पुटे
सस्वार	138
सहकृत्वा	274
सहन	256
सहयुध्वा	224
सहस्रस्य पर्णात्	15
सहिना	169, 255
सहिम्नम्	289
सहिष्णु.	284
सह्यम्	249
साराविणम्	293
साकुटिनम्	294
सान	278
सातयः	257
साधन	256
साधर्यात्	215, 225
साधु	290
साधुकारी	272
साधुदायी	,,
सामग	261
सामगी	,,
सायने	103
सारः	291
सालभञ्जिका	296

	पृष्ठे		पृष्ठे
सासह्यते	202	सीव्याव	31
सासायते	204	सुकर	299
सास्मर्यते	202	सुकृत	273
साह्वयः	257	सुखज.	274
साह्वान	246	सुखप्रतीक्ष.	260
सिक्षति	38	सुखप्रतीक्षा	,,
सिक्षते	,,	सुखायते	234
सिष्य	252	सुख्यति	235
सिषासति	191, 199	सुगः	267
सिसनिषति	191, 198	सुगल	257
सिसेविषति	197	सुतक्रम	267
सिस्मयिषते	191	सुत्या	284
सिस्वरिषति	198	सुत्वा	274
सीदति	14	सुदनम्	281
सीदन्	244	सुदान	299
सीव्यतः	31	सुदामा	271
सीव्यति	,,	सुदिनायते	234
सीव्यथ	,,	सुधामा	271
सीव्यथः	,,	सुनुतः	34
सीव्यन्ति	,,	सुनुते	,,
सीव्यसि	,,	सुनुथ	,,
सीव्यामः	,,	सुनुथः	,,
सीव्यामि	,,	सुनुध्वे	,,

	पुटे		पुटे
मुनुम.	34	मुन्वाते	34
मुनुमहे	,,	मुन्वाथे	,,
मुनुयाम्	96	मुन्वीत	86
मुनुयाः	,,	मुन्वीथा.	,,
मुनुयात्	,,	मुन्वीध्वम्	,,
मुनुयात	,,	मुन्वीमहि	,,
मुनुयातम्	,,	मुन्वीय	,,
मुनुयाताम्	,,	मुन्वीयाताम्	,,
मुनुयाम	,,	मुन्वीयाथाम्	,,
मुनुयाव	,,	मुन्वीरन्	,,
मुनुयु.	,,	मुन्वीवहि	,,
मुनुवः	34	मुन्वे	34
मुनुवहे	,,	मुपान	298
मुनुषे	,,	मुर्पावा	271
मुनोति	,,	मुम्र	178
मुनोमि	,,	मुमोऽहं किल विललाप	236
मुनोषि	,,	मुप्यते	104
मुन्म.	,,	मुभगाङ्करणम्	268
मुन्महे	,,	मुभोज.	299
मुन्व	,,	मुमनायंते	232
मुन्वते	,,	मुम्ल	257
मुन्वन्ति	,,	मुरापः	261
मुन्वहे	,,	मुरापा	,,

	पृष्ठे
सुरापी	261
सुशर्मा	271
सुषुप्सति	192, 193
सुषुवाते	138
सुषुवाथे	,,
सुषुविद्व	139
सुषुविध्व	,,
सुषुविरे	138
सुषुविव	,,
सुषुव	,,
सुष्टु कारयति	219
सुष्वापयिषति	193
सुस्मूर्षते	196
सुस्यूषति	197
सुस्राव	140
सुस्रोथ	,,
सुस्वूर्षति	198
सूत्रकार:	264
सूत्रग्रहः	262
सूत्रयति	49, 245
सूदः	257
सूदिता	286
सूदी	257

	पृष्ठे
सून:	157
सूयते	31
सूयन्ते	,,
सूयेते	,,
सूर्य	251
सूर्यायते	231
सृत्वर	288
सृमरः	197
सृष्टम	282
सेक्तम्	289
सेवम	,,
सेधयति	215
सेनाचरः	263
सेनानी	270
सेविता	171
सेसिम्यते	204
सोढा	269, 110
सोता	169
सोतारः	,,
सोतारौ	,,
सोतासि	,,
सोमपा:	271
सोमविक्रयी	274

	पुटे
सोमसुत्	273
सोषूयते	205
सोसूच्यते	201
सोसूच्यत	,,
स्कन्त्वा	301
स्कभ्नाति	44
स्कभ्नोति	,,
स्कुनाति	,,
स्कुनोति	,,
स्त	23
स्तकयति	217
स्तनन्धयः	265
स्तभ्नाति	44
स्तभ्नोति	,,
स्तम्बकरि:	264
स्तम्बेरमः	262
स्तुत्य.	252
स्तुभ्नाति	44
स्तुभ्नोति	,,
स्तृणन	244
स्तृणानः	,,
स्तोकम्	289
स्त्र्यनुजः	274

	पुटे
स्थ	23
• स्थ•	,,
स्थण्डिलशायी	273
स्थवयति	224
स्थापयति	,,
स्थावर	288
स्थास्नुः	284
स्थूलम्भविष्णु	269
स्थूलम्भावुक	,,
स्थूलयते	49
स्थेयात्	116
स्नपयति	218
स्नापयति	218
स्नानीयम्	247, 297
स्नायात्	117
स्निग्धम्	282
स्नातम्	,,
स्नुग्धम्	,,
स्नूतम्	,,
स्नेयात्	117
स्नोतव्या	172
स्नोढा	,,
स्नोहिता	,,

	पृष्ठे
स्पश.	290
स्पर्ष्टा	171 •
स्पष्ट·	280
स्पाशित.	,,
स्पृश्यम्	251
स्पृहयालु	287
स्प्रष्टा	171
स्फापयति	224
स्फावयति	214
स्फीत·	278
स्मः	23
स्मरतः	10
स्मरति	,,
स्मरन्ति	,,
स्मरयति	217
स्मारिषीष्ट	118
स्मर्यते	104
स्मृषीष्ट	118
स्मेरम्	288
स्यन्त्वा	301
स्यन्स्यति	176
स्यन्दिष्यति	,,
स्रक्	269
स्रक्ष्यति	175
स्रजयति	225
स्रष्टा	170
स्रवतः	10
स्रवति	,,
स्रवन्ति	,,
स्रावयति	220
स्रुघ्नमुपनिष्टताम्	80
स्व·	23
स्वजते	15
स्वपन्ति	24
स्वपितः	,,
स्वपिति	,,
स्वपिथ	,,
स्वपिथः	,,
स्वपिमः	,,
स्वपिवः	,,
स्वपिषि	,,
स्वपोषम्	306
स्वप्नः	293
स्वरिता	171
स्वर्गोह्वायः	260
स्वर्ता	171

	पृष्ठे
स्वर्यन्ति	115
स्वादते	11
स्वादन्ते	,,
स्वादेन	,,
स्वादु	290
स्वादुङ्कारम्	304
स्विन्न	275, 283

ह

हंसगामिनी	272
हंसन्ति	232
हंसायते	231
हंसि	18
हत	83
हतम्	,,
हत	17
हताम्	83
हतान्	,,
हथ	18
हथः	,,
हनानि	83
हनाम	,,
हनाव	,,
हनायते	184

	पृष्ठे
हन्ति	17
हन्तु	83
हन्म	18
हन्मि	,,
हन्व	,,
हरन्ति	10
हरते	,,
हरिनयति	223
हलयति	226
हव्यम्	248
हसनम्	298
हसित ह्यावम्	284
हस्तग्राहम्	305
हस्तयति	225, 226
हस्तवर्तम्	305
हस्तघ्न.	268
हातव्यम्	248
हायन	259
हायना.	,,
हार्यम्	248
हिंसकः	286
हिंसन्ति	41
हिंस्तः	

44

	पृष्ठे		पृष्ठे
हिम्ध	41	हर्षितानि	280
हिम्ध:	,,	हृष्टम	,,
हिम्भ'	,,	हृष्ट	,,
हिंसम्	288	हृष्टानि	,,
हिम्ब.	41	हे पचन	244
हिक्किता	171	हे पचमान	,,
हिडयानि	217	हेयम्	248
हित्वा	302	होता	169
हिनस्मि	41	होतार'	,,
हिनस्मि	,,	होतारौ	,,
हिनस्मि	,,	ह्रसयति	224
हिनुत.	31	ह्रीण.	277
हिनोति	,,	ह्रीत	,,
हिन्वन्ति	,,	ह्रेपयति	214
हूयताम्	102	ह्वयत'	11
हूयते	102, 104	ह्वयति	,,
हूयात्	117	ह्वयते	,,
हूयेत्	102	ह्वयन्ति	,,
हृषितम्	280	ह्वयन्ते	,,
हृषित:	,,	ह्वयेते	,,

—समाप्तः—

शुद्धपत्रिका.

पुट	पङ्क्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
२	८	विशेषण	विशेषण
,,	१३	तिङ	तिङ्
,,	२०	पर	परे
३	७	90	13
,,	४	लड्वन	लड्वन
,,	२३	पुर्नाव	पुर्नावि
५	४	यातु	धातु
,,	२३	विहायसा	विहायसा
१०	२७	धट्ट् छ्यो.	धटछ्यो
११	९	यातोरा	धातोरा
१२	१६	भूहनि	गृहनि
,,	२३	समान्य	सामान्य
१४	२०	वेनगतौ	वेगगतौ
१६	१३	धातुभ्यो उत्तर	धातुभ्य उ
,,	१५	अस	अन्य.
,,	२१	भर्याति	भर्वाति
२५	६	हलादौ	हलादौ
२९	७	विचिर्	विजिर्
,,	१२	वेविचति	वेविजति
,,	१३	वेच्मि	वेज्मि

पुटे	पङ्क्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
२१	१३	विच्व	विज्व
,,	,,	विच्मः	विज्मः
३३	१०	(VIII 3 74)	(VII. 3 74.)
,,	१४	मदि हर्षे	मदी हर्षे
३५	४	सन्नियोगन	सन्नियोगेन
३६	२१	छिद्ने	छेदने
३७	१४	शत, सहस्र	शतं, सहस्रं
,,	२१	प्रच्छयो	पृच्छयो
,,	२२	भवान	भवति
३९	७	सिद्धामत्य	सिद्धमित्य
,,	१५	भूपाल	भूपालः
४२	२३	लडादय	लडादयः
४९	१२	गवा	गवां
५३	३	निरसन	निरसने
५६	६	अदुग्ध्वम्	अधुग्ध्वम्
६२	१६	णिचिर्	णिजिर्
६३	२	विचिर्	विजिर्
,,	५	अवेवेड इत्थादि	अवेवेड् इत्यादि
६९	१०	श्रम्विकरणे	श्नम्विकरणे
७०	१३	अनूहात्	अगृह्णात्
७३	८	संमासम्	समासम्
,,	१५	पनवे	पवने

पृष्ठे	पङ्क्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
७६	२३	सम्प्रानन	संमानन
७८	५	(I 3. 84)	(I 3. 85.)
,,	१७	स्फीतान	स्फीतानि
,,	१८	नायेर्नाष्वात	नायेर्नाष्वांति
८३	३	धत्वं च	घत्वं च
८६	१४	विचिर्	विजिर्
८८	१४	निपूर्व	नि.पूर्व.
९१	१	क्रोणाध्वम्	क्र्णाध्वम्
९२	१२	अमुनवम	अमुनवम
९८	१२	पुर्नान	पुर्नान
१०९	१३	अदन्तम	अदन्तम्
११४	२३	घर्शायास्ताम्	पर्शायास्ताम्
११८	१४	वरिषीष्ट	वरीषीष्ट
,,	१८	ऋनश्च	ऋतश्च
१२३	१७	क्रसा	क्रसौ
१२७	६	अनिर्दिनामित	अनिर्दिनामिनि
१२८	२	इत्यतेषां	इत्येतेषां
१३०	,,	क्कियान	क्किल्यन
१४०	८	विधान	विधाने
,,	१६	वृह्	वृह्
,,	१७	पीध्वं	धीध्वं
१४३	६	(VII. 2. 25.)	(VIII. 2. 25.)

पृष्ठे	पङ्क्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
१४३	१८		अपाधुः
१४५	४	(VI 2 4)	(VII 2. 4.)
१५३	२	उमादेशो	उमागमो
,,	१९	जृस्तम्भु	जॄस्तम्भु
,,	२०	जृष वयो	जॄष वयो
१५४	६	सितादड्व्यवाये	सितादट्व्यवाये
,,	७	अप्रचन	अमुचन्
१५५	१४	स्यावघस्य	स्यावद्यस्य
,,	२१	उपामद्य	उपायमः
१५६	६	सिचि लुकि	सिज्लुकि
,,	,,	आकारादिति	आकारान्तादिति
,,	८	उस्यपदान्तात	उस्यपदान्तात्
१५७	१	यतिघाते	प्रतिघाते
,,	६	अब्रवीत्	अब्रुवीत्
,,	७	दीर्घात एव	दीर्घान्त एव
,,	८	तत्तदा	तत्; तदा
,,	,,	अकुडीत्	अकुण्डीत्
१५८	२३	लोपे:	लोपः
१५९	१०	अन्यथा ता	अन्यथा तौ
,,	१५	अपवीत्	अपावीत्
१६०	६	दाधाघ्वदाप्	दाधाघ्वदाप्
१६१	१०	अघास्तीत्	अघासीत्

पुटे	पङ्क्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
१६१	११	अशासीत्	असासीत्
,,	२३	निष्ठते घुंसंज्ञ	तिष्ठतेर्घुसंज्ञ
,,	१७	इण. । षीध्वं लुङ लिट्राधोऽङ्गात्	इणष्षीध्वंलुङ्लिटां धोऽङ्गात्
,,	१८	आतो लोपो वाच्य लुङि वा मनि ण्वुलि ल्युटि च न (VI 4. 114. वा.) इति वचनादाकारलोप.,	आतो लोपो वाच्य· (वा. VI. 4 114) इतिवचनादाकारलोप·; लुङि
,,	१९	अदीरद्रिषु. इत्यस्यानन्तरं न दरिद्रायके लोपो दरिद्राणे च नेष्यते । दिदरिद्रासतीत्येके दिदरिद्रिषतीति च ॥ इनि वा गनि ण्वुलि ल्युटि च न । इति संयोज्य पठितव्यम्	
१६२	३	विभाषेढ:	विभाषेट:
,,	१४	स्वरित्यादि	स्वरतीत्यादिना
१६३	२	कित्वम् ;	कित्त्वम् ;
,,	२२	डुक्रिम्	डुक्रीम्
१६४	११	शॄ हिंमायाम् ;	शॄ हिंसायाम्
१६५	१५	शॄस्तॄजागॄभ्य: क्विन्	शॄस्तॄजागॄभ्य: क्विन्
१६७	१४	नकाराद्कारेफा:	नकारदकाररेफा:
१६८	२	शप्विकरणे	शब्विकरणे
,,	६	ऌ इति	ऌ इति
,,	७	यथासंख्यास्य	यथासंख्यं

पुटे	पङ्क्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
१६९	१५	पतपद	पतपद्
१७०	२२	तर्पिता	तर्पिता
१७२	३	धकारादेश	घकारादेश.
१७३	१	हेतुमद्भवार्थे	हेतुमद्भावार्थे
,,	७	लिङ्गेन बुध्द्वा	लिङ्गेन लिङ्गिलिङ्गे बुद्ध्वा
,,	८	वाक्यं प्रयुङ्क्ते	इत्यस्यानन्तरं

यदि कमलकमाह्वास्यत् न शकटं पर्याभविष्यदिति । इति योजनीयम्

पुटे	पङ्क्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
१७५	१३	लप्सते	लप्स्यते
१७६	४	श्रन्धिष्यते	शर्धिष्यते
१७७	१	उपदेशोऽजन्तः	उपदेशेऽजन्तः
१७८	८	चिण्वादिट .	चिण्वदिट ,
,,	१६	इजातेश्च	इजादेश्च
,,	१९	दध्वंसे	दध्वंसे
,,	२०	शासिवसीति	शासिवसीति
१७९	११	कुवर्थम्	कृन्वर्थम्
१८०	२	अन्वभाविषताम्	अन्वभविषाताम्
१८१	२१	जभजभीगाल	जभजृभी गाल
१८५	२२	क्सस्य वां लुक	क्सस्य वा लुक्
१८६	१५	नकार	नकारः
,,	१६	धात्वाधिकाराविहित	धात्वधिकाराविहित
,,	२०	गुणादि	गुपादि
१८७	१	लिङ्गसमुदाय	लिङ्गं समुदाय

पुटे	पङ्क्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
१८८	६	जिज्ञासा	जिज्ञासा
१८९	१५	चिघत्सिष्यते	जिघत्सिष्यते
१९०	१५	हनगम	हन, अजादिरागम
१९१	४	कश्चिद्वर्तीति	क्विब्वर्तीति
,,	१२	उकारानुबंधो	इकारानुबन्धो
,,	१६	द्विवचन	द्विर्वचन
१९२	५	अनुदात्तत्वाच्च	Omit
,,	६	एकाच उपदेशेऽनुदात्तात (VII. 2 10.) इति प्रतिषेधे च	Omit
१९३	१२	किन्त्वपक्षे	किन्त्वपक्षे
,,	१४	कित्वाभावे	कित्वाभावे
१९४	१	ङित्वाद्गुणाभाव	ङित्वाद्गुणाभाव·
,,	१०	उच्छदिर्	उच्छृदिर्
,,	१५	अजादित्व द्वितीयस्य	अजादित्वाद् द्वितीयस्य
१९५	१९	श्रेरिक् विकल्प·	श्रेरिड्विकल्प·
१९६	२२	अभ्यस्तस्य	अभ्यस्तस्य
१९९	६	घृञ्	घृङ्
२००	२३	वेतमानात्	वर्तमानात्
२०१	१२	मुभ्यय्यर्थे	मुभ्यय्यर्थे
२०२	१९	निवृत्यर्थं	निवृत्त्यर्थम्
२०३	१३	आतो लोपः	अतो लोपः

पुटे	पङ्क्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
२०४	२	वशोर्धातोर्यङि	वशेर्धातोर्यङि
,,	२०	शाशम्यते	शाशय्यते
२०५	८	पृञ्	पृङ्
२०८	८	घुग्लङ्लिटो.	घुग्लुङ्लिटो
२१०	१२	चेक्कीयति	चेक्रियति
२११	१६	अभिकांक्षायाम .	अभिकाङ्क्षायाम्
,,	१७	अजर्गर्धा·	अजर्गर्धा.
२१२	७	प्रत्युङ्क्ते	प्रयुङ्क्ते
२१३	२	हेञ स्पर्धाया	ह्वेञ् स्पर्धाया
,,	१५	लक्षणिक	लाक्षणिक
२१४	६	र्भास्मियोर्हेतु	र्भास्म्योर्हेतु
२१६	१	ली श्लेषणे	ली श्लेषणे
,,	११	हनस्तेऽचिण्णलो·	हनस्तोऽचिण्णलोः
,,	२३	घटादयो मित	घटादयो मितः
२१७	७	प्रसयति, अपप्रसत्	प्रथयति, अपप्रथत्
,,	११	सिध्यति	सिध्यति
,,	,,	स्वरान्ताः	त्वरान्ताः
,,	,,	अनुदात्तेत,	अनुदात्तेत.,
२२२	३	शर्स्त्रादितम्	शास्त्रादिताम्
२२४	१९	पृकृतिभाव	प्रकृतिभाव
२२६	२३	निष्ठा	निष्ठा
२२८	१३	इनि ठन्	इनिठनौ

पुटे	पङ्क्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
२२९	१२	आमात्य·	अमात्यः
२३२	१४	कारणा व्रजन	कारणाद् व्रजन
२३४	१८	वर्णाङ्ग	वर्णे
२३६	६	कश्मीरेषु	काश्मीरेषु
,,	९	,,	,,
,,	१२	प्रायोत्का	प्रयोक्ता
२३८	१०	भुक्ते ।	भुङ्क्ते
,,	११	,,	,,
२३९	२	तेन धात्वर्थेन	येन धात्वर्थेन
२४६	९	चोरयती	Omit
२४९	४	रुच प्ररचंचेश्च	रुचप्रवचंचेश्च
,,	९	शक्त्यार्थं	शक्यार्थं
२५०	४	कम्वल·	कम्बलः
२५१	१	उपपदि	उपपदे
,,	२२	प्रसिध्यनि	प्रसिध्यति
,,	२३	भावाधिकारोऽस्ति	भावाधिकारोऽस्ति
,,	,,	प्रसिध्यति	प्रसिध्यति
२५२	१४	सिध्यान्त्यस्मिन्	सिध्यन्त्यस्मिन्
,,	,,	सिध्यः	सिध्यः
,,	,,	पोषणम् ,	पोषणम् ,
२५३	५	पत्रं वाहनम्	पत्त्रं वाहनम्
,,	,,	युग्य अश्वः	युग्यः अश्वः

पृष्ठे	पङ्क्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
२५३	८	चन्द्रमासाविति	चन्द्रमसाविति
,,	९	आमु-यु-वपि	आसु-यु-वपि
,,	१३	प्राणाभ्योऽसंमतौ	प्रणाभ्योऽसम्मतौ
,,	१८	प्रत्ययबहुविधाः	प्रत्यया बहुविधाः
२५४	१८	आच्छेदने	आच्छादने
,,	२२	अकारान्तस्य	आकारान्तस्य
२५५	२१	लम्भकः	लम्भकः
२५६	७	ह्रीर्घोऽकित	दीर्घोऽकितः
,,	११	ह्रीयते	ह्रियते
,,	१८	मदनः	दमनः
२५८	७	संस्रतीण	संस्तीर्णा
२५९	६	जह्रीते वा	जिह्रीते वा
,,	१५	विवर्त्यं	निर्वर्त्यं
,,	१७	निवर्त्यं	निर्वर्त्यं
२६०	४	अतोऽनुपसर्गे	आतोऽनुपसर्गे
,,	८	अम्बाम्बगो	अम्बाम्बगो
२६१	५	विभुजातीति	विभुजतीति
,,	१७	सुराणी	सुरापी
२६२	८	तच्छील्ये	ताच्छील्ये
२६३	१७	भास्कारा	भास्करा
२६४	१९	आत्मम्भीरिश्च	आत्मम्भरिश्च
,,	२२	अनुक्त	अनुक्त
२६५	१३	नाडिन्धमः	नाडिन्धमः

पुटे	पङ्क्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
२६५	१९	वह लेडीति	वहं लेडीति
२६८	४	आरंभः	आरम्भः
२६९	१०	उदकस्पर्शी नकार·	उदकस्पर्शी । नकारः
,,	१५	द्विवचन	द्विर्वचन
,,	१७	सृजंति तामिति	मृजति तामिति
२७०	३	टिड्ढाणांञिति	टिड्ढाणञिति
२७१	१३	क्विनिक्	क्वनिप्
,,	२०	अनुनासिक·स्यात	अनुनासिकस्यात्
२७२	१	तत्वपृट	तत्त्वपृड्
,,	,,	छ्वोरशूडनु	च्छ्वोःशूडनु
,,	२	छ इत्यस्य	च्छ् इत्यस्य
,,	७	क्झलो क्ङिति	क्झलोः क्ङिति
२७३	५	अभीक्ष्ण्यम्	आभीक्ष्ण्यम्
२७४	९	जनेर्ड	जनेर्डः
२७६	४	वृत्कवरणेन	वृत्करणेन
,,	२१	शुषोर्धातोरु	शुषेर्धातोरु
२७९	२	आदितोर्धातो.	आदितो धातो.
,,	८	पूङ् क्त्वा च	पूङः क्त्वा च
,,	१०	पूङ् परो	पूङः परो
,,	१६	वृहेर्निपातनमेतन्	वृहेर्निपातनमेतत्
,,	१७	कृच्छ्रगहनयो कषः	कृच्छ्रगहनयोः कषः
२८१	१३	धन्वः प्राप्तिस्था	धनप्राप्तिस्था

पुटे	पङ्क्तौ	अशुद्धम्	शुद्धम्
२८२	७	त्कखलर्थाः	क्तखलर्थाः
,,	८	त्कश्च	क्तश्च
,,	११	क्त्वो विहित	क्तो विहितः
,,	१३	य क्त्व	यः क्तो
२८५	३	गकारेत्वात्	गकारेत्वात्
,,	७	प्रत्ययेरिनोरित्यर्थ	प्रत्यययोरितोरित्यर्थः
२८६	९	अकर्मकाद्यच्	अकर्मकाद्धुच्
,,	२२	सुदादिभ्यो	सूदादिभ्यो
२८८	२३	जवते दीर्घत्वं	जवतेर्दीर्घत्वं
२८९	१	जू जुवौ,	जूः जुवौ
,,	३	विद्यन्तरो	विध्यन्तरो
२९०	१५	ण्वला	ण्वुला
२९१	५	पुल्लिङ्गैक	पुंलिङ्गैक
,,	१४	प्रतिषेधोऽपि	प्रतिषेधेऽपि
२९२	१९	ऋकारान्तेभ्यो उव	ऋकारान्तेभ्य उव
,,	२३	ङ्वितः क्त्विः	ड्वितः क्त्विः
२९३	१	अकर्तिरि	अकर्तरि
,,	१४	णचास्त्रियाम्	णच् स्त्रियाम्
,,	१७	णच स्त्रियामञ्	णचः स्त्रियामञ्
,,	२३	इत्ययान्तादण्	प्रत्ययान्तादण्
२९४	६	किशलोः किति	किशलोः क्ङिति
२९६	८	ईत्वम्	इत्वम्